



بِوْدابِهِ زَائِدِنَى جَوْرِمِهَا كَتَيْبِ:سِهُرِدانَى: (مُغَنَّدَى إِقْراً الثُقَافِي)

لتسبل انواع الكتب راجع: (مُنتَدى إِقْرًا الثَقافِي)

براي دائلود كتابهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

www.igra.ahlamontada.com



www.igra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ,عربي ,فارسي)

ڕۅٚمان

گەمۋە بەرگى يەكەم

گەمژە - بەرگى يەكەم

پابەت: رۆمان

* نووسىينى: دوستۆيفسكى

* وەرگێڕانى: حەمە كەرىم عارف

پیتچنین: رزگار حهساری

* هەلەچن و رېنووس: شكار بروسك

* شویننی چاپ: چوارچرا

* نەخشەي بەرگ: ئىبراھىم سالاح

* چاپى دووەم ٢٠٢٠

له بهریّوهبهرایهتی گشتی کتیّبخانه گشتییهکان ژماره سپاردنی (۱۳۲۵) سالّی ۲۰۱۶ی پیّدراوه.



ئاراكتەرە سەرەكىيەكانى ئەم رۆمانە	٧
ﻪﺟﻴﺎﺗﻴﻰ پێشەكىنەجياتيى پێشەكى	۱۱
بەشى يەكەمىەشى يەكەم	۱٦ -
ئەسلى يەكەم	۱٦ -
ئەسڭى دووەمنەسكى	۳۸ -
ئەسڭى سينيەمنەستى	٥٦ -
نەسنى چوارەمنەسنى	٧٨ -
نه سنی پینجه منه سنی پینجه م	۱۰۳-
ئەسڭى شەشەمنەسكى شەشەم	144-
نەسلى حەوتەمنەسلى حەوتەم	۱۵۰ -
نەسنى ھەشتەمىنەستەمىنەسنى ھەشتەم	۱۷۱-
ئەسڭى نۆيەمنەسكى نۆيەم	190-
ئەسڭى دەيەمنەستى	۲۱۱ -
ئەسنى يازدەيەمنەسنى	777
ئەسڭى دوازدەيەمنىنىنىنى دوازدەيەم	777
ئەستى سيازدەيەمنەستى	707
فهس <i>ٽی</i> چواردەيەمنامسانى چواردەيەم	441
ئەسنى پازدەيەمنەسنى	444
فهسنّی شازدهیهمفهسنّی شازدهیهم	٣٠٦
نهشي دووهم	



TTY -	يهكهم	فەسلى
454 -	دووهم	فەسٽى
*** -	سيّیه م	فەسٽى
797 -	چوارهم	فەسٽى
{•Y	پٽنجه م	فەسٽى
£YA -	شهشهمشهشهم	فەسٽى
£0Y	حهوتهم	فەسٽى
£79 -	هه شته مهه شته م	فەستى
٥٠١	نۆپەم	فەستى
- ۲۲۵	دەتە م	فەسٽى
0 ££	يازدەيھم	فەسٽى
- ۸۲۵	ده ۱ زده ده ه	فهسٽ

كاراكتهره سهرهكييهكانى نهم رؤمانه

* - ئافاناسى ئىقانوفىچ:

ئافاناسى ئىۋانوفىچ توتسكىيە: بروانە ناوى توتسكى.

* - ئاكلايا:

ئاگلایا ئیقانوقنا یهپانچین: کیژی جهنهرال ئیقان فیدوروفیچ یهپانچین و لیزاقیتا پروکوقیقنایه. ههندی جار به سووکهله ناوی گلاشا، ناوی دیت.

- خادیلاید ئیڤانوڤنا یهپانچین: کیری جهنهراڵ ئیڤان فیدوروفیچ
 یهپانچین و لیزاڤیتا پروکوڤیڤنایه.
 - -ئارداليون ئەلكسىندروفىچ ئىڤولگىن. بروانە ناوى ئىڤولگىن.
- * -ئەلكسىندرا ئىقانوقنا يەپانچىن: كىـ رى جەنـەرال ئىقـان فىـدوروفىچ يەپانچىن و لىزاقىتا پروكوقىقنايە.
- * -لیزاقیت ا پروکوقیقت ا: ژنی جهنه رال یه پانچینه خزمیکی دووری میرزاده لیون نیکولایوفیچ میشکینه (گهمژه)یه. زور جار له رومانه که دا به نازناوی خانم جهنه رال ناوی دینت. وه کو چون له ناو زور میلله تاندا ژن نازناوی میرده که ی و هر ده گریت.
 - * يەڭگىنى پاقلوفىچ:

پەقگىنى پاقلوفىچ، يان بافلىچ، رادومسىكىيە. ئەفسىەرىكى گەنجە، ھەز دەكات ئاگلايا بخوازىت.

پانچین:

جەنەرال ئىقان فىدوروفىچ يەپانچىنە. فەرمانبەرىكى گەورە و بزنسىمانە. برادەر و شەرىكى ئافاناسى ئىقانوفىچ توتسىكىيە. خانم جەنەرال يەپانچىن، ژنيەتى، خزمايەتىيەكى دوورى دەگەل مىر مىشكىن (گەمۋە)دا ھەيە.

ئىۋان فىدوروفىچ:



دەكاتە ئىقان فىدوروفىچ يەپانچىن. بروانە ناوى يەپانچىن.

* - ئىڤولگىن:

ده کات ناردالیون ئهلکسندروفیچ ئیقولگین. جهنه رالیّکی خانه نشینه. کابرایه کی مهینوشی ئالووده یه. میردی نینا ئهلکسندروفنایه، باوکی گافریلا ئاردالیونوفیچ و کولیای برا بچووکیانه.

* - باراشكوفا:

دەكاتە ناستاسيا فىلىپوۋنا باراشكوفا. بروانە ناوى ناستاسيا فىلىپوۋنا.

* - ڤارڤارا ئارداليونوڤنا:

ده کاته کیژی جهنه رانی ئالووده، ئیڤولگین و ژنی ئیڤان پتروفیچ پتیتسنه. زور جار به ناوی سووککراوهی قاریا، فارکا، قارتشکا ناوی دیت.

* - پارفيون سيميونوفيچ:

دەكاتە بارفيون سىميونوفىچ روگوژىن – بروانە ناوى روگوژىن.

پاڤليشچوف:

دەكاتە نىكولا ئاندريوفىچ پاقلىشچوف، كە مىر مىشكىن دەگرىتە ژىربال. لەســەر كىســەى خــۆى مىــرزادە بــۆ سوســيرا دەنىرىــت، تــا لەوينــدەر چارەسەرى (گەوجاتىيەكەى) بكەن.

* - يتيسن:

دەكاتە ئىقان پتروفىچ پتىتسىن. كابرايەكە كارى سووتخۆرى دەكات. ژوورىكى لە مالى جەنەرال ئىقولگىنى بەكرى گرتبوو، قارقاراى كىـرى ئىقولگىنى خواست.

 « - دۆتمىر بىلوكونسىكايا، دۆسىت و راويزكار و شىرەتكارى لىزاقىتا پروكوڤيڤنايە.

* - توتسكى:

دهکات نانافاسی ئیفانوفیچ توتسکی. مولکداریکی دهولهمهنده، ئهمه، ناستاسیا فیلیپوفنا دهگریته ژیر بالی خوی و پاشان له خشتهی دهبات و دهیکات به قهپاتمهی خوی.

* - تيرنتييف:



دهکاته هیپولیت تیرنتیف. کوری مارتا بوریسوفنای ماشقه ی جهنهرالی مهینقشی ئالووده ئیقولگینه. گهنجیکی سیلداره. هاوریی کولیایه.

* - گانیا: بروانه ناوی گافریلا ئاردالیونوفیچ، گانیا سووکه له ناوی
 گافریلایه.

* - گاڤريلا ئارداليونوفيچ:

ده کات کافریلا ئاردالیونوفیچ ئیفولگین، کوری جهنه رال ئاردالیون ئهلکسندروفیچ ئیفولگینه. سکرتیری جهنه رال یه پانچینه. هه ولده دا ناستاسیا فیلیپو قنا بخوازیت. حه زله ئاگلایا ئیفانو قنا یه پانچین ده کات. زور جار به سوو که له ناوی: (گانیا، گانکا، گاتشکا)یش ناوی ها تووه.

* - رادومسكى:

دەكاتە يەقگىنى باقلوفىچ رادومسىكى. ئەفسەرىكى گەنجە. ھەز دەكات ئاگلايا بخوازىت. بروانە ناوى يەقگىنى پاقلوفىچ.

* - روگوژین:

ده کاته بارفیون سیمیونوفیچ روگوژین: کوری بازرگانیکی دهولهمهنده، سهروهت و سامانیکی زوری له بابیه وه بن ماوه ته وه. حه ز له ناستاسیا فیلییو قنا بارا شکوفا ده کات و ده یه وی بیخوازیت.

* - قاریا:

بروانه ناوى قارقارا ئارداليونوقنا، قاريا سووكهله ناوى قارقارايه.

 « - فردیشچینکق:

گەنجىكى كرىچى مالى ئىۋولگىنە، ھاتوچۆى ناستاسىيا فىلىپوقنا دەكات.

* - ڤيرا لوكيانوڤنا:

ده کاته کیژی لوکیان تیموفیفیچ لیبدیف. کیژی گهورهی ماله و بنهوانهی ماله.

* - كوليا:

دەكاتە نىكولا ئارداليونوفىچ ئىقولگىن. خويندكارى قۆناغى دوا ناوەندىيە. كورى بچووكى جەنەرال ئىقولگىنى بەدمەستە، كوليا، ناوى كورتكراوەيەتى.

* - كىللەر:



بوکسبازه. لیوتنانی خانه نشینه، یه کیکه له ئهندامانی گروپه که ی بارفیون سیمیونوفیچ روگوژین و ناستاسیا فیلیپو قنا. دوای ئهوان خووی دایه میرزاده لیون نیکولایوفیچ میشکین و رمووده ی ئهوه بوو.

* - لىبدىف:

دەكاتــه لوكيــان تىمــوفىفىچ لىبــدىف. فەرمانبــەرە، ســەر بــه گروپەكــەى روگوژىنه. پاشان بە فىل دەكەرىتە دەوروخونى لىون نىكولايوفىچ مىشكىن.

- الوكيان تيموفيفيچ ليبديف: بروانه ناوى ليبديف.
 - پ ليون نيكولايوفيچ:

دەكاتـه مىـرزادە لىـون نىكولايـوفىچ مىشـكىن. شـا قارەمـانى رۆمـانى گەمژەيە.

ارتا بوریسوڤنا:

بیوهژنی کابتن تیرنتیف، ماشقهی جهنهرال ئیڤولگینه. دایکی گهنجه سیلدارهکه، هیپولیته.

* - میشکین:

دەكاتە مىرزادە ليون نىكولايوفىچ مىشكىن، شا قارەمانى رۆمانى گەمۋە.

* - ناستاسیا فیلیپیوڤنا باراشکوفا:

ئافاناسی ئیقانوفیچ توتسکی به مندالی دهیگریته ژیر بالی خوّی، پاشان له خشتهی برد، به خیّوی دهکرد. رهدووی بارفیون سیمیونوفیچ روگوژین کهوت، به لام قاییل نهبوو میرد به توتسکی بکات.

* - نيكولا ئاندريوفيچ:

دەكاتە نىكولا ئاندريوفىچ پاقلىشىچوف، كە سەرپەرشىتيارى مىر مىشكىنى دەكرد. بروانە ناوى ياقلىشچوف.

* - نينا ئەلكسىندروفنا:

ده کاته ژنی جهنه رانی ئالووده ئاردالیون ئهلکسندروفیچ ئیقولگین. دایکی گافریلاو قارفارا و کولیا. له به رده دهسکورتی و به مهبه ستی پهیداکردنی بژیویی خاوخیزان، ژوور به کرییان ده دات.

لهجياتيي ييشهكي

گەمۋە

جۆرى بەرھەم: رۆمان

نووسهر: فیودور میخائیلوفیچ دوستویفسکی (۱۸۲۱–۱۸۸۱)

پلۆت: سايكولوژى رياليستى

زهمان: ناوه راستی سهده ی نوزده یهم

شوین: شاری پترسبۆرگ- رووسیا

میّژووی یهکهم بلاو بوونهوه: ۱۸۲۸– ۱۸۲۹

كاراكتەرە سەرەكىيەكان

١- ميرزاده ليون نيكولايوفيچ ميشكين.

۲- پارقیون روگوژین: برادهری میرزاده.

٣- مهدام يهپانچين: خزمي ميرزاده.

٤- ئاگلايا يەپانچىن: كىژى مەدام يەپانچىن.

٥- ناستاسيا فيليپوڤنا: رەقىبى ئاكلايا.

٦- گانيا ئارداليونوفيچ: كاتب و سكرتيرى جهنه رال يه پانچين.

۳۱"

چونکه ئهم کتیبه له لایهن نووسهری تاوان و سرا" و 'برایانی کارامازوف' هوه نووسراوه، بزیه له دنیای ئهدهبیاتدا ئیحتوبار و پیگهیه کی تایبه تی ههیه. کاراکتهرانی ئهم پرقمانه، وه کو گهلیک له کاراکتهرانی نیو ئهفسانانی پرووسی، پهفتاری تایبه ت به خویان ههیه، که له زور پرووهوه له بیرکردنه و و هزرینی ئهمریکاییه کان جیاوازه و چیروکه که لای زوربه ی خوینه ران ناواقیعی و باوه پنه کرده نییه. پهنگه جیددیترین کیشه لای خوینه ران ئه و وینه یه ی میرزاده میشکین بی، که له لایهن نووسه رهوه پیشسان دراوه و بهرجه سته کراوه. میشکین به پیچه وانه ی ههمو کاراکته ره کانی دیکه وه، که سیکه که دیوانه و گیل و گهوج دهنوینی، به لام



له واقیعدا، زور وریا و زیره که، به لام واقیعی فیدارییه که میرزاده، مهسه له که تا راده یه که خوینه رده نالفرزینی و پیاو تیا ده مینی که نایا میرزاده به راستی گهمژه یه یان نا، به لام ویری نهمه ش، گهمژه وه کو رهنگ دانه وه یه کی نه خلاقیات و ره فتار و دابونه ریت و فه لسه فه ی نه و رو شرک رو وسیا، رو مانیکی جوان و پر عیبره ته.

۳۲'

میرزاده میشکین، بق چارهسهری فیداریه که ی دهچینت بق سویسرا، چوار دانه سال له نهخقشخانه یه کی دهروونی دهمینیته وه و ئه وسا بق پترسبقرگ دهگه پیته وه. له پینی گه پانه وه دا، له ناو قیت اردا، جلوبه رگه شه پریو و چرچولق چه کهی سه رنجی پیبواره کانی دی پاده کیشینت. یه کیک له پیبواره کان، به ناوی پارفیون پوگوژین، له گه لیا ده که ویته پرسوجق و گفتوگق. تا ده گه نه پترسبقرگ، میرزاده و پوگوژین، به ته واوه تی به وه زع و حالی یه کدی ده زانن، پوگوژین پیشنیاز ده کات که میرزاده له گه ل خویدا به ریته وه و تقریک پاره ی بداتی.

لی میشکین، حهزی لهوه بوو، ههوه فر جار بچی خوی به جهنه پال یه پانچین بناسینی، که هاوسه ره کهی خزمی دووری میشکین بوو. له مالی یه پانچیندا، جهنه پال و گانیای کاتبی بینی. گانیا ده عوه تی ده کات که قسه ده گه فر دایکیا بکات. میرزاده سه رنجی جهنه پال، هاوسه ره کهی و هه رسی کچه که می پاده کیشیت. بی شینه و بیناه و بیناه بیناه یی سه رگه رمی خانه واده که. زوری پیناچیت، ناوی گهمژه ی لی ده نین می میرزاده دوستایه تی و پهیوه ندییه کی پته و و پاسته قینه یان ده که فراده دوستایه تی و پهیوه ندییه کی پته و و پاسته قینه یان ده گه فراد به یدا ده کات، گانیا کوریکی گهنجی خوبه رستی هه رزه په فتاری بیشه رمی پوودار بوو، به ته ماحی پاره و پووله و مرخی له و ه خوش کر دبو و به بیان چینی شوخ و شه نگول بخوازیت و له هه مان کاتیشدا پهیوه ندیی ده گه فر ناستاسیادا هه بوو، ناستاسیا ژنیکی گهنجی د فرفین بوو، به به یوه ندی پیاویکدا ده ژیا که هیچ خوشی نه ده و پست. ناستاسیا، زور



ههستیار و تووره بوو، به راستی لهو قسه و قسه لوّکانه ی که له دووی دهکران، دوور بوو.

میشکین، ههستی به بیدهسه لاتیی ناستاسیا بردبوو و دلّی به حالّی دهسووتا و به زهیی پنیدا ده هاته وه. شهویک له شه ونشینی و ناهه نگیکدا، دوای نه وهی ناستاسیا وه ژوور ده که وی، ئه م (میرزاده) پیشنیازی نه وه ده کات شووی پی بکات و باسی نه وهی بر ده کات که به شه میراتیکی چاوه پواننه کراوی به رکه و تووه. ناستاسیا، پیشنیازه که ی په وی کرده و و پنی گوت حه ز ناکات ببی به مایه ی ویرانبوونی نایینده ی نه و. ئیدی ناستاسیا به گه ل پوگورینی دوستی میرزاده که وت، که سه ده دار پوبلی دایه (دایه ناستاسیا).

ناستاسیا، لیه هموو کاتی پتر بووه مایهی ناکوکی ننوان مالیاتی يه پانچين و كۆر و كۆمه لهكه پان. (ميشكين)يش هيچ نارهچه تنه بورو، به هـهمان رووخوشـــى و دلخوشــيى خــويهوه مـايهوه. گانيــا و روگــوژين كيشه كانى خويان بق باس كرد، تالى و بيشه رميى ژيانى خويان بق گیرایهوه و سویندی وهفاداربیان بق خوارد. سهرباری نهوهش، میشکینیان به جینی متمانه و باوهر نهدهزانی و سهنگهری دژایهتییان لی گرت. کاتی ناستاسیا له روگوژین تۆرا، روگوژین سویندی خوارد که گیله دهکوژیت، چونکه دلنیایه، ناستاسیا لهبهر ئهوهی به راستی ناشقی میشکینه بقیه يىلاننك كه خانهوادهى يەيانچىن تيايا شەرىك بوون. لە سىناريۆيەكى زۆر قيزهوندا، سهركهوتووانه، ئهو تۆمهتهى رەت كردەوە كه كورە ناشهرعى و گریمانه یه که ی یافلیشی چوفی له میراتی قانوونی خوی مه حرووم ده کرد. سهلماندی ئەو كەسەي كە مىراتەكەي يى دەبىرى، كورى ناشەرعى نىيە. ئەوسا بە بىچەوانەي خەزى مەدام پەيانچىنەوە، بىشىنيازى كرد كە يارە بە يارۆي زيادە خواز بدريت و ببي به دۆستى مەدام يەپانچين، ميشكيني له جاران به گەوجتر لەقەلەم دا.

ئاگلایا یهپانچین، ژیراو ژیر ئاشقی میشکین بوو. میشکین له سهرهتاوه



گویی نهدایه و له خوی نهدهگرت خوشهویستیی خوی بو بنوینی، به لام وهختی که ههستی راستهقینهی دهرکهوت، مهدام یهپانچین به زهماوهندی ئەو دووە قايىل بوو، جا بۆ ئەوەي مىشكىن بە كۆمەلگەي ئەرستوكراتىي يترسبۆرگ بناسينني، ئاههنگ و شهونشينييهكي قورسي سياز دا. دايك و كىچ، لـه ترسىي ئەوەي نـەبادا مىشكىن لـه ئاھەنگەكـەدا يـۆتى بشـكىنى، ئامۆژگارىيان كرد كە بە بىدەنگى دانىشىت و بە درىزايى شەوەكە ھىچ قسهیهک نهکات، به لام له کاتی ناههنگهکهدا ههر مهدام یهپانچین بوو که میرزادهی هینایه قسه، میرزادهش، خیرا دهکهویته باسی خوی. میوانه محافهزه کاره کان سهریان لهم مهسه له یه سوور دهمینی. به دهم گهنگهشه و گفتوگوکسانه وه میرزاده، بهر گولدانیکی گهوره و بهنرخ کهوت و وهکو بابایه کی گیل و گهمژه له پارچه کانی رادهمینی، دوای چهند دهقیقه یه کفی دەپگریت و میوانه کان ناچار دەبن بق ماله کهی خقی بهرنهوه. خانه وادهی یهپانچین بق ماوهی چهند روژیک لیی زیز دهبن و دهگهای سارد دهبن، سهرهنجام مهدام پهپانچين دڵي چاک بوو و جاريکي دي دهعوهتي کرد بق مالهوه. لهم بهینه دا ئاگلایا که و ته نامه ناردن بق ناستاسیا و دوستایه تیپه کی سهیریان پهیدا کرد. شهویک ناگلایا داوای له میشکین کرد که پیکهوه بچنه ديدهني ناستاسيا، له شوقه كهي ناستاسيا، شهريكي توند لهنيوان ئاگلايا و ناستاسیا به ریا بوو، هه ر دووکیان، داخی خویان به یه کدی رشت. له ماوهی شهرهکهدا، ئاگلایا بق یهکهم جار ئهشقی خقی سهبارهت به میشکین به ئاشكرا دەربرى. بەدەم شەرەكەوە ناستاسىيا بورايەوە، كە مىشكىن چووه كۆمەكى، ئاگلايا ئەمەى يى قووت نەچوو، ھەسىتى كرد كە ئەمە نیشانهی رەفزکردنی ئەوە، بۆپ بە تىورەيى لىه ماللەكە وەدەر كەوت و

شهری نیّوان ئه و دووانه بو و به کارهساتیک له و گوره و مالباتی یه پانچین دهرگای مالهکه ی خوّیان له رووی میشکین داخست. ناستاسیا قاییل بو و که شووی پی بکات و ئیدی که و ته نامادهسازی بو زهماوه نده که به لام له روزی زهماوه نده که دا، کاتی میرزاده له کانسادا چاوه روانی ئه و



بوو، ناستاسیا دهکهل روگوژیندا رهفی.

میشکین، که هیشتا نیگهرانی بیپهنایی خوّی و خوشبینی ترسناکی خوّی بوو، ههوالهکانی بهوپهری خوینساردی وهر دهگرت. کاتی ئهو له خهمی دوّزینهوهی ناستاسیادا بوو، زوّر کهس ههبوون که گالتهیان پی دهکرد، به لام خه لکانیکیش ههبوون، داخیان بو دهخوارد.

میشکین، له کاتی ریورهسمی زهماوهندهکهدا، پاقلوفسکی جی هیشت و چوو بۆن شار، لهوی کهوته سۆراخ و تاقیبی شوین و جیگای ناستاسیا. لی که س نهیدهزانی لهکوییه.

ئەنجام لىبىرا كە بچى بىق شىوقەكەى روگىوژىن. لەوى يەكىك لە دەرگاوانەكان پىيى راگەياند كە روگوژىن دويشە و لە مال بووە. مىشكىن لە حالىكا دلنيا بوو كە دواى دىدار دەگەل روگوژىندا دەكوژرى، ھەر درىدەى بە گەران و تاقىبكردنى خۆى دا. تا ئەنجام روگوژىنى لە جادەوبانا بىنىيى و دەگەل خۆيدا بىردى بىق ئەو شىوقەيەى كە بە رواللەت ناستاسىيا لەوى خەرتبوو، بەلام مىشكىن يەكسەر تىگەيشت كە روگوژىن كوشتوويەتى.

میشکین، ویّرای نهفرهتی زوّری له روگوژین، ئه و شهوهی الهوی دهگه ل جهنازهکهی ناستاسیا و بکوژهکهیدا بهسه ر برد. بو سبهینی دانی بهیانی دوستانی نیگه رانی ناستاسیا و پوّلیس خوّیان به شووقهکه دا کرد. دوای پرسوجوّ له روگوژین و میرزاده، روگوژین ئیعترافی لهسه ر خوّی کرد و میشکین بیتاوان و تهبری دهر چوو. میشکین دووباره بو ههمان نهخوشخانهی دهروونیی سویسرا نیردرایه وه، که جارجاریک خانه واده ی یه پانچین و ههمو و دوّسته کانی تری، له وینده ر سهریان ده دا. سووکه ئومیدیکی کهم هه بوو که روّری له روّران لهم فیداریه چاک ببیته وه.

بروانه:

شاهکارهای ادبی جیهان/ ویراسته فرانک نورتن مگیل/ ترجمه امیر اسماعیل ادر/ انتشارات سخن، تهران ۱۳۳۸ / ص ۴۹۰–۴۹۹

بەشى يەكەم

فەسٽى يەكەم

لسه سسه عات نزیکی نسوی بسه یانی، یسه کنک لسه دوا روزه کسانی مسانگی نوقه مبه ردا، له کاتی توانه وهی به فر و به سسته له کاندا قیتاری وارسسو * به خیرایی ده هات و له پترسبورگ نزیک ده بووه وه، دنیا ته مومژیکی ئه وه نده سخ و چر بوو که تیشکی هه تاو به ناسسانی نه ده گهیشته زهوی، پیاو که له په نجه رهی قیتاره که وه ته مه شسای راست و چه پی کردبا، هه رده شه قاوی که وی بری ده کرد.

ههندی له ریبواران، له ههندهرانه وه دهگه پانه وه، به لام فارگونانی نمره سی، که له ههمو فارگونه کانی دی قه رهبالفتر بوون، پر بوون له خه لکی ئاسایی که به بونه ی کار و کاسبیه وه سهفه ریان ده کرد و له پیگای دووره وه نه هاتبوون.

گشت پیبوارهکان شهکهت و ماندوو دیار بوون، خهو گرتبوونی و پیلوی چاویان قورس بووبوو، سیمایان وهکو تهمومژهکهی دهری مهیلهو زهرد بوو.

له فارگونیکی نمره سیدا، دوو ریبوار ههر له بهیانییهوه له نزیکی پهنجهرهکهوه، بهرانبهر به یهکتر رونیشتبوون.

هـهر دووکیان گـهنج بـوون و سـیمایان جیـاواز و مایـهی سـهرنج بـوو،



هیچیان شیکپۆش نهبووو، کهلوپهلیکی ئهوتۆشیان پی نهبوو. پیدهچوو ههر دووکیان حهز بکهن سهری قسان بکهنهوه و دهرگای گفتوگۆ بکهنهوه. ئهگهر لهو دهمهدا بیانزانیبا چهند له یهکدی جیاوازن، سهریان لهو ریخهوته سهیره دهسوور ما که بهو شیوه سهیره له فارگزنیکی نمره سینی قیتاری (وارسۆ – پترسبۆرگ)دا کۆی کردبوونهوه.

یسهکیکیان، گسهنجیکی کورتسهبالا، قژلسوولی، قسژرهش، چاوکهوهییسه کی چاوچکۆلهی نیگازیته ل بوو، له تهمهنی دهوروبه ری بیست و حهوت سالیدا دهبوو، کهپووی پان و فس بوو، گوناکانی زهق، ههمیشه بزهیه کی غهریب بهسه ر لیویه وه بوو، بزهیه کی تهوسئامیز، لاسار و به پیشخه ن. دهموچاوی زور ناشیرین بوو، پهزای ئهوهنده قورس بوو که یه کهم جار ده تبینی پقت لیی دهبووه وه، به لام ههنیه و نیوچهوانی به رز و جوان بوو، له تق وایه قهره بووی پهزاقورسییه کهی ده کاته وه. ئه وه ی که له سیمای ئهم گهنجه دا پتر مایه ی سهرنج بوو، پهنگه زهرده کهی بوو، پهنگی مردووی لی نیشتبوو، ههرچهنده بته و دیار بوو، به لام پهنگه زهرده کهی ماندوو و شهکه تی ده نواند، ئهم پهنگزهردییه، ده گه ل بزه گوساخ و نیگازیت و له خورازییه که یدا تیکی نه ده کرده وه.

ئهم پیاوه خوّی له فهروهیه کی ده لبی ره شهوه پنچابوو، نه منه تی به سهرمای شهویش کاری تی کردبوو.

به لام هاوسه فه ره که ی که به رانبه ری دانیش تبوو، دیار بوو که سه رمایه تی و تا به یانی له به رسه رمای ئه و شه وه ته پر و شیداره ی مانگی نوقبه ری پرووسیادا هه لله رزیبوو. ئه م پیاوه قاپووتیکی بیقو لی، کلاوداری له به رک کردبوو، وه کو ئه و قاپووتانه ی که زستانان، پیبواران، له و لاتانی غهیره پرووسیایی وه ک سویسرا و باکووری ئیتالیا له به ری ده که ن، به لام ئه مقاپووته بو سه فه ری دوورودریژی وه کو سه فه ری نیوان ئاید کونن پرسبورگ به که لک نه ده هات. ئه مقاپووته پر به پیستی ئیتالیا بوو، به لام بو که شوهه وای پرووسیا ده ستی نه ده دا. ئه م پیاوه ش، گه نجیکی ته مه ن بیست و حه وت سالان بوو. بالای که میک له مامناوه ندی بیست و حه وت سالان بوو. بالای که میک له مامناوه ندی



بهرزتر بوو، گوناکانی قوّپا بوون، مووزهردیکی تووکن بوو، پدینیکی چکوّلهی کالّی ههبوو، له پوشنیدا سپیی دهنواند. دوو چاوی درشتی شینی، نیگاهوٚشنی ههبوو، که جوّره ئارامی و ناسکی و شیرینییهکیان پیّوه دیار بوو، به لام له ههمان کاتدا مهند و غهریب بوون، ههر کهسیکی دنیادیده سهیری کردبا، یهکسهر ههستی دهکرد که خاوهنی ئهم چاوانه پیاویکی فیداره. فیّی لهگهله. ویّرای ئهوهش سیمای ئهم گهنجه ناسک و جوان بوو، دهچووه دلهوه، به لام بهگشتی پهنگ و پوو سیسهله و چرچهله بوو، تهنانهت لهسهرما شین ههلگهرابوو.

بوخچهیه کی شروّله ی کاله وهبووی به دهستی راسته وه بوو، دیار بوو ههرچی ههیه و نییه له و بوخچهیه دایه. جووتی قوّنده رهی بنه ستووری له پی بوو، سهری قوّنده ره کانی له لباد گیرابوو، ئهم شتانه زوّر له رووسیادا باو نهبوو.

هاوسهفه رهکهی، گهنجه ئهسمه ره قرّ پهشه قاپووتله به رهکه، به دیقه ت تهمه شمای ئه و شمتانه ی ده کرد. ئه وجا بیده نگییه کهی شمله قاند، به دهم بزهیه کی گوساخانه وه، له و بزانه ی که زوّر جار کابرایه کی دلّ په قلی لووتبه رزی خوّ پهسمند له ئاستی نه گبهتی و به لای خه لکانی دیدا، ده ری ده بریّت، شانه کانی هه لته کاند و ییّی گوت:

- سىەرمايە، ھا؟

هاوسەفەرەكەى بەوپەرى رووخۇشى بەرسقى دايەوە:

زور سارده، ئەمە كاتى بەفرتوانەوەيە ئاوھايە ئەگەر كاتى بەفركەوتنبايە چۆن دەبوو؟ تەسەورم نەدەكرد ولاتەكەمان ئەوەنىدە سارد بى. ئەم سەرمايەم بىر چووبووەوە!

- به ئەقلە لە ھەندەرانەوە دىيتەوە، وا نىيە؟"
 - به لني، له سويسراوه ديمهوه

گەنجە ئەسمەرەكە، فىكەيەكى كىشا و بەدەم قاقاوە گوتى:

- ئۆو... زۆر دوورە!

كەوتنى گفتوگىق. گەنجە مووزەردەكە، ئەوەى قاپووتە سويسىرىيەكەى



لهبهر ببوو، بهوپهری رووخوشی و نیازپاکییهوه بهرستی ههموو ئهو پرسیارانهی دهدایهوه که هاوسهفهره ئهسمهرهکهی لینی دهکرد و هیچ گویی لهوه نهبوو که ههندی له پرسیارهکان، گوساخانه و بو رابواردن بوو. بهدهم قسانهوه ئهوهی گیرایهوه که چوار سال پتره له ههندهرانه و بو چارهسهری نهخوشییه کی عهسهبیی غهریب، که جوّره فی و پهرکهمیکه و جوّره لهزرو کییه کی لهگهله. هاوسهفهرهکهی بهدهم گویرگرتنهوه چهند جاریک تهوسخهنی به روویا دا و تهنانهت که لینی پرسی: "باشه، چاکیان جاریک تهوسخهنی به روویا دا و تهنانهت که لینی پرسی: "باشه، چاکیان کردیتهوه؟" کوره مووزهرده که بهرستی دایهوه: "نهخیر، چاکیان نهکردمهوه!" گهنجه ئهسمهره که بهدم قاقای پیکهنینه و و بهتهوسه وه گوتی:

- ئى... مەگەر خوا بزانى چەندىان پارە بەخۆرايى لى سەندوويت! كەچى لەبەر گىلى و نەزانىي خۆمان ئەوپەرى باوەرو متمانەمان پىيان ھەيە!

پیاویکی دی، که له نزیکیانهوه دانیشتبوو، هه لی دایه:

- راسته، قسهیه کی دروسته!

ئهم پیاوه کهسیکی شرپوش بوو، تهمهنی ههر چل سالیک دهبوو، به دیمهنیا له فهرمانبهریکی بچووک دهچوو. کابرایه کی تؤکمه ی به داروبار بوو، کهپووسووریکی دهموچاو زیپکاوی بوو.

كابرا دووبارهى كردهوه:

- به لن، دروسته. دهیانه وی هه رچی سه روه و سامان و پاره و پولی رووسیا هه یه، بن خویانی بکیشنه وه!

گەنجە نەخۆشەكە، بە دەنگىكى نەرم و ناسىك و ئاشىتىخوازانە وەلامى دايەوە.

- نـهخیر، تـق ههلّـهیت، بـهلای کـهمهوه سـهبارهت بـه مهسـهلهکهی مـن ههلّـهیت. ههلّبهته مـن نـاتوانم گهنگهشـهی ئـهم مهسـهلهیه بکـهم، چونکـه مـن ئاگام له ههموو شتهکان نییـه، بـهلام ئهوهندهی شتهکه پهیوهندیی بـه منهوه ههیه، دکتورهکهم دوا پولی سهفهرهکهی بو داوم، ئهمـه جگـه لهوهی کـه دوو سالّی رهبهقی بهخورایی، له کیسـهی خوّی مالیجهی کردووم.

گەنجە ئەسمەرەكە ھەڵى دايە:



- بۆ! چما كەس نەبوو بتوانى پارەي چارەسەرەكەت بۆ بدات؟
- نـهخیر کـهس نـهبوو! چونکـه جـهنابی بافلیشـچوف کـه مهسـرهفی مانهوهی منی لهویندهر، دهکیشا، نزیکهی دوو سال بوو مردبوو. هـهنگی نامهم بق خا جهنارال یهپانچین که خزمیکی دووری خوّم بوو، نووسی که فریام بکهوی و یارمهتیم بدات، به لام وه لامی نـهدامهوه. ئیدی ئهوهتا ناچار بووم بگهریمهوه!
 - باشه بهتهمای بق کوی برقیت؟
- مەبەسىتت ئەوەپە بەتەمام لەكوى لا بدەم؟ لەكوى بريم؟ باوەر بكه... ھىشتا نازانم! ..
 - يانى هيشتا بريارت نەداوە؟
 - ههر دوو گویگرهکه، له قاقایان دا. گهنجه ئهسمهرهکه پرسیی:
 - ئەدى ئەم بوخچەيە چىيە، رەنگە ئەمە ھەموو مولك و مالەكەت بىت! فەرمانبەرە كەيووسىقرەكە، بەويەرى شادىيەوە ھەلى دايە:
- گره و دهکهم وایه! هیچ جانتا و شتیکی ترت لهنیو ئهم فارگونهدا نییه. بهههر حال هه ژاری عهیب نییه!

که گهنجه مووزهردهکه بهوپه پی ئهدهبه وه قسه کانی کابرای فهرمانبه ری سه لماند، دهر که وت که هه رچی هه و نییه، دارونه داری هه رئه و بوخچه به و له و بوخچه به دایه!

فهرمانبهرهکه، پاش ئهوهی لهگه ل کوره ئهسمهرهکه دا به دوو قو لی تیر پیکهنین – سهیر ئهوه بوو خاوه نی بوخچه که ش که سهیری ئهوانی دهکرد، ئه نجام که و ته پیکهنین و ئهمه هینده ی دی ئهوانی هینایه پیکهنین – لهسهری رقیشت:

- به لام وینرای ئهوهش بوخچه که تبایه خی خوی ههیه. راسته پیاو ده توانی مهرج بکات که سکهی زیری تیا نییه، نه سکهی زیری ناپلیون، نه سکهی زیری فردریک و نه سکهی زیری هولاندی تیا نییه، پیاو یه کسه ربه لبادی دهوری پیلاوه بیانییه کانتا ئهوهی بو دهر ده کهوی، به لام ئه گهر راست بی و خزمایه تیت ده گه خاجه نه رال یه پانچیندا هه بی، هه نگی



بوخچه که ت بایه خینکی گهوره پهیدا ده کات. هه آبه ته ته گهر اینت تینک نهچوو بی و به سه هوو خهیال خات جه نه رالت نه کردبی به خزمی خوّت. زوّر جار شتی وا ده بینت... ئیدی پیاو خهیالی ده روات و بو نموونه به بالی خهیال ده فریت! ...

گەنجە مووزەردەكە، ھەلى دايە و گوتى:

- هەق بە تۆيە! راست دەكەى! وا بزانم من ھەلەم. خا جەنەرالل. ھەر بە حال خزمم دەبى و نابى، بۆيە ھىچ پىم سەير نەبوو كە وەلامى نەدامەوە. چاوەروانى ئەوم دەكرد كە وەلام نەداتەوە.

- کهواته پارهی پۆستکردنی نامهکهت بهفیرۆ چوو، ها!... دهی گوی مهدهیه، هیچ نهبی گلهیی ئهوهت لی ناکری که پیاویکی ساده و ساکار و بینگهرد و راستگو نیت. ئهمانه خهسلهتی جوانن، شایهنی ستاییشن. ها!... سهبارهت به جهنهرال یهپانچین من دهیناسم، چونکه کهسیکی زور ناسراو و بهناوبانگه، بهلام سهبارهت به مهرحوم بافلیشچوف، که له سویسرا مهسرهفی دهکیشایت، ئهویشم دهناسی، ههلبهته ئهگهر مهبهستی تو نیکولا ئاندریفیچ بافلیشچوف بی، چونکه دوو ئاموزا به ههمان ئهو ناوهوه ههبوون. یهکیکیان تا ئیستاش له قرم دهژی، بهلام مهرحوم نیکولا ئاندریفیچ، پیاویکی بهریز و خاوهن دهسهلات و دهسترو بوو، له سهردهم و روژگاری خویدا چوار ههزار رهعیهتی ههبوو... بهلی...

گهنجه مووزهردهکه، که به حهپهساوی و کونجکاوی دهیروانیه ئهو کابرایهی که پیدهچوو ههموو شتیک بزانیت، گوتی:

- به لي ئهوه! دروسته ناوى نيكولا ئاندريفيچ بوو.

ئهم جۆره خه لکه ههموو شیتزانه، نه که جارجاری، به لکو زور جار له نیو هه ندی تویژی کومه لایه تیی تایبه تیدا ده بیندرین.. ئه وانه ههموو شیت که ده زانن، چونکه زور فزو لین و هو شوگوشیان به یه ک ئاراسته دا کار ده کات، دیاره ئه مه به گویره ی لیک دانه وه ی هزر قانانی هاوچه رخ ده گه پیته وه بو ئه وه ی که هیچ کار و خهمیکی جید دییان نییه که میشکیان مژوول بکات. جا ئیمه که ده لین نه وانه ههمو و شتیک ده زانن ده بی نه وه بزانین که مهیدانی



زانین و زانیارییه کانیان سخووردار و تهنگه. زانیارییه کانیان له بازنه و چوارچپوهی ئهم جوّره شتانهدایه: فلان فهرمانبهری گهوره لهکوی کار دەكات، پەيوەندىيەكانى چىيە و چۆنە، چەندى سەروەت و سامان ھەيە، لە چ شار و ده قهریکدا فهرماندار بووه، کی ژنیهتی، ئه و جیاوازییهی ژنهکهی بقى هيناوه چەندە، كورە مام و خالەكانى كين، كى خزمى خەزوورى سه ياني شيخيهتي و... هند، ئهوانه ههر ههموو ئهو شنانه به باشي دهزانن. جا ئەم (ھەموو شتزانانە) بە زۆرى خەلكانىكى فشەكەرى فىشالبازى لات و لهويدرن و مووچه و دهرامهتي مانگانهيان له هه قده روبلان تينايهريت. هەلبەتىه ئەو خەلكانىەى، ئەم (ھەموو شىتزانانە) ھەموو شىتىكيان دەربارە دەزانن، بە خۆپشىيان نازانن، بە چ نىيازى ئەو زانيارىيانە دەربارەي وان كۆ دەكەنەوە، بەلام زۆربەي ئەوانە گواپە ھەموو شىتىك دەزانى، زۆر بەم مهعلوماتانهی خو دهنازن و به زانستی راستهقینه و بی چهند و چوونی دهزانن و به مایهی ریز و حورمهتی خویانی دهزانن و لهزهتیکی روحی و دەروونىكى گەورەي لىخ دەبىلىن و ئارامى و ئاسلوودەييەكى فىكرىكى گەورەپان يى دەبەخشىت. بە كورتپەكەي شىتىكى موغرى و فريبۆكە. من زانایان، ئەدىبان، شاعیران و سیاسەتوانانم دیتووه که له ریگهی ئهم جۆره زانیارییه وه گهیشتوونه ته ناوات و نامانجی بهرز و ناسوودهیی روحی و ئارامىيى دەروونىيى خۆپان لەمەدا دىتورەتەرە، بە ھۆي ئەمەرە لە بوارى كارى خۆياندا گەيشتوونەتە يۆست و يايە.

به دریزایی ئهم گفتوگویه، گهنجه ئهسمهرهکه ههر باویشکی دهدا، بی ئامانج و مهبهست له پهنجهرهکهوه دهیروانییه دهری دیار بوو پهلهیهتی که بگاته جی پهریشان، زور پهریشان و نیگهران دههاته بهرچاو، ئهوهنده خهمین بوو، که رهفتاریشی غهریب و نائاسایی دهینواند. وا دههاته بهرچاو که گوی دهگری، به لام هیچی نهده ژنهوت. ههندی جار دهتگوت تهمهشا دهکات، بی ئهوهی هیچ ببینی، ئهوسا بهبی هیچ هویهک دهکهوته پیکهنین.

کابرای دهموچاو زیپکاوی، لهناکاو رووی کرده گهنجه مووزهرده بوخچه به دهستهکه و گوتی:



- ببوره... دهکری بزانم جهنابت کیی؟

گەنجە مووزەردەكە، بە كەسەر و بە دلايكى پاكەوھ بەرسىقى دايەوە:

- من میرزاده (لیون نیکولایوفیچ میشکین)م

فهرمانبهرهکه، مات و خهیالاوی گوتی:

- میسر میشسکین، لیسون نیکولایسوفیچ میشسکین؟ نایناسسم، ئسهم نساوهم نهبیستووه... قهت بهرگویم نهکهوتووه. هه لبهته مهبهستم ئهوه نییه که ئهم ناوهم نهبیستووه، ئهمه ناویکی میژووییه « و له میژووهکهی کارامازیندا « ناوی هاتووه. نا، به لکو مهبهستم تقیه. پیم وایه ئهمرق له هیچ شوینیکدا کهس ناوی مالباتی میرانی میشسکین نایهنی، بنهمالهکهیان کوژاوهتهوه و ناویان له کولهکهی تهریشدا نهماوه.

میرزاده، بهپهله هه لی دایه و گوتی:

- دروسته! جگه له من کهسیان نهماوه، جگه له من هیچ میریکی دی به ناوه وه نییه. دلنیام من دوا نهفه ری ئه و مالبات و بنهمالهیهم. باب و باپیرانی من خه لکانیکی ده و لهمه ند نه بوون، به لکو له و ورده مولکدارانه بوون که زه ویوزاره کانیان به خویان ره عهمه لدینا و ده یان کیلاو ... به لام بابم مولازم دووه می سوپا بوو، ده رچووی کولیجی جه نگ بوو. جا به ریکه و تات جه نه دال (یه پانچین)یش له بنه ماله ی میرانی میشکینه، ئیدی نازانم ئه مه چونه و چون بووه! ئه ویش دوا به ره ی تیره ی خویه تی.

كابراى فەرمانبەر بەدەم قاقايەكى تەوسامىزدەوە گوتى:

- ها، ها، ها! دوا بهرهی تیرهی خوّیهتی! ها، ها، ها! به راستی وشهبازیکی بهتوانای.

یارقی ئەسمەریش پیکەنی. لی یارقی مووزەرد، سام سامی ئەوە بوو، کە توانیبووی ئەو گەمەیە – با زۆریش ساەركەوتوو نەبووبی – بە وشامكە بكات. دوای تۆزی لەسەری رقیشت:

- باوه پر بکه، من ئه و قسه پهم هه روا، بن هیچ مه به سنیک و بنی بیرکردنه وه، کرد!

فەرمانبەرەكە بەدەم بزەيەكەوە بۆي سەلماند:



- بەلى، بەلى، ھەستم يى كرد!

كابراى ئەسمەر لەناكاو ليى پرسى:

- باشه میرزاده بلّی بزانم، تق لهوی هیچ له ماموّستاکه ته وه فیر بوویت؟ هیچت خویندووه؟
 - ئەي ماناي چى...
 - به لام من قهت رۆژى له رۆژان هيچ كهسيك هيچى فير نهكردووم.... ميرزاده، به نيمچه پۆزشىكهوه گوتى:
- به هه دحال، من که میکم خویندووه، ئه ویش به پچرپچری! به هنی نه خوشییه که مه وه، ده یانگوت به که لکی خویندنی به رده وام و به زهبت و رهبت نایه م!

يارۆى ئەسمەر لەناكاو پرسىيى:

- باشه تو بنهمالهی روگوژین دهناسیت؟
- نـهخیر، نایانناسـم. بههـهرحال مـن لـه پووسـیادا خـهلکیکی زور کـهم دهناسم. پوگوژین، ناوی تویه؟
 - به لني، من (روگوژين)م، پارفيون روگوژين-م.

فەرمانبەرەكە، بە بايەختكى زۆرەۋە ھەلى دايە و گوتى:

- پارفیون؟ راوهسته... یانی تن یه کنکی له بنه ماله ی ئه و روگوژینه ی که... یارق ی ئه سمه ر قسه که ی یی بری:
 - بەڵێ، يەكێكم لەوان، لەوان بە خۆيان.

یارقی ئەسىمەر، له هەوەلى گفتوگۆكەوە دەگەل میرزادەدا، تا ئەو كاتە زارى لە زارى فەرمانبەرە كەپووسىقرەكە نەگەرابوو.

فهرمانبهرهکه سهرسام و حهپهساو چاوی تی بری و گوتی:

- به لام... سهيره... شتى وا دهبي؟

هاه نگی سایمای گورا، نامک هام رینز و حورماه ت، بالکو نیگه رانی و ماستاوچییه تی و ترسیشی لی دهباری، له سه و قسمکه ی خوی رویشت.

- تق خزمی سیمون پارفیونوفیچ روگوژین، نیت، ئه و بورژوا فهخرییه ویراسییهی « که نزیکهی مانگیک لهوه پیش مرد و دوو ملیقن و نیو،



رۆبلى لەپاش جى ما؟

روگوڑین، به تهوسهو و بی ئهوهی له خوّی بگری تهمهشای بکات، گوتی:

> - تق له کوی ده زانی دو و ملیون و نیوی له پاش جی ماوه؟ ئه وسا چاویکی له میرزاده داگرت و له سه ری رقیشت:

- ئەمانە سەيرن! بلّى ئىنوە ھەقتان بەسەر خەلكىيەوە چىيە، چىتان پى دەبرىت وا دەكەونە تاقىبى ئەو خەلكە؟ راستە بابم مانگى رابردوو مرد. من حالى حازر، كە يەك مانگ دوا كەوتووم، لە پسكۆڧەوە دىم. تەماشاى حالى شەپرىوم بكە، ھەر بە ناو پىلاوم لە پىدايە، باوەر بكە خاوەنى دىنارىكى خۆم نىم. نە برا خويرى و خوانەناسەكەم و نە دايكم، نە تاقە پولىكىان بۆ ناردم و نە بامەيلەكى دوو دىلى ئاگاداريان كىردمەوە! ھەر بەسەگىشىان نەزانىم! يەك مانگى رەبەقە لە پسكوف، بەدەم لەرزوتاوە لە جىدا كەوتووم.

فهرمانبه رهکه دهسته کانی بن ئاسمان به رز کردنه و گوتی:

- جا ئیستا به لای کهمه وه له عهردیکا یه که ملیون و بگره زیاتریش و هر دهگریت! خوا نه ببریت!

روگوژین به تورهیی دهسته کانی جوولاند و گوتی:

- ئەرى مىن نالىم تو بىلى، بەو چى، ئەمە چىى پەيوەندىيەكى بەوەوە ھەيە؟ خىق ئەگەر خىقت باويتە سەر دەسىت و لاقىشىم تاقە قروشىتكت نادەمى:!
 - من ئەوە دەكەم، خۆم داويمە سەر لاقت، چ دەليى؟
- تن تهمه شای ئهم پیاوه! پیم گوتیت هیچت ناده می، ئهگهر یه که ههفته ی تهواو له بهرده مما بره قسیت و سوورم بن بده ی تاقه قروشیکت ناده می!
- کهیفی خوته! مهمدهیه! هیچم مهدهیه، من شاییستهی ئهوه نیم هیچم بدهیتی، به لام من ههر بوت ده ره قسیم. سوورت بو دهدهم. ژنهکهم، منداله بچووکهکانم جی دیلم، دیم له بهردهمت ده ره قسیم، لهبه ر خاتری تو و بو خوشیی تو ههموو کاریک دهکهم، ههر بو خوشیی تو...



گەنجە ئەسمەرەكە، بە قىزەرە تفىكى رۆ كردە زەرى و گوتى:

- عەمرت نەمىنى، داوەشىيى!

ئەوجا رووى دەمى كردە ميرزادە:

- پینج هه فته یه ک به ر له ئیستا، ریک وه کو ئیستای تق بووم. به خق و پریاسکه یه کی بچووکه وه، له مالی بابم هه لاتم و چووم بق لای پوورم له شاری پسکوف. له وینده ر نه خقش که و تم، له و ماوه یه دا بابم مرد! سه کته لیی دا! ره حمه ت له گوره که ی! باوه ر بکه نه گه ر فریای خق نه که و تبام و هه لنه ها تبام، به گیانی نه و میرزاده یه ده یکوشتم!

میرزاده، که به کونجکاوی دهیروانییه ئهم ملیونیره فهروهکونه، بهوپهری هیمنی گوتی:

- دیاره تورهت کردووه، وا نییه؟

ههر چهنده ئهم میراته و ئهم ملیونه، جیگهی بایه خبوون، به لام میرزاده سهری له شتیکی دی، له شتیکی جیاوازتر سوور مابوو. له لایه کی تریشه وه روگورژین، هاونشینی و هاودهمیی میرزادهی پی خوش بوو و متمانه ی پیی ههبوو. ویرای ئهوهش پیاو ههستی ده کرد وه کو پیویستیه کی میکانیکی نه که پیویستیه کی دهروونی قسانی ده کرد. بو رهواندنه وه تهنایی خوی نه ک بو دواندنی بهرانبه ره کهی قسه ی ده کرد، جوره خهم و پهژارهیه ک بو قسه کردنی هان ده دا، ته نیا له به رئه وه قسه ی ده کرد که هاودهمی کی ههبیت. گرینگ ئه وه بوو قسان بکات. دیار بوو که هیشتا تایه که به ری نه دابوو، ورینه ی ده کرد.

به لام فهرمانبه ره که، هه ناسه ی له خقی بریبوو، ریاکارانه چاوی بریبووه دهمی روگوژین و بق تاقه ساتیک نه ی دهگواسته وه، هه روشه یه کی ئه وی به جقری هه لده سه نگاند و ه کو ئه وه ی مرواری بن.

- بن تۆرە بوون، ئەگەر بلنى تورە بوو. ھەلبەتە نەھەقىشى نەبوو، بەلام تاوانبارى گەورە لە ھەموو مەسەلەكەدا براكەم بوو. دايكم ھىچ خەتايەكى نەبوو، گلەيى لى ناكريت، پىرەژنيكە ھەمىشە سەرى لە بەر خى ناوە و خەريكى خويندنەوەي كتيبى دووعا و ويدرد و ژيانى پياوچاكان و



خواناسانه. روِّژ تا ئيواري دهگهل بيرهژناني هاوتهمهني خويدا خهريكي قسانه. سيموني برام ههمه كارهي مالهكهيه، قسه، قسهي ئهوه، بريار، بریاری ئەوە، بەلام بۆچى خەبەریان نەدامى: شتەكە دیارە! راستە من لەو كاته دا هۆشم به خق نهبوو. ده لين گوايه بروسكه په كيان بق نار دبووم، به لام بروسکه که پشتبووه دهستی پوورم. پۆرم، که سی سال بوو بیوهژن بوو، هەموو كاتى خۆى، لە بەيانىيەوە تا ئىوارى دەگەل ژنانى شىپتۆكەدا، بە باسى مەسىيە دەبردە سەر. راستە پوورم رەبەنىتە نىيە، لەو ژنانە نىيە پنیان دهگوتریت رهبهنیته، به لام ههزار خوزگه به رهبهنیته. که بروسکه که دەبىنى زارەتەرەك دەبىت، بى ئەوەي بىكاتەوە، رىك دەببات بى بۆلىسىخانە، كه تا ئيستاش ههر لهويندهره. ئهوهى كه يارمهتيي دام تهنيا قاسيلي قاسیلیوفیچ کونیف بوو، که نامهی بق ناردم و له ههموو شنتیک ناگاداری كردمهوه. نووسيبووى كه براكهم ههموو شهوهكهى بهوه بردبووه سهر كه ریشوه زیرهکهکانی، چهرچهف زیربافهکانی سهر تابووتهکهی بایمی بریبوو، به و بیانووهی که زور "گرانقیمهتن". دهزانی ئهگهر بمهوی دهتوانم هەوالەي سىبرياي بكەم، چونكە ئەم كارە پېشىپلكردنى موقەدەساتەكانە! .. روگوژین (گهنجه ئهسمهرهکه) دوای ئهو قسانه رووی کرده

روکوژین (کهنجه نهسهمهرهکه) دوای نهو قسهانه رووی کرده فهرمانیهرهکه و لهسهری رقیشت:

- ئەھاى داھۆلەفەنى! ياسا چ دەلىن؟ ئەمە پىشىتلكردنى موقەدەسات نىيە؟ فەرمانبەرەكە، بە خۆشحالىيەوە بۆى سەلماند:
 - بیگومان، پیشیلکردنه و ئهولاتریش!
 - يانى شايەنى ئەوەيە ھەواللەي سىبريا بكريت، وا نىيە؟
- راسته، هەواللەى سىبريا بكريت، قۆلبەست بكرى و يەكسەر ھەواللەى سىبريا بكريت! .
 - روگوژین، رووی کردهوه میرزاده و لهسهری رویشت:
- ئىستا ھەموويان وا دەزانن من ھىشتا نەخىقىم، بەلام من بى ئەوەى بە كەس بىلىم، يان كەس لە ھىچ شىتىك ئاگادار بكەمەوە، سەربارى ئەوەى ھىشتا ھەر نەخىق و بىتاقەتم، سوارى قىتار بووم، ھاتووم تا غافلگىريان



بکهم! ئیدی ئهی برا ئازیزهکهم، سیمون سیمیونوفیچ –ی ئازیز! لهسهرته دهرگام لی بکهیتهوه، پیشوازیم بکهیت! من چاک دهزانم که بابمی لی پر دهکردم، لیمی تیژ دهکرد! جا لیرهدا پیاو ههق بلی، من به حهقیقهت لهبهر خاتری ناستاسیا فیلیپوقنا، بابم زور ئهزیهت دا، ئهمه حهقیقهته. لهوهدا ههر من خهتابار بووم. شهیتان له خشتهی بردم!

فهرمانبهرهکه، ریابازانه قسه کهی ئهوی دووباره کردهوه و وهکو یهکیک چینه له یادگهی خوی بکات و شتیک وهبیر بینیتهوه، پرسیی:

- لەبەر خاترى ناستاسىيا فىلىيوقنا؟

روگوژین، به تورهیی به روویا هه نشاخی و گوتی:

- فشه مهکه، تق هیچ شتیکی دهرباره نازانیت! ههر نایناسیت!

فەرمانبەرەفەنى، بە سىمايەكى سەركەوتووانەوە بەرسىقى دايەوە:

– با، دەيناسم!

- واز بینه، چی زوره، ئافرهتی ناستاسیا ناو، له دنیادا زوره! به لام تق، با ریک و رهوان پیت بلیم، که پیاویکی روودار و زور زور بیشه رمی.

ئەوجا رووى كردە ميرزاده و لەسەرى رۆيشت:

- ئا... پیشوه خته دهمزانی، پیشوه خته دهمزانی که تووشم دهبیت به تووشی کابرایه کی وه کو ئهمه وه!

كابراى فەرمانبەر بەيەلە دووبارەى كردەوە:

- زۆر لەگىنە بىناسىم. لىبدىق ھەموو شىتىك دەزانى. جەنابت گلەيى لە من دەكەيت كە نايناسىم، ھىچى لە بارەوە نازانىم، ئەدى ئەگەر ناسىم، كەواتە با بىۆتى باس بكەم: ئەم ناستاسىيا فىلىپوقنايە، ھەمان ئەو ژنەيە كە بابت لەسەر وى بە دارعاسا گۆيژەكەى داركارىي كردىت و ناوى شىقرەت و خانەوادەيى ئەو ژنە پاراشىكوفايە. لە بنەمالەيەكى بەرىيز و حورمەتە، ئەويش لە پىسىتى خۆيدا، دۆتمىرىكە بى خۆى، ئەوە يەك. دوو، پەيوەندىي بە پىياوىكەوە ھەيە ناوى توتسىكى، ئافاناسى ئىقانوفىچ توتسىكىيە، جگە لەو پەيوەندىي بە ھىچ كەسىيكى دىكەرە نىيە. ئەم پىياوە يەكىكە لە مەلاك و سەرمايەدارە گەورەكان، چەندىن كۆمپانىا بەرىپوە دەبات، دۆسىتايەتىيەكى



نزیکی دهگهل جهنهرال یهپانچیندا ههیه...

روگوژین، به سهرسامییهکی زورهوه گوتی:

- عهجایهب! لهوه دهچی تق به راستی ئاگات له ههموو شتیک ههبیت! شهیتان به نه خلهت بی! به راستی دهیناسیت، ههموو شتیک دهزانیت!

- هەموو شتیک! لیبیدیڤ هەموو شتیک دەزانیت! جا جەنابی بەریز، با ئەوەشت عەرز بکەم، من لەو دواییانەدا دوو دانه مانگی خشت، هەرچی شوین هەیه لەگەل لیخاچوفدا، ئالکسی لیخاچۆفدا وەکو دەلیل و رینوین گەراوم. ئەویس بابی لەدەست دابوو. بەو حیسابەی من هەموو پەناوپەسیران و کونوکەلەبەران شارەزام، وای لی هات نەیدەتوانی بەبی لیبدیڤ تاقه هەنگاویک بنیت. حالی حازر، لەبەر قەرزداری له زنداندایه. ئیدی لەو گەشت و گەرانەماندا هەلی بۆ هەلکەوت که ئاشنایەتی و میانه دەگەل ئارمانس، کورالی ، دۆتمیرپاتکایەو، ناستاسیا قیلیپوقنا و زۆر ئافرەتی دیکەدا پەیدا بکات.

روگوژین، که لیوهکانی زهرد هه لگهران و کهوتنه ته ته نیگایه کی توره ی کرد و گوتی:

- ناستاسىيا فىلىپوقنا؟ مەبەسىت ئەرەپ بەيرەنىدىى دەگەل لىخاچۆفىدا ھەبور؟

ليبيديڤ، بەلەز بەرسقى دايەوە:

- نا، نا، ها وگیز شاتی وا ناهبووه و نییا! لیخاچۆف، به هاهموو دهولهمهندییه خویهوه، قهت رۆژئ له رۆژان ناهیتوانی به و مهرامه بگات که دهیویست. ناستاسیا، وهکو ئارمانس ناهبوو. تاهنیا پهیوهندیی دهگهل توتسکیدا هاهبوو، جگه له توتسکی پهیوهندیی دهگهل هیچ پیاویکی تردا نهبوو. هاهموو شاهویک له لۆژهکهی خویدا له شانق، ئیدی (ئوپرای گهوره) یان (شانقی فهرهنسی)دا دادهنیشیت. باکی بهوه نییه که ئافسهرهکان له بهینی خویاندا چیی پی دهلین و چونی باس دهکهن، چونکه ناتوانن هیچ لهکهیهکی پیوه بناه، هیچ شاتیکی لهسامر بکهن به مال. ئاوپهرهکهی دهتوانن بلین: ئاوه باین بهیوه ناستاسیا فیلیپونای بهنیوبانگه! لهوه



زیاتر ناتوانن هیچی تر بلین، چونکه هیچ زهمیکی تری پیوه نییه! روگوژین، بروکانی ویک هینایهوه، چارهی گرژ کرد و گوتی:

- دروسته، وایه (زالیوژیف)یش کاتی خوّی ههمان شتی بوّ گیرامهوه. له بیرمه روّژیک به شهقامی نفسکیدا ریّم دهکرد، کوّنه پالتویهکی بابم لهبهر بوو، سیّ سال بوو، ههر ئهو کوّنه پالتویهم لهبهر بوو، که دیتم خانم له موغازهیهکهوه دهر کهوت و چوو سواری گالیسکهکهی بیّت، تف راکه بهرهو پیری، ههر که دیتم ههستم کرد ئاگریکی بیثامان بهر بووه جهسته و ههناوم. دوای ئهوه ریّکهوتی (زالیوژیف)م کرد. زالیوژیف وهکو من نهبوو. پیکوپیّک و شیکپوش، دهتگوت شاگرد بهربهره، عهینهکیّکی یهک چاوی له چاو کردبوو. کهچی ئیمه له مالی بابماندا پییّلاوه شرمان له پی دهکرد، خواردنمان شوّربای کهلهرم بوو. زالیوژیف پیّی گوتم: "ئهم ژنه خواردنی خواردنمان شوّربای کهلهرم بوو. زالیوژیف پیّی گوتم: "ئهم ژنه خواردنی خواردنمان شرّربای کهلهرم بوو. زالیوژیف پیّی گوتم: "ئهم ژنه خواردنی ناوی شرّرهت و خانهوادهییشی پاراشکوفایه. لهگهل توتسکیدا دهژی. ئهم توتسکییه داماوه نازانی چوّن خوّی له دهستی رزگار بکات. ئاخر چووهته سالهوه، تهمهنی -پهنجا و پینج ساله- دهیهوی دهگهل جوانترین ئافرهتی پرسبورگدا زهماوهند بکات!

ئەوجا زاليوژيڤ كەوتە ئەوەى قەناعەتم پى بكات كە مىن دەتوانم شەوى ناستاسىيا فىلىپوقنا لە لۆژەكەى خۆيدا، لە (شانۆى گەورە)دا كە ئەمشەو شانۆنامەيەكى بالىي تىيا پىشكەش دەكرىت، ببينم. بابم قەت رىيى نەدەداين بچىنىه بالى. ئەگەر داواى شىتى وامان كردبا، بىگومان بە كوشىتن دەيكوشتىن! بەو حالەشەوە مىن توانىم بۆ ماوەى سەعاتىك خۆم بدرمەوە. جارىكى دىكە ناستاسىيا فىلىپوقنام دىيتەوە. ئەو شەوە ھەتا بەيانى خەو نەچووە چاوانم. بەيانىيەكەى، بابى رەحمەتىم دوو كۆمپىالەى دامى كە ھەر يەكىكىان بايى پىنج ھەزار رۆبل بوو، گوتى: برۆ بيانفرۆشە. پاشان بچۆ بۆ نووسىينگەكەى ئاندرىيڤ و قەرزىكى حەوت ھەزار و پىنج سەد رۆبلى ئووسىينگەكەى ئادرىيڤ و قەرزىكى حەوت ھەزار و پىنج سەد رۆبلى بورەسىنىگەكەى ئادرىيڤ و تەرزىكى خەوت ھەزار و پىنج سەد رۆبلى دواكەوتن باقىيەكەم بى بىنەوە. لە مالەوە چاوەروانت دەكەم. ھەر دوو كۆمپيالەكەم فرۆشىت، پارەكەم وەر گىرت،



به لام نهچووم بق لای ئاندرییف، به لکو یه کراست چووم بق (موغازهی ئینگلیزی)، جووتی گوارهم هه لبژارد که ههر پهکهیان ئه لماسیکی بهدرشتی بوندقیکی پیوه بوو. ههر ده ههزار روبلهکهم دا و هیشتا چوار سهد روبلی کهم بوو، به لام که ناوی خوم گوت یاروی بازرگان باوهری پی کردم و قاييل بوو. گواره کانم برد و يه کراست چووم بن لای زاليو ژيڤ و پيم گوت: دەي ھاورى با برۆين بۆ لاي ناستاسيا فىلىپوقنا!". بە دوو قۆلى كەوتىنە رى. وام لئ هاتبوو هەستم نەدەكرد بەسەر عاردىدا دەرۆم، دەوروبەرى خوم نهدهبینی و یه کسه ر خومان به هولی پیشوازییه کهی نهودا کرد! به خوّى هاته پیشوازیمان، لی من لهو ساته دا زاتم نه کرد خوّمی پی بناسینم، به لام زاليوژيڤ گوتى: "ئەمە ديارىي پارفيون روگوژينه، بەو بۆنەپەوە كە دویننی توی بینیوه، جا تکام وایه به لوتفی خوت قهبوولی بکهیت." ناستاسیا، قوتورهکهی کیردهوه، ننگایه کی وردی گواره کانی کیرد، نهوچا بهدهم بزهیه که وه گوتی: "بیزه حمیه ت به ناوی منه وه، له جیاتیی من سویاسی هاوریکهت ئاغای روگوژین بکه، بق ئهو زهحمه تهی کیشاویه تی! نه وجا خواحافیزیی لی کردین و رؤیشت. خۆزگه ئهو رۆژه دەمردم و بهرم بعدواوه نعده کرد، نازانم بقچی ئه و روزه نعمردم! ئهلهعقی من وا چووبووم که به زندوویهتی نهگهریمهوه. ئهوهی له ههموو شتیک پتر تورهی کردم ئهوه بوو، ئهو حهیوانه، زالیوژیف ههموو چاکه و پیاوهتبیهکهی کرد به هیی خوی. من به بالا کورتهکهم و جله کونهکانمهوه كه له جلى خولام و خزمهتكاران دهچوو، لهويندهر وهستابووم، به شەرمەۋە چاۋانم برىبوۋە ئەۋ، بەلام زاليوژىڤ، تازەترىن مۆدى جلى لەبەر کردبوو، بۆنی له خوی دابوو، قری نیگرو کردبوو، رونی لی دابوو، ئیدی ژیانی لی هه لدهقولا، دهموچاوی پرشنگی دهدا، بوینباخیکی خانهخانهی له مل بهستبوو، ئیدی بزهی له لیو دهباری و بهردهوام ئیکلامی بو دهکرد و لەبەرى دەنوشتايەوە، ئىدى دلنيا بووم كە ناستاسىيا بەھەللە ئەوى بە من زانیوه. ئەوى بە خودانى دیارىيەكە زانيوه. كە ھاتىنە دەرەوە بە تورەپى پيم گوت: "نهخه له تابي، بير لهو بكهيهوه كهكلاوم بكهيه سهر، تيدهگهي؟"



گوتی: 'خۆزگه دەمزانی چۆن و چ جوابیکی سیمون پارفیونیچ دەدەیەوه!'. باوەپ بکەن، لەو کاتەدا حەزم دەکرد خۆم بخەمه پرووباریکەوه و بۆ ماڵ نەگەپیمەوه. پاشان له دڵی خۆدا گوتم: 'نا، شتەکە ئەوەندەش گرینگ نییه! " وەکو یەکیک بۆ ناو ئاگر بپوات، بەو ئاوایه بۆ ماڵ گەپامەوه. لیبیدیڤ، له بن لیوانەوه و بەسەرسامی گوتی:

- ئەللا، ئەللا...

ئەوجا رووى دەمى كرده ميرزاده و گوتى:

- بابی رەحمەتی ئامادە بوو لەسـەر دە رۆبڵ، زەلامنِک بکوژنِت، چ جای دە ھەزار رۆبڵ!

میرزاده، به کونجکاوی دهیروانییه روگوژین که له و دهمه دا هیندهی دی رهنگی زهرد هه لگه رابو و.

رو**گوژین کوتی**:

- هەر كوشتن؟ تۆچى لەم بارەيەوە دەزانى؟

ئەوجا رووى كرده ميرزاده و لەسەرى و رۆيشت و گوتى:

- هه لبه تسه بابم دوای ماوه یسه کی کسه بسه هسه موو شستیکی زانسی (زالیو ژیف)یش مهسه له که ی بق دقم و خه پاتیش ده گیپ پایه وه، دنیای لی پپ کرده. بابم بردمیه ژووریکی قاتی سسه رهوه، ده سست و لاقی به سستمه وه ده ستی دایه داریک و بگره کویت دیشیت، یسه دانه سسه عاتی ته واو دارکاریی کردم. گوتی: "هیشتا له کویته، چیت دیوه، ئه مه ته نیا به رکوله، پاوه سته بقم تا شه وی دیمه وه هه نگی ده ره قه ته دیم! مه گه ره ه رخقم بزانم چ شه ویکی خقش و چ خه ویکی قوولت بق فه راهه م ده که م! ". ده زانی دوای ئه وه چی کرد؟ به خقی چوو بق لای ناستاسیا فیلیپو شنا، به سه ری سپیه وه چو بق لای، خقی له به رپییانی ها ویشت، که و ته پالانه وه و پاپ انه وه و گریان. ئه نجام ئه ویش قوتو وه که دینی و بقی تو پر ده دات و ده لیت: پیره میر، بگره، ئه وه گواره کانت! ئیستاکه بقم ده رکه و ت، پارفیون به و پیسکه به ده ستی هیناون ده ئه وه نده له لام به نرخ تر بوون! پیز و سلاوم په یارفیون!"



ئهوسا، به پهزامهندیی دایکم چووم بیست و پینج پوبلم له سیرگی پروتوشین قهرز کرد، سواری قیتار بووم و پسکوف خوّت بگره وا هاتم. که گهیشتمه ئهویندهر، تا و لهرز گرتمی ئهمما تا و لهرز. پیرهژنان له دهورم خر بوونهوه و کتیبانیان هیّنا و کهوتنهویرد و دووعاخویندن. ئیدی به حالی بیّحالهوه حهپهسابووم. پاشان وهدهر کهوتم، کهوتمه گهران به کاباری و مهیخانهکاندا، دوا قروشم خهرج کرد، ههموو شهوهکهم له کوچه و کوّلانان بهسهر برد، هیلاک و ماندوو، خهریک بوو له مهستیدا بمرم، تا پوونهتهوه و لستیویانمهتهوه و قهپالایان لی گرتووم. و زوّر بهزهحمهت بوونهتهوه و لستیویانمهتهوه.

لیبیدیف، له کاتیکا دهسته کانی هه لده گلوفت و به دهم پیکه نینیکی ته وسامیزهوه، گوتی:

- ها، ها! نها ههموومان زیاتر ناستاسیامان بق دهر کهوت و ناسیمان، مهسهله ههر ئهو جووته گوارهیه نییه، له ئیستا بهدواوه ئهوهندهی دیاری بهسهردا دهباری که...

روگوژین، باسکی لیبیدیقی گرت و بهتورهیی پییدا هه نشاخی:

- قەسەم بەخوا... يەك قسەى قۆر دەربارەى ناستاسيا بكەى مارھەنجنت دەكەم.. ئەوەندەت تى ھەلدەدەم كە... نەلىنى لەگەل لىخاچۆفدا سىووراويتەوە، ئامادەم بە شەلاقان پىسىتت بگرووم.

- من شانازی بهوهوه دهکهم! ئهوه بنق من یادگارییه، فهرموو ئهوه پشتی من و قامچیی تق. ئهوه جاری وا گهیشتین!

قیتارهکه، بهرهبهره گهیشته ناو ویستگهکه. ههرچهند روگوژین گوتبووی، بهدزییهوه و بهبی ئهوهی کهس ئاگادار بکات له بسکوفهوه وهری کهوتووه، به لام چهندین کهس لهویستگهکهدا له چاوهروانی ئهوهدا بوون، که چاویان پیکهوت، کهوتنه بانگکردن و کلاوهکانیان بق له سهر داگرت.

روگوژین، که بهدهم بزهیه کی سهرکه و تووانه و ماناداره و تهمه شای دهکردن، به دهنگیکی نزم گوتی: "سهیره! زالیوژیف-ش هاتووه!



لهناكاو ئاورى له ميرزاده دايهوه و گوتى:

- گوئ بگره میرزاده، نازانم بۆچی چوویته دلمهوه. رهنگه لهبهر ئهمه بئ که لهم وهخت و ساته اتووشت بووم. خو ئهو خویزییه شم له ههمان وهخت و ساتدا بینی (بهدهم ئهو قسهیه وه ئاماژهی بو لای لیبیدی کدی) که که کوشم نهویست، نه چووه دلمه وه. میرزاده سهرم لئ بده. ئهو پیلاوه شر و ناشیریننانه ت له کول ده کهمه وه. چاکه تیکی زور جوانت دهده می، پالتویه کی بیلادیی زور چاک و یهله کیکی سپی یان ههر رهنگیکی تر که به دلی خوت بی، بو دهده مه دروون. گیرفانه کانت پر ده کهم له پارهوپول... ههنگی ده چین سهردانی ناستاسیا فیلیپو قنا ده کهین.. سهرم دهده ی یان نا؟ لیبیدی شهر پهروشه وه گوتی:

- میرزاده، به گویی بکه، ریوی به پیرتهوه هاتووه! له کیسی خوتی مهده!..

میرزاده ههستا، به نهزاکهتهوه تهوقهی دهگهل پوگوژیندا کرد، به دهم و لهبزیکی شیرین بهرستی دایهوه:

- زور حهز دهکهم سهردانت بکهم. زور زور سوپاسی ئه وههموو لوتفه تدهکهم. لهوهیه ئهگهر دهرفهتم ههبیت ههر ئهمرق بیمه خزمهتت حهز دهکهم بی پیچوپهنا ئهوهت عهرز بکهم که منیش توّم زوّر بهدله، ههر له ههوهلهوه چوویته دلمهوه و خوّشم ویستی، به تایبهتی که باسی حیکایهتی جووته گوارهکهت بو کردم. تهنانهت پیش ئهوهی باسی گوارهکانیش بکهیت، ههر خوّشهویست بووی لام، ههرچهنده ههندی گرژوموّن بوویت. ههروهها سوپاست دهکهم بو ئه و پالتو و جلکانهی که به به دهرانم به و زووانه پیویستم به و جلکانه دهبیت، خو حالی حازر تاقه قروشیک شک نابهم که ئه و جوّره جلکهی پی بکرم.

- خەمت، من پارەم دەبيت، ئەم ئىواەيە دەبم بە خاوەن پارە. وەرە بۆ لام! خەمت نەبى:

فەرمانبەرەكە، ھەڵى دايە:

- پارهی دهبیت، به لی پارهی چی دهبیت، ئهم ئیوارهیه، پیش نهوهی دنیا



تاریک بیت، دهبی به خاوهن پاره.

روگو<u>ژین</u> پرسی:

- میرزاده، پیش ههموو شتی پیم بلی بهینت دهگه ل میبازیدا چونه؟ حهزی لی دهکهیت؟

- من.. من؟ نا! پیویسته ئهوهت پی بلیم... دیاره تن نایزانیت... من به هنی نهخوشییهکی زگماکهوه، قهت تیکه لاوی ژنان نهبووم!

روگوژین گوتی:

- ئەگەر وا بى مىرزادە، تۆ پياوىكى بە راستى پاك و بىگەردى! ئىيوەگەل خۆشەويسىتى خوان!

ليبيديڤ، ههر بن پشتيوانيي قسهكاني روگوژين گوتي:

- بەلى بەلى، ئەي ماناي چى، خوا خۆشىي دەوين.

روگوژین، به ئەمركردنەوە به لیبیدیقی گوت:

- تۆش دوام بكەوە مىرزا بنووس!

به سن قۆلى له فارگۈنەكە دابەزىن. لىبىدىڭ ئاخرى بە ئاواتى خۆى گەيشىت. زۆرى پىنەچوو جماعەتە بى سەروسىەداكەى روگوژىن، بەرە و شەقامى فوزنسىسكى لايان دا. مىرزادە ناچار بوو بەرە و شەقامى لىتاينايا پىچ بكاتەوە.

دنیا تهمومژ و سارد و سهرما بوو. میرزاده پرسیاری ریگاکهی له ریبواران کرد. بۆی دهر کهوت که هیشتا سی فهرسهخی بو ئهو شوینه ماوه که ئهو دهیهوی. بریاری دا گالیسکهیهک بهکری بگریت.

پەراويز:

- * قیتاری وارشق: خه لکی له ههنده رانه وه، له فینا و به رلینه وه له پیگای (ئایدکونن) هوه بق یترسبورگ ده هاتن.
 - * ئايدكونن: دوايەمىن ويستگەى بروسىيايە لەسەر سىنوورى رووسىيا.
- * ئەمىه ناويكى ميرووييە: ئەم ناوە بىق تاقىه جاريك لىه مىرووەكەى كارامازىن دا ھاتووە، لە سىەدەى نۆزدەدا، بەلام ئەم مالباتە زۆرى نەخاياندووە كە كوراوەتەرە. رەنگە دۆستويفسىكى بۆيە ئەم ناوەى ھەلبراردىي كە لە



وشهی میشکاوه (مشکی چکوله) وهر گیراوه- که ئاماژه بیّت بن تهبع و تهبیعه تی متهوازیعی ئهم کاراکتهره.

- * کارامازین: (نیکولا میضائیلوفیچ کارامازین): دیرۆکنوسیکی بهناوبانگی پووسییه (۱۷۲۱- ۱۸۲۱)، دانهری کتیبی میپژووی دهوله تی پووسی یه، که بریتییه له دوازده بهرگ، که له سالی ۱۸۱۹- ۱۸۲۱دا پاچفهی فهرهنسایی کراوه.
- * بسورژوای فسهخری ویراسسی: زوربسهی هسهر زوری بازرگانسان، لسه ناوه راستی سسه ده ی نوزده دا، فه لاح بوون و به هنری بازرگانییه وه ده و لهمه ند بووبوون. که نهوان له دانی نه و باجه ی که ده بوا بازرگانان بیده ن، وهستان، گسه رانه وه بسق نهسلی فسه لاحی و دیهاتی خویان. نیدی موشه ریع بسو پووبه رووبه و وبوونه وهی نهم هه سته چینایه تیبه دوو جوره گروپی سه ربه خوی بو باجدان دیاری کرد که بریتی بوون له گروپی بورژوای کریکار و گروپی بورژوای فه خری ویراسی.
- * شایهنی ئهوهیه رهوانه و نهفی سیبریا بکریت: ههر تاوانیک پیشیلکردنی مهقهدهساتی تیا بووایه، بهپنی یاسا، تاوانبار سزایهکی قورس دهدرا، دزینی شته تایبهتیهکانی عیبادهت دهچووه خانهی ئهوه جوّره سزایهوه.
- * ئارمانس، كورالى: دياره ئەمانە لەو ژنانە بوون كە لە كۆمەلگەدا ديار و مەرمووق بوون، بە ئەسل فەرەنسى بوو.
- * بق خقى دۆتمىرىكە: ناستاسىيا فىلىپوقنا، لە راسىتيا دۆتمىر و مىرزادە نەبوو، ئەمە موبالەغەى زاليوژىڤ بوو.
- میرزاده: نازناوی میرزاده له باب و باپیرانه وه بق کور و نهوه و نهتیره
 دهمایه وه، بقیه مهرج نییه میرزاده ههر دهبی دهولهمهند بیت.
- * جەنەرال: لە سەردەمى پترۆسى يەكەمدا، چواردە دەرەجەى وەزىفىى سوپايى و مەدەنىي ھەبوو، پىنج لەو درەجانە دەرەجەى جەنەرالى بوو كە ھەم بۆ سوپاييان و ھەم بۆ مەدەنىيانىش بەكار دەبرا.. جا ئەم لەقەبى جەنەرالىيە لەگەل ناوى ژنانى خاوەن ئەو پىنج دەرەجە بالايەدا بەكار دەھات. بۆيە (خا جەنەرال) لەو روانگەيەوە بەكار بىراوە نەك لەبەر ئەوەى ژنەكە بە راسىتى جەنسەرال بسووە.. وەك شسىنىدى و مسەلارى و مامۆسسىتارى و ئەوشسىتانەى كوردەوارىي خۆمان..

فدسنى دوومم

جەنبەرال يەبانچىن ليە مالىكا دەۋىيا، كيە ليە كۆتيانى شيەقامى لىتابنايادا، نزیکی کلیسای میعراجی عیسا مهسیح بوو. جگه لهم خانووه جوانه که پینج شهشی دیکهی له کرندا بوو، خانووهیه کی زور گهورهشی له شهقامی سادو ڤایادا ههبوو که لهوهش دهسکهوت و دهرامهتیکی باشی دهست دهکهوت، جگه لهم دوو خانووه، مولکیکی گهورهی پر سوود و مهنفهعهتی له نزیکی پترسیبۆرگ همبوو. هموروهها کارخانهیهکیشی له دهورویموری يترسيقرگ ههبوو. پياويکي زور ناودار بوو، ههموو دهيانزاني جاران جهنهرالیکی کشتیار بوو، زهویوزاری بهوهرزیر و جووتیار و فهلا بهکری دەدا، بەلام نها، بەشىدارىكى گەورە بور لىە چەندىن كۆميانىاى مەزن. بە يباويكي زور زهنگين و دهولهمهند و خودان كوميانيا و پروژهي گهوره و فره پهپوهندی و خاوهن دوستانی دهسه لاتدار و دهسترق ده ژمیردرا. جگه له کاری فهرمیی دهولهتی، توانیبووی له زور ناوهندی دیکهدا بوونی خوی بسمهييني. هەلبەت لاى همەمورانىش ئاشىكرا بور كە ئىقان فيودورفىچ یهپانچین، کابرایهک بوو کوری خانهوادهی سهربازیکی ساده بوو، یانی ژیانی سهربازیی وی له مهدرهسه یه کی عهریفانه وه دهستی پی کردبوو. هەلبەتە شانازىي بەمەرە دەكرد. بەھەرجال جەنەرال ھەرچەندە يىاوتكى زيرهک بوو، به لام خالى لاواز و كيماسى خۆيشى هەبوو، يەكىك لەو خاله لاوازاناهی ئەرە بور، كە ھەرگىز تەجەمولى ئەرەي نادەكرد ئامارە بۆ رابردووی بیته کردن، به لام گومان له وریایی و زیرهکیی نهو نهبوو. که س



نهیدهتوانی نکولّی له زیرهکیی وی بکات. بو نموونه له کاتی پیویستدا ههرگیز خوّی رهپیش نهدهخست، خوّی نهدهنواند و به خوّی نهدهفشی، بویه خهلکانیکی زوّر، ریّز و حورمهتی ئهم ساده یی و بیفیزییه یان دهگرت. ریّزیان دهگرت، چونکه سنووری خوّی دهزانی و پیّی له به رهی خوّی زیاتر رانه دهکیشا. جا خوّزیا ئه و خهلکهی ئه و راوبوّچوونه باشهیان دهرباره هه به وه به و باشییه هه لیان دهسه نگاند، ده یانزانی هه ندی جار چشتیک به میشک و خهیال و دلّی ئهم ئیقان فیودوروفیچه دا دیّت، که به و جوانییه قه دری خوّی ده زانی و حورمه تی خوّی ده گرت!...

جەنەرال، ھەلبەتە سەر بە ژىنگەيەكى كۆمەلايەتىي ھەرەمە بوو، بەلام بەھسەرحال ژينگەيەكى دەولەمەنىد و دەسىترۆ بوو. ئارەزوو و ئاواتىكى زۆرى ھەبوو، چاوى لە ئايىندە بوو، بەلام ھىچ پەلەى نەبوو، رۆژى لەرزان ھەموو ئاوات و ئامانجەكانى دىنە دى. جەنەرال يەپانچىن ھىشىتا



وهک ده لین الله هه په تی قه وه تا بوو. ته مه نی په نجا و شه ش سال بوو، یانی هیشتا له هه په تی ژیانا بوو، ژیانی پاسته قینه ی پیاو له و ته مه نه دا ده ست پی ده کات! ته ندروستی و په نگ و پووی له جی و ته پوب پروو، دانه کانی هه رچه نده په ش بوون، به لام زور ساغ بوون، به ده نی توکمه و بته و، به پوژه وه خه ریکی کار بوو، به شه وانیش چ له سه ر میزی قومار و چ له حوزووری جه نابی کونتدا شه هسه ر هه موو نه وانه کومه کیان به سه رکه و تنه کانی نیستا و نایینده ی جه ناب عالی جه نه رال ده کرد و په ونه قیان به ژیانی ده به خشی.

جەنـەرال، سـەرگەقارى خىزانىكى بـەختەوەر بىرو، خىزانىكى گولئاسـا. راسته لیرهدا، لهم خیزانهدا ههمیشه و بهردهوام رهوشهکه بهگویرهی مرازی دل نهبوو، به لام ههندی ئاوات و ئامانج ههبوو ههر له كۆنهوه جنگهی خۆزیای جهنهرال بوو. ئەوەی راستى بنت گرینگترین و پیرۆزترین شت له ژبانی خیزانداریدا، منداله. ئاخر پیاو ئهگهر پابهند نهبی به خیزانهوه به چ شتیکهوه پایهند دهبیت؟ خیزان و مالباتهکهی جهنهرال بریتیبوو له هاوسهرهکهی و سن کیژه عازهبهکهی. جهنهرال له ههرهتی لاویدا له کاتیکا هیشتا ملازمی به کهم بوو، کیژیکی هاوتهمهن و هاوسالی خوی خواست. کیژه نه جوان و نه خاوهن شادهتنامه و خوینهواری بوو، به لام پهنجا دانه رەعيەتى وەكى جيازى دەگەل خۆيدا ھننابوو، كە يياو ھەق بلى، ئەم جیازییه، بوو به سهرهتا و هیم و بناغهی سهروهت و سامانه زورهکهی ئايىنىدەى جەنەرال. جەنەرال ھەرگىز كلەيى ئەوەي نەدەكرد كە زوو ژنىي هیناوه و روزی له روزانیش ئهم زهوجین و زهماوهندهی به زادهی جۆشىوخرۆش و حەماسىەتى لاوى لىه قەللەم نادا. بېئەنىدازە خورماەتى ژنهکهی دهگرت و ههندی جار ئهوهنده لینی دهترسا و رووپامایی دهکرد، له تق وایه ئاشقینی دهگهل دهکات.

هاوسه ره که ی له بنه ماله ی میرانی میشکین بوو، هه رچه نده ئه م بنه ماله یه زور ده و له مه ند نه بوون، به لام وه کو ده لین ره سه ن و خانه دان و بنه ماله ی کفن بوو. خاجه نه رال، زور به م نه سل و فه سله ی خوی ده نازی،



کهسپتییه کی دهستروی وهخت و روژ، کهسپتییه که له و کهسپتییانه ی حهز دهکهن دهمسیپتی و پشتیوانیی خه لکی بکهن (ئهو جوّره پشتیوانی و دهم سبپیهتبیهی که همیچ لهستهر خاوهنهکهی نباکهوی) حهزی دهکرد شهم دۆتمىرە گەنجە بە شىوو بدات، ئىدى دەرگاى بەرزبوونەوە و يىشكەوتنى لهبهردهم ئهم ملازم يهكهمه گهنجه كردهوه. جا لهو دهوروزهمانه ههر نيگا و ئاوردانهوهیه کی به خیری ئه و جوره پیاوه دهسرویانه زور گرینگ بوو چ جای بگاته نهوهی پشتیوانیت بکات. نهم ژن و میسرده، له ژیانی دوورودریدی هاوسهرییانا، زور بهتهبایی ژیا بوون، ههندی ریکهوتی كوتوپر و رەوتەنى نەبى، ئىدى بۆ خۆ سازابوون، ئەم مەدام جەنەرالە، توانیبووی به زهبری ئەسل و فەسل و رهگ و رەچەللەکی خانەدانی خوی، وهکو میرزادهیهک و وهکو دوا وهچهی بنهمالهکهیان، ههروهها به هوی خۆش تەبىعەتى خۆپەرە، ھەر لە مندالىيەرە توانىيورى يشتىرانانىكى زۆر گەورە و دەسرق بۆ خۆى پەيدا بكات. دواى ئەوەش بە زەبرى جيازىيەكەي و به فهزلی ئهو پایهبهرزهی به هنری سیهروهت و سیامان و پایهی فهرمی میرده که یه به دهستی هینابوو، وای لی هات له کور و کومه له ئەرسىتۆكراتى و ئەشىرافەكاندا، كەم و زۆر لە روو دانەدەما ھەسىتى بە كيماسى نەدەكرد، بە پېچەوانەوە، زۆرى پى خىزش بور و ھەسىتى بە كەمالى ئاسىوودەيى دەكرد.

له و سالانه ی دواییدا، هه ر سس کیژه کهیان: ئالکساندریا، ئادیلایدا، ئاگلایا، عازه ب و وه ختی شوویان بوو، راسته ئهمانه هه ر سینکیان هه لگری ناو و شوره تی یهپانچین بوون، به لام به پشتیوانه و رهسیدیکی گهوره وه هاتبوونه ژیانه وه! له دایکه وه سه ر به بنهماله ی میران بوون، له باوکه وه خاوه نی جیازی مقل بوون، باوکیان له کاروباری خویدا زور سه رکهوتو و بوو، خه وی به به رزترین پلهوپایه و پوسته و دهبینی، سه رباری ئهمانه ش، هه ر سینکیان کیژانی ره زاسووک و به رچاوی بوون، گهوره کهیان، واته ئالکساندریا تهمه نی بیست و پینچ سالان بوو، ناوه ناوه نجووکه کهیان، یانی ئاگلایا تازه ناوه نجییه کهیان بیست و سی سالان بوو. بچووکه کهیان، یانی ئاگلایا تازه



پنی نابووه ناو بیست و یهک سالییهوه. ئهم کیژهیان به راستی جوان بوو و مایهی سیهرنجی هیهمووان بوو، ئیدی ناوی کهوتبووه سیهر زاران و ستاييشي جهمال و كهماليان دەكىرد، بەلام ئىمتىازاتى ئەم كىژانە ھەر ئەوەندە نەبوو، ھەر سىخكيان لە رووى خوينەوارى و رۆشىنبىرىيەوە، لە باری زیرهکی و بههرهمهندییهوه خه لکانیکی کهموینه بوون. وا باو بوو که لەنتو يەكتردا زۆر تەبا بوون، يەكيان خۆش دەوپست، يشتيوانى يەكتريان دەكرد. تەنانەت خەلكى باسى ئەو فىداكارىيەيان دەكىرد كە دوو خوشكە گەورەكە، لەينناوى خوشكە بچووكەكەيان، كە نازدارى خانەوادەكە بوو، كردبوو. لهنيو خهلك و خوادا، خاكي و بيفيز و ههوا بوون، خويان له كهس به گهورهتر و زیاتر نهدهزانی، تهنانهت ههندی جار زیاد له پیویست خۆشكىنىيان دەنواند، كەس نەيدەتوانى گلەبيان لى بكات كە لووتبەرز و خۆيەسند و بەھەوا و دەعىيەن، بەلام ويراى ئەرەش قەدرى خۆيان دەزانى و رينز و حورمهتي خويان دهگرت. خوشيكه گهورهكهيان سيازقان بوو. ئادىلايدا، بەھرەمەندىكى گەورەى بوارى نىگار و رەسىم بوو، بەلام ئەم بههرهیه سالانیکی زور بوو که له خهلکی شاراوه بوو، کهس پینی نهدهزانی و به تازهگی و بهریکهوت ئاشکرا بووبوو. بهکورتی ههر سیکیان مایهی مەدح و ستاپیشی خەلكى بوون، بەلام بەدخواشیان ھەبوو، ھەندى كەس بە ترسے وہ باسے ژمارہ ی ئه کتیبانے یان دہکرد کے ئه کیڑانے خويندبوويانهوه.

ئهم کیژانه پهلهی شووکردنیان نهبوو، ههرچهنده حیسابی زوریان بو ژینگه کومه لایه تیبه کهی خویان ده کرد، به لام له راده به ده ریش گوییان نهده دایه، هه لبه ته نهمه ده گه ل تهبیعه ت و سروشتی تایبه تی و نیاز و ئاره زووه کانی باوکیان، تیکی نه ده کرده وه.

دەوروبەرى سەعات يازدەى بەيانى بوو كە ميرزادە مىشكىن لە زەنگى دەرگاى مالى جەنەرال (يەپانچىن)ى دا، شوقەكەى جەنەرال لە قاتى يەكەمى تەلارىكدا بوو، ئەگەر چى بە رواللەت سادە بوو، بەلام پىر بە پىسىتى بلەوپايەى جەنەرال بوو.



پیشخرمهتیکی پوشته و پهرداخ ده رگای لی کرده وه، میرزاده ناچار بوو، شهرح و شرو قه یه کی دوورودری پیشکه شبه و پیشخرمه ته بکات که له هه وه له وه بسه گومانه و ده دوانییه خوی و بوخچه که کی دوای نه وهی میرزاد بق دوویات کرده وه که میرزاده میشکینه و پیویسته بق کاریکی میرزاد بقی دوویات کرده وه که میرزاده میشکینه و پیویسته بق کاریکی پهله و پیویست و زهروری جه نه درال بدینی، پیشخرمه ته به به به به بسه رسامی بردیه نه و پرسگه بچووکه ی که ریک به ژووری میوان و چاوه پوانییه و نووسابوو، ده چووه نووسینگه که ی جه نه دال. له وینده ر به خزمه تکاریکی دیکه ی سیارد که همو به بانییه که له و پرسگه یه دا، پیشوازیی میوانانی ده کرد و جه نه رائی له هاتنی میوانان ناگادار ده کرده وه. نه م خزمه تکاره که ته مهنی له چل سال زیاتر ده بوو، جایکی فه رمیی له به ر بوو، نیگه رانی به سیمایه وه دیار بوو، وا خق ی ده نواند یه جگار پر کار و سه رقاله. نه م پیاوه له نووسینگه که ی جه نابی جه نه رال به رپرس بوو، بقیه بق خقی و له دئی خقیدا هه ستی به جقره گه و ره یه کد.

رووی کرده میرزاده و بهویهری ویقار و سهلاری گوتی:

- له هۆلەكەدا چاوەروان بكه، بەلام بوخچەكەت لىرە دابنه.

ئەوسىا بى فىزو دەعيەيلەكى زۆرەۋە لەسلەر يەكىك لى كورسىيەكان رۆنىشت، بەسەرسامى و ژىرى دەيروانىيە مىرزادە.

میر به خوّی و بوخچهکهی دهستیهوه، لهسهر کورسییهک دانیشت و گوتی:

- ئەگەر رىم بدەى، حەز دەكەم لىرە، لەلاى تى چاوەروانى بكەم، باشىترە لەوەى لەويىندەر بە تەنيا چاوەروان بكەم!.

- ئاخر جوان نىيە تۆ لىدرە، لە پرسىگە چاوەروان بكەيت، چونكە تۆ مىوانى. يانى جۆرە مىوانىكى. دەتەوى جەنەرال بە خۆى ببىنى؟ قسە دەگەل خۆى بكەيت؟

دیار بوو، کابرای خزمهتکار، له ناخی خویدا بهوه قاییل نهبوو که جهنهرال له هاتنی میوانیکی واهی! تاگادار بکاتهوه، بویه بریاری دا پرسیارهکهی دووباره بکاتهوه.



میرزاده کهوته قسان و گوتی:

- بەلىن، گەرەكمە قسە دەگەل جەنەرالدا بكەم، كارم بە خۆى ھەيە...

خزمه تکاره که، قسه کهی پی بری و گوتی:

- من لینت ناپرسم چ کاریکت پینی ههیه، ههقم نییه چ کاریکت پییهتی، چونکه ئهرکی من تهنیا ئهوهیه بتکهمه ژوورهوه، به لام دووپاتی دهکهمهوه که بهبی ئیزنی سکرتیری تایبهتی ناتوانم. جهنه رال له هاتنت ئاگادار بکهم.

دیار بوو، یارق خزمه تکار سات به سات به گومانتر دهبوو، چونکه دیمه و پواله تی میرزاده، زور جیاوازتر بوو له دیمه و پواله تی میوانانی ئاسایی. پاسته جهنه رال زور جار، ناوبه ناو، نه که هموو پوژی، له کاتیکی تایبه تیدا، میوانانی ههمه جوّری، به تایبه تی بو کار پیشوازی دهکرد و دهبینی، به لام ویرای ئهوه سیارق خزمه تکار لهم میوانه به گومان بوو، ئه قلی ئهم میوانه ی نهده بری. ههستی دهکرد، دهبی پرس به سکرتیری تایبه تی بکات ئه وجا بیکاته ژووره و بو لای جهنه رال.

ئەوسا، بە شىزوەيەكى نىمچە توانجەوە لىنى پرسى:

- ياني... تق به راستي... له ههندهرانهوه ديي؟

ئەوسا كەوتە پرتاندن، لە تۆ وايە دەيەوى بلى: "تۆ بە راسىتى مىرى، يانى لە بەرەبابى بنەمالەى (مىشكىن)ى؟"

میرزاده بهرسقی دایهوه:

- به لن، ئستا له ریوه، له ویستگهی قیتاره وه دیم، پیم وایه دهتویست بپرسیت که ئایا من به راستی میرزاده میشکینم، به لام له رووی ئهده به وه پرسیاره تنه نه کرد.

يارقى خرمەتكار، بەسەرسامى و لە بن ليوانەوە، برتاندى:

– ئم...

ميرزاده گوتى:

- دلنیا به که دروّم دهگهل نهکردوویت. لهسه من سهرزهنشت ناکریّیت. سهبارهت به جلوبه رگ و بوخچهکهم سهرت سووپ نهمینی: جاری وهزع و حالی من ئاوایه!



- ئم... من لهمه ناترسم. ئەركى من ئەوەيە جەنەرال له ھاتنى تۆ ئاگادار بكەمەوە. ھەلبەتە سىكرتىر دىن تا قسىەت لەگەل بكات... مەگەر... كىشىەكە لەم مەگەرەدايە... رىن دەدەيت برسىيارىكت لى بكەم؟ تۆ بى ئەوە نەھاتوويت جەنەرال ببينى و داواى قەرز و كۆمەك و يارمەتىي، لى بكەيت؟
- نەخىر، نەخىر، خەيالت تەخت بى، ئەرخايەن بە... كە بى كارىكى زۆر جياواز ھاتووم.
- ببوره، که جلوبه رگهکهم بینیت، بۆیه ئه و پرسیارهم لی کردیت. چاوه پروانی سیکرتیر بکه. جهنه رال دهگه ل کو لونیلدا مژووله. دوای ئه و، سکرتیری یه کیک له کومپانیا کان دیت.
- ئەگەر وايە و قەرارە ماوەيسەكى زۆر چاوەروان بكەم، بىزەحمەت لەكوى پايپىك بكىشىم. بە خۆم پايپ و توتنم پىيە.
- کابرای خزمه تکار، سهری لهم داوایه ی سوو پما، به بیزارییه وه، وهکو یه کینک باوه په گویی خوی نه کات، گوتی:
- پایپ دەكىشىت؟ پایپ؟ نەخىر، بۆت نىيە لىرە پایپ بكىشىت، باشە تۆ تەرىق نابىتەرە. ھم... سەيرە!
- ببوره! من مهبهستم ئهوه نهبوو لهم ژوورهدا پایپ بکیشم. من بهشی خـقم دنیام دیتـووه، ئهتـهکیّت و دابونـهریتی کوّمه لایـهتی دهفامم. من دهمویست تو شویننیکم پی نیشان بدهیت و بچم لهویندهر پایپ بکیشم. من بابایهکم جگهرهکیش، ئالوودهی بووم، سی دانه سـهعاته پایپم نهکیشاوه. بهههرحال کهیفی تویه. ههلبهته ئهو پهندهت بیستووه که چوویته شاری کویران دهبی دهست بگریته چاوانتهوه...

كابراي خزمهتكار، له بن ليوانهوه كهوته يرتاندن:

- باشه من چۆن كەسىكى وەكو ئەمە بكەمە ژوورەوە؟ چۆن بە جەنەرال بلىم كەسىكى واھى ھاتووە؟ يەكەم ئىرە شوينى تىق نىيە، پىويسىتە لە ھۆلەكەدا چاوەروان بكەيت، چونكە تىق بابايەكى موراجىعى، يانى وەكو مىوان وايت. ئاخر من مەسئوول دەبم، لەسەر تىق سەرزەنشىت دەكرىم..

کابرای خزمه تکار به نیگه رانییه وه، سهیریکی بوخچه کهی میرزاده ی کرد و



له سهری رۆیشت: خو بهتهمانیت لیره بمینیتهوه و لهگهل ئیمهدا دانیشیت؟ میر گوتی:

- نهخیر، نیازی شتی وام نییه. ئهگهر داواشم لی بکریت، لیره نامینمهوه. من تهنیا بق ئهوه هاتووم تهعاروف دهگهل جهنهرالدا بکهم، هیچ نیاز و مهبهستیکی دیکهم نییه.

کابرای خزمه تکار، حایر و سهرسام، به و په پی گومانه و هاواری کرد: چی؟ ته عاروف؟ ئه دی بۆچی به منت گوت بۆ کاریکی تایبه تی هاتوویت؟

- نا، کار نا... مەبەستم.. ئەگەر حەز دەكەى ناوى بنە كار، يان تۆ بلى بۆ پاویژیک ھاتووم، بەلام ھاتنەكەم لە بنەپەتدا بۆ ئەوەيە خۆمى پى بناسىينم، چونكە من يەكىكم لە مىرانى مىشكىن، خا جەنەرال (يەپانچىن)ىش دوا مىوينەى بنەمالەى مىرانى (مىشكىن)... جگە لە من و ئەو، ھىچ كەسىك لەو مالبات و بنەمالەيە نەماوە.

کابرای خزمه تکار که نیمچه ههراسان، ههراسان بووبوو، هاواری کرد:

- یانی بهم قسهیه ئیوه خزمن؟

- خـزم؟ خزمایه تییـه کی زور دوور، بـه لام ئهگـهر مهسـه له که زیـاد ورد بکهینه وه و به خوّمان بمانه وی، ده شیّت به خرم بر میردریین، به لام ئه وه نده دوورین زوّر ئهسته مه به خرم حهساو بکریین. جاریکیان له هه نده رانه وه نامه یه کم بوّ مه دام جه نه رال نارد، به لام وه لامی بوّ نه ناردمه وه. ویّرای ئه وه شهستم کرد که هه رکاتی بو ولات گه رامه وه، پهیوه ندیی ده گه لدا بگرم. من بوّیه هه مو و ئه م شتانه ت بوّ ده گیرمه وه، تا هیچ گومانیکت له لا نه مینی، چونکه هه ست ده که میرزاده میشکین هاتو و و باوه پرم پیناکه ی. توّ ته نیا ئه وه نده بلّی که میرزاده میشکین هاتو وه و ده یه وی بیته ژووره وه، ئیدی هه موو نیاز و مه به ستیکی دیداره که ی من خوّ به خوّ پروون ده بیته وه. ئه گه رقه بوولیان کردم مه به ستیکی دیداره که ی من خوّ به خوّ پروون ده بیته وه. ئه گه رقه بوولیان کردم داواکه م په فر نور، خو ئه گه رپیشوازیش نه کرام، قه یدی نییه، به لام پیم وانییه داواکه م په فر به نور، خونکه بیگومان مه دام جه نه رال، حه زده کات، دوا پیاوی بنه ماله که یان بدینی. وه کو بیستوومه، پیزی تایبه تی بو ئه سلّ و فه سلّ و نه را با و ئه ژدادی خوی هه یه.

قسمکانی میرزاده، ئەو پەرى راستگۆییان پیوه دیار بوو، چەند راستگۆ



بوون، ئەوەندەش سادەبوون. ويداى ئەوەش كابراى خزمەتكار. هەرچىى دەكرد و دەكۆشا، ئەقلى ئەو قسنانەى نەدەبرى. ئەو گفتوگۆيە، گفتوگۆى نيوان دور مرۆڤى ئاسايى بوو، گفتوگۆى نيوان موراجيعينى و خزمەتكاريى نەبوو. جا لەو پيودانگەوە كە خزمەتكاران زۆر لەوە زيرەكتر و بەھۆشىترن كە ئاغاكانيان تەسەور دەكەن، يارۆى خزمەتكار دلنيا بوو كە ئەم مەسەلەيە لە دور حاللەت بەدەر نييە: يان ئەم ميرزادەيە، لەو نەدار و خوازەلۆكانەيە كە دىن بۆ ئەرەى كۆمەك و يارمەتىيەك وەر بگرن، يان كەسىيكى سا ئەقلى، بى شەخسىيەتى بودەلەيە، چونكە ميريكى ئەقلمەندى بەشەخسىيەت، نايەت لە پرسىگەيەكى چكۆلەدا بوەسىتى و باسىي وەزع و حالى شەخسىيى خۆى بۆ بابايەكى خزمەتكار بكات. بۆيە خۆ بە خۆ گەيشتە ئەم ئەنجامگىرىيەي كە لە سەر دور حالەتەكەدا مەسىئول دەبىت و گلەيى دىتە سەر. بۆيە بەر پەرى سوربورەنەرە بە مىرزادەي گوت:

- پیویسته بچیت له هولهکه، له ژووری میوان و پیشوازی چاوه روان کهست.

میرزاده، بهدهم پیکهنینهوه گوتی:

- بزانه، ئهگهر لهویندهر چاوهروانم کردبا، ههرگیز نهمدهتوانی ئهو ههموو شتهت بق باس بکهم. ههنگی ههر خهیالت له لای جلوبهرگ و بوخچهکهی من دهبوو، بقیه لهوهیه ئیستا ئیدی پیویست بهوه نهکات چاوهروانی سکرتیر بکهیت. پیم وایه ئیستا به خوت دهتوانی جهنابی جهنهرال له هاتنم ئاگادار بکهیت و بمکهیته ژوورهوه.

- من ناتوانم، سهربهخق، میوان و موراجیعیکی وهکو تق بکهمه ژوورهوه. دهبی نهمه له ریگهی سکرتیرهوه بکری، نهخاسما جهنهرال، تقزی لهمه پیش به خقی دهستوری دامی که تا کولّقنیل له ژوورهوه بی، به هیچ جقری، ریگهی هیچ کهسیک نهدهم بچیته ژوورهوه. تهنیا گاڤریلا ئاردالیوفیچ بقی ههیه بهبی ئیزن بیته ژوورهوه.

- كێيه، فهرمانبهره؟
- كىخ؟ گاڤرىلا ئارداليونوفيچ؟ نەخىر، كارگەرى كۆمپاغيايە. گوى بگرە، بىزەحمەت، بەلاى كەمەوە بوخچەكەت لىرە دابنە.



- ئەوەى راستى بىت بىرم لى كردبووەوە. دەلىنى لە دلى مندايت. جا كە واى لىن ھات، ئەگەر رىم بدەيت حەز دەكەم بالتۆكەشم دابنەم، چ دەلىنى؟
 - هەلبەتە، ناتوانى بەم پالتۆيەرە بچيتە نك جەنەرال.

میرزاده، ههستا، بهپهله پالتۆکهی داکهند. لهژیر پالتۆکهوه چاکهتیکی کۆنی، پیکوپیکی، خۆشدرومانی، ئهگهر چی ههندی کالهوه بوو و شپوله بوو، لهبهر بوو. لهژیر چاکهتهکهوه ئیلهکیکی لهبهر بوو، که زنجیریکی کانزایی پیدا شور بووبووهوه و سهعاتیکی زیویی سویسری پیوه بوو.

یارقی خزمهتکار، ههرچهنده میرزادهی به کابرایهکی سائهقل دانابوو، لهو بۆچوونهی خقی دلنیا بوو، سهرهنجام گهیشته ئهو قهناعهتهی که دریزهدان به گفتوگق دهگهل ئهم موراجیعهدا لهوهی پتر کاریکی بهجی نییه. کهچی ویرای ئهوهش، به خقیشی نهیدهزانی، بقچی میرزادهی چووبووه دلهوه! بهلام میرزاده بهئاشکرا پهست و بیتاقهتی کردبوو.

میرزاده، دووباره لهسهر کورسییهکهی خوی دانیشتهوه و گوتی:

- باشه خات جهنه رال، کهی و له کوئ پیشوازیی موراجیع و میوان ده کات؟
- ئەمە پەيوەندىى بە منەوە نىيە، پەيوەسىتە بە جۆرى مىوانەكەوە. بۆ نموونە خەياتەكەى، وەستاى كلاو و شەپقەكانى، سەعات يازدە دىت و دەچىتە ژوورەوە. خۆ گاقرىلا ئارداليونوڤىچ، بۆى ھەيە لە پىش ھەموو كەسىكدا بچىتە ژوورەوە، تەنانەت بۆى ھەيە لە كاتى نانخواردنىشدا وەژۇور بكەويت.

میرزاده گوتی:

- مالانی ئیره له زستاندا له مالانی ولاتانی ههندهران گهرمترن. جهوی ههندهران گهرمتره له جهوی ئیره، بهلام هیچ پووسییهک. له بهر سهرما، ناتوانی له ماله کانیاندا هه لبکات.
 - چما زستانان مالهكانيان گەرم ناكەن؟
- با، گەرمى دەكەن! بەلام خانووەكان بە شىيوەيەكى دى دروست كراون، مەبەستم پەنجەرە و سۆپا و موغەيريەكانە.
 - هم... باشه زور لهويندهر مايتهوه؟
- چوار سال، مەبەستم ئەوەيە كە بە دريزايى ئەو چوارسالە تەقرىبەن لە يەك شوين، لە گوند، مامەوە.



- هەلبەتە ژيانى ولاتى خۆمانت لەبىر چورەتەرە، نا؟
- دروسته. باوه پر دهکه ی؟ ههندی جار سه رم سوو پر دهمینی که زمانی پرووسیم به تهواوه تی بیر نهچووه ته وه. من ههنوکه که قسان ده گه ل تق دهکه له دلّی خودا ده لیّم: "هه پر باشه زمانه که م زور تیک نهچووه". پرهنگه هه پر لهبه پهمه شه بی که به م پاده یه سویره قسه م. له دوینیوه، خوا خوامه شه و پروژ هه رووسی قسه بکه م!
 - هم... تق پیم بلّی: جاران له پترسبقرگ دادهنیشتی؟

خزمه تکاره که، ویزای ئه وه ی سوور بوو له سهر ئه وه ی که کونتروّلی خوی رابگریّت و قسان نه کات، به لام هه رچیی ده کرد و ده کوشا نه یده توانی له م شوینه ناسکه دا شیرازه ی گفتوگویه که بیچریّت.

میرزاده وهلامی دایهوه:

- پترسبۆرگ؟ نەخىر... قەت لەويىندەر ئاكىنجى نەبووم.. ھەر پىيىدا تىن پەرپوم. من ئەوساش ھىچم دەربارەى ئىرە نەدەزانى، چ جاى ئىستا، دىيا زۆر گۆراوە، تەنانەت ئەوانەى كە شىنيانش زانىيوە، ھەنوكە ناچارن ھەموو شىتىكى تازە فىدرببن. بىق نموونە ئەو دادگا تازانەى كە لەم رۆژانەدا زۆر باس دەكرىن **
- هـم... دادگـا... بـه لنى، بنگومـان، تـق پـنم بلّـى: ئایـا دادگاکـانى ئهوینـدهر، مهبهستم ههندهرانه، له دادگاکانى ئیره دادیهروهرترن؟
- نازانم. زورم ستاییش لهمه دادگاکانی خومان بیستووه. بو نموونه سزای ئیعدام لابراوه *.
 - ئەدى لەويىندەر، خەلكى ئىعدام دەكرين؟
- بەلىّ، جارىكىان لەوى، لە فەرەنسا، لە شارى ليون ، حاللەتىكى ئىعدامم بىنى. شنايدەر دەگەل خۆيدا بردمى.
 - له سيداره دهدري؟
 - نەخىر... لە فەرەنسا لە ملى دەدەن.
 - ئەدى ئىعدام كراوەكان ھاوار دەكەن؟
- هاوار؟ لهکوی فریا دهکهوی، له چاوتروکانیکا تهواو دهبی. کابرای مهحکوم به دهما پال دهخهن. ئامیریکی تایبهتیان ههیه پیی دهلین گیوتین



(مقصله)، ئەم ئامىرە كىردىكى زۆر قورس و تىرى پىيەدىه، زۆر بە توندى و خىرايى لە بەرزىيەوە دىتە خوارى و لە چاوتروكانىكا ملى يارۆى مەحكوم دەپسەرىنى و سسەرى لسە لاشسە جسوى دەكساتەوە. ھەلبەتسە ئامادەكسارى و زەمىينەسسازىي ئىعدامكردنەكسە زۆر ناخۆشسە، كساتى قسەرارى حوكمەكسە دەخويىننەوە، تاوانبارەكە ئامادە دەكەن، جلى تايبەتى لەبەر دەكەن، دەست و لاقى دەبەستنەوە، سسەرى دەخەنە سسەر سسەكۆيەكە — دىمەنە ترسىناكە كەلىرەدايە — تەماشساقانان كۆ دەبنەوە، تەنانەت ژنانىش، ھەرچەندە دامودەزگا فەرمىيەكان جەز ناكەن ژنان ئەو دىمەنە ترسىناكە بدىنن، لەويىندەر خر دەبنەوە

- هەقى خۆپەتى، چونكە ئەوە شوپنى ژنان نىيە.

- به لي، به لي؛ ئاخر چنزن دهبي ئهو ئهشكه نجهيه بدينن؟ جا ياروي مهحکووم، له و روزهدا، پیاویک بوو، پیدهچوو کهم و زور نهترسیت، پیاویک بوو زیرهک و به هوش، توکمه و بتهو، گهنجیکی شلکی چکوله نهبوو، به لکو پیاویکی تهواو بوو، نیوی لیگرؤسی بوو. کهچی ویرای ئهوهش، نازانم باوهر دەكەي يان نا، بەدلنياييەوە دەپلىم كاتى سەر كەوتە سەر سەكۆپەكە ھۆن هۆن فرمىسىكى دەرشت. دەموچاوى بووبوو به زەعفەرانى زەرد، ئايا شىتى وا دەبىخ؟ ئەمە ترسناك نىيە؟ ئايا دەشىنت يياو لە ترسا بگرى؟ ھەرگىز باوەرم نەدەكرد، پياويكى گەورە و تەواو – نەك مندالنك، بەلكو پياويكى چل و پينج سالان، که له ژیانیا نهگریابی، دهشیت له ترسیا به و ناوایه بگری! پیاو دهبی له و ساته دا، له رووی دهروونییه وه چیی به سهردا بیت؟ دهبی چ ناشوبیک وای لى كردېي بەو جۆرە بگرى؟ ھەلبەتە ئەمە سووكايەتىيە بە دل و دەروون، خراپەيە دەرھەق بە رۆح. ھەرچەند گوتراوە: "قەتل مەكە"، كەچى دىن، كەسىپك لەسەر قەتل دەكوژنەوە، نازانم ئەمە چەندى بە چەندە؟ نا، نابى شىتى وا قەبوول بكريت! ئەمە كارىكى نامرۇقانىيە! مانگىك پترە ئەر دىمەنەم دىتووە، كهچى هيشتا ههر له بهرچاومه، بهلاي كهمهوه شهش جاران هاتووهته خهونم. میرزاده، بهدهم ئهم قسانهوه، گهرم و گهرمتر دهبوو، رهنگه زهردهکهی، كهمينك سوور هه لدهگهرا، به لام سهدا و دهنگی ههر وهكو جاران هيدی و ئارام بوو. کابرای خزمه تکار به دل و به گیان، به میهر و دلوقانییه وه گویی



لى دەگرت و له تۆ وايه ناتوانى دەستبەردارى ئەو چىرۆكە بىت. لەوە دەچوو ئەويش ئەھلى خەيال بى.

يارقى خزمەتكار گوتى:

- خۆشبەختانە، ھەر نەبى، لە ملدان ئازارى كەمترە.

میرزاده، به گهرم و گوری دهستی به قسان کردهوه:

- ئەمە تەسەورى تۆپە، تەسەورىكى جوانە، ھەموو كەسىك ئەم تەسەورەي لهلایه، ریک وهکو تق. جا ئهم ئامیره گیوتین- بق ئهم مهبهسته داهینراوه، به لام من ئهو روزه بیروکه یه کی دیکهم به خهیالدا هات، له خوم دهپرسی: "تق بلّني ئەمە خراتر نەبىت؟ رەنگە گالتەت بەم بىرۆكەيەى من بىت، بەلاتەوە سەيروسەمەرە بنت، بەلام دەشىنت ئەم بىرۆكەيە، بە خەيالى ھەر مرۆۋنكدا بنت، ئەگەر تۆزنىك جله و بۆ خەيالى خۆى شل بكات. تۆ بىر لە شتەكە بكەوە: با بق نموونه بنینه سهر مهسهلهی نهشکهنجه. ژان و زام و نازاری بهدهنی، عەزابى دەروونى لە بىر دەباتەوە، يانى پياو تا دەمى مەرگ، تەنيا بەدەم ئازارى زامانهوه دەتلىتەوە، بەلام ئازارى سەرەكى، ئەو ژان و ئازارەى كە لە ههموو ئازار و عهزابیک به سویتره، ئازار و عهزابی زامان نییه، به لکو ئهو عهزابه روحی و دهروونییهیه که پیاو دلنیایه دوای سه عاتیک، دوای ده دەقىقەي دى پاشان دواى نىو دەقىقە و ئەوجا ئا ئىسىتا و يەكسەر روحى لە بهدهنی جیا دهبیته وه و دهفریت، دوای ئه و ساته فری به تیرهی به شهره وه نامنني، ئەمە شتىكى بەلگەنەرىستە، ھىچ گومانىكى تيا نىيە، كاتى يياو ھەست دەكات گيوتينيكى تيـ تيـ تيـ به ديـار سـهريەوەيە، گـوينى لـه داهـاتنەوەى گيوتينه که دهبيت، پياو لهو دهمهدا، لهو دوا چاره کهدا، ههست به ترسيکي گەورە دەكات. دەزانى ئەملەي مىن دەپلىيم زادەي خلەيالى رووت نىيلە؟ زۆر كەس باسىيان كردووه. من قەناعەتى تەواوم پنى ھەيە، بۆپە بەراشكاوى، راى خۆمت، له بارەپەوە يى دەلىنم: كوشىتنەوەي كەسىپك لەسلەر ئەوەي تاوانى قەتلى ئەنجام داوە، زۆر تاوانترە لە خودى تاوانەكە. قەتلى قەزايى، قەتلى قەسىاس، زۆر تاوانترە لە قەتلى جىنايى. ئەو مرۆقەي چەتە و رېگران، يان پیاوکوژان له ریگهوبانان، یان له بیشه یه کدا رئی پیده گرن و ده یکوژن، تا دوا دەمى ژیان ھەر بە ئومیدى رزگاربوونە، ئومید بر نابیت، دەگیرنەوە دەلین



خه لکی وا هه بوون، له و دهمه دا که کیردیان له ملیان ناوه و ویستوویانه سهریان ببرن، ههر به تهمای رزگاربوونه و ههولیان داوه ههالین، یان ياراونهتهوه كه بيانبه خشن. ياني هيوا براو نهبوون، به لام له حالهتي ئيعدامدا، هیچ هیوا و ئومیدیک نامینی، که هه لبه ته مردن به دهم هیوا و ئومیده وه زور ئاسانتره له مردن بهبی ئومیدی. ئیدی قهراری دادگا، قهفهزی بولایینه، كەمترىن ئومىدى رزگارى نىيە، دوا تروسكەي ژيان لەوپدا دەكوژىتەوە، ئىدى هیچ عهزابیک، له جیهاندا هاوتای ئهم عهزایه ناکاتهوه، نهگهر سهربازیک ببهیته ناوجه رگهی شهرهوه، بیخه یه بهر سیرهی توپان، پاشان توپباران و گوللهبارانی بکهی، هیشتا ههر ئومیدیکی به رزگاری ههیه. تا دوا دهمی ژیان به و ئومیده وه ده ژی، به لام ئهگه ر قه راری مه رکی ئه سه و بی چهندوچوون بق ههمان سهرباز بخوينيتهوه، ههنگي يان ئهقلي لهدهست دهدات، يان له سه لای گریان دهدات و کولی گریانی له جوش ناکه ویت. ئاخر کی ده لیت تەبىعەتى بەشەر دەتوانى بەرگەى ئەم عەزابە بگرى و شىنت نەبىت؟ ئاخر ئەم گەمە سەخىفە، ئەم رىتمە نەنگىن و نەزۆكە چىيە و چ سوودىكى ھەيە؟ لەوەپە يهكيك لهم دنيايهدا ههبيت كه حوكمي ئيعدامهكهيان خويندبيتهوه و تالاوي ئەو عەزابە سامناكەيان پى چەشىتبى و پاشان يىيان گوتبى: برز، عەفوو كرايت! * مهگهر ههر ئهو كهسه بتوانيت باسى ئهوهتان بق بكات كه ههستى به چ عەزابىك كردووه، چ ھەستىكى لا دروست بووه، مەسىح بە خۆپشى باسی ئهم جوّره عهزابهی کردووه، باسی ئهم ترسهی کردووه! نا، ههرگیز نابي ئەم جۆرە مامەلەيە دەگەل ھىچ بنيادەمىكدا بكريت!.

یارق ی پیشخزمهت (خزمهتکار) ئهگهرچی نهیتوانیبوو به باشی له ههموو قسهکانی میرزاده بگات و وهکو ئهو گوزارشتی لی بکات، به لام به سیمایا دیار بوو که له جهوههر و نیوه پرقکی قسهکانی گهیشتووه. بقیه به تقنیکی بهزهیی و میهرئامیزهوه به میرزاده ی گوت:

- ئەگەر زۆر ھەز دەكەى پايپ بكىشىت، دەتوانى بچى بىكىشىت، بەلام دەبى لەدى ئۆرەى دەبى لەدى كەت تۆ لە دەرەوەى ئۆرەى چورنەۋورەوەت بى، ھەنگى من چ بكەم! گوى بگرە: ئا لەرىنىدەر، لەۋىر ئەر قالدرمەيەدا، دەرگايەك ھەيە، دەيبىنى؟ ئەرە دەرگايە بكەرە، بە دەستە راستا،

كەمەرە

ژووریکی چکۆله ههیه، دهتوانی لهو ژوورهدا پایپهکهت بکیشیت، به لام له بیرت نهچی کهمی پهنجهرهکه بکهرهوه، چونکه جگهرهکیشان لهوی قهده غهیه... به لام میرزاده، فریا نهکهوت بچی بی ژووره چکۆلهکه، گهنجیک که دهستهیهک کاغهزی به دهستهوه بوو، لهناکاو خوی به ژوورا کرد، یاروی پیشخزمهت خیرا چووه پیشوازی تا یارمه تیی بدات که پالتوکهی دابکهنیت. گهنجه که به گوشه ی چاو نیگایه کی گوماناویی میرزاده ی کرد.

کابرای خزمه تکار، به ریزهوه و به شینوازیکی خومانی وهکو یهکیک نهینیهک بدرکینی گوتی:

- گافریلا ئاردالیونوفیچ، ئهم به پیزه ده آنیت ناوی میر میشکینه، گوایه خزمی خا جهنه راله. له ههنده رانه وه هاتو وه ته و تازه به خوی و ئهم بوخچه یه و ه قیتار دابه زیوه، به لام...

میرزاده، نهیتوانی پاشماوهی قسه کانی بژنه وی، چونکه خزمه تکاره که دهنگی ته واو نزم کرد. گافریلا ئاردالیونوفیچ، به دیقه ت گوینی ده گرت و به کونجکاوی دهیروانییه میرزاده میشکین، ئه نجام وازی له گوینگرتن هینا، به له نام میرزاده نزیک بووه و به ویه ری ئه ده ب و نه زاکه ته و هی برسی:

- تق میرزاده میشکینی؟

کوریکی زور جوان و قوز بوو، تهمهنی نزیکهی بیست و ههشت سالیّک دهبوو، باریکه لهیه کی مووزهردی، بالابهرزتر له مامناوه ندی بوو. پدینیکی زور چکوّلهی وه کو پدینه کهی ناپلیونی سییهمی دانابوو، زیره کی و هوشمه ندی و جوانی له سیمای دهباری، جارجار ناسکه بزهیه کی دلّپه سند، درزیّکی ده کرده لیّوی و پیزی ددانی سفتی زور سبی مرواری ئاسایی ده نواند. نیگای، به هموو گهشی و پاستگوییه کیهوه، به هموو بیّگهردییه کیهوه، یه جگار کونجکاو و به دیقه ت بوو.

"باوه پناکه م نهم گهنجه، که دهگه ل خویدا تاک دهکه ویته وه، هه مان نیگا و نورینی هه بیت، رهنگه که به تهنیا ده بیت هه رگیز پی نه که نی."

ئەوە ھەستى مىرزادە بوو بەرانبەر بەو گەنجە.

میشکین، بهلهز، ههر ههموو ئهو شتانهی دووباره کردهوه که بق خزمه تکاره که و پیشتریش بز روگوژینی باس کردبوو. گاقریلا ئاردالیونوفیچ،



له و ماوه یه دا، له که سیک ده چو و چینه له یاده و هرییه کانی خوی بکات. نه و جا پرسیی:

- باشه تق ئه و که سهنیت که نزیکه ی سالیک یان که متر، پیش ئیستا، وا بنزانم له سویسراوه نامهیه کت بق لیزاقیتا پروکوفیقنا (خانم یه پانچین) نووسیبوو؟.
 - بەلى، وايە.
- که واته تق لیره ناسراویت، بیگومان تقیان لهبیره و بیریان ده که ویته وه. ده ته وی عالی جه ناب بدینی؟ هه ر ئیستا ئاگاداری ده که م. دوای تقزیکی دی ده ستی به تال ده بی، به لام ده بوایه ... هه ق وا بوو له هقلی میواندا بوایه ی. ئه وسا، به تقنیکی جیددی له خزمه تکاره که ی پرسی:
 - بەرىزيان بۆچى لىرەيە؟
 - قوربان، به خوی وای پی خوش بوو!

له کاته دا، له ناکاو ده رگای نووسینگه که کرایه وه، ئه فسه ریکی سوپایی، که فایلیکی ئه وراقی به بن هه نگله وه بوو، وه ده رکه و به ده نگی به رز خود احافیزیی کرد.

دەنگنے لەو سەرى نووسىنگەكەوە گازى كرد:

- كانيا ، ئەوە تۆ لىرەى؟ كەواتە وەرە ...

گافریلا ئاردالیوفیچ، بهئاستهم سهریکی بن میرزاده دانهواند و بهپهله خنی به نووسینگهکهدا (ژووری کار) کرد. دوای دوو دهقیقهیهک، دیسان دهرگا کرایهوه، دهنگی ئاشنای گافریلا ئاردالیوفیچ هاته گوی، گوتی:

- ميرزاده، فهرموو وهره ژوورهوه!

پەراويز:

- * خولامنکی ئەمىن و وەفادار، نەک دەلەچەيەکى...: جەنەرال ئاراكتشىيىف كە پتروسىي يەكمەم، لە سالى ۱۷۸۹دا نازناوى بارۆنى پى بەخشىيبوو، ئەو پرەنسىيەى كردبوو بە دروشمى خۆى.
- * "جهنابی کۆنت" ئەم كۆنتەی كە نووسەر ناوی نابات و پاشتریش باس



دەكريت، رەنگە سەرۆكى جەنەرال يەپانچين بى.

* - 'ئارداليوفيچ' ئەمە ناوە مىللىيەكەى بابا 'ئارداليونوفيچ' ـە. خوينەر دەبىنى كـە ناوى ئـەم كاراكتـەرەى رۆمانەكـە، جـارى بـە ئـارداليوفيچ و جـارى بـە ئارداليونوفيچ دىت.

* - نهو دادگا تازانهی که لهم پوژانهدا زور باس دهکرین... که پیفورمی ۲۰/ نوقهمبهر/۱۸۲۱ پاگهیهنرا، ئیدی کوبوونهوه و دانیشتنی دادگاکانی پرووسیا بوون به کوبوونهوه و دانیشتنی ئاشکراو عهلهنی، سیستمی سویندهران له ههموو مهسهله جینایهکاندا بهکار دههینرا. دوستویفسکی زوری بایه جهم دادگا تازانه دهدا.

* - 'بق نموونه سزای ئیعدام لا برا...' له راستیدا ئیمپراتقره ئیلیزابت، سزای ئیعدامی له ههموو مهسهلهکانی مافی گشتیدا به شیوهیه کی ناراسته و خق له سالی ۱۷۷۱دا هه لوه شانده وه و له سالی ۱۷۷۵دا راسته و خق و به پینی قانوون و به به لی وه شانده وه، به لام سزای ئیعدام له بواری تاوانی سیاسیدا هه لنه وه شایه وه. بق نموونه له ۱۸۲۲/۹/۱ دا کاراکوروف له سینداره درا، چونکه له هه و لیکی ناکامدا ویستبووی ئهلکسانده ری دووه م له 'باخی هاوین دا تیرقر بکات. ئه مهیاوه به ئاشکرا و به به رچاوی خه لکییه وه، له مهیدانی سمولنسکی، له شاری پترسبقرگ هاته ئیعدامکردن. بقیه ئه وه ی دوستقیفسکی لیره دا وه کو نموونه هیناویه تیبه وه، هه مو و حه قیقه تنیه.

* - به لن، جاریکیان له وی، له فه ره نسا، له شاری لیون حاله تیکی ئیعدامم بینی." ئیعدامی تاوانباران له فه ره نسا ههم زوّر بوو و ههم به ئاشکرا بوو. ئهم سیستمه تا کوّتایی سه ده ی نوّزده ش به رده وام بوو. تورگینیف له وتاریکیا به ناونیشانی "ئه شکه نجه ی ترویمان" باسی یه کیک له و ئیعدامانه ی کردووه.

* - لەوەپە يەكىك لەم دىياپەدا ھەبىت كە حوكمى ئىعدامەكەپان خويىندبىتەوە و تالاوى ئەو عەزابە سامناكەپان بى چەشتېن... دۆستوپىسىكى لىرەدا ئەو ساتە ترسىناكانەى بىر دەكەويىتەوە كە بە خىزى جەربانىدبوونى بەر لەوەى قەرارى عەفوەكەي ىگات.

* - "گانیا": سووککراوهی گافریلایه.



فەسلى سنيەم

جهنهرال ئیفان فیودوروفیچ یهپانچین، که له ناوه پاستی ژووری کاره که ی خویدا (نووسینگه، ئوفیس) پاوهستابوو، به و په کونجکاوی دهیپوانییه میرزاده که خهریک بوو وه ژوور ده که وت، تهنانه دوو هه نگاویش به رهو پیری پویشت، میرزاده نزیک بووه و خوی ناساند.

جەنەرال گوتى:

- زۆر چاكه، من دەتوانم چ خزمەتىكى تۆ بكەم!

میرزاده گوتی:

- حالی حازر هیچ کاریکی پیویستم نییه، مهبهستم لهم سهردانه تهنیا ئاشنایه تیی تق بوو. حهز ناکهم ناره حه تت بکهم، چونکه ئاگاداری کات و بهرنامه ی کاری تق نیم، که له سویسراوه گهیشتمه ئیره، یه کسهر لهویستگه ی قیتاره وه بق ئیره هاتووم...

سبووکه بزهیه کی ته وسامیز لیّوی جهنه رالّی کشاند، به لام زوو فریا که وت و قبورتی دایه وه. نه وساله فکران راچوو، چاوه کانی بچووک کردنه و و سه راپای میوانه که ی به نیگا دابیّرت، نه وجا ناماژه ی بو کورسییه ککرد تا له سه ری دانیشیت. به خویشی له ته نیشتیه و ه دانیشت و به جوره نیگه رانی و که م حه وسه له یه که وه ی وی تی کرد. له م کاته دا



گانیا، لهپشت میزیکی، سووچیکی ژوورهکه وهستابوو و چهند کاغهزیکی دهر دینا.

جەنەرال يەپانچىن بەرسىقى دايەرە و گوتى:

- به شیوهیه کی گشتی ناپهرژمه سهر ئهوه ی ته عاروف ده گه ل خه لکانی تازه دا بکه م، به لام سهباره ت به تق که هاتووی بق ئیره، هه لبه ته دهبی مهبه سینکت هه بی، من...

میرزاده، قسهکهی یی بری:

- پیشوهخته ههستم دهکرد که وا وینا دهکهیت به مهبهستیکی تایبهتی هاتووم بق لات، به لام باوه پی بکه، هیچ مهبهستیکی تایبهتیم نییه و تهنیا حهزم کرد سهرت لی بدهم و به ناسینت خوشحال بم.

- هەلبەت منیش خوش حالم، بهلام مهرج نییه ههمیشه خوش حالی لهپیناوی خوش حالیدا بی، جاری وا ههیه کاریش دهکهویته ناو ناوانهوه... کاریش دیته پیشی... من تا ئیستا نازانم چ شتیک ئیمه کو دهکاتهوه، پیکمانه وه دهبه ستی... مهبه ستم ئهوه یه نازانم بوچی بو لای من هاتوویت...

- هیچ شتنک و هیچ پهیوهندییهک... گومان لهوهدا نییه... خالی هاوبهشی نیوانمان زور کهمه... تهنانهت ئهگهر مین میسرزاده میشیکین بیم و هاوسهرهکهی توش له ههمان بنهماله بیت، ههر ناکاته بیانووی ئهوه که... من ئهمه باش دهزانم. ویپرای ئهوهش تهنیا ئهنگیزهی هاتنی من بق ئیره، وهکو گوتم ئهوه بووه. من چوار ساله له پووسیانیم، که سهفهرم کرد، له پووی ئهقلییهوه تهواو نهبووم، ئهو کاته هیچم دهربارهی ژیان نهدهزانی، ئیستاش شتیکی ئهوتوی دهرباره نازانم. من پیویستم به ناسینی خهلکانی میهرهبان و دلاوایه، بق نموونه، حالی حازر کیشهیهکم ههیه پیویسته چارهسهری بکهم، بهلام نازانم لهکویوه دهست پی بکهم. که گهیشتمه بهرلین له دلی خودا گوتم: خق ئهوانه ههرچییهک بی خزمی خقمن، کهواته لهوانهوه دهست پی دهکهم، پهنگه سوودیک به یهکتر بگهیهنین و به تایبهتی که خهاکیکی میهرهبان و دلاوان. ههلبهته بیستبووم که تی پیاویکی میهرهبان و دلاوان. ههلبهته بیستبووم که تی پیاویکی میهرهبان و دلاوان. ههلبهته بیستبووم که تی پیاویکی



جەنەرال، بە كەمىك سەرسامىيەوە گوتى:

- سوياس، دەكرى بزانم لەكوى لات داوه؟ لەكوى مالت گرتووه؟
 - تا ئيستا له هيچ كوي لام نهداوه و مالم نهگرتووه!
- كەواتە، يەكراسىت لەونسىتگەى قىتارەوە بۆ لاى مىن ھاتووى، ھا؟ بە كەلوپەلەكانتەوە ھاتوويت؟
- همهموو کهلوپهلهکهم بریتییه له بوخچهیهکی بچکوله و چهند پارچه جلیکی تیایه و هیچی تر، ئهویش دایمه به دهستمهوهیه، له ئیستاوه تا ئیواری دهرفهتی ئهوهم دهبی که ژووریک له ئوتیلیکدا بهکری بگرم.
 - يانى نيازت وايه ژووريک بهکري بگريت؟
 - بەلى، ئەي چۆن.
 - من وا له قسه کانت حالی بووم که به ته مای له لای من بمینیته وه.
- ئەگەر بە خۆت خولكت كردبام لەگىن بوو، بەلام حەز دەكەم ئەوەشت پى بلىم كە تەنانەت لەو حالەشدا ھەر نەدەمامەوە، نەك لەبەر ھۆيەكى تايبەتى، بەلكو لەبەر ئەوەى تەبىعەتم شتى وا قەبوول ناكات.
- که واته زور باش بوو خولکم نه کردیت و خولکیشت ناکه م، جا جه نابی میرزاده، با قسه یه کی دیکه ش بکه م، بو نه وهی له کورتی بیب پینه و مادامیکی هه در دوو لا قاییلین که هیچ خزمایه تییه کمان له نیواندا نیبه و پیویست به باسکردنی شتی وه ها نییه، هه رچه نده ده شیا شانازی به و خزمایه تیبه و بیدی به و پیودانگه...
 - ئيدى بەو پييە دەبى ھەر ھەستم و برۆم.

میرزاده، به دهم هه ستانه وه، له ناخی دله وه پیکهنی. هه رچه نده وه زعه که مایه ی نیگه رانی و په ریشانی بوو، له سه رقسه که ی خوی رویشت:

- جـهنابی جهنـهراڵ، دڵنیـات دهکـهم، مـن سـهرباری ئهوهی شـارهزای دابونهریتی ئیره نیم و ئهزموونیکی زور کهمم لهو بارهیهوه ههیه، دهمزانی که مهسهلهکه بهم جوّره دهشکیتهوه. به ههر حاڵ، رهنگه ئهمه باشـتر بیت... تهنانهت وهلامی نامهکهشم نهدرایهوه... زور چاکه... خودا حافیز... ببوره که نارهحهتم کردیت.



نیگای میرزاده، له و کاته دا لوتفی لی هه لده قولا، بزه که ی سه ر لیوی پاک و بیگه رد، زه رهیه ک رقوکینه ی پیه و دیار نهبوو، ته نانه ت که مترین رقوکینه ی په نهانیشی له خو نه گرتبوو، جه نه رال بیده نگ بوو، به چاویکی تازه که و ته روانینی میرزاده، زور گورا، ئه و جه نه راله ی توزیک لهمه پیش نهبوو. له چاو تروکانیکا ئه م گورانه کوتوپره ی به سه ردا هات. جه نه رال رووی کرده میرزاده و به شیوازیکی ته واو جیاواز گوتی:

- گوی بگره میرزاده: ئهوهی راستی بیّت من تق ناناسم، به لام له گینه هاوسه ره کهم حه ز بکات که سیّک ببینی که ههمان شوره و ناوی خانه واده یی ئه وی هه یه، ئه گهر کاتت هه یه و حه ز ده که ی لیّره بمینه و چاوه روان بکه.

میرزاده، پهکسه ر کلاوه خره لبادهکهی لهسه ر میزهکه دانا و گوتی:

- ئۆ! وهختم يەجگار زۆرە! ھيچ كاريكم نييه! بەتائى بەتائم! ئەوەى راستى بيت له دلّى خۆدا بەتەما بووم كە ھاوسەرەكەى تۆ، ليزاڤينا پروكوفيڤنا، ئەو نامەيەى بير بكەويتەوە كە من بۆم ناردبوو. تۆزى لەمە پيش، كه له پرسگەكە چاوەروانم دەكىرد، وام ھەسىت كىرد كەخزمەتكارەكەت وا تەسەور دەكات من بۆكۆمەك و باربوو ھاتووم بۆ ئيرە. زۆر بەزەقى ئەوەى پيوە ديار بوو. پيدەچيت دەستوورەكانت لەو بارەيەوە زۆر توند بى، جا دلنيات دەكەم كە مىن بەو نيازە نەھاتووم، تەنيا بۆ تەعاروف ھاتووم، بەلام ھەسىت دەكەم نارەحەتم كردوويىت، زۆر بەداخەوەم، داواى بوردن دەكەم.

جەنەرال بزەيەكى خۆشحالى بۆ كرد و گوتى:

- زۆر چاکه میرزاده، ئهگهر زاهیر و باتینت به راستی یه کبیت، رهنگه ته عاروفه که مان خیری پیوه بیت، به لام وه کو دهبینی من که سیکی سه رقال و می و می و کومه لیک کاغه و و مامه له به رده ستدایه ده بی تاوتوییان بکه م، ئیمزایان بکه م و دوای دیداری جه نابی کونت، بروم بو ئوفیسه که م. بویه وه کو ده بینی ویرای ئه وه ی به دیتنی خه لکانی به ریز و حورمه تخوش حال ده به سانی سه من ها هم رچه ند دانیام که تو پیاویکی رهسه ن و



ئەسلزادەيت و دەبى... ئەرى بە راست مىرزادە تەمەنت چەندە؟

- بيست و شهش سال.
- به راست؟ وام وینا دهکرد زور بچووکتر بیت.
- به لى، زور كهس وام پى ده لىن. ده لىن له تهمه نى خوت بچووكتر دهنوينى. سهباره ت به ناره حه تكردنى تۆ، هەول دهمه م ناره حه تت نهكه م، چونكه به تهبيعه ت حهز ناكه م كه س ناره حه ت بكه م... پيم وايه ئيمه له رواله تا زور ليكدى جياوازين... لهبه رزور هۆ، خالى هاوبه شىى زورمان لهنيواندا نييه، ههرچه نده من له لاى خومه وه زور باوه پم به و بوچوونه نييه، چونكه زور جار له پواله تدا خالى هاوبه ش نابينرى، به لام له حهقيقه ت و جهوهه ردا خالى هاوبه ش هه ن... خه لكى له تهمه لى خوياندا، بريار له سهر پواله ت دهده ن و به گويره ى پواله ت خه لكى پولين ده كه ن و ناتوانن حهقيقه تى خه لكى بدوزنه وه. ده ترسم ناره حه تت بكه م، خو ناره حه تم نهكردوويت؟ پيده چى كه تۆ...
- باشه شتیکی دیکه: تق هیچ سهرچاوهیهکی شهخسیی بژیویت ههیه، یانی پارهیه، سهروهتی، سامانی شک دهبهیت؟ به نیازیت کاریک بق خق پهیدا بکهیت؟ بمبوره که ئهم پرسیاره کالوکرچانهت لی دهکهم...
- گوی مهدهیه، پیم ناخوش نییه،.. من له مهبهستت دهگهم، به پیچهوانه وه سوپاست دهکهم. حالی حازر نه هیچ سهروهت و سامان و دهستمایه یه کم ههیه، نه هیچ کار و کاسبییه ک، هه لبه ته پیویستیشم پیی دهبیت. ئه و پاره یه ی که تا ئیستا ههمبووه، خه لکی داویانمه تی. شنایده ر، ئه و ماموستایه ی که له سویسرا دهرسی پی دهگوتمه وه و مالیجه ی دهکردم، پاره ی دامی، منیش ته نیا به شی ئه وه نده ی بمگهیه نیته ئیره، به شی سه فه ره کهم لی هه لگرت، جا ئیستا ته نیا چه ند کوپیکیکم پی ماوه، شتیکم له خهیالدایه ده بی پهیگیری بکهم و پیویستم به راوی ش و تهگبیره، به لام...

جەنەرال قسەكەى بى برى و پرسىيى:

- باشه، حالی حازر به چی ده ژیت، به ئومیدی چیت، پروژه و نه خشه کانت چین؟



- گەرەكمە كارىك پەيدا بكەم، بە ھەر جۆرى بوۋە كارىك بكەم.

- ئەھا... بە راسىتى تۆ فەيلەسىووفىت. باشە ھىچ توانا و بەھرەيەك لە خۆتا دەبىنى؟ يانى ئەو توانا و بەھرەيەت ھەيە كە نانى رۆژانەى خۆت دابىن بكەيت؟ بمبورە كە ئەو قسەيە دەكەم...

- پیریست به عوزرخوازی ناکات! پیم وا نییه ئه و توانا و بههرهیهم ههبیت. به پیچهوانه وه: من کابرایه کی نهخوشم، خویندنیکی ریکوپیک و بهرده وامم نهکردووه. سهباره ت به دابین کردنی نانی روژانه ش، پیم وایه..

جهنهراڵ، دیسان قسهکهی پی بری و به پرسیار دای گرتهوه. میرزاده، ههمان قهوانی وهکو خوّی، بو لیدایهوه. دهر کهوت که جهنهراڵ ناوی ئاغای (باڤلیچوف)ی رهحمهتیی بیستبوو و تهنانهت بینیبووشی.

میرزاده نهیدهتوانی ئهوه روون بکاتهوه که بـ قپی ئه پیاوه بـه پیزه (بافلیچوف) به خهمی پهروهرده و فیرکردنی ئهوهوه بووه. ته نیا ئهوهندهی گوت که له گینه به هق پهیوهندی و دقستایه تبیه وه ده گه ل بابی ره حمه تی ئهودا بووبی، جقره ریزیک بووبی بق ئه و دقستایه تبیه. میرزاده، هه ر به منداللی هه تیو که و تبوو و سهره تاکانی تهمه نی له گوندیدا به سه ربردبوو، چونکه سیحه تی باش نه بوو و که شوهه وایه کی کراوه و پاکی ده خواست. ئیدی باقلیچوف به هه ندی پیریژنانی خزمی خقی، که له سه ر مولکه کانی وی ده ژیان، سیار دبوو.

له ههوهآهوه کارهکهریّکیان راسبپاردبوو که به خودان و پهروهردهی بکات. پاشان ماموّستایه کی تایبهتیان گرتبوو که دهرسی پی بلّی و فیّری خوینهواریی بکات، میرزاده، گوتبووی ههرچهنده ههموو شتیّکی بهروونی له بیره، به لام ههرچی دهکات ناتوانی ئه و بیره وه رییانه وه کو پیویست بگیریته وه، چونکه خوی گوته نی - ئه وسا، له و سهرده مانه دا وه کو پیویست له شته کان حالی نه ده بوو. ئه مه جگه له وه ی که خووی له گه لدا بووه و زوو زوو فیّی لی هاتووه و ئه م نه خوشییه به راده یه که شیرزه ی کردووه که گیل و ئه بله ی کردووه، جا ئه و حالی حازر کابرایه کی ئه بله یه (میرزاده ده قاوده ق و شه ی ئه بله ی به کار برد).



میرزاده، ئهنجام هاته سهر باسی ئهوهی که باقلیچوّف، جاریّک له بهرلین، پروفیسوری سویسریی شنایده ری که پسپوری ئهم جوّره نهخوّشیانه بوو، بینیبوو، شنایده رله ده هه بوو، که به شیوّازی تایبه سویسرا، نهخوّشخانه یه کی تایبه تی هه بوو، که به شیوّازی تایبه تی چاره سه ری ئهم جوّره نهخوّشییانه ی دهکرد، یانی ریّگه ی وهرزشی به دهنی و دوشکردن به ئاوی سارد و مالیجه ی دهروونییه وه، ئهبله هان و شینتانی مالیجه و دهرمان دهکرد، پاقلیچوف، نزیکه ی سالیّک دهبیّت که میرزاده ی بو لای شنایده ر ناردبوو، به لام به خوّی سی سالیّک پاش ئهوه، لهناکاوا مردبوو، بی ئهوهی هیچ وه سیتیکی له باره ی میشکینه و کردبیت، به لام شنایده ر، میرزاده ی له لای خوّی گل دابووه و دوو سالی تریش مالیجه و دهرمانی کردبوو. ههرچه نده، به تهواوه تی چاک نه بووبووه وه، به لام سیوودیکی فرهی له مالیجه و دهرمانه کانی شنایده ر بینیبوو. ئهوسا شنایده ر، له سه ر خواستی خودی میرزاده و به هوّی دروستبوونی پهوش شنایده ر، له سه ر خواستی خودی میرزاده و به هوّی دروستبوونی پهوش و پووداویکی تازه وه، بریاری دابوو، که بو زیدی خوّی، بو پووسیای بنیزیته وه.

جەنەرال، كە تەواو حەپەسا بوو، پرسىي:

- ياني بهم پنيه له رووسيادا كهست نييه؟ هيچ خزم و كهسنكت نييه؟
- تا ئيستا هيچ كەسىپكم نييە، بەلام ئومنىدەوارم... نامەيەكىشىم پى گەيشتورە.

جهنه رال، بین نهوه ی گویی له دوا رسته که ی و باسی نامه که ببی، قسه که ی پی بری و گوتی:

- خۆ بەلاى كەمەوە دەبى شىتىك فىر بوربىت، كارىك، پىشەيەك فىر بوربىت... خۆ نەخۆشىيەكەت ئەرە نىيە كە نەتوانى ھىچ كارىك بكەيت... ھەلبەتە مەبەستم كارى قورس نىيە... بەلكو سىروكە كارىك لە دايەرەيەكدا، لە شوىنىكدا...
- هەلبەتە نەخۇشىييەكەم رىنى ئەوەم لى ناگرىنت، سىەبارەت بەوەزىفە و كارىش، خوا خوامە كارىكم دەست بكەوى، چونكە بە خۆيشىم حەز دەكەم



بزانم به که لکی چ کاریک دیم و توانام بهسه رچ کاریکدا دهشکی. من به دریژایی ئه و چوار ساله زورم خویندووه، به لام خویندنه که م ریکوپیک و بهرده وام نهبوو، چونکه ماموستاکه م (شنایده ر) ناچار بو و میتودیکی تایبه تی له فیرکردنما به کار بینی، توانیم له و ماوه یه دا زور کتیبی رووسی بخوینمه وه.

- کتیبی رووسی؟ کهواته دهبی لهم زمانه دا زور شاره زا و کارامه بیت و بتوانیت بهبی هه له بهم زمانه بنووسیت؟
 - ئا... ھەلبەتە... ئەي چۆن...
 - زۆر چاكە، ئەدى دەستخەتت چۆنە؟
- دەستخەتم زۆر باشه، دەتوانم بلايم لهم رووەوە خودان بەھرەم، لايم نەبى بە درق خوشنووسىكم لەو گۆرەى.
 - میرزاده، به تاسهوه لهسهری رؤیشت:
 - راوهسته... ئيستا ههر بق تهجروبه شبتيكت بق دهنووسيم، بنووسيم؟
- ئا! بنووسه! زورم پئ خوشه. ئه و جوشوخروشه تم زور به دله. میرزاده، به راستی تو زور خوینگهرم و روحسووک و رهزاشیرینی.
- که قه له م و ئامیره کانت جوانن! ئه م قه له مانه، ئه م په ره موو چانه ... له م کاغه زه جوانه! چه ند ئه ستوورو جوانه! چ ئوفیس و میزیکی جوانت ههیه! تق گوی بگره: من ئه م دیمه نه مدیوه. تابلقیه کی جوانه. دیمه نیکی سویسرایه. دلنیام که نیگار کیشه که له تهبیعه ت و سروشته وه وه ری گرتووه، من دلنیام که ئه م شوینه م دیتووه: له ده قه ری (uri= یوری) نییه؟
- زور لهگینه وا بی، دهشیت، ههرچهنده من تابلوکهم لیره کریوه. گانیا گیان، کاغهز بده به میرزاده. فهرموو ئهمهش پهرهمووچ و کاغهز. بچو سهر ئه و میزه بچووکه.

جەنەراڵ، ئاورىكى لاى گانياى دايەوە، سەيرى كرد وينەيەكى فۆتۆگرافيى گەورە لـ جانتاكـەى دەر دىنىن و بـۆ يـەپانچىنى درىنى دەكـات، جەنـەراڵ پرسىيى:

- ئەمە چىيە؟ بەھـ بەھـ..! ناستاسىيا فىلىپوفنايە! وايە! بە خىزى ئەم



وینهیهی بق ناردوویت؟

به فزولیهت و کونجکاوییهکی زورهوه ئه پرسیارهی کرد. گانیا، وه لامی دایهوه:

- ئەم بەيانىيە، كە بۆ پىرۆزبايى چووبووم بۆلاى بە خۆى دايمى. دەمىك بوو داواى وينەيەكم لىن كردبوو. گانيا بەدەم بزەيەكى تالەوە لەسەرى رۆيشت: نازانم تۆ بلىنى مەبەسىتى ئەوە نەبووبى كە بە تەشەرەوە پىيم بلى كە لە رۆژىكى ئاوادا بە دەسىتى بەتال، بەبى ھىچ دەسىت و دىارى و سەوقاتىيەك چووبووم بۆ لاى؟

میرزاده، قسه کهی پی بری و به شیوه یه کی بنجبر گوتی:

- نا، نا، به راستی بیرکردنهوهیه کی سهیرت ههیه! ناستاسیا و تهشه را حهیفت نه کرد! تق به خق دهزانی که ئه و ئافره تیکی خق په رست نییه و چاوی له و شتانه نییه. ده بی دیاریی تق چ بی؟ دیاریی ئه و جقره ژنانه هه زاران رقبلی تیده چی! ئه و په ری تقش ده تتوانی وینه یه کی خقتی پیشکه ش بکه یت، ئه ری تا ئیستا داوای وینه ی لیبنه کردویت؟

- نهخیر، تا ئیستا داوای نهکردووه، رهنگه قهتیش داوای نهکات. ئهری ئیشان فیودوروفیچ، ئاههنگهکهی ئهم شهوت له یاده، له بیرت نهچووه؟ چونکه تق یهکیکی له میوانانی شهرهف.

- هەلبەت لە بىرمە بىرى نەچووە بىنگومان ئامادە دەبىم ئاھەنگى لەدايكبوونى بەتى، بىست و پىنجەمىن سالادى لەدايكبوونى بەتى ھىم، گانىا دەمەوى نەپىنىيەكت بى بلىم، جاگوى بگرە بزانە چ دەلىم، وەعدى بەئاقاناسى ئىقانوفىچ و مىن داوە كە ئەمشەو، لە مالى خۆيدا، دوا قرىرى خۆى بدات، بە بوون يان نەبوون. ئىدى ئەم حىسابە لەنك خۆت بگرە، لەبىرت نەچىت!

گانیا، که گوی له قسهیه بوو، ته واو په شوکا، رهنگی په ری و به دهنگیکی له رزوک گوتی:

- ئەسەح قەولى واى داوه.

- پیری ئهو قهولهی دا. ئیمه به دوو قوّلی، ئهوهندهمان گوشار لی کرد تا



ئەنجام چارى نەما و ملى دا يەخەت، بەلام تكاى لى كردىن، جارى ھىچ شىتىك لەو بارەيەوە بە تۆ نەلىين تا وەختى خۆى دىت.

جەنەرال، بەئانقەست نىگاى برىيە گانيا. بە ئاشىكرا دىيار بوو كە نىگەرانى و پەشىيوييەكەى گانىياى پى ناخۆش بوو: گانيا بە پەشىۆكاوى و دوو دلى گوتى:

- ئیقان فیودوروفیچ، جهنابت دهزانی، که ئهو ئازادی بریاردانی تهواوی دابوو به من، تا ئهو کاتهی به خوّی دهگاته قهناعهت و بریار دهدات. قهرار وا بوو لهو حالهشدا ههر دوا بریار و دوا قسه، بریار و قسهی من بیّت. جهنهرال، بهویهری بهشیوی و شیرزهیی و نیگهرانییهوه گوتی:
 - بۆچى، مەبەسىتت... يانى مەبەسىتت...
 - نا، من هيچم نهگوتووه، هيچ مهبهستيكم نييه.
 - تکایه، تۆ دەتەوى چ بکەی، چۆن دەتوانى كارى وا بكەی؟
- من پاشگهز نهبوومهتهوه، ژیوان نیم. پیدهچی نهمتوانی بیت، به باشی مهبهستی خوّم دهر برم.

جەنــەرال، بــەتورەيى، بــى ئەوەى ھەول بــدات، تــورەيى و پەســتىيەكەى خۆى وەشىرىت، گوتى:

- هـهر لـه ژیوانبوونهوه و پهفزمان کـهم بـوو! نوّبـهتی ئهو قهوانهیـه! کاکـه مهسـهلهکه لهوهدا نـهماوه کـه بلیّین ژیّوان مـهبهوه، پاشـگهز مـهبهوه، به لکو دهبـی لهو کاتـهدا کـه ئهو بریـار دهدات، دهبـی ئهویـهری شـادمانی و خوشـحالی دهر ببری، زوّر منـهتباری نیشـان بـدهیت. ئـهدی دهنگ و باسـی مالّتان چییه؟
- دەنگوباسى مالمان؟ ئا، لە مالەوە ھەموو شتىك بە دلى خۆمە، بە خۆم ھەمە كارەم. قسە، قسەى منە. باوكم ديارە ناپازىيە، بە تەواوەتى ناخۆشى كردووە. خۆى شىيت كردووە، بۆ ھىچ شىتىك پرسىى پى ناكەم و قسەى دەگەل ناكەم. خۆ ئەگەر لەبەر دايكىم نەبوايە، لە مالەكە دەرم دەكىرد. ھەلبەت دايكىم بەردەوام دەگىرى و فرمىسىك دەپىتىرى. خوشىكەكەم لىيم تۆراوە و بەعزى كردووە، بەلام من بەئاشىكرا پىيم گوتوون كە ھەر خۆم



بهرپرسی ژیانی خومم، من له مالهوه هیچم ناوی تهنیا ئهوه نهبی که گویم لی بگیریت و قسهم له عاردی نهدریت. من ئهمهم لهبهر چاوی دایکم به خوشکهکهم گوتووه.

جەنەرال، بە حەواس پەرتىيەوە، دەستەكانى بىلاو كىردنەوە و شانەكانى ھەلتەكاند و گوتى:

- من تا ئيستاش تيناگهم! . ئەو رۆۋەت لىه بىرە كىه دايكىت، نىنا ئالكسىندروڤنا ھاتە دىدەنىم؟ كە داخ و زوخاوى ھەلدەرشىت و دەگريا، لىيم پرسىى: "چىتە" بۆم دەر كەوت كىه خەمى ئەوەيەتى بىم كارە ئابرووى خانەوادەكەيان دەچىت. دەشىت بېرسىم چ ئابرووچوونىكى لەم كارەدا ھەيە؟ ئاخر كى دەتوانى بچووكترين عەيبوعار لە ناستاسىيا فىلىپوفنا بگرىت، يان خراپەيەكى بلات؟ ھەر لەبەر ئەوەى پەيوەندىى دەگەل توتسىكىدا ھەبووە؟ ئەمە قسىمى قۆرە، بە تايبەتى كە لە زروفىكى تايبەتىدا بووە. بىرتە لىلى پرسىم: "باشە تۆ رازىت تىكەلى كچەكانت بېيت؟". ھا! گويت لى بوو؟ ئەم نىنا ئالكساندروفنايە سەيرە! ھەرچەند مەسەلەكە روون و ئاشكرايە، نازانم بىن تى ناگات..، چونكە جەنەرال، نەيدەزانى چۆن لەسەر قسەكەى بەردەوام بىت، گانيا فرياى كەوت و بەم رستەيە بۆى تەواو كرد:

- بۆچى سنوورى خۆى نازانى؟

ئەوسا لەسەرى رۆيشت و گوتى:

- با، باش دەيزانى. لىنى مەگرە! من ئەوسىا تىم گەياند كە نابى خىقى لە كاروبارى خەلكانى دى ھەلقورتىنى.

بهههرحال، وهزع و حالّی مالمان هیشتا کهمیک ئارامه، چونکه هیشتا دوا قسه نهکراوه. ههلبهته که دوا قسه کرا، ههنگی ئیدی قیامهت رادهبیّت. ئهگهر ئهمرق دوا قسه بکریت ئیدی ههموو شتیک له گریژهنه دهچیّت.

میرزاده، که له سووچیکدا دانیشتبوو و سهرقالی خوشنووسیی خوی بوو، گویی له ههموو ئهم گفتوگویه بوو.

که له کارهکه ی بوهه وه، هه ستا له ئۆفىسه که نزیک بوهه و کاغهزه که کاغهزه که به ویدی تاسه و



كونجكاوييهوه دهيروانييه وينهكه. لهبن ليوانهوه گوتى:

- ئەمە ناستاسىيا فىلىيوفنايە؟

ئەوسا، بە شىنوەيەكى گەرمتر لەسەرى رۆيشت:

- به راستی جوانه!

وینه که، سه روسیمای ژنیکی یه جگار جوانی، بیهاوتای نیشان دهدا. کراسیکی هاودامانی ئاوریشمی رهشی سادهی، بهدهن چه سپی له به ربوو. قری خورمایی، به شیوه یه کی زور جوان و ساده، ریک خرابوو. چاوه کانی رهش و مهنگ، جوره مهنگی و رامانیک به ته ویلیه و دیار بوو، سیمای خهمین و پر غروور، دهمو چاوی که میک لاواز و پیده چوو ههندی کال بیت.

گانیا و جەنەرال، كە گويىان لە مىرزادە بوو، بەسەرسامى ئاوريان لى دايەوە. جەنەرال يرسىي:

- چى؟ گوتت ناستاسيا فيليپوفنا! يانى دەيناسىت؟

ميرزاده بەرسىقى دايەوە:

- به لن، هه رچه نده من ته نیا بیست و چوار سه عاته، بگره که متریشه بق رووسیا گه راومه ته وه، به لام ئه و شاجوانه ده ناسم.

ئەوسىا بەلەز باسى ئەوەى كرد كە چۆن روگوژىنى دىتووە و روگوژين، چىى لەو بارەيەوە گيراوەتەوە.

جهنه رال، پاش ئهوهی به دیقه که گهویی له میرزاده گرت، نیگایه کی پرسیار ئامیزی گانیای کرد و به نیگه رانییه وه گوتی:

- نۆبەتى ئەو قەوانەيە! ئەمە چىيە!

گانیاش که شپرزه بووبوو، له بن لیوانهوه گوتی:

- هیچ نییه، سهرکیشیهکی گهنجانه بووه و هیچی تر! نهمه کوره بازرگانیکی دهولهمهندی مهیخوری بهدمهسته! پیشتر نهم حیکایه تهم بیستووه.

جەنەرال گوتى:

- منیش بیستوومه. ئەوساكە، ناستاسیا فیلیپوقنا به خوی، دوای مەسەلەی جووته گوارەكه، هەموو چیرۆكەكەی بۆ گیراینەوە، بەلام ئیستا



مەسەلەكە زۆر جياوازترە. رەنگە مەسەلەى يەك مليون رۆبل لە ئارادا بى -ئەمە جگە لە ئەشق و شەيدايى شىنتانە - يا با بليين ھەوەسىبازى رەوتەنى... ئىمە ھەموو دەزانىن كاتى ئەم جۆرە خەلكە پەت دەپچىرن و سەرخۆش دەبن چ چەپكە گولى بە ئاودا دەدەن، كۆ لە ھىچ كارىك ناكەنەوە.

جەنەراڵ، خەيالاوى لە فكران راچوو و بەم جۆرە كۆتايى بە قسەكەى ھىنا:

- هم... هیوادارم بهخیر بگهری، ئاخری خیر بی!...

گانیا، بەرووگرژی، بزەيەكى تەوسامىزى بۆ كرد و گوتى:

- تق له مليون روبلهكه دهترسيت؟

- ھەلبەتە تۆ ناترسىت.

گانیا لهناکاو رووی کرده میرزاده و پرسیی:

- میرزاده، تق ههستت بهچی کرد بهرانبهر بهو پیاوه؟ به رای تق پیاویکی جیددی بوو یان فشهکهریکی فیشالباز بوو؟ رای تق چییه؟

گانیا، بهدهم ئه و پرسیاره وه، له ناخی خوّیا، له دهروونی خوّیا ههستی به شتیکی سهیر و غهریب کرد، وهک بلّیی بیرو کهیه کی تازه و دهگمه ن له هزر و بیریا هه لهات و پرشنگی بیقه راری له چاوه کانیه و بهرز بووه وه. جهنه رائیش، که به ناشکرا په ریشانی و نیگه رانیی پیوه دیاربوو، بی ئه وه ی چاوه روانی وه لامیکی قهناعه تبه خش و جیددی بی، ئاوری له میرزاده دایه وه.

ميرزاده بهرسقى دايهوه:

- نازانم چیت پی بلیم. بهههرحال من وام هاته بهرچاو که زور شپرزه و پهریشانه، لهرادهبهدهر شهیدایه و تهنانهت ماخولانیهتی. به یهکهم نیگا ههستت دهکرد نهخوشه. لهو باوهرهدام ههر که بگاتهوه پترسبورگ، دوای چهند روزیک سیحهتی تیک بچیت و نهخوش بکهویت، بهتایبهتی نهگهر دهست به خواردنهوه بکات.

جەنەرال، ھەلوەستەيەكى كرد و گوتى:

- ئاوا... يانى ئەمە ھەست و بۆچۈۈنى تۆ بوو؟



- به لي، من وام دهبيني.

گانیا، به دهم بزهیه کی ته وسامیزه وه، روو له جهنه رال گوتی:

- به هه رحال، ئه م جوره ریسک و سه رکیشییه، پیویستی به چه ند روزیک نییه تا بته قیته و ه ده نگ بداته و ه ده نگ بداته و ه ده نگ بداته و ه ناشکرا ببیت.

جەنەرال گوتى:

- هم... به لي... له گينه ... به لام هه موو شيتيک وهستاوه ته سهر ئه وهي، که ناستاسيا فيليپوفنا چ شيتيکي به خهيالدا بيت!

كانيا كوتى:

- تق به خقت چاک دهزانیت که ناستاسیا فیلیپوفنا ههندی جار دهبی به چ به شهریک!

جەنەرال، كە زۆر شپرزە بووبوو، بە توندى گوتى:

- دەتەرى چ بلىنى؟ مەبەسىتت لەم قسەيە چىيە؟

گوی بگره گانیا، تکات لی دهکهم ئهمرو نهوهنده لاساری و عینادی دهگهلاا مهکه. به پیچهوانهوه: ههموو ههولیّکی خوّت بخهگه که... مهبهستم نهوهیه... نهرم به لهگهلیا. دلّی رابگره.. رازیی بکه... هم! بوّچی بهو جوّره لیّو ههلاهقورتیّنی؟ گوی بگره گافریلا ئاردالیونوفیچ: کاتی ئهوه هاتووه ئهم مهسهلهیه یهکلایی بکهینهوه! ئهم ههموو دهردیسهرییهی ئیّمه له پای چییه؟ توّ به خوّت زوّر چاک دهزانی ماوهیه کی زوّر بهرژهوهندیی من لهوهدا بوو پهیگیری ئهم مهسهلهیه بکهم. ئیدی به ههر جوّری بووه، دهبی مهسهلهکه به قازانجی خوّم ساغ بکهمهوه و لیّی دهر بچم. توتسکی قهراری یهکجاره کیی خوّی داوه، هیّز نییه پهشیمانی بکاتهوه، من لهو رووهوه هیچ یهکجاره کیی خوّی داوه، هیّز نییه پهشیمانی بکاتهوه، من لهو رووهوه هیچ خهم و نیگهرانییه کم نییه. تهواو ئاسوودهم، زوّر دلّنیا و ئهرخایهنم. من ئهگهر شتیکم بوی، تهنیا بهرژهوهندی و خیّری توّیه و هیچی تر. ئیدی بو خوّت باش بیر بکهوه: ئایا متمانه تب به من نییه؟ خوّ توّ پیاویکی... پیاویکی... پیاویکی زیره کو هوشمهندیت. خوّ من ههموو هیوایه کم به توّ بیاویکی... بیاویکی... با نهمه... نهمه...



دیسان گانیا، فریای جهنه رال کهوت و به م جوّره رسته که ی بو ته واو کرد:

- جا ئەمە ئەسلى مەسەلەكەيە!

ها ها ها ها ها ها ها منگی، بزهیا کی ته وسامیزی تال لیدی بزواند، بی نه وه ی ته نانه ته ها ولی شاردنه وه شی بدات. نیگا تیژه ناگرینه که ی برییه جه نه رال، ده تگوت ده یه وی به نیگا، ها موو هزر و بیر و بیرکردنه وه یه کی خوّی له جه نه رال سوور هه لگه پا، به نیگایه کی تو په پوانییه گانیا و له سه رقسه که ی خوّی رقیشت:

- بـه لْي، زيره كـي و هۆشـمهندى ئەسـلى مەسـهلەكەيە. تـق كابرايـهكى سهيريت گاڤريلا ئارداليونيچ! لهوه دهچي به هاتن و پهيدابووني ئهم گهنجه بازرگان زادهیه زور خوشحال بیت، وهکو نهوهی فریارهسیک بیت و له ئاستمانهوه هاتبيته خوارهوه! دهبوايته لنهم كنار و مهستهلهيهدا، هنهر لنه سهرهتاوه هوشیار بیت و زیرهکی و کارامهیی خوت بسهلمینی. دهبوایه زۆر بە باشىي ھەلويسىتەكەت ھەلسىەنگاندابا و تىنى بگەيت و بەدروسىتى رەوشىهكەت تەخمىن كردبا... و... و... دەبوايىه لىه ھەر دوو سىەرەوە كار بکهیت.... دهبوایه ریک و رهوان، به راشکاوی و سهرراستی کار بکهیت... دەبواپە يىشوەختە ھەموو شىتىكت گوتبا، تا خەلكانى دى تىوە نەگلىن و دووچاری کیشه و سهریهشه نهبن. وهختیکی زورت بو نهم کاره به دەستەرە بوو. ئىستاش نەچورە بچىت. (لىرەدا جەنەرال، بە شىپرەپەكى دىار برۆكانى هەلىرىن)، ھەرچەنىدە تەنيا چەنىد سىەعاتىك بەدەسىتەرە مارە. تيدهگهي؟ بهلني؟ دهتهوي يان نا؟ ئهگهر ناتهوي، بلني نامهوي و برايهوه، دهبى له كاتى خويدا ئەوە بلنى! كەس زۆرت لى ناكات گاڤرىلا ئارداليونىچ، ئەگەر ئەمبە بە داو دەزانى، دانيابە كە كەس داوى بى نەناوپتەوە، كەس نابهوي بتخاته داوموه.

گانیا، به دهنگیکی نزم، به لام به شیوهیه کی بنجبر گوتی:

- من دهمهوی ئهم کاره بکهم!

ئەوجا چاوانى داخست و بىدەنگىيەكى تال نىشتە سەر سىماى جەنەرال،



که تۆزى لەوه پیش زۆر توپه بووبوو، هەنوکه هیور بووبووهوه، دلى خۆش بوو. دیار بوو که له زیده پرییهکه ی خوی ژیوان بووه تهوه. لهناکاو ئاوپی له میرزاده دایهوه، دیار بوو لهوه نیگهران بوو که میرزاده لهوی بووبوو و گویی له ههموو شتهکان بووبوو.

به لام، زوری پینه چوو که جهنه رال هاته وه تایم، چونکه تاقه تهمه شاکردنیکی میرزاده به س بوو، بق نهوه ی دلی جهنه رال ناسووده و بیری ره حه ت بی.

جەنــەرال، كــه تەمەشــاى نموونــهى دەســتخەتەكەى مىــرزادەى كــرد، بەسەرسامى گوتى:

- دەستت نەرزى! ئەوەيە خەت! بە راستى جوانە! يەكپارچە ھونەرە! ھونەرىكى دەگمەن! گانيا، تەمەشا تەمەشا، بروانە چ بەھرەيەكە!

میرزاده، به حهرفی رووسی سهدهکانی نافین، لهسه کاغهزه ئهستوورهکه ئهم دهستهواژهیهی نووسیبوو:

"نهمه دهست و نیمزای عهبدی زهلیل، خودی پاپا پافنوسه" *.

میرزاده، بهوپهری جوشوخروش و به ئاو و تاویکی زورهوه گوتی:

- ئەمە واژۆ و ئىمزاى خودى پاپا پافنوسە، لە دەستنووسىكى سەدەى چواردەمەوە وەر گىراوە. جاران پاپا و پەترياركەكانمان ئىمزاى جوانيان ھــەبووە! بــĕ ئىمزايــەك ئــەم هــەموو زەوق و ســەلىقە و ســەبر و حەوسەلەيەيان بەكار بردووە. تۆ نوسخەى چاپەكەى پوگودىن -ت نىيە جەنەرال؟ تەمەشا لىرەدا لاسايى جۆرە خەتىكى دىكەم كردووەتەوە. خەتى درشتى چەماوە، كە لە سەدەى رابردوودا، لە فەرەنسا باو بووە. تەنانەت ھەندى لە پىتەكان بە شىيوەى جىلواز نووسىراون، ئەمـە ئـە دەســتخەتى، ئىسايى خۆشنووسانى ئەسلىيەوە وەر گىراوە، كاتى خۆى نوسىخەيەكم ھـەبوو. خۆشنووسانى ئەسلىيەوە وەر گىراوە، كاتى خۆى نوسىخەيەكم ھـەبوو. دەزانى جۆرە جوانىيەكى خۆى ھەيە. تۆ جوان تەمەشاى ئەم دال و ئەلفە دەزانى جۆرە جوانىيەكى خۆى ھەرەسى كردووە. ئەمە كارىكى دەزانى بەلەرە. ئەمە كارىكى دەزانى بەلەرە. ئەمەلەرە. ئەمە كارىكى



ئەمسەش نموونسەي جىۆرە خسەتىكى دىكەيسە، نموونەيسەكى زۆر رەسسەن، تەمەشاى ئەم رستەيە: 'هىچ كۆسىپك خىزى لەبەر ھەول و تېكۆشان ناگریت . ئەمە شیوازیکی رووسىيە، خەتیکە کە حکومەت بەکارى دینی، یان دەشىنت بلنى نووسىننكى حكومەتى- سوپاييە. بەم خەتە نامە بۆ پياوى گەورەي ياپىدار دەنووسىرىت. ئەمسەش خىەتىكى بازنىدىي چىەماوەيە و زۆرىش جوان و ناسكە، ينى دەلنىن خەت و نووسىنى "رەش". بە راستىيش زۆر رەشىه، بەلام يەجگار جوانە. خۆشنووسى پىشەبى و كارامە، رى بە خوى نادات، ئهم ورده شت و وردهوالانهى بو زياد بكات. دهى بينى؟ لهگهل ئەرەشدا، شەقلىكى تايبەتى بە خەتەكە دەدات. بىاو دەتوانى روحى نووسه ره سوپایه کهی تیادا بدینی، که دهیهوی زهوق و سهلیقهی خوی بنویننی، به هره کهی داوای ئه وهی لی ده کات، به لام زهبت و رهبتی سوپایی رنى نادات. سىستەمى سوپايى، زۆر بە جوانى لە خەتدا گوزارشت لە خۆى دهكات. تق بروانه چهند جوانه! كاتى خوى كه ئهم شيوازه خهتهم بينى، زور حایرمام، دەزانى ئەم نموونەيەم لە سوپسىرادا بىنى! ئىستاش چەند نموونهیه کی ئاسایی و باوی خهتی ئینگلیزیت نیشان دهدهم، نموونهی خهتی خالیسه و بی خهوش و بی رتوشکاری ئینگلیزی. هه و به خوی، خۆرسىك جوانه! يەكپارچە سىيحر و ئەفسىوونە: مروارىيە، دورە، گەوھەرە! چاو له کهمال و جهمالی تیر نابیت. ئهمهش خهتیکی دیکه، به شیوازی فهرهنسی، ههر ههمان نهو خهته نینگلیزییهیه و بریک دهسکاری کراوه، ئەمەم لە چەرچىيەكى فەرەنسى وەرگرتووە. ھەر ھەمان شىنوازى ئىنگلىزيە، به لام پیت و حهرفه پرهکانی زهقتر و رهشترن و ئهمهش هاوسهنگی ریژهی رەش و سىپىيەكەي گۆرپوە. تىق دىقەت بىدە، پىتىە چەماوەكانىش زىلاتر هاتوونه تهوه یهک و کهمیک خرتر بوون، ههروهها وردهکاری تیاکراوه، به لام ئهم ورده كارى و ناسككاريه لهم خهته دا ناپهسند نييه، هه لبهته ئهم وردهکاریانه پهجگار ههستیار و پر خهتهره، بزیه خوشنووس دهبی پهجگار بههرهمهند و کارامه بنت نهوجا خوی له و وردهکارییانه بدات، دهنا ریسه کهی لی دهبیته وه به خوری، به لام نه گهر خوشنووس توانیی مهودا و



ریژه دروسته کان بدوزیته وه، هه نگی خه تیک به رهه مدینی، بیهاوتا، خه تیک که ئینسان وه کو ئاشق، دلبه ندی ده بیت.

جەنەرال بەدەم بىكەنىنەوە گوتى:

- جوانه، جوانه، سهیره! تق شارهزای ههموو رهمز و وردهکاری و ناسککارییهکانی! برادهری ئازیز، تق ههر خقشنووس نیت، بهلکو هونهرمهندیکی تهواوی، تق چ دهلّنی گانیا؟

گانیا، بۆی سەلماند و گوتى:

- شتێکی سەيرە!

ئەوسىا بەدەم تەوسىخەنەوە لەسمەرى رۆپشىت:

- ئەمە نىشانەى بەھرەيەكى گەورەيە و دەشىت لە سىايەى ئەمەوە كار و پىشەيەكى موحتەرەمى دەست بكەويت.

جەنەرال گوتى: پىبكەنە، تا دەتوانى پىبكەنە، بەلام بەھرەيەكى ئەوتۆى ھەيە، كە بتوانى پىشەيەكى زۆر باش بە دەست بىنى، گوى بگرە مىرزادە، چۆنە تەكلىفت بكەم جارجار بەو خەتە جوانەت نامەيەك بۆ كەسىتىيەك بىروسىت؟ دەتوانم مانگانەيەكى بىست و پىنج رۆبلىت بۆ بېرمەوە...

جەنـەراڵ بەدەم ئەو قسـانەوە سـەيرىكى سـەعاتەكەى كـرد و لەسـەرى رۆيشت:

- سهعات دوازده و نیوه! گوی بگره میرزاده، با بیینه سهر ئهسلی مهسهلهکه، من کارم ههیه و پهلهمه، رهنگه ئهمرق دهرفهت نهبیت جاریکی دی یهکتر بدینینهوه. کهمیک دانیشه: وهکو پیم گوتیت، من ناتوانم ههموو جاری بتبینم. دهرفهتم نییه، بهلام له ناخی دلهوه حهز دهکهم سووکه یارمهتییهکت بدهم، دهستگیرقییهکی کهمت بکهم، تا دهکهویته سهر پیی خوّت و کاری دلخوازی خوّت پهیدا دهکهیت و دهتوانی تهگبیری حالی خوّت بکهی، من وهزیفهیهکی چکولهت بو دهدوزمهوه، ههلبهته وهزیفهیهکی قورس و زهحمهت نا، بهلام نهزم و زاکونی دهوی، جا گوی بگره بزانه چی دهلیم: ئهم کوره گهنجه، یانی گافریلا ئاردالیونوفیچ دهبینی، ئهم گهنجه هاوریی منه، حهز دهکهم باشتری بناسیت، لهگهل کهسوکارهکهی خوّیدا



دەژى، خوشكەكەي و دايكى لە شىوقەكەي خۆياندا، دوو يان سىي ژووريان موبیله کردووه، به ههموو کهلوپهلیک و به خواردنهشهوه بهکریی دهدهن، هەلبەت تىەنيا بىە خىەلكى رەوشىتبەرز و ئابرومەنىدى دەدەن، يانى بىه کریچیپهکی دهدهن که کهسیکی مهعتهبهر زهمانهتی بکات. جا من دلنیام که نینا ئالکساندروفنا، قسمی من له عاردی نادات و پیشوازیت دهکات. جا ئەمە بق تق مىرزادە كۆزۈ شەشە، چونكە بە تەنبا ناببت و وەكى دەلىن لە باوهشی خیزانیکدا ده ژی. به رای من نابی له ههوه ل روزهوه له پایته ختیکی وهكو پترسبۆرگدا بەتەنيا بژيت. ھەلبەتە نىنا ئالكساندروڤناى دايكى گاڤريلا ئارداليونوفيچ و ڤارڤارا ئارداليونوفيچاي خوشكي، دوو خانمي زور بهریزن، من زورم خوش دهوین و لهرادهبهدهر حورمهتیان دهگرم. نینا ئالكساندروڤنا، هاوسەرى ئارداليون ئالكسىندروفىچە، ئالكسىندروفىچ، جهنه رالیّکی خانه نشینی هاو دهورهی منه، له سویادا دوست و برادهری يەكىدى بىووين، بەلام لەببەر ھەنىدى ھۆي تايبەتى ھەموو پەيوەندىيلەكم دهگه لیا بری، به لام ویرای ئهوهش ههر ریزم گرتووه و قهدر و حورمهتی خيرى لـهلام هـهبووه. جا ميرزاده من بريـه هـهموو ئـهم شـتانهت بـق دەگىرمەوە تاكو بزانىت كە من زەمانەتت دەكەم، يانى من مەسئوليەتى تق هه لده گرم. کریمی ژووره که و خواردن و خزمه ت، زور نابی، دلنیام که مووچهکهت به تهواوهتی بهش دهکات. راسته پیاو پیویستی به خهرجیی گیرفان ههیه، با کهمیش بی، به لام به قسهی من دهکهی، بهبی عاجزی، سهبارهت به تق وا باشتره خهرجیی گیرفانت پی نهبی، هیچ پارهیهکی زیادهت نهبیت، به لام لهبهر ئهوهی حالی حازر جزدانه کهت هیچی تیا نییه، با بیست و پینج روبلیکت وهکو پیشهکی بدهمی، باشان حیسابی خومان پاک دهکهینهوه. جا ئهگهر تق، دلیشت وهکو روالهتت وا بن، قسهی دل و دەمت يەك بنت، بنم وايە ھىچ كىشەيەكمان ناكەونتە ننوان. ئەگەر دەبىنى ئەرەندە بە خەمى تۆرەم، ھى ئەرەپە كە بەتەمام ھەندى كارت يى بسىيىرم و پشت به تق ببهستم، که پاشان بهدهم کارکردنهوه ئهو شتانهت بق دهر دەكەرىت. گانىيا گيان، خى بىتان ناخۇش نىيە، مىرزادە بىتە مالى ئەنگى؟



گانیا، بهویهری رووخوشی و زمانشیرینی بهرسفی دایهوه:

- به پیچهوانهوه! دایکیشم زوری پی خوش دهبیت...
- وا بزانم جاری ههر یهک ژوورتان بهکری داوه، ئهو پیاوهی تیایه که پیم وایه ناوی فردی... فردی...
 - فردیش چینکق *
- به لَىٰ فردیش چینكۆ. من حهز له چارهى ئهم فردیش چینكۆیه ناكهم. لیبۆكیكى پیسه. تیناگهم بۆچى ناستاسیا فیلیپوڤنا ههمیشه پشتیوانیى لیٰ دهكات. راسته گوایه بن عام و خزمیهتى؟
 - نه بابه! خزمی چی! ههر ئهوهندهی من خزمهیهتی!
- دەى... هــەقمان چىيــە، چـاوى دەرەهـات... ميــرزادە چ دەلْيــى، ئــەم تەگبىرەت بە دلە؟ پىت خۆشە يان نا؟
- به لنى، سوپاس جهنه رال. به راستى قه رزاربارت كردم، به تايبه تى كه من، نهبى به غروور و خق هه لكيشان، داواى شتى وام لى نه كردبوويت. به راستى تيا مابووم و نهمده زانى شهو له كوى بحه ويمه و و و و رق بكه مه و هه رچه نده روگوژين، خولكى كردبووم كه بچمه نك وى، به لام....
- پوگوژین؟... نا... واز له پوگوژین بینه، من وهکو باوکیک، یان وهکو هاوپیهکی خوّت، ئاموّژگاریت دهکهم، ئهم پیاوه له بیر خوّت بهرهوه. من ئاموّژگاریت دهکهم با پهیوهندیت تهنیا بهو خانهوادهیهوه ههبیّت که لهمهودوا دهگهایان دهژیت.

میرزاده گوتی:

- تق که پیاویکی ئهوهنده به لوتف و باشیت. شنیکی دیکهم ههیه حه ز دهکهم پرست پی بکهم.

جەنەرال قسىەكەى بى برى و گوتى:

- ببوره، یه کده دهقه ش وه ختم نییه. هه رئیستا سه باره ت به تق ده گه ل هاوسه ره که م، لیزافیتا پرو کوفیفنا، قسان ده که م. نه گه ر قاییل بوو که ئیستا پیشوازیت بکات - هه لبه ته من هه ول ده ده م قاییلی بکه م - نه وا نام قرگاریت ده که م نه مه ده و هه ول بده بچیته دلیه و ه و نکه له گینه



خزمهتیکی گهورهت بکات، قازانجیکی باشت پی بگهیهنیت، چونکه توش ههمان لهقهب و شورهتی خانهوادهیی ئهوت ههیه، به لام ئهگهر نهیویست ئیستا پیشوازیت بکات، ئهوا دل له دل مهده، چاوهروانی دهرفهتیکی دیکه بکه. جا گانیا توش وهره تهمهشایه کی ئهم لیستی حیساباته بکه. من و فیدوسییف له دوینیوه خهریکین، سهرمان لینی دهر نهکرد. دهبی له... تومار بکرین.

جەنەرال، بەلەز لە نووسىنگە و ئۆفىسەكەوە دەر كەوت. مىرزادە چەندى كرد و كۆشا نەيتوانى ھىچى لەبارەى مەوزعەكەى خۆيەوە پى بلى. گانيا جگەرەيەكى پى كرد و يەكىكىشى بە مىرزادە دا. كە وەرى گرت، بەلام لە ترسى ئەوەى نەبا گانيا نارەحەت بكات، درىدەى بە قسىەكانى خۆى نەدا. كەوتە تەمەشاكردنى دەوروبەرى ئۆفىسەكە. گانياش، نىگايەكى لامسەرلايى بەو كاغەزە پىر زمارانەدا گىرا كە جەنەرال دابويە. گانيا، بىتاقەت و حەواس پەرت بوو. كە بە دوو قۆلى و بە تەنيا مانەوە، مىرزادەواى ھەست دەكرد، كە تەنانەت بزە و نىگا پەرىشانەكەشى، بوون بە بارىكى قورس و لە سەر دلى ئەو دانراون.

گانیا، لهناکاو له میرزاده نزیک بووهوه که لهم کاته دا به دیار وینه که ناستاسیا فیلیپوفناوه ویست بسوو و به چاوی مشته ری که و تبووه تهمه شاکردنی.

- ميرزاده، تق ئهم ژنهت بهدله؟

ميرزاده بەرسىقى دايەوە:

- دەمو چاویکی سهیری ههیه، من دلنیام قهدهر و چارهنووسیکی دهگمهن و نائاسایی ههیه. دەموچاویکی گهش و شهنگولی ههیه، بهلام دهردو رەنجی زوری چهشتووه، وا نییه؟ پیاو ئهمه له نیگایا، له گوناکانیا، لهو دوو خالهی ژیر چاوهکانی و سهرووی روومهتهکانیدا دهخوینیتهوه. غروور و فرناخییه کی زور زور به سیمایه وه دیاره! بهلام نازانم دلپاکه یان نا؟... خوزگه دلپاک بوایه! دلپاکی ههموو عهیبیکی دی دهسریتهوه، قهرهبووی ههموو شعیوی دهموو شعیوی ده دهموو



گانیا، بی ئەوەى چاوە ئاگرینەكانى لىه میىرزادە بگوازیتەوە، لەسلەرى رۆیشت:

- باشه تق ئامادهى ژنيكى واهى بينى؟
 - میرزاده بهرسقی دایهوه:
- من ناتوانم هيچ ژنيک بينم. من نهخوشم.
- ئەدى روگوزىن؟ تەسەور دەكەى روگوژىن بىخوازىت؟ ھا؟
- روگوژین؟ پیم وایه لهگینه بیخوازیت. له سبهینی زووتر نییه بیخوازیت! بز ههفتهیهک دهیخوازیت و پاشان سهری دهبریت!

هیشتا میرزاده، به ته واوه تی له و قسانه نه بو و بووه و ه گانیا به جوّری له ترسانا راجفری، که له زگ بو و میرزاده دهست به هاوار بکات، باسکی گرت و پرسیی:

- چيته؟

لهم كاته دا خزمه تكاريك هاته بهرده ركا و كوتى:

- جهنابی کۆنت، جهناب عالی، دهفهرمووی بچیته دیدهنی خا جهنهرال. میرزاده، له ژوورهکهوه دهر کهوت و دوای خزمهتکارهکه کهوت.

پەراويز:

* - "ئەمە دەست و ئىمزاى عەبدى زەلىل، خودى پافنووسە": ئەم پاپايە لە سەدەى چوار دەيەمدا، لە دەقەرى گوسترومادا، تەرىقەتئكى تايبەتى دامەزراند، دىرۆكنووس و ئاركولوژىست، مىشىل پوگودىن (١٨٠٠- ١٨٧٥) ئىمزاكەى لە ئەلبومئكى دوو بەرگىدا پاراستووە، بە ناوىشانى (چەند نموونەيەك لە خەتى سلاقى رووسى. (مۆسكۆ، ١٨٤٠- ١٨٤١).

* - 'فردیش چینکۆ...': ئەو ناوانەى بە پاشىگرى (ينكو) كۆتاييان ديت، ئەسلايان ئۆكرانىيە.

فهستى جوارهم

ههر سن کیژهکهی یهپانچین خانم، کیژانی تهندروست، شاد و شهنگول، توکمه و زهلام، به شانوشهوکهت، ناوشانپان، سینهبهرز، باسک و بازوو بههیز بوون، به شانوباهق هیچیان له پیاو کهمتر نهبوو، جا به هقی ئهم سیحه ته وه، ههموویان نهوسن و چلیس و زورخور بوون و ئهمهشیان له کهس نهده شارده وه.

دایکهکهیان، خا جهنهرال، لیزافیتا پروکوفیفنا، ههندی جار ئهم چلیسی و نهوسنی و زورخورییهیانی لهبهر گرانبوو، به لام کیژهکان، ویرای ئهوهی به پوالهت وایان دهنواند گوی له ئاموژگارییهکانی دهگرن و به گویی دهکه، به لام له پاستیدا دهمی بوو، ئه و دهسه لاتهی جارانی بهسه ریانه وه نه مابوو. زور جار یهکینتیی نیوان کیژهکان خا جهنهرالی پهست دهکرد، خا جهنهرال، که ژنیکی سهنگین و سهلار و بهویقار بوو و حورمه تی خوی پادهگرت، وای به باش دهزانی، دهمه دهمهیان دهگه ل نهکات و خوی له کاروباریان هه لنه قورتینی و به دهقی خویه وه دانیشیت، به لام ههمو و جاریکیش خوی پی نهدهگیرا و مجیزی خوی پی جله و نهدهکراو بهسه ر ئهقلا سهر دهکه و ته بو بریار و قهراری کیژهکان نهدهدا. ئیدی لیزافیتا پروکوفیفنا، سال به سال کهم حهوسه له تر و بیسه برتر و تهنانه تالوژیکیتر دهبوو، به لام له به رئهوهی میرده کهی پیاویکی گویرایه ل بوو و نالوژیکیتر دهبوو، به لام له به رئهوهی میرده کهی پیاویکی گویرایه ل بوو و



به تهواوی دهستهموّی کردبوه، ئیدی هه درداخیّکی کهوتبا دلّ، بهوی دهرشت و ههنگی ئارام دهبوههه، تهبایی و نهزم و زاکوونی بو مالهکه دهگهرایهوه و شهر و بشیوییان بهخیر دهگهرا.

ئهگەر بلّیى مەدام جەنەرالیش، بەشی خۆی نەوسىن بوو. هەموو رۆژیک، قاوەلتىيەكى تیروتەسەلى دەگەل كیژەكانیا دەكرد، قاوەلتیى چى! هیچى لە فراڤین (نیوەرۆژە) كەمتر نەبوو كە عادەتەن بە نیو سەعاتی دوای نیوەرۆ پیشكەش دەكرا. خۆ كیژەكان پیش ئەمەش، كە لە خەو رادەبوون، هەر لە ناو جیکاكانیاندا، لە سەعات دەی تەواودا سەرو فینجان قاوەی خەستیان دەخواردەوە. لە سەعات دوازدە و نیوی تەواودا، خوان و سفرە لە ژوورە چكۆلەكەی، تەنیشت شوقەكەی لیزاڤینا پروكوفیڤنای دایكیانەوە رادەخرا، جەنەرالیش جار بە جار، ئەگەر دەستى گەیشتبا و بیپەرژایە، بەشداریی لەم ژەمە تیروتەسەلە خیزانیەدا دەكرد. سفرەی چی! بە جۆرەھا خواردن و نیعمەت رازابووەوە، چای، قاوە، پەنیر، ھەنگوین، كەرە، گۆشتی برژاو، نیعمەت رازابووەو، چای، قاوە، پەنیر، ھەنگوین، كەرە، گۆشتی برژاو، پەراسوو، شیرینیی تایبەتی كە خا جەنەرال حەزی لی دەكرد، كفتە و پەراسوو، شەرىنىي خەست و خۆل.

ئەو دانى بەيانىيەى كە لىدرەدا باسىي دەكەين، ھەموو ئەنىدامانى خانەوادەكە، لە ژوورى ناخواردن خى بوونەوە و چاوەروانى جەنەراليان دەكرد، كە بەلىنى دابوونى سەعات دوازدە و نيوى رىك بگاتە لايان. خى ئەگەر تاقە يەك دەقىقەش مەحتەل بوايە، خىرا يەكىكىان بە شويىنىا دەنارد، بەلام جەنەرال لەسەر بەلىنى خى لەوەختا ھاتەوە. لە كاتىكا كە بەدەم رۆژباشەوە خەرىك بوو دەستى ژنەكەى ماچ دەكرد، حالەتىكى نائاسايى لە نىگاو سىمايدا بەدى كرد. ھەر چەندە دويشەو، ھەستى بەوە كردبوو، كە شىتىكى لەو بابەتەى دىتە رى، كە چووبووە ناو جىگا، ھەستى بە جىزرە نىگەرانىيەك كردبوو، ترسىكى زۆرى لى نىشىتبوو، ھەرچەندە كچەكانى نىگەرانىيەك كردبوو، ترسىكى زۆرى لى نىشىتبوو، ھەرچەندە كچەكانى چووبوون ماچيان كردبوو، ھىچ تورەيى و نارەزاييەكيان پىوە دىار نەبوو، بەلام ھەر نارەحەت بوو، پىدەچوو شىتىكى نائاسايى لە ئارادا بى، دروستە، بەلام ھەر نارەحەت بوو، پىدەچوو شىتىكى نائاسايى لە ئارادا بى، دروستە، جەنەرال، بە ھۆى زروڧى تايبەتىيەوە، لەرادەبەدەر، پى گومان دەر چووبوو،



به لام چونکه باب و میردیکی کارامه و پر ئهزموون و زیرهک بوو، ههر چاریکی به پیویست زانیبایه دهیکرد.

رهنگه، ئهگهر لیسرهدا هه لوه سسته یه که ین و له ریگه ی شهر و شهروقه یه کی ورد و دروست و مهیله و راسته و خوه و باسی ئه و وهزع و حال و زرووفه بکه ین که خانه واده ی جهنه رال یه پانچینی تیا بو و، هیچ زیانیک به چیر قرکه که مان نه که ویت.

وه کو پیشتر ئاماژهمان کردی، جهنه رال، هه رچه ند خوینه وارییه کی زوری نه بوو و خوی گوته نی (پیاویک بوو خوی به خوی راگه پشتبوو) میرد و باوکیکی کارامه و پر ئه زموون و هوشیار و زیره که بوو. بریاری دابوو له مهسه له ی شوو کردنا، گوشار له کیژه کانی نه کات. بریاری دابوو نه بیت به سیبه ر و به رده وام به دویانه وه بیت و به ناوی خوشه و پستی و دلسوزیی باوک انه وه کو زوربه ی خیزانه کان، ته نانه ت خیزانه خوینه وار و روشنبیره کانیش، له خهمی دوزینه و هی میردا بیت بو کیژه کانی.



ئەمسەش بى قازانجى كىۋەكان، تەنانىەت لىە رووى جىلازى و شىتشسەوە، دەشكىتتەوە، بەلام ويراى ھەموو ئەم ھەقىقەتە ھاشاھەلنەگرانە، بويەرىكى تازە ھاتبووە ئاراوە، ئەوىش ئەوە بوو كە كىۋە گەورەكە، يانى ئەلكساندريا، لەناكاوا، بە شىيوەيەكى وەك بلىنى چاوەرواننەكراو — كە ئەمە ھەمىشىە ھەروايە – گەيشىتبووە تەمەنى بىست و پىنج سالان.

جا ههر تهقریبهن ههر له ههمان سهروبهندا، ئافاناسی ئیقانوفیچ توتسکی جاریکی دی که لکه له و ئارهزووی ژنهینانی کهوتهوه سهر. توتسکی پیاویکی دهسترق و زور ده ولهمهند بوو، خودان پیگهیه کی کومه لایه تیی بهرز بوو. تهمهنی نزیکهی پهنجا و پینج سال بوو، پیاویکی ناسکته بع و خوشمه شره بو به سهلیقه و ههستناسک بوو. به نیازی زهماوهندیکی ئاقیبه تخیر و جوان بوو، جوانناسیکی زهبهرده ست و بیهاوتا بوو. لهمیژ بوو دوستی جهنه رال یه پانچین بوو، جگه له دوستایه تی، له چهند پروژه یه کی داراییشدا، هاوبه ش و هاوبهرژه وهندی بوون. ئیدی گرینی دلی خوی بق جهنه رال کردبووه وه له پرووی دوستایه تیبه وه پرسی پی کردبوو، که ئاخق داوای کیژه کهی بکات دهیداتی یان نا؟ ئیدی لهبهر ئهمه، پهوتی گریانی ئارام و پیکوپیکی خانه واده کهی جهنه رال یه پانچین، به ئاشکرا شلق و بووبوو.

وه کو پیشتریش گوتمان، کیژه هه ره بچووکه که یان، واتا ئاگلایا، له دوو خوشکه که ی تری جوانتر بوو، وه ک ده لین نازداری باوان بوو. ته نانه ت (توتسکی)یش که پیاویکی یه جگار خوپه سند بوو، ده یزانی نابی به هیچ جوری به ته مای ئاگلایا بیت، چونکه ئاگلایا بی ئه و نابیت و خواردنی ئه و نابیه.

به هـ مرحال، خوشکه کانی ئاگلایا، زوریان خوش ده ویست، کویرانه خوشیان ده ویست و خانه وانده ی یه پانچین تیکرا، راستگویانه و دلسوزانه، له ناخی دله وه به ته مای ئایینده یه کی نموونه یی و نائاسایی بوون بو ئاگلایای کیژه بچووکیان، ئایینده یه که نزیک و هاوتای به هه شتی زهمینی بینت. یانی میردی ئایینده ی ئاگلایا ده بی پیاویکی ئایدیالی بی، هه موو



سیفه تیکی ئایدیالیی تیا بینت، له هه موو پروویه که وه سه رکه و توو بی، زوریش ده و لهمه ند بی. ته نانه ته هه در دوو خوشکه کهی، به بی قسه و گفتوگی، له دلّی خودا، بریاریان دابوو، ئه گه ر پیویستی کرد، هه موو فیداکارییه که له پیناوی ئاگلایادا بکه ن و جیازییه که ی ده بی زور گه وره و ده گمه ن بنت.

داک و باوکهکهیان، ئاگایان لهم پیکهوتنهی نیوان دوو خوشکه گهورهکه همهبوو. بریه کاتی توتسکی گرینی دلّی خوّی بر خانهوادهی یه پانچین کردهوه و نیازی خوّی ئاشکرا کرد، زوّر بهگومان نهبوو لهوهی که یه کیک له دوو خوشکه گهورهکه داواکهی قهبوول بکات، به تایبهتی توتسکی لهوانه نهبوو گوی به مهسهلهی جیازی بدات و چاوی له جیازی و ماره یی بیّت، بریه جهنهرال، وهکو پیاویکی کارامه و بهئهزموون، یهکسهر پهزامهندیی خوّی پاگهیاند، (توتسکی)یش لهبهر ههندی هوّی تایبهتی خوّی، زوّر به شانی شتهکهدا نهچوو، گهنگهشه و گفتوگویه کی زوّری دهرباره نهکرد، شیتهکهی به مهیلهو شاراوه یی هیشته و گفتوگویه کی زوّری دهرباره نهکرد، شیتهکهی به مهیلهو شاراوه یی هیشته و گفتوگویه شتهکهیان، ته نیا وهکو خانهواده ی یه پانچین بوو، بویه داک و بابه کهش شتهکهیان، ته نیا وهکو خویانه و ئهگهریکی دوور، دا به گویی کچهکاندا، کیژهکانیش لهلای خویانه و هو هره میکی گونگ و ئالوزیان دایه وه، به لام دلخوشکهره بوو، غوه هی ده کی یه که وره که، واتا ئالکساندرا، لهگینه قاییل ئه وه ی کین که کیژه گهوره که، واتا ئالکساندرا، لهگینه قاییل

ئەلكساندرا، ئەگەرچى تەبعىكى رەقى ھەبوو، بەلام كىۋىكى دلپاك، ئاقل و خۆشمەعشەر بوو، ئەگەرى ئەوە ھەبوو قايىل بىت مىرد بە توتسىكى بكات، ئەگەر قەول و بەلىنى دابا، بەلىنى خۆى دەبردە سەر. زۆر گويى لە رواللەت و رواللەتبازى نەبوو، ئەگەرى ئەوەى لى نەدەكرا نىگەرانى و كىشە و ھىچ دەردىسەرىيەك بىق مىرد چىئ بكات، ترسىي ھەلگەرانەوە و بادانەوەى كوتوپرى لى نەدەكرا. بە پىچەوانەوە، تەسەورى ئەوەى لى دەكرا، ژيانى پىاو خۆش و ئاسان بكات. ھەر چەند رواللەتىكى دلرفىنىي نەبوو، بەلام كىۋىكى جوان و رند بوو. ئىدى كەسىتكى وەكو توتسىكى لەوەى پىر چى



دەويست؟

ویّرای ئهمهش مهسههه زوّر به هیواشی و ترسهوه دهچووه پیشی. جوّره ریّککهوتنیّکی ناراستهوخوّ لهنیّوان توتسکی و جهنهرالدا ههبوو، که جاری هیچ ههنگاویکی فهرمی و یهکجارهکی نهنهن. داک و بابهکهش هیشتا بهئاشکرا، مهسهههکهیان دهگهل کیژهکانیاندا، باس نهکردبوو. تهنانه ت پیدهچوو، جوّره ناکوّکییهکیانیش کهوتبیّته نیّوانهوه. مهدام جهنهرال، بهو ئیحتوبارهی که دایکه، جوّره نارهزاییهکی نیشان دهدا، که ئهمه کاریّکی زوّر خهتهر بوو. نهمه جگه لهوهی که وهزع و حال و زروفیّکی ئالوّزی نهوتو لهئارادا بوو، که لهگین بوو ببیته بایسی ههلوهشاندنهوهی یهکجارهکیی پروّژهکه.

ئەسلى ئەم وەزع و حال و زروفه ئالۆزە، وەكو توتسىكى دەپگوت، كۆن يوو، دەگەرايەۋە بۆ ھەۋدە سالى لەۋەپىش. لە نزىكى بەكتك لە مولكەكانى توتسكيدا، له يهكيك له دەقەرەكانى ناوەندى رووسىيادا، خوردە موڭكدارىكى دەستكورت و نەدار، بە گيانەمەرگى دەۋيا. ۋيانى ئەم پياوە، زنجيرەيەك به لا و نسبیهت بوو، زنجیرهیه کی یه که لهدوی یه کی نهوتن که پتر له حيكايەتنك يان چيرۆكنك دەچوو. ئەم پياوە ئەنسەرى خانەنشىن بوو، لە بنهمالهیه کی رهسهن و خانه دان بوو، رهسه نتر و خانه دانتر له بنهماله ی توتسكى. نيوى فيليپ ئەلكسندروفىچ ياراشكوف بوو. ئەنجام، ويراى ئەومى زۆر قەرزار بوو و مولكەكەي لە رەھەن و بارمتەدا بوو، توانىي بە زەبرى کاری قورس و ههولی بیوچان، که له فهلاح و رهعیهتیک زیاتر کاری دەكرد، دەستنك بە موڭكە چكۆلەكەيدا بىننى و بە رىكوپىكى رەعەمەلى بىننى. كەمترىن سەركەوتن، دلخۆشى دەكىرد، ورەي بەرز دەكىردەوە، ھىوايەكى زۆرى يىدەبەخشى، كار گەيشىتە ئەوەى، گەشىبىن و دلخىقش ئەوپسەرى متمانه به خوی یه یدا بکات، روزیک خوشحال و دلخوش، بو شار چووبوو تا یه کیک له گهوره خاوهن قهرزه کانی خوی ببینی و به گویره ی توانا دەگەليا ريك بكەويت. رۆژى سنيەم، پيشكارەكەى، بە سوارى ئەسپيكەوە له گونده چکۆلهکهی ئەوەوە که لايهکی سهروچاوی سووتابوو و ههموو



ردینی هه لکوروزابوو، خوی گهیانده شار و خهبه ری دایه که دوینی، به روّژی رووناک ئاگر به بووه ته مولّک و مهزراکهی، ژنهکهی سووتاوه و مردووه، به لام منداله کانی به سه لامه تی ده رباز بوون.

پاراشکوف، ههرچهنده دهگهل چهپوکی چارهنووس و قهدهردا راهاتبوو، به لام بهرگهی ئهم کارهساته قورسهی نهگرت، ئهقلی لهدهست دا و شینت بوو، دوای یهک مانگ به سهکتهی میشک مرد.

ئیدی مولکه سووتاوهکانی به رهعیه ته کانیه وه، خرانه هه راجه وه تا قه رزهکانی پی بده نه وه، به لام دوو کیژه چکولهکهی، که یه کیکیان شه ش سالان و ئه وی تریان حه وت سالان بوو، ئانافاسی ئیشانوفیچ توتسکی، جوامیر و دلاوا گرتنیه ژیر بالی خوی.

ئیدی ئهم دوو کیژه دهگه آل، منداله کانی پیشکار و وهکیله کهی توتسکیدا، که فهرمانبه ریخی خانه نشین و خودانی پهشه خیزانیکی فره ژماره و ته نمه نمانی نه ژاد بوو، گهوره بوون، به لام دوای ماوه یه کی کهم ته نیا یه کیک له و دوو کیر ه له ژیانا ما، ئهویش ناستاسیا بوو، چونکه خوشکه چکوله کهی به نه خوشیی کو که په هم دد، به لام توتسکی که له هه نده ران ده ژیا، زوری نه برد که هه ردوو کیژه کهی له بیر کرد.

دوای پینج سالان، روّژیک ئافاناسی ئیفانوفیچ توتسکی که به و ده فه ره دا تیده په پینج سالان، روّژیک ئافاناسی ئیفانوفیچ توتسکی که به و ده فه ره ا تیده په پی دینت به خهیالیا که سه ریکی مولکه کانی بدات، له وی له خانو وه که که خویدا، له ناو مال و مندالی پیشکار و وه کیله ئه لمانییه که کویدا، چاوی به کیژیکی دوازده سالانی یه جگار جوان و دلرفین ده که ویت کیژیکی شوخوشه نگ، زیته ل و شه نگول، به هو شوگوش که دیار بوو له ئایینده دا ده بیت به شوخوشه نگ و جوانیکی یه جگار جوان. توتسکی له و مهیدانه دا پیاویکی کارامه و ئه زمو وندار بوو، مهزه نده ی به خه سار نه ده چوو.

ئهم جارهیان، تهنیا چهند روّژیکی لهم مولّک و مهزرایهی خوّیدا بهسهر بسرد، بهلام کاتهکهی بایی ئهوهی کرد ههندی بریار بدات، ئهوه بوو گوّرانیکی گهوره له پهروهرده و فیرکردنی کیژیدا رووی دا: ماموّستایه کی



تایبهتییان بر گرت. ئه م مامرستایه ئافرهتیکی سویسریی به پیزی به ته مه بوو، له بواری په روه رده و فیر کردنا کارامه و ئه زمووندار بوو، که سیکی روشنبیر بوو، جگه له زوبانی فه ره نسی، ده یتوانی له زوّر بواری دیکه ی زانستدا، ده رس بلیته وه. مامرستا گواستیه وه ئه م خانووه و ئیدی په روه رده و فیر کردنی ناستاسیای چکوّله به پهله ده ستی پی کرد. دوای چوار سال ئه م قرّناغه ی خویندنی ناستاسیا ته واو بوو، مامرستاکه ی رویشت. ئه وسا خانمیکی دیکه هات که به خوّی زهویدار بوو، له هه ریمیکی دووره ده ستی دیدا، دراوسی مولکی توتسکی بوو. ئه م خانمه هات و له سه رداوای ئافاناسی ئیقانو فیچ توتسکی، ناستاسیای له گه ل خویدا برد، جا ئه م مولکه چکوله یه ی توتسکی، خانوویه کی دارینی تیابوو، هه رچه نده چکوله بوو، به لام تازه بوو، زوّر به ریکوپیکی و جوانی موبیله کرابوو. جا به ریکه و ت پیکه و تیکه و تاتر له عه مدی ده چوو، ئه و گونده ناوی "ئوتراد نویی **

ئهم خانمه، یه کسه ر ناستاسیای بق ئه وینده ر برد، که شوینیکی زور هیدی و هیمن بوو، چونکه ماله کهی خوی له وینده ره وه نزیک بوو، به خوی بیوه ژن بوو و مندالی نه بوو، هه ر له هه مان شوینداو، ده گه ل ناستاسیادا، ئاکنجی بوو. له وینده ر پاسه وانیکی پیر و کاره که ریکی گه نجی کارامه له خزمه تی ناستاسیادا بوون. ئه ماله پر بوو له ئامیری موسیقی، کتیبخانه یه که نج، تابلق، وینه ی له کتیبخانه یه که نج، تابلق، وینه ی له دارهه لکه ندراو، قه له م، فلچه و بویه، هه روه ها دیله تاژییه کی جوان.

دوای دوو ههفته، ئافاناسی ئیقانوفیچ توتسکی به خویشی چوو بو ئهویندهر...

له وه به دواوه، زوری حه ز چووه ئه مگونده چکوله ویله ی ناو ئه م ده شتوده ره دووره ده سته. هه موو هاوینیک ده چوو بو ئه وینده ر و دوو ههیف و هه ندی جار سی ههیفی له وی ده قه تاند. ماوه یه کی زور، چوار دانه سالی خشت، به ئارامی و هیمنی و به و په ری خوشی و شادی تیپه ری.

رۆژنىك، تازە ھەوەللى زستان بلوو، دواى نزىكلەي چوار مانىگ لله



سه فه ریکی هاوینه ی ئافاناسی ئیشانوفیچ بی نوترادنویی، که سه فه ری ئه وجاره ی ته نیا پازده رو رقی خایاند بوو، دهنگریه ک بلاو بووه وه، یان به گوته یه کی دی دهنگریه ک به رگویی ناستاسیا فیلیپوشنا که و ت که گوایه توتسکی خه ریکه له پترسبورگ، کیژیکی جوانی ده وله مه ند، له بنه ماله یه کی خانه دان ده خوازیت، یانی که سیکی هاو کوف و هاوتای خوی ده خوازیت. پاشان ده رکه و ت که نام دهنگریه له هه ندی رووه وه، دروست نیبه، واته شته که له و کاته دا، ته نیا قسه یه ک بووه و کراوه و هیشتا هیچ شتیک دیار نیب و نه براوه ته وه، به لام وییرای نه وه ش، نهم رووداوه نیگه رانی و په ریشانییه کی ته واوی خسته ژیان و دل و ده روونی ناستاسیا فیلیپوشناوه. یه کسه رو کوتوپر، به شیوه یه کی چاوه رواننه کراو خوی نواند و سه لماندی که که سیکی به ئیراده و وره پولایینه، بی دوو دلی گونده چکوله که ی جی هیشت و به تاقی ته نیا به ره و پترسبورگ که و ته ری و خوی گه یانده مالی هیشت و به تاقی ته نیا به ره و پترسبورگ که و ته ری و خوی گه یانده مالی

توتسکی غافلگیر بوو، سهری سوور ما، ویستی مهسهلهکهی بو روون بکاتهوه و ههنجهتان بو خوّی دابتاشیت: به لام ههر له یهکهم وشهوه پهیی بهوه برد که دهبی به تهواوهتی جوّری قسهکردنهکهی، سهدای دهنگی و بابهتی قسهکهی که تا ئهو کاته زوّر سهرکهوتوو بوو، بگوریت، دهبی لوّژیکی خوّی بگوریت، دهبی ههموو شتیک بگوریت، ههموو شتیک! ئیستا پووبهرووی ئافرهتیک بوو ههرگیز ئهو ئافرهته نهبوو که تا پیشتر دهیناسی و له مانگی تهمووزی رابردووا له گوندی (ئوترادونی) جیّی هیشتبوو.

هـهر لـه ریدوه ئهوه روون بـووهوه کـه ئـهم ئافرهتـه تازهیـه، زور شـتان دهزانی و تیدهگات، ئهوهندهی دهزانی پیاو ناچار بی لـه خوّی بپرسینت ئـهم هـهموو شـته لـهکویوه فیر بـووه، چوّن توانیویـهتی ئـهم بوّچوونـه روون و رهوانانه پهیدا بکات. ئایا سـهرچاوهی ئـهم هـهموو زانیارییانه کتیبخانهکهی بوو کـه تایبـهت بـوو بـه کیژان؟ سـهرباری ئهمـهش شـارهزاییهکی باشـی لـه پرسـه دادقانی و مافهوانییهکانـدا هـهبوو، ئهگـهرچی ئـهزموونی ژیـانی کـهم



بوو، لی تهسهوریکی روون و خویای لهمه و ههندی لایهنی کومه لایه تی و جهاکی ههبوو، دهیزانی ههندی بویه و رووداوان چون دهچنه ریده و بنجوبناوانیان لهکوییه. نهمه جگه لهوهی که تهبیعه تی به تهواوه تی گورابوو. وهکو جاران نهمابوو. نهو شهرم و ترسهی جارانی نهمابوو، نیدی نهو روژگار و سهردهمه بهسه و چووبوو که وهکو کیژه مهکتهبلیانی بینه زموون بترسیت و شهرم بکات، نیدی نهو کییژه ساکار و ساده و لاسار و خهیالاوییه نهبوو که به بالی خهیال بفریت و ههندی جار بهدهم خهم و پهژاره و ترسهوه، به چاوانی درشتی بیمتمانه وه بکهویته روندگرشتن.

نا، توتسکی نها، رووبهرووی ئافرهتیک بوو ههرگیز بهم شیوهیهی تهسهور و وینا نهکردبوو، ئافرهتیکی سهیر، پر به زار پیدهکهنی، قاقا لیدهدا، زماندریژ، چهنهباز، دهمرییژی تهوس و توانجی بهسهردا دهبارینی، ئافرهتیک که رووبهروو، به راشکاوی پیی رادهگهیهنی، که روژی له روژان جگه له ههستی بیزاری و رقی قوول، هیچ ههستیکی تری دهربارهی نهبووه، ههستیک که ههندی جار گهیشتووهته ئهو رادهی که قیزی لی بکاتهوه و دلی لیی تیک ههلیت، ئهم ههستی قیزهاتنهوهیه، دوای تهواو بوونی یهکهم ههستی سهرسامی، یهکسهر دل و دهروونی پر کرد.

ئهم ئافرهته تازهیه، پینی رادهگهیهنیت، بهلایهوه گرینگ نییه، ههر ژنیک دینی، لهگهل ههر کهسیکدا زهماوهند دهکات، به لام ویرای ئهوهش، به نیازی شهر هاتووه، بق ئهوه هاتووه نهیهلیت ئهم زهماوهنده سهر بگریت، لیبراوه له رووی کینه کیشییهوه و ههر بق کهیفی دلّی خقی، نهیهلیت ئهم زهماوهنده سهر بگریت، چونکه له کانگای دلهوه ئهم کارهی پی خقشه و دهبی بهدهم بانگی ئهم نهخقشییه دهروونییهوه بیت. پیی گوت: "بهلی، بق ئهوهی پر به دل پیت پیبکهنم، پیت رابویرم، چونکه ئیدی نقرهی پیکهنینی منه.".

ئهوهی گوتی، ههموو ئهو شته نهبوو که له زهین و دلیا بوو، ئهوهی له زهین و دلیا بوو، ئهوهی له زهین و دلیا بوو به ئاسانییه نهدههاته دهربرین، به لام ههر باش بوو، به لای کهمهوه نیاز و نیهتی خوی به شیوهیه دهربری. له کاته دا که



ناستاسیا فیلیپوقنای تازه، به دهنگی بهرز پیدهکهنی و ههلویستی خوی دهنواند، بیروبۆچوونهکانی خوی ههلاه پشت، بهلگه و بیانووی دینایهوه، ئافاناسی ئیقنانوفیچ توتسکی، له دلّی خوّیدا، مهسهله و ههلویستهکهی تاوتوی دهکرد، به ههموو توانایه کی خوّیهوه ههولّی دهدا جوّره نهزمیّک به بیره پهریشانه کانی خوّی ببه خشیّت. ئهم حاله ته ماوه یه کی دریّری خایاند، توتسکی نزیکه ی دوو ههفته ی به بیرکردنه وه لهم مهسهله یه، برده سه ر، ئه وجا عهزمی جهزم کرد و بریاری خوّی دا.

دەبى لىرەدا ئەرە بگوترى كە ئافاناسى ئىقانوفىچ، لەر سەروبەندەدا لە تهمهنی پهنجا سالیدا، پیاویکی سهنگین و بهشهخسیهت بوو، پیکه و ناوبانگیکی کومه لایه تیی به هیز و پایه داری هه بوو، پیاوی ناو کومه لگه ی پیشکهوتوو بوو. زور قهدری خوی دهگرت، وهکو ههر پیاویکی دی که لهو يامه درزه دا ست، له دنيادا، خقى و ئاسبووده بى و خقشگوز درانبى خقى له ههموو شتیکی دی پتر خوش دهویست!... بویه ههر بشیوی و ناژاوهیهک، ههر کوست و تهگهرهیهک، نهو نهزم و نیزامهی که عهمریکی تیا سهرف كردبوو، بشيوانايه، قەبوولى نەدەكرد. بۆيە توتسىكى، بە حوكمى ئەزموونى دەولەمەنىد و دووربىنى و دروسىتى فام و بۆچوونەكانى خۆي پەي بەوە برد که حالی حازر سهروکاری دهگهل ئافرهتیکی نائاساییدایه، ئافرهتیکی بنباک و بنیه روا، که هه موو کاتی ئاماده یه هه ره شه کانی خوی جنبه جی بكات، به تابیهتی كه لهم دنیایهدا دلبهندی هیچ شنتیك نییه و هیچ تهماحیك له خشتهی نابات. نا، نا! ئاشكرایه ئهمه شتیكی دبیه، شتیكی زور جیاوازه! ليرهدا تيكه لاوييه كى ئەقلى و سىووكە ياخيبوون و تورەپيەكى رۆمانتىكىي ههیه، نه هۆپهکی ئاشکرای ههیه و نه بابهتیکی دیاریکراو. نهفرهت و رقیکی له دامركانهوه نههاتوو و بسنوور لهئارادایه، بهلی،... شنتیک لهئارادایه... شتیکی زور سهخیف و ناپهسند، شتیکی ناجور، نابهجی و ناپهسند که مه حاله له كۆمه لگه ي يېشكه و توودا قه بوول بكريت، شتيك كه سهبارهت به پیاویکی ئابروومهندی سهنگینی جوامیر و دلاوا، به کارهسات و بهلای خوا ديته ژماردن.



هه لبهته توتسکی، دهیتوانی به زهبری سهروهت و سامان و پهیوهندییه كۆمەلايەتىيــەكانى، زۆر بەئاسانى و لــه ريگــەى كــاريكى ژيــراو ژيــرى چکولهوه خوی لهم ورده کیشه و ئاستهنگانه رزگار بکات. لهلایه کی دیکهشهوه، پر خویا و ناشکرا بوو که ناستاسیا فیلییوڤناش، له رووی باسابیه وه له و ئاسته دا نه بو و بتوانی هیچ ئاسیو و زهره ریکی یی بگهیه نیت، تەنانەت نەپدەتوانى لـە پترسىقرگدا، رېسوابيەكى چكۆلەشى بـق دروست بكات، چونكه ئافاناسى ئىقانوفىچ دەپتوانى بەئاسانى جلەوى بگريت، بەلام ههر ههموو ئهمانهوهختى وا دهر دهچوو ئهگهر ناستاسىيا فيليپوڤنا، وهكو ههر خهلکیکی دی له و جوّره بوارانه دا رهفتاری کردبا، له ریسای باو لای نه دابا، به لام دووربینی و زیره کی و هوشیاریی توتسکی فریای کهوت و توانیی پهی بهوه ببات که ناستاسیا فیلیپوڤنا به خوّی دهزانید که له رووی باسایی و دادفانبیهوه باری نهو نابات، به لام به چاوهکانیا، به پرشنگی نیگاکانیا، ئەوە دیار بوو که شتنکی دیکهی له زەپىن و بیردایه. ناستاسیافیلییوقنا بایه خی به هیچ شتیک نهدهدا، هیچ شتیکی بهلاوه گرینگ نەبوو، تەنانەت دەربەسىتى چارەنووسىي خۆشىي نەبوو. (بى كەسىكى به گومان و بینه زاکه تی دنیایه رستی وه کو توتسکی، زهرووری بوو نهوهنده زیرهک و دووربین بیت که لهو دهمهدا پهی بهوه بهریت که ناستاسیا دەمنکە دەستى له خۆي بەر داوه و دەربەستى چارەنووسى خۆي نىيە و ئەم شتەشى بە جىددىيە نەك بە گالتە) جا ناستاسىيا فىلىيوقنا چونكە دەسىتى لـه خىزى بـەردابوو و تەنانـەت دەربەسىتى چارەنووسىي خۆپشىي نهبوو، ئاماده بوو خوى به ئاو و ئاگرا بدات، خوى لهناو بهريت، ئهگهر پیویست بکات بخریته زندان و رهههنهی تاراوگهی سیبریاش بکریت، تهنیا لەبەر ئەوەي سووكايەتى بەو پياوە بكات كە لەرادەبەدەر، رقى ليى بوو، رقیک که له توانای بهشهر بهدهر بوو، چونکه زوری لهزهت له ئیهانهکردن و ئازاردانى ئەو بياوە دەبىنى.

ئافاناسى ئىقانوفىچ توتسكى، قەت رۆژى لە رۆژان ئەرەى نەشاردبورە كە پىاوىكى ترسىنۆك، يان با بلنىين محافەزەكارە. بۆيە كەرىناى ئەرەى



دەكرد له بەر پەرسىتگەيەكدا بىتە كوشىتن، يان بە بەرچاوى خەلكىيەوە، پىشىھاتىكى دىكەى لەو بابەتەى بىتە رى، پىشىھاتىكى نابەجى و حەيابەرە، زۆر دەترسا، بەلام خەمى ئەوەى نەبوو بكوررى، يان بريندار بكريت، يان بە بەرچاوى خەلكىيەوە تف بكريتە چارەى يان ھەر پىشىھاتىكى دىكەى لەو جۆرەى بىتە رى، بەلكو زياتر خەمى چۆنيەتى ئەو جۆرە رووداوانەى بوو كە بە شىيوەيەكى نائاسايى و ناشايىستە بەرۆكى بگرن و لەنىيو خەلكىدا حەياى بچىت بى جال ناستاسىيا فىلىپوقناش دەقاودەق ھەمان شىتى دابووە چاو، ھەرچەندە تا نھا راستەوخى ئەو ھەرەشەيەى لىي نەكردبوو. توتسىكى، كوشىندەى لىي بىدات. بۆيە ئافاناسى ئىقانوفىچ، لە مەسەلەى زەماوەندەكەى كوشىندەى لىي بىدات. بۆيە ئافاناسى ئىقانوفىچ، لە مەسەلەى زەماوەندەكەى كە ھىنشىتا ھەر لە قىزىاغى قسەى رووتا بوو، ژيوان بووەوە، ملى بىق چارەنووس دا، لەھەنبەر ناستاسىيا فىلىپوقنادا كۆلى دا.

شتیکی دیکهش که زهمینه ی بق ئه م بریاره خوش کرد و کردیه کاریک بتوانی به ناسانی ئه م بریاره بدات، ئه وه بوو که ناستاسیا فیلیپوقنای تازه، ناستاسیاکه ی جاران نه بوو، یه جگار جیاواز بوون، ته نانه ته پووی به لام به ده نیشه وه ... جاران کیژوّله یه کی یه جگار خشیک و جوان بوو، به لام ئیستا ... هه یه وا ... توتسکی هه رچیی ده کرد و ده کوشنا نه یده توانی له خوّی ببوری، که ماوه یه کی دوورودریژ، چوار سالی په به ق ته مه شای کردبوو، به یتوانیبوو جوانی و شخوی ئه و ببینی و که شف بکات! دروسته که گوّرانیکی کوتوپر، له په یوه ندی نیّوان هه ر دوو لای هاوکیشه که دا چی بووبوو. توتسکی له فکران پاچوو، ئه و ساته تایبه تیانه ی وه بیر هینایه وه که گوّنگی له ناخی نیگایدا به دی ده کرد که نه یده زانی چییه! نیگای پاسته و خو که گونگی له ناخی نیگایدا به دی ده کرد که نه یده زانی چییه! نیگای پاسته و خو له سام دوو ساله ی دواییدا، زوّر جار گوّرانی په نی دابینی، له م دوو ساله ی دواییدا، زوّر جار گوّرانی پودی په ته استاسیا فیلیپوقنا، سه رنجی پاکیشابوو: پاسته هه ندی جار په نگی په ته واوه تی زه رد هه لاده گه پا به ته واوه تی زه رد هه لاده گه پا به ته واوه تی زه رد هه لاده گه پا به ته واوه تی زه رد هه لاده گه پا، به تا مه می دی په ته واوه تی ده سات، هینده ی دی په ته واوه تی زه رد هه لاده گه پا، به تا مه می زوّر لی ده هات، هینده ی دی



جوانی دهکرد.

توتسکی، وهکو زوربهی ئهو پیرهمیرانهی که خهریکی رابواردن و خوشگوزهرانین، جاران به چاوی سووکهوه دهیروانییه ئهم کیژه ساده و ساکار و بی ئهزموونهی که بهو ئاسانییه کهوتبووه دهستی، به لام لهو ماوانهی دواییه دا، رهئی خوی کهمیک گوری. بهههرحال له بههاری رابردووهوه کهوتبووه بیری ئهوهی جیازییه کی شاییسته بو ناستاسیا فیلیپوقنا تهرخان بکات و به پهله بیدات به فهرمانبهریکی به ریزو دلفراوان و بیرکراوه ی دهوله تی که له شاریکی دی کاری دهکرد (مهگهر ههر خوا بزانی که ناستاسیا فیلیپوقنا، ئیستا به چ تهوس و توانجیکه وه ئهمه ی به روودا دهدایه وه! چ گالته یه کی پی ده کرد!).

به لام ئافاناسی ئیقانوفیچ، ئهم هه لویسته تازهیه ی به هه ل زانی، له دلّی خویدا گوتی ده توانی، جاریکی دیکه سوود لهم ئافره ته گه نجه ببینی و به قازانجی خوی به کاری بیّنی، بریاری دا که ناستاسیا فیلیپوقنا، له پترسبورگدا ئاکنجی بکات و هه موو پیویستیه کی ژیانی ئه رستو کراتییانه ی بو فه راهه م بکات. ئیدی دهیتوانی بو هه ندی کوّر و مه جلیسانی به ریّت و خوّی پیّوه با بدات که ئافره تیکی ئاوهای به ده ست هیّناوه، هه لبه ته ئافاناسی ئیقانوفیچ، هه ر بو خوّنواندن و خوّهه لکیشان و ناوبانگ، زوّری بایه خ به مجوّره کارانه ده دا.

ناستاسیا فیلیپوشنا، پینج سال بوو له پترسبورگ ده ژیا، هه آبه ته له م ماوهیه دا زور شت گورابوو. وه زع و حالی ئافاناسی ئیشانوفیچ باش نه بوو. له هه موو شت خراتر ئه وه بوو که ترسیکی نادیاری که و تبووه دل، به ئامان و زامان له دلّی ده رنه ده چوو. ده ترسا – به بی ئه وه ی بزانی هویه که ی چییه و له کی ده ترسیت – هه موو ترسیکی ئه و له ناستاسیا فیلیپوشنا بوو. ماوه یه ک، یانی له زه رفی دوو سالی یه که مدا، وای زه ن ده برد، که ناستاسیا له هه ولّی ئه وه دایه شووی پی بکات، به لام له به روحزلی و فرناخی خوی قسان ناکات و به په روشه وه چاوه روانی پیشنیازی ئه وه، که ته سه وریکی غه ریب و سه یر بوو! . ئیدی به ره به ره



گومان و ترسی توتسکی دایه زیادی. که بیری لهم مهسههه دهکردهوه، برۆکانی دینایهوه یهک و چارهی گرژ دهبوو، جۆرهها بیر و بیرهوهریی ناخۆش له میشکیدا دهخولایهوه. تا رۆژیک، لهناکاویکا و به هوی پیشهاتیکی تایبهتیهوه، گهیشته ئهو قهناعه هی که ئهگهر خوازبینییشی بکات، رهفزی دهکات و شووی پی ناکات، ئهمهی زوّر پی سهیر بوو، وهکو پیریست سهری لی دهر نهدهکرد، ههستی به داخ و کهسهریکی زوّر کرد (ئیدی ئهوه دلّی بهشهره!) دوای ماوهیه کی زوّر، ئهوجا پهیی بهو راستییه برد.

ههرچی سهری هینا و سهری برد تهنیا یه کته نسیری به لاوه ماقوول بوو، نهویش نهوه بوو که فرناخی و روحزلی تهم نافره ته سهرکیش و خهیالپهروهره گهیشتووه ته ناستیک، زیاتر لهزهت له رهفزکردن و بوغزاندنی نه و وهر ده گریت، تا لهزهت له و پیگه و پایه کومه لایه تییه بدینی که به خه ویش به خهیالیا نه ده هات.

ئەوەى لە ھەموو شىتىك خراتىر بوو، ئەوە بوو كە ناستاسىيا فىلىپوقنا، بەرەبەرە داشى سوارتىر دەبوو. ھىچ تەماحىكى مادى، چەندىش گەورەبوايە، لە خشتەى نەدەبىرد، ھەرچەند ئەو ژيانە ئەرسىتۆكراتىيانەى قەبوول بوو كەبۆى فەراھەم كرابوو، بەلام زۆر خاكيانە دەژيا، بە درىتژايى ئەم پىنج سالەھىچ پارەوپولىكى پاشەكەوت نەكردبوو.

ئافاناسی ئیقانوفیچ، نهخشه و فیلیکی زور جوان و ناسکی دانا بوو تا کوت و زنجیرهکانی بیچریت، ژیراو ژیر و به کومه کی خه لکانی زیره ک و کارامه، کومه لیک چهشه ی گهوره و نموونه یی بی دانابوو تا ته ماح بیگریت و بیته پهدا، به لام بیهوده، نه میر و میرزاده، نه ئه فسه رانی سوپای سواره، نه سبکرتیری سه فاره تخانان، نه شاعیران و نه پوماننووسان، نه سوسیالیستانیش نهیانبزواند و زه په کاریان تی نه کرد. و ه کو بلینی دلی له به رد بی و هیچ هه ست و سوزیکی تیدا نه بیت و به یه کجاره کی و شکی کردبیت و مردبیت.

ناستاسیا، زوربهی کات به تهنیا ده ژیا، نیمچه گوشهگیر بوو، کتیبانی



دهخویندهوه، موتالای دهکرد و زوربهی کاتی خوی به موسیقاوه دهبرده سهر، پهیوهندیی دهگهل خهلکیدا کهم و سنووردار بوو، پهیوهندیی دهگهل ههندی ژنه فهرمانبهری پیری سهیر و سهخیفدا ههبوو.

دوو ژنی ئهکتهری دهناسی، ژمارهیه که پیرهژنی به ویقاریشی دهناسی، هاتوچۆی مالی مامؤستایه کی سهره تایی به تهمه نی ده کرد. ئه م مامؤستایه پیاویکی باش بوو، پهشه خیزانیکی به ملهوه بوو. ئه ندامانی ئه م خیزانه ناستاسیایان زوّر خوش ده ویست و به گهرمی و خوشی پیشوازییان دهکرد. زوّر جار، شهوانه ته نیا پینج یان شهش که سه ناشناکانی خوّی له ماله کهیدا کو ده بوونه وه، توتسکی میوانی ههمیشه یی بوو له و دواییانه شدا، حاله کهیدا کو ده بوونه وه، توتسکی میوانی ههمیشه یی بوو له و دواییانه شدا، خه ناستاسیا فیلیپوقنادا بکات و پنی بو ماله کهی وی بکریته وه. هه روه ها له هممان کاتدا، فهرمانه ریکی چکوله ی دهوله تی گهنج، به نیوی فردیش چینکو سه به بیخ زه حمه تیک ناشنایی ده گه لدا پهیدا بکات، نهمه لیبوکیکی سه رسه ری و به دناو و ته علیقباز و مهیخور بوو. ناستاسیا، ناشنایه کی دیکه شی هه بوو به ناوی پتیتسن، نهمه گه نجیکی سه یر بوو، پیاویک بوو سه نگین، خاکی و پوشته و په رداری ده گه از رییه وه پی گهیشتبوو، بووبوو به سوو تخور. سه ره نجامیش ناشنایی ده گه ل گافریلا ناردالیونو فیچدا پهیدا سوو تخور. سه ره نجامیش ناشنایی ده گه ل گافریلا ناردالیونو فیچدا پهیدا کودبوو.

هه لبه ته هه مر هه موو ئه مانه ناو و شو پره تیکی سه پریان بو ناستاسیا فیلپو قنا پهیدا کردبوو. جوانییه کهی بووبووه داستان و که و تبووه سه برزاری هه موو خه لکی، به لام هه به به وه نده بوو و ته واو، هیچ شتیکی تری به دواوه نه بوو. که س حه دی نه بوو بتوانی بلنی پینی خوار داناوه. یان خوی گهیاندووه تی. نه م ناوبانگه پاکه ی ناستاسیا، خوینه وارییه که ی، جوانیه کهی زیره کیه که که کاریک که نافاناسی ئیفانوفیچ، دوا نه خشه ی خوی بکیشیت. نه م نه خشه یه ده مانگهیه نیته قوناغین که جه نه دال یه پانچین له و قوناغه دا پولیکی کارا و کاریگه به پیرو که که ماندا ده بینی.

كاتى توتسكى، بەوپەرى ئەدەب و نەزاكەتەوە، داواى لىه جەنەرال



یه پانچینی دوستی کرد که دوستانه وه لامی بداته وه که پهئی چییه خوازگاری یه کتک له کیژه کانی بکات، به ویه پی پاشکاوی و پاستگویی گریی دلّی خوّی بو کرده وه و، گوتی لیّبپراوه له پیّناوی ئازادیی خوّیدا، هه ر پیّگهیه که بگریّته به رو هه رکوسییّک تهخت بکات. ئهگه رئاستاسیا فیلپوڤناش به لیّنی بداتی که له ئایینده دا هیچ کیشه یه کی بو دروست ناکات، باوه پر ناکات، چونکه قسه و به لیّن به ته نیا به س نییه و زهمانه تی ته واوی ده وی . ئه م جووته پیاوه، مه سه له که یان تاوتوی کرد، قسه یان لی کرد و پیکه و تن هه و له کانیان یه ک بخه ن و بریاریان دا پیکه وه کار بکه ن.

ریک کهوتن، له سهرهتاوه له بارترین و نهرمترین و ناسکترین شیواز به کار به رن، وه ک ده لین له ده رگای دله وه بقی بچنه ژووره وه و له مرۆڤانەترىن ژينى دەروون بدەن. بە دوو قۆلى بۆ لاى ناستاسىيا فىليوڤنا چوون. توتسكي ههر له ريوه كهوته سهرزهنشتي خوى، ههرچي دريغي و قسورییهک ههبوو گرتیه ئهستقی خقی و دانی بهوهدا نا که لهو رهفتار و خەتاپەي يەكمەي بەرانبەر بەو، زۆر يەشىمانە و چى بكات، چونكە پیاویکی شههوانی و ههوهسباز و بی سهروبهر بووه، تاوی سهری داویه لهبهری و خوی پی زهوت نهکراوه. ئیستاش بهتهمایه ژن بینی و چارەنووسىي ئەم كارى خىرە لەدەسىتى ئەودايە، ئىدى يەناى بى ئەو ھىناوە ئەوسا نۆرە ھاتە سەر جەنەرال يەپانچىن و وەكو باوكنك و باوكانە كەوتە قسان و قسمه کانی زور سمه نگین و ماقوول و لوژیکی و دوور له ههر ستقربزوینی یهک بوو. ناستاسیای دلنیا کردهوه که ههقی خویهتی چارەنووسىي ئافاناسىي ئىقانوفىچ دىارى بكات و جگه لەو كەسىي دى ئەو مافهی نییه، به دهم ئه و قسانه و ه به نماییشیکی زیره کانه ی پر له داماوی و بەلەنگازىيەوە، ئەرەي دا بە گويىدا كە چارەنووسىي ئەم كچەي و رەنگە هیی دوو کچهکهی دیکهشی بهندبیت به بریاری نهوهوه. کاتی ناستاسیا فيليوڤنا يرسى كه: دەقاودەق چىيان لەو دەوى؟" توتسىكى بە ھەمان راستگۆییەوه گوتی که لەوەتای پینج ساله، به جۆریکی ترساندووه، که تا



دهکات، چونکه ئهم وهزع و حالهی ئیستا جگه له مهرگی ئهو بههره و توانا پرشنگدارهی که له ناستاسیادا ههیه، جگه له خهم و نائومیدی، جگه له جوّره خهیالپهروهرییهکی بیهوده هیچی دیکهی لی شین نابیت و ئهمهش ههرگیز دهگهل هوّش و دلّپاکیی ناستاسیا فیلیپوقنادا تیک ناکاتهوه.

پاش ئەوەى توتسىكى جارىكى دى دووپاتى كردەوە كە قسەكردن لەم بارەيەوە بىق وى لە ھەموو كەسىيكى دى ئەسىتەمترە، بەمە كۆتايى بە قسەكەى ھىننا كە ئومىدەوارە ناستاسىيا فىلىپوقنا، دەسىتبەردارى بوغز و پق ببىت و بىق ئەوەى ژىانى خىقى دابىين بكات، ئەم ئارەزووە راستەقىنەيەى وى، كە لىبراوە برى ھەفتا و پىنج ھەزار رۆبلى بداتى، رەفىز نەكاتەوە و بەدەم ئەو قسەيەوە ئەوەشىي گوت كە ئەم بىرە پارەيەى لە وەسىيتنامەكەيدا بى ناستاسىيا تەرخان كردووە و پىويسىت ناكات بە قەرەبوو يان بە جىقرە باجىكى لىك بداتەوە... ئىدى بىقچى نابى ئەم ئارەزووە مرۆۋانىيەى ئەو لەپىناوى ئاسوودەيى ويژداندا بىتە دى و عەفوو بكرىت.

به کورتی و کرمانجی ئافاناسی ئیفانوفیچ، ههر قسهیه که بق ئه و جوّره مهجلیس و حالهته لهبار بوو، کردی. ئافاناسی ئیفانوفیچ بق ماوهیه کی زوّر بهوپه پی فهساحه و به لاغهته وه قسه ی کرد و بهده م قسانه وه ئاماژه ی بق ئه وه کرد — هه لبه ته ئهمه شتیکی یه جگار گرینگه – که ئهمه یه که م جاره باسی ئه و هه فتا و پینج هه زار روّبله ده کات و تاکو هه نوکه که س بهمه یه نازانیوه، ته نانه و ئیفان فیدرورفیچش که لیّره دانیشووه، پیّی نه زانیوه.

وه لامی ناستاسیا فیلیپوقنا، ئهم جووته دوسته ی سه رسام کرد. ده تگوت ئه و به شهره ی جاران نییه، زمانیکی نهرم، دوور له ته وس و توانج، در منایه تی و بوغز و رکونی، و رار خه نه که ی جاران، که توتسکی زوری لی ده ترسا و که بیری ده که و ته و موچورکه ی پیدا ده هات، له حه وت کیوان ئاوا بووبوو. به پیچه وانه وه له تی وایه خوش حاله به وه ی که ئه نجام توانیویه تی به راشکاوی و بیپه رده و دوستانه، ده گه ل که سیکدا گفتوگی بکات. دانی به وه دا نا که ده می بووه به ئاواتی گفتوگی دوستانه بووه، به لام غروور و به ئاواتی ئامؤرگاری و رینوینییه کی دوستانه بووه، به لام غروور و



فرناخی ریّی نهداوه تا ههنوکه داوای ئاموّژگاری بکات، جا ئیستا که پهردهکان لاکهوتوون و ئهم دهرفهته رهخساوه، زوّری پی خوّشه و مردوو لهوهی پاکتر ناشوّردریّت. ناستاسیا فیلیپوڤنا، ههوهل جار بهدهم بزهیه کی خهمین و ئهوجا بهدهم قاقایه کی شادی و شهیتانانه وه گوتی که جاریّکی دی تورهیی و سهرکیشیه کانی جارانی دووباره نابیّتهوه و لهمیژه راوبوّچوونی دهربارهی زوّر شتان گوّراوه و ههرچهنده دلّی نهگوّراوه، بهلام چاری ناچاره دهبی ئیعتراف به ئهمری واقیع بکات، خوّی دهگهل واقیعدا بسازیّنی، ئهوهی بوو، بوو. تفیّک روّکرا ههلناگیریّتهوه، ئهوهی بوو، بوو. تفیّک روّکرا ههلناگیریّتهوه، ئهوهی بترسیّت، ئهوجا بهوپهری ریّز و حورمه تهوه رووی کرده ئیڤان فیدوروفیچ بترسیّت، ئهوجا بهوپهری ریّز و حورمه تهوه رووی کرده ئیڤان فیدوروفیچ و گوتی: زوّر شتی دهربارهی کیژهکانی وی بیستووه و لهمیژه دهیانناسیّت و ریّز و حورمه تی زوّری بی خوشه و سهرفراز دهبیّت و ریّز و حورمه تی زوّری بی خوشه و سهرفراز دهبیّت

دروسته که له و سهروبهندهدا ژیانی زوّر تاریک و دروار بوو، ئهوپه پی تاریک و سهخت. دیار بوو ئافاناسی ئیفانوفیچ، توانیبووی نیاز و ئاره زووه کانی وی بخوینیته وه. به لیّ، چونکه ئه و حه زده کات به گویره ی واقیع و له چوارچیوهی مهبه ست و ئامانجیکی تازه دا، برژیته وه، خوّی تازه بکاته وه، با به ئه شقیشه وه نه بیت، به لام له باوه شی خیزانی خوّیدا بیت، به لام ویّرای ئه وه ش ناتوانی هیچ شتیک ده رباره ی مهسه له که ی گافریلا باردالیونوفیچ بلیّت. راسته پیده چیّت ئه شقی وی ده رهه ق به ناستاسیا ئه شقیکی راسته قینه بیّت و هه ست ده کات که ئه گه ر له خوشه ویستی پایه داری گافریلا دلنیا ببیّت ئه واله گینه ئه میش ئه وی خوشی بویّت. جا گریمان گافریلا راست ده کات، به راستیه تی، به لام هیشتا منداله، له وه گریمان گافریلا راست ده کات، به راستیه تی، به لام هیشتا منداله، له وه گهنجتره بتوانی به ئاسانی بریاری خوّی بدات. به هم وحال ئه وه ی که نموی که ناستاسیا، له گافریلادا به دلیه تی، ئه وه یه که کارده کات، به ره نجی شان ناستاسیا، له گافریلادا به دلیه تی، نه وه یه که کارده کات، به ره نجی شان همه مو و خیزان و خانه واده که یان ده ژینی. بیستو ویه تی که گهنجیکی ئیشکه رو چالاکه، نه فس به رزه، فی ناخه واده که یان ده ژینی. بیستو ویه تی که گهنجیکی ئیشکه رو چالاکه، نه فس به رزه، فی ناخه و حه در ده کات له ژیانا پیش بکه وی. هه مو و هالاکه، نه فس به رزه، فی ناخه و حوزان و خانه واده که یان ده و کارده کات که گهنجیکی نیشکه وی همو و خونه و کارده کات که گهنجیکی نیشکه وی ده و کارده کات که که در ده کات که گهنجیکی که گهنجیکی نیشکه وی ده در ده کات که گهنجیکی که گهنوی که که ده وی ده وی ده به که در ده کات که که در ده کات که که که در ده کات که که در ده کات که گهنوی که که در ده کات که کات که کات که که که در ده کات که کات که که کات که کات که کات که که در ده کات که کات که کات که که کات که کات که که که کات که کات که کات که کات که که کات که کات که کات که کات که کات که که کات که که که که که کات که کات که کات که ک



بیستوویهتی که دایکی، نینا ئالکساندهروفنا ئیفوگلینا، خانمیّکی زور سهلار و سهنگین و بهریّزه، (قارفارا ئاردالیونوفیچ)ی خوشکیشی خانمیّکی ئابروومهند و چالاکه. پتیتسن زور باسی ئهوانی بو کردووه و زانیویهتی که خیزانیّکی کوشیار و زهجمهتکیّش و کوّلنهدهرن، حهز دهکات ئهم خیزانه بناسیّت، بهلام دلّنیا نییه که ئاخو ئهم خانهوادهیه ئهو قهبوول دهکهن، پیشوازیی دهکهن.

به کورتیهکهی، بیرۆکهی ئهم زهماوهندهی بهلاوه نابهجی نهبوو، نەيدەگوت مەحالە، بەلام ويراى ئەوەش دەبوايە بەوردى بيرى لى بكاتەوە، بۆپە نەيدەوپسىت پەلە بكات يان پەلەي لى بكريت. سەبارەت بە ھەفتا و پينج هەزار رۆبلەكەش، ئافاناسى ئىقانوفىچ، ھەق نىيە بە باسكردنى ئىحراج بی، چونکه ناستاسیا، بایه خی پارهی دهزانی و پیویستی به پاره ههبوو، بۆپە بە خۆشىحالىيەوە ئەو ديارىيەى قەبوول دەكرد. سوياسى ئافاناسى، ئیقانوقیچی کرد، که کهسیکی به نهزاکهت و ههستناسک و سرقاییم بووه و ئەم مەسسەلەيەي تەنانسەت لسەلاي جەنسەرال و گساڤرىلا ئسارداليونوفيچش نەدركانىدووە، بەلام پرسىيار ئەوە بوو بۆچى كاڤريلاش پېشىوەختە بەمە نەزانى، بۆ لىنى بشاردرىتەوە؟ خۆ ئەگەر ببىت بە يەكىك لەو خىزانە، ھىچ شهرمیکی لهو پارهیه نییه، ئهو پارهیه بق ئهو مایهی شهرمهزاری نییه، مکوور بوو ئەوە بزانرى كە بە نياز نىيە، دەربارەي ھىچ شىتىك عوزرخوايى بق هيچ كەسىپك بىنىتەوە. ئامادە نىيە شوو بە گاۋرىلا ئارداليونوفىچ بكات، تا دلنیا نهبیت که خوی و خانهوادهکهی هیچ بیروبوچوونیکی خراپیان دەربارەى نىيە. ھەسىت ناكات لە ھىچ روويەكەوە و لە ھىچ شىتىكدا خەتابار يان تاوانبار بينت، هەروەها حەز دەكات گاۋرىلا ئارداليونوفىچ لە ھەلومەرج و ژیانی خوی له ماوهی ئهو پینج سالهی رابردوودا، له پترسبورگ ئاگادار بكاتهوه، پهپوهندىپەكانى خۆى و (ئافاناسى ئىڤانۆفىچ)ى بۆ باس بكات، برى ئەو سەروەت و سامانەي - ئەگەر سەروەت و سامانىكى ھەبىت - يى بلى که توانیویهتی بهدهستی بینی و پاشهکهوتی بکات. ئهو ههفتا و پینج ههزار رۆبلەش وەر بگریت، له برى ئەوەوەرىناگریت كه له كچینى خستووه و



فهساتی کردووه، به لکو باجی ئهوهیه که ژیانی داغان کردووه.

هینده به جددی و هه لچوونه وه باسی ههمو و نه و شتانه ی ده کرد – که هه لبه تسه زوریش ناسایی بوو – کسه جه نه رال یه پانچین، هه ستی به ناسوو ده ییه کی زور کرد و گهیشته نه و قه ناعه ته ی که مه سه له که براوه ته و کوتایی پی هاتو وه.

به لام توتسکی مارانگهسته، شهرمهزارو تهریق، وهکو پیویست باوه پی نهدهکرد و هیشتا دهترسا، ئهم گولزاره هه دریهایه کی له ژیردا بیت. بههه رحال گفتوگوی نیوان دوستان دهستی پی کردبوو، مهسه لهی پازی بوونی ناستاسیا فیلیپوقنا به قیانی گانیا، بهرهبه ره پروونتر و ئاشکراتر دهبوو، به جوری دهچووه پیشی که ههندی جار خودی توتسکی دهگهیشته به و قهناعه تهی که کاره که سهر دهگریت. له و ماوه یه دا ناستاسیا فیلیپوقنا و گانیا چهند قسه یه کی کهمیان کرد، له وه ده چوو ناستاسیا لهبه رشه رم و حهیا زور دریزه ی نه داتی، به لام و یپای نهوه ش په زامه ندییه کی ده ربی و بوره به لینینکی دایه، به لام دووپاتی کرده وه که نهمه په یمانی یه کجاره کی نییه و هه قی نه وه ی هه یه تا نه و پوژه ی زهماوه نده که سهر دهگریت - نییه و هه قی نه وه ی هه یه تا نه و پوژه ی زهماوه نده که سه ردهگریت - نییه و هه قی نه وه ی هه یه تا نه و پوژه ی بکات. هه لبه ته هه مان ئازادی و هه قی به گانیاش دا.

دوای ماوهیهکی زور کهم، گانیا، به پیکهوت، ئهوهی بو دهر کهوت که ناستاسیا فیلیپوقنا، زور چاک دهیزانی مالبات و خانهوادهکهی گانیا نه بهم زهماوهنده پازین و نه به ناستاسیاش پازین، ئهم ههوالهش له ئهنجامی دهمهقاله و قهرقهشهی بهردهوامی وانهوه دزهی کردبو، ناستاسیا فیلیپوقنا ههموو ئهمهی دهزانی و پوژی له پوژان ئهمهی به چاوی گانیادا نهدایهوه، له کاتیکا گانیا ههموو پوژی چاوهپوانی ئهوهی دهکرد بیداتهوه به پوویا.

هه لبه ته ده کرینت زور حیکایه تی دیکه ده رباره ی وه زع و حال و زروفی ئهم پروژه ی زهماوه نده و گفتوگوکانی نیوان جووته دوست، (جهنه رال و توتسکی) له و باره یه وه بکریت، به لام ئه وه ی تا هه نووکه ش باسمان کردووه



هەندىك زىدەرۆپى تىا بورە، چونكە گەلىك لەر دەنگوباس و حىكاپەتانـە تهنیا مقویمقو و دهنگوی به تهمتومان بووه و هیچی تر. بو نموونه توتسکی بیستبووی که گوایه ناستاسیا فیلیپوفنا، پهیوهندیی ژیراو ژیری دهگهل كيژهكاني يەپانچينىدا پەيىدا كىردووه، كە ئەممە درۆپە و ناچيتىه ئەقلەوه! لهلایه کی دیکه و م توتسکی باوه ری به دهنگویه کی دی هینابوو که به راستی نیگهرانی کردبیوو و خهوی لی حهرام کردبیوو، ئهوییش ئهوه بوو که توتسکی حیان دانیا کردبوو گوایه ناستاسیا فیلیپوفنا، چاک دهزانیت که گانیا تهنیا لهبهر یاره ئهو دهخوازیت، دهنا کوریکه نهستزم، چروک و ئالْچاخ، دلْرەش، تەماعكار، بيسەبر، بەغىل، خۆپەرسىت و جگە لە قازانج و بەرژەوەندىي خۆى لە خەمى ھىچ شىتىكى دىدا نىيە. ھەروەھا ئەوەش بالاو بووەوە كە ناستاسىيا بەرەشىي زانىرە كە ئەگەر گانىيا جاران خۆشىي ويستووه به دل حهزى ليكردووه و ويستوويهتي به راستي بيخوازيت، ئهوا له وروزهوه که جووته دوست، واته جهنه رال و توتسکی ریک که وتن و قەراريان داوە سوود لەم ئەشق و قيانە ببينن و ناستاسىيا فىلىپوقناى، وەكو ژنیکی شهرعی، به زهبری پاره بهسهرا ساغ بکهنهوه، به جاری له بهرچاوی کهوتووه و لنی بووه به موتهکهیهک و لنی دهرهویتهوه، پاشان ئەشىق و نىەفرەتى لىه لا تىكەل بىووە و دواى دوو دلىيىەكى دوورودرىتر، قریری داوه ئهم "ئافرهته بهدناوه" بخوازیت، به لام به مل گوتیاری له دلی خۆيدا سويندى خواردووه كه تۆلەپەكى وەھاى لى بسىەنى، تاماوە، ييوەى بنالينني. ئەرە بىلار بوربورەرە كە ناستاسىيا فىليوقنا، بە ھەمور شىتىكى زانيوه، ئەويش ژيراو ژير كەوتوۋەتە نەخشەكىشانى خۆى.

توتسکی، ترسیکی وههای لی نیشبوو، که تهنانهت (یهپانچین)یشی لهو ترسانهی خوّی ئاگادار نهکردهوه، به لام جاری واش ههبوو، ئهم پیاوه ترسینوکه، وهکو ههر کهسیکی دی، زاتی پهیدا دهکردهوه و ورهی بهرز دهبووهوه. بو نموونه یهکیک لهو حالهتانهی ئهو کاته بوو که ناستاسیا فیلپوقنا، به لیننی به ههر دوو دوسته کهی، واته جهنه رال و توتسکی دا که له شهوی ئاهه نگی له دایکبوونه کهیدا، جوابی یه کجاره کییان ده داته وه. پاشان



غهریبترین و باوه پنه کرده نیترین ده نگو ده رباره ی ئیشان فیودوروفیچی به پیز و حورمه ت بلاو بووه و که و ته سهرزاران، ده نگویه ک بوو که مخابن زور شاره زایانه هونرابووه و ه

هه لبهته له هه وه له وه، که س باوه ری به م ده نگویه نه ده کرد، چونکه هه رگیز نه ده چووه ئه قله وه که که سیخی وه کو فیودوروفیچ، به م ته مه نه وه به به مه هه موو زیره کی و پوخته یی و کارامه یی و ئه زمووندارییه وه بکه ویته داوی ئه شق و قیانی ناستاسیا فیلیپوفناوه، ئه شق و قیانیک بگاته ئاستی شهیدایی. باشه به چ ئومیدی، به چ ئه قلی ئه مه ی ده کرد؟ هه لبهته زوّر زه حمه ته پیاو بتوانی وه لامی ئه و پرسیاره بداته وه. په نگه ئیفان فیدوروفیچ ئه مه ی یه نومیدی گه نجاتی و له خوّبردوویی گانیا کردبیت. تو تسکی گومانی ئه وه یه به لای که مه به و که به لای که مه وه و پیکه و تنیکی په نامه کی له نیوان جه نه رال و گانیادا هه بیت، پیکه و تنیکی تاکتیکی له سه ر بنه مای ساز شی دو و قولی، به لام لای هه مووان عه یانه که کابرایه کی شهیدای سه و داسه ر، به تاییه تی ئه گه ر ته مه نیکی به سه ر بردبیت، به ته واوه تی کویر ده بیت و دل به هم رفته تروسکه یه کی خه یالی خوّش ده کات، هو شوگو شی له لا نامینی و چه ند زانا و زیره کیش بیت، و ه کو مندالیکی نه فام په فتار ده کات!

وا باو بوو که جهنه رال گهردنبه ندیکی مرواری یه جگار گران به های بق ناهه نگی له دایکبوونه که ی ناستاسیا فیلیپوشنا کری بوو، حیسابی کی زوّری له سه رئه م دیارییه ده کرد، هه رچه نده ده یزانی که ناستاسیا، ژنیکی بی ته ماعه و چاوی له و شتانه نییه. جهنه رال، به په روشه وه چاوه روانی روژی له دایکبوونه که ی ناستاسیا فیلیپوشنای ده کرد، به لام توانیبووی زیره کانه هه ست و سوزی خوی له خه لکی وه شیریت.

جا خاجهنه رال یه پانچین، له زمانی خه لکییه وه ههندی شتی له مه په ئه گهردنبه نده مروارییه وه ژنه و تبوو! له پاستیدا لیزافیتا پروکوفیفنا ده مینک بو تولازی و میبازی و سووکیی میرده که ی بق ده رکه و تبوو و له گه لیا پاها تبوو و خووی پیوه گرتبوو، به لام ئه م جاره یان نهیده توانی چاوپی شی له می پوداوه بکات و خوی له گیلی بدات، ده مگوی گهردنبه نده که زوری



نیگهران کردبوو. جهنهرال، لهوهختی خوّیدا به مهسهلهکهی زانی. دویشهو ههندی قسهی به تبویکلی ژنهوتبوو. بوّیه دهترسا ئهمروّکه، تووشی گهنگهشههکی فره بییت.

بۆیه جەنەرال لەم بەیانىيەوە كە چىرۆكەكەمان تیایدا دەست پى دەكات، حەزى نەدەكرد دەگەل خانەوادەكەیدا و لەناو ئەواندا نان بخوات. بۆيە لىنېرا، بەر لەوەى مىرزادە بگاتە جى، بە ھەنجەت و بیانووى كارەوە لە مال بچىتە دەرى. دیارە وشەى "چوونەدەرەوە" ھەندى جار لە جەم جەنەرال ھاوتاى "ھەلاتن"ى دەكىردەوە و ئەو مانايەى دەدا. جەنەرال، دەيويسىت بەلاى كەمەوە ئەمرۆكە، بەتايبەتى شەوەكەى، بەبى كىشە و بە كەيفى دلى خۆى بگوزەرىنى. لەم كاتەدا، لەناكاودا مىرزادە پەيدا بوو، بە راسىتى ھاتنە كوتوپرەكەى زۆر بەجى بوو.

جەنەراڵ، لە كاتىكا خۆى بە ژوورى ھاوسەرەكەيدا دەكرد، لە دلى خۆيدا گوتى: "خودا ناردوويەتى!"...

يەراويز:

 « - ئوترادانویی: وشهیه که له 'ئوترادا'هوه وهر گیراوه، ماناکه ی لهنیوان ههر دوو وشه ی (ئاسوودهییم) و 'لهزهتم' دایه.

فهسٽي يينجهم

خا جەنەرال يەپانچين، زۆر بە ئەسل و فەسل و رەگ و رەچەلەكى خۆيەوە دەنازى. جا تەسەور بكە و بيهننه بەرچاوى خەيالى خۆت، كاتى لە ناغافلا و بى ھىچ پىشەكىيەك پەيى بەوە بىردووە. كە ئەم مىرمىشىكىنە، دوا نىرىنەى مالبات و بنەمالەكەيان، كە پىشتىر ھەندى شتى ناروونى لە بارەيەوە ژنەوتبوو، گەنجىكى داماوى گىلۆكەيە، ھەۋار و نەدارىكە كە زياتر بە خىر و سەدەقان دەۋى، نىمچەگەدايەكە لەو گۆرەى، چ ھەست و ھەلچوونىكى لەلا چى بووە. جا جەنەرال، بى ئەوەى بابەتە سەرەكىيەكە لە بىرى ھاوسەرەكەى بېاتەوە و خۆى لە باسى گەردنبەندە مروارىيەكە بدزىتەوە، زياد لە پىويست كەوتە خىوىكەدانى ھەست و سۆزى ۋنەكەى..

خا جەنەرال، كاتى پەسىت و تىوپە دەبىوو، چاوەكانى ئەبلەق دەبىوون و دەكرانەوە، كەمىك خۆى بە پىشتا دەبرد، زەق زەق دەيپوانىيە بىش خۆى، بى ئەوەى ورتەى لە دەم بىتەدەر.

ژنیکی بالابهرز، هاوسونحی میردهکهی بوو. قری رهش و پر، داو داوی سپیی تی کهوتبوو، کهپووی کهمیک خوار بوو. دهموچاوی باریک و رهنگی زهرد، گوناکانی سیس و قوپاو، لیوهکانی تهنک و ههلقورتاو بوون، تهویلی بهرز، بهلام باریک بوو. چاوه کهژال و درشتهکانی، ههندی جار حالهتیکی گوزارشتهوانی چاوهروان نهکراویان وهر دهگرت. سهردهمانیک، بی هیچ هویهکی که و قهناعه ته کاریگهرییهکی



گەورەيان بەسەر بەرانبەرەوە ھەيە و ئىدى ئەم قەناعەتەى بۆ ھەتاھەتايە لەلا چەسىپى بوو. خاتوو يەپانچىن. لە ۋەنەرالى پرسى:

- چى؟ دەتەوى پىشوازىي بكەم؟ يانى ئىسىتا، بەم دەمودەسىتە، بى ھىچ پىشەكىيەك پىشوازىي بكەم؟

خا جەنەرال بەدەم ئەو قسانەوە، بە ھەموو ھىز و توانايەكىيەوە چاوانى برينە ئىۋان فىودوروفىچ، كە چالاكانە بە دەوريا دەسوورايەوە.

جەنەرال، بەھەشتاو بەرسىقى دايەوە:

- پیویست ناکات خوت زور سه غلهت و شپرزه بکهی، کهیفی خوته گیانه کهم، ئهگهر ده ته وی بیدینی مه رج نبیه زور ره سمییانه پیشوازیی بکه یت و ههمو و ئه ته کینتیکی میوانداری به جی بینی. کوریکی به سته زمانه، به راستی وه کو مندال وایه، پیاو به زهیی پیدا دیته وه. نه خوشی فینی له گه له و تازه له سویسراوه گهیشتو وه ته ئیره و یه کسه رله و یستگهی قیتاره وه بو ئیره هاتو وه. جلیکی سهیری له به ردایه ده شوبه یته سه رجلکی ئه لمانی، تاقه قرق شیکی له به رکا نبیه، که قسه ی ده گه لدا ده که ی خه ریکه ده گری. من بیست و پینج روب لم به و به ته مام ئه گه ربکریت کاریکی بچو و کی فه رمانبه ری بو بدو زمه و ایه له برساله ئیره خواردنی، شتیکی بده نی، چونکه پیم وایه له برساله که ی سه ری دیت! زوری برسییه ...

خا جەنەرال، بە ھەمان سەرسامى و حيرەت لەسەرى رۆيشت:

- من سەر لەم قسانەى تۆ دەر ناكەم! برسىيەتى، خووى لەگەلدايە؟ خووى چى؟

- فیده که به به ده وام نییه. ناوبهناو فیدی لیدیت. داماوه ههرچهنده خوینه وارییه کی باشی ههیه، به لام ریک ده لیی منداله..

جەنەرال بەدەم ئەو قسانەوە رووى كردە كىژەكانى و لەسەرى رۆيشت:

- حەزم كرد سووكە تاقىيەكى بكەنەوە. چ قەيديە با بزانين چيى لە بارايە و چيى پى دەكرىت. خۆ زەرەر ناكەين.

خانم یهپانچین که چاوه دهرپوقیوهکانی، بهسهرسامی، لهنیوان کیژهکانی و میردهکهیدا کیژ دهدا، بهوپهری سهرسامی گوتی:

- تا.. قى.. كرد.. نەوە؟



- ئا، گیانه تق خقت زقر سهخلهت مهکه.. گوی بهوهش مهده! ئیدی قسهیه و کردم، تق به کهیفی دلّی خقت بکه، چیت پی خقشه وا بکه. من هات بهسهرما چاکهیه کی لهگهل بکهم و لیّره گلی بدهمهوه، چونکه ئهمهم به کاریکی باشزانی و دهچیته خانه ی خزمایه تی و سیله ی رهحمه وه.
 - يانى ليره، لهكهل خومانا كلى بدهيتهوه؟ له سويسراوه هاتووه؟...
- بن، سویسرا چیهتی، چ قهیدیه لهویندهرهوه هاتبینت؟ بهههرحال، وهکو گوتم کهیفی خوته، به دلّی خوت بکه، من دهمویست کومهکی بکهم، چونکه ههلگری ههمان ناو و شنورهتی بنهمالهکهی تویه، لهوهشه خزمت دهر بچینت، نهمه له لایهک، له لایهکی تریشهوه هیچ شوینی شک نابات تیای بحهوینتهوه. من وام به بیردا هات که لهوهیه تو نهمهت پی خوش بیت، چونکه ههر چییهک بیت، له ههمان مالبات و بنهمالهی تویه.

ئالكساندرياى نۆبەرەيان گوتى:

- راسته دایکه، ئیمه که ناچار نهبین هیچ ته شریفاتیکی فهرمیی بو بکهین، هیچ ئهته کیتیکی میوانداری به جی بینین، ئه ویش له رییه کی دووره و هاتبی و برسسی بی و هیچ شوینی شک نه با رووی تی بکات، بوچی خولکی نه که ین نانیکمان له گه لدا بخوات.
- ئەمە جگە لەوەى رىك وەكو مندال وايە، پياو دەتوانى چاوشاركىي دەگەل كات.
 - چاوشاركى؟ مەبەستت چىيە؟
 - ئاگلایا، به جۆرە خەمىنىيەكەوە ھاوارى كرد:
 - ئۆف دايكه! بەسە، تكايە لەوەي پتر خۆت لە گىلى مەدە...
- ئایدلایدا، کیژی دووهمیان، که کیژیکی خهنوّل و دهم به پیکهنین بوو، خوّی پی نهگیرا و له قاقای پیکهنینی دا.
 - هەنگى ئاگلايا، گوتى:
 - باوكه بنيره بهدوايا با بيت. دايكه رازييه.
 - جهنه رال له زهنگی دا و به خزمه تکاره که ی گوت میرزاده بینیته ژوورهوه. خانم یه پانچین، به توندی گوتی:
- به لام به و مهرجه ی که وه ختی له سه ر خوانه که دانیشت خاولییه کی له مل



بكه ين. بانگى فيدور بكه ن، نا ماروا باشتره. با له كاتى نانخواردنا به ديارييه وه بيت و ئاگاى لينى بيت. كه فييه كه دهيگرى دهست ناوه شينى؟ به دهم قسه كردنه وه دهست ناجو ولينى؟

- نه بابه، به پیچهوانهوه، زور به تهربیهته، تا بلینی پابهندی ئهتهکیتی کومه لایهتییه. ههموو عهیبیکی ئهوهیه ههندی جار زیاد له پیویست ساده و ساکاره، بریک گیلوکهیه. فهرموو ئهوه خویهتی! به یارمه تیت با میرزاده میشکین، که هاوناو و شوره تی تویه و دوا پیاوی بنه مالهی نافبرییه، رهنگه خزمیشمان بیت، بناسینم، تکایه به که مالی میهر و مه حه به پیشوازیی بکه، هه ر ئیستا خواردن پی ده گات میرزاده، ههنگی گهوره مان بکه و ... ده گه خانمانا بمینه، به لام من داوای بوردن ده که م... ده بی بروم، چونکه کاری به په به به هه یه و دواش که و تووم ...

خا جەنەرال بە دەنگى بەرز گوتى:

- هەموومان دەزانىن بۆ كوى دەرۆپت و پەلەي كوپتە!

- زور، زور پهلهمسه گیانهکسهم، دواش کهوتسووم! کچینسه دهفتسهرهکانتانی بدهنی، با سهرو شنتان بق بنووسیت... خوشنووسیکی یهجگار بههرهمهند و بهسسهلیقهیه! بههرهمهنسدیکی دهگمسهن و بیهاوتایسه! تسوری لهمسهپیش لسه توفیسه کهی خوما نهم شنهی بق من نووسی: "نهمه دهست و نیمزای بهندهی حهقیر پاپا پافنوسه"... جاری من خواحافیز، به هیوای دیدار!

خا جەنەرال بە تورەپى و نىمچەھەرەشەوە گوتى:

- پافنوس؟ پاپا؟

له کاتیکا میردهکهی پاشهو پاش دهکشایهوه، ئهو به هاوارهوه لینی دهچووه پیشهوه و هاواری بهسهردا دهکرد:

- راوهسته! راوهسته! بن كوى تهشريف دهبهى؟ ئهم پافنوسه كييه؟
- به لن، به لن گیانه، کاتی خنری له زهمانی کوندا پاپایه ک به م ناوهوه ههبووه. من دهبی بروّم، پهلهمه، جهنابی کونت چاوه روانمه و ئه و به خوّی سه عاتی دیداره که ی دیاری کردووه. میرزاده، به هیوای دیدار...

ههنگی جهنهرال خوی نهجات دا و بهلهز وهدهر کهوت.

ئەوسا لىزاۋىتا پروكوفىۋنا، چاويكى لە مىرزادە كرد و بە تورەبى گوتى:



- دەزانم كام كۆنتى مەبەستە؟

پاشان وهک یهکیک بیهوی شتهکهی بیر بکهوینتهوه، به تورهیی لهسهری رؤیشت:

- ئەرى، باسى چمان دەكرد؟ ئا.... ئەو پاپايە كىيە؟

ئالكساندريا ويستى خۆى لە مەسەلەكە ھەلقورتىنى، ئاگلايا لە ژىرەوە پىيى نا بە پىيدا، گوتى:

- دایکه!

خا جەنەرال بە توندى گوتى:

- قسمههم پسی ممهبره ئالکساندریا! وازم لیّبیّنه، منیش دهمهوهی برانم مهسمههه چییه! میرزاده لهوی دانیشه، لهسهر ئهو کورسییهی بهرانبهرم... نا، نا لیّره، لهبهر ههتاوهکه، له ههتاوهکه نزیک ببهوه تا به باشی بتبینم. زوّر باشه دهی ههنوکه باسی ئهو پاپایهم بو بکه!...

میرزاده، زور به ئهدهبهوه گوتی:

- پايا، پافنوسه...

- پافنوس؟ به راستته! باشه ناوبانگی ئهم پیاوه له چدا بوو؟

خا جەنەراڵ، بى ئەوەى چاوى لى بگوازىتەوە، زۆر بە خىرايى و نىگەرانى ئەو پرسىيارانەى لى دەكرد، كە مىرزادە وەلامى دەدايەوە، ئەوىش لەگەل ھەر وشەيەكىدا سەرىكى بۆ دەلەقاند.

میرزاده گوتی:

- پاپا، پافنوس له سهدهی چواردهدا ژیاوه، له رهخی رووباری قۆلگادا، لهو دهقهرهی ههنوکه پنی ده لفری دهقهری کوستروما، دیریکی بهریوه دهبرد. به زوهد و خواپهرستی بهناوبانگ بوو، چهندین جار چووبوو بو و لاتی تهتهرستان تا ههندی له کیشهکانی ئهو روزگار و وهخته حهل و فهسل بکات. له یهکیک لهو جارانهدا و له یهکیک له بونهکاندا، به دهستی خوّی قهوالهیهکی ئیمزا کردبوو، یانی ئیمزای خوّی لی دابوو. به ریکهوت جاریک نوسخهیهکم لهو قهوالهیه بینی، خهتهکهم زور چووه دلهوه، ئیدی فیر بووم لاسایی بکهمهوه. جا که توزی لهمه پیش جهنهرال ویستی دهسوخهتم ببینی تا کاریکم به پیتی جیاواز بو



نووسیوه، یه کتک له و دهسته واژانه بریتی بو و لهمه: 'نهمه دهست و ئیمزای به ندهی حه قیر پاپا پافنوسه.' هه لبه ته به همه مان شیوازه خه تی پافنوس نووسیم، ئیدی جه نه دال زوری به گهن کرد، نه وه ی که توزی لهمه پیش ناماژه ی بو کرد، نه وه بو و.

- خا جەنەرال گوتى:
- ئاگلایا، ئەم پافنوسەت لە بىر بىت، باشترە بىنووسىت، چونكە من لە بىرم دەچىت. من بەتەماى روونكردنەوەيەكى گرىنگتر بووم. ئەدى كوا ئىمزاكە؟
 - وا بزانم، لهسهر ميزى ئۆفىسەكەي جەنەرال جى ما.
 - ھەر ئىستا بچن بۆمى بىنن.
 - ئەگەر بتەوى دەتوانم دووبارە بۆتى بنووسمەوه.
 - ئالكساندرا گوتى:
 - راست دهکات دایکه، جاری وهرن با نان بخوین، ههموومان برسیمانه.
 - خا جەنەرال گوتى:
 - زۆر باشه. فەرموو مىرزادە، رەنگە زۆرت برسى بىت.
- به لني، ئيستا ههست به برسيه تى دهكهم، زورت لى مهمنوون و منه تبارم. له و كاته دا كه بو هو لى نان خواردن ده چوون، خانم يه پانچين به دهم ريوه گوتى:
- خۆشـحالم که تـ ق کهسـیکی به ئـهدهب و نهزاکـهتی، ئهوهنـدهش وهکـو دهیانگوت عهجیب و غهریب نیت. وهره پیشهوه، لیره دانیشه، له بهرانبهرم، تا بتوانم باشتر بتبینم. ئالکساندرا، ئادیلاید، بیزهحمهت به میرزاده رابگهن! ئهو نهخوشهش نییهوهکو دهیانگوت، وا نییه؟ رهنگه پیویست به خاولی نهکات. میرزاده، جاران خاولیان له مل دهکردیت؟
- به لنى به مندالى، ئەوسا كە تەمەنم حەوت سالان بوو، بەلام ئىسىتا خاولى دەدەم بەسەر كۆشما.
 - دهی کچینه خاولی بن بینن، ئهدی خوو و فییه کهت چنه؟ میرزاده، به جوره سهرسوورمانیکه وه گوتی:
- فییه کهم؟ زور باشه، به ده گمه ن ده مگری. ئیدی ... نازانم ده لین ئاووهه وای ئیره بو نه خوشییه که ی من باش نییه.



خانم یهپانچین، که دهگه ل ههر قسهیه کی میرزاده دا سهریکی دهله قاند، روو له کیژه کانی گوتی:

- قسه کردنی باشه. چاوه روانم نه ده کرد وا بینت. که واته هه ر هه موو ئه وه ی له باره یه وه گوترابوو، وه کو هه میشه ته نیا قسه ی بوش و به تال بوو.

ئەوجا رووى كردەوە ميرزادە و گوتى:

- میرزاده فهرموو نان بخوو بهدهم نانخواردنه وه پیمان بلی لهکوی بوویت و لهکوی گهوره و پهروه رده بوویت. گهرهکمه ههموو شتیک دهربارهی تق بزانم، وهزع و حالی تقم زور مهبهسته.

میرزاده، له کاتیکا به تاسوقهوه نانی دهخوارد، دهستی به گیرانهوهی ههر ههموو ئهو شتانه کردهوه که ئهو بهیانیه، چهند جاریک گیرابوویهوه.

مهدام جهنهرال، دهم بهدهم خوشحالتر دهبوو. کیژهکانیش زور بهوردی گوییان له میرزاده دهگرت. باس هاته سهر رادهی خزمایهتی وان. دیار بوو که میرزاده شارهزاییه کی زور باشی لهمه و بهسل و فهسل و شهجه رهی خوی ههبوو، به لام ههرچییان کرد و کوشا، نهیانتوانی خزمایه تی و پهیوهندییه کی نزیک لهنیوان میرزاده و خانم جهنهرالدا بدوزنه وه، رهنگه نهوپه وی بوره خزمایه تیی دووری وه کو خزمایه تیی بن عامان لهنیوان نابا و نه ژدادایان ههبووبیت. لیزافیتا پروکوفیفنا، نهم باسهی زور له گیان خوش بوو، چونکه زور به کهمی ده رفه تی بق هه لده که وت باسی نه ژدادی خوی بکات. بویه به خوش حالیه وه له سهر میزه که هه ستا و گوتی:

- وهرن با برۆین بۆ هۆڵی كۆبوونهوه و قاوهكهمان بۆ بینن بۆ ئهویندهر. ئهوجا رووی دهمی كرده میرزاده و لهسهری رۆیشت:

- هۆلْیکی هاوبهشه، یانی هۆلْیکی چکۆلهی منه که به تهنیا دهبین، لهویندهر خر دهبینهه، ئیدی همهر کهسمه و خمهریکی کماری خوی دهبینت: کیره گهورهکهم، ئالکساندرا بق خوی پیانق لیدهدات یان دهخوینیتهوه یان خهیاتی دهکات. ئادیلایدی کیژم یان دیمهنی سروشت وینه دهکیشیت یان پورتریتان دهکیشیت (که قهت تهواوی ناکات)، به لام ئاگلایا، بق خوی دادهنیشیت و هیچ کاریک ناکات. منیش هیچ کاریکم لهبهر ناروات و ناتوانم بهدیار کارهوه دانیشم. دهی وا همهوو ئامادهین، فهرموو میرزاده لای سوپاکهوه دانیشه و



قسانمان بۆ بكه. دەمەوى بزانم چى دەلىيت تا پاشان ئەگەر شازادە خانمى پىر، بىلوكونسكايام بىنى، بە دوورودرىدى باسى تۆى بۆ بكەم. دەمەوى ھەموويان بتناسن. دەسا فەرموو قسان بكه!

ئادیلاید، که له و کاته دا ستاندی تابلوکانی قایم کردبو و، دهستی دابو وه فلّچه که ی و پالیّتی رهنگه کانی به دهسته وه گرتبو و، خه ریک بو و کاریّکی کوّنی ته واو ده کرد که له نوسخه یه کی چاپکراوی دیمهنیّکی سروشتییه وه وه ری گرتبو و، گوتی:

- دایکه، باشه گیرانهوهی ههموو شتیک ناخوش نییه؟ به تایبهتی بو یهکیکی وهکو میرزاده که به و جوره بهگیرت هیناوه.

ئالکساندرا و ئاگلایا، به دوو قۆلی، لهسهر قهنهفهیه کی چکۆله، دهست لهسهر سینه دانیشتبوون و ئاماده ی گویگرتن بوون. میرزاده سهیری کرد ههموو چاویان بریوه ته ئهوو چاوه روانی ئهون.

ئاگلايا گوتى:

- ئەگەر بەو شىتوەيە داوايان لە من كردبا، نەمدەتوانى ھىچ قسەيەك بكەم. خا جەنەرال گوتى:

- بۆچى؟ چما ئەمە چى تيايە؟ بۆچى قسە نەكات؟ ئەويش زمانى ھەيە. حەز دەكەم بزانم چۆن قسان دەكات. بە كەيفى خۆت قسان بكە. بلى بزانم سويسىرات پى خۆش بوو، ھەوەلىن ھەسىتت دەرھەق بەم ولاتە چى بوو؟ ھەنوكە دەبىنى چۆن دەست پى دەكات و چەند باشىش قسان دەكات.

میرزاده دهستی به قسان کرد:

- ھەولىن ھەسىتم! حەپەسام...

خا جەنەرال، قسەكەي بى برى، ئاورى لە كىژەكانى دايەوە و كوتى:

- خق بینیتان؟ فهرموون، دهستی پی کرد...

ئالكساندرا، قسهكهى به دايكى برى و گوتى:

- دایکه، بهلای کهمهوه وازی لی بینه با بهردهوام بیت!

ئەوجا بە گونى ئاگلاياى خوشكيا چپاند:

- ئەمە رەنگە سەركزى دلوريا بىت، بەلام ھەرگىز گىلۆكە و سائەقل نىيە! ئاگلايا بەرسقى دايەوە:



- راست دەكەى، منىش ھەستم بەمە كردووە! بەلام بۆچى دەورى گىل دەبىنى، خۆى لە گىلى دەدات، تىناگەم، بەتەمايە چى لەمە دەست بكەويت؟ مىرزادە لەسەر قسەكەى خۆى رۆيشت و گوتى:

- هەوەلىن ھەستم ئەوە بوو كە ھەپەسام. كە لە رووسىياۋە بردىانم و بە چەند شارىكى ئەلمانيادا تىپەرىن، ھەر ئەوەندەم يى دەكرا ئەبلەق و ھەپەساو تەمەشا بكەم، ھەنوكەش لە بىرم ماۋە كە ھىچ پرسىيارىكم نەدەكرد. مىن ئەزموونىكى ناخۇشىم دەگەل نەخۇشىيەكەمدا ھەبوو. ھەر كاتى بېگرتمايە، بە تايبهتى ئەگەر زوو زوو و يەك لەدواى يەك بيگرتمايە، بە جارى لە پەلوپۆ دهكه وتم، كيرو كاس دهبووم، ميشكم جام دهبوو، هيچم له بير نهدهما. راسته میشکم کاری دهکرد، به لام بابه ته کانم به شیوه یه کی لوژیکانه بن نهدهدرایه دەم پەكەوە. ئەوپەرەكەي دوو يان سى بىرۆكەم لە زەپنى خۆدا بۆ دەدرايە دهم پهکهوه. بهههرحال ئهمه ئهو ههست و بیرهوهرییهیه که له یادم ماوه. که فییه که بهری دهدام دهگهرامهوه سهر دوخی جاران، عهیب و تهلهمم لی نه دهما، ساغ و سه لامه ت، تين و تاوم تي دهگه رايه وه، ريْک وه کو ئيستا. له بيرمه ماخولانيكي سهيرم گرتبوو، لهرادهبهدهر خهمين و خهمبار بووم، ههمیشه فرمیسک و گریانم حازر بوو. ههمیشه دووچاری نائومیدی و نیگهرانی بووم، ئهمه کاریکی وههای له دل و دهروونم کردبوو، که له گیانی خوّم بیزار بووم، غهریب و نامق له خوّم و له ههموو شتیک. به لی دهمزانی گەیشىتوومەتە ھەنىدەران. ئەم (ھەندەرانىه) ھۆنىدەى دى خەمىن و خەمبارى كردم، دەتگوت خەم و نائومىدىي ھەموو دنيام بە كۆلدا دراوه. ئىستاش لە بیرمه، که ئیواری گهیشتنه سویسرا و چووینه شاری بازل Basle، ئیدی ئهو خەمىنىيە بەرىدام، نىرەكەرىك لى ناوجەرگەى بازارا بىنى گرتبورەرە و دەزەرى ئەمما زەرىن. زەرەي ئەو كەرە نازانم بۆچى زۆر دلى خۆش كردم. روحى بوژاندمهوه، لهو دهمهدا بوو ههستم كرد ميشكم لهپر رووناك بووەوە...

خا جەنەرال گوتى:

- كەر؟ سەيرە... بەلام نا... ھىچ سەير نىيە. لەنيو ئىمەى خىلى ژناندا ھىي وا ھەيە دەكەرىتە داوى ئەشقى كەرىكەوە.



بهدهم ئەو قسەيەوە، بە تورەيى روانىيە كىژەكانى كە پىدەكەنىن، لەسەرى رۆپىشت:

- ئەم جۆرە شتانە لە ئەفسانانى كۆنى يونانىشدا بووە و رووى داوە. دەى مىرزادە فەرموو بەردەوام بە.

میرزاده دریژهی به قسهکهی دا و گوتی:

- ئیدی له کانگای دلهوه و به حوبی دل کهرم خوش دهوی . ئیدی کهوتمه کردووه . له کانگای دلهوه و به حوبی دل کهرم خوش دهوی . ئیدی کهوتمه کوکردنهوهی زانیاری دهربارهی کهران، چونکه پیش ئه و جاره، بق تاقه جاریکیش کهرم نه بینیبوو . ئیدی بوم دهر کهوت که کهر حهیوانیکی زور به سوود، به هیز، به سهبر، قانیع، کولنه دهر و به مقاوه مه و کهمخه رجه . به هی کهم کهرهوه ، له پر سویسرام له لا خوشه ویست بوو و خهم و ماخولیاکهم به ته واوه تی په ری.

- ههموو ئهمهی باست کرد خوش بوو، به لام با واز له کهرهکه بینین و بچینه سهر بابه تیکی دیکه... ئاگلایا به چی پیدهکهنی، ئهدی تو ئادیلایدا؟ میرزاده بویه متووی کهر بووه و خوشی ویستووه چونکه به چاوی خوی دیتوویه تیوه چیتان دیتووه؟ ئیوه روزی له روزان سهفهری ههنده رانتان نهکردووه، کردووتانه؟

ئادىلايد گوتى:

🚁 - دایکه، به لام من کهرم دیتووه.

ئاگلاياش گوتى:

- منیش گویم له دهنگی بووه.

خا جەنەرال گوتى:

- عەيبە بۆ ئيوە، شەرم ناكەن لە خۆتان! مىرزادە لىيان مەگرە، بيانبورە، كچى باشىن دليان پاكە، مىن ھەمىشە دەمم لەسمەريانە، دەگەليان بەشەپ دىم، بەلام چېكەم خۆشىم دەوين، ھەرچەندە كەم ئەقل و كالفام و شىيتن!...

میرزاده به پیکهنینهوه گوتی:



- بۆچى پينەكەنن؟ من لەجياتىى وان بوايەم، خۆم خەنى دەكرد، بەلام من ھىشىتاش ھەر بىرم لاى ئەو كەرەيە، بە راسىتى كەرم خۆش دەوى: كەر، بوونەوەرىكى خۆش تەبىعەت و بەسوودە.

خانم يەپانچين (خا جەنەرال) گوتى:

- میرزاده تۆش خۆش تەبیعەتى؟ له رووى فوزولیەت و كونجكاوییهوه ئهو پرسیارەت لئ دەكەم.

دىسان، ھەموو كەوتنە يېكەنىن.

خانم يەپانچىن گوتى:

- بزانه ئهو کهره نهفرهتیه چۆن بوو به ویردی سهر زمانمان، میرزاده باوه په نیازم خراپ نهبوو... هیچ... مهبهست نهبوو.

- هیچ بهراوردیک؟

میرزاده به و جوّره رسته که ی بق خا جهنه رال ته واو کرد، به دهم پیکهنینه وه ده سه ری رویشت:

- دلنیام که هیچ بهراوردیکت مهبهست نهبوو!

خا جەنەرال گوتى:

- خۆشحالم كه پيدهكەنىت. هەر بەمەدا ديارە كە گەنجىكى يەجگار باش و دلپاكىت.

میرزاده بهرسفی دایهوه:

- به لام مهرج نییه ههموو کاتی وا بم، ههندی جار، خراب پهست و توره دهبم، دهبم به کهسیکی به دخوا.

خا جەنەرال، بە شىزوەيەكى چاوەرواننەكراو گوتى:

- وهکو من، من دلیکی میهرهبانم ههیه، ههمیشه ی خوا دلساف و دلپاکم، ئهوه عهیبی ههره گهوره ی منه، چونکه ئینسان نابیت ههمیشه دلوقان و میریقان بیت. زور جار له دهستی ئهم کیژانه ی خوم و به تایبه تی له ئیقان فیودوروفیچ توره دهبم، به لام داخه کهم له ههره تی پهستی و توره ییشدا ههر ههست به میهر و دلپاکی ده کهم! ههر ئیستا کهمیک پیش هاتنی تو، زور توره بووم، خهریک بوو دوودوشاوم تیکه ل ده کرد، چاوم هیچی نهده بینی، ههندی جار وام لی دیت، وه کو مندال گروو ده گرم. باش بوو ئاگلایا عهمری دریژ



بینت فریا کهوت و نامور گاری کردم. به هه رحال هه موو نه م شتانه تو ره هاتن! من به و راده یه گه و ج نیم وه کو کیژه کانم وینای ده که ن. هه میشه و ره م به رزه، زوریش شه رمن نیم. ناده ی ناگلایا و ه ره بق نیره و ماچم بکه...

پاش ئەوەى ئاگلايا، بەوپەرى دلسىۆزى روومەت و دەستەكانى ماچ كرد، دايكى گوتى:

- بەسە كچى!

ئەوسا ئاورى لە مىرزادە دايەوە و گوتى:

- فەرموق مىرزادە بەردەۋام بە! بەلكى بابەتىكى خۆشىتر لە بابەتى ئەق كەرە دەدۆزىتەۋە!

ئاكلايا كوتى:

- من تیناگهم، پیاو چون ده توانی ئاوا راسته وخو و به زاره کی شت بگیریته و ه، ئهگهر داوای شتی و ها له من بکریت تاقه و شهیه کم بو نایه ت.

- به لام میرزاده دهتوانی، چونکه زوّر زیرهکه، به لای که مهوه ده-دوازده هیندهی تو زیرهک و هوشیاره. هیوادارم له ئیستاوه ئهمه بزانی، میرزاده دهی قسه کهی منیان بو بسه لمیننه، به ردهوام به. به دروّم نه خهیته وه، به لام با جاری واز له که ره که بینین. ده ی بزانم جگه له که ره له هه نده ران چیترت بینی؟

ئالكساندرا گوتى:

- باسى كەرەكەش زۆر خۆش بوو. بە تاسىوقەوە باسى نەخۆشىيەكەى خۆى بۆ كىردىن، زۆر بە ئاو و تاو بۆى گىراينەوە كە چۆن لە رىگەى شىۆكىنكى دەرەكىيەوە، فىرى ئەوە بووە ھەموو شىتىكى خۆش بوى. مىن ھەمىشە خەزم كردووە كە بزانم خەلكى چۆن ئەقلىان لە دەست دەدەكەن و چۆن چارەسەر دەكرىن و ئەقلىان بەدەست دىنىنەوە، بە تايبەتى ئەگەر ئەم حالەتە لەناكاوا روو بدات!

خا يەپانچين (خا جەنەرال) ھەلى دايە و گوتى:

- راست دهکهی، وایه، ئافهرین به راستی توش ههندی جار زیرهکی، ئهقلّت ئیش دهکات ها! دهی ههنوکه شوخی و پیکهنین بهسه! میرزاده پیم وایه له باسی دیمهن و سروشتی سویسرادا وهستایت، دیمهنی سویسرات چون بینی؟ میرزاده گوتی:



- گەيىنە لوسىرن، لەويىندەر بردميان بى تەمەشاى دەرياچە، ھەسىتم دەكرد جوانه، بەلام ويراى ئەوەش دلم زور تەنگ بوو.

ئالكساندرا پرسى:

بۆچى؟

میرزاده گوتی:

- به خۆیشم نازانم. من ههمیشه جۆره دلتهنگییهکم لهگهله. که بق یهکهم جار ئه و جۆره دیمهنانه دهبینم دلم دهگوشریت، نیگهران دهبم. باسی ئه و کاتانه دهکهم که هیشتا نهخوش بووم...

- به لام من زور دلّم به و دیمه نانه ده کریته وه. هه مو و جاری له خوم دهپرسم تق بلّنی روّژی له روّژان سه فه ری هه نده ران بکه ین. دو و دانه ساله عه ودالّم که بابه تی تابلقیه ک بدو زمه و وینه ی بکیشم. شاعیر گوته نی: وهسفی روّژاواو روّژهه لات له میژه کراوه، کونه *. ده ی میرزاده باسی بابه تیکم بو بکه که بیکه م به تابلق!

میرزاده بهرسقی دایهوه:

- له و بارهیه وه هیچم پی نییه. من پیم وایه نیگارکیش دهبی بروانیته دهوروبه و ههرچییه ک دهبینی وینه ی بکیشیت.

- من نازانم به باشی سوود له چاوانم ببینم.

خا پەپانچىن، قسەكەي پى برى و گوتى:

- بۆچى كەوتوونەتە لەگەز بىزى؛ ئەم لەگەزبىزىيەتان لە چىيە؛ تىناگەم چ دەلىن! مەبەستت چىيە كە دەلىنى ناتوانى بەباشىي سوود لە چاوانت بدىنى؛ چاوت ھەيە و تەمەشا بكە، نىتە؛ ئەگەر لىرە نەتوانى تەمەشا بكەى و سوود لە چاوانت ببىنى، بىگومان لە ھەندەرانىش فىرى دىتن و تەمەشاكردن نابىت. مىرزادە باشتر وايە تى بۆمان بگىرىتەوە كە تى لەويىندەر چىقن تەمەشات دەكرد و چىت بىنى؛

ئادىلايد گوتى:

- وایه، زور باشتره، چونکه میرزاده لهوینده ر فیر بووه چون تهمه شا بکات! چون سوود له چاوانی ببینی!

- نازانم! من بق چارهسهری نهخقشییهکهم چووبوومه ئهویندهر، سیحهتم



باش بوو. ئیدی ناتوانم بلیم فیری بینینی شتان بووم. به همرحال، به دریژایی ئه و ماوهیه، لهویندهر، تا رادهیه کی زور، خوشحال و دلخوش بووم!.

ئاكلايا هەلى دايە:

- خۆشحال بوویت؟ یانی تۆ دەزانی چۆن خۆشحال دەبیت؟ ئەدی چۆن دەلنی فیری بینینی شتان نەبوویت؟ بیگومان دەتوانی فیری دیتنمان بکهی، فیری ئەو شتەمان بکهیت که فیری بوویت.

ئادىلايد بەدەم پىكەنىنەوە گوتى:

- راست دەكات، چى فير بوويت، ئەوەمان فير بكە!

میرزاده، هاوکات دهگهل ئهواندا، به پیکهنینهوه گوتی:

- من ناتوانم هیچ شتیک فیری هیچ کهسیک بکهم. من به دریژایی ئهو ماوهیهی که له ههنده ران بووم، زوربهی کات له ههمان گوندی چکولهی سویسریدا ده ژیام. به دهگمه نهوی دهر ده چووم، ئهگهر ده ریش چووبام زور دوور نه ده که ده تیدی چیتان فیر بکهم؟ له سهره تاوه به رهبه ره به وه به الماتم که ههست به بیتاقه تی و بیزاری نه کهم. نه خوشییه کهم زور زوو به ره باشی چوو. دوای ئه وه روز به روز ژیانم له به رچاو به نرختر ده بوو، به ته واوه تی ههستم به وه ده کرد. شهوان، ئاسووده بیر و دلره حه ده چوومه ناو جیگا و به یانییان دلخوشتر راده بووم. به خویشم نازانم هوی ئه مه چی بوو، یانی نازانم چون گوزارشتی لی بکهم!

ئالكساندرا پرسيي:

- یانی ئهوهنده خوشحال بوویت، حهزت نهدهکرد بو شوینیکی دی برویت؟

- با، له سهرهتاوه، زور نارهحهت بووم، ههستم به خهمباری و نیگهرانی دهکرد. له فکران رادهچووم، بیرم له ژیان و ئاییندهی خوم دهکردهوه، دهمویست چارهنووسی خوم بزانم. ههندی جار یهجگار نیگهران دهبووم. ههستم بهبی قهراری دهکرد، به خوت دهزانی مروق ههندی جار، بهتایبهتی که تهنیای تهنیا بیت، ئهو ههستهی له نک چیدهبیت. جا لهو گونده چکولهیهدا، تاقگهیه کی چکولهی باریک باریک ههبوو، له بهرزاییه کی بهرزی بهرزهوه، به شیوهیه کی نیمچه ئهستوونی، سپی کهفچه پین، بهدهم ها ره و ها ژهوه، دهها ته خواری، به لام پیاو ههستی بهو خواره وه. له به به رزاییه کی زور به رزه وه دهها ته خواری، به لام پیاو ههستی به و



بهرزییه زوره نهدهکرد. بهرزیهکهی نیو کیلوّمهتریّک دهبوه، کهچی وات دهزانی ههر پهنجا مهتریّکه. حهزم دهکرد شهوانه گوی له دهنگ و هاژه هاژی داپژانی تاقگهکه بگرم، به لام لهو دهمانه دا نیگهرانی و پهریشانییهکهم زیادی دهکرد.

يان هەندى جار، بە رۆژەوە، دەچووم بۆ چيا، لەوى لە جييەكى بەرزا، بە تاقی تهنیا دهوهستام. ههر چوار نکالم دار کاژ و پیره سنقبهران بوو، که وهكو بورجى شيلاوي چووبوون به ئاسمانا. لهولاترهوه لهسهر كهيكه شاخیکی بهرزا، شوینهواری ویرانهی قه لایه کی سهده کانی نافین دیار بوو. تۆزى لە خوارترەوە لە نزمايىدا، گوندە چكۆلەكەي لەمەر خۆمان بە ئاستەم دەبىنىرا. دنيا لـه تىشىكى هـەتاودا نقـوم بـوو، ئاسـمان سـاف و شـين بـوو، بیدهنگییه کی به سیام ههموو دنیای گرتبووه باوهش. لهو سیات و دهمانه دا ههستم دهکرد دهنگیک له دووری دوورهوه، له نادیارهوه، له پیوارهوه گازم دهکات، وام دههاته خهیال ئهگهر ماوهیه کی زور بروم و ئه و هیله ببهزینم که ئەرز و ئاسىمان پىكەوە دەدورىت، كلىلى ھەموو شىتىك دەدۆزمەوە و وەلامى، ههموو شتيكم دەست دەكەوى. ژيانىكى تازەى ئەوتىقم بى كەشىف دەبىت، كە زۆر له ژیانی لای ئیمه سخ و چرتر، پر جۆشوخرۆشتر و گەرموگورتره. یان خەونم بە شارىكى گەورەي وەكو ناپولىيەوە دەبىنى، پر لە كۆشك و تەلاران، قەوغاو پر جموجوول، كە ژيانى لىي ھەلقولىت... ئىدى خەوم بە زۆر شىتى لەو بابهتهوه دهبینی!... هیچ شبتیک نهما خهونی پیوه نهبینم! نهوسیا بوّم دهر کهوت که بهشهر دهکاریت، تهنانهت له زیندانیشدا، ژیانی بیسنوور و دلخوازی خۆى بدۆزىتەوە.

ئاكلايا كوتى:

- ئەم بىرۆكەيەى دوايى، بىرۆكەيەكى بەجنىيە، من لە تەمەنى دوازدە سالىدا، لە كتىبى ھەلبراردەدا، خويندوومەتەوە.

ئادىلايد گوتى:

- ئەمە ھەمووى فەلسەفەيە. تۆ فەيلەسووفىت و ھاتووىت ئىمە فىر بكەيت. مىرزادە بەدەم بزەوە گوتى:
- رەنگە ھەق بە تۆ بى. لەوەيە فەيلەسووف بم، كى چوزانى؟ لەگىنە بەنياز



بم فیری فهلسهفهتان بکهم... دهشیت و زوریش دهشیت..

ئاكلايا هەلى دايە و گوتى:

- فهلسهفه کهی تۆ، کوتومت وه کو فهلسهفه کهی یولامپیا نیکولای فنایه، ئه مه بینوه ژنی کابرایه کی فهرمانبه ره، ناوبه ناو له پرووی فزولیه ته وه دی بی لامان. ژنیکی زور فزولیییه. خه می هه ره گه وره ی له ژیاندا ئه وه بوو شت به هه رزان بکریت و به که مترین خه رجی ژیان بگوزه رینی. سه ری زمان و بنی زمانی باسی کوپی بکه، ئه گه ر بلینی ده وله مه ندیشه: به لام هه رهمووی به فیل و ته له که بازی په یدا کردووه. ئه مه پیک وه کو ژیانه بیسنوور و دلخوازه که ی ناو ئه و زندانه یه که تو باسی ده که یت. په نگه پیک وه کو ئه و چوار ساله خوشه بیت که تو له زندانی ئه و گونده دا به سه رت برد، یانی بو قه سابخانه یه و شتریک مردار کرده وه، له پیناوی قازانج یکی که مدا، په نگه له چه ند کوپیکیک و شتریک بوویی، ده ستبه رداری ناپولی بوویت و به و گونده پازی بوویت.

میرزاده گوتی:



بیگارهزندان، به لام له ماوهی نیوان خویندنه وهی ههر دوو قهراره که دا ههر چاره کیک یان بیست دهقیقه دهبیت، کابرا دلنیای دلنیا بووه که دوای چهند دهمیکی دی دهمریت و مردنه کهی مستوگهری مستوگهره. که باسی ئه و ههستانه ی ده کرد که له و ماوه یه دا به روکی گرتووه، سه را پام دهبوو به گوی و پهیتاپهیتا به پرسیاران دام ده گرته وه! ههموو شته کانی مووبهموو له بیرما بوو و ده یگیرایه وه، ده یگوت ههتا ماوه ناتوانی ئه و ساتانه له بیر بکات.

له بست مهتری نهو سه کریه دا که خه لکی له دهوری خر بووبوونه و و سهربازهکان بهریز وهستابوون، چونکه ژمارهی مهحکومهکان زور بوون، سے ئەستورنیان له عباردی چەقانىد بيوو، ھەرەل جبار سے مەحكورمى یه که میان برده یای ئه ستوونه کان و به ئه ستوونه کانیانه و ه به ستنه و ه، جلکی مەرگیان - كه دیزداشه یه كی دریدی سپی بوو - لهبهر كردن و چاویان بەستنەرە تا تفەنگەكان نەبينن. ئەوجا دەستەپەك سەرباز، ئامادە و تەپار، بە تفهنگی سوارهوه لهههنبهر ههر ئهستوونیکا ریز بوون. ئهو پیاوهی که بوتانی باس دەكەم، ھەشىتەمىن كەسىي لىسىتەكە بوو. يانى دەبوا لەگەل گروپىي سييهمدا به ئەستوونەكەرە ببەسترىتەرە. قەشبەيەكى خاچبەدەست دەچورە لای ههر یه کیکیان و ویردی به سهردا ده خویندن. یانی دیار بوو که تهنیا پینج دەققەيان لە ژياندا مابوو. جا ئەو پياوە بۆى باس كردم، دەيگوت ئەو پينج دەقىقەپەي بە رادەپەك لى درىن بوربور كە ھەر ئەدەبرايەرە، واي ھەست دەكرد لەو پينج دەقىقەيەدا ئەوەندە دەژى ئەوەندە دەژى كە ھىچ پيويست بهوه نه کات بیر له دوا ساته کانی ژیان بکاتهوه. ئیدی وه خته کهی خوی له سهر ئەو بنەمايە دابەش كرد. دوو دەقىقەي بۆ خواحافىزى لە ھاورىكانى تەرخان کرد، نزیکهی دوو دهقیقهی بق ئهوه تهرخان کرد که بق دواجار بق خوی بیری بكاتەوە، باقىي كاتەكەي بۆ ئەوە تەرخان كرد كە نىگايەكى دەوروبەرى خۆي بكات. دەپگوت جوان له بيرى ماوه كه تەواو پابەندى ئەو دابەشكردنەي وهخته كه سووه... دهبوايه له تهمهني بيست و جهوت ساليدا * (٣)، له ههرهمهی تهندروستی و له تافی لاویدا و بمریت. جوان جوان له بیری بوو كاتى دووعاخوازيى له هاوريكانى كردبوو، هەندى پرسىيارى لى كردبوون، فری به وهزع و حالی ئهو ساتهیانهوه نهبووبوو، لهوهش سهیرتر زور



بهجیددی و به تاسه وه گونی له وه لامه کانیان گرتبوو. که له دوو عاخوازی بووبووهوه، ئیدی نورهی ئه و دوو دهقیقهیه هاتبوو که بو خوی و بو بیرکردنه و و رامانی خوی تهرخان کردبوو و پیشوه خته دهیزانی دهربارهی چی بیر دهکاتهوه. دهیویست بهوپهری خیرایی و بهوپهری روونی ئهوه بق خوى بەرجەستە و وينا بكات كە وەزع و حاللەكان چون دەگوزەريت: ئەو ههنوکه و لیرهدا زندووه، به لام دوای سی دهقیقهی دی دهبوو به چی؟ دهبوو به كەسىكى دى يان بە شىتىكى دى؟ دەكەوتە كوىخ؟ دەپويست ھەر ھەموو ئەو شتانه له ماوهی ئهو دوو دهقیقه یه دا له بنجوبناوان بکات و بیانزانی !... ههر له و نزیکانه دا، کلیسایه کی همه بووه که گومه زه زیرینه که که به به ر تیشکی ههتاودا دەدرەوشايەوە. ئىستاش له بىرى ماوە كە چۆن چاوى بريوەتە ئەو گومهزه و نهیتوانیوه چاو له تیشکی ههتاوهکه بگوازیتهوه و وای هاتووهته بهرچاو که نهو تیشکه بهشیکه له ماهیهت و تهبیعهتی تازهی نهوو، دوای سی دەقىقەيەكى دى ئاوپتەى دەبيت و تياپدا دەتوپتەوە... ديارە ئەو گومان و نهفرهتهی له و شته نادیارهی له پیشی بوو و له ئانوساتی رووداندا بوو، يهجگار ترسيناک بوو، به لام دهيگوت لهو دهمهدا شيتي لهوه ترسيناکتر و به سويتر ئه و بيره بوو كه ئاماني ميشكي نهدهدا و له دلّي خويدا دهيگوت: خۆزگە نەدەمردم، چ دەبوو ئەگەر نەمردبام؟ چ دەبوو ئەگەر ژیانیان دابامەوە! له گیانم خوشبان! ئهگهر شتی وا دهبوو، چ ئهبهدیهتیکم بهدهست دینا! ههر دەقىقەيەكىم دەكرد بە عومرى! بە سەدەيەك، حىسابم بۆ دەقىقە بە دەقىقەي دەكىرد، تاقىه دەقىقەيلەكم بەخەسسار ئەدەدا، تاقلە زەرەپلەكىم بەفىرق ئادەدا! دەيگوت ئەم بىرۆكەيە لەدوا ئەنجامدا، بوو بە رەنج و عەزابېكى ئەوتۆ كە خۆزياى دەخواست، يەكسەر تىربارانى بكەن تا لەو عەزابە بخەلەسىت.

میرزاده، لهناکاوا بیدهنگ بوو، ههموو چاوه پوانی نهو بوون که قسهکهی تهوای بکات و نهنجامیک بهدهسته وه بدات.

ئاگلايا پرسيي:

- تەواو؟

میرزاده، خهوالله و خهیالاوی، وهکو یهکیک تازه خهو بهری دابی گوتی:

- ها؟ بهڵێ... تهواو!



- باشه تق ئەمانەت بۆچى بق ئىمە گىرايەوە؟
- هـهروا بـهرێكهوت بيرم كهوتهوه.. تا رادهيهك دهگهڵ قسـهكانماندا تێكى دهكردهوه!

ئالكساندرا گوتى:

- به لام تو زور له ناکاو و کوتوپ کوتاییت به قسه کهت هینا. میرزاده پیده چی ویستبت له میانه ی قسه که ته وه بگه یه ئه و ئه نجامگیرییه ی که هیچ سات و ده مینکی ژیان به کوپیکان پیوانه ناکریت، هه ندی جار پینج ده قیقه ژیان هه موو گه نجی سه ر ر ووی زه وی دینیی؟ هه ر هه موو ئه مه جوان و به جییه، به لام به یارمه تیت پرسیاری من ئه مه یه: باشه ئه و دوسته ی ئه و هه موو به سه رهاته ترسناکه ی بو گیرایته وه، حوکمه که ی له ئیعدامه وه بو نه کرا به بینگاره زندان؟ واته ئه و ژیانه ئه به دییه ی پی به خشرا که خوزیای پی ده خواست، یانی ئه وه بو خوی ده سکه و تیکی یه جگار گه وره بو وه، سه رمایه و ده و له ته به وی بین به کار برد؟ ئایا ده و له ته و ردی بو هه ر ده قیقه یه کی ده کرد؟
- نا، نهخیر، منیش ههمان پرسیارم لی کرد... ریک و راست وه لامی دامهوه، که نهک ههر به و شیوهیه نه ریابوو، به لکو زور ده قیقانی بهفیری دابوو.
- كەراتە ئەمە ئەزمورنە و تاقىكردنەرە سىەلماندرويەتى كە ھىچ كەسىپك ناتوانى بە حىسابى دەقىقان ژيان بەسەر بەرىت، يانى حىساب بۆ دەقىقە بە دەقىقەى ژيان بكات، نەبا بەفىرۇ بچى. ھەلبەتە ئەمەش ھۆى خۆى ھەيە.

میرزاده گوتی:

- بیگومان، هه لبه ته هن خن خنی ههیه. منیش باوه پم وایه - به لام وین پای ته وه شناتوانم باوه پر بکه م که ...

ئاگلايا گوتى:

- يانى دەتەوى بلنى، لە ھەر كەسىكى دى ئاقلانەتر دەرى؟
 - به لي ههندي جار وام به خهيالدا هاتووه.
 - هيشتاش ههر وا خهيال دهكهي؟

میرزاده، که به دهم ههمان بزهی ناسک و شهرمنه وه له ناگلایای ده پوانی گوتی:



- بەلى، پىم وايە.

به لام دوای تۆزىك، كه بهوپه رى خۆشىييە وه لهوى دەروانى، لىه قاقىاى پىكەنىنى دا.

ئاگلايا، به جۆرە بيزارىيەكەوە گوتى:

- چەند كەسىكى خاكىيت!

میرزاده گوتی:

- به راستی ئیوه ئازان! بهغیلیتان پی دهبهم! له کاتیکا ئیوه پیدهکهنن، به لام من ئهم چیروکه به جوری نیگهرانی کردبووم، ترساندبوومی که ههر ههمووی هاته خهوم، دهتگوت خهو دهبینم، به تایبهتی ئهو پینج دهقیقه یه...

میرزاده، جاریکی دیکه و به نیگای جیددی روانییه کیژهکان و له کاتیکا چاوی بریبووه دور چاوانیان، لهناکاو و بهپهشوکاوی پرسیی:

- خن ئيوه ليم توره نين؟

هەر سىكىان بەسەرسامى پرسىيان:

- بۆچى تورە بىن؟

- چونکه جۆرى قسەكردنەكەم، له شيوازى دەرسگوتنەوه دەچى ...

ههموو دهستيان به پيکهنين کرد.

میرزاده گوتی:

- ئەگەر تورەن، بېزەحمەت لەمە بەدوا تورە مەبن، چونكە بە خۆم دەزانم لە خەلكانى دى كەم ئەزموونترم، كەمتر لە خەلكى ژياوم و كەمتر لە خەلكى لە ژيان دەگەم. بۆيە رەنگە جۆرى قسەكردنەكەم غەرىب بېت!...

به راستی میرزاده، زور پهشوکا.

ئاگلایا، به توندی و به پیداگرتنهوه گوتی:

- تق مادامیکی ده لینی به خته و هر بوویت، مانای وایه له خه لکی زیاتر ژیاوی نه که که متر، ئیدی بق چی مه و زوعه که ده گوریت و داوای بوردن ده که یت خه می ئه وه شت نه بی که گوایه مامق ستا ئاسا ده رست به ئیمه گوتو وه ته وه چونکه ئه مه هیچ سه رکه و تنیکی بق تق تیا نییه. که شفیکی تازه نییه، چونکه پیاو ده توانی به و سق فیگه ریه ی تق سه د سال به خق شی و به خته و ه دی بی سه باره ت به تق چ ریوره سمی جیبه جیک دنی ئیعدامت نیشان بده ن و چه ه د



بویهریکی ناچیز، وهکو یهک وایه، ههمان پهند و دهرسی فهلسهفی له ههر دورکیان هه لده هینجی و ههست به ویه په شادی و په زامه ندی ده کهیت. هه لبه نه ویه ویان به و جوره زور ئاسانه!

خا یهپانچین، که ماوهیه کی زور بوو له سیمایان ورد دهبووه وه، هه لی دایه و گوتی:

- ئاگلایا، نازانم تۆ بۆچى ھەمىشە تورەیت؟ من نازانم تۆ باسى چى دەكەى، بويەرى ناچىز چىيە، مەبەستت لەو قسەيە چىيە؟ قسەكانى مىرزادە، عەيبى نىيە، زۆر باشى ھۆناوە، ھەرچەندە برۆك خەمناكە. بۆچى ساردى دەكەيتەوە ئاگلايا؟ بە پۆكەنىنەوە دەستى بە قسان كرد، كەچى ئۆستا تەواو خەمىنە، وەكو كەو چووە.

- گوئ مەدەيە دايكه! ميرزادە حەيفى كە تۆ ھەرگيز ريورەسىمى ئىعدامت نەدىتورە، دەنا ھەندى پرسىيارم ھەبورن، لىم دەكردىت.

میرزاده بهرسفی دایهوه:

- با، ريورهسمى ئيعدامم ديتووه.

ئاگلايا، هاواري كرد:

- دیتووته؟ دهبوایه به مهزهنده زانیبام! سهیره! که ئیعدامت به چاوی خوّ دیتووه، چوّن دهلّتی به دریّرٔایی ئهو ماوهیه خوّشحال بوویت؟ ههست ناکهی ههق به من بوو؟

ئادىلايد پرسى:

- يانى له گوندهكهتان، خه لكيان ئيعدام دهكرد؟

- نا، له لیون، ئهو ریو رهسمی ئیعدامهم بینی. دهگه شنایدهردا بق ئهویندهر چووم. شنایدهر لهگه ل خویدا بردمی، ههر که گهیشتینه ئهویندهر، ریورهسمی ئیعدامم بینی.

ئاكلايا، به پيداگرتنهوه كوتى:

- ئەو دىمەنەت پى خۆش بوو؟ ھىچ دەرس و عىبرەتىكى بەسىوودت لىخ ھەلىنجا؟

ميرزاده گوتي:

- نا، ههرگیز پیم خوش نهبوو، به پیچهوانهوه، دوای ئهوه به ماوهیه کی کهم



نهخوش که وتم، به لام پیاو راست بلّی دیمهنه که به جوّری سهرنجی راکیشا بووم که نهمده توانی چاوی لی بگوازمه وه.

ئاكلايا كوتى:

- منیش ئەو دیمەنەم دیتبا، نەمدەتوانی چاوی لى بگوازمەوه!
- لەوى، خەلكى حەز ناكەن، ژنان بچنە تەمەشاى ئەو جۆرە دىمەنانە، تەنانەت ئەگەر ژنىكى شتى وا بكات، رۆژنامە باسى دەكات.
- مانای وایه ئهگهر ئهم کاره بق ژنان به ناپهسند بزانن، دهیانهوی بلین ئهمه کاری ژنان نییه، کاری پیاوانه و بهوه پاکانه بق خق دیننهوه، که لوژیکیکی سهیره! بیگومان توش ههمان بوچوونت ههیه.

ئادىلايد قسەكەي بى برى:

- باسى ئەو ئىعدامەمان بۆ بكە!

میرزاده، به نیگهرانی و نارهحهتییهوه گوتی:

- نا، حەزناكەم، چونكە تۆزى لەمە پىش باسى ئىعدامم بۆ يەكىك كرد.
 - بق كيت باس كرد؟
 - بەدەم چاوەروانىيەوە بۆ خزمەتكارەكەتانم باس كرد.

هەر چوار ئافرەتەكە پرسىيان:

- كام خزمهتكار؟

- ئەوەى لە پرسگەكەدايە، ئەوەى لە ژوورە چكۆلەكەى بەرەوەيە... پياويخى پيىرى سىوورەيە، مىن لىه ژوورەكىەدا چاوەروانى ئەوە بىووم كە ئىشان فىودوروفىچ بمدىنى.

خا جەنەرال گوتى:

- سەيرە!

ئاكلايا كوتى:

- میرزاده پیاویکی دیموکراته. مادامیکی بز (ئالکسی)ت باس کردووه، دهبی بز ئیمهشی باس بکهیت.

ئادىلايد دووبارە گوتى:

- من زور حهز دهکهم گویم له و چیروکه بیت، هه ر دهبی باسی بکهی! میسرزاده، ئساوریکی لسی دایه وه، کسه میک گهشسایه و بسه متمسانه و



جوشوخروشیکی خورسکهوه گوتی:

- تۆزى لەمە پىش، كە داوات لى كردم، بابەتى تابلۆيەكت بى پىشىنياز بكەم ئادىنەى بكىشىت، ئەوەم ھات بە بىرا كە دەموچاوى كابرايەكى مەحكوم بە ئىعدام، ئىعدام بە گيوتىن (مقصله) لەساتى پىش داھاتنەوەى كىردەكە، كاتى حسەر سەكۆيەكە وەستاوە و دەيانەوى، لەسەر لەوحەكە بە دەما پالى بخەن، بكىشىت.

ئادىلايد پرسىي:

- چۆن؟ دەموچاوى ھەر دەموچاوى؟ بابەتىكى سەيرە! چۆن تابلۆيەك دەر دەچىت؟

میرزاده، بهجو شوخروشه وه لهسه ری رویشت:

- نازانم، به لام بق نا؟ من ماوهیه که له وه پیش، تابلقیه کی له و بابه ته مله ابازل) دا بینیی * (٤). زورم حه ز ده کرد بقتانی باس بکه م. روزی له روزان بوتانی باس ده که م. نه و دیمه ن و تابلقیه زوری کار تی کردم.

ئادىلايد گوتى:

- هەلبەتە دەبى باسى ئەو تابلۆيەمان بۆ بكەى كە لە شارى بازل، بىنيوتە، بەلام دوايى. ھەنوكە دەمەوى باسى دىمەنى ئىعدامەكەم بۆ بكەيت. دەتوانى دىمەنەكەم، وەكو چۆن خۆت بىنيوەتە، بۆ باس بكەيت؟ دەموچاوەكە چۆن وينه دەكىشىرىت؟ ھەر دەموچاوىكى رووت بى و تەواو؟ چۆن دەموچاوىكى بىنت؟

میرزاده، به راده یه کنهم بیره و هرییه کاری تیکرد، ده تگوت هه موو شتیکی بیر چووه، تهنیا ئه و شته نهبیت، بزیه یه کسه ر و به په روشه و هاته قسان.

- ئەمەى باسى دەكەم، رىكى يەك دەقىقە پىش مردنەكەى بوو. پاش ئەوەى بە پەيۋەكەدا سەر كەوت و لەسەر سەكۆكە رەق راوەستا، رىكى لەو دەمەدا ئاورى لاى منى دايەوە، نىگام لە نىگاى ھەلەنگوت، سەروچاويم بىنى و لەھەموو شىتىكى حالى بووم... بەلام چۆن ئەوەوەسف دەكرىت؟ بە چ زمانى؟ خۆزگە تۆ يان - كەسىكى دى- دەتانتوانى، وينەى ئەو دەموچاوە بكىشىن! خۆزگە بە چاوى خۆت دەتبىنى! ئەوسا، رىكى لەو دەمەدا وام ھات بە خەيالدا، كە ئەگەر ئەم دىمەنە بكرىت بەر تابلۆيەك، لەوەيە شىتىكى باش و بەسوود



دەر بچيت، بەلام دەبى ھەموو شىتىكى پىش ئەو ساتەش، ھەر ھەموو شىتىك، بیته بهرجهسته کردن! ئه و پیاوه له زنداندا بوو، وای تهسهور و وینا ده کرد، بهلای کهمهوه پهک ههفتهی دی ماوه بن جنبهجنکردنی ئیعدامهکهی. حیسابی ئەوەي كردبوو كە تەشرىفاتى ئاسايى ئەم كارە ماوەپلەك دەخاپلەنىت، دیکومینت و سهنه و نهوراقه کان بق شوینی دی قری دهکریت و دوای هەفتەپەك ئەمجا دەگەرىتەوە، بەلام لەبەر ھەنىدى ھىق، ئەو تەشىرىفاتە ماوهیه کی کهمتری خایاند. سه عات پینجی بهرهبه یان بوو، کابرا له غورابی خەودا بوو. ئاخرو ئۆخرى مانگى ئۆكتۆبەر بوو. ئەو كاتانە، سەعات پىنج دنيا هیشت هسهر تاریک و سارده. سهروکی زندانهوانهکان به خف و مەفرەزەيەكەوە، بەبى خشيە، خۆى بەژوورا كرد، بە ئەسپايى شانى تەكان دا. يارۆي زنداني، ھەستايە سەر ئانىشكان، كە چاوى بە رووناكىيەكە كەوت گوتى: 'چىيە؟ " پىيان گوت: 'خۆت ئاماده بكه، دواى سەعات نق ئىعدامى'. كابرا هیشتا چاوی به خهوهوه بوو. باوهری به گویی خوی نهدهکرد، کهوته گەنگەشبە و گوتى ئەوراقەكانى بە ھەفتەپەكى دى تەواق نابن، بەلام كە خەق بهری دا و به تهواوه تی بیدار بووهوه، بیدهنگ بوو - وایان بو من گیرایهوه -پاشان کابرا گوتی: 'به لام ئهمه رهوای ههق نبیه، نا ناوا و بهو کوتوپری و له ناخافله! دیسان بیدهنگ بوو و ئیتر ورتهی لیوه نههات. سن چوار سهعاتیک سەرفى ئامادەكارى وەك: ھاتنى قەشە، قاوەلتى كە بريتى بوو لە شەراب و قاوه و گوشت (ئاخر ئەمە گالتەجارى نىيە؟ ئەگەر جوان لەو شتە ورد بينەوە، به راستی جگه له داردقی نا چیته هیچ خانهیه کی تردوه! کهچی! نهوانه بهوپهری دلسافی ئه و کاره ئهنجام دهدهن و به میهر و دلوقانی مروقانی دەزانن !) پاشان بردیان بن سەر پیشاو، (پیم وایه تن هنری ئەم كارە نازانیت) ئەوسىا بە ناوەندى شارا بۆ لاى گيوتىنەكەيان برد... يىم وايە كابرا تا ئەو كاتهش، كه گاليسكهكه بهرهو گيوتينهكه دهيبرد، ههر وايدهزاني ههتاههتايه ههر دهژی. پیم وایه به دریژایی ریگه له دلی خویدا دهیگوت: هیشتا ژیانیکی زۆرم له پیشه. هیشتا سی شهقامم لهبهردهمه، ئهم شهقامه و پاشان ئهو شهقامهی که به دهسته راستدا نانهواخانهکهی لییه... هیشتا زورمان ماوه بگەینه دوکانی نانەواخانەكه! دەوروپەرى لىه خەلكىدا جمهى دەهات!



یه کپارچه ژاوه ژاو و هه راوهه نگامه بوو. ده هه زار ده موچاو و بیست هه زار چاو ته مه شای ئه ویان ده کرد، وه ره ته حه مولی ئه مه بکه، به تایبه تی که بیری له وه ده کرده وه: نه و هه زار به هه زار خه لکه ی له و ناوه ن شتاقیان ئیعدام ناکرین، به لام من ئیعدام ده کریم! . به هه رحال ئه مه هه مووی بیر و خه یالی پیش دوا ده قیقه ی ژیانی بوو.

ئهوهتا گهیشته پای ئهو پهیژهیهی که بن گیوتینه که سهر دهکهوت، ئهوهتا لهوینده ر، له پای پهیژهکه دا دهوهستی، لهناکاو له هغرژنی گریان دهدات. ئهو پیاوهی که دهیانگووت، کهسیکی جهربه ره و عهگید و ورهبه ره و چهته و ریخگر و تاوانباریکی دلره ق بووه. له هغرژنی گریانی دا. به دریژایی ریگا، کابرای کهشیش له گالیسکهکه دا لی دوور نهکهوتبووه وه، بهرده وام قسه ی بن کردبوو، به لام پیده چی، کابرا کهم و زور گویی لی نهبوویی، ههر دوای یه ک دوو و شه ی ههوه ل، ئیدی نهیتوانیوه هیچی لی حالی ببیت ده بی شته کان به و شیوه یه بووبیت.

ئه وه تا وا به پهیژه که دا سه رده که و یت. لاقی به کوت و زنجیر بوو و ناچار هه نگاوی کورتی ده نا. که شیشه که که دیار بوو پیاویکی فامیده یه ده ستبه رداری و یر دخوانی بوو و نهیده ویست له و کاته دا خاچه که ی بر پاگریت تا ماچی بکات. کابرا له سه ر پهیژه که پهنگی زه رد هه نگه پا بوو. بووبوو به زه عفه رانی زه رد، به لام که پینی نایه سه ر مقصله که (گیوتین) پهنگی بوو به جاوی سپی... له وه ده چوو لاقه کانی و شک بووبن، ده تگوت داری و شکن، پیده چوو هیلنجی بیت و شتیک له ئه و کی گیرا بیت. قه ت پوژی له پوژان که ترسا بیت، یان له و ساته ترسناکانه دا که پیاو هو شی به خویه تی و هیچ ده لاسه تیکی نییه، هه ستت به حاله تیکی له و بابه ته کردووه ؟ وا ته سه ور و و ینا ده که م کاتی پیاو پووب پووی مه ترسیه کی کوشنده ده بیت و و و بیا ده سه لاتیکی نامینی، بن نموونه خانوویه کی به سه را بروخینت، هه نگی به ده ستی خوی نییه حه زده کات له جینی خوی دانیشیت و چاو بنوقینی، چی ده ستی با ببیت!...

کاتی ئەو حالّـەتی سستی و داروخانـه بەســهر کابرای مەحکوومــدا زال دەبوو، يارۆی كەشىش، بى ھىچ قسـەيەک، بەلەز خاچەكەی، لە دەمى نزیک



دەكردەوە تا ماچى بكات، خاچىكى چكۆلەى زىويى چوار لقە بوو، زووزوو، لە زارى نزىك دەخستەوە... ھەر كاتى خاچەكە بەر لىدى دەكەوت، كابرا چاوى دەكردنەوە، بۆ چەند ساتىكى كەم ژيانى تىدەگەرايەو، دەبوژايەوە و چەند ھەنگاوىكى دەنا. زۆر بە تامەزرۆيى، زۆر بەپەلە، ناچەكەى ماچ دەكرد، لە تۆ وايە، دەترسىيت شىتىكى پيويسىت و زەروورى لەبىر بچيت، بەلام مىن باوەر ناكەم لەو ساتەدا ھىچ بىر و خوليايەكى ئايىنى لە سەردا بووبى. يان بىوانى لەو ساتەدا ھەست بە ھىچ سۆزىكى ئايىنى بكات.

ئیدی وهزعهکه به و دهقه وه مایه وه، تا کابرا له سه ر له و حه داره کهی ژیر کیردی گیوتنه که پاکشا... سهیر ئه وه یه تاوانباران به ده گمه ن له و دوا دهمانه ی دواییه دا. ده بورینه وه و له هر شه ده چن! به پیچه وانه وه، میشک له و دهمانه دا زندو و تر و خیراتر ده بین، وه کو داینه می کار ده کات. ده توانم ئه و خه یالانه ی له و دهمه دا به میشکا دین، به رجه سته بکه م، هه لبه ته هه رهم مووشیان بی سه روبه روغه و ته نانه ت کل میدییشن، بی نموونه ئه و پیاوه ی که زه ق نه مه شای من ده کات ... زیپکه به ناوچه وانیه وه یه. کابرای جه لاد، یه کیک له دوگمه کانی چاکه ته که ی ژه نگاوییه ...



ماوهی سانییهیهک، هۆشی تیا بی و بزانیت که له جهسته جیا کراوهتهوه! .. پهکو لهو ههسته پینج سانییهیهک بخایهنی چ دهیی؟...

تو وینهی گیوتنه که به جوّری بکیشه که تهنیا دوا پلهی سهرکهوتنی کابرای تاوانبار بو سهر سهکوّکه، له بینهرهوه دیار بی، کابرا لهو دهمه دا که پی دهخاته سهر نهم دوا پلهیه وینه بکیشه، رهنگی تهواو زهردا هه لگه را بی، رهنگی مردووی لی نیشتبیت و کهشیشه که خاچه که ی بو بردبیته پیشی و کابرا لیوه شین هه لگه راوه کانی لینی بردبیته پیشی و به دهم تهمه شا کردنه و هموو شتیک بزانیت. یانی خاچ و که لله سهره که بابه تی سهره کیی تابلوکه ی تو دهبیت، به لام سهروچاوی که شیشه که و جه لاده که و دوو یاریده ده ره که و ده و باکراوندیکی سهروچاوی کومه لیک له تهمه شافانانی خواره وه، ده شیت وه کو باکراوندیکی دوور و تهماوی تابلوکه به کار ببریت. ئیدی تابلو هه ی تابلو. من به خهیالی خوم تابلوکه به و جوّره دهبینم.

میرزاده، بیدهنگ بوو، بهئارامی روانییه گویگرهکانی:

ئالكساندرا وهكو ئەوھى خۆى بدويننى گوتى:

- هەلبەتە ئەم تابلۆيە ھىچ جۆرە تەسەوفىكى تيا نىيە!

ئادىلايد پېشنيازى كرد:

- هەنوكە، باسى ئەشق و ئاشقىنىيى خۆتمان بۆ بكە!

میرزاده، بهسهرسامی تهمهشای کرد. ئادیلایدا بهپهله گوتی:

- گوی بگره. دهبی باسی ئه و تابلایه شاری (بازل)مان بو بکهیت، ئهمهیان با بمینی بو دوایی، به لام ئیستا حه ز دهکهم باسی ئاشقینیه کهی خوتمان بو بکهی. حاشای لی نهکهیت، چونکه ماقوول نییه ئاشق نهبووبیت، ئهوه ش بزانه که دهستت به گیرانه وهی چیر ق که که ده ده شه نیت، یانی شته که مه فه لسه فینه.

ئاگلايا، لەناكاو لنى يرسى:

- نازانم بۆچى كاتى لە گىزانەوەى ھەر حىكايەت و سەربھوردىك دەبىتەوە، ھەست بە جۆرە شەرمەزارىيەك دەكەيت، وەك بلىنى لە قسىەكانى خۆت ژىنوان دەبىتەوە، نازانم بۆچى؟



خا یهپانچین، نیگایه کی سهرزهنش ئامیزی ئاگلایای کرد، قسه کهی پی بری و گوتی:

- ده گهوجه گهوج! ئهم قسانه چییه!

ئالكساندرا، قسهكهى دايكى سهلماند و گوتى:

- وهللا راست! ئەم گەوجە گەوجە چىيە؟

خا جەنەرال، ئاورى بۆ لاى مىرزادە دايەوە و گوتى:

- میرزاده، لینی مهگره ئهو قسهیهی به راست نییه، تهنیا بی ههوهسه و هیچی تر، دهیهوی سهر بکاته سهرت، دهنا ئهوهنده بینهدهب نییه! که دهبینی سهر دهکهنه سهرت، گوییان مهدهیه، گومانی خراپ نهکهیت. رهنگه له شتیک پهست بووبن، بهلام تویان خوش دهوی، من دهیانناسم. دهموچاویان دهخورتنمهوه!

میرزاده، قسه کانی خا پهپانچینی سهلماند و گوتی:

- منیش دهموچاویان دهخوینمهوه، سیمایان دیاره.

ئادىلايد، بە كونجكاوييەوە گوتى:

- چۆن؟

دوو كېژهكهى دى، بەتاسەوە پرسيان:

- چې له دهموچاومانا دهخوينيتهوه؟ چې به سيمامانهوه دياره؟

به لام میرزاده، بیدهنگ بوو، ههموو کیژهکان چاوه روانی وه لامی نه و بوون. نه وجا میرزاده به نهسیایی و به جیددی گوتی:

- دوایی باسی ئەمە دەكەم!

ئاگلایا هاواری کرد:

- تۆ دەتەرى بمانخەيتە سەر كەلكەلە! بۆ خۆت وەك بەرزەكى بابان بۆى دەر بچيت! چەندىش بەجىددىتە!

ئادىلايد، دووبارە بەلەز گوتى:

- زۆر باشه، ئهگهر راست دەكهیت و كهسیخکی ئهوهنده سهرناسیت و سیمای خهلک دهخوینیتهوه، دیاره دهبی رۆژی له رۆژان ئاشقیکی شهیداش بووبی. كهواته مهزهندهكهم راست دهر چوو. دهی بۆمانی بگیرهوه!

میرزاده، به ههمان دهنگی ئارام و بهویقار بهرسقی دایهوه:



- من ههرگیز ئاشق نهبووم، به لام به شیوهیه کی دی خوشحال و دلخوش بووم.
 - چۆن؟ به چ شيوهيهك؟
 - دەى باشە. دەيگىرمەوە بەلام.
 - میرزاده، به دهم مینگه مینگ و حهواس پهرتییه وه، ئه و قسه یه ی کرد.

يەراويز:

- * 'وهسفی روزئیاوا و روزهه لات لهمیژه کیراوه، کونه': نهمه له قهسیده یه کی لیرمانتوفه وه، به ناوونیشانی (روزنامه وان و خوینه و و نووسه ر) وهر گیراوه، به دهستکارییه وه وهر گیراوه.
- * "ئەمە پياويك بوو، لەگەڵ چەند كەسىيكى دىدا، بە تۆمەتى سىاسى، حوكمى تىرباران درابوو..." ئانا، بېرەژنەكەى دۆستۆيفسىكى لە نووسىينىكىدا دەلىت: دۆستويفسىكى بە باسى بىرەوەريەكانى جېبەجىكردنى حوكمى ئىعدام بەسەر گروپى بتراشفكىدا، زۆر خەمبار دەبوو، ئازارى پى دەخوارد، بۆيە زۆر بە كەمى دەيگىرايەوە و باسى دەكرد، بەلام من بە خۆم سىن جار گويم لى بووە، بە ھەمان ئەو شىوانەى كە لە رۆمانى (گەمۋە)دا ھاتووە، گىراويتيەوە.
- * من ماوهیه که له وه پیش، تابلقیه کی له و بابه ته مه بازلدا بینی... دوستویفسکی، له مانگی ئابی ۱۸۲۷دا سهردانی موزهخانه ی بازلی کردووه و ههندی تابلق، زور کاریان تی کردووه، لیرهدا ئاماژه بو تابلقکه ی هانس فریس (پهراندنی سهری قهشه یوههنای مههمهدان ۱۹۱۱) دهکات. که هیشتا به زندوویه تی له دیرد.

فدسنى شدشدم

میرزاده دهستی به قسان کرد، گوتی:

- هینده به کونجکاوی و تامهزرویی ده پوانن، پیم وایه نهگهر ئه و تامهزرویی و تاسه یه تان پاراو و تیر نه کهم. پهنگه تو په بین!

ئەوسا، بزەيەكى بۆ كرد و بەلەز گوتى:

- نا، نا، گالته دهکهم. کومهلیک مندالیش لهوینده ربوون. ههموو کاتی ههر دهگهل مندالهکاندا بووم، تهنیا دهگهل مندالهکاندا، مندالانی گوندهکهدا، که ههموو مهکتهبلی بوون، وهختی خوّم بهسه ردهبرد. من ماموستایان نهبووم، نا. ماموستایهکیان ههبوو نیوی ژول تیبو بوو، من جارجار شتیکی کهم، شتوکهیهکم فیر دهکردن، گرینگ ئهوه بوو زوّربهی کات دهگهل واندا بووم، هاورییان بووم، ههموو چوار سالهکهی ئهوینده رم دهگهل واندا رابوارد. جگه لهوه هیچ ئارهزوویهکی ترم نهبوو، پیویستم به هیچ شتیکی رابوارد. جگه لهوه هیچ ئارهزوویهکی ترم نهبوو، پیویستم به هیچ شتیکی دی نهبوو، ههموو قسهیهکم دهگهلاا دهکردن، هیچم لی نهدهشاردنهوه، وای لی هات، له ئهنجامدا، باب و داک و خزمهکانیان ههموو رقیان لیم بوو، چونکه مندالهکان به جوّری هوّگر و متووی من بووبوون که بهبی من چونکه مندالهکان به جوّری هوّگر و متووی من بووبوون که بهبی من همهلیان نهدهکرد، ههمیشه بهدهوری منهوه بوون. خوّ ماموسیا و به درّمنی ههره گهوره و سهرسهختی



من. لهويندهر و به هـنى ئهو مندالانهوه، درهنيكي زورم بن خن پهيدا كرد. تهنانهت شينايدهريش سهرزهنشيتي دهكيردم. نيازانم ئهوانيه ئهو هيهموو ترسه یان له چی بوو؟ پیاو ده توانی هه موو شتیک به مندال بلیت، هه ر ههموو شتیک، جلهوی مندال به هیچ شتیک ناگیریت، ههمیشه له بیری ئەوەدا بووم كە خەلكى گەورە چەند لە دنياى مندال بىخەبەر و غافلن، تهنانهت داک و بابانیش هیچیان دهربارهی مندالهکانی خوشیان نهدهزانی. شاردنهوهی ههر شتیک له مندالان به بیانووهی که هیشتا بچووکن. وهختی ئەوە نەھاتووە ئەو شىتە بزانن، بە راسىتى بېرۆكەيەكى نابەجى و خەمناكە! مندالان، زۆر بەئاسانى ھەست بەرە دەكەن، كە داك و بابيان، لهوه به بچووکتریان دهزانن که بتوانن تیبگهن و شت بفامن، له کاتیکا له ههموو شتیک تیدهگهن! (جاری وایه له ئاسیترین بابهتدا، شتی وا دهلین، كه به ئەقلى ھىچ گەورەيەكدا نايەت.) سىوبحانەللا كاتى ئەم بالندە چكۆلە جوانه، بهویهری خوشحالی و متمانهوه تهمهشات دهکات، ئایا دهتوانی فیلی لى بكەپت و ھەست بە تەرىقى و شەرمەزارى نەكەپت؟ من بۆپە ناوم ناون بالنده، چونکه، لهم دنیایه دا هیچ شتیک له تهیر و بالنده جوانترو موبارهکتر نىيە!

به لین، ههموو خه لکی گونده که، لهبه ره قریه کی تایبه تی و دیار، لیم به قینا چووبوون، لیم بینزار بوون، به لام رقه کهی ماموستا تیبو، به غیلی و حه سوودی بوو. له ههوه له وه که ده پینی، منداله کان زور به هاسانی و به روونی، من هه رچییه ک ده لیم فیری ده بن و هیچ شتیک له وه وه فیر نابن، به سه رسامی سه ریکی با ده دا و هیچی نه ده گوت، به لام پاشان که پیم گوت، به سه من و نه به و، ناتوانین هیچ فیری به و مندالانه بکه ین، چونکه هیچمان پی نییه، به لکو به پیچه وانه وه، به وان ده توانن، بیمه فیر بکه ن. یانی نهوان هیچ له بیمه وه فیر نابن، به لام بیمه زور شت له وانه وه فیر ده بین، هه نگی که و ته گالته پیکردنم. نازانم چون ده یتوانی به غیلی به من به ریت و گالته م پی بکات، له کاتیکا که به و به خویشی له ناو منداله کان و ده گه ل منداله کاندا ده ژیا. پیاو که ده گه ل مندالدا هه لسو و که و ت ده کات، دل و



دهروونی دهکریته وه، روحی پاک دهبیته وه!... له ئاسایشتگه کهی شنایده ردا، نه خوّشیکی زوّر داماو هم بوو، ئیدی ئه مه زوّر کلّوّل و داماو بوو، وه زع و حالی به راده یه ک خراب بوو که زه حمه ت بوو وینه ی پهیدا ببی. وه کو شیتیک له وینده رگل درابو وه و چاره سه رو ده رمان ده کرا، به لام من پیم شیتیک له وینده رگل درابو وه و چاره سه رو ده رمان ده کرا، به لام من پیم وایه نه خوّشییه کهی ئه و شیتی نه بوو، به لکو که سیک بوو، به ده و داخ و که سیدی زوّر ترسناکه وه ده تلایه وه.. هه موو نه خوّشییه کهی ئه وه بوو. خوّزگه ده تان زانی ئه نجام منداله کان چ کاریکیان تی کرد! با باسی ئه مه نه خوّشه هه الگرین بو دوایی. جاری باسی ئه وه تان بو ده کهم، که ئه مه مه سه له یه چوّن له سه ره تاوه ده ستی پی کرد. منداله کان له هه وه له وه خوّشیان نه ده ویستم، چونکه هه مگه وره بووم و هه م بیده سه لات و بی سه روبه ر بووم. به خوّیشم ده زانم که جوان و قوّز نیم، له هه موو ئه مه شراتر بابایه کی بینگانه بووم. منداله کان له هه وه له وه گالته یان پی ده کردم، نه که هم گالته، به لکو که دیتیان ماری ماچ ده کهم، ده ستیان به به ردبارانم نه که هم گالته ته نیا یه که جاره ماچ کرد.

میرزاده، که بینیی کیژهکان، خهریکه بزهی تهوسامیزیان دیتی، بهپهله و بق ئهوهی ریگه له بزهکانیان بگریت گوتی:

- نا، نا، پی مهکهن. مهسههه هیچ پهیوهندییه کی به نهشت و خوشهویستییه وه نهبوه، نهگهر ده تانزانی چ به شهریخی کلول و نهگبه ته وهکو من، دلتان به حالی دهسووتا. ماری خهلکی گونده که بوو، پیره ژنیکی پیری دایکی ههبوو، به ئیزنی کویخای گوند، ری درابوو، که یهکیک له پهنجهره کانی کوخته کهی بکات به دو کانوچکهیه ک و لهوینده رهوه دهرزی و داو و توتن و سابون و ئهوه جوّره ورده واله ههرزانبه هایانه به کریاران بفروشیت و به و گیانه مهرگییه، بری ویی خوی پهیدا بکات. ئهم پیره ژنه نهخوش بوو، باداری ده گهلدا بوو، لاقه کانی به جوّری ئاوسا بوون که نهیده توانی ری بکات. به دریزایی وه خت له به رپهنجه ره کهدا دانیشتبوو. ماری کچی بوو، له تهمهنی بیست سالیدا بوو، هینده باریک و بنیس و له دولاواز بوو، فووت لی کردبا، با ده پیبرد. ده می بوو تووشی سیل



بووبوو، به راستی به هنی ئهو نهخوشییهوه، توابووهوه، به لام ویرای ئەرەش كارەكەرى مالانى دەكرا، بى نموونە ژوورى دەسىرى، جاشىقرىيى دهکرد، قابوقاچاغی دهشت، ناو حهوشهی گسک دهدا، به حهیوانات و مالاتی نیو گەور و پشتیرانیش رادەگەیشت. چەرچىيەكى فەرەنسى كە بە گوندهکهدا تیدهیهری، فریوی دهدات و ههانی دهگرینت، به لام دوای یهک ههفته له ناوهندی ریگادا بهرهللای دهکات و وهکو بهرزهکی بانان بوی دهر دهچینت. کیژهی بهستهزمان، بهدهم دهروزه و گهداییهوه، شهکهت و ماندوو، سهروپۆتەلاک تۆزاوى، جلوبەرگ شىرۆلە و پىلاو دراو، دواى ئەومى يەك هەفتەى تەواو بەريوە دەبى، ئىدى لە ماوەى ئەو ھەفتەپەدا لە لارى و دهشت و بیاباندا دهخهوی، سهرمای دهبیت، ههر دوو ینی یهکیارچه دهبن به زام و تلوّقه، دەستەكانى دەئاوسىنن و دەقلەشىنن... ئا بەو رەوش و وەزع و حالهوه بق مال دهگهريتهوه. ههلبهته ئهم كيژه پيشتريش جوان نهبوو، به لام دووچاری مهنگ و میهرهبان و بنگهردیی پنوه بوو. کیژنکی زور بندهنگ بوو، لەرادەبەدەر بندەنگ بوو. كاتى خۆى، زوو، جارنك بەدەم كاركردنهوه، لهناكاوا ههلى كردبووه گۆرانىچرىن و ئىستاش، له بىرمه كه چۆن ئەو خەلكە بەسەرسامى و حيرەتەرە كەرتنە گالتەپيكردنى: 'ئاھا مارى گۆرانى دەلىت؟ دە تەمەشا!". مارى، زۆر يەشىۆكا، بە جۆرى تەرىق بووهوه که لهو روزه بهدواوه کهس نه گونی له گورانیچرینی بوو و نه له قسيه كردني، ئەو سيەردەمە ھىشىتا خەلكى لەگەليا باش بورون، بەلام ياش ئەوەي بەو حاله بېحالەوە، بەو نەخۆشىي و شىرۆلەييەوە، گەرايەوە، كەس كەمترىن بەزەيى يىدا نەدەھاتەوە. جا بروانە دلرەقىيى ئەو خەلكە لەو جۆرە بارودۆخسەدا! ئەوەي سىنۆز و بەزەپىسە لىنە بىروبۆچوونسە نسەگۆر و پیشوهخته کانیاندا نهبوو! دایکی په کهمین که س بوو که به ویهری قار و غەزەبەوە پېشوازىي كرد. پىنى گوت: تۆ بوويتە مايەي سەرشىقرىي من! ئابرووت بردم!". ئەوەي راستى بى دايكى يەكەم كەس بوو كە كردى بە مهخسهرهی خه لکی، دهمی خه لکی لی کردهوه، کردی به گهیچاری ناشنا و بنگانه. كاتى خەلكى گونىدى زانىيان كە مارى گەراوەتەوە، زۆربەيان



ریکهوتن که له کوخته پهرپوتهکهی پیرهژندا خر ببنهوه: پیر و مندال، ژنان و کچان: ئاپۆرايەكى شيرزه و كونجكاو كۆ بوونەوه! مارى، شىرۆ شىەيريو، برسی و چاو به گریان، له بهریتی پیره ژندا، له عاردی که وتبوو. که چاوی به ئايۆراى ئەو خەلكە كەوت، دەموچاوى لەنتو قارە يەخش و پەرىشانەكەيدا شاردەرە و هىندەي دى خۆي قانگله كرد. هەموو به جۆرى سەيريان دەكرد وەكو ئەوەي حەيوانىكى گلاو بىت. پىرەژنان سەركۆنەيان دەكرد و جننويان دەدايه، گەنجان گالتەيان يى دەكرد. ژنان، سەركۆنەيان دەكرد و به قيزوبيزهوه تەمەشايان دەكرد، وەك ئەوەي كرمى جالجالۆكە بیت. دایکه کهی نه ک ههر ریگهی ئهم ههموو سهرزهنشت و بیزکالییهی دەدا، بەلكو زۆرىشى لە گيان خۆش بوو، سەرى رەزامەندىي بۆ يەك بە يەكيان دەلەقاند. يىرەژن بە خۆى نەخۆش بوو، كە ئەو خەفەتەشىي ھاتە سهر، هینندهی دی دهردی گران بوو، گهیشتبووه حالی مردن. ئیدی دوای دوو دانه مانکان بهرگهی نهگرت و مرد. دهیزانی دهمریت، به لام تا مردیش دهگهل کیژهکهیدا ههر ئاشت نهبووهوه و زاری له زاری نهگهرا. له دالانه ساردوسوهکهدا دهیخهواند و همه ربق ئاهی سویند خواردنی دهدایه. پیرهژن، ههمیشه کی خوا پیویستی بهوه بوو لاقه نهخوشه کانی له ئاوی گەرم بنى، مارى، ھەموو رۆژى ئەم كارەي بۆ دەكرد، يىپى رادەگەيشت و به ههموو پیویستبیه کیدا رادهگهبشت. پیرهژن، بهبیدهنگی، ئهم کومهکهی مارىي قەبوول دەكرد و بەلام قەت تاقە قسەيەكىشى دەگەل نەدەكرد.



حیسابی ئافرهتی بق نه کهن و شهرماوه رترین قسه یان له حوزوریدا ده کرد. هه ندی جار، هه نبه ته زقر به ده گمهن، کاتی رقر انی یه ک شه ممه سه رخق ش ده بوون، هه ربق پیکه نین و رابواردن چه ند قرق شیکیان له به رده میا فری ده دایه عاردی، ماریش به بینده نگی، بی ئه وهی فیزه ی لیوه بینت، سکه کانی هه نبده گرته وه. ئیدی له و کاته وه که و تبووه کو که و خوین هه نینان. ئه نجام جله کانی به جوری شرق شه پریو بوو که رووی نه ده هات له نیو گوندیدا ده ربکه وی، له وساوه که گه رابووه وه، به پی خاوسی ده گه را، ئیدی هه رله و سه روبه نده وه، مندانه مه کته بلی – که ژماره یان نزیکه ی چل مه کته بلییه که ده بسوو – گیچ ه نیان پین ده کیرد و لاساییان ده کیرده و و ته نانه توربارانیشیان ده کرد.

ماریا، داوای لهگاوانه که گوند کرد، که پینی بدات چیله کانی بق بله وه پینی، لی یار ق گاوان ده ری کرد. پاشان ماری، خوبه خو و بی ئیزنی یار ق گاوان، هه مو و به یانییه که دووی گاگه له که ده که و ت و پوژ تا ئیواری له و ده شتوده ره بوو. یار ق گاوان که بینیی ئه مه یارمه تیده ریکی باشه بو وی، ئیدی نه که هه رده ری نه ده کرد، به لکو هه ندی جار، پاشماوه ی نان و په نیره که ی خویشی ده دایه و به خه یالی خوی خیر یکی گه وره ی ده کرد.



بق ئەوانەى حەيا و حورمەت لەدەست دەدەن، ئابرووى خۆيان بە تكان دەدەن! كىن بىن باشىه؟ كچيەتى، كىچ! " زۆر قسىەى قىۆرى دىكىەى لەو بابەتە!...

تهسهور بکهن، که ئهم گوتارهی کابرای رهبهن، ئهو ههموو سووکایهتییه، زوربهی ههره زوری حهشاماته کهی دلخوش کرد، به دلیان بوو، به لام لهو دهمه دا بویه ریکی چاوه رواننه کراو رووی دا، ههموو منداله کان لایه نگری مارییان کرد، چونکه لهو ماوه یه دا ههموو متووی من بووبوون و مارییان خوش ده ویست. بویه ره که بهم جوره دهستی پی کرد:

دەمويست فرياى مارى بكەوم و شتتكى بۆ بكەم. مارى پيويستى به تۆزى پارە بوو، شىنقرى لە بەركدا نەبوو، بەلام منىش ئەو كاتەي لەوپنىدەر بووم، تاقه قروشیکم شک نهدهبرد. دهرزیلهیه کی چکولهی ئه لماس نیشانم ههبوو، چهرچیپهک هاته گوندی و دهرزیلهکهم یی فروشت. من به ههشت فرانک بیم فروشت، به لام فریت دابا چل فرانکی دینا. ماوهیه کی زور بهدووی ماریدا گهرام، دهمویست به تهنیا بیدینم. ئهنجام له دهریی گوندا، له نزیکی داریکی سهر ئه کویره ریگایهی که بن کویستانهکان دهچوو ماریم بینی. ههشت فرانکهکهم دایه، ئامۆژگاریم کرد که دهستی پیوه بگری، چونکه پاره ی دیکهم نیپه بیدهمی. ئهوسیا ماچم کرد و پیم گوت وا زهن نه کات نیازم خرایه، له به رئه وه ماچم نه کرد که ناشقی بوویم، به لکو ته نیا لهبهر ئهوه بوو زورم بهزهیی ییدا دههاتهوه و بیم گوت که ههرگیز، روزی له روِّژان به تاوانبار و خهتابارم نهزانیوه، به لکو به قهرهبه خت و نه گبهتم زانیوه، زورم حهز دهکرد دلخوشی بدهمهوه و قهناعهتی یی بینم که نابی خوّى له هيچ كەسىنك بە كەمتر بزانىت، نابىت لەھەنبەر كەسىدا ھەسىت بە شەرمەزارى و سەرشۆرى بكات، بەلام پى نەدەچوو لە مەبەستم حالى بوو بيّت، پەكسىەر ھەسىتم بەرە كىرد، ھەرچەندە بە دريْژاپى ئەر مارەپ ھەر بندهنگ بوو، چاوی بریبووه ئهرزهکه و پهجگار تهریق و شهرمهزار دیار دبوو، که من له قسه کانم بوومه وه، له ناکاو په لاماری دهستی دام و ماچی کرد، منیش پهکسهر پهلاماری دهستیم دا که ماچی بکهم، بهلام دهستی له



دهستم رایسکاند و نهیهیشت رای مووسم.

ريك له و كاته دا منداله كان پهيدا بوون و ئيمه يان بيني. پاشان زانيم، تومه ز ماوه یه کی ماوه یه کی زور بوو، تاقیبی منیان ده کرد. منداله کان كەوتنى فىكەكىشىان و چەپلەلىدان و ھوراكىشىان. مارى ھەلات. ويسىتم قسهیان بق بکهم، کهچی کهوتنه بهردبارانم. ئیدی ههر ههمان روژ ههموو گوند به ههوالهکهیان زانی. ههر ههموو ئهمه بهسهر ماریدا شکایهوه. هيندهي دي ليي چوون بهقينا و كهوتنه بوغزاندني. تهنانهت بيستمهوه كه به نیازن دادگایی بکهن و سنزای بدهن، به لام شوکر بع خوا مهسهله که بهخیر گهرا، له سنووری قسان تینهپهری! به لام منداله کان لهو روژه بهدواوه ههراسانیان لی ههلگرت، له جاران زیاتر سهریان دهکرده سهری، ئەزىيەتيان دەدا و قوربارانىيان دەكىرد. دواى دەكەوتىن، ئەويىش غارى دەدا، به لام زوو به زوو به هنری سینهی نهخوشییه وه، که سیلی بوو، هانکههانکی یی دهکهوت و برستی لیدهبرا. ههزار و یهک جنیوی سهر به كولْكەيان دەدايە. تەنانەت جارىكىش لەسەر ئەرە دەگەلياندا بەشەر ھاتم. دوای ئەوە لەگەليانىدا كەوتمى گفتوگىق، ھەموو رۆژىنىك كىه دەرفىەتم بىق هەلدەكەوت قسەم بۆ دەكردن. ئىدى دەوەسىتان تا گويم لى بگرن، كەچى ويدراي ئەوەش له جنيو و سخيفان نەدەكەوتن، بە دەنگى بەرز ھاواريان دهکرد و جوینیان دهدامی. باسی کلوّلی و داماوی و قهرهبهختی ماریم بو دەكردن، ھەنگى لە جنيودان دەكەوتىن و بە بىدەنگى دەرۆپىشىتن. بەرەبەرە كەوتىنە گفتوگۆ. ھىچ شىتىكم لى نەدەشاردنەوە، ھەموو شىتىكم بەراشىكاوى پی دهگوتن، بهوپهری کونجکاوی گوییان لی دهگرتم. زوری نهبرد، وایان لى هات دليان به حالى مارى دەسىووتا، بەزەبيان پيدا دەهاتەوە. كار گەيشىتە ئەوەي ھەندىكيان، ئەگەر بەرىكەوت لە رىگەوبانا مارىيان دىتبا، بهویهری میریشانی سلاویان لی دهکرد، لهوی دابونهریت وایه، ئهگهر له ریگهوبان تووشی ههر کهسیک بین، چ بیناسن، چ نهیناسن، سلاوی لی دەكەن. جا خۆتان تەسەورى بكەن دەبئ مارى چەند لەم كارەي ئەم مندالانه حاس ماينت.



جاریکیان دوو کچوّله، خواردنیان ئاماده کردبوو و بو مارییان بردبوو، پاشان هاتن بو منیان گیرایهوه. گوتیان ماری، دهستی به گریان کردووه، ئەمسىتا نەك رقيان لىنى نىيە، بەلكو زۆريانىش خۆش دەوى. ئىدى واى لى هات ههموو منداله کان نه که ههر ئهو، بگره منیشیان خوش دهویست. زور جار دههاتنه نک من و داوایان لئ دهکردم چیروک و حیکایهتیان بق بگيرمهوه. پيم وايه چيرۆكبيژيكي باش بووم، چونكه زۆريان حهز دهكرد گویم لئ بگرن. ئیدی لهوه بهدوا خووم دایه خویندنهوهی کتیبان و فيربووني شت، ههر بهو مهبهستهي ئهوهي خويندوومهتهوه و فيري بووم، بق منداله کانی بگیرمهوه. ئیدی سی دانه سالم به و جوره لهوینده ر گوزهراند، باشان، كاتى خەلكى گوندو، تەنانەت شىنايدەرىش، لىيم كەوتنە گلهیی ئەوەي كە گواپە بە جۆرى دەگەل مندالاندا قسان دەكەم و هیچیان لى ناشارمەوھوھك بلنى خەلكى گەورھىن، وھلامم دەدانەوھ كە زۆر شەرمە درق دەگەل مندالانىدا بكەبن، چونكە منىدالان بە خۆپان، چەنىدىش ھەول بدەين شىتەكانيان لى بشارىنەوە، خىق بە خىق ھەموو شىتىك تىدەگەن و دەزانن. بۆپە ئەو شىتەي كە ئىمە لىيان بشارىنەوە رەنگە بە لىگەوقورچى لیّی بگهن، به نادروستی تیّی بگهن و فیری ببن، به لام من بهدروستی تیّیان دەگەيەنم. پياو كە بىر لە منداليەتىي خۆى بكاتەوە ئەوسا دروسىتىي ئەم قسانهی منی بق دهر دهکهوی، به لام ههر چیم کرد و کوشا نهمتوانی قەناعەتيان يى بىنم...

من، ماریم پیش مردنی دایکی به دوو ههفته ماچ کرد، به لام ئه و کاته ی پرهبه نه که وه عزه که ی خوّی دادا، هه موو منداله کان لایه نگری من بوون، یه کسه رکه و تمه باسی پرهفتاری وی بو منداله کان. هه رهم وویان لیّی توپه بوون، هه ندیکیان به پراده یه کلیّی توپه بوون، که په نجه رهی ماله که یان به ربه به رد دا و شوو شه کانیان شکاند. من پیّم لیّ گرتن و تیّم گهیاندن که ئه م کاره یان، کاریکی دزیّو و خرایه، به لام خه لکی گونده که، هه موو به م واریقاته یان زانی، به وه تاوانباریان کردم که منداله کان گوم پرا ده که م و له پریگه ی پراست ده ریان ده که م. پاشان که زانییان، هه موو منداله کان به لای



ماریدا بایان داوه ته و خوشیان دهوی، هیندهی دی شپرزه و نیگهران بوون، به لام ماری زور دلی خوش بوو.. بههه رحال نیگه رانی و شیرزهیی، خەلكى گوندەكە گەيشىتە رادەپەك كە نەياندەھىشىت مندالەكانيان، مارى بدینن، به لام منداله کان به دزییه وه دهچوون بق له وه رگه ی گارانه که هەلبەتە نيو كيلۆمەترىك لە گوندەكەوە دوور بوو، تا كەمىك خواردنى بق ببهن. هەندىكيان تەنيا بى ئەوە دەچوون تا دەست لە ملى بكەن و ماچى بكەن و بلاين: 'خۆشىمان دەويىي مارى'، ئەوسىا بەھەشىتاو و بە غاردان بۆ گوندهکه دهگهرانهوه. جا ماری، ههر ئهوه بوو له خوشیا شینت نهدهبوو. ئەم كودەتا لەناكاوە چ بوو، لە خەرىشا ئەمەى بە خۆرە دىتبا شىنت دەبوو. هـهم نیگـهران و هـهم خوشـحال بـوو. مندالهکان، بـه تایبـهتی کیژهکان، خواخوایان بوو بهلهز خو بگهیهننه نک وی و پینی بلین که من خوشم دەوى و زۆر باسى دەكەم. بۆيان گېرابوۋەۋە كە لە منەۋە ھەمۋۇ شىتېكيان لهمهر وي زانيوه و ههنوكه خوشيان دهوي، دليان به حالي دهسووتي و بهزهییان پیدا دینهوه، ئیدی ههر و ههر خوشیان دهوی. دوای ئهوه به راکردن، شاد و شهنگول به نک من دههاتن و مژدهیان دهدامی که مارییان دیتووه و سلاوی بق من ناردووه.



ليّل ناكات! تق تهماشا دلّي چكۆلەي پر ميهر و سنۆزى ئەو مندالانه! وايان وينا دەكرد، مادامىكى ليونى * دۆسىتيان ئەوەندە مارى خۆش دەوى، نابىت مارى ئەوەندە شىرپۆش و شىرۆلە بىت، نابىت بە بىتى بەتى بسىوورىتەوە. باوهر بکهن، چۆنى دەڭيم خيلافى نىيە، يېلاو و گۆرەوپيان بۆ ھانى، ھەندى پارچه جلشیان بق هینا، نازانم چون ئەمەیان كردبوو، بەلام هەموویان به هاودەسىتى پەكىدى ئەمەيان كردبوو. بە كۆمەل كردبووپان. كە كەوتمە يرسبوجق، همموو وهلاميكيان تهنيا بيكهنين بوو، كچۆلهكان بهدهم چەپلەلىدانەوە ماچيان كردم. منيش جارجار بە دزييەوە دەچوومە دىدەنى ماری. به هه رحال نه خوشی که سیره ی کرد، به زه حمه ت دهیتوانی ری بكات، واي لين هات نهيده تواني كۆملەكى گاوانه كله بكات، كلهچى بهو حالهشهوه ههموو بهیانییهک دووی گارانهکه دهکهوت و بغ خوی بهدیار گاگەلـەكەرە، لـه سـورچنكدا كزكۆلـەي دەكـرد. جـا لەرى ھەلـدىرىكى رك هەبوو، لە ناوقەديا لووتە شاختك، عەينى سەكى ھاتبووە دەرى، مارى بى ئەوەي لە ھىچ لايەكەوە دىار نەبىت، دەچوو لەوپندەر دادەنىشت. ئىدى لە بای بهیانییهوه، تا ئیواری که کاتی گهرانهوهی گاران بق گوند دههات، كروكپ، بي جووله لهويندهر رۆدەنىشت. نەخۆشىيى سىل بە جۆرى زەيفى لى سەندبوو كە زۆربەي كات بە چاوى نوقاوەوە پالى بە تاويرەكەوە دەداو، زۆر بە زەحمەت ھەناسىەى دەدا. دەموچاوى ھىنىدە لاواز بووبوو يستى بەسەر ئىسقانيەرەرشىك بوربور، تەرىل و لاجانگەكانى دەنىشىتنە سەر ئارەقە و تك تك ئارەقەي لى دەچۆرا.

هـهموو کـاتێ به و جــۆرهم دهبینــی. بــۆ ماوهیــهکی زوّر کــورت لای دهمامه وه، چونکه منیش خهمم بوو که کهس نهمبینێ. ههر که دهگهیشتمه لای، پادهپه پی و چاوه کانی هه لْدینا و خیرا پهلاماری ده دا و دهستی ماچ دهکردم. وام لی هـاتبوو که دهستی ماچ دهکردم، دهستم پانه دهپسکاند، چونکه به پامووسانی دهستم خوشحال دهبوو. به دریژایی ئه و ماوهیهی که لای دهمامه وه پاده جفری، دهله رزی، دهگریا و فرمیسکی دهپشت. پاسته ههندی جار هه و لی دهدا قسان بکات، به لام زوّر زهحمه ت بوو پیاو لیی



بگات و بزانی چ ده لیّت. هه ندی جار وا ده هاته به رچاو که شیّت بووه، به جوریکی زوّر ترسیناک ده شیّوا و هه لیده چوو، هه ندی جار، هه ندی له منداله کان ده گه لمدا ده هاتن. جا له و کاتانه دا، هه ندی ک دوور ده وهستان و ئیشکی ئیمه یان ده گرت تا نازانم له چیمان بپاریزن! ئهم کاره یان له گیان خوش بوو! که ئیمه ده روّیشتین، ماری به تاقی ته نیا ده مایه وه، به و ده قه وه به به یکی جووله، چاوی ده نوقاندن، سه ری ده نا به تاویره که وه. کی چوزانی! له گین بو و خه و نیش بدینی ...

بهیانیهک، که ئیدی توانای ئهوهی نهبوو دووی گارانه که بکهوی، له کوخته چۆلوهۆلهکهیدا مایهوه. مندالهکان زوو بهمهیان زانی و ههمان رۆژ زۆربهی ههره زۆریان هاتنه دیدهنی. ماریی بیکهس و داماو، به تاقی تهنیا، تهنیای تهنیا لهسه جیگاکهی کهوتبوو. بـ قر ماوهی دوو رۆژان، تهنیا مندالهکان به نـ قره دههاتنه دیدهنی، به لام پاشان، کاتی خه لکی زانییان، ماری به راستی له گیانه للادایه، ئهوسا چهند پیره ژنیک هاتن و به نوره کهوتنه چاودیری و پهرستاری. پیدهچوو، خه لکی گوند له دوا ئهنجامدا دلیان نـهرم بووبیت و به زهییان بـه ماریدا بیتهوه، چونکه وه کو جاران ریگهیان لـه مندالهکان نـهده گرت کـه دیـدهنی بکـهن، وه کـو جاران ریگهیان نه ده کردن که بق رووی ده دهنی.

ماری ههمیشه خهوالو بوو. خهوهکهی پچرپچر بوو، کوّکهی بهنازار، حهوانهوهی لی ههلگرتبوو. پیرهژنان، مندالهکانیان دهردهکرد، کهچی مندالهکان، دهچوونه بهر پهنجهرهکه و لهویندهرهوه، نهگهر بو ساتیکیش بووه، دهکهوتنه سهرهتاتکی ههر بو نهوهی بلین: "سلاو ماری گیان! نیستا چوّنی!" مارییش ههر که تارمایی وانی دهبینی یان گویی له دهنگیان دهبوو، دهبوژایهوه، ههولی دهدا ههستیته سهر نانیشکان و بی نهوهی به گویی پیرهژنهکان بکات، سهری سوپاس و رهزامهندییان بو بلهقینی. مندالهکان، وهکو جاران شیرینی و خواردنیان بو دینا، بهالم نهو بهحال دهمی تیوه دهدا.

دلنیاتان دهکهم، که ماری به سایهی مندالهکانهوه، بهشادی له دنیا دهر



چوو. به فهزنی مندالهکان و له خوشیی مندالهکان، ههرچی دهرد و نازاری خوى هەيە، فەرامۆش كرد، وەكو ئەوە بوو له گوناحەكانى پاك بووبيتەوە، گوناح و خهتاکانی هه لوه ریبن، چونکه هه میشه و تا ده می مه رگ هه رخوی به گوناحكاريكي ئاخرشهر دهزاني. مندالهكان، دهقاودهق وهكو چۆلهكه و ياساري لهيهر يهنجه رهكه بدا خر ده بوونه و و باله چكۆله كانيان له جامي پهنجهرهکهی دهسوو. ههموو بهیانیهک دههاتن و تیکرا دهیانگوت: 'نیمه تؤمان خوش دهوي ماري! ماري، دواي ماوهيه كي كهم مرد، من بيم وا بوو زیاتر دهژی. پیش ئهوهی بمرینت، دروست بهر له خورئاوا، چوومه دیدهنی. وا بزانم ناسیمیهوه، بق دواجار تهوقهم دهگهل کرد. دهستی وشک بووبووهوه! بق بهیانی خهبهریان دامن که ماری مردووه! ئیدی کورم دەويست بتوانى جلەوى مندالەكان بگريت. تابوتەكەيان بە گول دايۇشى و چەپكە گولىكىشىدان لەسلەر سلەرى دانا. لله كلسادا، ئىەم جارەبان بارۋى رهبهن له عهلهیی ماری نهدوا و باسی گوناح و خراپییهکانی نهکرد، به لام ژمارهیه کی زور کهم، ئهویش له رووی فزولیه تهوه به گهل جهنازه کهی كەوتن، كە وەختى ھەلگرتنى دارەمەپتەكە ھات، منداللەكان تىكرا ھىرشىيان برد تا ئەوان ئەو كارە بكەن، بەلام كە زانىيان دەرەقەت نايەن، بە سووربوونهوه كهوتنه كۆمەكى گەورەكان، ئيدى لەوساوە گلكۆكەي مارى بوو به مهزار و منداله کان زیاره تیان ده کرد. هه موو سالیک به چه یکه گولهوه دهچنه سهر قهبرهکهی و چوار دهوریان به گول و گولهباخ رواندووه.

به لام له دوای مردنی مارییه وه، ئیدی خه لکی گوند، گوایه به هنی پهیوه ندیم ده گه ل منداله کانیاندا، که و تنه چه و ساندنه و و بوغزاندنم. قهشه که و به ریخ وه به ری قوتابخانه که هانده ری سه ره کیی چه و ساندنه و و بوغزاندنی من بوون. نهیانده هیشت منداله کان، من بدینن، ته نانه ت شنایده ریش لهم کاره دا به شدار بوو، به لام و یرای ئه وه ش دووراو دوور یه کترمان ده بینی، به هیما و ئاما ژان یه کترمان ده دوان و پهیامی خوّمان له یه کدی ده گهیاند. ئه نجام و هزع و حالیّکی سه یر چی



بووبوو. ئەو چەوسانەوە و بوغزاندنە، كرديـه كارنىك كـه منداللهكان يتـر رموودهم بن و زیاتر لیم نزیک ببنهوه و تهنانه ت له ماوهی دوا سالی مانه وهم له وینده ر، ده گه ل تیبق و قهشه که دا ناشت بوومه وه. شنایده ر زوری قسه له که ل ده کردم، موناقه شه ی ئه و رهوش و ریبازه زیانباره ی ده که ل ده کردم که ده گه ل منداله کاندا گرتبوومه به ر. ناخر من و رهوش و ریباز؟! ئاقىبەت، رىكى يىيش ئەوەى بەرە و رووسىيا بكەوملە رى، شىنايدەر، دللى خزی بق کردمهوه، ئهو بیرقکه غهریبهی یی گوتم که سهبارهت به من، به منشكيا هاتبوو. يني گوتم قهناعهتي تهواوي بهوه ههيه كه من مندالم، مندالیکی تهواو، له ههموو روویهکهوه مندالم، تهنیا به قهد و قهلافات و سهروسیمادا پیاوی تهواوم، دهنا له رووی دهروونی و تهبع و تهبیعه تهوه و بكره له رووى ئەقل و ئەقليەتىشەوە، كەورە نىم و ھەر مندالم و ئەگەر تەمەنم بگاتە شەسىت سىالىش ھەر بەر دەقەرە دەمىنىمەرە. ھەلبەتە گالتەم بهو قسهیهی هات. دیاره ههله بوو، ئاخر له چ شتیکدا مندال بووم؟ بهلام له یه ک خالدا راستی ده کرد، ئهویش ئه وه بوو که حه زم له هاوریاتی و تیکه لاوی گهوران نهده کرد. دهمی بووم ئهم حاله تهم له خومدا بهدی كردوو. تا ئيستاش حەزم بە تىكەلاويى گەوران نىيە، چونكە نازانم چۆن له که لیاندا هه لیکهم. ئیدی گرینگ نیپه چهند ده که لما باش بن یان نا، گرینگ ئەوەپە مىن دەگەلياندا ئاسىوودە نىم، كە لەوان دادەبىرىم و دەچىم بۆ لاي دۆستەكانم، دۆستە چكۆلەكانم زۆر خۆش حال دەبم، دلم دەكريتەوە، نەك لهبهر ئەوەى كە بە خۆم مندالم، نا، نەخير. بەلكو تەنيا لەبەر ئەوەى دلم پنیان دهکریتهوه. روحم پنیان شاد دهبیت!

من ههر له ههوه له وه کاتی له و گونده گیرسامه و و ئاکنجی بووم، کاتی به تهنیا، خهمبار و دلّته نگ بق پیاسه رووم دهکرد چیا و چولّان، که ههندی جار، به تایبه تی نیوه روان، کاتی به ربوونی قوتابی له قوتابخانه، چاوم به مندالّــه مهکتــه بلی ده که و تنــه ژاوه ژاو و هــه راوزه نا، به دهم راکردنه وه، جانتاو کتیب به کوّل، پیده که نین و شه ره شه ق و یارییان دهکرد، به دهسته خوّم نه بوو روحم بو لای ئه وان ده فری. نازانم چوّن ئهمه لیّک



بدهمه وه، هۆیه که ی چی بوو! به لام هه رکاتی ئه وانم ده بینی، هه ستم به شادییه کی زوّر ده کرد. دلّم پر ده بوو له خوشی. که جوولّه ی لاقه چکوله کانیانم ده بینی، که ئه و کچ و کورانه م ده بینی غاریان ده دا، که ده مبینین پیده که نن یان ده گرین (هه ندیکیان که مالیان له قوتابخانه که و دور بوو، به دهم رینگاوه به شه پر ده هاتن و به یه کیاندا ده دا و پاشان ئاشت ده بوونه و ده ستیان به گه مان ده کرده و ه)، ده وه ستام، له کانگای دله و پیده که نیم و هه موو خه م و په ژاره یه کی خوم له بیر ده کرد.

پاشان، به دریزایی ئهو سی سالهی لهوی بووم، چهند سهرم هینا و سەرم برد، نەمزانى بۆچى خەلكى گەورە بە دەستى خۆيان ژيانى خۆ تال دەكەن، خەم لە چى دەخۆن و بېزارى و بېتاقەتىيان لە چىيە؟! چارەنووسى من بهو مندالانهوه بهند بوو، ههرگيز ئهوهم به بيرا نههاتبوو كه روّري له رۆژان ئەو گوندە جى دىلم، قەت ئەوەم بە خەيالدا نەھاتبوو كە رۆژى لە رۆژان بۆ رووسىيا دەگەرىمەوە. وام دەزانى بۆ ھەمىشە لەويىندەر ئاكنجى دەبىم. ئەنجام يەپىم بەرە بىرد كىه ناكرى ھەتاھەتاپ ھەر باربم بەسلەر شنايده رهوه، ئهويش ناتواني ههتا سهر خوى له من بكات به خاوهن. ياشان، ييشهاتيكي تايبهتي هاته ييشهوه، ييشهاتيكي ئهوهنده ترسناك بوو، که شنایدهر به خوّی دا وای لی کردم بو رووسیا بگهریمهوه و نامهیه کی دەربارەي من بۆ ئىرە نووسى. جا ھەنوكە دەبى تاقىبىكى ئەوە بكەم و لەو بارهیهوه پرس و راوید به کهسیک بکهم، چونکه لهگینه بهوه چارهنووسم به تەواۋەتى بگۆرىت، بەلام ئەمە گرىنگ نىيە، مەسەلەكە، ئەۋەپە كە ژيانم له ئیستاوه به تهواوهتی گۆراوه. بهههرحال زور یادگاری و بهسهرهاتم لهويندهر جي هيشت، ئهوهي رؤى رؤيشت، ههر ههموو بهسهر چوو. كاتى له قیتارا بووم بهره و ئیره، له دلّی خودا دهمگوت: من ههنوکه بو ناو خەلكى دەرۆم، رەنگە زۆر شىت نەزانم، بەلام تازە ژيانىكى نوى دەسىتى پى كردووه. بريارم داوه ئابروومهندانه، راستگويانه و پياوانه بريم. من دهزانم ژیانم لهنیق خه لکیدا زهجمه و دروار دهبیت، لیبرام دهگه ل ههموواندا، به ئەدەب و نەزاكەت، سەرراست و راستگۆ بم. ديارە ھىچ كەسىكىش لەوە



زیاتری له من ناوی! رهنگه لیرهش ههر به منداللم بزانن، به لام چ قهیدیه؟ خوش ئه وه یه همموو خه لکی به گیل و ئه بلهم ده زانن! نازانم بوّچی به ئه بلهم ده زانن؟ راسته کاتی خوّی نه خوّش که و تم، گهیشتمه حالیّک له گیل و دیوانه ده چووم، به لام هه نوکه گیلیه کهم له چدایه، له کاتیکا به خوّم بزانم که به گیلم ده زانن؟ باشه گیل هه ست به وه ده کات که به گیلی ده زانن؟ که ده چمه شوینیک، له دلی خوّدا ده لیّم: دوا ده زانن من گیلم، به گیلم ده زانن، حالبوکی من ئه قلم به هموو شتیکدا ده شکیت و ئه وان تیناگه ن. "زور جار ئه و بیره م به میشکا دیّت.

كاتى له بەرلىن بووم و چەند نامەيەكى كورتى منداللەكانم پېگەيى، ھەنگى بۆم دەر كەوت كە چەند متووى من بوون، چەنديان خۆش ويستووم. یه که مین نامه ی دوای فیراق هه میشه خه مناکه! بیرم که و ته و که بق خودا حافیزی دهگه لما بق و سبتگهی قبتار هاتن چهند غهمگین بوون! بهک دانه مانگ به ر لهوهی بارگهم تیک بنهم و سهفه ربکهم. به خهم و پهژارهوه دهیانگوت و دهیانگوتهوه: 'لیون دهروات! لیون بهیهکجاری دهروات'. وهکو جاران هاموو ئيوارهياك لاى تاقگهكه كنق دهبووينهوه و باسي جیابوونه وهی چاوه روانکراوی خوّمان دهکرد. ههندی جار وهکو جاران خۆشحال دەبووين، بەلام كە شەو درەنگ دەبوو و ھەلدەستان تا برۆنەوە بخهون، بعدهم شهوباشهوه بهو يهرى سنوز و گودازهوه له ههميزيان دهگرتم و ماچیان دهکردم، جاران ئهم کارهیان نهدهکرد. ههندیکیان، به تهنیا و تاک تاک، به دریی ئهوانی دییهوه دههاتنه دیدهنیم، ههر بق ئهوهی، دوور له چاوی خه لکی دی، له ههمیزم بگرن و ماچم بکهن. له پوژی سهفهرهکهمدا، به کومهن، تا ویستگهی قیتارهکه، که یهک فهرسهخ له گوندهکه وه دوور بوو، بع بهریکردن و خودا حافیزی دهگه لمدا هاتن. به تۆبزى دەيانويست جلەوى خۆ بگرن و نەگرين، بەلام تياياندا ھەبوو بە خۆى نەدەوەستاو لە ھۆرژنى گريانى دەدا، بە تايبەتى كچۆلەكان. دەبوايە پەلە بكەين تا دوانەكەوين و قىتارەكە جىم نەھىلى، بەلام لەناكاوا يەكىكيان لهوانی دی جیا بووهوه، له نیوهی ریگهدا، هاته بهردهمم، باسکه چکولهکانی



له گەردنم وەرىناو كەوتە رامووسانم، ئىدى بە بۆنەي ئەوەوە، ھەرچەندە كاتهكهش درهنگ بوو، ههموو كاروانهكهمان وهستا. كه سواري قيتار بووم و قیتارهکه کهوته ری، ههموو به یهک دهنگ خوا حافیزیان لی کردم، ههموو بهریز لهسهر سهکویهکهوهستابوون و تا قیتارهکهش له چاو ون بوو له جيي خويان نهجوولان، منيش تا له چاوم ون بوون، ههر تهمهشام دەكردن... باوەر بكەن،.. كاتى تۆزى لەمە پىش ھاتمە ئەم ژوورە و سىماى گهش و رووی خوشی ئهنگوم بینیی- من ئیستا زور له سیما و سەروچاوان ورد دەبمەوە-و گويم له يەكەمىن وشىهى ئيوه بوو، بۆ يەكەم جار، له و ساوه تا ئيستا، دلم روشن بووهوه و ئۆخژن له دل و دهروونم گەرا. لیتانی ناشارمەوە، له دلمی خودا گوتم رەنگه به راستی مروقیکی به تالح و ئيغبال بم، چونكه دەزانم زور زەحمەتە بياو، تووشى خەلكانىك بىت، ههر له یهکهم دیدارهوه مهجههتی بچیته سهریان و خوشی بوین، شتی واهي زور كهمه. كهچي خوم و بهختم ههركه له قيتارهكه دابهزيم، وا تووشم بوو به تووشی ئیوهوه. من دهزانم، که پیاو بهو راشکاوی و بی پەردەييە، ھەستى خۆى دەر بېرىت كارىكى پەسىند و جوان نىيە، مايەي شهرمهزارييه، به لام من ئەوەتا باسىي ھەسىتى خىزم بى ئىروە دەكەم و هیچیش ههست به شهرم و شهرمهزاری ناکهم. من کهسیکی ئهرباب و ئيجتماعي نيم، رەنگە بەو زووانە نەتان بينمەوە. تكا دەكەم ئەمەم لىمەگرن و لیکدانهوهی خرایی بق مهکهن، چونکه مهبهستم ئهوه نییه که حیساب بق ئيوه نهكهم، لهبهر ئهوهشم نييه كه شتيكتان كردبيت و ليتان زوير بم. ئيوه داواتان لئ كردم باسى ئەوەتان بۆ بكەم كە چ شىتىكم لە سىيماتاندا خوينىدووەتەوە. بە خۆشىحالىيەوە ئەوە دەكەم. جا سىيماى تىق ئادىلايىد ئيڤانوڤنا، سيمايهكي بهختهوهره، له سيماي ئهواني دي زياتر دهچيته دلهوه. سبهرباری ئهوهی که سیما و دهموچاوت زور جوانه، پیاو که تهمهشات دەكات له دڵى خۆيدا دەڵێت: سيماى خوشكێكى ميهرەبانى هەيه، رەفتارت دهگهل خهلکیدا راستگویانه و دوستانه و سادهیه، زور زوو دهچیته دلهوه. ئەممە خوينىدنەوەي منى بىق دەموچاو و سىيماي تىق، ئەممە لىه دەموچاوتىا



دهبینم. تۆش ئالکساندرا ئیقانوقنا، دهموچاو و سیمای تۆش مهحبوب و له بهر دلانه، بهلام دلْخۆش نیت، لهوه دهچینت خهمیکی پهنهانت له دلّدا بینت. بیگومان نموونهی میهرهبانی و دلوقانیت، بهلام شادیت له دلا کهمه. دهموچاوت، شاتیکی تیایه که دهموچاوی مادونا کهی هولباینی شاری درسدن، وهبیر دینیتهوه. ئهمهش دهربارهی تق، دهی مهزهندهکهم دروسته؟ تق به خوّت نهتگوت، گوایه من سهرناسم و دهموچاو دهخوینهمهوه؟ سهبارهت به تقش لیزاقیتا پروکوفیقنا (بهدهم ئهو قسهیهوه لهناکاوا پرووی کرده خا جهنهرال و گوتی) نهک ههر ههست دهکهم، بهلکو سهرباری تهمهنیشت، دلنیای دلنیام که له ههموو شتیکدا وهکو مندالیت، له چاکه و له خرابهشدا ههر مندالی. تکایه لیم زویر نهبیت. خق پیت ناخقش نییه؟ به خوّت دهزانی من چ ههست و سوزیکم سهبارهت به مندال ههیه. وا زهن خوت دهزانی من چ ههست و سوزیکم سهبارهت به مندال ههیه. وا زهن نهبهن که له پووی ساویلکهیی پووتهوه، بهو پاشکاوییه ئهو قسانهتان بق نهبهن که له پووی ساویلکهیی پووتهوه، بهو پاشکاوییه ئهو قسانهتان بق نهبهن که له پووی ساویلکهیی پووتهوه، بهو پاشکاوییه ئهو قسانهتان بق

پەراويز:

* - مادامیکی لیونی دوستیان... لیون به مانای شیر دینت، بهرانبه به وشهی (لو)ی پروسییه. جا منداله سویسرییهکان، میرزاده لو میشکین، به زمانی مندالانه ی خویان به (لیون = شیر) ناو دهبه ن.

* - "مادوناکهی هولباین..." دوستویفستکی له سالی ۱۸۹۷دا دهچیته پیشانگای درسدن و زور دلبهندی ئه و تابلویه دهبیت که (هولباین)ی گهنج کیشابووی و ناوی نابوو مادونا دهگهل مالباتی جان مایر - ۱۹۲۵) تابلو ئهسلیهکه له موزهخانهی دارمشتات دهبیت، بهلام له و سهردهمهدا، وا دهزانرا که تابلوکهی درسدن، نوسخهی ئهسلیی ئه و تابلویهیه که هولباین، کشابووی.

فدسنى حدوتهم

کاتی میرزاده بیدهنگ بوو، ههر ههمووان دوّستانه و به خوش حالییهوه کهوتنه تهمهشاکردنی، تهنانهت ئاگلایاش، به لام لیزاقیتا پروکوفیقنا، له ههمووان زیاتر شادی و خوش حالیی پیوه دیار بوو. بویه ههای دایه و گوتی:

- زور چاکه، باش تاقیمان کردهوه. ئیه کچینه پیتان وا بوو سهرپهرشتی گههنجیکی داماو دهکهن، کهچی ئه و به کهرهمی خوی ئاشینایه تیی ئیه وی قه بول کرد و دلنیای کردن که زوو زوو نایه ته دهیده نیتان. تومهز ئیمه گیل و گهوج دهر چووین. خومان خهله تاند بوو. من ئهوهم زور پی خوشه، به لام بابتان، فیدوروفیچ، له ههموومان پتر خوی فریوداوه. ئافهرین میرزاده! قهدهری لهوه پیش راسپیردرابووین، تاقیت بکهینه وه تا بزانین زانیاریت له چ ئاستیکدایه... ئهوهی دهربارهی سیمای من گوتت، یانی ئهوهی له تهمهشاکردنی سیمای مندروسته. من، ئهلهه قی مندالم. به خوم ئهوه دهزانم. دهمی بوو پهیم بهوه بردبوو، به لام تو زور به کورتی و پوونی دهرت بری، پیم وایه توش بردبوو، به لام قور زور به کورتی و پوونی دهرت بری، پیم وایه توش دهجمان تهبیعه و سروشتی منت ههیه، له ههموو پوویه کهوه لیکدی دهچین و من بهمه خوشحالم، یانی دوو لهتی یه که سیوین، تاقه جیاوازیمان ئهوه یه تو پیاویت و من ژنم، من قهت پوژی له پوژان له سویسرا نهبوه.



ههموو جياوازييهكهمان ئهوهيه و تهواو.

- زۆرىش بەلـه مەكـه دايكـه. مىـرزادە تـۆزى لەمـهپىش گىوتى كـه ئەو قسانەى لە گۆترە نەكردووەو، مەبەستىكى تايبەتى ھەبووە.

دوو خوشکهکهی دی بهدهم پیکهنینهوه گوتیان:

- بەلىخ، بەلىخ، واى گوت.
- گالته ی پی مه که ن کچی خقم، رهنگه له هه ر سیکتان پیکه وه، زیره کتر و به هقشتر بیت. ده ی بینن، به لام میرزاده بقچی هیچت ده رباره ی ناگلایا نهگوت؟ ناگلایا چاوه روانه. منیش چاوه روانم.
 - جارئ هيچ ناليم. با بمينى بۆ دوايى.
 - بۆچى؟ چما بەرچاوى نىيە؟ پىم وايە بە تەواوەتى دىقەتت دا!
- با، بهرچاوییه و ئهولاتریش. لیشی ورد بوومهوه. ئاگلایا ئیڤانوفنا، تق نموونهی جوانیت. جوانیی دهموچاوت ییاو دهتاسینی.
 - خا پەپانچىن بە پىداگىرىيەرە گوتى:
 - هەر ئەوەندە، تەواو؟ ئەدى تەبىعەت و تايبەتمەندىيەكانى؟
- قىدزاوەت دەربارەى جوانى زەحمەت، ھىشىتا ئەو توانايەم لەلا نەخەملىوە. جوانىي مەتەلە مەتەل.

ئادىلايد ھەلى دايە و گوتى:

- كەواتە تۆ مەتەلت لە ئاگلايا داھيناوە! دەى ئاگلايا ھەول بدە ھەلى بىنە، باشە مىرزادە، ئاگلايا زۆر جوان نىيە؟

میرزاده، به چاوی کریار دهروانیته ئاگلایا و به جوشوخروشهوه، به تاسهوه بهرستی دایهوه:

- به راستی جوانه، ئوبال به ئهستوم جوانه! جوانییه کهی شان له شانی جوانی ناستاسیا فیلیپو شنا دهدات. ئهگهرچی دهموچاوی زور له دهموچاوی ئه جیاوازه...

هەر چوار خانمەكە، بەسەرسامى نىگاى يەكيان كرد.

خا جەنەرال لىنى پرسى:

- كئ؟ ناستاسيا فيليپوڤنا؟ ناستاسيا فيليپوڤنات لهكوئ ديتووه؟ كام



ناستاسيا فيلييوڤنايه؟

- تۆزى لەمەپىش كە گاڤرىلا ئارداليونوفىچ، وينەكەى پىشانى جەنەرال دەدا، من لەويندەر بووم.
 - چۆن؟ وينه كەى بۆ ئىقان فىدوروفىچ ھينابوو؟
- بــق ئەوەى ھينــابوو كــه پيشــانى بــدات. ناستاســيا فيليپوڤنــا، ئــهمرق وينهكــهى خــقى بــه ديــارى دابــوو بــه گــاڤريلا ئــارداليونوفيچ و ئەويــش هينابووى تا پيشانى جەنەرالى بدات.

خا جەنەرال، ھاوارى كرد و گوتى:

د دهمه وی نه به بدینم! نه و وینه به له کوی؟ نه گه ر راسته و به دیاری داویه به و، ده بی نیستاش له لای بیت و بیگومان هه نوکه له ژووری نووسینگه که دایه. نه و هه مو و چوارشه مموانیک بق کار دیت بق نه وی و تا سه عات چوار ناروات. خیرا بنیرین به دوای گافریلا ئاردالیونو فیچ دا، بابیت! نا، با نه به تا چاره گرانه! به من بیت بمرم و چاره ی نه و نه بینم! میرزاده ی ئازیز، نه و پیاوه تیپه م ده گه ل بکه و برق بق ژووری نووسینگه که وینه که ی لی وه ر بگره و بق نیره ی بینی بلی من گهره که ه و وینه یه بدینم! ده برق ده ی!

ئادىلايد، دواى دەرچوونى مىرزادە گوتى:

- پیاویکی نهجیبه! به لام ساویلکهیه، کهمیک له نه ندازه به دهر ساویلکهیه. نالکساندرا، قسه که ی بق سه لماند:
 - هەر كەمتك! خۆزيا ھەر كەمتك بوايە، مايەي يتكەنىنىشە!

پیدهچوو، هیچیان، نهیانهوی ههموو قسهیهکی دلّی خویان بکهن، ئهوهی له دلیاندایه دهری ببرن.

ئاگلايا گوتى:

- به لام قسه کانی ده رباره ی سیما و دهموچاوی ئیمه زور زیره کانه بوو. ستاییشی هه موومانی کرد و دلّی گشتمانی خوش کرد، ته نانه دلّی دایکه ش!

خا جهنهرال هاواری کرد و گوتی:



- دوو زمانی مهکه! به هیچ جوّری مهدحی منی نهکرد، به لام من ههستم دهکرد که ستاییش و مهدح کراوم.

ئادىلايد پرسىي:

- يانى پنت وايه، زۆليەتىي دەكرد تا بگاتە مەبەستنك؟

ئالكساندرا گوتى:

- من باوهر ناكهم، ئهو ساويلكه و گيله بي، وهكو تهسهور دهكريت.

خا جەنەرال بە تورەپى گوتى:

- دیسان دووبارهی کردهوه! توخوا ئهگهر نهیبرنهوه! باوه پکهن ئیوه له و زیاتر مایه پیکهنین! ئیوه هیی ئهوهن به شهر پیتان پیبکهنی! دروسته کهمیک ساویلکه و سا ئهقله، به لام بق حالی خقی وریایه، دهزانی چیی دهوی. به دل دهیلیم که کوتومت وهکو منه.

میرزاده، به دهم پیکردنه وه به رهو نووسینگه که، له دلّی خوّیدا، به جوّره په شیمانییه که وه، دهیگوت: که ریّتیم کرد که باسی نهو ویّنه یه کرد. ده ی گوی مه ده یه له وه یه خیری پیوه بی ...

بیرۆکەیەکی غەریب، ھەرچەند ھیشتا روون و دیار نەبوو، لە میشکیدا بلاچەی دەدا.

گافریلا ئاردالیونوفیچ، هیشتا له نووسینگهکه بوو و به دیار کاغهز و ئهوراقهکانیهوه چهمابووهوه. دیار بوو به مفت و خورایی مووچهی له کومپانیاکهوهرنهدهگرت. کاتی میرزاده داوای وینهکهی لی کرد و بوی گیرایهوه که چون خانمهکان پییان زانیوه، تهواو پهشوکا. توره بوو و بهدهم هاوارهوه گوتی:

- شەپتان بە نەخلەت بى ..! ئاخر تۆ چ كارىكت بەم كارەوە بوو؟ ھەنگى لە بن لىوانەوە گوتى:
 - تۆ چوزانى مەسەلە چىيە! ھەقت چى بوو؟.. گىلەپياو!

میرزاده گوتی:

- ببوره، بهداخهوهم. شته که خوبه خق هات به دهمما، دهنا هیچ نیازیکی خرایم نهبوو، به دهم قسانه وه هات. تهنیا ئهوهندهم گوت که ئاگلایا، شان له



شانی جوانی و خشیکیی ناستاسیا فیلییوفنا دهدات.

گانیا، داوای لی کرد بهوردی شته کهی بن بگیریته وه. میرزاده بنی گیرایه وه. گانیا، نیگایه کی ته وسامیزی کرد و له بن لیوانه وه گوتی:

- دياره تق، حەزت له ناستاسيا فيلپوفنا...

به لام قسمه که که ته واو نه کرد، بیری رقیشت. به ناشمکرا دیار بوو که نیگه رانه. میرزاده بیری خسته وه که خانم یه پانچین چاوه روانی وینه که یه.

گانیا، وهکو ئەوەى بیرۆكەيەكى كوتوپرى بۆ ھاتبى، لەناكاودا گوتى:

- گوی بگره میرزاده. تکات لی دهکهم، کاریکی گهورهم به تق ههیه، وهره ئه پیاوهتییهم دهگهل بکه... به لام... هیشتا به تهواوهتی نایزانم...

گانیا په شـــقکا، قســهکهی تهواو نــهکرد. لهوه دهچـوو لــه کیشماکیشــیکی دهروونیدا بیّت، دیار بوو که دوو دل بوو لهوهی چ قهراریک بدات.

میرزاده، کپوکپ، چاوه پوان بوو. گانیا، جاریکی دی چاوی برینه دور چاوانی میرزاده و دیسان هاته وه قسان و گوتی:

- میرزاده... من ههنوکه... له به ره قیه ک... هقیه کی زقر سهیر... نه که هه رسه یر، بگره کومیدییش که هیچ خهتایه کی منی تیا نییه... خو لاسه پیویست ناکا بچینه ئه و باسه وه... ده لیم من، ئه وه نده ی بیزانم، ئه وان (خا جهنه رال و کچه کانی) که میک له من نا په حهت و زویرن.. بقیه حه زناکه م تا ماوه یه ک بچم بق ئه وی، مه گه ربنیزن به شوینما، به لام زقر زهرورییه چه ند قسه یه ک ده گه ل ئاگلایا ئیقانو فنادا بکه م، به لام چه ند په یقینکم بق نووسیوه. (گانیا کاغه زیکی قه د و نوشتکراوی به ده سته وه یه) نازانم چق نبیگه یه نه ده ستی. میرزاده تق ده تو نوشتکراوی به ده سته وه یه بزانی؟ بیگه یه ناگلایا؟ ئاگلایا به خقی، یانی بی ئه وه ی که س بیدینی و پی بزانی؟ له مه به ستم حالی هه ی؟ شته که زقریش نهینی نییه... هیچ شتیکی تیا نییه که ... ئه م کاره م بق ده که یت؟

میرزاده، بهرسفی دایهوه:

- حەزم لەم كارە نىيە!

كانيا، بهدهم پارانهوهوه كوتى:



- ئاهـ.. میرزاده... زور پیریستم بهوهیه... به لکو ئاگلایا وه لامم بداتهوه. باوه په بینیه په نام په تق دینم، چونکه مهسه له که زور زهروورییه... ئاخر ئهگهر تق نهبی، به کیی دیدا نامه که بنیرم؟ باوه پ بکه، زور زهرورییه، بق من له پاده به ده ر زهروورییه.

ترسیکی گهوره به سیمای گانیاوه دیار بوو، دهترسا میرزاده رازی نهبیت. میرزاده به نیگای بهزهیی نامیزهوه روانییه گانیا و گوتی:

- زۆر باشه... بۆتى دەگەيەنم.

گانیا، که ترسهکهی شکا، بهدهم پارانهوهوه گوتی:

- به لام ئاگادار به کهس پینی نهزانی ... یانی باوه پ قسه که ت بکه م، وا نییه ؟

میرزاده گوتی:

- نامه که پیشانی کهس نادهم.

كانيا له پهلهپهليدا، له دهمي دهر چوو و گوتي:

- نامه کهم دانه خستووه، به لام...

ههنگی وهکو یهکیک تهریق بووبیتهوه، قسهکهی خوی بری. میرزاده، بهوپهری سادهیی و راستگویی گوتی:

- خەمت نەبى، ناپخوينمەوە.

وینه که ی هه نگرت و له ژووری نووسینگه که وهدهر کهوت.

گانیا، که به تهنیا مایهوه، سهری لهنیو ههر دوو دهستی ناو لهبهر خویهوه گوتی:

تاقه وشهیه کی ئه و به سه تا... رهنگه ههنگی هه مو و پهیوهندییه کم له گهل... ببرم".

له و حالی چاوه روانی و پهریشانییه دا، ره وشتیکی وای هه بوو که نهیده توانی بگه ریته و همه بوو که نهیده توانی بگه ریته و هسه رکاره کاره کانی، ناچار به نیو ژووره که دا که و ته هاتو چۆ...

میرزاده، پهشینو و پهریشان رینی دهکرد. له پاده به دهر، سهرسام و ناره حده بوو لهوه ی که نهو کاره ی پی سیپیردرابوو. که بیری لهوه



دهکردهوه چۆن نامهکهی گانیا بگهیهنیته ئاگلایا ههستی بهوپه پی ناپه حه تی و نیگه رانی دهکرد. زوری له به رگرانبوو. هیشتا دوو ژووری مابوو بگاته هۆلهکه، له ناکاوا، وهکو یه کیک شتیکی بیر که و تبیته وه، وهستا. چاویکی به ده وروب ه ری خویدا گین پا، خوی گهیانده به رپه نجه رهیه ک و له به رپووناکیی په نجه ره که دا که و ته مه شاکردنی وینه کهی ناستاسیا فیلیپوشنا. له تو وایه ده یه وی نه و پازه له م وینه یه دا که شف بکات که توزی له مه پیش و له یه که مین نیگادا هه ژاند بووی. هیشتا یه که مین هه ستی نه په وی دانیا بووبووه وه به نوکه بیه وی له و هه سته ی خوی دانیا بووبووه وه به نوره به قینه ک.

دهموچاوی ناستاسیا، جگه لهوهی یهجگار جوان بوو، جوّره مهنگییه کی ئالوّزیشی له خوّ گرتبوو، ئیستا زیاتر سهرنجی رادهکیشا. جوّریک له فهرناخی و روحزلی و غروور، جوّریک له نهفرهت و بیّزاری و، بگره رق و بوغزیشی تیدا بهدی دهکرا، بهلام له ههمان کاتدا جوّریک له متمانه و بیکهردی و ساویلکهیی سهیری تیدا بوو. ئهم ههقدری و ناکوکییه، جوّره سوّزو بهزهییه کی لهلا هاروژاند. ئهم جوا نییه بی ئهندازهیه له تهحهمولی کهسدا نهبوو: دهموچاویکی جوانی نهختی کال، گونای کهمیک چال، چاوانی پرشنگدار... ئهم جوا نییه دلرفینه سهیره! میرزاده بو ساتیک به قوولی لیّی راما. لهناکاو به خو هاتهوه، بهههشتاو روانییه دهوروبهری خوّی، وینهکهی له لیوانی نازیک کردهوه و به پهله ماچیکی کرد!

دوای کهمیک، کاتی میرزاده خوی به هولهکهدا کرد، دهموچاو و سیمای ئارام و ئاسووده بوو.

به لام پیش ئهوه، کاتی میرزاده گهیشته ژووری نانخواردن، (واته دوور ژوور پیش هۆلهکه،) له ئاستانهی دهرگاکهدا تووشی ئاگلایا بوو، که خهریک بوو ده هاته ژوورهوه.

كيژى به تاقى تەنيا بوو.

نامه کهی بق دریژ کرد و گوتی:

- گاڤريلا ئارداليونوفيچ، تكاى لى كردم ئەمەت بى بگەيەنم.



ئاگلایا وهستا، کاغهزهکهی وهر گرت، نیگایهکی غهریبی میرزادهی کرد. هیچ نیگهرانییهک یان شهرمیک به سیمایهوه دیار نهبوو. تهنیا سووکه سهرسامییهکی پیوه دیار بوو، که ئهویش زیاتر پهیوهندیی به میرزادهوه ههبوو. وهکو ئهوه بوو ئاگلایا، بهو نیگایه داوا له میرزاده بکات بوی پوون بکاتهوه، چون لهم مهسهلهیه دا بووه به هاودهستی گانیا، هه لبهته نیگایهکهی ئاسایی و ئامیرانه بوو. بو چهند ساتیکی کهم پووبهپووی یهکدی وهستان. ئهنجام سووکه تهوس و تانهیهک نیشته سهر سیمای ئاگلایا، بزهیهکی کالی بو کرد و بهلایا پهت بوو.

خا یه پانچین، ماوه یه که به بیده نگی، به جوره رقیکه وه، له دووره وه روانییه وینه که ی ناستاسیا فیلییو فنا، نه نجام له بن لیوانه و گوتی:

- به لن، خشکوکه. زوریش خشیکه. من دوو جارم دیتووه، به لام له دوورهوه.

ئەوسا، لەپر رووى كردە مىرزادە و گوتى:

- كەواتە تۆ ھەزت لەم جۆرە جوانىيەيە؟

میرزاده، وهکو یهکیک زور له خوی بکات، بهرستی دایهوه:

- بەلىٰ... ئا...
- مەبەستم... دەقاودەق ئەمەيە؟
 - بەلىخ... دەقاودەق.
 - بۆچ**ى**؟

میرزاده، بی ئختیار، وهکو یهکیک خوی بدوینی، نهک بهرسفی کهسیک بداتهوه، له بن لیوانهوه گوتی:

- ئەم دەموچاوە، ژانىكى گەورە و عەزابىكى مەزنى پىيوە ديارە...

خا جەنەرال گوتى:

- رەنگە تووشى ورىنە بووبىت...



ئادىلايىد كى لەسلەر شىانى خوشىكەكەيەرە، تەمەشاى وينەكلەى دەكىرد، لەناكاوا ھاوارى كرد:

- ئەللا لەو قوەتە!

دایکی به تورهیی پرسیی:

- كامه؟ كام قوهته؟

ئادىلايد، بە دەنگىكى پر جۆشەوە گوتى:

- ئەم جوانىيە خۆى لە خۆيدا قوەتە. يەكىكە لەو جوانىيانەى كە دەشىيت دنيا ژېر و ژوور بكات!.

به حهواس پهرتی گهرایهوه لای ستاندهکهی، ئاگلایا که چاوانی تهنگ کردبوو و لیّوی شوّ کردبووهوه، نیگایه کی سهرقه سهرقهی وینه کهی کرد و پاشان دوور کهوتهوه و ههر دوو دهستی لهسهر سینگی تیّک ئالاند و چوو له سووچیکهوه دانیشت.

خا پهپانچين، له زهنگي دا، خزمه کاريک وه ژوور کهوت.

خانم يني گوت:

- گاڤريلا ئارداليونوفيچ)م بۆ بانگ بكه. له ژوورى نووسينگهكهيه.

ئالكساندرا به دەنگى بەرز گوتى:

- دایکه!

دایکی به توندی دهمکوتی کرد و گوتی:

- دەمەوى، تەنيا دوو قسىەى بى بلىم و ھىچى تر!

دیار بوو، که زوّر نیگهران و شهرزهیه. ئاوری له میرزاده دایهوه و گوتی:

- دەبىنى مىرزادە؟ ئىرە بووە بە نەينىخانە، جگە لە نەينى و پەنەانكارى ھىچى تىر لەئارادا نىيە! لەوە دەچىن ھىيچ چارىكىش نەبىخ... ھەلبەت پەنھانكارى لە مەسەلەيەكدا كە ئەوپەرى راسىتگۆيى و سەرراسىتى و راشىكاوى بخوازىت، دەكاتە ئەو پەرى گەوجىنىي! ھەنىدى نەخشەى زەماوەند لەئارادايە، كە من ھەرگىز بە دلم نىيە.

ئالكساندرا، كه دەيويست جلەوى دايكى بگريت، گوتى:



- دايكه! ئەوە چىتە؟ دەتەوى چ بلتى؟

ئادىلايد، كە لە مەجلىس و كۆرەكەدا لە ھەمووان دلخۆشىتر و ئارامتر دەھاتە بەرچاو، خۆى پىنەگىرا و گوتى:

- نەگبەتى و كلۆلىي تۆ لە چدايە دايكە؟

دایکی بهتوندی گوتی:

- یه کهم له کچه فامیده و فاما ئازیزه کانمدایه، که ئهمه خوّی له خوّیدا و به ته ته نیا به سه، بوّیه پیویست به وه ناکات هیچی تر باس بکهم! زوّرمان گوت به سه. دهی با بزانین ئیّوه هه ر دووکتان حاگلایا حیساب ناکهم به هه موو هوّشوگوش و ئه قلّ و زماندریژییه کتانه و چ ده که ن و چ ریگهیه ک ده گرنه به ر، باشه توّ، ئه لکساندرا ئیقانو قنای به ریزم ده توانی ده گه ل ئه و نیره وه زندا به خته و مربی، ها؟!...

له كاتهدا، كانيا وه روور كهوت. خا جهنه رال كوتى:



- ئا... ئەمەش زاوايەكى دى...

گانیا ئیکلامیکی بق کرد. مهدام یه پانچین، بی ئه وهی خو لکی دانیشتنی بکات وه لامی دایه وه:

- رۆژتان باش. ها... بەتەماى زەماوەندى؟

گافریلا ئاردالیونوفیچ، به سهرسامی و حهپهساوی کهوته مینگهمینگ: زهماوهند؟ زهماوهندی چی؟

زۆر پەشۆكابوو.

- ئەگەر حەز دەكەى، پرسيارەكەم بەم جۆرە دەكەم: بەتەماى ژن بىنى؟ گاڤرىلا ئارداليونوفىچ لە شەرما سوور ھەلگەرا و بە درۆوە گوتى:

- ن... نا...

ژیراو ژیر، تهمه شایه کی تاگلایای کرد که له سووچیکه وه دانیشتبوو، ئه وجا به په له چاوی له سه رگواسته وه، ئاگلایا به که مالّی ئارامی و ساردی، بی ئه وه ی چاوی لی بگوازیته وه، تهمه شای شله ژانه که ی نه وی دهکرد.

لیزافیتا پروکوفیفنای دلرهق، دریژهی به پرسوجوّیهکهی خوی دا:

- نا؟ گوتت نا؟ بەسە، زۆر باشە، ئەمە لە مىشكى خۆدا ھەلدەگرم كە بەيانىيەكى چوارشەممە، لە وەلامى پرسىيارىكى مندا گوتت: "نا". ئەمرۆ چ رۆژىكە؟ چوارشەممە نىيە؟

ئادىلايد بەرسىقى دايەوە:

- وا بزانم چوارشهمهیه دایکه.

– كەس رۆژ و بەروار نازانى. ئەمرۆ چەندى مانگە؟

گانیا گوتی:

- بيست و حهوت.

- بیست و حهوت؟ ئهمه لهبهر ههندی هنوی تایبهتی، بهرواریکی باش و لهباره. باشه، جاری خواحافیزت بی! پیم وایه کارت زوره، من دهبی خوم بگنورم تا دهر بچم. وینه کهت هه لگرهوه. سلاوم به دایکت، به نینا ئالکساندرو قنای به دبه خت بگهیه نه! به هیوای دیدار میرزاده. زوو زوو سهرم لی بده، پیم لی مهبره خزم. من دهروم بو لای ئهو خانمه پیره،

میرزاده خانم بیلوکونسکایا، تا دهربارهی تو قسهی دهگه بلهم. گوی بگره براده ری ئازیز، من باوه پی تهواوم به وه ههیه که خوای گهوره، لهبه رخاتری من، توی له سویسراوه بو پترسبورگ هیناوه. پهنگه کاری دیکه شت ههبی، به لام، به تایبه تی لهبه رخاتری من بو ئیره نیردراوی، ئیدی ئهوه ویستی یه زدان بووه. به هیوای دیدار کیژه ئازیزه کانم! ئالکساندرا، گیانه کهم هه تا ژووره کهی من وهره.

خا جەنەرال، لە ھۆلەكە وەدەر كەوت. گانيا، پەشىيوو پەشىۆكاو، شىپرزە و بىناقەت، بە دلىكى پى لە پقەوە، وينەكەى لەسەر مىزەكە ھەلگرت، ئەوسىا ئاورىكى لە مىرزادە دايەوە و بەدەم ژارخەنىكەوە گوتى:

- میرزاده من بق مال دەرقمەوە. ئەگەر بەتەماى لەگەل ئیمەدا و لەلاى ئیمە دانیشیت و رەئیت نەگۆریوە، لەگەل خقما دەتبەم، چونکە تق ئەدەرسى مالەكەمان نازانى.

ئاگلایا، لهناكاو لهسهر كورسىيهكهى ههستا و گوتى:

- میرزاده، دهقه یه ک. شتیکم له ئهلبومه که ما بق بنووسه. باوکه، ده لیت تق خق شنووسیکی ته واویت. بوهسته، ده چم ئهلبوومه که م دینم.

ئاگلايا، له هۆلەكە وەدەر كەوت.

ئادىلايد گوتى:

- میرزاده خودا حافیز. منیش دهبی. بروم.

به دهم ئه و قسه یه وه ته وقه یه کی گه رمی ده گه ل میرزاده دا کرد، بزهیه کی دوستانه ی پر له لوتف و مه حه به تی به پروویدا داو، بی ئه وه ی ته مه شایه کی گانیا بکات، وه ده رکه وت. که هه مووان ده رچوون، گانیا، دانه کانی چیپ کرده و ه و به ره و میرزاد و پریشت و گوتی:

- هـهمووی خـهتای تۆيـه، بـۆچی باسـی زهماوهنـدی منت بـۆ كـردوون، چهنهبازی لاساری لاپرهسهن، بهكری گیرابووی؟

به دهم ئه و قسانه وه، له حه ژمه تاندا سوور هه لْگهرابو و، ئاگری رق و قین له چاوانی ده باری.

میرزاده، به هیمنی و بهوپهری نهزاکهتهوه بهرسقی دایهوه:



- باوه پ بکه تق سههویت... کهمترین ئاگاداریم دهرباره ی بریاری زهماوندی تق نهبووه.

- تۆ ھەمووى سەعاتى لەمە پىش گويت لى بوو كە ئىقان فىدوروفىچ گوتى كە ئەمشەو، لە مالى ناستاسىا فىلىپوقنادا، ھەموو شتىك دەبرىنىنەوە. ئىدى بە ناخىرت چوويت ئەمەت بى گىراونەتەوە. تى درى دەكەى! دەنا لەكوى بەم ھەوالەيان زانىوە. جگە لە تى كى ھەيە ئەم ھەوالەيان بى بگىرىتەوە؟ مەگەر بە خۆت نەتبىنى بىرەژن ج تانەوتەشەرىكى لى دام؟

- تق به خقت دهزانی کی ههوالی داونهتی. ئهگهر ههست به تانهوتهشهر دهکهیت، ئهمه کیشه ی خقته، به لام دلنیا به من لهو بارهیهوه تاقه وشهیهکم له زار دهر نهچووه.

گانیا، به پهستی، وهک ئهوهی تای لی هاتبی، قسهکهی پی بری و پرسیی:

- نامه که مت دایه؟ ئه دی وه لامه که ی کوا؟

لى ئاگلايا، له ههمان ساتدا وه روور كهوت، ميرزاده فرياى وه لامدانهوه نهكهوت.

ئاگلايا، ئەلبوومەكەى لەسەر مىزەكە داناو گوتى:

- میرزاده، فهرموو ئهوه ئهلبوومهکهم. لاپه پهیهکی لی هه لبرین و شتیکم بق بنووسه. ئهمه شه قه لهمه قه لهمیکی تازه تازهیه، قهیناکات ئهگهر قه لهمهکه مهعدهن بی بیستوومه گوایه خوشنووسان، قه لهمی مهعدهنی به کار نایه نن.

کاتی دهگهل میرزاده دا قسانی دهکرد، له وه ده چوو به هیچ جوّری ناگای له گانیا نه بیّت، به لام کاتی میرزاده خه ریک بوو قه له مه کهی تاقی دهکرده و دهگه را لایه ره یه نووسینه کهی هه لبریّن، گانیا چوو بی نزیکی ئه و سوّیایه ی که ناگلایا له نزیکیا و له دهسته راستی میرزاده دا وهستابوو، به شیرزه ی و به پچر پچری به گوییدا چیاند و گوتی:

- یه کو شه، ته نیا یه کو شه ی تق، ئیدی من نه جاتم ده بی ای میرزاده، به له ز ناوری دایه و ه نیگای هه ر دو و کیانی کرد.

داخ و نائومیدییه کی گهوره به دهموچاوی گانیاوه دیار بوو. پیدهچوو، بی هیچ بیرکردنه وهیه ک، وهکو یه کنیک خوّی هه لداته ئاوه وه، ئهو قسانه بکات. ئاگلایا، بو چهند ساتیک، به ههمان حهیه ساوی، که توّزی له وه پیش له هه نبه ر



میرزاده نیشانی دابوو، له گانیا راما. ئه و حهپهسانه کپه، ئه و نیگا گزنگانهی ئاگلایا که وای دهنواند کیژی ئاگای له مهحموودی بی زهواد نییه، بن گانیا، له ههر سووکایه تی و نهفره تیک قورستر و کاریگه رتر بوو!

میرزاده پرسیی:

- چیت بن بنووسم؟

ئاگلایا، ئاوریکی له میرزاده دایهوه و گوتی:

- ئىستا بىت دەلىم. ئامادەيت؟ دەى بنووسىە: من ئەھلى سەودا نىم. دەى ئىستا رۆڑ و بەروارەكەشى لى بدە و كوا يېشانمى بدە.

میرزاده، ئەلبوومەكەى دایه. ئاگلایا تەمەشایەكى كرد و گوتى:

- دەست خۆش! يەجگار جوانە. دەستخەتت زۆر جوانە. سوپاس. بە ھيواى دىدار مىرزادە!

ئەوسا وەكو شتىكى بىر كەوتبىتەوە گوتى:

- دەققەيەك. وەرە لەگەلما، دەمەوى شىتىكت بە يادگارى بدەمى.

میرزاده، دووی کهوت، به لام ئاگلایا که گهیشته ژووری نانخواردن وهستا. نامه که ی گانیای دایه و گوتی:

- ئەمە بخوينەوە!

میرزاده، که به حه په ساوی ده یروانییه ئاگلایا، نامه کهی لی و هر گرت.

ئاكلايا گوتى:

- من دلنیام که تق نه تخویندووه ته وه و ناتوانی ببی به رازگری ئهم پیاوه. بیخوینه وه. من پیت ده لیم بیخوینه وه.

ديار بوو نامه که به پهله نووسرابوو. ميرزاده دهستى به خويندنهوه کرد:

" ئەمرۆ چارەنووسى من ديارى دەكريت، دەزانيت چۆن، دەبى ئەمرۆ دوا گفتى خۆم بدەم، گفتيك پەشىمانى و گەرانەوەى تيا نەبيت. من هيچ هەقيكم بەسەر تۆرە نييە، نە شاييستەى بەزەيى تۆم و نە بە ئومىدى هيچ شتيكم، بەلام تۆ رۆژنيك قسىەيەكت كرد، تاقە يەك قسىه، ئەو قسىەيە شەوى تاريكى ژيانى منى رووناك كردەوە و بووە بە چراى رزگاريم. ئىستا تاقە وشەيەكى دى، وشەيەكى وەكو ئەوە بلى و – من لە فەوتان رزگار بكە – تەنيا بلى: دەست لە ھەمووشتىك بشى لەمرۆ زووتر نىيە بە قسەت دەكەم. ئاه... ئاخر



وتنی ئه و قسه یه بر ترجی تیده چینت؟ من ته نیا خوازیاری هیمایه کی هاوخه می و به زه بی ترم – و ته نیا ئه وه و هیچی دی! من حه دی ئه وهم نییه به ته مای هیچی تر بم، چونکه شاییسته ی ئه وه نیم، به لام هه رکه تر ئه و وشه یه تگوت، ئه و قسه یه ترد، جاریکی دی من به هه ژاری و بینه وایی خوم رازی ده به و به و په ری خوش حالی ده گه ل ره و شبی په ریشانیی خوم دا ده سازیمه و ده ست به تیکوشان ده که مه وه، به مه ش خوش حال ده بم، ئه و وشه یه ی تر زیانیکی تازه م پی ده به خشین تین و تا و و هیزیکی تازه م تی ده گه ریت.

دهیسا بهزهیی خوتم بو بنوینه – به گیانی تو جگه له بهزهیی هیچی ترم ناوی! لیم مهگره، له پیاویکی گوساخی نائومید، پیاویک که له حالی خنکاندایه و دوا ههول بو رزگاریی خوی دهدا، توره مهبه که ئهم گوساخییه له رووی تودا دهکات. گ. ئا.

کاتی میرزاده، له خویندنه وهی نامه که بووه وه، ناگلایا به زمانیکی زبر گوتی:

- ئهم پیاوه پیّی وایه که ئهم قسهیه دهست له ههموو شتیک بشن به هیچ جوّری لهسهر من ناکهوی، به لام وهکو دهبینی ئهم نامهیه خوّی له خوّیدا جوّره جهختکردنهوهیه کی نووسراوه. توّ تهمه شا چهند ساویلکانه و ناشیانه و به پهلهپهل تاکیدی لهسهر ههندی پهیشان کردووه و خهتی به ژیردا هیناون، به پهلهپهل تاکیدی لهسهر ههندی پهیشان کردووه و خهتی به ژیردا هیناون، به شدیوه زبره نیازه پهنهانه کانی خوّی دهر بریوه. هه لبهته زوّر چاک دهزانیت، ئهگهر به خوایشتی خوّی، بی ئهوهی چاوه پوانی تاقه وشهیه کی من بوایه، یان بی ئهوهی باسی ئه و بابهته ی لهگه ل مندا کردباوه، بی ئهوهی بوایه، یان بی ئهوهی باسی ئه و بابهته ی لهگه ل مندا کردباوه، بی ئهوهی نهبوو هاوسوزیم ده کردبا، دوور نهبه به من بی، به خوّی دهستی له ههموو شتیک شوّردبا، دوور نهبوو هاوسوزیم دهگه ل کردبا، لهوه بوو دوّستانه پشتیوانیی لی بکهم، بهههر حال زوّر چاک ئهوه دهزانیت! به لام کهسیکی گلاوه، پوحی پاک نییه، ئهوه دهزانیّت، به لام زهمانه تی دهوی. هیچ متمانه و باوه پیکی به خوّی نییه، ئهوه دهزانیّت، به لام زهمانه تی دهوی. هیچ متمانه و باوه پیکی به خوّی نییه، ده وی من هانی بده م، تا من به سهد ههزار روّبل بگوریّته وه.

سىەبارەت بەو قسىەيەش كە جارىكى لە جاران مىن كردوومە، لە نامەكەيدا باسىي كردووه، خوى گوتەنى شىەوى تارىكى ژيانى رووناك كردووەتەوه، ئەمىه درۆيلەكى رووتە و دەستھەلبەسىتى گۆسلاخانەي خۆيلەتى. راسىتە مىن



جاریک، تهنیا جاریک، له بونهیه کدا، به زهییم پییدا هاته وه و جوره ها وسوزیه کم ده گه لاا کرد... تومه زئه مهی به جوریکی دی لیکداوه ته وه، چونکه بابایه کی بی چاوورووه، وای لیکداوه ته وه که نه مه چرای که سکه و ده توانیت ئومیدی له سه ر بینا بکات. من یه کسه ر له وه حالی بووم، یه کسه ری نیازه که یم خوینده وه. نیدی له و روزه وه تا هه نوکه له هه ولی نه وه دایه بمخاته داوه وه، به لام خه یالی خاوه، نیتر به سه. نه وه نامه که ی، هه لی بگره، که له مالی نیمه چوونه ده ری چوونه ده ری، بیده وه ده ستی، له بیرت نه چی که له مالی نیمه چوونه ده ری نه وسا بیده وه.

- باشه چ وه لامیکی بدهمی؟
- هیچ، ئەمە باشترین وەلامە. یانی تق به نیازی له مالی واندا بژیت؟ مىرزادە گوتى:
 - ئيڤان فيدوروفيچ، به خۆى، پيشنيازى كرد كه بچمه ئەوى.
- كەواتە ئاگات لە خۆبىت، مەحالە لەسەر بردنەوەى ئەم نامەيە لىت خۆش بىخ! ئەمەت ھەر يى دەرىزى !

ئاگلایا، ته وقه یه کی ساردی ده گه ل میرزاده دا کرد و وه ده ر که وت. سیمای گررو مون بو و ته نانه ت له کاتی خوا حافیزییشدا، کاتی به ئاسته م سه ری بو میرزاده دانه واند و دوو عاخوازیی لی کرد، بو ی پیکه نی.

میرزاده به گانیای گوت:

- دەقەيەك، با بوخچەكەم بىنىم، ئەوسىا دەرۆيىن.

گانیا، نیگهران و پهریشان ئهم پی و ئهو پیی دهکرد. سیمای له داخا رهش داگهرابوو. ئهنجام به دوو قزلی له مالهکه وهدهر کهوتن و گهیشتنه سهر شهقامه که. میرزاده بوخچه کهی به دهسته وه بوو.

گانیا، پهریشان و شپرزه، چیوای نهمابوو پهلاماری بدات، پرسیی:

- دەى، كوا وەلام؟ چيى پى گوتى؟ نامەكەمت دايە؟

میرزاده، بی ئهوهی ورتهی لیّوه بیّت، نامهکهی دایه. گانیا له جیّی خوّی وشک بوو. هاواری کرد:

- ئەمە چىيە؟ نامەكەى خۆمە؟ ئاھـــ نامەكەى نەداوەتى: دەبوايە زوو ئەمەم زانىبا! دەك بە نەعلەتى خوا بى... ئىستا دەزانم، كە ئاگلايا بۆچى



ئەوەندە ساردوسىر بوو، ئاگاى له هيچ نەبوو! تومەز نامەكەى نەداوەتى! باشە بۆچى نامەكەت نەداوەتى؟.. نەعلەتى خوا لە...

- ببوره، من نامه کهم دایه. دوای ئهوه ی تق نامه که تد دامی، پیکهوت وای هانی، یه کسه ر نامه که ی بده می، پیک به و شیوه یه دامی که تق ده تویست. که نامه که م بق هیناویته وه، مانای وا نییه که نه مداوه تی، ئاگلایا خقی دایمی که بقتی بینمه وه.
 - کهی، کهی پیتی دایهوه؟
- ئەو كاتەى كە لە نووسىينى ناو ئەلبوومەكەى بوومەوە، داواى لى كردم كە لەگەليا بىرۆم -بە خىۆت گويىت لىن نەبوو! كىە گەيشىتىنە ژوورى نانخواردن، ئەم نامەيەى دامى، داواى لى كردم بىخويىنمەوە و پاشان بۆتى بىنمەوە.

گانیا، به دهنگی بهرز، به نیمچه هاوارهوه گوتی:

- بيخوينيتهوه؟ نامهكه بخوينيتهوه؟ جا خويندتهوه؟

گانیا، له ناوه راستی شوسته که دا، هایم و حه بران، بزمارئاسا له جینی خوی چه قی، له سه رسامیدا ده می بستی داچه قیبوو....

میرزاده گوتی:

- بەلى، خويندمەوه.
- يانى خۆى دايتى كە بىخوينىتەوە؟ يانى خۆى خۆى؟
- بەلى، بە دەسىتى خىقى دايمىن. باۋەپ بكە، ئەگەر بە خىقى زۆرى لىن نەكردبام، ھەرگىز نەمدەخويىندەۋە.

گانیا، بق ساتیک بیدهنگ بوو، ههولی دهدا حهواسی خقی جهم بکات و شتیک لهم مهتهله حالی بیت. لهناکاودا هاواری کرد:

- مه حاله! داوای لی کردبیت نامه که بخوینیته وه! تن درق ده که ی! تن خوت، له خوته وه، به بی پرس خویندو و ته وه.

میرزاده، به ههمان نهرمی و ئارامی بهرسقی دایهوه:

- باوه پر بکه، دروّت دهگه ل ناکهم، زوریشیم پی ناخوشه، که نهوهنده بهم نیشه نیگهران و ناره حه تی.
- ئاخر ههی بهدبهختی نهگریس، خو بهلای کهمهوه کاتی نامهکهی پی



داويته تهوه، شتيكي ههر بي گوتوويت. جوابيكي پيدا ناردوويتهوه، وايه؟

- با، با!
- ئەدى بۆ قسە ناكەي! دەمت كريى دەوى!

گانیا، بق جاری دووهم، به و حالهوه، له ناوهندی شوّستهکهدا وهستا و پیّی راستی به عاردیدا دهکیشا.

میرزاده گوتی:

- که له خویندنه وه ی نامه که بوومه وه، گوتی گوایه تو ده ته وی بیخه یته داوه و و و هعد و به نینیکی ئه و توی لی وه ربگریت، که بتوانی به بی ترس ده ست له هه مو و شتیک بشویت و هیچ زه ره ریک نه که یت، ئه و به سه ده دار روبل بگوریته وه. و تی ئه گه رخو به خو و به خوایشتی خوت ئه وه تکردبا و ده ستت له هه مو و شتیک داوای هیچ زه مانه تیکی پیشوه خته ت له و نه کردبا و ده ستت له هه مو و شتیک شخردبا، له گین بو و بتوانی دو ستایه تیی وی به ده ست بینی، له وه بو و پشتیوانیی لی کردبایت. پیم وایه ئه وه هه مو و قسه کانی بو و. نا، شتیکی تریشی گوت. کاتی نامه که ی دامی، لیم پرسی ئه دی وه لامه که ی، گوتی بی وه لامی باشترین وه لامه که ی دامی، لیم پرسی ئه دی وه لامه که ی گوت بین وه لامی باشترین وه لامه. پیم وایه شتیکی له و بابه ته ی گوت: بمبووره ئه گه رده قی قسه کانی و یم بیر نه مابی، من ئه وه ت بوده گوت: بمبووره گه یشتووم.

گانیا، له پادهبه دهر تو په بوو، پقیکی وا دایگر تبوو، خوّی پی جله و نهده کرا، به ده م دانه چیریوه گوتی:

- ئاوها... بوو بهوهی نامهکانم له پهنجهرهوه تور بدات! ئاوها.. ئهو ئههلی سهودا نییه! چاکه... زور چاکه، به لام من ئههلی سهودام و دهشیکهم... کهسی نهمری دهیبینین! بزانه چونی نیشان دهدهم! من هیشتا ههموو شتیکم نهگوتووه... به خوی دهیبینی!... خهبهری منی دهگاتی!...

دهموچاوی گرژ دهبوو، پهنگی سپی تر دهبوو، کهفی دهپرژاند، کولهمستی دهگوشی، قامکی پادهوهشاند و هه پو و گیقی دهکرد. به جووته، به و حاله و چهند ههنگاویک پویشتن. گانیا، هیچ حیسابیکی بق میرزاده نهدهکرد، دهتگوت به تاقی تهنیا له ژوورهکهی خویدایه و کهسی له لا نییه. لهناکاودا بیروکهیه کی به میشکا هات و له میرزاده ی پرسی:

- باشه تق چۆن توانىت (له دڵى خۆيدا گوتى تۆى گىلۆكەى ئەبڵه) چۆن



توانیت، بهم خیراییه، له زهرفی دوو سهعاتدا، متمانهی ئهو بهدهست بینی و ببی به مهحرهمی رازی؟ ئاخر چون؟ به چ ریگهیهک؟

ههر لهغیرهی کهم بوو، وا ئهویشی هاته سهر، تیری غیره دای له جهرگی، نوبهتی ئهو قهوانهیه، به خوی عهزابی کهم بوو، ئهوهشی هاته سهری. میرزاده بهرسفی دایهوه:

- ناتوانم، هۆى ئەمەت بۆ روون بكەمەوه!

گانیا، نیگایه کی نامه ردانه ی شه رانیی کرد و گوتی:

- باشه که تقی برد بق ژووری نانخواردن، ئهمه خقی له خقیدا نیشانهی ئهوه نهبوو که متمانهی پیته؟ ئهدی نهیگوت حهز دهکات یادگارییهکت بداتی؟ وا نبیه؟

منیش ههر وا تنگهیشتم!

گانیا، زور شپرزه بوو. له ناخهوه دهکولا، ههرچیی دهکرد نهیدهتوانی حهواسی جهم بکات... به پهریشانی لهسهری رویشت:

- به لام برّچی؟ به راستی سهیره!... باشه لهوی چیت کرد؟ چوّن توانیت، به و خیراییه متمانهی ئه و بهدهست بینی؟ گوی بگره... باشه نازانی چیتان وتووه، وهبیر خوّتی بینیتهوه و وهکو خوّی بهریز، له سیری تا پیازی بگیریتهوه؟ یانی شتیکتان نهگوت مایهی سهرنج بی، ئیستا بیرت بیتهوه؟.

میرزاده، وه لامی دایهوه:

- با، دهتوانم... ههوهل جار ههر که وهژوور کهوتم و تهعارفومان کرد، کهوتینه باسی سویسرا.

- سویسرا نا، سویسرام بهقوری گرت!...
 - پاشان، باسی سزای ئیعداممان کرد...
 - سزای ئیعدام؟
- به لنى، ههر وا به شيوه يه كى لامسه رلايى باسى ئيعداممان كرد. پاشان باسى ئهوهم بۆ كردن كه چۆن سى دانه سالم لهوينده ر بهسه ر بردووه و ئهوسا باسى كيژه گوندييه كى داماو و بينه وام بۆ كردن.

كانيا، بەوپەرى بىتاقەتى كوتى:

- واز له کیژه گوندی داماو بینه، سهری به قهبری بابی! دهی تهواوی بکه،



چی تر؟

گانیا، له نیگهرانیدا، خوّی پی نهدهگیرا. میرزاده لهسهری رویشت:

- ئەوسا، باسى ئەوەم بى كردن كە رەئى شىنايدەر سەبارەت بە تەبىعەتى من چى و چۆن بووە، چۆن ھانى دام كە...
 - واز له شنايدهر بينه، رهئي ئهوم بق چييه! دهي چي تر؟
- ئەوسا نازانم چۆن بوو كە بابەتىكى دى ھاتە پىشەوە و باسى دەموچاو و خويندنەوەى دەموچاوم بۆ كردن... يانى حالەتى دەموچاو... بەدەم قسانەوە گوتم جوانىي ئاگلايا ئىقانوقنا، تەقىرىبەن شان لە شانى جوانى ناستاسىيا فىلىپوقنا دەدات... ئىدى لەو كاتەدا، لە دەمم دەر چوو، بى ھىچ مەبەسىتىك، باسى وينەكەيم كرد.
- خق باسی ئه و شته ت بق نه کردن که له نووسینگه که گویت لی بوو، وا نییه؟ بقت نهگیرانه وه؟ هیوادارم نه تگیرابیته وه.
 - دلنیا به، شتی وام نه کردووه. نه خیر بوم نه گیرانه وه ...
 - به لام... سهیره... ئاگلایا نامهکهی به دایکی نیشان دا؟
- دەتــوانم ســویندت بــق بخــقم كــه نــهخیر، پیشــانی نــهدا. مــن بــق چاوتروكانیكیش جیم نههیشتن، بقیه ئهگهر بیویستایه نیشانیشی بدات، بقی نهدهلوا.
 - به لام رهنگه شتیک رووی دابیت و تق پیت نهزانیبیت...
 - ئەوسا گانیا، بە جارى دەھرى بوو، لە دىن دەر چوو، ھاوارى كرد:
- ئاخ لەدەسىت تىقى گىلى دومىقر! گىنى تەنانىەت نىاتوانى شىتەكانىش بەوردى بگىرىتەوە!

گانیا، که جنیوی یهکهمی داو رووبهرووی هیچ کاردانهوهیهک نهبووهوه، وهکو چوّن ههندی کهس له وحالهته دا چهشه دهبن، ئهویش به و ئاوایه چهشه بوو و شیوولی لی ههلکیشا. به رادهیه توره بووبوو، لهگین بوو بگاته تفکردن، به لام ههمان تورهیی کویری کردبوو. دهنا دهبوایه له زووهوه سهرنجی ئهوهی دابا، که ئهم گیلهی ئه وگالتهی پی دهکات، ههندی جار زور بهخیرایی له شیتان دهگات و بهباشییش ده توانی بگیریتهوه. لهناکاودا، بویهریکی چاوهرواننه کراو رووی دا.



ميرزاده لهناكاودا گوتى:

- گافریلا ئاردالیونوفیچ، حهز دهکهم ئهوهت پی بلیم ئهگهرچی جاران، ئهوهنده نهخوش بووم که به گیل و ئهبلهیان دهزانیم، بهلام لهمیژه چاک بوومه تهوه، زورم پی ناخوشه خهلکیک پووبه پوو پیم بلی گیل یان ئهبله. پاسته تو له وهزع و حالیکی نالهباردایت و پهنگه پیاو پاکانه یه کت بو بکات و چاوپوشیت لی بکات، بهلام تو لهوساوه تا ئیستا دوو سی جارت جنیو دامی، که ههرگیز ئهمهت لی قهبوول ناکهم، به تایبه تی که هیچ هویه کنییه بو ئهمه. تو له خوتوخوپایی شه په من دهفروشیت. جا ئیمه ئهگهر له ئیستاوه ئاوا بین، باشتر وایه ههر لیرهوه، لهم سهر جاده یه وه لیکدی جیا بینهوه، تو دهسته پین، باشتر وایه ههر لیرهوه، لهم سهر جاده یه و دهگرم و دهروم، بیست و پینج پوبلم پیه و بو خوم ئوتیلیک دهدوزمهوه.

گانیا، که سهراسیمه بووبوو. له شهرمهزاریدا سوور بووهوه و بای دایهوه و کهوته نهرمکیشی، کهوته داوای بوردن و له جنیوی ناشیرینهوه بای دایهوه بو ریز و حورمهت و بهگهرمی گوتی:

- میرزاده بمبوره، تق ئه خوایه لیم ببوره... به خقت دهبینی له چ وهزع و حالیکام، چقن گیرقده بووم. تق هیشتا ئاگات له ههموو مهسهلهکه نییه، ههموو شتیک نازانیت، ئهگهر زانیبات بیگومان، بهلای کهمهوه، تا رادهیهک دهتبهخشیم، ههرچهنده ئهم رهفتارهم هیی بهخشین نییه...

میرزاده، بهلهز بهرسقی دایهوه:

- پیویست به و ههمو و عوزرخوازییه ناکات. من تیت دهگهم، دهزانم ئهم پهفتاره نالهبارهت، زادهی وهزع و حاله ناههموارهکهته. دهی گوی مهدهیه، با بروینه وه بق مالی ئیوه، من له لای خومه و هیچم له دلا نهما.

گانیا، بهدهم ریّوه، به بوغزو کینه وه ده پروانییه میرزاده و له دلّی خوّیدا دهیگوت: "نا، مهحاله بیلّم، به و جوّره به بی ئاره ق دهر بچیّت. ئهم فیلّبازه، ئهم فریبوّکه، ههرچی راز و نهینیم ههیه، لیّسی دهر هینام، ئیستاش ئه وه تا دهمامکه که کی فری داوه و الله نهم ماسته موویه کی تیدایه، به لام پهله مه که ههمو و شیتک دهر ده که ویّت، ههمو و شیته کان ئاوه روّی خوّ وهر ده گرن، ههمو و شیتک دهر ده که ویّت، ههمو و شیتک یه که لایی ده بیته وه!".



بهدهم ئهو قسانهوه كهيشتبووونه بهردهركا.

فەسلى ھەشتەم

خانووهکهی مالی گانیا له قاتی دووهمدایه، به قالدرمهیه کی پاکوخاوینی بهرین و رووناک بۆی سهر دهکهویت، بریتییه له شهش ژوور، به پانتایی جیاواز. ئەگەرچى ئەم خانووە، خانووپەكى ئاسايى بوو، بەلام كريپەكەي لە تواناي فهرمانيه ريكي بجووكدا نهبووكه ئهركي بهخودانكردني خيزاني بەسەرەوە بى، با مووچەي سالانەي بگاتە دوو ھەزار رۆبلىكش، بەلام ئەم خانووه وا دروست کرانوو که دهشنا وهکو پانستون بهکری ندری و سـوودیکی لئ ببینـری. هـهمووی دوو مانگیک بـوو، ههرچهنـده گانیا پینی ناخوش بحوو، لحه لايدن نينائالكساندروفناي دايكي و قارقاراي خۆشكىيەوھوھكو يانسىيون بەكرى درابوو، چونكە ئەو دوو ئافرەتە سوور بوون لهسهر ئهوهى ئهوانيش كاريك بكهن و دهسكهوتيكيان ههبي و سووکه بهشدارییهک له دهرامهتی خانهوادهکهیاندا بکهن. گانیا، که بهتهمای ئايينده په کې پرشنگدار بوو، ئەمەى زۆر لەبەر گران بوو، هينانى كريچے، به جۆرە سووكايەتىيەك دەزانى، بۆيە لەوەتاى ھاتبوونە ئەم خانووە، شەرمى دهکرد له کور و کومه لاندا دهر بکهویت و نهمه زامیکی قوولی کردبووه دل و دەروونى. بۆيە، ماوەيەك بوو، بە بچووكترين شت نەك ھەر تورە، به لکو ده هری دهبوو، له دین دهر چوو، جا که ته جهموولی ئه و وه زعهی



دالانیکی سهرانسهری، خانووهکهی کردبوو به دوو بهشهوه. بهشی یهکهم بریتی بوو له سی ژوور که تهنیا به کریچیانی سفارشتی به کری دهدران. ههر به دهستهدا، له کوتایی دالانهکهداو، له نزیکی موبهقهکهدا، ژووریکی چکوله، چکولهتر له ههموو ژوورهکانی دیکه، ههبوو. تهختهخهویکی گهورهی تیا بوو، سهرگه قاری مال، واته جهنهرالی خانه نشین ئیقولگین، له و ژوورهدا ده ژیا و دهخه وت. ئهم پیاوه یان ناچار دهکرد، به موبهقه کهدا و له قالدرمهی خزمه کارهکانه وه هاتوچو بکات. (کولیا) *ش، برا چکولهکهی گافریلا ئاردالیونوفیچ، ههر له و ژووره چکولهیهدا، ده ژیا، نیکولای (کولیا) قوتابی ناوه ندی بوو، تهمه نی سیازده سالان بوو، ئیدی ناچار بوو لهم ژووره تهنگهدا دهرسه کانی دهور بکاته وه، بخه ویت، که تیکی شهقوشری، کورتی، باریکی ههبوو، نوینه کانی کون و شر بوون. به و حاله شهوه دهبوایه ئاگای له بابی بیت و سهرپهرشتی بکات، چونکه جهنه رال روز به روز زیاتر پیویستی به یارمه تیی ئه و دهبوو.

ژووری ناوه راستیان دا به میرزاده، ژووره کهی لای راستی ئهم ژووره، فسردیش چینکوی تیا بوو، ژووری سییهم، واته ئهوهی لای چهی ژووره کهی میرزاده هیشتا چوّل بوو، به لام گانیا، له پیشا میرزادهی برد، بو ئهو بهشهی خانووه که، که مالی خوّیانی تیا بوو. ئهم بهشه بریتی بوو له ژووری میوان و پیشوازی که له کاتی پیویستدا، ده کرا به ژووری ناخواردنیش، ژووری دانیشتن که له راستیا ته نیا به روّژه وه ژووری دانیشتن بوو، ده نا ههر که شهو داده هات ئیدی ده بوو به ژووری کارو نووستنی گانیا، ژووری سیهمیش، ژووریکی بچکوله بوو، ههمیشه داخرا بوو، ئه مه ژووری نینا ئالکساندرو قناو قارقارا ئاردالیو قنا بوو. به



به لام فارفارا ئارداليونوفنا، كچنك بوو له تهمهنى بيست و سى ساليدا، دەستهبالا، باريكەله، ئەندامورديله. هەرچەند دەموچاوى جوان نەبوو، بهلام نهينييهكى تيا بوو، بهبى جوانى، راى دەكىنشايت. زۆر له دايكى دەچوو، جلوبهرگىكى ساكارى، تەقرىبەن وەكو جلوبەرگەكەى دايكى، لەبەرا بوو، جلەكانى زۆر لى دەھات. چاوەكەۋالەكانى، ھەندى جار زۆر گەش و زيت بوو، بهلام به زۆرى مەند و قول و خەيالاوى بوون، به تايبەتى لەو دواييانەدا. كە سەيرت كردبا، يەكسەر بۆت دەردەكەوت كە مرۆڤنكى مەند و سىرقاييم و بەورەيە. تەنانەت بە دەموچاويا، لە دايكىشى مەندتر و بە شەخسىيەت تىر دىيار بوو. قار قارا، خوو و تەبىعەتىكى ئاگرىنى ھەبوو، ھەلچوونەكەى لەوەدا نەبوو، تەنانەت براكەيەشى ھەندى جار لىي دەترسا.



ئەو ميوانەش كە قسەيان دەگەلا دەكرد، لە ھەلچوونەكانى وى دەترسا. ميوانەكەيان (پتيتسىن)، پياويكى ھيشتا گەنج بوو، لە تەمەنى سى سالىدا بوو، جليكى ساكار، بەلام جوانى لەبەر بوو. پەفتارى نەرم و نيان بوو، بەلام بريك دەستكرد بوو. پدينە كورتە سوورەكەى ئەوەى نيشان دەدا كە نە فەرمانبەرى حكومەتيە و نە قەناعەتى بە وەزيفەى فەرمى ھەيە. قسەكردنى زيرەكانە و مايەى سەرنج بوو، بەلام زۆربەى كات بيدەنگ بوو. بە شيوەيەكى گشتى خۆشەويست بوو، دەچووە دلەوە، بە زەقى ديار بوو كە دلبەستەييە بشاريتەوە. قار قارا ئارداليونوفنا بوو، ھەوللى نەدەدا ئەم دلبەستەييە بشاريتەوە. قار قارا ئارداليونوفنا بوو، ھەوللى نەدەدا ئەم دلبەستەييە بشاريتەوە. قار قاراش دۆستانە پەفتارى دەگەل دەكرد، بەلام ويراى ئەوەش خىزى لە وەلامى ھەندى پرسىيارى وى دەبوارد و تەنانەت بە ساردىش بەرسىقى دەدايەوە. ويراى ئەوەش پتيتسىن ھەر كۆلى نەدەدا. نينا ئالكسىندروفنا، زۆرى پوودەدايە و دەگەليا ميهرەبان بوو، بگلىرە لەو دواييانەدا واى ليهاتبوو گريى دلى خۆى بى دەكردەوە. لە لايەكى تريشەوە وا باو بوو كە پتيتسىن لە پېگەى سووتخۆرىيەو، پارەيەكى باش و مىزگەر بەدەست دىنى. ئەم پياوە لە دۆستە نزىكەكانى گانيا بوو.

گانیا، به پهله پهل میرزاده ی پی ناساندن، زور به توره یی سلاوی له دایکی کرد، سلاوی له خوشکه که ههر نهکرد، ئه وسا خیرا پتیتسنی دهگه ل خویدا برده دهری.

نینائالکساندروفنا، خیرهاتنی میرزاده ی کرد، ئه وجا به کولیای، که هاتبووه به رده رگاکه، گوت، میرزاده به ریت بق ژووری ناوه راست. کولیا، کوریکی رووخوش و ساده و متمانه به خو بوو.

کولیا، که میرزادهی بن ژوورهکه برد، پرسی:

- ئەدى كوا شتومەكەكانت؟
- هەر بوخچەيەكم ھەيە، ئەويشىم لە ھۆلەكە دانا.
- ئىستا خۆم بۆتى دىنم. ئىمە تەنيا ئاشپەزەكە و ماتربوناى كارەكەرمان بەدەستەوەيە، خزمەتكارى دىمان نىن، بۆيە دەبى منىش يارمەتيان بدەم. قاريا (سووكەلە ناوى قارقارايە) مال بەربوه دەبات و ھەمىشە سەرقالە.



گانیا، گوتی: تق ئەمرۆكە لە سويسراوە ھاتوويت، وايه؟

- بەلى، دروستە.
- باشه سويسرا خوشه؟
 - زۆر.
 - كويستانه؟
 - بەلىخ. شاخى زۆرە.
- زۆرباشە، دەچم بوخچەكەت بۆ دىنم.
- لهم كاته دا قارقارا، خوى به ژوورا كرد و گوتى:
- ماتریونا، نوینهکانت بن دینی و تهختهخهوهکهت بن چاک دهکات. جانتات پییه؟
- - كوليا، لهم كاتهدا، هاتهوه و گوتى:
- ههر ئهم بوخچه بچوکهی لئ بوو، ئهدی شتهکانی دیکهت لهکوی داناوه؟

میرزاده، که بوخچه کهی له دهستی وهر دهگرت، بهرسفی دایهوه:

- هەر ئەمەيە، ھىچى ترم نىيە.
- ئاوھا... ترسام، فردیش چینکق، بردبیتی.
 - قارقارا، بەتورەيى گوتى:
 - قسەي بىمانا مەكە!
- قارقارا، زمانی زبر بوو، تهنانهت میرزادهشی به زمانیکی زبر دواند. برایهکهی ینی گوت:
- قاریا گیان! دەتوانى بە زمانىكى نەرمتر قسەم دەگەل بكەیت. خى مىن پتىتسىن نىم.
 - كوليا، هەقە بەر شەلاقىشت بدەم، چونكە زۆر كەودەنى.
 - ئەوجا رووى كرده ميرزاده و گوتى:
- هەرچىيەكت پيويست بوو بە ماتريونا بلنى. ئىمە سەعات چوار و نيو،



شیق دهخوین، ئیدی توش سهرپشکی که بینی دهگه ل ئیمه دا نان بخویت، یان بوت بینن بو ژوورهکه ی خوت.

ئەوسا رووى كردە گانيا و گوتى:

- دهی گانیا وهره دهری، میرزاده نارهحه مهکه!

- بەلى، ئەمرە فەرمووى!

لهو دەمەدا كه دەر دەچوون، لووتيان تەقى به لووتى گانياوه.

گانیا، له کولیای پرسی:

- باوكه له مالهوهيه؟

که کولیا وه لامی دایه وه باوکه له ماله وهیه، چهند وشهیه کی به گوییدا چپاند. کولیا سهری رهزامهندیی بق لهقاند و وهدهر که وت و دوای قارقارا که وت.

- میرزاده، دهمهوی دوو قسهی ترت دهگه ل بکهم... لهبه ر جهنجالی بیرم چووبوو! تکایه کی دوستانه م لینت ههیه، مهردی چا به و ئهم چاکهیه مدهگه ل بکه: تکایه ئهگه ر زهحمه تنییه، لیره باسی ئه و شته مه که که له بهینی من و ئاگلایادا رووی دا و لهویش باسی ئه و شتانه مه که لیره دهیبینی. چونکه وه زع و رهوشی ئیره شهمووی هه ر جوان و باش نییه، هه رچهنده زوریش به لامه وه گرینگ نییه... به هه رحال، هه ول بده به لای که مه وه نه مروکه، هه رئه مرون زمانی خوت بگره.

میرزاده، لهم گلهییانهی گانیا پهست بوو، گوتی:

- دلنیات دهکهم و باوه پ بکه زور لهوه کهمتر قسهم کردووه که تق تهسهوری دهکهیت.

بهزهقی دیار بوو که پهیوهندیی نیوان ئهم دووه خراپ و خراپتر دهبوو. گانیا گوتی:

- به هـ ه رحال، ئەمرۆكـ بەسايەى تـ قوه تووشـى دەردەسـ هرييەكى زۆر بووم. بە كورتىيەكەى ئەو تكايەم لىت ھەيە.

میرزاده گوتی:

- گاڤريلا ئارداليونوفيچ، حەز دەكەم ئەوە بزانىت كە مىن ئەوسىاكە و



لهویننده رهیچ مهوعیدیکم دهگه ل تودا و دهگه ل کهسی تردا نهبوو، هیچ قهول و به لینیکیشم به تق نهدابوو، تقش هیچ داوایه کت له من نهکردبوو، ئیدی بقچی نهدهبوو باسی وینه که بکهم؟ تق به منت نهگوتبوو باسی نهکهم.

گانیا، له کاتیکا به پهستی دهیروانییه دهوروبهری گوتی:

- ئۆف. كە ژوورىكى ناخۆشە! چەند تارىكە! خۆ پەنجەرەكەشى بەسەر حەوشىـەكەدا دەروانىن! ئەو وەختىه بىەختت خەوت كىه رىلىت كەوتىه ئىمە شوىنىد. بەھەرحال، ئەمە پەيوەندىي بە منەوە نىيە، نە لە دوور و نە لە نزيك پەيوەندىي بە منەوە نىيە. من ھەقم بەسەر ئەم كرى و كرىدارىيەوە نىيە. ئەمە ئىشى من نىيە!

لهم کاته دا پتیست سهریکی کیشایه ژووره و گانیای گازکرد. گانیا، بهلهز میرزاده ی به جیهیشت و وه دهر که وت، هه رچه نده دیار بوو هیشتا زور شتی دیکه ی پی مابوو بیلی، به لام نهیده زانی چون و له کویوه دهست پی بکات، شپرزه و پهشیو بوو، ته نانه ت که زهمی ژووره که شی ده کرد، زیاتر بو شاردنه و هی نیگه رانی و پهشیوییه کهی خوی بوو.

میرزاده، هیشتا به ته واوه تی له دهست و چاو شوردن نه بو و بووه وه، که جاریکی دی درزیک که و ته ده رگای ژووره کهی و ده موچاویکی تازه ی لی په یدا بوو. کابرایه ک بوو، نزیکه ی سبی سالان، بالابه رز، چوارشانه، سه رزایکی قژلوولی، قژسوور، سووره یه کی ده موچاوگوشتن بوو، لیوی ئه ستوور، که پووی پان و فس، چاوه کانی چکوله و به قوولاچوو، له تو وایه به رده وام و به شیوه یه کی کومیدی ده تروکین. به شیوه یه کی گشتی جوره لاساری و گوساخییه کی پیوه دیار بوو. جلوبه رگه که ی شر و شه پریو دیار

ههوه لجار، دهرگاکه ی بایی ئهوه نده کرده وه، که سه ری هینایه ژووری. ئهم سه ره بق ماوه ی چهند ساتیک چاوی به ژووره که دا گیژ دا، ئه وجا دهرگاکه به رهبه ره و به ئه سپایی کرایه وه. ههمو و قه د و قه لافاتی کابرا له ئاستانه ی دهرگاکه وه دهرکه وت، به لام ویرای ئه وه سیار ق نه چووه ناو



ژوورهکه، به لکو چاوهکانی چکوله کردنه وه و که و ته نورینی میرزاده. ئه نجام ده رگاکه ی له دوای خویه وه داخست، نزیک بووه وه، کورسییه کی هه لگرت و له سه ری دانیشت، دهستی میرزاده ی توندگرت و له سه رکه ته که داینا، له کاتیکا به سه رسامی چاوی بریبو وه چاره ی میرزاده، خوی پی ناساند:

- من فردیش چینکوم...

میرزاده، که چیوای نهمابوو له قاقای پیکهنین بدات، گوتی:

- باشه، مهبهستت؟

فردیش چینکق، که حوّل حوّل و بی هیچ مهبهست و ئامانجیّک تهمهشای دهکرد، لهسهری رویشت:

- يەكىكم لە كرىچيانى ئىرە.
- دەتەوى تەعاروف بكەين، يەكتر بناسىن؟
 - ياني!...

به دهم ئه و وه لامه وه، قامكى له قرى خوى ناو چاوى برييه سووچه كهى ئه وبه رى ژوروه كه، ئاهيكى هه لكيشا و ئه وجا ئاورى لاى ميرزادهى دايه و و له ناكاوا ليى پرسى:

- هيچ بارهوپوليکت ههيه؟
 - کەمنک
 - يانى چەند؟
 - بيست و پينج روبل.
 - كوا نيشانمي بده.

میرزاده، ئهسکهناسیکی بیست و پینج روبلی له به پکی ئیلهکهکهی دهر هینا و دایه دهست فردیش چینکق. ئهویش کردیهوه، تهمهشایهکی وردی کرد، ئهم دیو و ئهو دیوی کرد، دایه بهر رووناکییهکه و له فکران راچوو، ئهوجا گوتی:

- سەيرە! بۆچى رەنگى وا تۆخ دەبيت؟ ئەم بىست و پينج رۆبليانە، ھەندىكيان رەنگيان زۆر تۆخ دەبيت، كەچى ھەندىكى تريان، بەتەواوەتى



رەنگيان دەگۆرىت. فەرموو بىگرە.

میرزاده، ئەسكەناسەكەى وەرگىرتەوه. فردىش چىنكۆ لەسەر كورسىيەكەى ھەستاو بە مىرزادەى گوت:

- من بۆیه هاتم تا یه کهم ئاگادارت بکه مهوه که نه خه له تابی قهرزم بدهیتی، چونکه گومانی تیا نییه که داوای قهرزت لی ده کهم، جا نه کهی دلت نهرم بی و قهرزم بدهیتی...
 - بەلى، باشە.
 - بەتەماى بە كرى لىرە دانىشىت؟
 - بهڵێ، به نيازم.
- به لام من کری نادهم. سبوپاس، ژوورهکهم به تهنیشت ژوورهکهی تووهیه، یهکهم ژووری سهمتی راستی ژوورهکهی تویه. دیتووته؟ ههول بده زوو زوو سهردانم نهکهیت، به لام دلنیا به که من دیمه دیدهنیت، ناره حه نه بیت. باشه جهنه رالت دیتووه؟
 - نا.
 - گوينت له دهنگي بووه؟
 - هێشتا، نه!
- خەمت نەبى، كەسى نەمرى ھەم دەيبىنى و ھەم گويىشت لىنى دەبىت. شىووم و بەدفەرىكى ئەوتۆيە، تەنانەت چاوى لەوەيە لاتىكى وەكو مىن قەرزى بداتى. ئەوا پىم وتى ھا، دواى نەلىي. "ئاگادارىيەكە بىق خوينەر!"... خودا حافىز. وەرە پىاو ناوى فردىش چىنكى بى و بتوانى بىرى، دەتوانى بىرى؟ ھا؟
 - بق نا؟
 - خواحافيز.

فردیش چینکق، بهره و دهرگاکه رؤیشت. پاشان میرزاده، بقی دهر کهوت که نهم بهریزد، به شفخی و نوکتهبازی و بین موبالاتی و خهمساردییهکانی خقی، خه لکی ناره حهت دهکرد، به لام لهم دهورهدا زور سهرکه و تو نه بوو، هه ندی جار خه لکانیک زور لینی بیزار ده بوون و به گژیا



دهچوونهوه، تهریقیان دهکردهوه، راسته له دلهوه بهوه ناره حهت دهبوو، به لام ئه و خووه ی ته رک نه دهکرد.

فردیش چینکق، له ئاستانهی دهرگاکهدا، که خهریک بوو دهر دهچوو، تووشی بوو به تووشی میوانیکی تازهوه، خقی له رینگای لا دا تا رهت بی. میرزاده، ئهم میوانه تازهیهی نهدهناسی. فردیش چینکق روو له میرزاده به گقشهی چاو ئاماژهی بق میوانه تازهکه کرد، میوانهکه رینی بق فردیش چینکق کردهوه، فردیش چینکق، به حورمهت و متمانهوه وهدهر کهوت.

ئهم میوانه تازهیه، پیاویک بوو بالا بهرز، تهمهنی نزیکهی پهنجا و پیننج سال یان زیاتر دهبوو، کهمیک قه له و و به خوّوه بوو. سوورهیه کی دهموچاو قه له وی، دهموچاو پان بوو، ریش و سمیلیکی بوّزی چروپری ههبوو، چاوانی درشت و کهمیک زهق بوون. ئهگهر جلوبهرگه کهی شر و شهپریو و چلکن نهبوایه، سام و ههیبه تیکی تهواوی دهبوو. چاکه تیکی تالکیشی کونی لهبهردا بوو که ئانیشکه کانی تهواو سوا بوون، کراسه که شی چلکن و پر په له بوو، به خوّیشی، به ئاستهمیک بوّنی قوّدگای لیده هات، له نزیکه و به تهواوه تی ههستی پی ده کرا. ویّرای ئهوه ش، رهفتارو ئه تواری ده چووه دله وه. دیار بوو، به ئانقه ست و به مهبه ست ههولی ده دا به ویقار و سه نگینی سه رنجی خه لکی بو خوّی راکیشیت.

ئه و به پیزه، به کاوه خق له میرزاده نزیک بووه وه. به بینده نگی و به دهم بزهیه کی دلگیره وه، ده ستی گرت و له نیو ده ستی خقیدا رایگرت، موده تیک له سهروسیمای راما، وه ک بلینی سی و دووی ئه وه بکات که ئه م سیمایه ی دیتووه و ده یناسیت.

ئەوسا بەوپەرى ھىمنى و لە بن لىوانەوە گوتى:

- به لن، خویه تی، کوپییه کی ته واوی ئه وه، هه رده لینی ئه وه و زندو و بووه ته وه. هه رکه گویم له شوره و ناوی ئازیزی ئه م مالباته بوو، هه موو رابردووم له ویژدانا زندو و بووه وه... تق میرزاده میشکینی؟

- بەلى.

- من جهنه رال ئيفولگين، خانه نشيني نه گبه تم. ده كريت ناوي خوّت و



بابتم پي بليي؟

- ليون نيكولايوفيج.
- به لیّ، به لیّ، خویه تی، دروسته! تو کوری دوسته کهی منی، کوری هاورازی مندالیم، (نیکولای پتروفیچ)ی!
 - ناوى بابم نيكولاى لڤوڤيچ بوو.
 - لڤوڤيچ، بهڵێ لڤوڤيچ...

جهنهرال، به و جوّره و، به کاوه خوّ، به و په پی متمانه و ه، و هکو بلّیی هه رگیز ناوی بابی وی فه راموّش نه کردبو و، به لکو ته نیا هه له ی زمان بو و، ناوه که ی پراست کرده و ه: "به لیّ لقو قیچ". دانیشت، دهستی میرزاده ی گرت و له نزیکی خوّبه و ه داننا.

- زۆر جار له باوەشم دەگرتىت!

میرزاده گوتی:

- به راست؟ ئەوە بىست سالە بابم مردووه.
- به لنى، بيست ساله، بيست سال و سن مانگه. له يه ك قوتابخانه بووين. پاشان من چوومه سلكى سوپايى...
- به لی، بابیشم له سوپادا بوو، له لیوای قاسیلکوقسکی «دا، ملازمی دووهم بوو.
- نا، له لیوای بیلامیرسکی بوو. پیش مردنی به ماوهیه کی کهم بق لیوای بیلامیرسکی نهقل بوو. که مرد من به دیارییه وه بووم، گهردنم ئازا کرد، دووعای خیرم بق کرد. دایکی به پیزت...

جەنـەراڵ، لێـرەدا، بـۆ سـاتێک وەسـتا، وەک بڵێـی يادگارييـەکی خـەمناک زمانی بەست.

میرزاده گوتی:

- شهش مانگ دوای بایم، ئهویش مرد، باپهر بوو و مرد.
- نا، به باپه پنهمرد. راستی له منی پیرهمیرد بزانه. من لهوینده ر بووم، له ریورهسمی کفن و دفنه که یدا ئاماده بووم. مردنه که ی به هوی باپه رهوه نهبوو، به لکو سویی میرده که ی بوو، له سویی میرده که یدا مرد. به لی،



ئەويشىم لە بىرە، ئىنى گەنجيەتى، يادت بەخىر! من و بابت، ويىراى ئەوەى ھاورىتى مندالى بووين، ئامادە بووين، لەسەر ئەو، لەسەر دايكت يەكدى بكورىن.

میرزاده، به نهباوهری گویی له جهنهرال دهگرت.

- من شینت و شهیدای دایکت بووم، له کاتیکا که دهزگیرانی برادهرهکهی خۆم بوو. كاتى بابت بەمەى زانى، كەللەيى بوو، بەيانىيەك سەعات ھەوت هـه لْي كوتايـه سـهرم، بيّداري كردمهوه، بـه نيگـهراني و سهرسـاميي خـقم گۆرى، كروكپ، كەسىمان ورتەمان لنوه نەھات!... لـ فيكەي خۆم حالى بووم. بابت دوو دهمانچهی له باخه لی دهرهینا. دوئیله، له ماوهی دوو بستهوه، بی هیچ شایهدیک. شایهدی بزچییه، مادامیکی ههر ههمووی پینج دهقیقهی دییه و یهکدی رهوانهی ئهو دنیا دهکهین. دهمانچهکانمان سوار كرد، دەستسىرىكمان لە عاردى و لە بەينى ھەر دووكماندا راخست، بانى بەينمان تەنيا دەستەسىرىك بوو، ھەر دووكمان نىشانەمان لە دلى يەكدى گرتهوه، چاومان برییه دور چاوی یه کدی، لهناکاو روندک به چاوی ههر دووكماندا هاته خوارئ، دەستمان سست بوون و هاتنه خوارەوه، له ههمان کاتدا روندک به چاوی ههر دووکماندا هاته خواری، دوای تۆزیک ههر دووکمان باوهشمان به یه کدا کرد. ئیدی دوئیل گۆرا. بوو به جوامیری و ئەمەكدراى... مىرزادە (مىرزادە لىرەدا دەكاتە بابى مىرزادە مىشكىن. ح.ك.ع) دەيگوت: "برۆ موبارەكى تۆ بىي" و مىن دەمگوت: "نەخىر، ھىلى تۆپە و موبارهكي تق بي. بهههر حال، بهتهماي له لاي ئيمه ئاكنجي بيت، وا نبيه؟

میرزاده، له بن لیوانه و بهلهز گوتی:

- بەلىن، رەنگە بى مارەيەك...

کولیا، که له و کاته دا هاتبووه بهرده رگا، له ده رگاوه بانگی کرد:

- ميرزاده، دايكم دهيهوي بتبيني.

میرزاده، ههستا، به لام جهنه رال، دهستی خسته سه رشیانی و لهسه ر ته خته که داینایه وه و دوستانه گوتی:

- من به حوکمی ئهوهی که دوستی گیانی به گیانی بابتان بووم، حهز



دهکهم له ههندی شت ناگادار بی. وهکو دهبینی من به هوی زروفیکی نالهبارهوه تووشی کارهساتیکی گهوره بووم، ههر باش بوو حوکم نهدرام و تووشی دادگا و دادگایی نهبووم، نینا ئالکساندرو قنا ژنیکی زور چاک و دهگمهنه. قارقارا ئاردالیونو قنای کچم، کچیکی بی وینهیه! وه زع و حالی نالهبار ناچاری کردووین کریچی رابگرینن، پانسیونداری بکهین، ئهمه بو من که قهرار بوو بیم به ستاندار (پاریزگار)، سووکایه تیه کی، نازانم چیی ناو بنهم، زور ناخوشه، زورم له گیان ناخوشه، بهههر حال به هاتنی تو خوشحالین، به لام له مالی ئیمهدا، کارهساتیک به ریوهیه!

میرزاده، هایم و حهیران تهمهشای دهکرد.

جەنەرال، لەسەرى رۆيشت:

- قەرارە، لىرەدا، لە مالى ئىمەدا، زەماوەندىكى سەيروسەمەرە ئەنجام بدرىت... زەماوەندىك لەنىوان ئافرەتىكى ناوزراوى گومانلىكراو و كورىكى گەنجدا، كە دەشىت ببى بە يەكىك لە پياوماقولانى دەربارى ئىمپراتۆريەت. قەرارە ئەو ئافرەت بىتە ئىرە، بىتە ناو مال و مندالەكەى من، دەگەل كىر و ژنەكەمدا لە يەك مالا بىرى، بەلام تا ھەناسەم لە بەر بى، نايەلم دوو پىى بەم مالەدا بىت! لە بەردەرگاكەدا رادەكشىم، مەگەر بەسەر جەنازەكەمدا رەت بىت. ئىستا قسە دەگەل گانيادا ناكەم، خۆمى لى دەدزمەوە، نامەوى بىدىنم. من بەئانقەست ئەمە بى تى دەگىرمەوە، چونكە بەتەماى لىرە بىرىت، بىلىرە بىرىت، بىلىرە بىرىت، بىلىرە بىرىت، يىلىرە بىرىت، يىلىرە بىرىتى دەبىنى... لەبەرئەوەى كورى يەكىك لە دۆستە دىرىنەكانمى، ھەقى خۆمە ئومىدم...

نینا ئالکساندروفنا، که ئهم جارهیان به خوّی هاتبووه بهردهرگا، گوتی:

- ميرزاده، بيزهحمهت، له هۆلهكه چاوهروانتم.

جەنەرال ھەلى دايە:

- نینا گیان، دهزانی من ئهم میرزادهیهم به مندالی له باوهش کردووه! نینا ئالکسندروفنا، نیگایه کی گلهیی ئامیزی جهنهرالی کرد و ئهوجا تهمهشایه کی پرسیارئامیزی میرزاده ی کرد و بی ئهوه ی هیچ بلینت رقیشت. میرزاده دووی کهوت. ههر که گهیشتنه هۆلهکه و دانیشتن و نینا



ئالکسندروفنا، به په له شتیکی به گویی میرزاده دا چپاندو نه چپاند، جه نه رال، له ناکاوا خقی گهیانده هق له که. نینا ئالکسندروفنا به په له بیده نگ بوو و به تو په پیده کی ئاشکراوه خقی به چنینکارییه که یه وه مرثول کرد. پیده چوو جه نه دال هه ستی به په ستی و تو په یه که که کرد بی به لام نه یبرده سه رخقی و به رده وام بوو له سه رده در برینی خق شیی خقی، پووی کرده نینا ئالکساندروفنا و گوتی:

- كورى برادهرهكهمه! ريكهوتيكى سهيره! به خهويش بهتهماى شتى وا نهبووم. باشه گيانهكهم تق (نيكولا لڤوڤيچ)ى رهحمهتيت به بير نايهت؟ خق جاريك له شارى (تفير) *دا ديتت.

نينا ئالكساندروڤنا گوتى:

- نيكولا لڤوڤيچ! بيرم نايەت

ئەوجا رووى كرده ميرزاده و گوتى:

- باب*ي* تۆ بوو؟

میرزاده گوتی:

- بەلى، بابى من بوو.

ئەوجا بە شەرمىكەوە، روو لە جەنەرال گوتى:

- به لام، وا بزانم له شاری تفیر نهمرد، به لکو له شاری یه لیزافیتاگراد مرد. پاقلیچینف، پنی گوتم...

جەنەرال، گوتى:

- نەخىر، لە تفىر ئەمرى خواى كرد، كەمىك پىش مردنەكەى بى تفىر نەقل بوو، تەنانەت پىش ئەرەش بوو كە نەخىقىىيەكەى بداتە زىادى. تى ئەوسىا زۆر چكۆلە بوويات، ئەو شانەت بىر نايەت. رەنگە پافلىچىوف سەھوى كردبىت، ھەرچەندە پياوىكى زۆر باش بوو.

- (ياڤليچيوف)يشت دەناسى؟

- پیاویکی نموونه یی بوو. من له سه ره مه رگا به دیار بابته وه بووم، گهردنیم ئازا کرد، دووعای خیرم بق کرد.

ميرزاده ههمديس گوتى:



- به لام بابم، به تۆمەتبارى مرد، هەرچەندە تاكو ئىستاش هۆى ئەو تۆمەتبارىيەم بۆ دەر نەكەوتووە. لە نەخۆشخانەدا مرد.

- ئا! به هۆى كولباكوفەوە بوو، كولباكوف سەربازىكى سادە بوو، گومانى تىا نىيە ئەگەر بابت مابا، لە دادگا تەبرى دەبوو، بىتاوان دەر دەچوو.

میرزاده، بهویهری فزولیهت و کونجکاوی ایم پرسی:

- به راست؟ مهسهلهکه وا بوو؟ تق دلنیایت؟

جەنەرال گوتى:

- ئەي مەعناي چى، من لە خۆمەرە قسىه ناكەم. دادگا نەپتوانى ھىچ قەرارىك بدات، مەسەلەكە، مەسەلەيەكى زۆر دژوار و باۋەر ئەكردەنى بوو! مەسسەلەيەك بىرو دەشسىت بگسوترى نەينىئسامىن بسوو. فەرمانسدەي گروهانه که مان، سهروان لاریونوف مرد، ئیدی میرزاده (مهبهست باوکی ميرزاده ميشكينه. ح.ك.ع) به شيوهيه كي كاتي بوو به فهرمانده. لهو سەروبەندەدا كولباكوفى سەرباز، دزىيەكى لى سادر بوو، ھەندى چەرمى پیلاوسازی له پهکیک له هاوریکانی خوی دزی، فروشتی و پارهکهی خەرجى بادەنۆشىي كرد. باشە. ئىدى مىرزادە لەسەر ئەمە ھەرەشەي لى كرد، به ئامادهبوونى سەرگروبان و عەرىفى گروھانەكە، لەسەر رەژووان یائی خست و به شهلاقان تینی بهر بوو. باشه. کولباکوف، بق بارهگای گروهانه که گهرایه وه، له سهر جیگه که ی خنوی پال که وت، دوای چاره که سهعاتیک مرد. باشه، به لام ئهمه شنیکی سهیر بوو، قهت نهدهچووه ئەقلەرە، بە ھەر حال، كالباكوف بە خاك سىيىردرا. مىرزادە ئەم رووداوەى کرده رایور و بهرزی کردهوه، ناوی کالباکوف له قهیدی گروهانهکه رهش كرايهوه. باشه. ئەمە روالەتى مەسەلەكە بوو، بەلام دواى ئەومى شەش مانگ بەسەر ئەم بويەرەدا تێيەرى، دواى ئەوەى ھەموو رۆژى سەربازان نمایشیان دهکرد، روزیک کولباکوفی سهرباز، وهکو نهوهی هیچ شتیک رووی نــهدابیّت، ســهرلهنوی لـه ســریهی کی کهتیبهی دووی فهوجی تۆپخانەي نوفوزمليانسكدا * پەيدا بورەوە، ئەم فەرجە سەر بە ھەمان ليوا



و ههمان فيرقه بوو!

میرزاده، بهوپهری سهرسامی هاواری کرد:

- شتى وا چۆن دەبيت؟

نینا ئالکسندروقنا، که به خهمینی دهیروانییه میرزاده، لهپر ههلی دایه و گوتی:

- نا، شته که وا نهبوو! ئهمه ههمووی در قیه! میرده کهم سههوه!
- درق؟ گوتنی ئه و قسه یه ئاسانه، دهی وه ره ئه م مه ته نه هه نبینه، که س باوه پی نه ده کرد. ئه گه ر به خوّم له وی نه بام و به چاوی خوّم نه مدیبا، من یه که م که س ده مگوت در و یه، به لام بو نه گبه تی به چاوی خوّم دیتم، یه کیک بووم له ئه ندامانی لیژنه که، ئه نجامی لیکو نینه وه کان ئه وه یان نیشان دا که هه مان سه ربازه، هه مان ئه و کولباکو فه یه که شه ش مانگیک له وه پیش به پیو پیو په سم و ته پل و که په نایاساییه، ناچیته ئه قله وه، نیمچه مه حاله، به لام...

قارقارا ئارداليونوڤنا، ليرهدا وهژوور كهوت، به بابي گوت:

- بابق، شيوهكەت ئامادەيە.
- ئا... زۆر چاكه... زۆرم برسىييە، بەلام ئەم مەسەلەيە، دەشىت بگوترى كە مەسەلەيەكى سىكولوژى و دەروونىيە...

قارقارا، گوتى:

- دیسان سوپهکهت سارد دهبیتهوه!

جەنەرال، كە لە ژوورەكە وەدەر دەكەوت، لە بن ليوانەوە گوتى:

- باشه، باشه، وا ديم... ههر ئيستا...

که رارهوهکهی دهبری، گوییان لی بوو که بهدهم ریوه قسهکهی تهواو دهکرد: "سهرباری ههموو تهحقیقهکان!

نینا ئالکسندروڤنا، به میرزادهی گوت:

- ئەگەر بەتەماى لىدە بەينى، دەبى چاوپۆشى لە زۆر شىت و ھەللەى (ئارداليون ئەلكسىندروفىچ)ى مىددە بكەيت، بەلام دانىيام زۆر نارەھەتت ناكات. كابرايەكى بىرەيە، تەنانەت خواردنەكەشى بە تەنيا دەخوات. پىيم وايە



تۆش لەگەلماى كە ھەموو كەسىپك، ھەر ھەموومان عەيب و كىماسى خۆمان ھەيە، ھەندى خەسلەت و تايبەتمەندىي سەيرمان ھەيە، تەنانەت عەيب و كىماسى ھەندى كەس، زۆر زياترە لە ھى ئەوانەى كە پەنجە نمان و بە زەقى باس دەكرىن. بەھەرحال من تكايەكم لە تى ھەيە، ھەر كاتى مىردەكەم داواى كرى ژوورى لى كردىت، پنى بلى كە داوتە بە مىن. ھەلبەتە ھەرچەندىكى بدەيتى لە حىسابەكەت دادەشكىنرىت، بەلام تكايە پابەندى ئەو تەگبىرە بە كە پىم گوتىت. ھا قاريا چىيە؟

قاریا که بو ژوورهکه گهرابووهوه، بهبیدهنگی، بی ئهوهی هیچ بلییت، وینهکهی ناستاسیا فیلیپوقنایدا به دایکی. نینا ئالکسندروقنا، راچلهکی، ههوهل جار به جوّره ترسیکهوه راچهنی ئهوجا بو ماوهیهک لهوینهکه ورد بووهوه، جوّره خهمینی و تالییهک نیشته سهر سیمای. ئهوجا نیگایهکی پرسیارئامیزی قاریای کرد.

قاريا گوتى:

- ئەمە دىارىي خاتوونە، ئەمرۆ بۆى ناردووە. ئەم شەو ھەموو شىتىك دەبرىتەوە.

نینا ئالکسندروفنا، بهوپهری نا ئومیدی و له بن لیوانهوه، ههمان قسهی کیژهکهی دوویاره کردهوه:

- ئەمشەو! كەواتە شتەكە راستە، ھىچ گومانىكى تىا نىيە، وينەكە خۆى لە خۆيدا نىشانەى ئەوەيە كە بريارى يەكجارەكىى خۆى داوە. باشە گانيا بە خۆى ئەم وينەيەى نىشان دايت؟

نینا ئالکسندروقنا، بهوپهری سهرسامی، ئهو پرسیارهی دوایی کرد. کبری بهرسقی دایهوه:

- به خوّت دهزانی یه که مانگ دهبینت زارمان له زاری یه کتر نه گه راوه. پتیتسن هموو شنیکی بو گیرامه وه. سهباره به وینه که نزیکی میزه که ی که و تبوو و هه لم گرت و هینام.

نینا ئالکسندروڤنا، لهبر رووی کرده میرزاده و گوتی:

- میرزاده، ئەوى راستى بى پرسىيارىكم ھەبوو، ھەر بۆ ئەوەش زەحمەتم



دایت که بینی بق ئیره... پرسیارهکهم ئهوهیه:

دەمىكە كورەكەم دەناسىت؟ ئەرەندەى مىن بىزانىم گوتى گوايە ئەمرىق لەسويسىراوە ھاتوويت، وايە؟

میرزاده، به کورتی و به پوختی مه سه له که ی بق گیرایه وه، نیوه ی روودا و به سه رهاته کانی په راند، نینا ئه لکسندرو قنا و قاریا، زور به دیقه ت گوییان ده گرت.

نينا ئەلكسىندروڤنا گوتى:

- که ئهم پرسیارهت لی دهکهم به و مهبهسته نییه که قسه ت، دهربارهی گافریلا ئاردالیونوفیچ لی دهر بینم، تکایه خراپ لیم تیمه گه. شتیک که خوی نهیه وی پیم بلی، نامه وی له پاشمله ی خوی و له خه لکانی دیکه ی بر بنه وم. بویه ئهم مه وروعه مه له گه لدا کردیته وه، چونکه توزی لهمه پیش ههم له پووی خوتا و ههم دوای ئه وه ی پویشتی گوتی: "به خوی ههمو و شتیک ده زانی، ئاگای له ههمو و شتیکه، ئیدی پیویست به هیچ ته که لوفیک ناکات!" مهبهستی له و قسه یه جو و و یانی دوکه م بزانم تا چ راده یه کس.

له و ساته دا، گانیا و پتیتسن، به دوو قولی وه ژوور که وتن و نینا ئالکسندرو فناش به له زبیده نگ بوو. میرزاده له ته نیشتیه وه روزنیشتبوه، به لام فاریا که میک دوور که و ته وی وینه که ی ناستاسیا، هیشتا له سه میزه که ی نینا ئالکسندرو فنادا بوو، ده قاوده ق به رانبه ری بوو. کاتی گانیا وینه که ی بینی، برقکانی ویکهینانه وه، چاره ی گرژ بوو، به تو په ی هه لی گرت و، تو پی هه لدایه سه ر میزه که ی خقی که له و په پی ژووره که دا بوو.

نينا ئەلكسندروڤنا، لەناكاودا پرسيى:

- ئەمرۆيە كانيا كيان؟

گانیا، راجفری و بهتورهیی گوتی:

- چى ئەمرۆيە؟

ئەوسىا، لەپرا، بە مىرزادەدا ھەلشاخى و گوتى:

- ئا... ئىسىتا زانىم... ئەمە ئۆينى تۆيە! چىيە، دەمى خۆت پى ناگىرى جەناب؟



پتیسن، قسه کهی پی بری و گوتی:

- گانیا، ئەمەیان خەتای منه، خەتای كەسى ترى تیا نىيە.

گانیا، نیگایه کی پرسیار ئامیزی کرد. پتیتسن به دهم منجه منجه وه گوتی:

- گانیا، واهی باشتره، به تایبهتی که مهسهلهکه براوهتهوه.

به دهم ئه و قسیه یه وه، لیه کومه له کسه دوور که و ته و چیوو له پشت میزه که و ه دانیشت، پارچه کاغه زینکی له به پکی دهر هینا که به قه له می پرهساس ژماره ریژکرابوو، که و ته به را وردکردن و تاوتوی کردنیان، گانیا، به گرژی و پهستی پاوه ستابوو، دهمو چاوی تیک ترشابوو، به نیگه رانییه وه، چاوه پروانی ته قینه و ه کیشه یه کی خانه واده یی بوو، ته نانه ت نه وه شمی له بیر چوو که غوز رخوایی له میرزاده بکات.

نينا ئەلكسىندروڤنا گوتى:

- مادامیکی ههموو شتیک برابیتهوه، مانای وایه. ههق به ئیفان پتروفیچه. تکایه گانیا بهسه، نه رووی خوت گرژ بکه و نه توره ببه. من نامهوی بهتوپزی قسهت لی دهر بینم. قسهیه ککه به خوایشتی خوت نهیکهیت دهبی بایه خی بی! به لام دلنیات ده کهم من ئیدی کولم داوه، ههقم نییه. هیچ خهمت نهیی، نیگهران مهبه.

ههر ههموو ئهو قسانهی بهدهم کاری چنینکارییهوه کرد و وای دهنواند زقر هیمنه و به تهواوهتی بهسهر خقیدا زاله. گانیا زقری پی سهیر بوو، بهلام متهقی لهخق بریبوو و به پاریزهوه چاوهروانی ئهوه بوو، دایکی زیاتر لهسهری بروات و به روونی و تیروتهسهلی راوبقچوونی خقی دهر بریت. گانیا، خهمبار بوو، چونکه ههر خقی دهیزانی ئاژاوه و کیشهی خانهوادهیی چهند گرانه و تا ئیستا چهند گران لهسهری کهوتووه. نینا ئالکسندروقنا ههستی بهم خهمینییهی ئهو کرد. بهدهم بزهیهکی تالهوه لهسهری رقیشت:

- تق هیشتا بهگومانیت و باوه پی ناکه یت. خهمت نه بی. چیتر گریان و پارانه وه نابینی، به تایبه تی هیی من نابینی. تاقه ئاواتم ئه وه به تق بهخته وه ر بیت. به خقیش ئه وه ده زانیت. من خقم داوه ته دهست قهده ره وه، به لام هه میشه به دل له گه لتا ده بم، دلم له گه لتا ده بینت چ لیره



بمینی و چ لیمان جیا بیته وه. من ته نیا باسی خوّم دهکه م، هه رله خوّم مهسئولم، ته نیا به ناوی خوّمه وه قسان دهکه م، به لام سهباره ت به خوشکه که ت، ناتوانی داوای ههمان هه لویستی لی بکهیت. ناتوانی چاوه روانی ههمان شتی لی بکهیت.

گانیا، که به نیمچه تهوس و بیزارییهکهوه دهیروانیه خوشکهکهی هاواری کرد:

- ئاه... دادوبیداد لهدهست خوشکهکهم! دایکه دووباره به نینت دهدهمی، سویندت بر دهخومهوه که ههر لهسهر قهولهکهی جارانی خومم، تا من لیره بم و له ژیانا بم، هیچ کهسیک، حهدی نییه بی حورمهتی به تر بکات، ئیدی ههر کییه ک دهبیت، ههر بهنی بهشهریک بینت و پی بنیته ئهم دیوی دهرگاکهمان، به خوم دهزانم چون وای لی دهکهم ریز و حورمهتی رههای تو بگریت. ریزی تو بو من له سهرووی ههموو شتیکهوهیه.

گانیا، ههستی بهوپهری ئارامی و خوشی دهکرد. زور دوستانه و به میهر و مهحهبهته و دهیروانییه دایکی.

- گانیا، تق به خقت چاک دهزانی که من خهمی خقمم نهبووه، شینی من بق خقم نهبووه، شینی من بق خقم نهبووه. به دریژایی ئه و ماوهیه که ئهوهنده نیگهران و توره بووم، خهمم خواردووه، تهنیا لهبهر خاتری تق بووه. جا ئیستا که دهلین ئهمشه و ههموو شتیک دهبریته وه، پیم نالیی چی دهبریته وه؟

گانیا بەرسىقى دايەوە:

- بەلىنى داوە ئەمشەو. لە مالەكەى خۆيدا، رەئى يەكجارەكى خۆى بلى، يا رەزامەندى بدات يان رەفزى بكات.
- نزیکهی سی ههفته به به به به به به به به به باسی نهم مهسهه به دزیبووه وه، پیم وایه باشیمان کردووه، به لام ههنوکه که ههموو شیتیک ته واو بووه، ریگهی یه پرسیار به خو دهدهم: باشه چون توانی رهزامه ندی بدات یان وینه کهی خویت پیشکه ش بکات، له حالیکا که گوایه تو خوشت ناوی باشه ده شیت نافره تیکی وا... وا...
 - وا حهشهری، مهبهستت ئهوه بوو وا بلّنی؟



- نا، مەبەستم ئەوە نەبوو. تۆ چۆن توانىت، بەم رادەيە فريوى بدەيت؟ لە پر رقوكىنەيەكى ترسىناك بەگەل ئەو پرسىيارە كەوت. گانيا حەپەسا، بىق سىاتىك چووە ژىدى، ئەوجا بى ئەوەى تورەيى و بىزارىى خىقى وەشىرى، گوتى:

- دایکه تق، دیسان توره بوویت، گهراینهوه سهر سفر! تق تا ئیستاش نه تتوانیوه خقت زهوت بکهیت و ههسته کانت جلّه و بکهیت، ههمیشه شهر و ئاژاوه کانی مالی ئیمه به و شیوه به دهستی پی کردووه. به و شیوه به به نزین کراوه به ئاگردا. خق تق به لینت دا هه قت به سهر هیچیه وه نه بیت، نه پرسیار بکهیت و نه گله یی، که چی ئه وه تا پرسیار و گله ییه کانت ده ست پی کرده وه! با واز له مه بینین، وا چاکتره. تق چاکه ی خقت کرد. هه ر کهوه نده ته به اور نه به به به هیچ کلق جی، رق ژی له رق ژان جیت نهوه نده تا که ما به به به هیچ کلق جی، رق ژی له رق ژان جیت ناهیل به شاکه ما به لام هه رکه سیکی دیکه شه به جی من بوایه خق که خوشکی واهی ده دزییه وه، لینی ده تق را. ته مه شا چق ن مق ره م لی زوو بو و بق نه و خق شحال به به لام چق نت زانی من هه ول ده ده م ناستاسیا نوو و بق نه و خق شحالیه، به لام چق نت زانی من هه ول ده ده م ناستاسیا فیلیپو شنا فریو بده م؟ به لام سه باره ت به قاریا، که یفی خق یه تی، چی ده کات با بیکات. تا ئیره مان هیناوه، ئیتر به سه!

گانیا، دهگه ل ههر وشهیه کی تازه دا پتر گهرم و توره دهبوو، بیهوده به ژووره که دا دهات و ده چوو. هه میشه نه و جوره گهنگه شانه، دهبوو به مایه ی ناژاوه و بشیوینی هه موو نه ندامانی خیزانه که.

قاريا گوتى:

- من گوتوومه و دهیلیمهوه، ئهگهر ئهو بیته ئهم ماله، من لیره دهرونم، قسهیه که کردوومه و لیی ژیوان نابمهوه.

گانیا، هاواری کرد:

- بەسە، ئەم عىنادىيە چىيە! عىنادى لەسەر عىنادى! ھەر لە عىنادىدايە كە شووش ناكەيت! پيويست ناكات بەم جۆرە مۆرەم لى بكەى، ليوم لى بكرۆژى! قارقارا ئارداليونوقنا، من بى منەتم، گويم لە ھىچ نىيە... برۆ چىت



لهدهست دی بیکه... کام کیره سهخته بیگره، مردم بهدهست تووه! گانیا، که بینیی میرزاده ههستا، هاواری کرد:

- ها میرزاده، ئاخری بریارت دا برقی، له کولمان ببیتهوه؟

جۆرە تورەپيەكى ئەوتۆ بە دەنگى گانياوە ديار بوو لەوە دەچوو لەزەت لە تورەپيەكەى خۆى بېينى. ئىدى جلەوى بۆ خۆى شل كردبوو، ھەرچى بە دەما دەھات نەيدەگىراوە، بەلكو بەلەزەتەوە لەسەرى دەرۆيشت، گرينگ نىيە، چ دەبى با ببى!

میرزاده، له بهردهرگاوه ئاوریکی دایهوه تا بهرستی بداتهوه، به لام که سیمای نیگهران و گرژی گانیای بینی و ههستی کرد گهیشتووهته لووتی، به پیویستی نهزانی وه لامی بداتهوه، رووی وهر گیرا و رویشت. دوای چهند ساتیک، به و دهنگدانه دا که له هو لهکهوه ده هاتن، زانیی که به رویشتنی ئه و، دهمه قاله که، زیاتر بووه.

میرزاده بهرهو ژووری پیشه وه پرقیشت، تا له وینده ره و به دالانه که دا بر ژووره که ی خری بروات. که گهیشته ئاستی ده رگای هاتنه ژووره وه هه ستی کرد یه کیک له ده ره وه، له به رده رگاکه و هستاوه و بینهوده له زهنگی ده رگا ده دات، پیده چوو زهنگه که له کار که و تبی پی چونکه به ئاسته م، بی ئه وه ی هیچ ده نگیکی لیوه بینت، ده جوولا. میرزاده، سورگی ده رگاکه ی راکیشا، ده رگاکه ی کرده وه، هه رکه ده رگا کرایه وه، هو پیکی له خوما، به سه رسما می هه نگاویک کشایه وه: ناستاسیا فیلیپو قنا، رینک له به رده میا وه ستابو و، یه کسه ربه و ینه که یدا ناسییه وه. ناستاسیا، هه رکه چاوی به میرزاده که وت، له رقا چاوی په رینه ته وقی سه ری. به په له خوی به مه دخه له وه روور که وت، شانیکی له میرزاده دا و له سه ریگای خوی لای دا، پالتو فه رووه که ی له شانی داخزی، به تو ره یی گوتی:

- که لهبهر تهمه لیی خوّت، زهنگه که ت پی چاک ناکریته وه، به لای کهمه وه له مهده خهله کهدا بوهسته تا نهگهر یه کیک له دهرگای دا، دهرگای لی بکهیته وه! بزانه پالتوکه ت خستم، بیته ربیت!

پالْتۆكەي لە عاردى كەوتبوو. ناستاسىيا فىلىپوقنا، بى ئەوەي چاوەروانى



میرزاده بکات یارمه تیی بدات که پالتؤکه ی داکه نیّت، یان هه ر تهمه شای بکات، وهکو خووی ههمیشه یی خوّی، به جووله یه کی شان، بوّی ههلدا و میرزاده، فریا نه که وت بیگریته وه.

- دهبوایه به شایان وهدهریان نابای. ههرو له هاتنی من ناگاداریان بکه.

میرزاده، ویستی شتیک بلیت، به لام هینده په شوکابوو که زمانی چووه کلیله و تاقه و شهیه کی بغ نه هات. پالتوکه ی له عاردی هه لگرته و ه، دای به سهر ده ستیا و به ره و هو له که رویشت.

- دە تەمەشا! تۆ بۆچى ئەو پالتۆيە دەگەل خۆتا دەبەى؟ ا ها ها! ئەرى تۆ تەواوى؟ يانى ھەندى گىلۆكەنىت؟

میرزاده، زقرپیهوه، هایم و حهیران، گیژ و حوّل چاوی تیبری. ناستاسیا به دهنگی بهرز پیکهنی، میرزادهش بزهیه کی بو کرد، به لام دهمی بووبوو به ته له که دهرگای لی کردهوه، رهنگی زهرد هه لگه را، به لام هه نوکه له ناکاوا خوین زاییه دهموچاوی.

ناستاسیا، که له تورهپیدا، ینی به عاردیدا دهکوتا، هاواری کرد.

- ئەم كەودەنە چىيە؟ بۆ كوى دەرۆى؟ دەلىيى كى ھاتووە؟

ميرزاده، له بن ليوانهوه، به منجه منج گوتى:

- ناستاسيا فيلييوڤنا.

ناستاسیا بهتوندی پرسیی:

- چوزانی؟ من قەت تۆم نەدىتووە! دەى برۆ پێيان بڵێ! ئەم دەنگەدەنگ و ھەراوھەنگامەيە چىيە؟

میرزاده بهرسفی دایهوه:

- دەمەقالەيانە.

ههنگی بهره و هۆلهکه رۆیشت. میرزاده، له کاتیکی ههستیاردا چوو به سهریاندا. نینا ئالکسندروقنا، به تهواوهتی ئهوهی لهبیر کردبوو که ملی بۆ قهدهر داوه و ههقی هیچی نییه. به راستی شهری قاریای دهکرد، داکوکیی لهو دهکرد. پتیتسن که کاغهزه، پر نووسراوهکانی، دانابوو، لهلای قاریاوه وهستابوو. قاریا، ترس و نیگهرانییهکی ئهوتوی پیوه دیار نهبوو. ئهم



خانمه، له ئافرهته ترسنوکهکان نهبوو. دهیتوانی داکوکی له خوی بکات، به لام براکهی دهم به دهم و دهگه ل ههر وشهیهکدا، زیاتر هه لده چوو، تو په دهبوو و ههزار و یه که جنیوی سه ر به کولکهکهی دهدا، قسمی وا ناشیرینی دهکرد که له ته حهمولی که سدا نه بیت. قاریا، عاده تی وا بوو له کاتی وادا، وازی له هه گهنگه شهیه که دینا، به چاوانی ته و ساوییه وه، زه ق زه ق تهماشای براکه ی دهکرد، بن ساتیک چاوی لی نه ده گواسته وه. تا بلینی لهم تاکتیکه دا وهستا و پشوو دریز بوو. تاکتیکیک بوو، گانیای ده گهیانده ته و په پی تو په پی دو په ی وه ژوورا کرد و پیی گوتن:

- ناستاسيا فيلييوڤنا!

پەراويز:

- * "كوليا" سووكهله ناوى نيكولايه.
- * '.له لیوای قاسیلکوقسکی...' ههر لیّوایه کی سوپای رووسیا، جگه له ناوه فهرمیه کهی، به ناوی ئهو شاره وه ناو دهبری که یه کهم جار تیایدا دروست کراوه... ئیدی به و شیّوه یه دهگوتری: لیّوای قاسیکلوّقسکی یان لیوای بیلامیرسکی.
- * "شاری تفیر..." شاریکه له باکووری رووسیا، لهسه ر ریگای موسکق پترسبورگه. "یهلیزاقیتاگراد" شاریکه له باشوور و له دهشتاییدایه و له سهردهمی ئیمپراتور یهلیزاقیتا (ئیلزابت)دا دروست کراوه.
- * "فهوجی تۆپخانهی نوفوزملیانسک..." له راستیدا ئهم فهوجه بوونی نییه. ئهمه خهلقهندهی خهیالی شانونامهنووس (گریبویدیف) هه له مهنهلوگیکی کولونیل سکالوزویدا، له شانونامهی "زیرهکیی زور، زهرهری ههیه" ناوی هاتووه. ئهم ناوه خهیالییه ئاماژهیه بو ئهوهی که قسهکانی جهنهرال ئیقولگین، زیاتر خهیال و درون.

فەسلى نۆپەم

بیدهنگییه کی ته واو بالی به سه ره و له که دا کیشا. هه موو چاویان برییه میرزاده، له تق وایه نه باوه په قسه که ده که ن و نه دهیانه وی باوه په بکه نیانه کانیا، ترسی لی نیشت.

سهردانی ناستاسیا فیلیپوقنا، به تایبهتی لهم کات و وهختهدا، بهلای ههر ههموویانهوه، بویهریکی سهیر و باوه پنهکردهنی بوو، مایهی حیرهت و پهشرکان بوو، بهلای کهمهوه لهبهر ئهوهی ئهمه یهکهم جاری بوو دهچوو بر ئهوی و تا ئیستا دهعییهی نههاتبوو، له کاتی قسهکردنیا دهگهل گانیادا، کهمترین مهیل بهلای دیدار و ناسینی کهسوکاری ئهودا نیشان بدات، کهم و زور، وهکو ئهوهی ههر نهبن، ناوی نهدهبردن. ههرچهند گانیا، له دلّی خوّیدا تا پادهیهک پنی خوّش بوو که تا ئیستا، باسی ئهو مهسهلهیه نههاتبووه ئاراوه، بهلام له ناخی خوّیدا، لهسهر ئهمه پقی له ناستاسیا بوو... بهههرحال زیاتر چاوه پوانی ئهوهی لی دهکرد که گالته به کهسوکارهکهی بکات و تهشهریان لی بدات، تا بیّته دیدهنی و سهردانیان. کهسوکارهکهی بکات و تهشهریان لی بدات، تا بیّته دیدهنی و سهردانیان. زوّر چاک دهیزانی که ناستاسیا له ههموو کهین و بهینیکی مالّی وان، دهربارهی شووکردنهکهی خوّی، ئاگاداره. پهئی ههموو کهسوکارهکهی دهربارهی خوّی، ئاگاداره. پهئی ههموو کهسوکارهکهی



پیشکه شکردنی وینه کهی، له روزی له دایکبوونه که یدا، له و روزه دا که به لینی دابوو، چاره نووسی خوی یه کلایی بکاته وه، خوی له خوی دا به لگه و نیشانه ی ره زامه ندیی وی بوو.

ئهم حیرهت و سهرسامییه زوری نهخایاند، ناستاسیا فیلیپوقنا یهکسهر هاته ناو ئاستانهی دهرگاکه، ئهوجا خوی به ژووری نانخواردندا کرد، ههمدیس شانیکی سووکی له میرزاده داو خستیه لاوه و خوی به هولهکهدا کرد. گانیا، یهکسهر چووه پیرییهوه، ناستاسیا، بهگهرمی تهوقهی دهگهل گانیادا کرد و به خوشییهوه گوتی:

- ئاقىبەت ھاتم. بۆچى زەنگى دەرگاكەتان ئىش ناكات. ئەدى چىيە، بۆچى عاجز ديارى؟ بېزەحمەت بە جماعەتم بناسىنە.

گانیا، که به تهواوهتی پهشوکا بوو، یهکهم جار به قارقارای خوشکی ناساند، ئهم جووته ئافرهته بهر لهوهی تهوقه لهگه ل یه یه یه یه به در قوه شیوه یه یه سهیر و غهریب روانییانه یه یه یه ناستاسیا فیلیپوقنا، به در قوه پیکهنی، به لام قاریا خوی شیئلو نه کرد، ههولی شاردنه و هیچ شیخی نهدا، نیگای ههمان نیگای تاریک و نهگور بوو، کهمترین ویل و ماریفه تی جقاکی نه نواند، ته نانه ت بزهیه کی کالیشی پی ره وا نه بینی. گانیا زور توره بوو، دلی گیرا، به لام تازه چی له دهست ده هات، کار له کار ترازا بوو، ته نیا نهوه نده ی بو کرا نیگایه کی پر له هه ره شه و گوره شه ی بکات، ئیدی قارقارا، په ی به گرینگی و بایه خی ئه و ساته بو براکه ی، برد. بویه کهمیک نه رم بوو و سیووکه بزه یه که کالی مرده له ی به رووی ناستاسیا فیلیپوقنادا دا و سیووکه بزه یه که خانه واده یه یه کیان زور خوش ده و یست.

هه لبه ته گانیا، له شپرزهیی و په شوکاوی خوّیدا، له پیشاو یه که م جار ناستاسیا فیلیپو قنسای به خوشکه کهی ناسیاند. ئه وسیا نورهی نینا ئالکسندرو قنا هات. ویستی وه زع و ره و شه که که میک چاک بکاته وه، ئه م جاره یان قوره کهی خه ستتر کرده وه، ناوی دایکی له پیش ناوی ناستاسیادا گوت، به لام هه رکه نینا ئالکسندرو قنا زاری هه لینا و گوتی: "زوّر خوش حالم که..." ناستاسیا فیلیپو قنا بی ئه وه ی گویی لی بگری، یان چاوه روان بکات



قسمه که ی ته واو بکات، به په لمه ئاوری لمه گانیا دایه وه، بی ئه وه ی خولک بکری، له سه رقه نه فه یه کی چکوله، له لای په نجه ره که وه رونیشت و گوتی:

- نووسینگهی کارهکهت کامهیه؟ و... کریچییهکانتان لهکوین؟ ئیـوه پانسیونتان داناوه؟ کریچیتان ههن، وا نییه؟.

گانیا، سـوور بـووهوه، ویسـتی هـهرچۆنی بـووهوه لامیکی بـداتهوه، لـی ناستاسیا فیلیپوقنا، بواری نهدا و لهسهری رویشت:

- باشـه کریچـی لـهکوی دادهنـهن؟ ژووری کریچییـهکان لهکوییـه؟ یـانی ژووری کاریشت نییه!

ئەوسىا، لەپر رووى كردە نىنا ئالكسندروڤناو گوتى:

- باشه ئةم پانسيوندارىيە خىرىكى ھەيە؟

نينا ئالكسندروڤنا گوتى:

- ھەلبەتە، سەريەشىەى زۆرە، بەلام ھەلبەتە قازانجىشى دەبىت، ئەزقەزا ئىمە...

به لام ناستاسیا فیلیپو شا، له وه زیاتر گویی لی نه گرت. تهمه شایه کی گانیای کرد و به پیکه نینیکی ته وسامیزه وه گوتی:

- دەموچاوت بۆ وا گۆراوە! خودايا چەند كۆمىدىيـه! خۆزگـه دەموچـاوى خۆت دەبىنى!

ئەو پىكەنىنە چەند ساتىكى خاياند، دواى ئەوە بە راستى سەروچاوى گانىا تىك چوو، لە لىبۆك دەچوو. لەناكاودا ئەو گىىژى و پەرىشانىيە پىكەنىناويىلەى ھەوەل جار بەرى دا، يانى ئەو ترسەى يەكەم جارى رەوييەوە و رەنگى زەرد ھەلگەرا، لىوەكانى كەوتنە تەتەلە، ھىچى نەگوت، بەلام نىگا ئەھرىمەنىيەكانى برىبووە دەموچاوى ناستاسىيا كە ھىشتا ھەر پىدەكەنى.

به لام تهمه شاقانیکی دیکه ش له وی بوو، تهمه شاقانیک که نه ویش به دیتنی ناستاسیا فیلیپو قنا، دهمی چووبووه کلیله و هیشتا زمانی نه کرا بووه وه. هه رچه ند وه کو سنگیک له ناستانه ی ده رگای ژووری پیشوازیدا (میوان) چه قی بوو، به لام هه ستی به شپرزه یی گانیا کردبوو، هه ستی به وه



کردبوو که دهموچاوی گۆراوه و شهری لندهباریت. ئه و تهمه شاا افانه میرزاده بوو. خو به خون وهکو ئه وهی ئامیریکی ئوتوماتیکی بی، به جوره ترس و نیگه رانییه که وه، چووه ییشی و بهئه سیایی به گانیای گوت:

- تۆزى ئاو بخۆرەوە، خۆت ھيور بكەوە، بەسە، بەو جۆرە تەمەشا مەكە...

هه لبه ته میرزاده، ئه و قسانه ی له پاکیی خویه وه کرد، هیچ مه به ست و مهرامیکی تایبه تی نه بوو، له دلسوزی خوی کردبوونی، به لام ئه م قسانه ی باندورو کاریگه رییه کی نائاساییان هه بوو، وه کو ئه وه بوو هه رچی که رب و کین و داخ و رقی دلّی گانیا هه بوو، هه ر هه مووی به جاری به سه ر میرزاده دا دابر ژیت، شانه کانی گرت، چاوی پر که رب و کین و تولّه ی، به بی ئه وه ی بتوانی تاقه و شه یه که بدر کینی، برییه دور چاوانی وی، جماعه ت هه ر هه موو حه په سان، ته نانه ت نینا ئه لکسندرو قنا ها واریکی سووکیشی کرد، پتیتسن، به مه به ستی ناوبژی هه نگاویک چووه پیشی. کولیا و فردیش چینکی، هاتنه به رده رگاکه و هایم و حه یران راوه ستان. ته نیا قاریا که سه ری داخست بوو، ژیراو ژیر و به دیقه ت ته مه شای وه زعه که ی ده کرد. ده ستان له سه ر سینگ، له یال دایکیا و هستاب و و

به لام گانیا، یه کسه ر وه خق هاته وه، قاقایه کی تو ره ی لیدا، نه وسا به ته واه تی وه هقش هاته وه و نه وه نده ی له توانایدا بوو، به خوینساردی و هیمنی و به شیوه یه کی ناسایی گوتی:

- میرزاده، چییه؟ پنت وایه پزیشکی؟ به راستی ترساندمت.

ئەوسا ئاورىكى لاى ناستاسىا فىلىپوڭناى دايەوە و لەسەرى رۆپشت:

- ناستاسیا فیلیپوشنا، به یارمهتیت با ئهم پیاوه ههره بهریزهت پی بناسینم، ههرچهنده به خویشم ئهم بهیانییه تهعاروفم دهگهلی کردووه.

ناستاسیا فیلیپوثنا، بهسهرسامی روانییه میرزاده و گوتی:

- میرزاده؟ چما میرزادهیه؟ دهزانی من توزی لهمهپیش که لهمهدخهلهکهدا دیتم، وام زانی خزمهتکاره، ناردم تا خهبهری هاتنی منتان بداتی! ها ها!.



فردیش چینکق، که بهپهله دههاته ژووری و خقشحال بوو بهوهی که ئهوان دهستیان به پیکهنین کردووه تهوه و بارگرژییه که پهویوه تهوه، ههانی داده:

- قەيدى نىيە! گوي مەدەيە! كەس نازانى خير لە جدايه!
- میرزاده بمبوره، نهمزانی، هاواریشم بهسهرا کردیت! فردیش چینکۆ، تق بهم بهیانییه چ دهکهی لیره؟ تهسهورم نهدهکرد تق لیره بدینم.

گانیا، که هیشتا شانی میرزاده ی گرتبوو و به ناستاسیای دهناساند، ناستاسیا فیلیپوقنا، دووباره له گانیای پرسی:

- گوتت کی؟ میرزاده کی؟ میرزاده میشکین؟

كانيا گوتى:

- پەكۆكە لە كرېچىيەكانى ئىمە.

میرزاده، وهکو کهسیتییهکی ماقول و — وهکو فریارهسیک که له و وهزعه نالهبارهیان دهربینی و به ناستاسیا فیلیپوقنا، ناسینرا. له کاته دا که له ناستاسیایان دهبرده پیشی، میرزاده به ناشکرا گویی لی بوو یهکیک له دوایه وه وشهی گهمژهی ی به کار برد، پیده چوو فردیش چینکو بی بو رابواردن و خوشی ناستاسیا ئه و قسه یه کردبیت.

ناستاسیا فیلیپوقنا، که بی پهچاوکردنی هیچ ئهتهکیتیک، سهراپای میرزادهی به نیگا دادهبیرت، لهسهری پویشت و بی هیچ له پوودامانیک گوتی:

- باشه که ئهو ههله گهورهیهم دهربارهت کرد، بق پیت نهگوتم؟

ناستاسیا به پهروشهوه چاوه رانی وه لامی وی بوو، لهوه دهچوو دلنیا بیّت که وه لامهکهی هینده گهوجانه دهبیّت که سهر به قور پیّی دیّته پیکهنین.

ميرزاده له بن ليوانهوه گوتي:

- كه لهناكاوا توّم له بهردهمي خوّمدا بيني، حه په سام...
- به لام چۆنت ناسىم، چۆن زانىت منم؟ تۆ منت لهكوى دىتووه؟ سىهىرە... هەست دەكەم لە شويننكم دىتووە!... دەى باشە بۆچى كە منت بىنى لە جىنى



خۆت وشک بوویت... چ سیحریکت له منا بینی که به و رادهیه بهنج بوویت. جوانی؟

فردیش چینکق، لیبوک ئاسا، گوتی:

- ده شتی بلی... بق وه لامی نادهیه وه؟ خورگه من له جینی تق بام بزانه هه نگی چ وه لامیکم ده دایه وه!... دهی میرزاده... به راستی که سیکی ده ستوپی سپیت!...

میرزاده، به دهم پیکهنینه وه به فردیش چینکوی گوت:

- ئەگەر منىش لە جىنى تۆ بام زۆر شىتم دەگوت.

ئەوسا، روو لە ناستاسيا فيلىپوقنا گوتى:

- ئهم بهیانییه وینهکهت سهرنجی راکیشه، پاشهان لهگه للماله مالباتی یه پانچیندا باسی تقم کرد و ... ههروه ها ئهم بهیانییه زوو، کاتی له قیتارا بووم، پیش ئهوه ی بگهمه پترسبقرگ، بارقیون روگوژن، له قیتارهکه دا زور باسی تقی بق کردم. جا ئه و دهمه ی که دهرگاکهم بق کردیته و ه، له بیرو له خهیالما بوویت، که چی کوتویر له بهردهما قوت بوویته و ه.
 - به لام چۆن ناسىتمەوه...؟
 - به وینهکهتا ناسیمیتهوه... و...
 - به چیی دیدا؟
- بەوەپا كە رىك، دەقاودەق، ئەو كەسبە بووپىت كە لە خەيالى خۆما بەرجەستەم كردبووپت... منيش وا وينا دەكەم كە لە شوينىكدا تۆم دىتبى.
 - لەكوى؟ كەي؟
- وا تەسەور دەكمەم ئەم چاوانەم دىتوو، بەلام مەحالله!... مىن پىشىتر ھەرگىز لىرە نەبووم... لىرە نەۋياوم. رەنگە لە خەوا دىتبمن...

فردیش چینکق هاواری کرد:

- دەسىت خۆش مىرزادە! نا، نا نىشانەى خۆت ئەنگاوت، منىش لەو قسەيەى كە كردم، ژىوان دەبمەوە... دەم خۆش... ئەوسا لەسەرى رۆيشت:
 - بزانه چهند پاک و بهستهزمان و ساده و ساویلکهیه!

میرزاده، ئه و چهند وشه کهمهی به دهنگیکی شپرزه و به پچرپچر ئهدا



کردبوو. تهنانه تبهدهم قسه کردنه وه، دهوه ستا تا نهفه ستازه بکاته وه. به ناشکرا هه نخوونی پیوه دیار بوو. ناستاسیا فیلیپو شنا، به کونجکاوی تهمه شای دهکرد، به لام له پیکه نین که و تبوو.

له و کاته دا، ده نگیکی تازه و به رز، له پشت ئه و خه نکه وه به رز بووه وه که ده وری میرزاده و ناستاسیا فیلیپو قنایان دابو و، قه ره با نغییه که ی کرد به دو به شه وه. ئه مه سه رگه قاری خیزانه که، جه نه رال ئیقولگین بو و، رینک له به رده م ناستاسیا فیلیپو قنادا وه ستا، جلکی فه رمیی له به ربو و، له ژیره وه کراسیکی پاکو خاوینی له به رکردبو و، رونی له سمینی دابو و. ئیدی گانیا، ئه مه ی ی قوت نه ده چو و .

گانیا گهنجیکی لهخوبایی بوو، زوری حهز له خودهرخستن و خونوینی دهکرد، له ماوهی ئهم دوو مانگهی دواییدا، ههموو ریگهیهکی گرتبووهبه، تا ههیبهت و سامیک به خوی ببهخشیت و شهخسیهتیک پهیدا بکات و خوی لهوه زیاتر بنوینی که ههبوو، بهلام دهیزانی هیشتا ناشیه و پیاوی ئه و ریگایه نییه که ههلی بژاردبوو، له خوی رانهدهبینی ئهم باره بگهیهنیته جی، بویه لیبرا، بهوپهری بیپهروایی، خوی بکات به سهرگهورهی مال، ئیدی له مالهوه دکتاتوریک بوو لهوه گوره، بهلام له ئاستی ناستاسیا فیلیپوقنادا وهکو کهوی بهزیوو بوو، مووی نهدهپساند، ناستاسیا، کاریکی کردبوو، که ههمیشه لهنیوان ترس و ئومیدا بی، زور به سهریا زال بوو، تهنانهت ناوی گهدای بیسهبری لی نابوو. ئهم قسهیه گهیشتبووه گانیا، نهویش له دلی خویدا سویندی خواردبوو که له ئاییندهدا تولهی ئهمه له ناستاسیا بکاتهوه و به خهیالی خاوی خوی، به ئومیدی ئهوهش بوو ههموو کیشه و به خهیالی خاوی خوی، به ئومیدی ئهوهش بوو ههموو کیشه و

ئیستا ئه و شته ی که دو و مانگ بو و، شهو و روّ و وهکو موّته که ، چوّکی به سه سینگیا دادابو و، دلّی دهگوشی و عهزابی روحی ده دا به رده رکه ی پی گرتبو و، جا و ه ره پیاو له به ر چاوی که سوکاره که ی و له ماله که ی خوّیدا، ئیصراج بکریّت و هیچ ده سه لاتیکی نه بیت، ته نیا نه و هی له ده ست بی له ته ریقی و شه رمه زاریدا سوور هه لگه ریّت، ته حاله و عهزابه قورسه، که



ئەملە بەلاى ئىنسانى بودەلە و مەغرورەوە، غەزابىكى زۆر قورسلە. ئەو شهرهی ههنوکه بهردهرکهی پی گرتبوو، دیداری خانهوادهیی نیوان بابی و ناستاسيا فيلييوڤنا بوو، كه به خهياليش يني قوت نهدهجوو. ههندي جار له ماوهی ئەم دوو مانگەی دواپيدا، بە خەيال ئامادەبوونى جەنەرالى لە ئاهەنگى زەماوەندەكەيدا دەھىنايە بەرچاوى خۆى، زۆرى عەزاب بەوەوە دەخوارد، بەلام نەپتوانىبوو، ئەم دىمەنە ترسىناكە، لە خەپالى خۆپدا تەواق بكات و بهلهز له زهيني خوّى دهيسرييهوه. زور جار، ئهم كيشه و بهلايهي له خەيالى خۆيدا زۆر گەورە دەكردەوە، بەلام ئەوە پىشەى ھەر خەلكىكى فشهکهرو بوده لهیه. له ماوهی ئهم دوو مانگهدا، فریای ئهوه کهوت که بیر له مەسەلەكە بكاتەوە و قەرارى خۆى بدات، له دلى خۆيدا بريارى دابوو، هـهر كاريكي، بق دوورخستنهوهي باوكي، لهدهست بيت، تهخسير نهكات، ئەگەر ييوسىت بكات، تەنانەت بۆ ماوەيەكى كورت، ئىدى دايكى بەمە رازى بيّ يان نا، بق يترسبقرگي دوور بخاتهوه. كاتي ناستاسيا فيلييوڤنا، چهند دەقىقەپەك لەممەپىش وەۋوور كەوت، گانىيا بە جۆرى پەشىۆكا بوو، بە جۆرى حەپەسا بوو، كەم و زۆر، بە خەوپش ئەوەى بە بىرا نەدەھات، كە له كينه ئارداليون ئالكسندروفيج، لهناكاوا پهيدا ببيت، بۆپه هيچ ته كبيرو حسابتكي بق ئهم به لاي ناگههانه نهكردبوو!

کهچی ههنووکه، جهنهراڵ، به بهرچاوی ههمووانهوه لهوی ئاماده بوو. جا چۆن ئامادهبوونی، دهتگوت خوّی بوّ زهماوهند ئاماده کردووه، جلکی فهرمیی لهبهره، کهیش؟ له کاتیکا که ناستاسیا فیلیپوقنا، له بیانوو و ههنجهتیک دهگهرا تا گالته و سووکایهتی به خوّی و به خانهوادهکهی بکات (گانیا هیچ گومانیکی لهمه نهبوو). دهنا ئهم دیداره کوتوپرهی ئهمروّی بوچی و له پای چی بوو؟ ئایا بو ئهوه هاتبوو دوستایهتیی دایکی و خوشکهکهی بهدهست بینی، یان له مالهکهی خوّیاندا سووکایهتییان پی خوشکهکهی بهدهست بینی، یان له مالهکهی خوّیاندا سووکایهتییان پی

به لام که تهمه شای هه لویست و ره فتاری هه ر دوو لات ده کرد، هیچ گومانیک نه دهما و ههموو شتیک ناشکرا دهبوو. دایکی و خوشکه کهی به کزی



و مەلولى، وەكىو خەلكىكى سىووكايەتيپىكراو، دووراو دوور لە سىووچىكى ژوورەكەدا كزكۆلەيان كردبوو، بەلام ناستاسىيا فىلىپوقنا، لەوە دەچوو، ھەر بىرىشى نەمابى كە ئەوان لە ژوورەوەن!... دىيارە ئەم رەوش و رەفتارەى خۆى لە خۆيدا بەلگەى بى چەند و چوونى ئەوە بوو كە شتىكى تايبەتى لەژىر سەرداده!

فردیش چینکو، باسکی جهنه رائی گرت و بق لای ناستاسیای برد. جهنه رال، به پینر و حورمه ته وه، به پووخوشی و ویقاره وه کپنوشی برد و خوی ناساند:

- ئاردالیون ئالکسندروفیچ ئیقولگین. سهربازی پیر و دیرین و بهدبهخت و سهرگه قاری خانه واده یه کی به خته و می که ئومیده وار و خوش حاله، به و زووانه خانمیکی و ها خشیک و شهنگول بیته ریزییه و ه...

جەنەرال نەيتوانى قسەكەى تەواو بكات. فردىش چىنكۆ، خىرا كورسىيەكى فرياخست. جەنەرال، بە تايبەتى پاش نانخواردن، نەيدەتوانى بە باشى خۆى بە پىرە بگرىت، بۆيە لەسەر كورسىيەكە رۆنىشت، تۆ بلى بەسەر كورسىيەكەدا داپوخا، بەلام خۆى تىك نەدا، نە نىگەران بوو و نە تەرىق بووەوە. رىك رووبەرووى ناستاسيا فىلىپوقنا دانىشت، دەستى گرت، بەئەسپايى و بە جۆرە لوتف و نەزاكەتىكى نمايىشىيەوە، قامكەكانى بى دەمىى بىرد. جەنەرال، بە شىرەيەكى گشتى بەئاسانى شىلو نەدەبوو. جۆرە ئىھمالىيەك بە جلەكانيەوە دەبىندا، دەنا بە روالەت، پياوىكى بە سەروسىما و بە سام و ھەيبەت بوو، بە خۆيشى بەمەى دەزانى. ئەم پياوە كاتى خۆى پياوى ناو مەجلىس و ئەنجوومەنانى بالاى كۆمەلگە بوو، لەم يەك دوو سالەى دوايبەدا، لىككەوت و رووى ئەو مەجلىس و ئەنجوومەنانەى نەما. ئىدى لەرە بە دواۋە بەرەبەرە ئەو ھەيبەت و سامەى جارانى نەما تا رادەيەك دەستى لە خۆى بەردا، بەلام بەو حالەشەوە، گەرموگورى و خۆشمەشرەبىيەكەى ھەر پاراستبوو. ناستاسيا فىلىپوقنا، بە ئامادەبوونى ئارداليون ئالكسندروفىچ، كە دىار بوو، پىشتىر زۆر فىلىپوقنا، بە ئامادەبوونى زۆر خۆشحال بوو.

جەنەرال ويستى قسان بكات، گوتى:

- دەزانم كە كورەكەم...



- ئا... به لى ... كو رەكەت!... به راستى تۆش باوكىكى باشىت! باشە بۆچى قەت نايەى بۆ لاى من؟ تۆ خۆت گۆشەگىرىت پى خۆشە يان كورەكەت نايەوى دەر بكەوى؟ تۆ دەتوانى ھەركاتى خۆت بتەوى سەرم بدەيت، چونكە تۆ ھىچ قسەيەكت لى ناوەشىتەوە و كەس ناتوانى ناو و ناتۆرەت دوا بخات...

جەنەرال، دەستى بە قسان كردەوە:

- كورانى سەدەى نۆزدەيەم و باوكانيان...

نینا ئەلكسىندروڤنا، بە دەنگى بەرز گوتى:

- ناستاسيا فيليپوڤنا، بيزهحمهت ئارداليون ئەلكسندروفيچ بۆ ساتى ئيزن بده، كاريان پيهتى...
- ئيزنى بدهم؟ ئاخر چۆن، تكا دەكەم... من زۆر شتم دەربارەى بيستووە، لەميرە حەز دەكەم بيناسم! باشە كارى چى ھەيە؟ ئەدى خانەنشىن نىيە؟ ھەلبەتە جەنەرال تۆ ناتەوى برۆيت، من جى ناھىلى، وا نىيە؟
- من به لیّنت دهده می، که دیّته دیده نیت، به لام هه نوکه پیویستی به ئسر احه ته.

ناستایسا فیلیپوقنا، وه کو مندالنکی به ناز که بۆکەلەکەیان لى سەندبى، زیز و تۆراو، لچى دا به یه کا و گوتى:

- ئارداليون ئالكسندروفيچ، دەلنىن كوايە پيويسىتت بە ئىسراحەتە...

جەنەراڵ، بۆ ئەوەى، وەزعىكى پىكەنىناوى دروسىت بكات، دەسىتىكى نايە سەر دلى خۆى و بە دەنگىكى گلەيى ئامىزدەوە گوتى:

- گیانهکهم، گیانهکهم...

قاریا، به دهنگی بهرز گوتی:

- دایکه، ئهگهر تق برقی، باشتر نییه؟

دایکی بهرسقی دایهوه:

- نا قاريا، تا كوتايي دەمينمەوە!

هه لبه ته ناستاسیا فیلیپوقنا، گویّی له و پرسیار و وه لامه بووبوو، به لام نه که هه ر سارد نه بووهوه، به لکو زیاتر گهرم بوو، دیسان جه نه رالی دایه به رده مریّری پرسیاران. له زهرفی پینج ده قیقه یه کدا، جه نه رال، که و ته هه وای خوی و به ده م و رینه و هه مو و جه ماعه تی هینایه پیکه نین.



کولیا، به دزییه وه قولی چاکه ته کهی میرزاده ی راکیشا و پنی گوت:

- باشه، ناتوانی ههر چونی بووه بیبهیته دهرهوه؟ ناتوانی؟ تکات لی دهکهم...

روندکی بیچارهی له چاوانی کوریژگهی داماودا قهتیس مابوو، بهئهسپایی و لهبهر خویهوه گوتی:

- نەعلەتى خوات لى بىت كانيا!

جهنه رال، به دهم وه لامدانه وهی پرسیاره کانی ناستاسیا فیلیپو قناوه، شانی لی قاییم کرد و گوتی:

- به لن له راستیدا، من دوستی گیانی به گیانی ئیفان فیدوروفیچ یه پانچین ببووم، دوستایه تیمان زور خوش ببوو. من و ره حمه تی میبرزاده لیبون نیکولایوفیچ میشکین، که خوشبه ختانه ئهمروکه، دوای بیست سال دابران، کوره که یم نامیزگرت، سی دوستی گیانی به گیانی بووین، ههمیشه پیکهوه بووین. وه کو سی تفهنگداره که بووین: ئاتوس، بورتوس و، ئارامیس، به لام بهداخه وه!... یه کیکمان حالی حازر له ژیر گلدایه، بوو به قوربانی بوختان و دوو زمانی و گولله ی غهدر و نامه ردی، دووهمان ئه وه تا له به رده متدایه و تا ئیستاش دری دوو زمانی و گولله ... ده خه بتی ...

ناستاسيا فيليپوڤنا، بەسەرسامى برسىيى:

- گولله؟

- لیرهدایه، له سینگی مندایه، له کاتی گهمارقی قارس «دا پیم کهوت، ئیستاش له سهرمادا، نارهجهتم دهکات. ئیدی له شتهکانی دیدا، وهکو فهیلهسووفان ده را پیاسه دهکهم، له چاخانه دا وهکو بورژوایه کی خانه نشین وهره قبازی دهکهم، رقر ژنامه ی خقیبوون « دهخوینمه و ه، به لام سهباره ت به (بورتوس)ی هاوریمان - یانی یه پانچین، سی دانه سالی خشته، پهیوهندیم له گهلی بریوه، لهسه رئه و سه گه چکوله یه ی ناو قیتاره که ...

ناستاسیا بهوپهری کونجکاوی پرسیی:

- سەگى چكۆلە؟ ئەو چىرۆكە چىيە؟ سەگى چكۆلە؟ لەناو قىتار؟...

له تق وایه دهیهوی شتیک وهبیر خقی بینیتهوه.

- ئا! چیرۆکیکی قور بوو، شاییستهی گیرانهوه نییه: پهیوهندیی به (مسز



سمیت)ی هاوریّی شازاده خانم (بیلوکونسکایا)وه ههیه... به راستی شاییستهی گیرانهوه نییه.

ناستاسيا فيلييوڤنا، بهتاسهوه كوتى:

- نا، بیگیرهوه، دهبی بق منی بگیریتهوه!

فردیش چینکن گوتی:

- منیش نایزانم. تا ئیستا نهمبیستووه، ئهمه تازهیه.

دەنگى تورەى نىنا ئالكسندروڤنا بەرز بووەوە:

- ئارداليون ئالكسندروفيج!

كوليا، بانگى كرد:

- باوكه، تۆيان دەوى...

جەنەرال بەخۆشحالىيەوە كەوتە گىرانەوەى چىرۆكەكە و گوتى:

- به کورتی، رووداویکی کومیدی بوو. نزیکهی دوو، دوو سال، دوو سال كەمى زياتر، ريك دواي كردنەوەي هيلى ئاسنى نيوان... بى كاريكى پيويست، زۆر ييويست، بۆ كارى خانەنشىنى يەكەم چووم بۆ ويستگەي قىتار، (جلكى مهدهنیم لهبهر کردبوو) بلیتی نمسره یهکم بسری. سسواری قیتبار بووم، فارگۆنەكەي خۆم دۆزىيەوە، دانىشىتم و دەسىتم بە جگەرەكىشان كرد، نا لەسمەر جگەرەكىشان بەردەوام بووم، چونكە پىش سىواربوونى قىتارەكە جگەرەكەم داگیراندبوو، لە فارگۆنەكەدا بە تەنیا بووم. ھەرچەند جگەرەكیشان قەدەغە نەبوو، بەلام زۆرىش رېگە پېدراو نەبوو، عادەت وا بوو كە چاوپۆشىي لئ دەكىرا، ئىدى وەسىتابورە سەر كەسەكە خۆى. جامى يەنجەرەكە كرا بووهوه. لهناكاوا، ريك بهر لهوهى قيتارهكه شووتى حهرهكهت لئي بدات، دوو خانم وهژوور کهوتن، چیوای نهمابوو به جی بمینن، سهگیکی چکولهیان پنبوو، ریک بهرانبهر به من دانیشتن. یه کیکیان دهستیک جلکی، شینی ئاسمانی، يهجگار شيكي لهبهردا بوو. دووهميان دهستي جلي حهريري رهشي يهخه فهرووی سادهتری لهبهر بوو. ههر دوو خانم، تا رادهیهک جوان بوون، بهلام به عینوان بوون. به ئینگلیزی ده ناخاوتن. من گویم نه دانی و لهسهر جگەرەكىشانى خىق بەردەوام بووم. راسىتت گەرەكە بىرم لىە كوژانەوەي جگهرهکه کردهوه، به لام دوایی بریارم دا، سیگاری خو بکیشم و دوو



كەلەكەي، لە يەنجەرەكەوە، كە ھىشتا ھەر كراوە بوو، بكەمە دەرەوە، سىەگەكە به باوهشی ژنه شینیوشهکهوه بوو - سهگیکی زور زور بچووک بوو- ههر به ئەندازەي لەيى دەسىتىك دەبور، خىزى رەش و چوارىيەلى سىيى بور... سهگیکی زور دهگمهن بوو. قریته یه کی زیوی له مل بوو که ناوی خوی لهسهر نهخشینرا بوو. من ههر بهو دهقهوه، کروکپ، بی نهوهی گوی بهوان بدهم، له جنى خۆ دانىشىتبووم، بەلام ھەسىتم كرد جووتە خانم، پەسىت و بيزارن، هەلبەت بىيە دووكەل چگەرەكىيى مىن قىيەلس بىرون. يىيەكتكيان لەيشىت عەينەكەكەيەوە تەمەشاي دەكردم. دىسان گويم نەدايە و خۆم كرد بە كەرەي شهرهبهت. نه ئهوان قسهیان دهکرد و نه من، خغ دهبوایه قسهیهک بکهن، ئاگادارم بكەنەوە، داوايەكيان كردبا، ئەدى بەشەر زمانى بۆچىيە، بەلام بەرد وهدهنگ هات، جووته خانم وهدهنگ نههاتن، قورو قهپ!... خانمه شین پۆشىەكە، لەناكاودا، بى ھىچ ئاگاداركردنەوەيەك... باوەربكە بى ھىچ ئاگادار كردنهوهيهك، وهكو ئهوهي ئهقلي له دهست دابي، سيگارهكهي له دهستم رایسکاند و له پهنجه رهکه وه فرینی دا. قیتار، به دهم فیشک و هنوره وه، دەرۆپشت. منيش سەرسام و حەپەساو، له جنى خۆمەوە تەمەشام دەكرد. ژنیکی کیوی بوو، کیوی تهواو. ئهگهر بلینی ژنیکی جوانیش بوو، تهروبر، به ژنوبالا كەلەگەت، زەرىيەكى گونائال، زۆر ئال بوو. رىك چاوانى برىبوونە دور چاوانی من و نهیدهگواستنهوه. منیش نهمکرده نامهردی بی ئهوهی تاقه قسىەيەك بكەم، بەوپەرى ئەدەبەوە، زۆر بە نەزاكەتەوە، بەوپەرى ناسىكى، دەستم برد قلادەكەي ملى سەگەكەم گرت و دوابەدواي جگەرەكەم تورم دايە دەرى. ھەر ئەوەندە فريا كەوت قروسكەيەكى كرد و قىتار تىپەرى.

ناستاسیا فیلیپوقنا، له قاقای پیکهنینی دا، وهکو مندال کهوته چهپلهلیدان و هاواری کرد:

- تق شيرى شير!

فردیش چینکق هاواری کرد:

- ئەى ئافەرىن! وەللا بابە ئافەرىن!

پتیتسن، ههرچهنده، به هاتنی جهنهرال، پهست و قهلس بوو، کهچی ئهویش پیکهنی، تهنانهت کولیاش کهوته پیکهنین و هاواری کرد:



- ئافەرىن! دەست خۆش!

جەنەرال، بە شەوق و زەوقى تەواوەوە بەردەوام بوو:

- هەقى خۆم بوو، هەق بە من بوو، زۆرىش ھەقم بوو. خۆ ئەگەر جگەرە لە قىتاردا قەدەغە بى، ھەقە سەگ لە جگەرەكىشان قەدەغەتر بى.

كوليا، هاوارى كرد:

- دەست خۆش باوكه! كاريكى باشت كردووه! ئەگەر منيش لەجياتيى تۆبام ھەر وام دەكرد.

ناستاسيا فيليپوڤنا، بەتاسەوە پرسىيى:

- ئەدى ئەو خانمە چىكرد؟

جەنەرال، برۆكانى ويك ھينانەوە و گوتى:

- ئەو خانمە؟ كىشەكە لىدرەوە دەسىتى بى كرد، بى ئەوەى ھىچ قسەيەك بكات، بى ھىچ پىشەكىيەك، تا توانىي زللەيەكى بە بنا گويما كىشا. پىم گوتىت دىنكى كىوى بوو، كىوى بە ھەموو مانايەك!

- ئەدى تۆ چىت كرد؟

جەنەرال، چاوى داخست، برۆى هەلبرين، ليوى كرۆشت، دەستى بلاو كردنەوه، بۆ چەند ساتىك بىدەنگ بوو، ئەوسا لەير گوتى:

- جلهوى خوم لهدهست دا.
- ياني، زور بهتوندي ليت دا؟



تهوازقیان بق بینمه وه، تهنانه ت عوز رنامه یه کیشم نووسی، به لام نه خق میان قه بوول کرد و نه عوز رنامه کهم، ئیدی له وه وه سار دی که و ته به ینی من و خانه و اده ی یه پانچینه و ه، لیم زیزبوون و ئیدی نه چووینه و ه به لای یه کدا.

ناستاسيا فيليپوڤنا، لەناكاودا پرسيى:

- به یارمهتیت، شتی وا چۆن دهبیّ؟ من ههمووی پینج شهش روّژیک لهمه پیش، ئهم چیروّکهم له روّژنامهی (خویبوون)دا خویندهوه تهوه. ههر دهقاودهق ئهم چیروّکه بوو که تی گیراتهوه! رووداوهکه له هیلّی ئاسنی روّخی رووباری رایندا، لهنیوان پیاویکی فهره نسی و ژنیکی ئینگلیزدا رووی داوه: ژنهکه به ههمان شیوه جگهرهکهی له دهستی کابرا راپسکاندووه و له پهنجهرهکهوه توری داوه و کابراش ریک به ههمان شیوه سهگه قهزهمهکهی ئهوی له پهنجهرهکهوه تور داوه. دهقا و دهق وهکو ئهمه بووه که تو گیراتهوه، تهنانه تا جلوبهرگی ژنهکهش شینی ئاسمانی بووه!

جهنهرال، له تهریقیدا سوور هه لگه را. کولیاش سوور بووه و سهری لهنیّو ههر دوو دهستی نا. پتیتسن به له ز رووی وهر گیّرا. ته نیا فردیش چینکو، هیشتا به قاقا پیده که نی. سه باره ت به گانیا، ههر باسی مه که، به دریّژایی ئه م ماوه یه له ویّنده ر وهستابوو، کروکپ، خوّی ده خوارده وه. که س حالی به حالی نه بیّت!

جەنەرال، بەدەم مىنجەمىنجەوە گوتى:

- باوه پ بکه، ئه وه ی بقم گیرایته وه، ده قاوده ق به و شیوه یه له خقم پووی داوه ...

كوليا گوتى:

- بابم راست دهکات، منیش له بیرمه که کیشه و سهریهشهیهکی زوری لهگهل (خاسمیت)ی هاودهمی شازادهخانم بیلوکونسکایادا بو دروست بوو.

ناستاسیا فیلیپوقنای بی حهیا ههر کولی نهدهدا:

- ئاخر شتی وا چۆن دەبىخ؟ سەيرە، رووداويك له دوو شوينی جيای ئەوروپادا، به هەمان شيوه، بى هيچ جياوازىيەك روو بدات! تەنانەت كراسە شينه ئاسىمانيەكەش، هەر هەمان شيوه بيت! نا، دەبىخ ئەو ژمارەيەی رۆژنامەی "خۆيبوونی بەلچیكی"ت بۆ بنيرم.



جەنەرال، گوتى:

- به لام ناگادار به، ئهوهی له من رووی داوه، هیی دوو سال لهمه پیشه!
 - مەگەر تەنيا لەمەدا جياواز بن..

ناستاسیا فیلیپوفنا، وهکو یهکیک تووشی نوره هیستریایهک بووبی، بهدهم قاقای پیکهنینه وه، ئه و قسه یه یک کرد.

گانیا، له کاتیکا شانی بابی گرتبوو، به دهنگیکی شهکهت و لهرزوک گوتی:

- بابق، تكایه به لكو له گه لما بیسته دهری ... دهمه وی دو و قسه ت ده گه ل بكه م. رق و كینه له چاوانی دهبووه وه.

له و دهمهدا، زهنگی دهرگا به جۆرى له مهدهخهلهكهدا دهنگی دايهوه، له تۆ وايه ههر ئيستا ههلدهكهنرى. دياره ئهم زهنگه، نيشانهی ديدهنييهكی نائاسایی بوو. كوليا رای كرد تا دهرگا بكاتهوه.

پەراويز:

- * 'گەمارۆى قارس..' گەمارۆى قەلاى قارسى توركى لە سالى ١٨٥٥دا بىوو، ئىسدى دواى ئەوەى گەمارۆدراوەكان ئازووقسەيان تەواو بىوو، لىه ١٨٥٥/١١/٦ رادەستى جەنەرال موراڤىيڤ بوون.
- * روّرْنامهی خوّیبوون... مهبهست له روّرْنامهی خوّیبوونی بهلچیکییه که له سالی ۱۸۳۰وه له بروّکسل دهر دهچوو. دوّستویفسکی زوّر جار ئهم روّرْنامه پر زانیارییهی دهخویّندهوه، به تایبهتی بهشه سیاسییهکهی.

فەسلى دەيەم

له پر، مهدهخه له که پر بوو له ههراوزه نای کوّمه له خه لکینک. ئه وانه ی که له هو له که دا بوون، به دهنگه دهنگه که دا زانییان که چه ند که سینک وه ژوور که و تووره و که و ته به که و تووره و ده به که که و تووره و ده به که که که که و تایدا قسانیان ده کرد، هاواریان ده کرد. چه ند که سینکی دیکه له به رقالدرمه کاندا قسه یان ده کرد و هاواریان ده کرد، ده رگای ماله که کرابو وه وه. دیار بو و ئه مانه میوانی سه یر و غه ریب و عه جیب، میوانی ناوه خت بوون. ئه وانه ی له هو له که دا بوون، هه مو و که و تنه ته مه شاکردنی یه کدی. گانیا به هه شتاو چو و بق هو له گه و ره که کوّمه لینک خه لکی له و ی تنده ربینی.

دەنگیک، که به گویی میرزاده ئاشنا بوو، بەرز بووەوه و گوتی:

- ئەھا، ئەوە تۆى يەھودا *! ھەى خايەن! سىلاو گانيا، ھەى زۆل، ھەى بىڑى!

دەنگىكى دى ھەلى دايە:

- بەلى، ئەوە، خۆيەتى!

میرزاده، هیچ گومانیکی نهما که یهکیک له دهنگهکان، دهنگی روگوژین و ئهوی تر دهنگی لیبیدیف بوو.



گانیا، وروکاس له ئاستانهی دهرگاکهدا وهستابوو. کروکی تهمهشای دهکرد، هیچ ههولیکی نهدهدا ریگه له هاتنه ژوورهوهی ئهو ده-دوازده کهسه بگرینت که دووی بارفیون روگوژین کهوتبوون. ئهم گرویه تیکه لهیه کی سەيروسەمەرە بوق، ھەر يەكەيان لە رەنگى بوون، ھەر ھەموق بىسەروبەر، فهوزایهک بوو ئهوسهری دیار نهبوو. ههندیکیان زور به شر و شهیریوی و به فهروه و یالتوکانیانه وه وه و ورو که و تبوون، بیده چوو، سهرو شتیکیان خواردبيتهوه، به لام كهسيان سيامهست نهبوون. لهوه دهجوو، ههر یه کیکیان پیویستی بهوی دی بی بنو نهوهی غیرهت بیانگریت و بینه ژوورهوه، کهسیان به تهنیا زاتی هاتنه ژوورهوهی نهدهکرد. تهنانه ت "روگوژین یش که سهردهسته و پیشرهویان بوو، به پاریزهوه هاهنگاوی دهنا، گرژومون و پهست و خهمین و توره دیار بوو. دیار بوو به نیازی شتنک سوو. ئەوانى دى تەنيا دەورى كۆرسىيان دەبينى، دەبوا لـ كاتى پيريستدا يارمهتيي ئهو بدهن. گرويهكه جگه له ليبديف، (زاليوجيف)شيان له گه لدا بور، که قری فیرو، نیگرو کردبور، بالتو فهروهکهی له مەدەخەلەكەدا دانا، خۆى بە ژوورا كرد، بى خەم و خەيال رەفتارى دەكرد. دووسسی که سی دیکهی هاوته رازی خوی لهگه لدا بوون، که دیار بوو کوره بازرگانن. ئەوانى دى خەلكى ھەمەجۆر بوون. يەكىكيان دەگەل بوو كە بالتوبه كى سويانى لەنەر بوق، بەكتكى تريان دەگەل بوق، كە كورتەبنەپەكى پهجگار قهڵهوی ههمیشه خهنول بوو، پیاوی سنیهم، دریژیکی، به داروبار بوو، ئەوپش يەجگار قەلەو بوو، بالاى نزيكەي دوو مەتر دەبوو. كابرايەكى عهبوس و مهنگ و بیدهنگ بوو، دیار بوو که زور به هیزی بازووی خوی دەنازى.

لهگه ل خوینکاریکی زانکوی پزیشکی و چهکلیکی مشهخوری پو لاندیدا. دوو ژنیش لهبه و قالدرمهکانه و تهمه شای ناو ژووره کهیان ده کرد و نهده ویران بینه ژووره وه. کولیا ده رگاکه ی به پوویاندا داخست و سورگی دا.

كاتى بارفيون روگوژين، گەيشتە بەر دەرگاى ھۆلەكە، لەھەنبەر گانيادا



وهستا و گوتی:

- سلاو گانیای خویزی! تهسهوری ئهوهت نهدهکرد بارفیون روگوژین ببینی، وا نییه؟

به لام له ههمان ساتدا، له هۆلهكهدا و ریّک لهبهرانبهریا، لهناكاودا، چاوی به ناستاسیا فیلیپوشنا كهوت. هه لبهته قهت تهسهوری ئهوهی نهكردبوو كه لهو شوینهدا بیدینی. كه ئهوی لهویدا بینی، به رادهیه کهشنوكا و شپرزه بوو، رهنگی زهرد هه لگهرا و لیوه كانی شین بوونه وه، به دهنگیكی نزم و وهكو ئهوه ی خوی بدوینی گوتی:

- كەواتە، راستە! كارەكە براوەتەوە!...

ئەوسا بەدەم ددانجىركردنەوە، بەوپەرى پشم و غەزەبەوە روانىيە گانيا و گوتى:

- باشه... پاشان ههق و حیساب دهکهین!... ئهمهت لی بهسهر ناچیت!... روگورژین، هانکههانکی پیکهوتبوو، زوّر به زهحمهت قسهی بو دهکرا، ههتا ئه و دوو وشهیهی به پچر پچری گوت، قیر گوتی چهق. بهبی ویستی خوّی بهره و ناوهندی هوّلهکه دهروّیشت، به لام که لهناکاوا، چاوی به نینا ئالکسندروڤنا و قاریا کهوت، یهکسه ر راوهستا، ههرچهنده ئاشوفته و پهشوّکابوو، به لام تا رادهیه سلهمییهوه. لیبدیف، دوابهدوای ئه و وهژوورکهوت، وهکو سیبهری دووی کهوت، زوّری خواردبووهوه، ئهوسا خویندکارهکه، پاشان یاروّی دریز ی به شان و باهوّ وهژوور کهوتن، له دوای ئهوانیشهوه زالیوجیف وهژوور کهوت، به راست و به چهبدا سلاوی دوای ئهوانیشهوه زالیوجیف وهژوور کهوت، به راست و به چهبدا سلاوی دهکرد، ئهوجا کابرای کورتهبنهی قهله و که ههولی دهدا رینگه بوّ خوّی بکاتهوه، وهژوور کهوت. کهمینک شهرمیان له ژنهکان دهکرد، بوونی ژنهکان جوّره پاریز و سلکردنهوهیه کی لا دروست کردبوون، به لام پیاو ههستی جوّره پاریز و سلکردنهوهیه کی لا دروست کردبوون، به لام پیاو ههستی دهکون، ئیدی خوّ بهخوّ دهرهویتهوه. ههر که ئیشارهتی دهست پیکردنیان دهکهن، ئیدی خوّ بهخوّ دهرهویتهوه. ههر که ئیشارهتی دهست پیکردنیان دهکهن، ئیدی خوّ بهخوّ دهرهویتهوه. ههر که ئیشارهتی دهست پیکردنیان درایه، حیساب بو بوونی ژنهکان ناکهن.

روگوژین، که چاوی به میرزاده میشکین کهوت، حهپهسا، لهناکاودا



پرسىي:

- چى؟ ميرزاده تۆش ليرەيت؟ هيشتا پيلاوه شرەكانت له پيدايه؟

ههناسهیه کی هه لکیشا، یه کسه ر میرزاده ی لهبیر چووه و دووباره روانییه ناستاسیا فیلیپو فنا، وه کو موگناتیسیک رای بکیشیت، به رهبه ره به رهو ئه و ده چوو.

ناستاسیا فیلیپوقناش، به کونجاوی و نیگهرانی دهیروانییه ئهو گرویه.

ئەنجام گانیا وەخق ھاتەوە، لە كاتىكا بە تورەیى دەيروانىيە ئەم گروپە، روو لە روگوژین، بە دەنگى بەرز گوتى:

- به یارمهتیتان! ئهری پیم نالین ئهم کهربازاره چییه؟ چما ئیره تهویلهیه! دایک و خوشکهکهم نابینن!

روگوژین، له بن لیوانهوه پرتاندی:

- دایک و خوشکهکهت دهبینین.

ليبديف، كه ديار بوو، مهرايي بۆ روگوژين دەكات، هەڵى دايه و گوتى:

- ھەلىەتە دەيانىينىن.

ئهوسا یارقی دریدژی شهقاوه، که دیار بوو پینی وایه وهختی دهستبه کاربوون هاتووه، کهوته قسهی قور و بیسه روبه ر.

گانیا، تاهیز له کهرویدا بوو، دهنگی لی هه لبری و گوتی:

- بەسە! تكاتان لى دەكەم، بچنە ژوورەكەى دى، يانى بە راسىتى ئەمە يىاوەتى نىيە...

روگوڑین، بی ئەوەى لە جینى خۆى بجوولینت، لە قاقاى پیکەنینیکى شەرانى دا.

- سەيرە! جەنابى من ناناسىت! باشە تۆ روگوژين ناناسىت؟
 - وا هەست دەكەم لە جىيەك تۆم دىتوه، بەلام...
- ها، له جیده منت دیتووه! لهبیرت چووهوه که پیش سی مانگیک له قومارا، به فیل دوو سهد روبلت لی بردمهوه؟ که پارهی بابم بوو؟ باش بوو که ئه و پیرهمیره، پیش ئهوهی بهمه بزانی مرد. تو رات کیشام بو قومارهکه (کنیف)ی هاوریتیش فیلی لی کردم. ئیدی چون نامناسیت؟



پتیسسن، شایهده. هه رکه گویچکهی ئهسکهناسیکی سی پوبلیت نیشان بدهم، ئامادهی به چوار چنگوله تا فاسیلفسکی به دوایا پابکهیت، تو ئهوهیت! ئه وه تهبیعه تی پیسکهی تویه! ههنوکه شهاتووم تو بکرم! مهروانه پیلاوهکانم، پارهیه کی زورم پییه، ده توانم خوت و ههرچی کهسوکارت هه یه بکرم، ئهگهر بمهوی هه رههمووتان ده کرم، ههمووتان!...

روگوژین، شینت ئاسا هاواری دهکرد و دهم بهدهم سهرخوشتر دهبوو. هاواری کرد:

- ئاهى ناستاسىيا فىلىپوقنا، لىم مەگرە! تەنيا يەك وشەم لە تۆ دەوى، يەك وشە و بەس! گەرەكتە شووى پى بكەى يان نا؟

پوگوژین، وهکو یهکیک ههست بکات، کاری کراوه، ئه و پرسیارهی کرد، وهکو چۆن کهسیک لهبه ر خوای خوّی بپاریته وه، به و ئاوایه ناستاسیا فیلیپوفنای دواند، به لام ویّرای ئه وهش جورئه تیک له دهمودویدا هه بوو، ریّک له جورئه تی نائومیدانه ی کهسیک ده چوو حوکمی ئیعدام درابی و باکی به هیچ نه بی و ترسی له دهستدانی هیچ شتیکی نه بیت. به و په پی نیگه رانی و دله پاوهنوری وه لام بوو.

ناستاسیا فیلیپوقنا، به و په په لووتبه رزی و به ته وس و توانجه وه، سه راپای به نیگا دابیزت، به لام که روانییه قاریا و نینا ئه لکسندروقنا و ئه وجا گانیا، هه لویستی خوی گوری، به زمانیکی ئارام و جیددی و به جوره سه رسامییه که وه گوتی:

- هه ڵبه ته نا! به تۆچى؟ چۆن ئهم پرسيارهت هات به خهيالا؟ روگوژين، خهريک بوو له خۆشيا بال بگريت، بۆيه هاوارى كرد:
- هه لبه ته نا؟ یانی شووی پی ناکه یت؟ خو پییان گوتم گوایه به ته مای شووی پی بکه یت ... زور چاکه. ناستاسیا فیلیپو فنا! گوتیان قه ولت به گانیا داوه که شووی پی بکه یت ... پیم گوتن، که سی نه دوزیوه ته وی پی بکه یت ... پیم گوتن، که سی نه دوزیوه ته وی پی بکه یت بین به می وا ده بی! من ده توانم به سه د روب ل بیک بی بکه ی بده می تو بلی سی هه زار روب لی بده می بیلی بده می بیلی داماده یه له شه وی زاوایه تیدا پاشه کشه بکات و بووکه که ی بو من جی بیلی ...



وا نییه گانیای نامهرد؟ به سی ههزار روّبل رازی نابیت؟ پارهکه حازره! جا ئیستا هاتووم تا به لیننامهم بوّ پر بکهیته وه که دهستبه رداری ئهم زهماوه نده ببیت. به لیّنم به خوّ داوه که بتکرم، ههر ده شتکرم! بشفریت ههر ده تکرم!

گانیا، که پهیتاپهیتا رهنگی دینا و رهنگی دهبرد، هاواری کرد:

- بق دەرەوە! تق سەرخقشى!

ئهم هاوارهی گانیا، دارودهسته کهی روگوژینی هاروژاند، ئهم بیزکالییهیان له خوا دهویست، خواخوای شتیکی وایان بوو. لیبدیف خوی گهیانده روگوژین و خهمخورانه چهند وشهیه کی به گوییدا چپاند.

روگوژین، بەرسىقى دايەوە:

- هەق بە تۆيە، راست دەكەى ميرزا! راست دەكەى هەى عەرەقخۆرى سەرخۆش؟ بۆ نا، چ دەبى با ببى؟

ئەوسىا شىتتئاسىا كەوتە روانىنى ناستاسىيا فىلىپوقنا، جارى شەرمنانە و جارى گۆساخانە، لىپى دەروانى، گوتى:

- ناستاسـیا فیلیپوڤنـا، فـهرموو ئهمـه هـهژده هـهزار روّبـڵ بـوّ تـوّ! پیشکهشت بیّ! هیی دیکهش ماوه.. هیی دیکهشی بهدوادا دیّت! بهدهم ئهو قسـهیهوه، بهستهیهکی لهسـهر میّزه چکوّلهکهی بهردهمی دانا. بهستهکه له کاغهزیّکی سیییهوه ییچرابوو و به مهچیر بهسترابوو.

زاتى نەدەكرد، ھەموو ئەوەى لە دلايايەتى بىلى.

ليبديف، كه زور نيگهران و ههراسان ديار بوو، ههمديس به گوييدا چپاند: - نا، نا، نا...

دیار بوو، ئه و پارهیه ی پن زور بوو و پیشنیازی ئهوه ی بو دهکرد، که به بره پارهیه کی کهمتر تاقی بکاته وه.

روگوژین گوتی:

- نه، برادهر نا! نه گهوجه گیان! تق سهر لهم شتانه دهرناکهی. ئهمه ئیشی تق نییه... تق گهوجیت.

که بینی ناستاسیا فیلیپوفنا مورهی لی دهکات، خیرا ژیوان بووهوه.



كەوتە لەرزىن و گوتى:

- ئیمه ههر دووکمان گهوجین، توش و منیش.. منیش بهش به حالی خوم گهوجم، خه تام کرد، کهر بووم که گویم لی گرتی. که به قسهم کردیت. روگوژین، نهو قسانهی دوایی، به جوّره پهشیمانییه کی قووله و کرد.

ناستاسیا فیلیپوقنا، که بینی سهروچاوی روگوژین، به شیوهیه گوراو پهژمرده و پهریشان بوو، کوتوپ له قاقای پیکهنینی دا، ئهوسیا وهک ئهوهی به نیازی رویشتن بی، لهسه و قهنه فه که ههستا، به تهوس و توانجه وه گوتی:

- هه ژده هه زار روبل بق من؟ ئاخر لنره دا سه رسوالکه ری و ئالچاخی دهر ده که وی!

گانیا، به دلیکی پر له خوینهوه، تهمهشای دیمهنهکهی دهکرد.

روگوژین، هاواری کرد:

- چل ههزار، چل ههزار، نهک ههژده! .. پتیسین و بیسکوپ قهولیان داومهتی تا سهعات حهوت چل ههزار روبلم بو تهرتیب بکهن، چل ههزار روبلی کاش!...

دیمهنه که به ته واوه تی بیتام بو و بو و به لام ناستاسیا فیلیپو فنا، له سه ر پیکه نینی خوی به رده و ام بو و ، له ژووره که ده رنه ده که و تا له و هم ده به به ده به به دات. فاریا و نینا ئالکسندرو فناش هه ستابو و نه سه ر پی، بیده نگ و نیگه ران و هه راسان چاوه روانی کوتایی دیمه نه که بوون. چاوانی فاریا ده بریسکانه و ه، به لام دایکی یه جگار ئه فسور ده بو و ، و هکو بیی ناو ئاو ده له رزی، دیمه نه که خراپ کاری تی کر دبو و ، چیوای نه مابو و ببوریته و ه.

پتیتسن، به پهله به رهو روگوژین چوو، به توندی باسکی گرت و به گوییدا چپاند:

- ئەوە تۆ شىنت بووى! تۆ مەستى! پىت وايە لەكوىنى؟ پۆلىست بۆ بانگ



دەكەن ھا.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، که بهئاشکرا دهیویست هانی بدات گوتی:

- ئەم ھەموو لاف و گەزافەى ھىي مەستىيە.

روگوژین، که لهوپهری هه لچووندا بوو، هاواری کرد:

- نا، لاف و گهزاف نییه، فشه ناکهم! تا شهوی پارهکه حازر دهبیّت! ئهمشه و سهد ههزار روّبلّی خوّت وهر دهگریت! دهبی بیسهلمیّنم که پیاو قسه دهکات، قسه ی پیاو یه که و نابی به دوو!

لهم كاتهدا، ئارداليون ئالكسندروفيچ، پهيدا بوو، بهپهله بهرهو روگوژين رۆيشت و لهپر نهراندنى بهسهريا:

- ئەم مەخسەرەبازىيە چىيە؟

ئەم ھەڭچوونە كوتوپرەى يارۆى پيرەميرد، كە تا ئەو دەمە بيدەنگ بوو، شەقلىكى كۆمىدى بە دىمەنەكە بەخشى. ئىدى ھەندى لە ئامادەبووان، لىرە و لەوى كەوتنە يىكەنىن.

روگوژین، بهدهم تهوسخهنهوه گوتی:

- ئەم وانتكە لەكوتوە پەيدا بوو؟ پىرەمتر، لەگەڵ مەدا وەرە با مەستت كەنن!

کولیا، که روندکی شهرمهزاری و تورهیی دهباراند گوتی:

- که شتیکی پیسی! به راستی ئهمه ئهوپهری سووکایهتییه! قاریا، که له تورهییدا ئازای دهلهرزی، لهناکاودا هاواری کرد:

- ئەرى كەسىپك نىيە، ئەم ژنە ھەرزەيە بە پال وەدەر نىت؟ ماقوولە! ناستاسىيا فىلىپوڭنا، لەوەلامى ئەم سووكايەتىدا، بەتەوسەوە گوتى:

- خوا ئەو خوايەيە بە من بگوترى ھەرزە! من كەرم كە ھاتووم ئەمانە بۆ شەو ئاھەنگەكەم دەعوەت بكەم! تەمەشا گاڤرىلا ئارداليونوفىچ، بزانە خوشكەكەت چ سووكايەتىيەكم بى دەكات!.

گانیا، که له و هه نچوونه ی خوشکه که ی حه په سابو و، بن ماوه یه ک مات بو و، به ناستاسیا فیلیپو فنا، ئه م جاره به راستی لیبراو ه بروات، شیتئاسا په لاماری فاریای داو به تو وه یی بازووی گرت. به جوری چاوی



برییه چاوانی، له تق وایه دهیهوی دهمودهست و ههر لهویدا بیکوژیت. هاواری کرد:

- بينيت! بينيت چيت كرد؟

به جۆرى دەھرى بووبوو، به خۆيشى نەيدەزانى چ بكات. قاريا، كه بەوپەرى متمانه و غروورەو، چاوى بريبووه دور چاوانى براكەى، گوتى:

- چیم کرد؟ بن کویم دهبهی؟ بن کویم رادهکیشی؟ ناشی بمبهی تهوازقی بن بینمهوه؟ چونکه سووکایهتی به دایکت کردووه و هاتووهته ئیره تا حهیا و حورمهتی خانهوادهکهت بهری، ههی ناپیاو؟

بۆ چەند ساتىك، بەو دەقەرە، روو بە رووى يەكتر مانەرە. گانيا، ھىشتا بازووى خوشىكەكەى گرتبوو. قاريا يەك دوو جار، بە ھەموو ھىنز و قوەتىكى خۆيەرە، دەستى راپسكاند تا خۆى لەدەستى رزگار بكات، بەلام دەرەقەت نەھات. ئىدى جلەوى خۆى لەدەست دا و تا زارى گرتى تفىكى كردە چارەي براكەي.

ناستاسیا فیلیپوٹنا هاواری کرد:

- پەح! ئەمەيە كچ، دەك بترەژم! ئەى ئاڧەرىن، پتىتسىن پىرۆزبايىت لىخ دەكەم!

گانیا له حه ژمه تاندا به رچاوی تاریک بوو، ئاگای له خو نه ما، ده ستی به رزکرده وه، تا یه کنک به سه روچاوی خوشکه که یدا بکیشیت، رینک له و کاته دا، ده سینکی دی به له زهات و ده ستی ئه وی توند گرت. میرزاده له نیوان هه ر دوو خوشک و براکه دا وه سیتا. له کاتیکدا، ئه ویش، له حه ژمه تاندا سه راپای ده له رزی، به توندی گوتی:

- ئەمە چىيە؟ بەس نىيە؟

گانیا، له کاتنکا دهستی قاریای بهر دهدا، بهتورهیی گوتی:

- تق ههمیشه دهبی له من ببی به مووی لووت؟

گانیا، که له تورهبیدا ئاگای له خوّی نهمابوو، تا توانیی زللهیه کی به پهنا گویی میرزاده دا، کیشا.

كوليا هاوارى كرد:



- واي خودايا!...

هـهر كهسـه و شـتيكى دهگـوت. رهنـگ لـه رووى ميـرزادهدا نـهما. بـه نيگايـهكى سـهير و پـر بيـزارى و گازانـده، راسـتهوخو دهيروانييـه گانيـا. زهردهخهنهيـهكى سـهيرو نـا ئاسـايى نيشـته سـهر ليوهكانى، ليوهكانى كهوتبوونه تهتهله و ههرچى دهكرد هيچ قسـهيهكى بو نهدههات. ئهنجام به دهنگيكى نزم و هيواش گوتى:

- قەيدى نىيە، با مىن لەجياتىى ئەو لىدان بخىقم... كرينىگ نىيە، بەلام مەحالە بىلام لەو بدەيت!...

ئەوسىا، لىەپرىكا، دلى بىر بىوو، رووى لىه گانىيا وەر گىنرا، رووى كىردە دىوارەكە و بە دەنگىكى بچرېچر گوتى:

- به راستى شەرمە بۆ تۆ، بزانە چۆن تەرىق دەبىتەوە! چۆن پەشىمان دەستەوه!

كانيا، دەتكوت سايمەل ليى داوه.

کولیا، بههه شتاو به ره و میرزاده چوو، تا ماچی بکات و دلخوشی بداته وه. روگوژین، قاریا، پتیسن، نینا ئهلکسندروقنا و ههموو ئه وانی دیکه ش، ته نانه تاردالیون ئالکسندروقیچی پیرش، گشتیان له دهوری خربوونه وه.

میرزاده، به ههمان زهردهخهنهی نائاساییهوه، رووو له ههموویان گوتی:

- هيچ نييه! گوي مهدهني!

روگوژین، هاواری کرد:

- تۆ راست دەكەى، ژيوان دەبيتەوە. گانيا تۆ تەرىق نابيتەوە دەست لەم مسەرى پيغەمسەرە دەكسەيتەوە (وشسەيەكى لەوە لسەبارترى نسەدۆزىيەوە). مىرزادە، ھاوريى ئازىز، واز لەمانە بينه، وەرە لەگەل منا... ھەنگى بۆت بەديار دەكەوى كە روگوژين چ دۆستىكى بە ئەمەكە!.

ناستاسیا فیلیپوقناش، له کاریگهری و باندوّری کارهکهی گانیا و ههلویست و کاردانه وهی میرزاده بهدهر نهبوو. پهنگ و پرووی به تهواوهتی شیواو و خهمناک بوو، ههرگیز دهگهل ئهو ژنه خهندهران و شهنگول و دهم



به پیکهنینهی تۆزی لهوهپیشدا تیکی نهدهکردهوه، ههرچهند دهیویست ئهم حالهته وهشیری و حالهته گهپجارییهکهی پیشووی بپاریزیت، به لام به عالهمی ئاشکرا پیوهی دیار بوو.

ناستاسیا، که دوا پرسیاری میرزادهی وهبیر خوّی هینایهوه، لهناکاوا و له بهر خوّیهوه گوتی:

- راسته، من ئهم دهموچاوهم له شويننيكا ديتووه!

میرزاده، له پر هه لی دایه و به گلهییه کی زورهوه، به لام گلهییه کی دوستانه و راستگویانه، گوتی:

- ئەدى تۆ، ئىستا ھەست بە شەرمەزارى ناكەيت، لە خۆت تەرىق نابىتەوە؟ تۆ لە روالەتا شتىكى و لە ناخا شتىكى ترى! تۆ ئەو ژنەنىت كە باسيان دەكردىت...

ناستاسیا فیلیپوقنا، حهپهسا، زهردهخهنهیه کی کالّی بو کرد، وهکو ئهوه بوو بیهوی شتیک بشاریتهوه. به نیمچه پهژاره و نیگهرانییهکهوه روانییه گانیا و بهرهو دهرگای هوّلهکه روّیی تا وهدهربکهوی، به لام بهر لهوهی بگاته ژووری مهدخهلهکه، لهپر گهرایهوه، بهههشتاو بهره و لای نینا ئالکسندروقنا روّیشت، دهستی گرت و بو لیّوی خوّی برد. ئهوجا بهپهلهپهل و به هه لیّوونهوه، له بن لیّوانهوه گوتی:

- هەق بەوە، راست دەكات، من بە هيچ جۆرى وا نيم، باشى بۆچووە... ئەوە نيم...

رەنگى سىوور ھەلگەرا، جارىكى دىكە گەرايەوە و لە ھۆلەكە وەدەر كەوت، بەلام ھىنىدە بەلەز رۆيشىت كە ھىچ يەكىك لە ئامادەبووان فريا نەكەوت كە بزانى بۆچى گەرايەوە، تاقە شىتىك كە دىتيان ئەرە بوو كە چەند وشەيەكى بە گويى نىنا ئالكسىندروڤنادا چپاندبوو، بە ئاشىكرا دەسىتى ماچ كردبوو، بەلام قاريا ھەموو شىتىكى بىنى و ھەموو شىتىكى گوى لى بوو، كە رۆيى لە پاشەوە، سەراسىمە تەمەشاى دەكرد.

گانیا، وهخو هاتهوه، بهغار روّیی تا ناستاسیا فیلیپوقنا بهری بکات، به لام تازه روّیشتبوو، له ژیر پلیکانه کاندا گرتیه وه. ناستاسیا هاواری کرد:



- لهگه لما مه یه! جاری نه مشه و خواحافیز! بنی ها! گویت لی بوو؟
گانیا، په ست و نیگه ران و خه مبار، گه رایه وه. هه ستی ده کرد باریکی قورس، قورستر له جاران نیشتو وه ته سه دلی، به ده ست لهگه و مه ته لیکی دژواره وه گیر قده یه. که ره فتاره که ی خوی ده گه ل میرزاده دا مه مه ته لیکی دژواره وه گیر قده یه. که ره فتاره که ی خوی ده گه ل میرزاده دا ده هاته وه به رچاو، ده ست ده ست ناره قه ی شهر مه زاریی ده ر ده دا، دلی ده گوشرا. به جوری له فکران راچووبوو، به شیوه یه چووبووه ژیری و په شیو و په ریشان بووبوو، ناگای له وه نه بوو که روگوژین و داروده سته که ی یه که له دوای یه که به ته نیشتیا، ره ت ده بوون و له مادخه له که دا شانیان به رشانی ده که و تو په له یان بوو، له سه رقکه که یان (روگوژین) که له ماله که وه ده رکه و تبوو، به جی نه مینن. هه رهموویان پیکه وه و به ده نگی به رز، باسی مه سه له یه کیان ده کرد، روگوژین به خوی شان به شانی پتیتسن رینی ده کرد و به جدی باسی مه سه له یه که ل شمان به شانی پتیتسن رینی ده کرد و به جدی باسی مه سه له یه که ل ده کرد، پیده چوو رقر گرینگ و زه روری بیت.

روگوژین، که بهلای گانیادا تیپهری گوتی:

گانیا دۆراندت!

كانيا، نيگەران و پەشىيو، تا لە چاو ون بوون ھەر سەيرى دەكردن.

پەراويز:

* نهوهتوی یههودا... ناماژهیه بو یههودای نهسخهریوتی، که یهکیک بوو له شاگردان و یارانی مهسیح که به تهماحی بهرتیل، خهبهری لی دا. له کهلتووری دنیای مهسیحیهتدا، رهمز و نیشانهی خیانهتکاری و نامهردییه.

فەسلى يازدەيەم

میرزاده، هۆلەكەى جى هیشت و چوو بۆ ژوورەكەى خۆى و دەرگاكەى لەسەر خۆى داخست. كولیا، بەلەز چوو بۆ نك وى تا دلخۆشىيى بداتەوه. ئەم كوریژگه بەستەزمانە به جۆرى رموودەى میرزادە بووبوو، كە نەیدەتوانى لیى دوور بكەوپتەوە.

کولیا، به میرزادهی گوت:

- زور باشت کرد که لهوینده ر پویشتی. شه پهکه له وی گه رمتر ده بیت. هه مو و پوژیک هه مان تاس و هه مان حه مامه، هه مووشی به هوی ناستاسیا فیلیپو قناوه یه.

ميرزاده گوتى:

- كوليا، لهوه دهچيت، ئيوه كيشه و ئاريشهتان زور بي.
- به لن، دروسته. ئیدی ئه وهوه زع و حالی ئیمه یه، هیچ هه قی گله پیشمان نییه، چونکه هه مووی خه تای خوّمانه، به لام من براده ریّکم هه یه، زوّر له ئیمه به دبه خت تره. حه زده که ی بیتی بناسینم؟
 - زۆرىش حەز دەكەم. برادەرى گيانى بە گيانى تۆيە؟
- به لّی، ته قریبه ن. پاشان بوّتی باس ده که م. ناستاسیا فیلیپو قنا جوانه، وانیه؟ من، هه رچه نده زورم هه ولّ دابوو که بیدینم، به لام ئه مه یه کهم جارم بوو که بیبینم. به راستی ئه مروّکه یه جگار خشیک بوو! ئه گه رگانیای برام



به خۆشهویستی و لهپیناوی خۆشهویستیدا بیخواستبایه، هیچ گلهیه کم لی نهده کرد و نههه قم نهده گرت، به لام به و مهبه سته ی پاره ی لی بکیشینه وه، به راستی شورهییه!

- نا، من براکهتم به دل نبیه، به شاپیستهی خوشهویستیی نازانم.
- تیندهگهم، نهههقت ناگرم، به تایبهتی دوای ئهو شتهی که بهرانبهرت کردی... حهز دهکهی رهئی من لهو بارهیهوه بزانی؟ ههندی دابونهریتی کومه لایه تیی باو ههن، که من ههرگیز بوّم ههرس ناکرین. بوّ نموونه جاری وا ههیه شینی، یان سینبهندییه کی شهرانی، یان گوساخیکی شه لاتی، زالهیه که که کهسیک دهدات، ئیدی ئهو کهسهی زاله کهی لی دهدری بو هه تا هه تایه دهبی بهن گهپجاری خه لکی، ئابرووی ده چینت، لهناو خه لکیدا دهبی به به لمهبرنج، مهگهر به خوین ئابرووی خوّی بکرینهوه، یان بچن کرنوشی بو بهرن، خوّ له بهر پینیانی باویژن و تهوازی بو بیننهوه و داوای بوردنی لی بکهن. من پیم وایه ئهمه عاده تیکی سه خیفه، زالمانه یه. ئهمه ریک بیروکه و تیمهی (دهمامک*)ه کهی لیرمانتوفه، که من به شتیکی قوّر و گهوجانهی دهزانم و، ده گهل تهبیعه تدا تیک ناکاتهوه، هه لبه ته دهبی ئهوه ش بلینین که لیرمانتوف ئه و درامایه ی له تهمهنی ههرزه کاریدا نووسیوه...
 - هەلويسىتى خۆشكەكەتم زۆر بە دل بوو، زۆرم خۆش ويست.
- بینیت چ تفیکی کرده چارهی گانیا؟ قاریا ئازایه! به لام تق ئهم کارهت نهکرد، پیم وا نییه لهبهر ئهوه بووبی که ئازانیت. ئهوه تا وا بق ئیره دی. وهک ده لین بهسهر باس و پهسنی خویدا هات. دهمزانی ههر دیت! به پاستی کچیکی به ویل و ماریفه ته، ههر چه نده عهیبیشی ههیه.
 - قاریا، بەتەشەرەوە بە كولياى گوت:
 - ئيره جيى تو نييه. برق بق لاى باوكه! ميرزاده خق بيزارى نهكرديت؟
 - نهخير، به پيچهوانهوه.
- دیسان خوشکی گهوره، هه نچوو! ئه وه عهیبه کهیه تی وام ته سه ور دهکرد بابمان به گه ن پوگوژین بکه ویت، پهنگه هه نوکه ژیوان بیت که بق ئه و کاره ی نهکرد.



كوليا، بەدەم دەرچوونەوە، لەسەرى رۆيشت:

- باشتر وایه بروم بزانم بهتهمای چییه!

قاريا گوتى:

- شوکر بق خوا! دایکم برد و خهواندم. هیچ بهزمیّکی دیکه دروست نهبوو. گانیا، زور تهریق و شهرمهزاره. هویهکهشی پروون و دیاره!... دهرسیّکی باشی وهر گرت! من هاتووم تا ههم سوپاست بکهم و ههم لیّت بپرسم ئایا پیّشتر قهت ناستاسیا فیلیپوڤنات ناسیبوو؟
 - نا، نه دیتبووم و نه ناسیبووم.
- ئەدى چۆن بەرەو روو پیت گوت كە ئەو ژنە نىیە؟ رواللەتى شىتىكە و ناخى شىتىكى دىيە؟ واتە تەسەور دەكەم زۆر باشى بۆ چوويت، حەقىقەتت نايە مستى!... بەھەرحال، گیر و كاس بووبووم، سەرم لە كارى وى دەر نەدەكرد! ھەلبەتە دىار بوو كە ھاتبوو سووكايەتىمان پى بكات. پىشتر زۆر چىرۆكى سەيروسەمەرەم دەربارەى بىستبوو. ئەگەر، خۆى گوتەنى بۆ ئەوە ھاتبوو، مىن و دايكە دەعوەت بكات، بۆچى ئەو رەڧىتار و مامەللە غەريبەى دەگەل دايكەدا كرد؟ پىيىسىن زۆر چاكى دەناسىيت. دەلنىت ئەمرۆكە زۆر گۆرابوو، سىسەرى لىلە رەڧىتارەكىلنى دەر نىدەكرد، بەتايبەتى ئەو دۇر گۆرابو، سىسەرى لىلە رەڧىتارەكىلنى دەر نىدەكرد، بەتايبەتى ئەو ھەلويسىتەى لەھەنبەر روگوژيندا نواندى؟ ئەوەى زەرەيەك حورمەتى خۆي لە لابى، لە مالى خەلكىدا بەو جۆرە قسە ناكات... دايكم زۆر خەمى تۆيەتى.

ميرزاده، بهبي موبالاتييهوه گوتي:

- گرینگ نییه!
- سەير ئەوە بوو بە گوينى كرديت...
 - چۆن... به گويى كردم؟
- كاتى پيت گوت، دەبى شەرم لە خۆى بكات، يەكسەر گۆرا.
 - ئەوجا قاريا، بەدەم سووكە بزەيەكەوە لە سەرى رۆيشت:
 - میرزاده، وا دیاره کاریگهریت بهسهریهوه ههیه!

لهناكاو دەرگا كىرايەوە، گانيا، به شىيوەيەكى چاوەرواننەكراو وەژوور كەوت، تەنانەت كە (قاريا)شى لەوى بىنى، ھەر نەگەرايەوە. چەند ساتىك لە



ئاستانهی دهرگاکه دا وهستاو ئه وجا له پر و بی هیچ دوو دلیه که میرزاده نزیک بووه و به سوز و گودازیکی قووله و گوتی:

- میرزاده، من نامهردیم بهرانبهر کردیت، بمبوره گیانهکهم!

نیگهرانی و عهزابیکی قوول به سیمایهوه دیار بوو. میرزاده، کهمیک لینی راما، به تهواوهتی حهپهسابوو، یهکسهری وه لامی نهدایهوه. گانیا، دیسان، به شپرزهیی لینی دوویات کردهوه:

- بمبوره، تكات لئ دهكهم بمبوره. بينه با دهستت ماچ بكهم!

میرزاده، که زور بهزهیی پییدا هاتهوه، یهکسه و بی هیچ قسهیهک دهستی له ملی وهری نا و ههر دووکیان به دل و راستگویانه یهکتریان رامووسی.

ئەنجام میرزاده، پاش ئەوەى پشوويەكى وەبەر ھاتەوە، گوتى:

- هەرگىز وينام نەدەكرد تۆ وا بىت. تەسەورم نەدەكرد، كارى وات لى بوەشىتەوە... بتوانى كارى وا بكەيت...
- بتوانم تهوازق بق تق بینمهوه؟ من له خقم دهپرسم، به په ئهقلیکهوه تقم بهگیل دهزانی؟ له کاتیکا ئهوهی تق ههستت پی دهکرد، ئهوانی دی ههستیان پی نهدهکرد، تق پیاویکی، ههقه پرس و راویژت پی بکریت، به لام وا چاکه، جاری هیچ نه لیم!.

میرزاده، بهدهم ئاماژهوه بن لای قاریا، گوتی:

- ئەمەش مرۆۋىكى دىيە، كە ھەقە داواى بوردنى لىبكەى!

گانیا، رووی له خوشکه کهی وهر گیرا و به دهنگی بهرز گوتی:

- نا، نا، ئەوانى ھەموويان دۈمنى مىن. باوەر بكە ميىرزادە مىن زۆرم ھەولدا، بەلام بىفايدە بوو، تەوازى لاى ئەمانە بىسوودە، بە دل گەردىت ئازا ناكەن، قەت دليان ياك نابىتەوە!

فاريا، لەناكاودا گوتى:

- به لام من تق دهبورم!
- ئەمشەو دەچىت بۆ مالى ناستاسىا فىلىپوقنا؟
- ئەگەر تۆ ئەمر بكەي دەرۆم، بەلام ھەر خۆت داوەر بە، ئايا دەشىيت



من ئيستا بق ئەوى برقم؟ دەكريت لەويدا ببينريم؟

- هەلبەتە ئەو ژنە نىيە كە تۆ تەسەورى دەكەيت. خۆ بە چاوى خۆت دىتت چ چاو و راوىكى كرد؟ چ بە زمىكى نايەوە؟ بەلام وەستاى نمايىشە!... گانيا، بەدەم ئەو قسانەوە، پىكەنىنىكى ئەھرىمەنانەى بۆ كرد.

- من دهزانم که روالهت و ناخی یه کنین، ههزار و یه کئوینی تری له وژی سه ردایه، ئوین ئه مما ئوین! خوا دهزانی چ داویکی دیکهی به ده سته وه یه ؟ جاگانیا تق وریا به، ئاگات له خق بی، تق دهزانی رهئی به رانبه ربه تق چییه ؟ من باوه ر ناکه م! دروسته ده ستی دایکه ی ماچ کرد، به لام ئه مه شیکت له ئقینه کانی ئه و! گریمان هه رهمو و ئه مه نماییش (تمپیل) بوو، به لام دلنیا به تق گه و جاندووه، پیت راده بویری! باوه ربکه برام، پاره، هه فتا و پینج ههزار رقبل، ئه م هه موو زهلیلی و سه رشق رییه ناهینی! تق هیشتا پاکیت، نه له و تاوه ی برقیت! ئاگادار به ئه م کاره ی تق بکه و تقش ناهیه مه مه و ناهی برقیت! ئاگادار به ئه م کاره ی تق ده ستت داوه تی، ناقیه تی باش نابیت!

قاریا، که ته واو شپرزه و پهریشان بووبوو، ئه و قسانه ی کرد و به له ژوورهکه وه دهر که وت.

گانیا بهدهم یۆزخەنتكەوه گوتى:

- ههر ههموویان، ههمان قهوان لی دهدهنهوه، تق بلّیی وا تهسهور بکهن که خوّم نایزانم؟ ههلبهته من لهوان باشتری دهزانم! نهوهی من دهیزانم، نهوان نایزانن!

گانیا، لهسهر کهته که دانیشت. دیار بوو که دهیویست زیاتر بمینیتهوه. میرزاده، زاتی وهبهر خونا و به شهرمیکهوه گوتی:

- ئەگەر دەيزانى، بۆچى ئەم ھەموو عەزابەى خۆت دەدەى، لە كاتىكا سوور دەزانى كە ھەفتا و پىنج ھەزار رۆبل، ئەم ھەموو عەزابە نايەنىت؟ گانيا، لەژىر لىوانەوە گوتى:

- مەبەستم ئەمە نىيە، بەلام كە ھەنوكە ھاتووينەتە سەر مەسەلەكە، ھەز دەكەم، راى تۆ لەو بارەيەوە بزانم، بلى بزانم ئايا ھەفتا و پىنج ھەزار رۆبل



ئهم ههموو دهرد و عهزابه دینی یان نا؟

- به باوهری من نایهیننی!
- دەمزانى، ئەم قسەيە دەكەيت. ئەدى ئەم جۆرە ژنهينانە عەيبه؟
 - زۆرىش عەيبە!
- زۆر چاكه... دەنا ويراى ئەوەش ھەر دەسىتبەردارى نابم، برياريكە و داومە و ھەر دەيخوازم، ھەنوكە لە جاران سىوورترم لەسلەر ھينانى، تۆزى لەملەپيش ھيشىتا دوو دل بووم، لى ھەنوكلە تەواو، بريارى يەكجارەكيم داوه! ھيچ مەلى، خۆت ماندوو مەكە، دەزانم چىت لە دلدايە و دەتەوى چى بلنى...
- ئەوە نالىنىم كە تى تەسەورى دەكەيت بىلىنى، سەرىم لەم ھەموو مىمانە و دلنياييەى تى سوور ماوە.
 - له چې؟ له متمانه و دلنيايي من؟
- لهوهی که دلنیایت، ناستاسیا فیلیپوقنا شوو به تق دهکات و براوهتهوه، لهوهی که دلنیایت ئهم ههفتا و پینج ههزار رقبله یهکسهر و کاش دهخریته گیرفانتهوه. ههلبهته من که ئهم قسهیه دهکهم، زور شتی دیکهش ههیه که نایزانم.

گانیا، به رووی میرزادهدا هه نشاخی و گوتی:

- هەلبەتە تۆ ھەموو شىتىك نازانى. ئەگەر وا نەبووايىە بۆچى ئەم ھەموو دەردەسەرەم قەبوول دەكرد؟
- پیم وایه، زور جار پیاو به تهماعی پاره و مالّی دنیا ژن دینی به لام له دوا ئه نجاما، ههر ژنه که دهست به سهر پاره که دا ده گریت و بو نهو دهبیت! گانیا، له فکران راچوو، نیگهران و پهریشان که و ته مینگهمینگ:
- نا، نا! زەماوەنىدى ئىيمە وا نابىت ... كۆملەنىك ھەلوملەرجى تايبلەتى لەئارادايە ...

ئەوسا، بەلەز لە سەرى رۆيشت:

- سـهبارهت به وه لامـى ئهو، هـيچ گومانيكى تيا نييه! بـه چ قهرينهيـهك پيت وايه لهوهيه رهفزم بكات؟



- من جگه له و شتانه ی که به چاوی خوم دیتم، هیچ شتیکی دیکه نازانم، خوشکه که شت، توزی لهمه پیش هه مان په نی هه بوو. هه مان قسه ی ده کرد...

- ئه مانه، عاده تیانه، هه ر ده بی قسه یه ک بکه ن، ده میشیان بگری، هه رقسه ده که ن، به لام ناستاسیا، عه جه ب به پوگوژینی پابوارد، من به خوم هه ستم پی کرد، باوه پ بکه، به ناشکرا دیار بوو که پینی پاده بوارد. توزی له مه نوکه لیم عه یانه که مه سه له له مه ندیک به گومان بووم، به لام هه نوکه لیم عه یانه که مه سه له چییه، په نگه مه زه نده که ی تو زاده ی په فتاری ناستاسیا، ده گه لا دایکم و باوکم و قاریادا بیت!

- ھەروەھا رەفتارى دەگەل تۆشدا.

- گریمان سهرنجهکهی تق دروسته، به لام هقیهکهی تهنیا گیانی تقله ئەسىتىنى ژنانمەي ئەوە. ناستاسىيا فىلىيوقنا، ژنىكى زۆر ھەسىتيارە، زۆر تورهیه، تابلنی دلی ناسک و خزیهرست و لهخوباییه. ریک وهکو فەرمانبەرىكە كە تەرفىعيان يى نەكردبىت. بۆيە دەيوپسىت خۆى بنوينى و، قوهت و کهسیتی خوی نیشانی ئهوان بدات، سووکایه تیی بهوان... و به منیش بکات. ئەمە دروستە. من نكۆلىي لى ناكەم، بەلام ويراى ئەمەش، ھەر شبووم پئ دەكات... تق نازانى غروورى بەشبەرى چ بەزمورەزمىكى لئ دەكەويتەوە. ئەم ژنه من بە بىاويكى بودەللە و سىووك دەزانى، چونكە لاى عهیانه که من سوور دهزانم سووتلی و قهیاتمهی پیاویکی دیکهیه، کهچی به و حاله شهوه نامادهم له پیناوی باره دا بیخوازم. من ریک و راست و بهئاشکرا به تهماحی پارهکهی بووم، به لام غافله لهوهی که کابراکهی دیکه، زور نامهردانهتر فریوی دهدات، دهکهویته خشت و یای، روویامایی لهبهر دهكات، به جورهها قسهى ژن پهسندى وهكو ليبراليزم، پيشكهوتنخوازى و رزگاری ئافرهت و به و جوّره قسانه، سبووک و ئاسان ده بهتنته رهدا و قەناعـەتى يى دەكات، كـه بۆيـه خۆشىي دەوى و گەرەكيـەتى بيخوازيد، چونکه ئافرهتیکی پاک و دلپاک و مهینهتباره، دهنا هیچ تهماعیکی تری بهو نییه، حالبوکی ژیراو ژیر، مرخی له یارهکهی خوش کردووه و تهنیا به تهماعی پارهکهی دهیخوازیت، به لام بویه منی به دل نییه، چونکه حهز لهو



چاووراوه ناکهم، نامهوی رواله تبازی دهگه ل بکهم... به لام له راستیدا دهبوایه ئه و کاره بکهم! باشه لیرهدا پرسیار ئهوهیه: باشه ئه و چی دهکات؟ ئهویش ههر وا ناکات؟ ئیدی بوچی دهبی سووکایه تیم پی بکات، گالتهم پی بکات؟ و ئهم ههموو نماییشبازیهم دهگه لدا بکات؟ وه لامه کهی زور ئاسانه: لهبهر ئهوهیه من ملکه چ نابم، رادهستی وی نابم... بهههر حال، دهیبینین...

- باشه، پیشتر خوشت دهویست؟

- له سهرهتاوه، به لنى، به لام تۆبه، بهسه! ههندى ژن تهنيا بۆ ئەوه باشىن دەگەليان رابويرى، بيانكەى به سووتلى خۆت. ئەم قسەيەم بۆ ئەوە نىيە بليم ماشقەى من بووه. ئەگەر ئاقل بيت و بيەوى بەئارامى بىرى، منيش پيى رازى دەبم، به لام ئەگەر ناسازگار و نەكلۆك بيت، شەرم پى بفرۆشيت، ئەوا منيش يەكسەر ويلى دەكەم، پارەكەى دەبەم و دەرۆم. نامەوى بېم بەگەجارى خەلكى، ئەوەم لە ھەموو شىتىك لەلا گرينگىرە!

میرزاده، به پاریزهوه گوتی:

- ویپرای ههموو ئهمهش، پیم وایه ناستاسیا فیلیپوقنا ژنیکی زیرهکه، ئهگهر پیشوهخته ئهو ترسهی ههبی، چون بهو ئاسانییه دهکهویته داوهوه؟ خوّ دهتوانی شوو به پیاویکی دی بکات. من سهرم لهم شته سوور ماوه...

- ئا، هەموو سرەكە ليرەدايە! تق هەموو شتيك نازانى ميرزادە... سېرەكە ليرەدايە.. ئەو دلنيايە كە من تا رادەى شەيدايى خۆشىم دەوى، سىويندت بىق دەخقىم كە ئەوە قەناعەتيەتى... دەزانى چىيە؟ پىيم وايە ئەويىش بە شىيوازى خۆى خۆشى دەويىم. وەك دەلىين: سىزاى شەيدايان زۆر قورسە. ئىدى بەو پيودانگە، بە خەيالى خۆى بە دريىرايى تەمەنى بە ئەسىير و دىلى خۆيم دەزانى و عەزابى روحم دەدات (رەنگە پيويستى بە كەسىيكى وا بيت)، بەلام لە ھەمان كاتا بە شيوازى خۆى ھەر خۆشى دەويىم. خۆى بى ئەمە ئامادە دەكات، ئىدى تەبيعەتى وايە، تەبيعەت دەرمانى نىيە. باوەر بكە رىيكى رووسى تەواو عەيارە. باشە، منىش براتم، دەزانىم چى دەكەم، حىسابى خۆم كردووە. ئەو بەرخوردەى من دەگەل قاريادا رىيكەوتەكى و رەوتەنى بوو، بەلام بە قازانجى من شكايەوە. ناستاسىيا بە چاوى خۆى بىنىيى كە



چەنىد پابەنىدى ئەوم و چىۆن ئامادەم لەبسەر خىاترى ئەو ھسەموو پەيوەندىيەكانى دىكەم بېرم. كەواتە بۆت دەر كەوت كە منىش بەو رادەيە ساویلکه نیم که بهئاسانی کهر بکریم، باوهر بکه کهس گهوجی نهکردووم. رەنگەوا بزانى زۆر چەنەبازم. مىرزادەى ئازىز، رەنگە من ھەللە بىم كە ئەم ههموو متمانهیهم به تو ههیه و بهم جوره گریی دلی خومت بو دهکهمهوه... لەبەر ئەوەپە تۆ پەكەم مرۆقى بى غەلوغەش، بى شىپلەربىلەي كە لە ژپانما ديتووميت! بۆپه داواي بوردن دەكەم كە بيتا ھەلشاخيم، تكاپه ليم مەگرە! هیوادارم لیم زیز نهبووبیت و له دلّی نهگریت. بق دوو سال دهچیت، که ئەمە يەكەم جارمە بەو جۆرە، گرينى دلم كردووەتەوە، بەبى پەردە قسىەم كردووه. خه لكي مهردانه و ئابروومه ند ليره كهمن، پتيتسن شهريف ترینیانه. لهوه دهچی پیکهنینت بی؟ پیکهنینت نایه؟ جما نازانی خهالکی شهلاتی و سهرسهری، پیاوی شهریفیان زور خوش دهوی؟ تو ویژدانت، بوده له ی و چروکی من له چدایه که ههمووان به چاولیکهری ناستاسیا فیلیپوقنا، به بودهله و چروکم دهزانن؟ تهسهور بکه، ئهوهندهیان ئهو وشانه به گویدا داوم، خهریکه لیم دهبن به راست و به خویشم خوم به بوده له و چروک بزانم، له راستیدا ئهوه سووکییه. ئهوه چروکییه!

ميرزاده گوتى:

- من یهک له باری خوم چیتر به سووک و چروکت نازانم. ئهلهه قی توزی لهمه پیش، به سووکی سووکم ده زانیت، به لام باش بوو ئه و گومانه ت لا سریمه وه، خوش حالت کردم. ئهمه ده رسیکی باش بوو بو من، که له ئایینده دا به خورایی و پیشوه خته و به نه شاره زایی حوکم له سه ر خه لکی نهده م، ئیستا بوم ده رکه و که تو نه سووک و چروکیت و نه بوده له و خویریت، به بوچوونی من تو مروقیکی زور ئاساییت، به لام هه ندیک بیثیراده یت.

گانیا، بزهیه کی تالی بق کرد، به لام هیچی نه گوت. میرزاده هه ستی کرد، بقچوونه که ی به دلّی گانیا نه بوو. توزیّک به خوّیا شکایه و و تهویش بیده نگیی لی کرد.



گانیا، لەپر پرسىي:

- بابم تا ئيستا داواي پارهي لي كردوويت؟
 - نەخىر.
- هه لبه ته داوات لی ده کات، به لام مهیده یه. له بیرمه کاتی خوی پیاویکی ماقول بوو، پیاوی ناو پیاوان بوو، پیاوی کورو مهجلیسی پیاوماقولان بوو. سهیره! ئهم پیاوه ماقولانه چه ند زوو، چه ند به خیرایی لی ده که ون. هه رکه به ئاسته م تووشی کیشه یه که بوون و هه لومه رجی ژیانیان گورا، ئیدی ده که ون و لی ده بنه وه، ده بن به دووکه ل و با ده یا نبات! باوه پ بکه کاتی خوی پیاویکی راستگو بوو، وه کو ئیستا دروزن نه بوو! تو ته مه شا روزی خوی بیاویکی راستگو بوو، هه لبه ته هویه که شی مهیخوریه. ده زانی ماشقه یه کیش هه یه؟ هه نوکه، دروزن یکی ئاسایی و بیوه ی نییه. من نازانم دایکم چون ته حه مولی ده کات! باسی گه ماروی (قارس)ی بو تو کردووه؟ نه ی باسی ئه سپه شیه که ی بو کردووه؟ و هاتووه ته نه و وینانه.

گانیا، بهدهم ئه و قسانه وه له قاقای پیکهنینی دا، ئه وجا له میرزاده ی پرسیم:

- بۆچى ئاوا تەمەشام دەكەيت؟
- سهرم له پیکهنینه به کوڵ و به دلهکهی تو دهسوو پومی، هیشتا ده توانیت وهکو مندالیک پیبکهنی، به ههمان پاکی و بیگه ردی مندالیک پیبکهنی. توزی لهمه پیش که هاتیه ژووره وه تائاشتم بکهیته وه، گوتت: "بیم دهست ماچ بکهم؟" مندالیش که داوای بوردن دهکات، پیک وا دهکات. ئهمه ئهوه دهگهیهنی، که پوحی تو هیشتا پاکه، نه لهوتاوه، ئهو کار و قسانه تهنیا له خه لکی پوح پاک دهوه شیته وه! که ئهوه حالته، ئیدی بوچی خوت لهو چیروکه گومانلیکراوه وه گلاندووه، چیروکی ههفتا و پینج ههزار پوبل. به پاستی کاریکی پووچه، ههرچی بیری لی دهکهمه وه نه باوه پ دهکهم و نه ئهقام دهیبریت.
 - باشه، تق مهبهستت چییه؟



- پرسیاری من ئەمەیە ئایا تۆ پەلە ناكەیت؟ باشتر نییه، پیشتر بیری لی بكەیتەوه؟ لەگینه ھەق بە قارقارا ئاردالیونوقنای خوشكت بی...

گانیا، قسه که ی پی بری و گوتی:

- ها... دەرسى ئەخلاقم دادەدەى!... مىن دەزانىم ھىشىتا مندالم. رەفتارم مندالانەيە... باشترىن بەلگەش ئەمەيە كە من ئەم باسەم لەگەل تۆدا كردەوە

ئەوجا، گانیا، وەكو گەنجیّک كه غروورى بریندار كرابى و بیەوى پاكانه بۆ خۆى بكات، لەسەرى رۆیشت:

- به لام میرزاده، من تهنیا به تهماحی پارهویول، مل بق نهم زهماوهنده نادهم. ئەگەر وا بوايە حيساباتەكەم ھەللە دەردەچوو، چونكە من ھيشتا لە رووی ئهقلی و کهسپتیپهوه ماومه، پوخته و کارامه نیم. من هاندهریکی دەروونى گەورە بى ئەم كارەم ھان دەدا، ئارەزووپەكى ھەوسار پچرپو هانم دەدا، چونکه ئامانجیکی گهوره و ستراتیژیم داوهته چاو. رهنگهوا زهن ببهی هه که ههفتا و پینج ههزار روبلهکهم وهر گرت، پهکسهر گالسکهیهک بق خوم بکرم، ئهم بالتق کونه که سی دانه ساله لهبهرمایه فری بدهم و یهکیکی تازه بکرم، چیتر هاتوچوی یانه نهکهم و پهیوهندیی دهگه ل دوستانی یانهم ببرم. نا شتی وا ناکهم. خه لکی پشوودریژ و كۆلنەدەر لە ولاتى ئىمەدا زۆر كەمن، ھەرچەندە زۆربەيان، روحيان، روحى سووتخورانه! به لام من كولنادهم، ريكايه كه و تا نه كهمه نامانج بهرى نادهم، گرینگ ئەوەپە پیاو ریگەپەكى گرتە بەر كۆل نەدات تا دەگاتە ئامانج. ئەمە فەلسەفە و بۆچۈۈنى منە! يتيتسن، تا ھەقدە سالىش، لە شەقام و كۆلانان دەنووسىت، قەلەمبر و چەقۋى دەفرۇشىت. بە دەستمايەيەكى چەند كوپيكييەوە دەستبەكار بوو، ئەمرۆكە خاوەنى شەست ھەزار رۆبلە، بەلام دوای رەنجیکی زور، مهگهر خوا بزانی چهند لهو پیناوهدا ماندوو بووه، چەندى زەحمەت كىشاوە! من دەتوانم بەبئ زەحمەت و رەنج، يەكسەر، بە دهستمایه یه که وره وه بیمه مهیدان و دهستبه کار بیم. هه مووی پازده سال نابات، كه خهلكي له دوورهوه بمبينن، ئامارهم بق دهكهن: 'ئهم



ئيڤولگينه، بهقهد ياشايهكي جوولهكهي ههيه! تق دهڵێي من بيئيرادهم، رەسىەنايەتىم تىا نىيە، دوورم لە ھەر بەھرە و توانايەكى تايبەتى، بەلام میرزادهی ئازیز، ئهوه بزانه که لهم سهردهم و روزگارهی ئیمهدا ناخۆشىترىن شىت ئەرەپە بە كەسىپك بلانى، بېئىرادە، دەستوپى سىپى، بى به هره و توانای تاییه تی، پنی بلنی پیاویکی ئاساییه. تن تهنانه تهوه شت يي رەوا نەبىنىم كە بە تاوانكارىكى ماقولىشىم بژمىرى. بۆيە، خوام نەما، چیوای نهما، پهلامارت بدهم. پر به دل حهزم دهکرد حهسیرمهیانیکی چاکت بكهم. تق زور له يهپانچين، زياتر ئەزيەتت دام. ئەو يەپانچينەى كه (بى ئەرەي دەرى بېرى، بەلام لە دلى خۆپدا بەتەماپ، ھەلبەتە ئەمەشى لە ساویلکهییه، بی ئهوهی ههول بدات ناخی من بخوینیتهوه) من ژنهکهمی یی بفروشم، تق لهوهش زیاتر ئهزیهتت دام، جا هاوری گیان من لهمیژه بهمهوه دەتلىمەوە، بۆپە من پىوپسىتىم بە پارەيە. ھەموو ئاوات و ئامانجىكم بوۋە بە یاره. ههر کاتی بووم به خاوهن یاره، باوهر بکه دهبم به کوریکی دی، قهدر و حورمهتیکی دی پهیدا دهکهم! قوری پاره لهوهدایه تهنانهت تواناو بههره و رەسەنايەتىيشت بۆ يەيدا دەكات! تا دنياش دنيايە ئەمە ھەر وا دەبى و وا دەمىننى. رەنگە بلنى ئەمە قسەيەكى مندالانەيە، خەيالى شاعىرانەيە. كىشە نييه، ئەگەر پارەيەك، ببيتە مايەي بەختەرەرىم، عەيبى چىيە؟ تازە من ئەم ریّگهیهم گرتووه، خوّم تاقی دهکهمهوه و دهیگهیهنمه سهر. وهکو دهلین ئەوەي لـه دوابيا ينبكـەنى، زياتر يندەكـەنى. باشـه يـەيانچين بـۆچى ئەو رەفتارە ناشىرىنە دەگەل مندا دەكات؟ درمنمە؟ نەخىر، تەنيا لەبەر ئەرەپە که هیچ حیسابیک بق رووته یه کی وه کو من ناکات، کی حیساب بق خه لکی نهدار و بي پاره دهكات! ههر ئهوهندهم زهحمهته تا دهبم به خاوهن پاره، ئیدی روّژی منیش دیت... وا دیاره درهنگه، کولیا دوو جاران سهری کیشا، رەنگە بىيەوى بى نانخواردنىت بانگ بكات. مىن ئىدى دەرۆم... جار جار سەرت لى دەدەم. خەمت نەبى لىرە، لە مالى ئىمە بىتاقەت نابىت، دەبى بە كورى مالهكه، له ئيستاوه بوويت به ئهنداميكي خيزانهكه. ئاگات ليبي زيزم نه که یت، پیم وایه یا دهبین به دوست یان به درمن. میرزاده وای دابنی،



وه کو به دل پیشنیازم کرد که دهستت ماچ بکهم، دهستم ماچ کردبای، لهسهر ئهوه دهبوویت به دژمنم؟

میرزاده، باش رامانیکی کورت، بهدهم پیکهنینهوه گوتی:

- بیگومان! به لام نهک بن ههمیشه، به لکو بن ماوهیهک، چونکه نه تدهتوانی دریژه به درمنایه تبی خوت بدهی، بیگومان ده تبه خشیم.

كانيا كوتى:

- ها... ها!... پیاو لهگه ل تودا، ده بی زور ئاگای له خو بی. لیره شا، په لاری خوت وه شاند. کی چوزانی! له وه یه در منی من بیت! ئه ری به راست، ها، ها، ها له بیرم چوو: توزی له مه پیش وام به خه یا لا هات که ناستاسیا فیلیپو شنات زور به دل بوو، وایه؟
 - به... لَّيْ!
 - حەزت لىيەتى؟
 - نـ.. نا!
- کهچی سوور بوویتهوه، نارهحهت دهتبینم. دهی گوی مهدهیه. نامهوی پیت رابویرم. ئایا دهزانی ئافرهتیکی داوینپاکه؟ باوهر دهکهی؟ رهنگه پیت وا بی قهپاتمهی یارق، توتسکی بیت؟ ههرگیز شتی وا نییه! تا ئیستا وا نهبووه. نهتدهبینی ههندی جار دهپهشدیکا و شهرمی دهکرد، ئهوه حهقیقهته کهیه تی دی باشه. خودا حافیز.

گانیا، زۆر بەپەلە و گورجى وەدەر كەوت، كە دەر چوو خۆشـحالنر بوو لەوسىاى كە ھاتبووە ژوورەوە.

لی میرزا، نزیکهی ده دهقیقه یه که بی جووله له فکران پاچوو، کولیا، دیسان، له دهرگاکه وه سهری کیشا. میرزاده گوتی:

- كوليا گيان من شيو ناخوم، نيوه رو نانيكى باشم له مالى يه پانچين خوارد.

کولیا، وه ژوورکه وت. نامهیه کی دایه دهست میرزاده، نامهیه کی قهد و نوشتکراو بوو به ئیمزای جهنه راله وه. سیمای کولیا، به ناشکرا نه وه ی



نیشان ده دا که چهند ئهم نامه گهیاندنهی لهبهر گرانه، میرزاده نامهکهی خوینده وه، ههستا و کلاوه کهی هه لگرت.

کولیا، به نیگهرانی و شهرمهزاری گوتی:

- نزیکه، دوور نییه. باوکه لهسه میزیک دانیشتووه و قاپی مهیی لهبهردهم خوّی داناوه. نازانم چوّن توانیویهتی قهناعهتیان پی بکات که به قهرز مهشروبی بدهنی. میرزاده گیان تکایه با کهس بهم نامهیه، با دایک و خوشکهکهم نهزانن که من بوّم هیناویت. ههزار و یهک سویندم خواردووه که قهت نامهی ئهو نهگهیهنم، به لام چ بکهم دلّم به حالّی دهسووتی. بهزهییم پییدا دینهوه. تکات لی دهکهم پووی مهدهیه، ههر توزی پارهی بدهیه و وازی لی بینه، به تهمای وهرگرتنه وهشی مهبه.

- كوليا گيان، من خوشم ههر وام نياز بوو، پيويسته بو ئيشيكى تايبهتى بابت بدينم... فهرموو بابروين!...

پەراويز:

* - دەمامـک: شـانۆنامەيەكى لىرمانتوفـه كـه لـه تەمـەنى ھەرزەكاريـدا نووسىويەتى.

فهسنى دوازدهيهم

کولیا، میرزادهی برد بر "گازینز – بلیارد" که نزیکی مالهکهیان بوو، پیش ئهوهی بگهیته شهقامی لیتانیایا، له ژیر خانیکا بوو له سهر ریگاکه. به دهسته راستا، له ژووریکی چکولهی تایبهتیدا، ئاردالیون ئالکسدروفیچ، لهپشت مینزیکهوه وهکو مشتهرییه کی ههمیشهی، دانیشتبوو و قاپی مهشروبی لهبهردهما دانرابوو. نوسخهیه کی روژنامهی خویبوونی بهلچیکی"ی به دهستهوه بوو، خهریک بوو دهیخویندهوه. چاوه روانی میرزادهی دهکرد. ههر که ئهوی بینی، روژنامهکهی له لایهکهوه دانا و سهری قسه و باسیکی دوورودریدی دامهزراند، که میرزادهی شتیکی ئهوتوی لی حالی نهبوه، چونکه جهنهرال، له راستیا مهستی مهست بوو. میرزاده قسهکهی پی بری و گوتی:

- ئەسكەناسى دە رۆبلىم پى نىيە، بەلام دانەيەكى بىست و پىنج رۆبلىم پىيە، دەتدەمى، وردى بكەوە و پازدە رۆبلىم پى بدەوە، دەنا پەكىم دەكەوى، چونكە يەك رۆبلى دى شك نابەم!
- ئا... بنگومان.. بنگومان، خەمت نەبى ھەر ئىسىتا وردى دەكەمەوە.. ھەر ئىستا!...
- باشه جەنەرال، شىتىك ھەيە ھەز دەكەم لىتى بېرسىم. قەت ھاتوچۆى مالى ناستاسىيا فىلىيوقنات كردووه؟



جەنەرال، بەوپەرى خۆنوپنى و خۆھەلكىشان و بەخۆفشىينەوە گوتى:

- من؟ من و نهچوو بم؟ ئهمه چ پرسیاریکه؟جاره های جار گیانی من، جاره های جار! به لام ئهنجام هاتوچوم له گه لی بری، چونکه حه ز ناکهم به هری هاتوچوی منهوه، زهماوهندیکی نابه جی و ناپه سند دروست ببی. تی به خوت بینیت، له وی بووی که ئهمروکه ئه وهی له سه ر بابیکی بوو - هه لبه ته بابیکی نه رمونیان و لیبرال - کردم، به لام لهمه ودا و بابیکی دیکه دیته مهیدان، هه نگی ده ر ده که وی که خوا به کینی ده دا، ئایا جه نگاوه ریکی دیرینی ته واو عه یار، سه ر ده که وی و ئه م پیلانه پووچه ل ده کاته وه، یان ژنیکی ئه هلی رابواردنی بین حه یا و حورم ه تیکه لاوی خانه واده یه کی رهسه ن و نه جیب ده بیت!

- دەمویست بپرسم. ئایا تۆ بەر حیسابەی دەیناسیت و هاتوچۆت لەگەڵی هـ هـ هبووه، دەتوانی ئەمشـ هو مـن بگەیەنیتـ ه ماڵی ناستاسـیا فیلیپوڤنـا؟ زۆر زەرورییه ئەمشەو لەوی بم، چونکه هەر دەبی بیدینم، بەلام نازانم چۆن بۆ ئەوی بچـم. دروسـته ئـهمرۆ تـ هعاروفم دەگـه لی کـرد، بـه لام دەعـوه تی ئاهەنگەکەی ئەمشەوی نەکراوم. ئامادەم، هەر بەو مەرجەی بتوانم، به هەر شىيوەيەک بـووه بگەمـه ئەوينـدەر، ئەگـەر بـووم بـه گـهپجارييش، هەنـدی ئەتەكیت و دابونەریتان له بن پییان بنهم.

جەنەرال، زۆر بەگەرمى گوتى:

- دۆستى گەنجم، تۆش رېك وەكو من بير دەكەيەوە، ھەر دەلىيى لە دلى منداىت.

ئەوسا، پارەكەي ھەلگرت، لە بەركى ناو لەسەرى رۆپشت:

- من که ناردم به شوینتا زهحمه تبکیشیت و بینی بق ئیره، لهبهر ئهم توزه پارهیه نهبوو! به لکو بقیه به شوینما ناردیت، تا به دوو قولّی، هیرش بکهینه سهر ناستاسیا فیلیپوشنا، یان به گوتهیه کی دی به دوو قولّی پووبه پووبه پووی ببینه وه! جهنه رال ئیشولگین و میرزاده میشکین! ئه وجا بزانه ئهم هه شههیمانییه ی ئیمه چ کاریگه رییه کی ده بیت! به ناوی ئه وه وه که به بقنه ی پیرق زبایی رق ژی له دایک بوونیه وه، سه ری ده ده م، بزانه چقن ویستی



خۆم، هەڵبەتە راستەوخۆ نا، بەڵكو بە شىيرەيەكى ناراستەوخۆ، دەسەپىنم. هـەنگى گانىـا دەكەويتـە سـەر دوو رياننىك: يان دەبىي بابـە بـەريز و حورمەتەكـەى هـەڵبرىرى يان... يارق... ئىـدى چ دەبــى بـا ببــى! بىركردنەوەكەت زۆر باشە. سەعات نۆ دەكەوينە رى، ھىشتا زووە.

- باشه مالي ناستاسيا له كوينه؟

- لیرهوه دووره، نزیکی ئۆپرای گهورهیه، له ئهپارتمانهکهی میتونسوفه، ئهوهی دهروانیته سهر مهیدانهکه، له قاتی یهکهمدایه... ههرچهنده ئهمشهو جهژنی لهدایکبوونیهتی، به لام میوانی زور نابیت، زور زوو دهرون.

به تلیکی شه و بوری، میرزاده هیشتا دانیشتبوو و به دهم چاوه روانییه وه گونی له جهنهرال دهگرت. که لیکدا لیکدا سهری حیکایهتیکی تازهی دهکردهوه و هیچیانی تهواو نهدهکرد. که میرزاده گهیشتبووه ئهویندهر، جەنەرال قايتكى تازەي داواكردىوو، دواي بەك دانە سەعات ئەوجا تەواوى كرد... دواى ئەوە داواى قاينكى دى كرد، ھەلبەت ئەويىش سەعاتىكى بردووه، جا وهره بيهينه بهرچاوى خوت، چون جهنهرال، بهدهم خواردنهوهوه، ههموو سهربهووردی خوی بق میرزاده گیراوهتهوه. ئهنجام میرزاده رابوو و گوتی ناتوانی لهوهی پتر چاوهروان بکات... ههنگی جەنەرال، دوا چۆرى قايەكەي ھەلدا، ھەستا و بە لارەلار بەرەو دەرگاي دەرەوە رۆيشت. ميرزاده به رادەيەك يەست و بينزار بووبوو، له داخا کەوتە لۆمەي خۆي كە چ گەوجانە رىشى خۆي داوەتە دەست جەنەرال و باوهری پی کردووه، ههرچهنده قهت نه باوهری به جهنهرال ههبوو و نه ریشی خوی دابووه دهستی، تهنیا دهیویست له ریگهی ئهوهوه خوی بگەيەنىتە مالى ناستاسىيا فىلىپوقنا، ئىدى چ بزانىي جەنەرال تووشىي ئەم بەزمەى دەكات. جەنەرال فول سەرخۆش بوو، ئىدى زمانى پژابوو ئەمما یژان، له پهکبینه، بی وهستان، به دهنگیکی گریان ئامیزهوه، قسهی دهکرد، گلهیی ئەوەى دەكىرد كه سەرچاوەى هەموو بەدبەختىيلەكى خىزى و خانه واده کهی، بهد رهفتاری مال و منداله کهیه تی و کاتی نهوه هاتووه، سنووریک بق ئهم ههرهس و داروخانه دابنیت.



ئەنجام، بە دوو قۆلى گەيشتنە شەقامى لىتانىيا. ھىنشتا دنىيا نەى بەستبوو. بايەكى ساردى شىندارى ناخۆش بە گە و ھۆپ خۆى بە شەقامەكاندا دەكرد. گالىسىكان بەدەم رىوە قوريان دەپرژاند، تەقەى سىمى ئەسىپەلات، لەسسەر شسەقامەكان دەنگىيان دەدايەوە. رىنبواران، بە جلى تەپەوە، بەپارىزەوە بەسسەر شۆسستەكاندا تىدەپەرىن. جارجارىش رىبوارىكى مەسىت تىدەپەرى.

جەنەرال گوتى:

- ئەو پەنجەرە رووناكانەى قاتى يەكەمى ئەم ئەپارتمانە دەبىنى؟. ھەموو كۆنە ھاورى و ھاوپىشەكانى من لەوپىدا دەۋىن، من كە لەوان خزمەتم زۆرتره و لەوان پتر رەنجم داوه، دەبئ به هەزار گیانه مەرگى و به پاى پیاده، بهرهو تؤیرای گهوره، بق مالی نافرهتیکی بهدناوی گومانلیکراو برقم! يباونک که سيازده گوللهي به سينگهوهيه!... باوهر ناکهيت؟ بيروگوف* لەبەر خاترى من بروسكەپەكى بى پارىس نارد، بى ماوەپەك سىۋاستوبولى ئابلوقەدراوى جى ھىشت، ئەوجا (نىلاتون)ى بزىشك باشى، بزىشكانى دەربارى يارىس، ببه ناوى زانسىتەوە، مۆلەتى وەر گىرت، كە بىت بىق سیقاستوبۆلی گهمارۆدراو تا معایهنهی من بکات. هه لبهته سهرکردایه تیم، بالا، ههموو ئاگايان لهم مهسهلهيه ههبوو: 'ئاهم ئهمه ئهو ئيڤولگينهيه كه سيازده گولله به سينگيهوهيه!..." بهو جوّره باسيان دهكردم. ميرزاده، ئهو خانووهی ئەويندەرى دەبىنى ؟ جەنەرال، (سووكولوفىچ)ى ھاوقەتارى مىن دەگەل بنەماللە زۆر رەسەن و نەجىبەكەيدا، كە زۆريەتنكى زۆرى ھەيە لەو خانووهدا، له قاتی په کهمدا، ده ژی. ئه و ماله و سی مالی دیکه له شهقامی نقسکی و دوو مالی دیکه له شهقامی مورسکایادا، سنوور و ئاقاری يەبوەندىيە شەخسىيەكانى منە.

نینا ئەلكسندروقنا دەمیکه ملی بو ئەمری واقیع داوه، دەستی له هەموو شىتیک شوردووه، بەلام من هیشتا دەگەل بیرهوهرییهکانما دەژیم... یانی پرکیشی ئەوه دەکەم بلیم، دەگەل کونه هاوقەتار و ژیر و دەستەکانمدا، که هیشتا، لیم نەبی به درق، به پەرستن دەمپەرستن، هەست به ئاسوودەیی



دهکهم. بــ نموونه ئــهم جهنه را نــه ســ وو کولوفیچه، ماوهیه کی زوره نهچوومه تــه دیــده نی و ژنــه میریقانه کــهیم، ئانافیــدورو قنام نــهدیتووه... میرزاده ی ئازیز، هه نبه به خوّت ده زانی، هه ر که ســی ده رگای ما نه که ی له رووی خه نمی داخرابیت، نه توانی پیشوازیی خه نمی بکات، ناچار ده بیت هاتوچوی خه نمی داخرابیت، نه توانی پیشوازیی خه نمی باوه پر پی نه که یت. ده نیم بوچی کوپی باشترین دو سـت و هاوپی مندانیم، یانی تو، به م خانه واده به خته وه ره نه ناسین دو ساسین به خته وه ره نه ناسین مین به خانه واده میشکین!... نه وی کچیکی یه جگار خشیک و د نرفین ده بینی، نا، نا یه ک کچ نا، به نکو دووان، نا سیان ده بینی، که به پاستی زینه تی کومه نگه و پایته خته که مانن: جوانی، پوشنبیری، مهسه نه ی ژنان، شیعر و هونراوه و هه ر هه مو و نه و شتانه یان پوتبنی کاش بو جیازی هه ر یه کیکیان دانراوه ... به هه ر حال، قسه هه زاره دوانی به کاره، هه ر ده بی به و ما نه تا بناسینم، نه مه ئه رکی سه رشانی منه!

میرزاده پرسیی:

- ئا ئىسىتا؟ يانى بىرت چوو كە...

- نا، له بیرم نهچووه، نهخیر هیچ شتیکم بیر نهچووه. فهرموو لیرهوه وهژوور بکهوه! بهم قالدرمه جوانانه دا سهر بکهوه. سهیره که دهرگاوانی لین نییه، یاروی سویسری گوری گومه. ئا ئهمرو پشووه و ئهویش قوچاندوویه تی. نازانم بو تا ئیستا ئهو ههمیشه مهستهیان دهر نهکردووه. ئهم سووکولوفیچه، به ههموو شیتیکی، به سهروهت و سامان و بهختهوهری ژیانیهوه، به سهرکهوتنی خزمهتی سوپاییهوه، قهرزارباری منه، به لام فهرموو ئهوه گهیشتین.

میرزاده، دهستی له ههموو ئیعترازیک هه لگرت. ملکه چ و گویزایه ل دووی جه نه درال ده که وت، له ترسی ئه وه ی نه با بره نجی و لینی توره ببیت، له خه یالی خویدا به ئومیدی ئه وه بوو که به رهبه ره جه نه رال سوو کولوفیچ و خانه واده که ی له بیر ده چیت و ده ر ده که وی که ئه م جه نه راله روژی له



رۆژان نـهبووه و نيـيه، هـهنگێ دەتـوانن بـه دوو قـۆڵێ، بـهكاوهخۆ، بـه قالدرمهكاندا داگهڕێن و بێنه خوارێ و ملى ڕێگاى خۆيان بگرن، بهلام كه ديقهتى دا، خهريكه ئهو چاوه رەشهى كال دەبێتهوه زۆر نيگهران و شپرزه بوو: جهنهرال، وهكو كهسێك كه به راستى دۆسـتانى زۆرى لهويندهر ههبن، زۆر به متمانهوه ميرزادهى به سـهر قالدرمهكاندا سـهر دەخسـت و، له ههر ههنگاويكدا زۆر بهوردى و بهديقهت و روونييهكى ماتماتيكانهوه، له ژيان و وهزع و حالى هـهر يـهكێكيان دەدوا. كه گهيشتنه قاتى يهكهم، له دەستى راستدا، له بـهر دەرگاى شـوقهيهكى نايابدا وهسـتان، جهنـهرال دەسـتى بۆ زەنگى دەرگاكه بـرد، ميـرزاده كهوتـه بيـرى ئهوهى هـهلێت، بـهلام لهبـهر كونجكاويى خـۆى، ههلوهسـتهيهكى كـرد و گـوتى: جهنـهرال، تـۆ ههلـهى، كونجكاويى خـۆى، ههلوهسـتهيهكى كـرد و گـوتى: جهنـهرال، تـق ههلـهى، تـابلۆى سـهر دەرگاكه نـاوى (كولاكوف)ى لهسـهره، بـهلام قـهرار بـوو تـق ديدهنى سـووكولوفيچ ناويك بكهيت.

جەنەرال گوتى:

به راستی دهرگا کرایهوه، پیشخزمهتیک له دهرگاوه سهری کیشا و گوتی خاوهن مال، به خیزانی چوونهته دهرهوه.

ئــارداليون ئالكســندروفيچ، بــه خهمبارييــهكى زۆرەوە چەنــد جاريــك دووبارەى كردەوە:

- حــهیفی، بــه راســتی حــهیف کــه لــهم روّر ددا چوونه تــه دهری! لــه بهدبه ختیی منه!

ئەوجا رووى كرده پيشخزمەتەكە و گوتى:

- گیانه، ئهگهر هاتنهوه، بلن جهنهرال ئیشولگین و میرزاده میشکین هاتبوون بن دیدهنی و ئهحوالپرسی، ریز و حورمهتی زوریان ههبوو، زوریان پی ناخوش بوو که له مال نهبوون...

ریک لهو دهمه دا، که سیکی دی، له پشت ده رگا کراوه که وه دهر که وت، که



پیدهچوو کارهکه ریان ماموستای تایبه تی بی، خانمینک بوو له تهمه نی دهوروبه ری چل سالیدا، جلیکی ره شی ره شی لهبه ردا بوو، که گویی له ناوی جه نامرال نیفولگین و میسرزاده میشکین بوو، به دوو دلی و کونجکاوییه وه هاته پیشه وه، به دهم تهمه شاکردنی جه نه راله وه گوتی:

- ماریا ئەلكسندروڤنا لە مال نىيە، دەگەل ئەو كچە گەنجەدا، دەگەل خانم ئالكسندرا مىخائىلوڤنادا چووە بۆ مالى داپىرەى.

- یانی ئەلكسندرا میخائیلوقناش رۆیشتووه؟ تەمەشا، لەو بەدبەختیه! تكایه بە ئەرك نەبی، ئەوپەری ریزو حورمەتم بگەیەنە خزمەتی ئالكسندرا میخائیلوقنا، هیوادارم بیرت نەچیت... پینی بلی من پر بەدل، له كانگای دلمهوه هیواخوازم ئەو ئاواتانەی بینه دی كه شهوی پینجشهممه بهدهم گویگرتنەوه له موزیكی چۆپان، به ئاواتی دەخواست. بیرت ناچی!... ئەوپەری رینز و حورمەتی پی بگەیەنه! جەنەرال ئیقولگین و میرزاده مشكن!

خانمه رهشىپۆشەكە، كە ھۆور بووبووەوە گوتى:

- نا بيرم ناچيت، پيي دهليم!

له کاتیکا که به قالدرمه کاندا داده گهران، جهنه رال که هیشتا جو شوخروشی دانه مردبووه وه، داخ و کهسه ری نه وهی ده خوارد که که سه مال نهبووه و میرزاده، له دیدار و ناسینی نه و خه لکه میهره بانه بیبه ش بووه.

- دەزانى، من بە تەبىعەت كەمى شاعىرم؟ ھەسىت بەوە كردووە؟ ئەوجا، لەپر و بە شىيرەيەكى چاوەرواننەكراو گوتى:
- به لام، به لام وا بزانم لیمان تیک چووبوو. ئیستا بیرم دهکهویته وه که خانه واده ی سوو کولوفیچ له ئه پارتمانیکی دیدا ده ژین، پیم وایه هه نوکه له مؤسکو بن. به لی من به هه له چووبووم، به لام ده ی ... گرینگ نییه!

میرزاده، مات و حهیران گوتی:

- من دەمەوى يەك شت بزانم. ئايا دەبيت بە تەواۋەتى واز لە تۆ بينم؟ باشتر نىيە خۆم بە تەنى برۆم؟



- واز بینی؟ باشتر؟ به تهنی؟ به لام بوچی له کاتیکا شته که به لای منه وه زور گرینگه، چاره نووسی خانه واده که می پیوه به نده، تق ئه و کاره بکه یت؟ نا، برادر! تق (ئیقولگین)ت باش نه ناسیوه. هه رکه سیک پال به ئیقولگینه وه بدات وه کو ئه وه یه پالی به کیوه وه دابیت. که پالت دا به ئیقولگینه وه یانی پالت داوه به کیوه وه که یه که جار پهیوه ندیم به سوپاوه کرد و چوومه فه سیلی سواره، وایان ده گوت، به لام ده بی، پیش ئه وه ی بق ئه وینده ر برقین، له سه ر ریگای خقمانه وه سه ری مالیک بده م که چه ند سالیکه، له دوای دادگایی و بوختانه کانه وه، هه رکاتی گیرق ده ی مهینه تی و تهنگانه یه ده به می روحم له وی ده هیوری و ئارام ده گریت...

- دەتەوى سەرى مالى خۆتان بدەيت؟

- نا، دەمەوى سەرى خانم تىرىنتىف بدەم، كە بىدوەژنى كاپتن تىرىنتىف بوو، كاپتن تىرىنتىف بوو، كاپتن تىرىنتىف، كاتى خۆى ژىر دەست و بگرە دۆستم بوو. لەوى، لەماللەكەى خانم تىرىنتىفدا، روحىم تازە دەبىنتەوە، لەوى ھەرچى خەم و پەۋارەى رۆۋانە و خانەوادەيىم ھەيە، فرىنى دەدەم، لە بىرى دەكەم. جاچونكە ئەمرىق بارىكى دەروونى قورسىم بەسەر شانەوەيە، روحىم ئۆقرەى لىرراوە، من...

ميرزاده، له بن ليوانهوه يرتاندى:

- وا بزانم، کەریتییەکی گەورەم کرد، که بیزارم کردیت... جا تق ئیستا... بەھەرحال خودا حافیز!

جەنەرال ھاوارى كرد:

- مه حاله، کوری باش، چۆن دیلم هه روا سووک و ئاسان برۆیت! ئه م بیوه ژنه، ئه م سه رگه و ره که خیزانه، ده زانی چۆن بی م ده بی به میسیقا و سه رانسه ری بوونم، به ئاواز ئاوه دان ده کاته وه! زورم پیناچیت، هه رپینج ده قیقه م پیده چیت. ئیدی ئه وی بی من وه کو مالی خوم وایه. پشوویه که ده ده م، ده ستیک به خوم دا دینم و ئه و سا ده توانین به گالیسکه بی مه میدان (شه و بی برقین. باوه پیویستم ئوپرای گه و ره بی به دریژایی (شه و بیدی)یه که پیویستم به تویه. ته مه شا. کولیا، توش لیرهی؟



مارتا بوریسوفنا له ماله، یان توش تازه گهیشتووی؟ کولیا، که لای دهرگای حهوشه و لهنیو حهوشهکهدا تووشیان بووبوو، گوتی:

- نا! من! دەمیکه لیرهم. لای ئیپولیت بووم، حالی خراتر بووه، ئهم بهیانییه له جنگا نههاتوهته دهری، دابهزی بووم تا دهسی وهرهق بکرم.

کولیا، که دیقهتی وهستان و ریکردنی بابی دا و بینیی حالف بی حاله، هاواری کرد:

- باوکه ئهوه چییه! وهزع و حالیّکی سهیرت ههیه! بهههرحال فهرموو با سهر بکهوین!

ئهم دیتنه ی کولیا، میرزاده ی ناچار کرد بهگه ل جهنه رال بکه و یت و سه ریکی مالی بوریسو فنا بدات، به لام له یه ک-دوو ده قیقه پتر له وی ماته ل نه بیت. میرزاده پیویستی به کولیا بوو. لیبرا بوو به هه ر نرخی بووه جهنه رال جی بیلی. زور په شیمان بوو له وه ی پشتی به جهنه رال به ستبوو. ماوه یه کیان پی چوو تا به ده م سه رکه و تنه و گهیشتنه قاتی سییه م.

كوليا، بهدهم سهركهوتنهوه له باوكى پرسيى:

- دەتەرى مىرزادەيان يى بناسىنى؟
- بـهـنى، گيانهكـهم، دهمهوى بيناسـينم: جهنـهرال ئيڤـولگين و ميـرزاده ميشكين... ئهدى مارتا بوريسوڤنا چۆنه؟
 - دەزانى باوكە؟ باشتر وايە نەچى بق لاى. بەرد بە با دەكات!

سى دانه رۆژە خۆتت نىشان نەداوە و ئەويش چاوەروانى پارە دەكات. بۆچى بەلىنى پارەت داوەتى؟ تۆ ھەمىشە ھەر وايت، بەھەرحال، فرياى خۆت بكەوە و تەگبىرى حالى خۆت بكه!

له قاتی سییه مدا، له به رده رگایه کی نزم وهستان. جهنه رال که به ناشکرا هه راسان بووبوو، میرزاده ی خسته پیش خوی و له بن لیوانه وه گوتی:

- من خوم دەدەمه بال تق، دەمەوى غافلگىرى بكەم!

کولیا، یه کهم جار وه ژوورکه وت. ئافره تیک که سوراوسپیاویکی توخ توخی کردبوو، به جووتی نه علی کون و چاکه تیکی یه خه فه رووی ده لبه وه، که قری له شیوه ی ورده پرچدا بادا بوو، ته مه نی نزیکه ی چل سالیک ده بوو ها ته به رده رگا. هه رکه چاوی به جه نه رال که وت، دایه به رده مریّزی جنیو:



- خۆيەتى، ھەمان مىردەكى نەگرىس و بىفەرە! دلىم خەبەرى دابوو كە دىت...

جەنەرال، بەدەم بزەيەكى دەستكردەوە، لە بن ليوانەوە گوتى:

- بابچینه ژوورهوه، گوی مهدهیه، ئهمه هیچ نییه!

به لام وا نه بوو، هه رکه مه دخه له تاریک و نزمه که یان بری، چوونه ژووریکی ته نگی باریکه وه، نیو تاقم کورسیی حه سیری و دوو میزی قوماری تیا بوو، که یبانق ی مال به دهم په لمه گریانه و که و ته گله یی و گازانده و گوتی:

- شەرم ناكەى؟ لەخۆت تەرىق نابىتەوە، ھەى زالمى غەدارى بىدەمە؟ دارونەدارت بە تالان بردم، خوينت مريم، خستمته سەر ساجى عەلى، بەس نىيە؟ ئاخر تاكەى تەحەمولت بكەم ھەى بىشەرەفى بى شەرم و حەيا؟

جەنەرال، پەشىۆكاو و شېرزە، سەرسام و حەپەساو، بەدەم لەرزىنەوە و لە بن ليوانەوە گوتى:

- مارتا بوریسوڤنا، مارتا بوریسوڤنا! ئەمـه... ئەمـه میـرزاده میشـکینه. جەنەراڵ ئیڤولگین و میرزاده میشکین!

خات تیرنتیف، لهناکاو رووی کرده میرزاده و گوتی:

- باوه پ دهکهی؟ باوه پردهکهی ئهم میردهکه، ئهم بوره پیاوه، ئهم گوساخه، غهدری له منداله هه تیوه کانیشم کردووه؟

ههرچیم ههیه تالانی کردووه، دزیویهتی، بردوویهتی فرو شتوویهتی یان له بارمتهی داناوه. خستوومانیهتی سهر ساجی عهلی. ئاخر من چی لهم پسوولانهی تو بکهم، به که لکی چی دینت، ههی خاپینو کی بیئینساف؟ وه لامم بدهوه، ههی مشهخوری بیفه پیم بلی بدهوه، ههی مشهخوری بیفه پیم بلی چی ده رخواردی منداله ههتیوه کانم بدهم؟ ههمیشه بهم حاله وه دینت، ئه وهنده مهسته خوی به پیوه ناگریت! ئاخر نازانم چ خهتایه کم کردووه که خوا ئهم غهزه بهی لی گرتووم؟ ههی نه گریسی بیفه پی دزی خوی پی نه فسنزم! وه لامم بدهوه.

جهنهرال، وهکو که و چوو، به زهبوونی گوتی:

- مارتا بوریسوڤنا، بگره... هانی ئهمه بیست و پینج روبله، ههمووی بو تو، حالی حازر، ههر ئهوهندهم لی ههلدهوهری، ئهویش به فهزل و لوتفی ئهم



دۆسىتە دلاواو جوامىرەمەوە، دووعاى خىر بۆ ئەو بكه! مىرزادە، من ھەللە بووم! ئىدى ئەوە ژيانە...

جەنەرال كە لە ناوەندى ژوورەكەدا وەسىتابوو، وەكو مىزەلۆك بە ھەر چواردەورى خۆيدا ھەلدەلەرزى، وەكو ئاگرى كوژابىتەوە، بە زەحمەتىكى زۆر گوتى:

- بـه لام... بمبـوره... بيتاقـه تم... تكايـه لـيّم ببـوره! لينوتشـكا، گيانه كـهم... سهرينيكم بق بينه!

لینوتشکا * که کچۆ آهیه کی هه شت سالان بوو، به له زرقیشت و سه رینیکی هینا. له سه ر ته ختیکی شه قوشیری، مشه ماتیگیراو دای نا. جه نه رال دانیشت، دیار بوو هیشتا زور شتی دیکه ی پی بوو که بیلی، به لام هه ر که له سه ر ته خته خه وه که دانیشت و دانه نیشت، یه کسه ر به لایا هات، رووی کرده دیواره که و خه و یکی قوول بردیه وه. مارتا بوریسو قنا، به داخ و که سه ریکی زوره وه، میرزاده ی خولک کرد، ئاماژه ی بولای کورسییه کی نزیکی میزی قوماره که کرد که له سه ری دانیشت، ژنه که شه و میرزاده که دانیشت، ژنه که شه به رانبه ری دانیشت، روومه تی راستی له نیو له پی ناو به بی ده نگی که و ته نیگاکردنی میرزاده. سی مندال، دوو کی و کورینک، که هه ره گه و ره که و که لینوتشکا بو و له ده و ری میزه که خر بوونه وه، ده ستیان نایه سه ر میزه که و چاویان برییه میرزاده. کولیا، له ژوورینکی دیکه وه وه ده رکه و ته

میرزاده گوتی:

- کولیا، زوّر باش بوو که لیره بووی. دهتوانی یارمهتیم بدهی؟ حهز دهکهم بچم بو مالی ناستاسیا فیلیپوقنا، زوّر زهروریه. قهرار بوو ئاردالیون ئالکسندروقیچ بو ئهویندهرم ببات، به لام وا خهوی لیکهوتووه. دهتوانی بو ئهویم بهری، چونکه به خوّم شارهزانیم و جاده و شهقامهکان به لهد نیم؟ به لام ئهدرهسهکهی دهزانم، نزیکی مهیدانی 'ئوپرای گهوره' ئهپارتمانی خا میتوقزیقا.

- ناستاسیا فیلیپوقنا؟ ههرگیز له مهیدانی ئۆپرای گهوره نه ویاوه. قهت پورژی له پۆزان مالی لهو ناوه نهبووه. ئهگهر راستت دهوی، بابم قهت نهچووه ته مالی وی. به راستی غهدرت کردووه که پشتت به و بهستووه.



سهیره که باوه پت به و کردووه! ناستاسیا فیلیپوقنا، حالّی حازر، له نزیکی فلادیمیر سکایا، له شهقامی پینج قورنه دا ده ژی، که زوّر له نوپرای گهوره نزیکتره. گهرهکته یه کسه ر بو نهوینده ر بروّیت؟ ههنوکه سه عات نوّ و نیوه. زوّرم پی خوشه له گهلتا بیم و ماله که پت نیشان بده م.

میرزاده و کولیا، یهکسه و وهده و کهوتن. مخابن میرزاده کرینی گالیسکهی پی نهبوو، بقیه ناچار بوون به پییان برقن!

كوليا گوتى:

- حەزم دەكرد بە (هيپوليت)ت بناسينم. كورى گەورەى ئەم ژنه چاكەت فشـهيه. له ژوورەكهى تەنىشـتەوە بـوو. نەخۆشـه، له بىهيانىيەوە لە جيدا كەوتووە، بەلام گەنجىكى سەيرە. زۆر ھەسـتيارە، پىم وايە ھاتنى تى لەم وەخت و ساتەدا زۆرى ئىحراج كرد، شەرمى بە خۆى ھات... من وەكو ئەو نىم، لەو كەمتر ئىحراج دەبم، كەمتر شەرمم بە خۆ دى، چونكە ئىحراجى من بە ھۆى بابمەوەيە، بەلام ھى ئەو بە ھۆى دايكى و رەڧتارەكانى دايكيەوەيە، بەلام لەم رووەوە كۆمەلگە زياتر درى ئاڧرەتە، ئەوەى لە ئاڧرەت بەعەيبە دىلرە لەم رووەوە كۆمەلگە زياتر درى ئاڧرەت، ئەوەى لە ئاڧرەت بەعەيبە دەگىرى، لە پياو بە عەيبە ناگىرى، ئەمە يەكىكە لە داوەرىيە ھەلەكانى كۆمەلگە كە لايەنگرى لە جىندەرىكى دىكە، دى بەناھەق ئەوەى بە پياوى رەوا دەبىنى، بە ژنى رەوا نابىنى. ھىپولىت، كورىكى نموونەييە، بەلام حەيڧى ئەسىر و دىلى ھەندى بىروبۆچوون و دابونەرىتى باوى كۆمەلايەتىيە.

- گوتت سیلیهتی؟

- به لن، تا زووتر بمری درهنگه، چونکه مردن بق ئه و به خته و هرییه، ئه گهر من له جیاتی ئه و بام، خوزیام ده خواست بمرم. خهمی گه و ره ی ئه و خهمی برا و خوشکه کانیه تی، ئه و مندالله چکولانانه ی که دیتن. نیگه رانی ئه وانه، به زهیی به حالیاندا دینه و ه. من و ئه و، ئه گه ر پاره مان هه بوایه بق خومان پیکه وه، شوقه یه کمان به کری ده گرت و له خیزانه کانمان جیا ده بووینه و ه. ئه و ه ئاواتمانه. ده زانی که باسی تق و حالی تقم بق کرد، زور تو په بوو ؟ ده یگوت، ئه وه ی زلله یه که بخوات و حه ریفه که ی بق دوئیل بانگ نه کات، ترسنق ک و هیچوپووچه. ئه وه نده تو ره بو و ، ناچار بو و م بقی نه گیرمه و ه. یانی ناستاسیا



فيليپوڤنا تۆشى بۆ مالەوە دەعوەت كردووه؟

- نەخىر، دەغوەتى نەكردووم.
- كوليا، كه لهناكاو له ناوهندهي شوّستهكهدا وهستا، هاواري كرد:
- ئەدى چۆن بۆ ئەوى دەرۆى؟ بە تايبەتى و... تۆ... بەم جىلانەوە، بۆ ئاھەنگ و بۆنەيەكى وا گەورە و گران؟
- به راستی نازانم چون دهتوانم بچمه ژوورهوه. ئهگهر ریم بدهن ئهوا باشه و ئهگهر ریم نهدهن گرینگ نییه، به لام سهباره ت به جله کانم هیچ چاریکم نییه.
- باشه، به کاری تایبهتی بق ئهویندهر دهچی؟ یان ههر دهتهوی له کۆریکی ئهرستۆکراتیدا ماوهیهک بهسهر بهریت *
- نا... به راستی... مهبهستم... دهشیّت بلّیم به ئیشی تایبهتی دهچم. نازانم چوّنت بوّ باس بکهم، به لام...
- ئیشه کهت چیپه و بۆچى دەچیت، ئەمه پەیوەندىي بەخۆتەوە ھەپە و من ههقم نییه، به لام ئهوهی بق من و به لای منهوه گرینگه ئهوهیه که به به هق خۆت بۆ ئاھەنگنىك دەعوەت نەكەپت و نەچىت بۆ ئاھەنگ و كۆرنىك كە ئەو ههموو ژنه ههرزه، جهنهرال و سووتخورانهی لهخو گرتووه. میرزاده ئهگهر چوونهکهت زهروری نهبوایه، بمبوره که ئهم قسهیه دهکهم، گالتهم یی ده کردیت، رقم لیت دهبووهوه! خه لکی شهریف و سهنگین یه جگار کهمن، کهم کەس شاپیستەى ریزو قەدرن، پیاو ناچارە بە چاوى سووک سەيريان بكات، ویرای ئەوەش ھەر ھەمووپان، له سەرووى گشتیانەوە قاریا، لاف و گەزافى ئابرومهندی و قهدر و حورمهت لئ دهدهن. میرزاده، ههستت بهوه کردووه که لهم روزگارهی ئیمهدا، به تایبهتی لهنک مه، له ولاتی ئازیزی مهدا، له رووسیادا ههموو خه لکی، بوون به خه لکانی سهرکیش و ریسکباز؟ چهند سهر دینم و سهر دهبهم نازانم ئهمه چون رووی داوه! جاران ههموو شتیک جیگیر و پایهدار بوو، به لام ههنوکه دنیا گۆراوه، ئهو جینگیریهی جاران نهماوه، نازانم كيوه چووه؟ ههموو خهلكي باسي ئهم دياردهيه دهكهن، گلهيي دهكهن، له سەرى دەنووسىن. كەس بە كەس نىيە، ياشاگەردانيەكە ئەو سەرى دىار نىيە. داک و بابان، له پاشهکشهدان، شهرم له دابونهریتی کونی خویان دهکهن. بو



نموونه دهگیرنهوه بابیک له شاری موسکو ئاموژگاریی کورهکهی کردووه که له پیناوی وهده ستهینانی پارهدا *، کو له هیچ کاریک نهکاته وه. نهمه له روِّژناماندا بِلْاق كراوةتهوة. تق تهمهشياي جهنه رالهكهي خوِّمان، ياوكم بكه! بزانه چ به لایه کی به سهر هاتووه، حالی گهیشتووه ته چ حالیک! به لام ویرای ئەوەش يىم وايە جەنەرال ھىشتا بىلوپكى ئابروومەندە، باۋەر بكە، سويندت بۆ دەخۆم، كە ھەموو ئەم حالەي زادەي پەرىشانى و مەپخۆرىپيە! باوەربكە من دلم به حالی دهسووتی، ناویرم ئهمه قسهیه لای کهس بکهم، چونکه، ههموو گالتهی پیدهکهن. نازانم ئهوانهی گالتهی پی دهکهن، خق به زیرهک دهزانن چىيان لەو زىاترە؟. ھەر ھەموويان خىر سىووتخۆرن! ھىيولىت، نەھەقى سووتخوران ناگری، گلهییان لی نکات، پنی وایه سووتخوری زهروریه، باسی هه لکشان و داکشانی باری نابووری و نهو شنتانه ده کات! نهو قسانهی هیپولتم یی ناخوشه، به لام هیپولت گوراوه، مجیزی توند بووه، تهوسهر بکه دایکی پاره له جهنهرال وهر دهگریت و ههر نهو یارهیهی بق ماوهی هەفتەپەک بە سووت، سووتىكى زۆر بە قەرز دەداتى! بە راستى حەپاچوونە! ئايا دەزانى دايكە، دايكى من، مەبەستم نينا ئالكسندروڤنايە، پارەوپول و جلوبهرگ بر هیپولت دهنیریت و له ریگهی ئهوهوه پارمهتیی خوشک و برا چكۆلەكانىشىي دەدات؟ چونكە دايكيان بييان را ناگات. قارياش ھەمان كار دەكات.

- کولیا ئەوەتا تۆ بە چاوى خۆت دەبینى! بە خۆت دەلینى خەلکى ئابروومەنىد و رەوشىتبەرز نەماوە، ئەوەى ماوە خېر سىووتخۆرن. ئەدى دەربارەى خەلكى وەكو دايكت و قارياى خوشكت چ دەلینى؟ ئەوان ئابروومەند نین؟ باشە يارمەتیدان و كۆمەككردنى خەلكى لەم رۆژگارەدا خۆى لە خۆیدا نیشانە و بەلگەى رەوشتبەرزى و ئابروومەندى نییه؟

- قاریا، تهنیا بو خو نواندن ئهوه دهکات، لاسایی دایکی دهکاتهوه، نایهوی له دایکی کهمتر بیّت، به لام سهبارهت به دایکم... قسمی توّیه... من حورمهتی دهگرم، ستاییشی دهکهم و همهقی دهدهمین. تهنانهت (هیپولیت)یش همهان ههستی لهههنبهر وی ههیه، ههرچهنده زوّر بهدمجیزه. ههوه ل جار گالتهی به دایکم دهکرد و دهیگوت مهبهستیکی ههیه، به لام ماوهیه که پهی به حهقیقهتی



مەسەلەكە بردووە. هم... كەواتە تۆ ئەمە بە نىشانەى رەوشىتبەرزى دەزانى؟ دەبى ئەم قسەيە لاى خۆم ھەلگرم. گانيا بەمە نازانى... ئەگەر بشىزانى، بە جۆرە بى موبالاتىيەكى لەقەلەم دەدات.

ميرزاده، له فكران راچوو، بهدهم خهيالهوه، ههر هات به دهميا و گوتى:

- ها... گانیا نایزانی؟ پیم وایه گانیا زور شتی دیکهش نازانی!

كوليا گوتى:

- میرزاده دهزانی توم زور خوش دهوی؟ دهزانی ئه و رووداوهم، که له مالی ئیمهدا رووی دا، قهت لهبیر ناچیته وه.
 - كوليا، منيش توم زور خوش دهوى، زور به دلمى.
- گوی بگره: تق دهته وی چون لیره بژیت؟ من بق خوم دوای ماوه یه کی دی کاریک ده دوزمه و پاره و پولیک پهیدا ده که م. وه ره با پیکه و ه، تق و هیپولیت و من، شوقه یه ک به کری بگرین و جارجار ریگه ی جهنه رالیش ده ده ین بیته لامان، ره ئیت چییه ؟
 - من زورم پی خوشه، به لام با جاری بزانین چون دهبی.

من جاری زور پهست و خهمگینم. ئهوه چییه؟ گهیشتین؟ لهم مالهدایه؟ چ مهدخهلیکی بهشکوی ههیه! دهرگاوانیشی ههیه! باشه!... کولیا، من نازانم چ دهبی.

ميرزاده، هايم و حهيران لهويندهر وهستا.

كوليا، بهدهم هاندانيهوه گوتى:

- سبهینی ههموو شتیکم بق دهگیریتهوه. شهرم مهکه! برق به ئومیدی خوا، خوا پشتیوانت بی. برق خوات لهگهل. من دهگهریمهوه بق ئهویندهرو ههموو ئهمه بق هیپولیت دهگیرمهوه. من دلنیام که پیشوازیت دهکهم، هیچ خهمت نهبی، مهترسه! ناستاسیا ژنیکی سهیره، تهبیعهتیکی غهریبی ههیه! بهم قالدرمهیهدا سهربکهوه، مالهکهی له قاتی یهکهمه. دهرگاوانهکه رینوینیت دهکات.



پەراويز:

- * 'بیروگوف لهبهر خاتری من بروسکهیه کی بو پاریس نارد...': نیکولا بیروگوف (۱۸۱۰ ۱۸۸۱)، به ناوبانگترین نهشته رگهری ئهو سهردهمه بوو. سهروکی بهشی پزیشکهوانی بوو له کاتی ئابلوقه ی سیقاستوبولاا (۱۸۰۵ ۱۸۰۵). ئوگوست نیلاتون (۱۸۰۷ ۱۸۷۳)ی جهراحی گاریبالدی و ناپولیونی سینیه م، ناوبانگیکی جیهانی ههبوو.
 - * " لينوتشكا: سووكه له ناوى هيلينايه.
 - "ماوەيەك بەسەر بەرىت...": لە ئەسلا بە فەرەنسىيە.
- * آبابیک له شاری موسکو ئامورگاری کورهکهی کردووه که لهپیناوی پارهدا، کو له هیچ کاریک نهکاتهوه... له مانگی /ک۲/ سالی ۱۸۲۸ خویندکاریک به ناوی دانیلوف له موسکودا بوبوفی سووتخور و کارهکهرهکهی لهپیناوی پارهدا دهکوریت. روزنامانی ئه و سهردهمه کارهکهرهکهی لهپیناوی پارهدا دهکوریت. روزنامانی بو سهردهمه ئاماژهیان بو لیکچوونی نیوان راسکولینکوفی شاقارهمانی روزمانی (تاوان و سزا)ی دوستویفسکی که پیشتر بلاوی کردبووهوه و ئهم تاوانهی بوبوف کردبوو. له مانگی /ت۲/ ۱۸۷۷دا، کهسیک به ناوی گلاسکوف، که دهگهل بکورهکهدا دهزاندن دهبی، شایهدی دابوو که دانیلوف بوی گیراوه ته وه به که به که به که که کوتبوو، بو بابی هانی داوه بو پیاوکوشتن. بابه که له راستیدا به کورهکهی گوتبوو، بو ئهوهی بگات به ئاواتی خوی (که زهماوه ندیکی چاوه روانکراو دهبی) کو له هیچ نهکاته وه و ئهگهر له ریگهی پیاوکوریشه وه بووه پاره پهیدا بکات. شیدی دوستویفسکی بایه خیکی زور به م دادگاییه دهدات و له م روزمانه شیدا رگهمژه) باسی کردووه ته وه.

فهسنى سيازدهيهم

میرزاده، کاتی به قالدرمهکاندا سهر دهکهوت، ههستی به نیگهرانییه کی زور دهکرد، به ههموو هیز و توانایه کی خویهوه ههوللی دهدا زات وهبهر خوی بنی و ئاسایی ببیتهوه. له دللی خویدا دهیگوت: نهوپه په کهم نادهن بچمه ژوورهوه، فکرو کهیه کی خرایم لی وهر دهگرن، یان پیگهم دهدهن و به ناشکرا و پووبه پوو پیم پادهبویزن، گالتهم پی دهکهن... چش... کیشه نییه!"

له راستیدا ئهمه ترسی ههره گهورهی وی نهبوو، به لام ههرچیی دهکرد و دهکوشا وه لامیکی قهناعه تبه خشی ئهم پرسیارهی بی نهدهدوزرایهوه: چیی دهکرد لیره، بی هاتووه؟ گریمان تهنانه تدهرفه تی بی هه لهکهوت و ناستاسیا فیلیپوشناشی بینی و توانیی پیی بلی: شوو بهم پیاوه مهکه، ژیانی خوت بهفیری مهده، چاوی بریوه ته پارهکه تی بارهکه تی خوش دهوی نهک خوت، به خوی نهوه ی پی گوتم، له زاری خویم بیستووه و (ناگلایا یه پانچین)ش ههمان شتی پی گوتم و، جا من هاتووم ئهم راستییه ت پی بلیم. رهنگه نهمه زور راست نهبیت، به لام پرسیاریکی بی وه لامی دیکه بهروکی هزری میرزاده ی گرتبو و و لیی نهده بووه وه ، پرسیاریک، که هینده به لایه وه قورس بوو، تهنانه ت نهده و یرا بیریشی لی بکاته وه. نهیده توانی جونی دابریزیت. به ههر حال به ههر ترس و نیگهرانییه که بوو وهژو ور که و ت و سوراخی ناستاسیا فیلیپوشنای کرد.



ناستاسیا فیلیپوڤنا، له شوقه یه کی مامناوه ندیدا، که زور یوشته و بهشکو بوو، دەژیا. له ماوەي ئەو پینج سالەدا كه له پترسېزرگ ئاكنجى بوو، توتسكى، به تايبهتى له هەوەلەوە، زۆر سەخاوەتەمەندانە، مەسىرەفى كيشابوو، له هيچ شتيكدا دريفي لينه كردبوو. دهيويست دلّي ناستاسيا فیلیپوشنا رابگریت و به ئانقه ست هه ولیده دا رمووده ی ژیانی ره حه و خۆشى بكات، چونكە دەيزانى ئىنسان زۆر بەئاسانى دەگەل ژيانى ئورستوكراتيانه دا راديت و ههر كه فيرى بوو، ئيدى ناتواني بهئاساني دەسىتبەردارى بېيت. ئەم بۆچۈۈنەي توتسىكى لە روانگەي دابونەرىتى كۆنەرە دروست بوو، بۆپە بە موو لىنى لا نەدەدا. دەيزانى چۆن مداراى ههست و سنوز دهكات. ناستاسيا فيليپوڤنا خوشگوزهراني، يي ناخوش نهبوو، به لکو پیشی خوش بوو، به لام -سهیر نهوه بوو- نهبووبوو به كۆپلەي ئەو ژبانە، دەپتوانى لە ھەر ساتىكا گەرەكى بى، ئەو ژبانە تەرك بكات و بهویهری ئاسانی و سادهیی بژی. تهنانهت چهند جاریکیش ئهوهی به گونی توتسکیدا دابوو، توتسکی بهوه قهانس و بیتاقهت بووبوو. زور شت له ناستاسيا فيليپوڤنادا هەبوو كە ئافاناسى ئىڤانوفىچ توتسكى ھەندى جار دلمي پئ خوش دهبوو و ههندي جار پيي پهست دهبوو. سهرباري ئهو دۆسىتە عەوامە گيانى بە گيانيانەي ھەنىدى جار لەدەورى خىزى خىرى دەكردنەوە و كە خۆى لە خۆيدا رەنگدانەوەى مەبل و ئارەزووى ئاسابى خوی بوو، ههندی مهیل و ئارهزووی زور غهرببیشی دهنواند، ئهمهش تیکه له یه که بوو له جورهها زهوقی ناکوک و هه قدر، بو نموونه شتی وای به کار دینا و حهزی لی ده کرد، هیچ خه لکیکی مهدهنی و رؤشنبیر به کاری نەدەھىنا و نەدەچوو بە لايدا. بۆ نموونە ئافاناسىي ئىۋانوفىچ، زۆر ئەمەي لە گیان خوش بوو که ناستاسیا ههندی جار، وای دهنواند که نازانی بوچی ژنانی گوندی ناتوانن وهکو ئهو ژیرپوشی حهریر لهبهر بکهن.

ههر همو ئه و ههول و تهقهللایه ی که ئافاناسی ئیقانو قیچ له سه ره تاوه، دابووی بق په روه رده کردنی ناستاسیا، که له و بواره دا به پیاویکی کارامه و پر ئه زموون ده ژمیردرا، بق ئه وه بگاته ئه و ئه نجامه، لی ئه فسووس! وا ده ر



نهچوو، ئهوهی لای ئافاناسی ئیقانوقیچ خهیال بوو، لای ناستاسیا بهتال بوو! به لام ویرای ههموو ئهمهش، ناستاسیا فیلیپوقنا هیشتا ئهفسوونیکی تیا بوو که خوبه خو ئافاناسی ئیقانوقیچی ئهفسوون و کهمهندکیش دهکرد، تهنانه دوای ئهوهی ههموو هیواو ئاواتیکی سهباره بهم ژنه گهنجه ههرهسی هینا، هیشتا ههر نهیده توانی مهیلی دابنی.

کارهکهرانی پیشوازیی میرزاده یکرد، (ناستاسیا فیلیپوقنا تهنیا کارهکهرانی پادهگرت، یانی خزمهتکاری پانهدهگرت.) میرزاده داوای لی کرد که هاتنی به ناستاسیا فیلیپوقنا پابگهیهنیت. کارهکهرهکه زوّر خاکییانه گویّی لی گرت. هیچ گرژییهکی نهنواند. میرزاده زوّر سهری لهمه سووپ ما، نه چهکمه پیسهکانی، نه شهپقه زلهکهی و نه پالتو بی قوّلهکهی، نه سهر و سهکوتی شهپپریوی، نه پهیدابوونی ناوهختی، هیچ یهکیک لهوانه کهمترین دوو دلّی لهلای کارهکهرهکه چی نهکرد. یارمهتی دا که پالتوّکهی دابکهنیت و، تکای لی کرد له ژووری مهدخهلهکهدا چاوهپوان بکات، به خوّیشی بهلهز چوو ناستاسیا له هاتنی میرزاده ئاگادار بکاتهوه.

ئهوانهی له مالهکهی ناستاسیا فیلیپوشنا خر بووبوونهوه بریتی بوون له دوست و ئاشنا ههمیشهییهکانی خوی، به لام ژمارهی ئامادهبووانی ئهم جهژنی لهدایکبوونهی له چاو ژمارهی ئامادهبووانی جهژنهکانی پار و سالانی پیشووتردا کهمتر بوون. ئافاناسی ئیشانوشیچ توتسکی و ئیشان فیدوروشیچ یهپانچین لهپیش ههمووانا ئاماده بووبوون. ههر دووکیان خوشحال و شاد دههاتنه بهرچاو، یانی به روالهت شاد و خوشحال بوون، لی له ناخدا زور نیگهران بوون، نیگهرانی ئهوه بوون که جوابی ناستاسیا فیلیپوشنا بو گانیا چییه و چی دهبیت. ههلبهته گانیاش لهوی بوو، ئهویش دلتهنگ و غهمگین و تهنانهت گرژ و پهست، زوربهی کات بیدهنگ و گوشهگیر بوو زاتی نهکردبوو قاریا دهگهل خویدا بینی ناستاسیا فیلیپوشناش ناوی ئهوی نههینابوو، به لام که پیشوازیی گانیای کردبوو، ئهو دهمبولهیهی بیر خستبووهوه که دهگهل میرزادهدا بووبووی. جهنهرال که هیچی لهو بارهیهوه نهژنهوتبوو، کهوته پرسوجو و گانیاش زور بهوشکی



پتیتسن بهدهم ئهو قسانهوه گوتی:

- راسته، سهرخوشه، به لام پیم وایه، ههرچونی بووه، سهد هه ار روبله کهی بو کو ده کریته وه، به لام نازانم ئاخو ئهمروکه ئه و بره پارهیهی بو کو دهبیته وه یان نا. ههرچه ند ژماره یه کی زور خهریکن و کاری بو ده که نه له وانه: کیندر، تریبالوف، بیسکوپ...

يتيتسن له كۆتايى قسەكانيا گوتى:

- روگوژین، ئامادهیه به ههر سووتیک قاییل ببیت، چونکه یهکهم مهستی مهیه و دووهم مهستی ئهشقیکی بی غهلوغهشه.

ئامادهبووان ئهم ههوالآنهیان، به جوّره پهستی و رووگرژییهکهوه وهر گرت. ناستاسیا فیلیپوقنا، بیدهنگ بوو، دیار بوو نهیدهویست هیچ رهئیهک دهببریّت. گانیاش ههمان حال و ههلوییستی ئهوی ههبوو. جهنهرال یهپانچین، له دلهوه، له ههر میوانیکی دیکهی ئهو کوّرو ئاههنگه پهریشانتر و نیگهرانتر بوو. ئهو مروارییانهی که ههمان روّژ پیشکهشی کردبوون، به نهزاکهتیکی ساردهوه، نهزاکهتیک که بونی قهشمهری و گالتهپیکردنی لی دههات. لهنیو تیکرای میوانهکاندا تهنیا فردیش چینکو به کهیف و به دهماخ



و خۆش مجیّز بوو، قاقا پیدهکهنی، پیکهنینیک که شاییستهی ئه و جوّره بونانه بیّت. ههندی جار بی هیچ هوّیه کی دیار پیدهکهنی، رهنگه هه رلهبه رئهوه بووبی که روّلی لیبوّکی دهستو گرتبوو. (ئافاناسی ئیقانوقیچ) که به زمان پاراوی و دهماوهری به نیوبانگ بوو، به زوّری لهم جوّره بونانه دا ئه و جلهوی قسانی دهگرته دهست، نه که هه کهیفی قنج نهبوو، به لکو به راده یه گرژ و پهست بوو که له و نهده وهشایه وه.

به لام میوانه کانی دی که ژمارهیان کهم بوو، بریتی بوون له: ماموستایه کی پیری داماو که مه گهر ههر خوا بزانی بوچی بو ئهم ئاهه نگه ده عوه ت کرابوو. کوریکی زور گهنج، تا بلینی شهرمن و کهم پوو و بیده نگ، له وه نه ده چوو هیچ که سیک له ئاماده بووان بیناسن. خانمیکی له خورازی و پوودار که نزیکه ی چل سالیک ده بوو و جاران ئه کته ربوو. خانمیکی گهنجی یه جگار شه نگول و خشکوک و له بار، که جلیکی بیئه ندازه جوان و شیک و گرانبه های له به ربوو، به لام یه جگار بیده گ و که مدوو بوو. جا ئه مانه نه ک هه مر نه یانده توانی ئاهه نگه که گهرم بکه ن، به لکو

بۆیه هاتنهکهی میرزاده، لهم کاتهدا، له جیگهی خویدا بوو. ههرچهنده، هاتنه کوتوپپهکهی جوّره حیرهت و سهرسامییهکی دروستکرد، بووه مایهی ههندیک زهردهخهنهی تهوسامیز، به لام میوانهکان، توانییان ئهوه له نیگا و سیمای ناستاسیا فیلیپوقنادا بخویننهوه که به هیچ جوّری نه میرزادهی دهعوهت کردووه و نه ئهوی لهبیر بووه. بهههرحال ناستاسیا فیلیپوقنا، دوای ئهوهی، به هیما و ئاماژه سهرسامیی خوی لهو هاتنه کوتوپپهی میرزاده پاگهیاند، لهناکاودا خوشحالییهکی ئهوتوی نواند و دهر بری که زوربهی ئامادهبووان به خوشی و شادییهوه پیشوازیی ئهم میوانی ناوهخته کهن.

ئىۋان فىدوروۋىچ گوتى:

- دیاره ئهمه ی له ساده یی و ساکاریی خذیه وه کردووه. هه رچه نده هاندانی ئه م جوّره ره فتاره کاریکی ترسناکه، به لام وا هاتووه و رهنگه



هاتنه که شی خراپ نه بیت، ئه وه نده ی من بیناسم، له وه شه ببیته مایه ی سه رگه رمیمان.

فرديش چينكۆ ھەڵى دايە:

- به تایبهتی که خوی خوی دهعوهت کردووه.

جەنەرال، چونكە رقى لە فردىش چىنكۆ بوو، بە تورەيى گوتى:

- مەسەستت؟

فرديش چينكق، بەرسىقى دايەوە:

- دەبى، پارەي ھاتنەۋوورەوە بدات!

جەنــەراڵ، كــه ئەوەى پــێ قــووت نــەدەچــوو، لــه مەجلىســێكدا ببــێ بــه هاونشىنى فردىش چىنكۆ، خۆى پێ نەگىرا و گوتى:

- به لام میرزاده میشکین هاوتای فردیش چینکق نییه!

فردیش چینکق، به تهوسخهنهوه، بهرسقی دایهوه:

- ببوره جهنه رال! پیویسته مدارای فردیش چینکو بکهیت. من لیرهدا، هه و هقوقی تایبه تیم ههیه.

- ئەو ھەق و ھقوقە تايبەتيە چىيە؟

- جاری پیشوو شانازی ئهوهم پیبرا که به دوورودریزی بر ههموو ئاههنگیرانی شروقه بکهم. ئیستاش پیم خوشه بر جهنابی با سهعاده تی توی دووباره بکهمهوه. ههموو ئهوانهی لیرهن وهکو به خوت دهبینی، خاوهن ههست و ئهقلن، به لام من کهسیکی بی ئهقل و ههستم، وهک ده لین ئه و روزهی ئهقل دابهش کرا من لهوی نهبووم. جا لهجیاتی ئهوه داوام کرد دهرفه تی حهقیقه تگوییم بدریتی، چونکه ههموو کهسیک دهزانی، که تهنیا بی ئهقلان حهقیقه ت ده لین، حهقیقه ت و راستی له شیت یان له مندال بزانه. جگه لهوهش، من کابرایه کی رکونی و کینه کیشم، ئهمه شم له بیشه قلی و بیناوه زیه. من به ناچاری ههموو سووکایه تی و حهقاره تیک قهبوول دهکهم، بین کردووم، لی تا ئهو روزه ی خهنیمه کهم، ئه و کهسه ی سووکایه تیه کهی پی کردووم، لی نهکه و تبین به لام هه رکه به ناسته م لیکه و ت و دهوری نه ما، یه کسه رئه و سووکایه تیبه و دوو توله که خوم سووکایه تیبه و دوو توله که خوم



دەســـتىنمەوە- پتىتســـن گوتـــەنى جووتـــه دەوەشـــىنم و دەكەومــه لوشكەوەشاندن، بەلام خوا ھەلناگرى ئەو قەت لوشكە ناوەشىنى، لوشكە لەكەس نادات. دىارە جەنابى باسـەعادەتت دەبى حىكايەتەكەى كىرلوڤ(*)، "شىر و كەر"ت بىستبى؟ رىك دەلىنى بى ئىمە، تى من نووسىراوە جەناب!

جەنەرال بە تورەپى گوتى:

- فردیش چنکق، دیسان خەریکە پەت دەپچرى!

فردیش چینکو، که خوا خوای قسهه کی وای بوو، تا دریده به حیکایه ته که بدات و هیوه تر بروات و جهنه رال توره بکات، لهسه ری رقیشت و گوتی:

- ئەوە چىيە پايە بەرز؟ نىگەران مەبە! من شويننى خۆم دەزانم. كە گوتم ئىمە، تۆ و من، ئەو شىر و كەرەين، شىر و كەرى ناو حىكايەتەكەين، دىارە مەبەسىتم ئەوە بىوو مىن كەرەكەم و جەنابى باسەعادەتىشىت شىرەكەى، وەكى حىكايەتەكەى كريلوف دەلىت: شىر كە پىر بوو، سامى جارانى نامىنىن. جا جەناب، كەرەكە منم

جەنەرال، بەبئ بىركردنەوە و رامان گوتى:

- له مهیاندا راست دهکهی، دهقاودهق وایه!

هه لبه ته هه رهه موو ئه م گفتوگویانه، قسه ی به تویکل و مشته ی ناو هه مبانان بوو. هه موو ده یانزانی که فردیش چینکو، بابایه کی لیبوکه و، زمانی لیبوکان له کوت و زنجیران نادریت. بویه فردیش چینکو له پر هه لی دایه: "من بو ئه مه به سته لیره م، بویه ده عوه ت کراوم، تا ئه و جوره قسانه بکه م، ده نا چون ریگه یان به که سیکی وه کو من ده دا، من و ئه م شوینانه کو جا مه رحه باش ئه مه ده زانم، له فیکه ی خوم حالیم.. ئایا ماقووله، په وایه من، فردیش چینک ق. له هاوشانی پیاویکی به پیزی، خانه دانی، ئه قلمه ندی، به ئاوه زی وه کو ئافاناسی ئیفانو فیچ توتسکی دابنه ن؟ هه لبه ته ئه مه ته نیا یه که لیکدانه و هه لده گریت، ئه ویش ئه وه یه بویه بوم هه یه شان به شانی وی دانیشم چونکه نه ماقو وله و نه ره وا و یه سنده! "

فردیش چینکو، ههرچهنده کهسیکی عهوام و بازاری بوو، به لام تیفی



زمانی زور تیژ و، نوکته کانی به نیش و ئیش بوون، به تایبه تی ئهگهر به دلی ناستاسیا فیلیپوقنا بوایه ن، به جاری شولی لیهه لده کیشا، بزیه ئه وانه ی که مایل به دیداری ناستاسیا بوون، ده بوا ته حه مولی فردیش چینکو بکه ن. (فردیش چینکو) ش هه در له هه وه له وه په ی به وه بردبو و که ناستاسیا فیلپوقنا، بزیه رووی ده دایه و پیشوازی ده کرد، چونکه ده یتوانی سه ربکاته سه رتوتسکی و قه لس و بیتاقه ت و ناره حه تی بکات، (گانیا) ش به ده ست فردیش چینکو وه زوخاوه زگ بووبوو. ئیدی فردیش چینکو که و تبووه سه رباره که ی و ده یزانی له م رووه وه قازانجیکی زوری بو ناستاسیا فیلیپوقنا هه به ده ده .

فردیش چینکو، که به گوشه ی چاو دهپروانییه ناستاسیا فیلیپوقنا تا کاریگهریی قسه کانی خوی له سیمایدا بخوینیته وه، گوتی:

- سەبارەت بە مىرزادە، من كارىكى وەھا دەكەم تازەترىن گۆرانىمان بۆ ىلىت.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، به تورهیی گوتی:

- نا، من باوهر ناكهم. شتى وانهكهيت، ئاگات له خو بينت زور نهروى.
 - ئا... ئەگەر تۆى لەپشت بى، چارم ناچارە، ژىوان بېمەوھو...

لى ناستاسىيا فىلىپوقنا، بى ئەوەى گوى لە قسىەكانى بگرىت، ھەسىتا و بەرەو پىرى مىرزادە رۈيشت. ھەر كە لەپر گەيشتە بەردەم مىرزادە گوتى:

- ببوره که لهبهر پهلهپهلی خوم، بیرم چوو که دهعوه تت بکهم. خوّشحالم که به پنی خوّت هاتوویت و دهرفه تی ئهوه ت بو رهخساندووم که سوپاست بکهم و ستاییشی جورئه ت و پایه داریت بکهم.

بهدهم ئه و قسانه وه، بهوردی له میرزاده ی ده روانی، به و ئومیده ی که په ی به هفی نهم هاتنه کوتویره ی ببات.

دەشيا ميرزادە، چەند وشەيەكى گونجاو لەھەنبەر ئەم مجامەلە ناسكەى ئەودا بدۆزىتەوە، بەلام بە جۆرى حەپەسابوو كە نەيتوانى زار ھەلىنى.

ناستاسیا فیلیپوقنا، بهوپهری خوشحالییهوه ههستی بهوه کرد. ئهو شهوه جوانترین جلوبهرگی پوشیبوو، پیاو له تهمهشای تیر نهدهبوو، ههموو



ئامادهبووانی ئەفسىوونی خۆی كردبوو. دەستى ميرزادەی گرت و بۆ لای ميوانهكانی بىرد. ميىرزادە، بىه سىاتىك بەر لەوەی بگەنىه هىۆلى مىلوان، لىەناكاودا وەسىتا، بەوپەرى شىپرزەيى و بەپەلەپەل و بىه ھەلچوونەوە بىه گويىدا چپاند:

- زور جوانیت، ههموو شینکت جوانه، له جوانیدا به شی که ست نه هیشتو وه ته وه به نه خش. نه هیشتو وه ته نه نه خش باریکی و رهنگه زهرده که شت لی بووه به نه خش. مهگهر خوا بزانی چه ند تاسه مه ندی دیدارت بووم، بویه به خوم نه وه ستام و هاتم. من.. ببوره...

ناستاسيا فيليوڤنا به ينكهنينهوه گوتى:

- تەوازى مەيەنەوە، دەنا سىحر و ئەنسىوون و غەرىبى دىدارەكەت بە تال دەبىيتەوە. تومەز راسىتە كە دەلىن، جۆرە غوربەت و تايبەتمەندىيىەكى دەگمەنت تيايە. يانى ھەنوكە تۆ من بە رەمزى كەمالى جوانى دەزانىت؟

– بەلى.

- نا، تىق ھەللەيت، رەنگە بتوانى بىرى خەلكى بخوينىتەوە، مەزەندەى دروست لى بدەى، پىشبىنى بكەيت، بەلام سەبارەت بە مىن ھەللەيت. ئەمشلەو پىتى نىشان دەدەم...

ئەوسىا مىرزادەى بە مىوانەكان ناساند، كە پتىر لە نىوەيان پىشىتى دەيانناسى. توتسىكى يەكسەر كەوتە مجامەللەى و ئاھەنگەكە كەمىك بوژايەوە و خەلكەكە جموجوولىكىان تىكەوت و كەوتنە پىكەنىن و گفتوگۆ. ناستاسىيا فىلىيوقنا، مىرزادەى لە لاى خۆيەوە دانىشاند.

فردیش چینکق، به دهنگیکی بهرزتر له دهنگی ههمووان هاواری کرد:

- بۆچى هاتنى مىرزادەتان پى سەيرە؟ ئاخر سەيرەكەى لە چىدايە؟ مەسەلەكە زۆر روون و ئاشكرايە.

كانيا، كه تا ئەو دەمە، دەتگوت لاله، گوتى:

- به لای، مهسه له که زور روون و ناشکرایه، هاتنه که ی خوی له خویدا رهنگدانه وهی نیاز و نیه تی نهوه. من به دریژایی نهمروکه دوور و نزیک ههر چاوم له میرزاده بووه، یانی له و کاته وه که وینه که ی ناستاسیا



فیلیپوقنای، لهسه ر میزهکهی ئیفان فیودوروفیچ بینی، ئیدی کهوتمه چاودیری وی.. ئهوسا که شتیکم به خهیالدا هات، که ههنوکه لهلام بووه به یهقین، تهنانه میرزاده به خوی لهلای من دانی پیدا نا..

گانیا، ئەو قسانەى زۆر بەجىدى و بى ھىچ شىۆخى و سىوعبەتتك و تەنانەت بە پەستىيەوە كرد، ئەو قسانە جۆرە سەرساميەكيان لىكەوتەوە.

میرزاده، دهموچاوی سوور هه لگه را و، گوتی:

- من هیچ ئیعترافیکم لای تق نهکردووه، تهنیا وه لامی پرسیارهکانم داویتهوه.

فردیش چینکق، هاواری کرد:

- ئافەرىن! ئافەرىن! بىق خىۆت و قسىەت، ھەم راسىتگۆيانە و ھەم زىرەكانە بوو!

ههموو ئامادهبووان دهستیان به پیکهنین کرد. پتیتسن، به ئهسپایی و بیزاری گوتی:

- فرديش چينكق، بهسه، بهس هاوار بكه!

ئىۋان فىدوروفىچ گوتى:

- میرزاده، تهسه وری شتی وام لی نهده کریت.. باوه پرم نهده کرد شتی وات لی بوه شینته وه.. من توم به بابایه کی فه یله سووف ده زانی و هیچی تر! راستیان گوتووه له ناوی خور مهترسه، له ناوی مهنگ بترسه!

ماموّستا پیره ههفتا ساله بی ددانه که که تا ئه و دهمه زاری ههلنه هینابو و چاوه روانی ئه وهشی لی نه ده کرا هیچ بلیّت، له ناکاو دا، که و ته مینگه مینگ و گوتی:

- که دیتم میرزاده، به نوکتهیه کی ساده وه کو چون کیژیکی پاکیزه و به حهیا و حورمه ت به سوعبه تیک سوور دهبیته وه و شهرم دای ده گریت، به و ناوایه سوور هه لگه پرا، ئیدی بوم به دیار که وت که نهم گهنجه نه جیب و خانه دانه، شهریفترین نیاز و جوانترین ههستی له دلی خویدا هه لگرتو وه!

میوانه کان که گوییان له و قسانه بوو، له قاقای پیکهنینان دا و گهرموگورییه کی زوریان تی کهوت. پیرهمیردی بهسته زمان که وای ده زانی



خه لکه که به قسه خوش و نوکته ئامیزه کهی ئه و پیده که نن، ته مه شایه کی کردن و گوی به گویی ئه وان ده ستی به قاقای پیکه نین کرد. ئه وه نده پیکه نی کوکه کوکی پیکه وت. ناستاسیا فیلیپو قنا که ئه م جوّره پیره میّر و پیره رفته، زورهان و قسه قوت و روو خوشانه و ته نانه ت خه لکانی سائه قلّی خوش ده ویست، خیرا چوو به لایه وه و که و ته مجامه له و مدارای و ته نانه ت ماچیشی کرد و رای سیارد کوپی چای گه رمی دیکه ی بو بینن. به کاره که ره که ی خوی گوت، که کو لوانه که ی بو بینی و دای به شانیا و فه رمانی دا بری داری تازه به موغه یریه که وه بنه ن.

که پرسیاری وهختی له کارهکهرهکه کرد، بهرسفی دایهوه که سهعات ده و نیوه. ههنگی ناستاسیا فیلیپوفنا، روو له میوانهکان گوتی:

- میوانانی به پیز، شامپانیا مهیل نافه رموون؟ ئامادهیه. له و هیف و زهو قیکتان بداتی، تکایه که س شهرم نه کات، به که یفی خوتان بخونه و هیچ ته شریفاتیک بخونه و ه.

ئهم خولق کردنه ساده و ساکاره، لهلایهن ناستاسیا فیلیپوقناوه، زوّر سهیرو نائاسایی بوو، چونکه ههمووان ئاگادار بوون که له میوانداری و ناههنگ و بوّنه و شهوکوّرهکانی پیشویدا، چ ریو رهسم و تهشریفات و ئه ته کویتیکی مکوم پهیره و دهکرا، به شیوهیه کی گشتی شهوکوّره که نه که ده کوره که که سیوه که کشتی شهوکوّره که ره و دهکرا، به شیوهیه کی گشتی شهوکوّره که کهس بوو که قه بوولی کرد، نه وجا خانمه له خوّرازییه که، پیرهمیّره داماوه که، نه وجا فردیش چینکوّو نه وجا ههموو نه وانی دی. (توتسکی)یش داماوه که، نه وجا فردیش چینکوّو نه وجا ههموو نه وانی دی. (توتسکی)یش شامپانیای هه لدا. ته نیا گانیا هیچی نه خوارده و ه، به لام ناستاسیا فیلیپوقنا، نه ویش پیکنکی خوارده و ه و رای گهیاند که نه و شهره به لای کهمه و هسی نهویش پیکنکی خوارده و ه و رای گهیاند که نه و شهره به لای کهمه و هسی زبر و شه رانی و کوتوپره کانی ده ربکات، یان سه ر له پیکه نینه هیستریاییه ی زبر و شه رانی و کوتوپره کانی ده ربکات، یان سه ر له پیکه نینه هیستریاییه که به کری و کهی و خام قشییه کی خه مناک ده شکایه وه ده ر بکات. هه ندی له ناماده بووان، پییان وا بوو ره نگه تای لیهاتی، به لام پاشان هه ستیان کرد



که چاوه روانی شتیکه، ناو به ناو تهمه شای سه عاته دیوارییه که ی ده کرد و بیتاقه تی و حه واس په رتی پیوه دیار بوو.

خانمه لهخۆرازىيەكە گوتى:

- بيدهچي تات ليهاتبي!

ناستاسیا فیلیپوقنا، که به راستی رهنگی زهرد هه لگه رابوو، به دهم لهرزهوه، به رسقی دایهوه:

- تايەكى زۆر توندىش، ھەر بۆيە خۆم لەم كۆلوانەيەوە يېچاوە.

ميوانهكان، ههموو شلهژان، جموجۆليان تىكەوت.

توتسكى تەمەشايەكى ئىۋان فىودوروفىچى كرد و گوتى:

- چ دەلنى برۆين تا خانەخونيەكەمان ئىسراھەت بكات؟

ناستاسیا فیلیپوقنا، لهناکاودا و بهوپهری جیددی گوتی:

- نەخىر بەرىزىنە! نا، تكايە مەرۆن! مانەرەتان، بە تايبەتى ئەمشەر، بۆ من زەرورىيە.

جا چونکه ههموو میوانهکان، پیشوهخته دهیانزانی، که ئهمشهو و لهم ئاههنگهدا قهراریکی زوّر گرینگ دهدریّت، ئهو قسانهیان، که زوّر مانایان له خو گرتبوو، به ههند وهرگرت، جهنهرال و توتسکی تهمهشایهکی تری یهکدیان کردهوه، گانیا تهزوویهکی پیدا هات.

خانمه لهخورازىيەكە گوتى:

- وا چاكه، يارىيەكى چكۆله بۆ خۆمان رىك بخەين.

فردیش چینکق، گوتی:

- من یارییه کی تازه ی زور خوش دهزانم. یانی یارییه که ته نیا یه کجار جه ربینراوه و سهرکه و تووش نه بووه!

خانمه لهخۆرازىيەكە پرسىي:

– ئەمە چ يارىيەكە؟ چۆنە؟

- رۆژنىك كۆملەنكى بىرادەر كۆ بورىنەوە. كىلە تۆزىكمان خىواردەوە، ھەلبەتە خواردنەوە مشە بور. يەكتىك پىشىنيازى كرد كە ھەر يەكەمان، بى ئەرەى لەسلەر مىزەكلە ھەسلىتىت، چىلىرۆك و سەرگوزشلىتەيەكى خلىقى



بگیریته وه، به مهرجی له ناخ و نیهادی خویدا قهناعه تی ته واوی هه بی که ئه و چیرو که ی ده دیگیریته و خرابترین و دریدو ترین کاره، که له تهمه نی خویدا کردوویه تی، به مهرجی به ویه پی راستگویی، بیکه و زیاد بیگیریته وه، کهم و زور په رده پوشی نه کات!

جەنەرال گوتى:

- بىرۆكەيەكى زۆر سەيرە!

- بەلى، عالى جەناب، جوانىيەكەي لەوەدايە.

توتسكي گوتي:

- شتیکی کومیدییه، به لام خراب نبیه، جوره خونوینییه کی ئاوه ژووه!

- لەوھىيە مەبەسىت لە يارىيەكە ئەۋە بوق بى ئافاناسىي ئىۋانوۋىچ.

خانمه له خۆرازيهكه گوتى:

- ئەم جۆرە يارىيە زياتر تراجىدىيە تا كۆمىدى!

يتيتسن گوتي:

- يارىيەكى قۆر و بىمانايە!

ناستاسيا فيليپوڤنا گوتى:

- باشه سهركهوتوو بوو؟

فرديش چينكۆ گوتى:

- نا، سهرکهوتنی بهدهست نههینا! خراپ شکایهوه! راسته ههر کهسه و چیروٚکیکی گیرایهوه. زور شتی راست هاتنه گیرانهوه و تهنانهت ههندیکیان به لهزهتهوه سهربووری خویان گیرایهوه، به لام پاشان ههموو ههستیان به شهرمهزاری دهکرد، نهیان توانی تا کوتایی بهردهوام بن! دهتوانین بلیّین یارییه به شیوهیه کی گشتی خوش بوو، یانی له رووی سهرگهرمییهوه باش بوو!.

ناستاسيا فيلييوڤنا، لهناكاو گهرم بوو، گوتى:

- دەشىت يارىيەكى خۆش بىت. دەيسا با تاقى بكەينەوە. ھەسىتدەكەم مەجلىسى ئەمشەومان گەرم نىيە، خۆزگە ھەر كەسەمان شىتىكمان دەگىرايەوە، ھەلبەتە بە خوايشىتى خۆى، بە حوسىن و رەزاى خۆى، ھاچ



ده لنن؟ به لکو بتوانین له عقیه ی ئهم گهمهیه بنین و بیگهیه نینه سهر؟ به ههر حال، گهمهیه کی زقر خقش و تازهیه!...

فردیش چینکق، هه لی دایه و گوتی:

- بیرۆکەیەكى بلیمەتانەیە! هەڵبەتە ئافرەتان ناگریتەوە... تەنیا پیاوەكان هەر یەكە و بەسەرھاتیكى خۆى دەگیریتەوه! بە تیرو پشک نۆرەى ھەر كەسینک دیارى دەكەین، ریک وەكو ئەو جارەى دى دەكەین، تیروپشک زەرورییه! هەڵبەتە ئەوەى نایەوى چیرۆكیک بگیریتەوە دەتوانى بەشدارى نەكات، بەلام دیارە و لاى ھەمووتان عەیانە كە ئەمە كاریکى جوان نییه و بگرە عەیبه! دەى با دەست پیبكەین، با ھەر كەسە و ناوى خۆى لەسەر پارچە كاغەزیک بنووسیت و بیخاته ئەم كلاوەوە و میرزادە كاغەزەكان یەك یەك یەك رادەكیشیت... یارییا كى زۆر سادە و ئاسانە. ھەر كەسە و خراپترین و قۆرترین كردەوەى تەمەنى خۆى دەگیریتەوە. ھەڵبەتە ئەمە زۆر ئاسانە! دەى بینن! ئەگەر ھەر كەسیكیش لە شوینیکا پەكى كەوت و شتیکى لەبیر چوو، من بیرى دەخەمەوه!

دیاره ئهم پیشنیازه به دلّی کهس نهبوو، ههندیّک پوویان کرژ کرد، ههندی کهوتنه ته نیرادان، ههندیّکی دی کهوتنه خورده ئیرادان، ههندیّکی دی دو و دلّ بوون. بق نموونه ئیقان فیدوروفیچ، که حهزی نهدهکرد بی دلّی ناستاسیا فیلیپوقنا بکات که له پاده به دهر دلّبهندی ئهم بیروّکه غهریبه بووبوو. ناستاسیا فیلیپوقنا، ئافرهتیّک بوو ئهگهر کهلّکهلّهی شتیّکی کهوتبایه سهر، ئهگهر نائاسایی و بیّفایدهش بوایه، ههر دهبوایه بیکات، به هیچ کلوّجیّ دهستبهردار نهدهبوو. جا ئیستاش له حالّهتیکی هیستریاییدا بوو، بی ئوّقره بوو، له خوّرا پیدهکهنی، به تایبهتی به توتسکی پیدهکهنی که سهراسیمه و پهشیو کهوتبووه ئیرادگیری. چاوه پهشهکانی ناستاسیا فیلیپوقنا دهبریسکانهوه، دوو پهلّهی سووری کالّ به گونا زهردهکانیهوه دهرکهوت. لهوه دهچوو گرژی و پهستی و بیّزاری و بیّتاقهتیی ههندی له میوانهکان، بوو بیّته باعیسی ئهوه که بهو جوّره بهاپورژیّت و بیهویّ پیّیان میوانهکان، بو و بیّزاریان بکات، ناستاسیا فیلیپوقنا، بویه پیشنیازهکهی فردیش میوانهکان، بو بیّزاریان بکات، ناستاسیا فیلیپوقنا، بویه پیشنیازهکهی فردیش



چینکوی پی خوش بوو و لهزهتی لیدهبینی، چونکه جوره پهرده له روودامالینیکی تیدا بوو. ههندی له میوانهکان دلنیا بوون که ناستاسیا فیلیپوقنا، بویه سووره لهسهر ئهنجامدانی ئه یاریه، چونکه مهبهستیکی له دلی خویدا حهشار داوه، بهههرحال، له ئهنجامدا، پیشنیازهکه پهسند کرا، ههندیک له رووی کونجکاوی و ههندیکی دی له و رووهوه که یارییهکی خیقش دهبیت، پهستندیان کرد. فردیش چینکو له همهمووان به جوشوخروشتر بوو.

گەنجە كەمدورەكە، بە شەرمىكەرە يرسىيى:

- باشه ئهگهر چیرۆکهکه جۆرینک بینت که رووی مهجلیسی خانمانی نهبیت و له حوزوری واندا نهگوتریت؟

فردیش چینکو بهرسفی دایهوه و گوتی:

- له و حاله ته دا ده توانی نه یکیریته وه. خب چی زوره کار و کرده وه ی خراپ و دزیو زوره، یه کیک هه لبژیره که رووی مه جلیسی هه بیت. نه هه قت نییه، لیت ناگیری، گه نجیت.

خانمه لهخۆرازىيەكە ھەڵى دايە:

- من نازانم لهنیو کاره خراپ و دزیوهکانمدا، کامیان هه لبژیرم! کامیان له ههموویان خرایتره!.

فردیش چینکق دووبارهی کردهوه:

- ئافرەتان مەعافن، تەنيا لەو حالەدا كە خۆيان نەيانەوى ھىچ بگىرنەوە، بەلام ئەگەر يەكىك بە ويست و ئارەزووى خۆى بىيەوى بەسەرھاتىك بگيرىتەوە، ھەنگى مەمنوونىشى دەبىن. ئەو پياوانەش كە لە روو دادەمىنىن و بە گەمەكە بىتاقەت دەبىن، ھەر مەعافن، دەتوانن ھىچ نەگىرنەوە.

كانيا پرسيى:

- به لام به چیا دهر دهکهوی که من درق ناکهم؟ که درقشم کرد یارییهکه تامی نامینی. کی ههیه درق نهکات؟ که س راستی له خوی نالیت!

فردیش چینکو، به جوشوخروشیکی زورهوه گوتی:

- درق کردنی پیاو، خقی له خقیدا شتیکی عهنتیکه و خقشه، به لام گانیا



تۆ لە چى دەترسىت؟ دزيوترىن كارى تەمەنى تۆ، لە ئىستاوە لاى ھەموو خەلكى ديارە.

ئەوسا فردىش چىنكۆ، بە جۆشوخرۆشىكى ناگەھانىيەوە گوتى:

- جا گهلق تهسهوربکهن، بیهیننه بهرچاوی خقتان، دوای ئهوهی ههموومان، ههر کهسه و چیرقک و سهرهاتی خقمان گیرایهوه، سبهینی به چ چاویکهوه سهیری یهکتر دهکهین!

توتسكى، به ويقارهوه گوتى:

- شتى وا دەبيت؟ ئەوە بە راستىتانە ناستاسىا فىلىپوقنا؟

ناستاسيا فيليپوڤنا به تهشهرهوه گوتی:

- ئەوەى لە گورگ بترسىت ناچىتە جەنگەلان *

توتسكي كه دهم بهدهم نارهحهت تر دهبوو، له سهرى رؤيشت:

- باشه فردیش چینکن، چنن دهکریت ئهم گهمهیه بکریت به گهمهیه کرّمه کی کرّمه کی گرمه کی گرمه کی گرمه کی گرمه کی گرمه کی گرمه کی گهمهیه ههرگیز سهرکه و تو نابیت. تن به خن تیش گوتت که ئهم گهمهیه جاری پیشووش سهرکه و تو نهبووه.
- چۆن سەركەوتوو نەبووە؟ ئەدى بۆم نەگىرايتەوە كە چۆن سى رۆبلىم دزيوه؟ بۆم نەگىرايتەوە؟
- راسته، به لام به جۆریکت نهگیرایه وه که راست بنوینی، له راستی بچیت و گویگر باوه رت پی بکات، وا نییه؟ گافریلا ئاردالیونوفیچ، زور راستی دهکرد که توزی لهمه پیش گوتی، ههر که گویگر به ناسته م بونی درق کرد، ئیدی چیرقکه که و سیحری چیرقکه که به تال ده بیته وه و تامی تیا نامینی. راستی و حهقیقه ت مهگه ر به ریکه و تیره ده ربکه ویت، ده نا ده بی به جوره لاف و گهزاف و خوهه لکیشانیکی درق که بو ئیره و لیره دا نهک هه ر قابیلی قبوول نییه، به لکو جوره بینه ده بیه کیشه.

فردیش چینکن، گوتی:

- ئافاناسى ئىقانوقىچ، بە راسىتى تۆ پىياوىكى بەئاوەز و ھەسىت ناسىك و ئاداب پەروەرى! جماعەت ئىوە تەمەشا بكەن، كاتى گلەيى ئەوەى لى كردم



که من نهمتوانیوه چیرۆکی دزییهکهم به جۆری بگیرمهوه که له راستی بچیت و گویگر باوه پر بکات، ویستی به ناسکترین شیواز ئهوهمان تیبگهیهنی که من له راستیدا ناتوانم دزی بکهم (چونکه له راستیدا پیاو عهیبه لهناو خه لکیدا باسی ئه و جۆره شتانه بکات) ههرچهنده ئهگهری ئهوهش ههیه له دلی خویدا قهناعهتی تهواوی به وه ههبیت که فردیش چینکو زور چاک ده توانی دهست بداته دزی! به لام دهی با بیینه سهر کاره کهی خومان، ناوه کان هان لهناو کلاوه که دا، یه کیکیان ناوی تویه ئافاناسی ئیفانو شیچ، کهواته ههمو و قاییلن. ده ی میرزاده، دهستی پیدا بکه و ناو ده ر بینه!

میرزاده، بی ئهوهی هیچ بلّیت، دهستی به کلاوهکهدا کرد، ناوهکانی دهر هینا، ناوی یهکهم هیی فردیش چینکو بوو، دووهم، پتیتسن و سینیهم، ناوی جهنهرال و چوارهم، ناوی ئافاناسی ئیقانوقیچ و پینجهم، میرزاده خوی و شهشهم، ناوی گانیا دهر چوو. ئافرهتهکان به شدارییان نهکردبوو.

فردیش چینکو گوتی:

- ئا، خوایا چ بهختیکی خراپم ههیه! بهتهما بووم یهکهم ناو، ناوی میرزاده بیّت و پاش ئهو ناوی جهنهرال دهر بچیّت، بهلام شوکر ناوی ئیفان پتروفیچ پتیتسن له دوای منه، که ئهمه بی من خهلاته. کهواته جماعهت من وهستا و بهگی ئهم یارییهم، کهواته دهبی نموونه و سهر مهشقیکی باش پیشکهش بکهم، بهلام ئهوهی له ههموو شتیک پتر مایهی داخه بی من، ئهمهیه که من کابرایهکی پووته و گومناوی ئهوتیم که هیچ قهپانیک نامخوینیتهوه، تهنانهت پایه ئیداریهکهشم زوّر نزمه، ئیدی ئهگهر فردیش چینکویهکی ئاوها، کاریکی دزیّو و قوّریشی کردبی، چ بایهخیّکی فردیش چینکویهکی ئاوها، کاریکی دزیّو و قوّریشی کردبی، چ بایهخیّکی فردیش چینکویهکی ئاوها، کاریکی دزیّو و توّریشی کردبی، چ بایهخیّکی فردیش چینکویهکی می من چ بی،؟ به پاستی ههلبژاردنی ئهمه قورسه! مهگهر ههر ههمان سهرهاتی دزییهکهم بگیّرمهوه، تا بی ئافاناسی ئیفانوفیچی بسهلمینم دهشییت پیاو، بهبی ئهوهی دز بی، دزی کات.

- ئاغای فردیش چینکو، تو توانیت ئەوەشم پی بسەلمینی کە دەشیت پیاو لەزەت لە گیرانەوەی کاری دزیو ببینی، بی ئەوەی داوای لیبکەن بیگیریتەوە



. بهههرحال ... ببوره ئاغاى فرديش چينكق!

ناستاسیا فیلییوقنا، به تورهیی و بیتاقهتی گوتی:

- دەست پى بكە فردىش چىنكۆ! بەسـە، لەوەى پتر دريىرەى مەدەيـە، پەكو كە بە تانى قساندا دەچىت! زۆر دەلىيى زۆر!.

ههموو ههستیان کرد که ناستاسیا فیلیپوقنا، له دوای نوّره هیستریاکهی ئهم دواییهوه، خهم و بیدهنگی دای گرتووه و ههر له خوّوه ههدهچیت، به لام هیشتا سووره لهسهر که لکه له و ئارهزووه کهی. ئافاناسی ئیقانوقیچ، له عهزابیکی ئهوتودا بوو که عهزابی دوّزه خی پیّرا نهدهگهیی، ئهمه جگه لهوهی که زوّر له (ئیقان قیودوروقیچ)ش پهست و توره بوو، که به کاوه خوّی شامپانیای دهخوارده وه و بیخهم و خهیال دانیشتبوو و پیده چوو لیبرابی ههر که نوّرهی هات، چیروکی خوّی بگیریته و و تهواو.

پەراويز:

* - "ئیفان کیرلوف..." نووسهریکی بهناوبانگی رووسه، زور چیروکی ههیه که قارهمانهکانیان، گیانلهبهرن، لهسهر ههمان شیوهی لافونتین نووسیوونی. حیکایهتی "شیر و کهر" که لیرهدا ناوی هاتووه و لهو چیروکانهیه، کهرهکه، شیرهکه بهر لوشکان دهدات.

* - "ئەوەى لـ كـورگ بترسـيت ناچيتـ جەنگـ ه لان پەنـدیكى بـاوى رووسىيه.

فهسلى جواردەيەم

فرديش چينکو گوتي:

- من بۆیه زۆر دە لایم و به تانی قساندا دەچم، چونکه بینه قلم. منیش ئهگهر ئه قل و ئاوهزی ئافاناسی ئیقانو قیچ یان (ئیقان فیودورو قیچ)م ههبوایه، لهوه بوو وهکو ئهوان به دریزایی ئاهه نگه قروقه پ، ئاقل و ئاغر بۆ خۆم له سووچیکدا دابنشتایهم. میرزاده، نازانم تۆش باوه پت وایه یان نا، من لهو باوه په دام که ژماره ی دزان له دنیادا زور زیاتره له ژماره ی دهستپاکان و هیچ پیاویکی دروستکار و دهستپاک نییه که به لای کهمه وه له عهمراتیا جاریک دزی نهکردبیت. شتیکی نه دزی بیت. ئهمه بۆچوونی خودی منه، به لام ویرای ئهوه ش، ئهمه به و مانایه نییه که تیکرای به شهر خردزن، ههرچه نده زور جار، بهینی خومان بی، حهز دهکه مئه و باوه په بدرکینم. تو چ ده لایی؟

داريا ئەلكسىقنا (خانمە لەخۆرازىيەكە) ھەلى دايە و گوتى:

- به راستی قسه ی قور و بینمانا ده که ی! ئه م گه و جه گه و جه چییه! قه ت ئه مه راست نییه، هه موو که سینک له ژیانیا، ئه گه ر بر جاریکیش بووه، دزی یان سووکه دزییه کی هه ر کردووه. بق نموونه، من یه ک له باری خوم، قه ت روز ژیک له روز ان شتیکم نه دزیوه.
- داریا ئالکسیفنا خانم، تق قەت دزیت نەکردووه، بەلام با بزانین میرزاده، کە سوور ھەلگەراوه، چ دەلینت؟



میرزاده، که به راستی سوور بووبووهوه، گوتی:

- پيم وايه راست دهكهيت، لي زور زيدهرويي دهكهيت.
- باشه میرزاده، تق به خقت قهت رقری له رقران شتقکهیهکت نهدزیوه؟
 جهنهرال، ههلی دایه و گوتی:
- پیف له و قسمه یه! به راستی قسمه یه کی سمخیفه! باشه ناغای فردیش چینکق، تق بیرت له وه کردو وه ته وه که چی ده آینی؟

داريا ئالكسيڤنا به توندى گوتى:

- تق که سهر هاتووهته سهر راستی، شهرم دهکهی هیچ شتیک بگیریتهوه، بقیه لیبراوی بهوه خقت بپهرینیتهوه که سهر بکهیته سهر پیاویکی نهجیبی شهرمنی وهکو میرزاده.

ناستاسیا فیلیپوڤنا به توندی و پهستی گوتی:

- فردیش چینکق! یان چیرقکهکهکت بگیرهوه یان بیدهنگ به و خهریکی کاری خوت به. به راستی له تامی دهر دهکهی!
- زور چاکه ناستاسیا فیلیپوقنا، به لام هاتوو میرزاده ئیعترافی کرد (قسهکهی ئهو به ئیعتراف دهزانم) ئاخق ئهو کهسهی دی (نامهوی ناوی بینم) ئهگهر بیهوی حهقیقه بلی، دهبی چاوهروانی چی لی بکرینه مهگهر خوا بزانی چ بگیرینهوه! به لام گهلق، سهباره به خقم، ئهوهی که بقتانی بزانی چ بگیرینهوه! به لام گهلق، سهباره به خقم، ئهوهی که بقتانی دهگیرمهوه، شتیکی زور ساده، گهوجانه و دزیوه، به لام ویرای ئهوهش دلنیاتان دهکهم که من دز نیم، خقیشم نازانم بق ئهو دزییهم کرد! ئهمهی دهیگیرمهوه پیرار رووی دا، له مالی برادهریک بووین به نیوی سیمون ئیقانوقیچ یه شهبیون، یهکشهممه بوو، میوانی ههبوون. که میوانهکان له شیوخوارن بوونهوه، به خق و پیکهکانیانهوه، بهدهم قسانهوه لهسهر شیزهکهمانهوه، که کهکشی ئهوهم کهوته سهر که به ماریا ئیقانوقنای کیژی خانهخوییهکهمان بلیم، کهمینک پیانقمان بی بدات. که به یهکینک له خانهخوییهکهمان بلیم، کهمینک پیانقمان بی بدات. که به یهکینک له کارهکهی ماریا ئیقانوقنا بینیی، دیار بوو بق کرینی پیویستییهکی مالهکه دهری کارهکهی ماریا ئیقانوقنا بینیی، دیار بوو بق کرینی پیویستییهکی مالهکه دهری هینابوو. هیچ کهسینک لهو ژوورهدا نهبوو. ئهسکهناسهکهم هه لگرت و له هینابوو. هیچ کهسینک لهو ژوورهدا نهبوو. ئهسکهناسهکهم هه لگرت و له بهرکم نا، بقچی؟ نازانم! نازانم! نازانم بقچی ئهوهم به بیردا هات. بهلهز گهرامهوه و



دووباره چوومهوه سهر میزهکه و دانیشتم. ئیدی نیگهران و سهراسیمه، وهکو ئەوەي چاوەروانى شىتىك بم، دانىشىتم. كەوتمە قسىان، دەتگوت ئسىتۆپى چهناگهم پچراوه، نوکته لهسهر نوکتهم دهگوت و پیدهکهنیم. نهوجا چوومه لای ئافرەتەكانەوە. دوای نزیكەی نیو سبەعاتیك، مقىق مقىقى گوم بوونى یارهکه، دهستی یی کرد، کارهکهرهکان پرسپارینچ کران، گومان کهوته سهر داریای کارهکهری مالهکه. بهنده زور به پهروشهوه خوم له مهسهلهکه هەلقورتاند، تەنانەت لە پرسوجۆيەكانىشدا بەشدارىم كرد، لە بىرمە كاتى داريا به تهواوهتی پهشنوکا، من کهوتمه خشت و پای تا قهناعهتی پی بکهم، که ئیعتراف بکات، سویندم بهسهر خوّم بوّ خوارد که کاریّکی وا دهکهم ماریا ئيڤانوڤنا لنيي ببوريّت، ههر ههموو ئهمه به بهرچاوي ميوانهكانهوه و له حوزوری ئەوانىدا بوو. همەموويان تەمەشاى منيان دەكىرد، منىش كىه ئەسكەناسىەكە لىە گىرفانما بىوو، بەدەم ئامۆژگارى و يەنىدو قسىەى زلەوە، بسکهی سمیلم ده هات و هیندهم کهیف به خو ده هات، شام به سهپان رانهدهگرت! ههر ئه و شهوه خوم به ریستورانیکدا کرد و سی روبلهکهم خەرجى مەينۆشى كرد. چوومە ژوورەوە، داواي يەك قاپ (لافيت)م كرد، بە بي مهزه! که پیشتر قهت شتی وام نهکردبوو، که به جاری قاپی داوا بکهم و هیچ خواردن و مهزهیه کی له گه لدا نه خوم. خوا خوام بوو، هه رچی زووتره له شهری ئه و یارهیه رزگار بم. کهچی نه ئه وسیا و نه دواتر ههستم به پهشیمانی و عهزابی ویژدان نهکرد. باوهر ناکهم قهت بتوانم جاریکی دی نهو کاره دووباره بكهمهوه، باوهر دهكهن يان نا، بهلامهوه گرينگ نييه، كهيفي خوّتانه. تەواو، ئەمە ھەموو چىرۆكەكە بوو.

داريا ئالكسيڤنا، به نەفرەتەوە گوتى:

- بیگومان، ئەمە خراپترین و دزیوترین کارى تەمەنت نەبووه!
 - ئافاناسى ئىۋانوۋىچ ھەلى دايە:
 - ئەمە كار نىيە، بەلكو حالەتىكى نەخۇشىيى دەروونىيە.
- ناستاسیا فیلیپوقنا، بی ئەوەى نەفرەت و بیزاریى خۆى وەشیری پرسیى:
 - ئەدى كارەكەرەكە چىي بەسەر ھات؟
- بق بهیانی یه کسه ر دهریان کرد، ئه و ماله، له و رووانه و و زور سه ختگیر



بوون!

- تۆش خۆت لى نەكرد بە خاوەن، وەكو بەرزەكى بانان بۆى دەر چوويت؟ فىردىش چىنكۆ، كە سەرى لە كارىگەرىى سەلبى چىرۆكەكەى بەسەر ئامادەبووانەوە سوور مابوو، گوتى:

- سهیره! یانی دهتانویست بچم، خهبهر له خو بدهم و دان به کاره دزیوهکهی خومدا بنهم!

ناستاسيا فيلييوڤنا، گوتى:

- که کاریکی ناشیرینه!

- حهی! دهتانه وی یه کیک بیت خراترین و قوّرترین کاری خوّی بگیّریته وه و ئه نجام به قوّری نه زانن؟ دیاره خراترین کار هه میشه هه ر نا شیرین و قیّزه و نه دوای توّریکی دی ئیشان پتروفیچ پتیتسن ئه مه مان بوّ ده سه امیّنی، زوّر که س به رواله ت جوان ده نویّن، وا ده نویّن که نموونه ی دروستکارین، چونکه ده و له مه ندن و خودان سه روه ت و سامانن! به لام له م روّرگاره دا چی زوّره ده و له مه ندو فودان سه روه ت و سامان زوّرن! به لام خوّرگه ده مانزانی چونیان ئه و سه روه ت و سامانه کو کردووه ته وه ... بیگومان ئه وانه له هیچ شیراج نابن و له روو دانامینن!

بهههرحال فردیش چینکق، پهتی پچریبوو، زمانی بهرهللا کردبوو، ههموو سنووریکی بهزاندبوو. لهپر چارهی گرژ بوو. لهوهدهچوو چاوهروانی ئهوه بی که چیرقکهکهی کاریگهرییهکی پیچهوانهی ئهم کاریگهرییهی ئیستای لهسهر میوانهکان ههبی، که ههلبهته چاوهروانییهکی سهیر و غهریب بوو! ههلبهته ئهم جوّره پیشبینی و چاوهروانیه که زادهی بی ئهقلی و توتسکی گوتهنی جوّره خوّ نوینییهکی تایبهتی بوو، شبتیکی باو بوو لای فردیش چینکو و دهگونه!

ناستاسیا فیلیپوقنا، زور توره بوو، نیگایه کی غهزه بناکی فردیش چینکوی کرد که وه کو که و چوو، ترس له سهراپای نیشت، له جینی خوی به بوو، هه ستی کرد سنووری به زاندووه و که میک زیاد روییوه.

ئافاناسى ئىقانوقىچ توتسكى بەدەم پىشىنيازىكى تەشەر ئامىزەوە گوتى:

- ئەرى، باشتر نىيەواز لەم ياريە بىنىن؟



پتیتسن گوتی:

- هەنوكە نۆرەى منە، بەلام من كە هەقى قىتۆم ھەيە، بەگويرى ھەقى ناقبرى، ھىچ شتىك ناگىرمەوە.
 - هيچ ناگٽريتهوه؟
 - ناتوانم ناستاسیا فیلیپوقنا. من ئهمه به کهربازار دهزانم نهک به یاری! ناستاسیا فیلیپوقنا، رووی کرده جهنهرال یهپانچین و گوتی:
- جەنەرال، پىيم وايە ھەنوكە نۆرەى تۆيە. ئەگەر تۆش قىتى بەكار بىنى، يانى يارىيەكەمان بە تەواوەتى ھەلدەوەشىتەوە، كە ھەلبەتە من ئەمەم زۆر پى ناخۆشە، چونكە بە نىياز بووم بەگىرانەوەى كارىكى تايبەتى ژىيانى خۆم، كۆتايى بە يارىيەكە بىنم، بەلام دەمويست دواى ئىوە، تۆ و ئافاناسى ئىقانوقىچ، بىگىرمەوە.

ئەوسا بە پىكەنىنەرە لە سەرى رۆيشت:

- بۆيە دەبى ھانم بدەن.

جەنەرال، بە جۆشوخرۆشەوە گوتى:

- ئا، ئەگەر تۆ بەلىن بدەى، من ئامادەم سەرپاكى چىرۆكى ژيانم بگىرمەوە. حەز دەكەم ئەوەشىت پى بلىم كە چىرۆكىكم ئامادە كردبوو ھەر كە نۆرەم ھات، بىگىرمەوە..

فردیش چینکن، که هیشتا مهلول و خهمین بوو، کهمیک بوژایهوه و بهدهم ژارخهنیکهوه گوتی:

- پایه بهرز، پیاو ههر به سیماتا، دهزانی که به چ ئاوو تاویک و، به چ شیوازیکی ئهدیبانه چیروکهکهت، رازاندووهتهوه.

ناستاسیا فیلیپوقنا، نیگایه کی سه رقه سه رقه ی جه نه را آلی کرد و بزهیه کی به پوویادا. ویزای ئه وه ش دیار بوو که دهم به دهم گررتر ده بوو، پتر نیگه ران و شپرزه ده بوو. (توتسکی)یش له وساوه، که زانیی ناستاسیاش، به آینی داوه چیر قرکیکی بگیریته وه، هه ستی به نیگه رانییه کی زور ده کرد.

جەنەرال، دەستى يېكرد، گوتى:

- گەلۆ، منیش وەكو ھەر مرۆقیكى دیكه، له ماوەى ژیانما، ریک كەوتووە كە كارى خراپ بكهم، كاریک كه پەشىمانى لەدوا بیت، بەلام خراپترن كارم



بهرای خوم ئهمهیه که ههنوکه بوتانی دهگیرمهوه. دروسته نزیکهی سی و يينج سال بهسهر ئهم چيرۆكەدا بوريوه، بهلام ههر كاتى بيرم دەكەويتەوه، دلم دهگوشریت، بهههرحال گهوجیتیهک بوو و کردم. نهوسا هیشتا له سویادا، تازه ئەفسەر بووم، بە خۆتان دەزانن تازە ئەفسەر يانى چى: خوينگەرمى گیرفانسیارد، لووتبهرزی، لات یالهوانی خوا. خزمهتکاریکم ههبوو به نیوی نیکیفۆر، ئەم پیاوە زۆر دلسۆزى من و به تەنگمەوە بوو. ھەموو ئەركىكى مالی له ئەستق گرتبوو، يينەويەرقى دەكرد، مالى پاک دەكردەوە، ژوورەكانى دەسىرى، تەنانەت لەپىناوى ئاسىوودەيى مندا، لە ھەر شوينىكدا شىتىكى بهردهست کهوتبا دهیدزی، به راستی کهسیکی به بهمه و دروستکار و سەرراست و مەردانە بوو. منیش دەرھەق بەوى ئاغایەكى سەختگیر بەلام بە ئينساف و داديهروهر بووم. ئەوسا له شارىكى چكۆلەدا جىگىر بووين، ماوهیه کله سهربازخانه دا ماینه وه، پاشان، کارتی نیشته جی بوونیان دامی، له گەرەكىكى قەراخ شاردا، لە مالى بىرەۋنى، ملازمىكى خانەنشىن، ئاكنجى بووم. ئەم داماوە، ژنیکی كورته بالاي، نزیكهی هەشتا سال دەبوو. له خانوویهكی دارینی له خوی ویرانتر و داروخاوتردا ده ژیا، ئهوهنده دهستکورت و نهدارا بوو، تەنانەت كارەكەرىكى نەبوو لە كاروبارى مالدا، يارمەتىي بدات، بەلام کاتی خوی که سوکاریکی زوری ههبووبوو، ئیدی به تیپهر بوونی روژگار هەندىكيان مرد بوون و ھەندىكيان لەو شارە باريان كردبوو، ھەندىكيانىش فه رامو شیان کر دبوو. میرده که ی چل و پینج سال له وه پیش مردبوو و هه ر لهويندهر به خاكى سپاردبوو. ماوهيهكى زور كچه خوشكيكى هينابووه لاى خــقى، ئــهم خوشــكهزايهى ئـافرهتيكى قــهموور بــوو، دهيانگوت، شــرنده و ئەھرىمەن سىفەتىكى، جادوگەر ئاسا بووە و جارىك قامكى مىمكى گەستبوو، به لام ئەوىش بەر لە سى سالنك مردبوو، ئىدى بىرەژن بە تەنيا مابووەوە و سنی دانه سال بوو به خوی و به تهنیا کاروباری مالهکهی بهریوه دهبرد. پیاو راست بلَّى لهو ماله دا زور بيتاقهت و بيزار بووم، هه ستم دهكرد له دوزه خام. به تاییاتی که نهو لهوه پیرتر بوو، که بتوانم وهکو هاودهم و هاونشین بەرخوردى دەگەل بكەم. ئەمە دريدرى كىشا تا رۆزىك لەنيو رەوە مریشکهکانما، که له شیریکیان لی دزیم. ئیدی تا ئهمروش نهمزانی کی ئهو



دزییه ی لی کردم، به لام هه ر شکم له و بو و. شه پنکی گه و ره مان له سه رئه م که له شیره کرد. ئیدی دوای ئه وه به ماوه یه کی که م توانیم له سه رداوای خوّم ئیزنی گورینی شوینه که م وه ربگرم، ئیدی گواستمه وه بق گه په کنکی دی، چوومه مالی کابرایه کی بازرگانی پدیندریژی خیزاندار، ئه وه نده جوان له بیرمه وا ده زانم ئیستایه. نیکیفور و من، پیره ژنمان جی هیشت و گواستمانه وه، هه ردووکمان زور خوشحال بووین.

دوای سی روز، که له مهیدانی مهشق و راهینان گهرامهوه، نیکیفور به پیرمهوه هات و گوتی: 'جهنابی سهروان، نه دهبوو قایی شورباکهمان بق پیرهژن بهجی بیلی، ئیستا قاب نیه شوربای تی بکهم. ههلبهته له سهرسامیدا وشک بووم و گوتم: "بۆچى جيمان هيشتووه؟" ههنگى نيكيفور له سيرى تا پیازی بق گیرامهوه، تومهز وهختی که بارمان کردووه، پیرهژن قایهکهی نه داوه تن و گوتوویه تی که گوایه من کاسه یه کی نه وم شکاندووه و نهویش ئەم قاپەي لەجپاتى كاسىەكەي خىزى ھەلگرتۆتەرە و گواپە مىن خىزم ئەو پیشنیازهم بق کردووه. که نیکیفقر ئهوهی بق گیرامهوه، خوینم هاته جقش، له داخانا گرم گرت و بهره و مالّی پیرهژن وهری کهوتم. که گهیشتمه ئهویندهر، ئیمانم له کهلهدا نهمابوو، سهیرم کرد پیرهژن به تاقی تهنیا له گۆشهیهکی دالانه که دانیشتووه و روومه تی ناوه ته ناوله پی و له تق وایه خوی له تیشکی ههتاوهکه دهپاریزیت. پهکسه ر دهمم لیکردهوه و بهر دهمریری جنیو و سخيفانم دا: "ههى بيره دەعەجانى ناشىرىن! ..." ئىدى دەمم لى بەرەللا كرد و به شینوازی کونی رووسی، ههرچیم له جنیو و قسهی ناشیرین دهزانی، ههمووم بهسهریا هه لرشت، به لام شتیکی زور سهیرم لی بینی: بهو دهقهوه که دانیشتبوو، رووی تی کردم و زهق زهق، چاوه ئهبلهقهکانی تیبریم و تاقه وشهپهکی له زار نههاته دهر، بهرد وهجواب هات، پیرهژن وهجواب نههات. به جۆرىكى سەير تەمەشاي دەكردم. وا دەھاتە بەرچاو بەدەم دانىشتنەوە كەمىك بههڙي. ئەنجام هيور بوومەوه. بەوردى تەمەشام كرد، چەند پرسىيارىكم لى کرد، به لام به تاقه وشهیه کیش وه لامی نه دامه وه. سه رم لهم بیده نگییه ی سوور ما، به تاییهتی له و جهوه دا که میشان به گیزه گیز دهسوورانه و ههتاو بهره و ئاوا بوون دهچوو. بهتهواوهتی سهراسیمه بووبووم، ئهنجام به شپرزهیی بهرهو مال پهل بوومهوه. بهر لهوهی بگهمهوه مال، سهرگورد ناردی به



شوينماو ناچار رؤيشتم بق پەلەكەي خۆم، بۆيە ديركەوتم و شەوى بق مال گهرامهوه، یه کهم قسمه ی نیکیفور ئهوه بسوو: "دهزانی قوربان، خساوهن خانووهکهی پیشوومان قهزاوبه لای تنی بردووه؟ پرسیم: کهی؟ گوتی ئەمشەو، نزیکەی سامات و نیونک دەبیت. دیاره ئەو كاتانامى كە مان جنیوبارانم دهکرد، له حالی مردندا بووه! باوهربکهن به جوری تاسام، تا ماوهیه کی زور ئه وجا وه خو هاتمه وه. ئیدی پیره ژن و تایوی پیره ژن بوو به نوسنهک و به بهروکی هزر و بیرمهوه نووسا، لیم نهدهبووهوه، تهنانهت شهویش هاته خهونم. دروسته من کهسیکی خورافاتی نیم، به لام بق ریوهرهسمی بهریکردن و ناشتنه کهی، که سنی روّ دوای مردنه کهی ئه نجام درا، چـووم. وام ليهات روِّر به روِّر زياتر بيـرم لهو ريكهوتـه دهكـردهوه. هەلبەتە نالىم ئەم چىرۆكە ھەموو ھۆشوگۆشى داگىر كردبووم، بەلام لەناكاوا بیرم دهکهوتهوه و ههستم به بیزاری و نیگهرانییه کی زور دهکرد. شیرزه دەببووم و دەپەشبۆكام. ئەنجام تېگەيشىتم ئەوەي لىە ھەموو شىتېك پتىر خەمبارى دەكردم ئەرەپە كە: ئەم ژنه، يان بە زمانى ئەم سەردەمە، ئەم بوونهوهره بهشهرییه، ماوهیه کی زور زور ژیابوو، له بیری مردن چووبووهوه ! کاتی خوّی مندال، میرد، خیزان، خرم و خوّیشی ههبووه، دهور و بهری پر له جم و جوّل و هاتوچو و، بزه و پیکهنین بووه، پاشان، لهناکاودا، ههموو شتیک له بهین چووه و ههلم ناسا چووه به ناسمانا و به تاقی تهنیا وهکو ميشميكي بايز گيژووير ماوهتهوه، دواجار خواوهند كۆتايى به ژيانى هينا، پیره ژنش له زهرده پهری هاوینه ئیوارانیکی ئارامدا، گیانی سیارد و چووه ریزی نهبووانهوه. هه لبهته دهشیت یهند و عیبرهت لهم دیاردهیه وهر بگیریت. جا وەرە بيهننه بەرچاوى خۆت، يارۆى تازە ئەنسەر، گەنجى بادىھەوا، لەو ساتهدا لهجیاتیی دووعای خیر و فرمیسکی مالاوایی، دهست بخاته کهلهکهی، خوی پر با بکات و له دوا سهفهری پیرهژندا، له سهر قاپیک، به دهمریژی پيسترين جنيو به ريي بكات! گوماني تيا نيه كه من تاوانباربووم، ئهمه هيچ چەند و چون و گەنگەشەبەك ھەلناگرىت. ھەرچەندە ماۋەبەكى زۆر بەسەر ئەو كارەدا تىپەريوه و تەبع و تەبيعەتى من گۆراۋە و وا تەسەور دەكەم مىن و ئەو كارە بە يەكدى نامۆين، كەچى تا ئىستاش ھەست بەداخ و كەسەر دەكەم، ييم سەيرە كە بۆچى لە دلم دەرناچيت! لە كاتيكا ئەگەر گوناھكاريش



بووبم، ههموو گوناه و خهتایه هی من و له ئهستقی مندا نهبووه، ئاخر بقچی دهبی له ههمان ساتدا بمریّت؟ ئهمه تهنیا یه کلیکدانه وه ههدهگریّت، ئهوییش ئهوه یه که نهو کاره خراب و قیزهونه ی من، زاده ی حالهتیکی سایکولوژی بووه. که چی ویّرای ئهوهش، ههر دلّم ئاسووده نهبوو تا نزیکه ی پازده سالیک لهمه و به بریارم دا که خهرجی دوو پیرهژنی که ترهخانه یه که نهستق بگرم، تا دوا سالهکانی تهمهنی دنیای فانیان به ئاسووده یی و بیخه می بهرنه سهر و به نیازم ئهم یارمه تییه به وهسیتنامه یه که به دایمی و له دوای خویشم ههر بمینیی. ئهمه ههموو چیروکه که ی من بوو. دووباره ی ده کهمه وه که رهنگه له ژیانی مندا زور کاری خراب و تاوانی دیکه ههبن، به لام که کاره ی که ههنوکه بوم گیرانه وه، به لای خومه وه، خرابترین کاره که به ثریانما کردبیتم.

ههر که جهنهرال، له قسهکانی بووهوه، فردیش چینکو ههلی دایه و گوتی:

- قوربان، تق لهجیاتیی چیرقکی خراترین کاری تهمهنت بگیریتهوه چیرقکی
باشترین کاری تهمهنی خقت بق گیراینهوه، ئهزت تیدا شهرمهزار کرد.

ناستاسیا فیلیپوقنا، به هیوری و خهمساردی و نهباوه رییه وه گوتی:

- جەنـەرال، بـە راسـتى وينام نـەدەكرد، ئەوەنـدە دەسـت و دل بـاش بـى! حەيفى... خەجالەت خۆم...

جەنەرال، بەدەم پىكەنىنىكى مەحەبەت ئامىزەوە گوتى:

- خەجالەت؟ بۆچى؟

ههنگی به کهشوفش و لهزهته وه قومیکی له شامپانیاکه ی دا. ههنوکه نوره ئافاناسی ئیقانوفیچ بوو که ئهویش خوی ئاماده کردبوو، سهربردهیه کهیدریته وه. ههمو ئاماده بووان، پیشبینی ئهوه یان دهکرد که ئه و به پیچه وانه ی پتیسنه وه قیت و به کار ناهینی، ههندیکیان، لهبه رههندی هوی تاییه تی، به تاسه وه چاوه روانی چیرو که کهی ئه و بوون و ژیراوژیریش تهمه شای ناستاسیا فیلیپو قنایان ده کرد. ئافاناسی ئیقانوفیچ، به و په ری ویقار و به دهنگیکی نهرم و خوش، دهستی به گیرانه وهی یه کیک له "سه ربرده خوشه کانی خوی" کرد. (پیویسته به له زئه وه بلیین که ئافاناسی ئیقانوفیچ، پیاویکی میانسالی، بالابه رزی، به هه یبه تی، که میک سه رتاسی، قر ماشو برنج بوو، تا راده یه که قاله و، گوناکانی خو و که میک ئال، دانه کانی عهمه لی بوون.



جلهکانی ده لب و گرانبه ها بوون، کراسیکی هینده سپی لهبه ربوو، چاوی ده خسته ریشکه و پیشکه و پیشکه و بیشکه و پیشکه و بیشکه و بیشکه ده ستی ده سبی بوون، موستیله یه که نه ناماسی گرانبه ها، له قامکی براتوته ی دهستی راستیا ده دره و شایه وه،) به دریز ایی ماوه ی چیروک گیرانه وه که ی نه و، ناستاسیا فیلیپو شنا چاوی بریبووه، نه و تقری و قهیتانانه ی سه ری قولی کراسه که ی رازاند بووه و به دو و قامکی ده ستی چه پی یاریی پی ده کردن و به جوری خوی خافلاند که فریا نه که و بو تاقه جاریکیش نیگایه کی یاروی چیرو کبیز بکات.

ئافاناسى ئىقانوفىچ، دەستى بە حىكايەتەكەى كرد و گوتى:

- ئەرەى ئەركەكەى منى سووك كردووە، ئەرەپە كە ناچارى ناچارم، دزيوترين و خراپترين كاريك بگيرمهوه كه له ژيانما كردوومه. جا لهم حالهتهدا، جنگهی هیچ دوو دلیهک نامینیتهوه، ویژدان و بانگهواز و گازی دل، خلّ به خلّ ئه و شته دهسه پینن که پیویسته ناشکرا ببیت و بیته زانین. پیویسته، هه لبه ته زور به داخه وه، دان به وه دا بنه م که له نیو هه موو کاره شینتانه و بی ماناكانما، يەكىكيان لە ھەموويان زياتر لە ناخما نەخشى بەستووە و قەت لە بیرم ناچیتهوه. ئهم بویهرهی باسی دهکهم هیی نزیکهی بیست سال لهمه بهره، چووبوومه گوندى بۆ سەردانى ئەفلاتوون ئوردنتسىيوڤ كە تازە بۆ پۆستى مارشالی چینی ئەشرافان ھەلبرىردرابوو و دەگەل ژنە گەنجەكەيدا ھاتبوو كە یشووهکانی کوتایی سال له ناو زهویوزار و مولکهکانی خویدا بهسهر بهریت. ئىدى سالىادى لەداپكبوونى (ئانفسىيا ئەلكسىيقنا)ش كەوتبووە ھەمان ماوەوە، ئيدى دوو كەرنىةقال و ئاھىەنگى سىەما سىازدرا بوو. لەو سىەرو بەنىدەدا رۆمانەكەي ئەلكسندەر دۆماي كور (شۆخەكەي كامىليا) تازە لەنتو كۆمەلگەي ئەشرافدا رەواجى يەيدا كردبوو، ھەرايەكى زۆرى لەو ناوەندەدا نابووەوە. ئەم بهرههمه، به بۆچوونى من كاريكى ئەدەبى نەمرە و پيرش نابيت. هەموو خانمانی شاره دی و شار ق چکه کان، به تایبه تی ئه وانه ی خویند بوویانه وه، زۆرپان بەدل بوو. جوانىي چىرۆكەكە، ناسىكىي ھەلوپسىتەكان، رەفتارى رەسىەنى شىا قارەمانى رۆمانەكە، وەسىفى ناسىكىي ژىنگە دلگىرەكان و ههرههموو ئهو ناستككاري و هونهر كياري و شييكردنهوه بهرزهي ليه سەرانسىەرى رۆمانەكمەدا بەدى دەكىرا (وەكىو بىەكارھىنانى چەپكىە گوللە کامیلیای سبی و سوور به نوره.) به کورتیپهکهی رومانهکه به شیوهیهکی



گشتی کاریکی زوری له دل و دهروونی خه لکه که کردبوو. ئیدی گولی کامیلیا بووبوو به موّدی روّ و خه لکی به پهروشهوه بهدوایدا دهگهران و به ههر نرخي بوايه دهيان كرى. جا من ناليم، ئيوه خوتان بلين چون له شارۆچكەپەكى بچووكدا، لە حالبكا ھەموو خەلكى بيانەوى گولى كامىليا بۆ كۆر و ئاھەنگى سەما بكرن، با ئاھەنگەكان زۆرش نەبن، چۆن ئەو ھەموو گوله دەسىت دەكەرىخ؟ جا لەو سەرو بەندەدا پتروس فورخوفسىكى شىيت و شهیدای ئانفسیا ئەلكسىقنا بوو، تاكو ئىستاش نازانم ئاخق راز و نیازیكیان لهننواندا ههبوو یان نا- مهبهستم ئهوهیه که نازانم به راستی به ئومیدی شتنک ههبوو یان نا؟ ئهو گهنجه داماوه، وهکو سهگی پی سووتاو، لیره و لەوى كەوتبوۋە تاقىبى گولى كامىليا تا بى ئاھەنگى ساليادى لەداپكىوۋنى ئانفیسا ئەلكسىقناي بكريّىت.. دەنگىزى ئەرەش داكەرتبور كى كۆنتىسە سووتسكى دەسته خوشكى هاوسەرى فەرمانىدار و سۆفيا پسىپالوقا لە پترسیبۆرگەوە دینن و به چەپک گولى كامپلیاى سیپیەوە دینن. ئانفیسا ئەلكسىقناش حەزى دەكرد كەسىپك ھەبىت و چەپكە گولى كامىلياي سوورى بق بیننی و رەونەقیکی ئەفسووناوی پەیدا بكات. ئیدی ئەفلاتوونی بیچارە، ویل و سەرگەردان، بيھودە عەودالى ئەم گوله بوو. ئاخر يارق ميردى ئانفسىيا بوو و به لیننی یی دابوو که چه یکه کامیلیایه کی سووری بق پهیدا بکات. دهی چار چىيە؟ كاترىن ئەلكسندرفنا مىتشىفا، كە لە ھەموق شىتىكا رەقىيى سەر سەختى ئانفسيا ئەلكسىۋنا بوو، ھەۋركىيەكەيان بەرادەيەك بوو كە سىنبەرى يەكتريان به تیر دەنگاوت، ئەم ئافرەتە، رۆژنک بەر لە دەستىپكردنى ئاھەنگەكە، ھەرچى گوله کامیلیای سووری ده قه رهکه هه بوو، کنی کردبوه وه. ده زانن چے، قەوما؟ ئانفسىيا ئالكسىۋنا. شىت ئاسا سەرى كردە گريان، لە داخا بورايەوە... ئەفلاتون، بە تەواۋەتى شىرزە بوو! ھەلبەتە ئەگەر پتروس بىتوانىبا لەم ساتە هەستيارەدا چەپكە گوڵى دڵخوازى خۆى پەيدا بكات، بۆ خۆى خەنى دەبوو، چونکه لهم جوّره حالهتانه ا پیزانین و منهتباری ژن لهراده به ده ره و سنووری نیه. ئیدی پتروس، شینت ئاسا، سهری به ههموو کوننکا دهکرد و له ههر دەرگاپەكى دەدا، بەلام بېھودە، زۆرانبازى دەگەل مەحالدا دەكىرد. ئىدى واقيعهكه وا بوو!

ئندوارهى بنش ئاهمهنكى ساليادى لهدايكبوونهكمى ئانفسيا و ئاهمهنكى



سهماکه، چووم بق مالّی زوبکوف که دراوسیّی مالّی ئوردنتسیف بوو. سهعات دهی شهو بوو، لهوی بهریّکهوت (پتروس)م بینی، له کهیفان له پیستی خوّی نهده هیوری. پرسیم:

- خیره، چی رووی داوه؟
- ئۆرىكا(*) (دۆزىمەوە)!

گوتم:

- سەيرە! بە راست؟ چۆن دۆزىتەوە؟ لەكوى؟
- له شارۆچكەى يكسايسك (شارۆچكەيەكى چكۆلەيە، بىست فەرسەخىك لەويوە دوور بوو) بازرگانىكى پىرى رىشنى دەولەمەندى لىيە، ناوى تريبالوفە. ھەر خۆى و ژنەكەيەتى. منداليان نىيە، لەجياتىي مندال، كەنارى بەخيو دەكەن، زۆر ئاشقى گولان و كامىليايان ھەيە.
 - باشه خق ئەمە مسۆگەر نىيە، تەقو نەياندايتى؟
 - خوّمی له بهرپییان دههاویژم و بشمکوژی هه ناستمهوه تا گولم نه داتی!
 - كەنگى دەچىت بۆ لاى؟
 - سارەزى، سەعات پينج.
 - چاكه. دووعاى خيرت بق دهكهم!

به راستی ههستم به شادیه کی زور کرد. گهرامه وه بن مانی ئوردنتسیف. شهو درهنگ بوو، لهو کاته دا که ده چووم بچمه جیوه تا بخه وم، له ناکاو دا خهیالی کی سهیرم به میشکا هات. به له زچووم بی موبه قه که، ساقیلی گالیسکه رانم بیدار کرده وه، پیم گوت له زهرفی نیو سه عاتدا گالیسکه که ئاماده بکات، به نینم دایه که هه قی ئه وه پازده روبل به خشیشی ده ده می، له ماوه ی نیو سه عاتدا، ئه سب و عهره بانه ی حارز کرد و له به رده گا چاوه روانی من بوو. پییان گوتبووم که ئانفسیا ئالکسیفنا، تووشی سه ریه شه بووه و تای لیه اتووه و ورینه ده کات و ده بزرکینی.

سواری گالیسکه بووم، بقی دهر چووین، یکسایسک خوت بگرهوا هاتم. پیش سهعات پینج گهیشتمه قهراخ شار، لهوی وهستام و چاوه پوانی هه لاتنی پوژم کرد. که پوژ هه لات که و تمهوه پی، سهعات حهوت خوم گهیانده مالی تریبالوف، حال و حیکایه ته که م بق گیزایه وه و گوتم:

- گوڵی کامیلیات ههیه؟ وهره پیاوی چابه، وهکو بابیکی دلوقان فریام بکهوه



و پزگارم بکه، خوّم له به رپیانت داویم و به مهمنوونییه وه لیّت ده پاریمه وه. کابرا، پیرهمیریکی بالابه رزی، پورسپی، بهگور و به ههیبه ت و ترسناک بوو. وهلامی دایه وه:

- نا.. نا. نا! نابى، ناتىدەمى، بەخۆرايى خۆت مانىدوو مەكە، مەحاللە ناتىدەمى:!

خوّم هاویشته بهریپیانی، کهوتمه سهر چوّکان. کابرا ترسا، هاواری کرد.

- ئەوە چ دەكەى كورم؟ خودايا، بۆچى وا دەكەى؟

هاوارم كرد:

- مەسەلەكە، ژيان و مەرگى ئىنسانىكە!

گوتى:

- ئەگەر مەسەلەكەوايە... برق گوله كامىلياكان بچنه، له راى خۆا بيانبه.

ههستام، چی کامیلیای سوور له باخچهکهیدا ههبوو، ههموویم چنی. گول بوون ئهمما گول! تا حهزکهی دلگیر و جوان! پیرهمیر ئاهیکی ههلکیشا. ئهسکهناسیکی سهد روبلیم دهر هینا و بوم دریژ کرد.

گوتى:

- نا،کورم نا، جنیوی وام پیم مهده!

گوتم:

- باشـه مـادام وایـه، تکـا دهکـهم پارهکـهم لـی وهر بگـره و بیـده بـه نهخوشخانهکهی ئیره، تا بیکهنه مهسرهفی نهخوشهکان.

گوتى:

- ئەمەيان شىتىكى دىكەيە گيانە! ئەمە كارى خىرە، خواش پىنى خۆشـە. من لەجياتىي تۆ ئەم بەخشىيە پىشكەش بە خەستەخانەكە دەكەم.

خۆشم لەو پىرەمىردە ھات، رووسى ئەسل بوو، تاسەر مۆخ، رووسى بوو، رەسەنايەتىى لىدەچۆرا، ديار بوو لە بنەمالەيەكى خانەدانە.

من که به ئاواتی خوّم گهیشتبووم، بهوپهری خوّشحالی گهرامهوه، به لام لا ریّم گرت تا له ریّگه تووشی پتروس نهبم. که گهیشتمهوه یهکسهر چهپکه گولهکهم نارد، تا ههرکه ئانفیسا ئالکسیڤنا له خهوا رابوو، پیشکهشی بکهن... ئیدی خوّتان تهسهوری سهرسامی، منهتباری و فرمیسکی ههقناسی ئهو ژنه بکهن! ئهفلاتوونی میردی، که دویننی خهریک بوو له داخانا دهمرد، سهری



خسته سهر شانم و ما بگری. ئەفسووس هەموو میردیک لهو رۆژەوه که زەوجینی شەرعی پهیدا بووه، تاکو ئەمرۆکه هەر وا بوون! ئەوەی راستی بی زات ناکهم هیچی تر لهو بارەیهوه بلیم، جگه لهوهی که ههموو ئاواتیکی ئهو پتروسه بهستهزمانه به تهواوهتی ههرهسی هینا. ههوهل جار وام خهیال دەکرد ئهگهر به حهقیقهتی ئهم کارهی من بزانیت لهوهیه گۆشاوگۆش سهرم ببریت و تهنانهت خویشم بو شهر و رووبهرووبوونهوه ئاماده کرد، بهلام شتیک رووی دا که ههرگیز تهسهورم نهدهکرد، باوهرم نهدهکرد شتی وا روو بدات: پتروس بورایهوه، شهوی کهوتهورینه و دهی بزرکاند، بو بهیانی تایهکی توندی لیهات، وهکو مندال، بهدهم ههنسک ههلدانهوه زور زور دهگریا. دوای مانگیک، پاش ئهوهی چاک بووهوه، داوای کرد بو دهقهری قوقاز * نهقل بکریت. ئهم کارهی له چیروکی خهیالی دهچوو! ئهنجام له شهری قرمدا کوژرا. جا ههر لهو سهروبهندهدا بوو که ستیفان فورخوفسکی ی برای، لهو کوژرا. جا ههر لهو سهروبهندهدا بوو که ستیفان فورخوفسکی ی برای، لهو

لیتانی ناشارمهوه تا سالانیکی زور لهوهدوا، بهدهم عهزابی ویژدانهوه دهتلامهوه: بوچی و به چ مهبهستیک ئه جهزرهبهیهم لی دا، ئه و غهدرهم له پای چیی لی کرد؟ جا خوزیا منیش وه کو ئه و شهیدای ئانفیسا ئالکسیفنا بوایهم و به پهقیب و هه قرکی خومم زانیبا تا به وه که میک دلّی خوم داباوه، به لام شته که وانه بوو! ته نیا جوره موزیری و گوساخیه کی پووت بوو و به به به به به به به به به کولهم له کیسی نه دابا، له وه بوو تا ئیستاش هیچی تر. ئه گهر من ئه و چه پکه گولهم له کیسی نه دابا، له وه بوو تا ئیستاش ژیابا و زوریش به خته وه ربوایه و هه رگیز بیری له وه نه کردباوه که بچیته شه ری تورکان.

ئافاناسى ئىقانوقىچ، وەكو چۆن بە ھۆورى و ئارامى دەستى بە چىرۆكەكەى كردبوو، بەو ئاوايەش كۆتايى پى ھۆنا. ئامادەبووان كە سەرنجى ناستاسىيا فىلىپوقنايان دا، دىتيان گر لە چاوانى دەبىنتەوە، تەنانەت كە ئافاناسى ئىقانوقىچ لە چىرۆكەكەى بووەوە، لىوانى لەرزىن. ھەموو ئامادەبووان، بەكونجكاوى دەيانروانىيە ئەو جووتە.

فردیش چینکق، که زانیی قافی قسه هاتووه، به ئهوکی پر له گریانهوه گوتی:

- فردیش چینکقیان هه لخه له تاند! پنیان رابوارد! ده سخه رقیان کرد! ئه وه
پنی ده گوتری خاپاندن و خه له تاندن!



داریا ئەلکسیقنا کە لە دۆستانى دیرین و شەریک و هاودەستى هەمیشەیى توتسكى بوو، بە كەشوفشەوە گوتى:

- كى زۆرى لىكردبوويت! تۆ كە كارى خۆت نازانى، بۆ گلەيى لە خەلكى دەكەيت؟ دەبوايە لە ھەوەلەوە لە گەمەكە بگەيت. دەبوايە لە خەلكانى فامىدە و زىرەكەوە فىرى بىت.

ناستاسيبا فيليپوڤنا، به ساردى و بيموبالاتييهوه گوتى:

- ئافاناسى ئىقانوقىچ، ھەق بە تۆيە، ئەم گەمەيە زۆر ناخۆشە، ئىنسان بىزار دەكات، با وازى لىن بىنىن. منىش بەلىنى ئەوەم دابىوونى كە چىرۆكىك بگىرمەوە، مىن ئەوەى خىزم دەگىرمەوە و پاشان بە كۆملەل دەكەويىنە وەرقبازى.

جەنەرال، لە خۆشيا، بە گەرمى گوتى:

- به لام با جارئ گويمان له چيرۆكەكەي تۆ بيت!

ناستاسیا فیلیپوڤنا، لهناکاوا، به دهنگیکی روون و رهوان، بی ئهوهی له جینی خوی بجوولیّت، رووی کرده میرزاده و گوتی:

- میرزاده، ئهم دوو دوسته ئازیزهی من دهبینی: جهنه رال و ئافاناسی ئیفانوفیچ، ئهمانه دهیانه وی به شووم بدهن، حهز دهکهن شوو بکهم، حهز دهکهم رهئی تو بزانم، چ دهلینی: شوو بکهم یان نا؟ تو چی بلینی وا دهکهم.

ئافاناسى ئىقانوقىچ، رەنگى زەرد ھەڵگەرا، جەنەراڵ لە جىنى خىقى وشىك بوو، ھەموو ئەوانى دى مليان قووت كردبووەوە و تەمەشاى مىرزادەيان دەكرد. گانيا لەسەرساميا لە جىنى خىقى وشىك بوو. مىرزادە، بە دەنگىكى لەرزۆك گوتى:

- شوو بكهيت... به كنى؟

ناستاسیا فیلیپوفنا، به ههمان پایهداری و رهوانی، بهرسفی دایهوه:

- به كاڤريلا ئارداليوفيچ ئيڤولكين.

بیده نگی، بق چهند ساتیک بالی به سهردا کیشان. میرزاده، که پیده چوو، بیده وی قسان بکات و بقی نهده هات، وهکو نه وهی باریکی قورس به سه دلیه وه بی، نه نجام دوای نه وهی به هه زار زه حمه ته هه ناسه ی وه به هاته وه، به چیه گوتی:

- نـ... نا... شووى پي مهكه؟



ناستاسیا فیلیپوڤنا. رووی کرده گاڤریلا و به دهنگیکی زولال و پر ههیبهت و متمانه وه گوتی:

- به قسهت دهکهم، تهواو! گافریلا ئاردالیونوفیچ خبّ گوینت له بریاری میرزاده بوو؟ ئهوه بریاری منیشه. با ئیدی ئهم مهسهلهیه به یهکجارهکی لیرهدا ببریتهوه!

ئافاناسى ئىۋانوقىچ توتسكى، بە دەنگىكى لەرزۆك گوتى:

- ناستاسيا فيليپوڤنا!

جەنەرالىش، بە دەنگىكى كارىگەر، بەلام نىگەران، گوتى:

- ناستاسيا فيلييوڤنا!

ژاوهژاویدک کهوته نیو میوانه کان، سهرسامی و حیرهت بالی به سهردا کنشان.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، به سهرسامی چاوی برییه میوانهکانی و گوتی:

- چیتانه به ریزینه؟ بۆچی حه پهسان؟ بۆ وا شپرزه بوون؟

توتسكى، كەوتە مىنگەمىنگ و بە دەمەلالكيوه گوتى:

- به لام... ناستاسیا فیلیپوقنا، تق به لینت دا... به خوایشتی خقت به لینت دا، کهس زقری لی نه کردبووی... ده تتوانی... تا راده یه ک... مدارا... من ناتوانم... له وه یه ... به لام.. به هه رحال: هه نوکه.. له م کاته ناسکه دا.. له به رده م ئه م هه موو خه لکه، به م شیوه یه... کوتایی، وه کو "گه مه یه کی بچووک" کوتایی به م مه سه له جید دییه بینین، ئاخر ئه مه مه سه له ی ئابرووه، مه سه له ی دل و دلدارییه... مه سه له یه که و در در شتی ییوه به نده...



موویهکهوه بهند بوو، ئیدی چ شتیک لهمه جیددیتر دهبیت.

جەنەرال، كە زۆرى پىناخۆش بوق، ئەق ھەمۋۇ بايەخە بە مىرزادە درابوق، كەۋتە پرتاندن:

- به لام بۆچى مىرزادە؟ چ پەيوەندىيلەكى بەوەوە ھەيلە؟ چ شىتى ئەوى گەياندووەتە ئىرە؟ لىرە چ دەكات؟.
- من بۆیه راویژم بهمیرزاده کرد، چونکه له ههموو تهمهنما، یهکهم پیاو بووه که بتوانم له دلسوزیی وی دلنیا ببم، ئهو له یهکهم نیگاوه متمانهی به من کرد و منیش باوه و متمانهم بهوی ههیه.

سهرهنجام گانیا، به دهنگی لهرزوک و رهنگی زهرد و لیوه لهرزیوه، گوتی:

- من تهنیا ئەرەم بىق مارەتەرە كە سوپاسى لوتف و مىھرى بىپايان و رەفتارى مەحەبەت ئامىزى دەرھەق بە خىقم، بكەم... ھەلبەتە چارەروانى ئەمەى لى دەكرا. بەلام... مىرزادە... مىرزادە و ئەم مەسەلەيە... دىارە...

ناستاسیا فیلییو ثنا، له پر قسه که ی پی بری و گوتی:

- مەبەستت ئەوەيە، مرخى لە ھەفتا و پىنج ھەزار رۆبلەكە خۆش كردووه؟ چاوى لەو ھەفتا و پىنج ھەزار رۆبلەيە، وا نىيە؟ حاشا مەكە، خۆت مەدزەو، دەقاودەق دەتويست ئەوە بلنى! ئافاناسى ئىقانوقىچ، من شتىكم بىرچوو بىلىم، ئەويش ئەمەيە: ھەفتا و پىنج ھەزار رۆبلەكەت وەر بگرەوە و بە خۆرايى، بى ھىچ داوايەك ئازادت دەكەم! ئىتر بەسە! تۆش پىويسىت بە ئازاديە! نۆ سال و سىي مانگ! بەسە! لە سىبەيەو، ژيانىكى نوى دەست پىي دەكات، بەلام ئەمرۆ ئاھەنگى سالىادى لەدايكبوونى من دەگىرىن، ئەمە يەكەم جارە كە لە تەمەنما، مولكى خۆم بم، خاوەنى خۆم بم، لە ھەر كەسىكى دى، ئازادى ئازاد بىم! جەنەرال، تۆش مروارىيەكانت وەر بگرەوە، پىشكەشىي ژنەكەتى بكە! فەرموو ئەوە مرواريەكانت، بىگرە! لە سىبەيەوە ئەم شىوقەيە جىي دىللم، گەلۆ لەمرۆ بەدواوە ھىچ شەوكۆرىكى نابىت!

ئەو قسانەى كرد و ھەستا، وەكو ئەوەى ليبرابى مەجلىسەكە جى بىلىن. لە ھەموو لايەكەوە دەنگ بەرز بووەوە:

- ناستاسيا فيليبوڤنا! ناستاسيا فيليبوڤنا!

هـهموو پهشـۆكان، لـه جينى خـق ههسـتان، لـه دهورى وى خـر بـوونهوه و بهوپهرى نيگهرانى گوييان له قسه پچر پچرو ورينه ئاساكانى دهگرت. هـهموو



ههستیان دهکرد ئهم ماسته موویه کی تیدایه، به لام تینی نهدهگه یشتن، نهیانده توانی سه ری لی دهر بکهن و بق خویان لیکی بده نهوه.

له و دهمه دا، له پر دهنگی به رز و زبری زهنگی ده رگا به رز بووه وه، ریک وهکو لیدانی زهنگی ده رگاکه ی ئه و ئیواره یه ی مالی گانیا بو و.

ناستاسیا فیلیپوٹنا هاواری کرد:

- ئەھا... ئىدى تەواو، ھەموو شتىك كۆتايى ھات! ھەنوكە سەعات يازدە و نيوه! گەلۆ، تكايە دانىشىن. ئىدى وەختى كۆتايى مەسەلەكەيە!

ئه و قسانه ی کرد و دانیشت. بزهیه کی سهیر و غهریب که و ته سهر لیّوی. بیّده نگ بو و به دهم چاوه پروانییه کی تامه زروّه دهیپوانییه دهرگاکه.

پتیتسن، له بنه لیوانهوه به خوی دهگوت:

- بيگومان، روگوژينه، به خق و سهد ههزار رقبلهکهيهوه هاتووه!

يەراويز:

* - ".. ئۆرىكا..." وشىەپەكى يونانيى كۆنە بە ماناى "دۆزىمەوە" دىت. گوايە ئەرخەمىدس كاتى لە گەرماوا دەبى و بەدەم بىركردنەوەوە ياسايەكى فىزيايى دەدۆزىتەوە، لە خۆشىيا لە گەرماوەكە دەر دەپەرىتە دەرەوە و ھاوار دەكات: "ئورىكا..." واتە دۆزىمەوە... دۆزىمەوە.

* - داوای کردبوو بق ده شهری قوقاز نهقل بکرینت... ده شهری قوقاز له و پوژگاره دا ناوچه یه کی نائارام بووه، شهری تیا بووه، بویه به نیمچه تاراوگه یه کی فهرمیی سه ربازان و فهرمانبه ران له قه نه مدراوه، هه روه ها شوینی بووه که خه ناکانی ره شبین و نامراد و شاعیران، سه ری خویان بو نه وینده ره ناگرتووه.

فهسنى يازدهيهم

کاتیای « کارهکه شیرزه و ههراسان وهژوور کهوت و گوتی:

- ناستاسیا فیلیپوقنا، مهگهر خوا به خوّی بزانی چ قهوماوه! نزیکهی ده دوازده پیاو رژاونه مهده خهله که، ههموویان مهست و سهرخوّشن، ده نین ده نین پنی بلّی روگوژین هاتووه و گوایه تو به هاتنه کهیان دهزانی.
 - دروسته كاتيا، يهكسهر بيانهينه ژوورهوه!
- به راست؟ ههر ههموویان بینمه ژوورهوه خانم؟ ئاخر وهزعیان تهواو نییه، فوول سهرخوشن، لالا موو دهکهن! پیاو لییان دهترسیت!
- به لن ههر ههموویان کاتیا گیان، ترست نهبی ا دوا به یه کیان بینه ژوورهوه، دهنا خویان به توبزی وه ژوورده که ون. گویت لینبیه له ئیستاوه چ ههرا و زهنایه کیان ناوه ته وه ههمان ههرا و ههنگامه یه که نهم پاش نیوه رویه نابوویانه وه.

هەنگى ناستاسىيا فىلبوقنا، ئاورى لە مىوانەكانى دايەوە و گوتى:

- خانمان، ئاغایان، رەنگه پیتان ناخۆش بین، که له حوزوری ئیوهدا، پیشوازی لهم گروپه دهکهم، زوّر به داخهوهم، بمبورن، به لام چار نییه و دهبی وابیت. من یهک له باری خوّم، زوّرم پی خوّشه ههمووتان شایهدی ئهم کوّتاییه بن، به چاوی خوّتان بیدینن. هه لبه ته ئازادن له وه ی چی به باش ده زانن، وا بکهن!

میوانه کان سه رسام و حه په ساو، تهمه شای په کتریان ده کرد. ئیدی دهر



كەوت كە ئەمبە سىينارىۆيەكە و يېشىوەختە ئامادە كىراوە و نەخشىەي بىق دانراوه، مه حاله بشیت ناستاسیا فیلیپو فنا، له فکرهکهی ژیوان بکریتهوه، با فكرهيه كي شيئتانه ش بين! ههركهسه و لهلاي خوّيه وه دهيويست بچيته بنجوبناوانی مەسلەكە و بزانى چىيلە. بەھلەرجال كەسلىان ناھبوو، زۆر بترسينت. تهنيا دوو ئافرهتيان لهناودا بوو: پهكهميان داريا ئەلكسىقنا بوو كه ژنیکی کارامه و زیرهک و دنیا دیده بوو. به ناسانی کولی نهدهدا و ترساندنی ئاسان نهبوو. دووهمیان ژنیکی بیگانهی بیدهنگ بوو، لهوه نەدەچوو ھىچ سەرەدەرىك لە مەسەلەكە بكات، چونكە ژنىكى ئەلمانى بوو به ریبواری ریی کهوتبووه پترسبورگ و یهک وشه رووسیی نهدهزانی. چەند دلرفىن و جوان بوو، ئەوەندەش كەللەپووت دىاربوو. ھەرچەندە لە مير نهبوو هاتبوو، به لام بق ههندي كور و ئاههنگان دهعوهت دهكرا. تا بليم تهریوش و ئالووالا جل بوو، قری به جوری ئارایش دابوو دهتگوت بق ييشبركي خوى ئاماده كردووه، خهلكي بق ئاههنگان دهعوهتيان دهكرد، تا وه کسو تابلزیسه کی دلگیسر دای بنسه ن و رهونسه ق و جسوانی بسه کسور و مەجلىسەكەيان ببەخشىت، رىك وەكو ئەوانەي تابلۆيەك يان گولدانىك، يان پەیكەرىك يان دىمەن و نیگارىكى گرانبەھا، له دۆست و ئاشىنايان بە ئەمانەت وەر دەگرن و مالەكەيانى بى دەرازىنىنەوە و مىوانى و بۆنەيەكى يے دەبەنە سەر.



بيلسي. سهبارهت به ئافاناسي ئيڤانوفيچ، ههلبهته ئهو وهزع و حاله نا هـهموارهی پـێ خـۆش نـهبوو، بـهلام لهسـهر ئاسـتی شهخسـی، پهيوهنديي راسته وخوی به مهسه له که وه هه بوو و نهیده توانی دهستبه رداری بیت، ئەگەرچى مەسەلەكە ئاوەرق و ئاراستەيەكى شىپتانەي وەر گرتبوو! بۆپە بریاری دا وهکو شایهتیکی بیدهنگ، به حورمهت و ویقارهوه تا کوتایی بميننتهوه! جهنهرال (يهيانچين)يش كه توزي لهوهييش، بهو شينوازه ناشیرینه، دیارییهکهی بهسهردا درابووهوه، تهنیا کهس بوو، که ههقی خوی بوو بهو وهزع و حاله ناههمواره، قهلس و توره ببیت، بو نموونه له هاتنی خەلكى وەكو روگوژين يەست بى، كە بى ئەو نەك ھەر ناخۇش، بەلكو جۆرە سووكايەتىيەك بوو، بېن بە ھاونشىن و ھاو مەجلىسى ئەو جۆرە خەلكە. يان بېي بە ھاونشىنى خەلكى وەكو يتيسىن يان فردىش چىنكۆ. ئەمە بق كەسىپكى وەكو ئەو شكستىكى ئاشكرا بوق، بەلام سەرەنجام ھەستكردن به واجب و حیسابکردن بن ینگه و پایهی کومه لایه تی خوی و ریزگرتنی خودی خوی، بهسه ریا زال بوو، وای لی هات ته حه مولی هاتنی رو گوژین و دارودەسىتەكەى نەكات، بۆيە ئاورى لە ناستاسىيا فىلىپوقنا دايەرە تا تىي بگەيەننت كە بە نيازى رۆيشتنە، بەلام ھەر كە زارى ھەلننا و ويستى قسان بكات، ناستاسيا فيليپوڤنا، قسهكهى يى برى و گوتى:

- ئا... جەنەرالْ... لەبىرم چووبوويت! بەلام باوەر بكە پىشىبىنىى نارەزايى تۆم كردبوو. ئەگەر زۆر بەم وەزعە قەلسى، من بە زۆر گلت نادەمەو، ھەرچەندە زۆر حەز دەكەم لەم كات و ساتەدا لىرە بمىنىتەوە. بەھەرحال زۆر منەتبارى ناسىن و دۆسىتايەتى، چاكە و پياوەتى تۆم و شانازىي پىوە دەكەم، بەلام ئەگەر دەترسىت كە...

ههستی خۆبهگهورهبینی و جوامیری له لای جهنه رال ها پوژا و گوتی: - به یارمه تیت ناستاسیا فیلیپوثنا! ئه وه تق لهگه ل کیته ؟ وام دهناسیت،

حهیفت نه کرد! من تهنیا له پرووی هه ستکردن به مه سئولیه ته وه، له پرووی داستورییه وه ده مینمه وه، من ناماده م له پیناوی تقدا هه رکاریک بکه م، به تایبه تی نامی و خه ته دینک له نارادا بیت، به لام لیتی ناشار مه وه که



زۆر نیگەرانم، مەبەستم ئەوەپە لەگینە مافورەكان بلەوتینن، بیان درن یان شىتیک بشىكینن... بە قەناھەتى مىن نەدەبوو رییان بىدەیت بینە ژوورەوە ناستاسیا فیلیپوڤنا!

فردیش چینکق هه لی دایه:

- ئەرە روگوژين خۆيەتى!

جەنەراڵ، دەرفەتى ھىنا و بەلەز بە گوينى (ئافاناسىي ئىڤانوڤىچ)يدا چپاند و پرسىيى:

- تــق دەلىّــى چــى؟ ھەســت ناكــەى شــىت بــووبى،؟ شــىتى بــه مانــا مەجازىيەكەى نا، بەلكو بە مانا يزيشكىيەكەى..

ئافاناسى ئىۋانوۋىچ توتسكى، بە ئەسپايى وەلامى دايەوە:

- پیشتریش پیم گوتبووی که ئامادهیی شیتبوونی تیایه...
- جا ئىسىتا ئەم ھەلچوون و ھاروژانەشى ھاتووەتە سەر...

گروپهکهی پوگوژین، ته قریبه ن هه مان ئه و که سانه ی پاش نیوه پوق ئه و پوژه بسوون، ته نیا دوو که سسی تازه بسان به گه که که وتب ورن. یه کنیکیان پیره میریکی، فه پرتوس بسوو کاتی خوی سه رنووسه بی پیره میریکی، فه پرتوس بسوو کاتی خوی سه رنووسه بی په رپووت بوو، که له ترسی ناوز پاندن و جنیوان به رتیلی ده درایه، ده لین جاریک ددانه زیپه کانی ده خاته بارمته وه و پاره که ی خه رجی باده نوشی کردبوو. ئه وی تریان ملازم دووه میکی خانه نشین بوو، له پروی ئه رک که ده و پیشه و به هه فرک و په قیبی سه رسه ختی سه رقکی گروپه که، که که ته یه کی ده س و مه چه ک ئه ستوور بوو، ده ژمیر در دا. هیچ یه کیک له ئه ندامانی گروپه که ی پراسپکتدا، له گزشه یه کی هه تاوگیردا تووشی بووبن، که شه قامی نوفسکی پراسپکتدا، له گزشه یه کی هه تاوگیردا تووشی بووبن، که له ویدا پی به پیبواران ده گرت و به شیوازی ئه دیبانه ی مارلینسکی پروسه را سه ده قه ی لی و در ده گرتن و وای لی ده گه یاندن که جاران، وه ختی بووه، هه رکه سیک داوای کومه کی لی کردبایه، به جاری، له جاران، وه ختی بووه، هه رکه سیک داوای کومه کی لی کردبایه، به جاری، له یه که شوین، ده – پازده پوبلی داوه تی. زوری پینه چوو که ئه م دوو په قیبه به چاوی در منایه تی سه پری یه کیان ده کرد. یاروی ده ست و مه چه ک



ئەستوور (سەرۆكى گرويەكە) زۆرى لە بەر گران بوو كە ئەم (سوالكەرە) هاتبووه ناو گرویهکهیان و ئهمهی به سووکایهتی بق خقی دهزانی، چونکه به تەبىعەت شەرانى بوو، ھەندى جار ورچ ئاسا، لە بەر خۆپەوە دەپىرتاند و دەيبۆلانىد و بەوپىەرى بىنزارىيەوە دەيروانىيە بىشىكەوتن و بىشىقەچوونى ئهم "سوالْكهره وه كه لهوه دهچوو كابرايهكي كارامه و به سياسهت و ليزان بنت. ئاشكرا بوو ئەم ملازم دووەمه، يەكنك بوو لەوانەي حەز دەكەن بە سیاسه و ئهقل بگهنه مهبهست و مهرام، نهک به هیز و زهبری بازوو. ئەممە جگە لەوەي قەلافات و بالاشمى، بە ئەندازەي قەد و بالاي ئاغاي سەرۆكى گروپەكە نەبوو. چەند جارىك، بە شىنوازىكى نەرم و ناراستەوخۆ، بيّ ئەوەي بچيتە ناو گەنگەشىەيەكى راستەوخۆوە، بەلام بە ھەندىك لاف و گەزافەوە، باسى شىپوەى بۆكسىننى ئىنگلىزى كردبوو، لايەنگرى خۆي لەو شيوه بۆكسىنە دەر بريبوق. به كورتىيەكلەي ئەرەي يېشان دابوق كلە پیاویکی ئەوروپیی تەبع و بیروباوەرە. پارۆی دەس و مەچەک ئەستوور (سلمرۆکى گروپ) كه گونى له وشلهى "بۆكسىنن" دەبلور، ژارخەننكى بۆ دەكرد، چونكه حەزى له هيچ گەنگەشه و مجادەلەيەك نەدەكرد، ناوبەناو، به بیدهنگی و، وهک بلنی ریکهوت وای هانی بی، ئهو شته نایابه رووسییهی نیشان دهدا، واته مست و مهچهکی ئهستوور، درشت و پر ماسوولکهی، موو سووری، توکنی خوی دهنواند و نیشان دهدا. ههنگی ههموو ئهوانهی که ئهم شته نایابهیان دهبینی، بزیان دهر دهکهوت که ئهم بزکس و مهچهکه بهر ههر كهستك بكهوى، تهختى دهكات، يهك ههفته له جيدا دهيخات. ئهو شهوه به هوی روگوژینهوه، که به دریژایی روژهکه بهتهمای ئهوه بووبوو، بچیته سهردانی ناستاسیا فیلیپوقنا، هیچ یهکیک له دارو دهستهکهی، مهستی، مەست نەبوو، روگوژین بە خۆیشى، مەستى بەرى دابوو و بە تەواۋەتى وهخق هاتبووهوه، به لام چونکه ئهو روزه زور نیگهران بوو، زور ماندوو بووبوو، رۆژیکی سەیر و نائاسایی بوو، به عەمراتی رۆژی وای به خۆوه نەبىنىبوو، بریک شەكەت و گیر بوو. تەنیا يەك مەبەست و ئامانجى لە بەر چاوو له دل و له هـنش و بيرا بـوو و بـن يـه ک دهقيقه و سـات ليـي



نهدهبووهوه، سهرانسهری روّژهکهی، له سهعات پینجی دوا نیوه روّوه تا یازدهی شهوی به کاره و لهپیناوی ئه کارهدا بردبووه سهر، ههموو وهختهکهی، به شپرزهیی و نیگهرانی، به گفتوگو دهگهل خهلکانی وهکو کیندر و بیسکوپدا بردبووه سهر، که ئهوانیش لهپیناوی وهدیهینانی پیویستیهکهی روگوژیندا، له زگ بوو شینت بن، له ههر دهرگایهکیان دابوو تا توانیبوویان ئه و سهد ههزار روّبلهی که ناستاسیا فیلیپوشنا، به گالته و تهشهرهوه داوای کردبوو، کاش پهیدا بکهن، به لام به قازانج و سووتیکی هینده زوّر و خهیالی، ئهوتو که بیسکوپ به خوّیشی شهرمی دهکرد به هینده زوّر و خهیالی، ئهوتو که بیسکوپ به خوّیشی شهرمی دهکرد به دهنگی بهرز دهگهل کیندردا باسی بکات.

روگوژین، دەقاودەق وەكو كەرەتى پېشىوو، چەند شەقاوپك كەوتبووە ييش دارودهسته كهيهوه. يياوه كاني، بهوريايي و به ئهدهبهوه، له دوايهوه دەرۆپشتن، ھەرچەندە سەركەوتور بورن و كارى خۆپان تەراو كردىور، به لام ههستیان به جوره ترسیک دهکرد، له ناستاسیا فیلییو فنا دهترسان، مه كهر ههر خوا بيزانيايه برّجي ليي دهترسان! تهنانهت ههنديكيان وايان وينا دەكرد، كه به پەرۆپەكى بىس كلكيان دەگرىت و له قالدرمەكانەوە فرييان دەداته خوارەوه. يەكىك لەوانە "زاليوگيف"ى فشەكەرى تۆلاز بوو، به لام خه لکی دیکه شیان تیا بوو، به تایبه تی، یارزی دهس و مهچه ک قهوی، که دلّی خویاندا، زوریان رق له ناستاسیا فیلیپوفنا بوو و حهزیان له چارەي نەدەكردو دەيان بوغزاند، بەو نەفەسسەوە ھاتبوون بى مالەكسەي وهكو ئەوھى چووبن بۆ شارىكى ئابلوقەدراو، بەلام ئەو شكق و جەلالەي لە هەوەلىن دوو ژوورا دېتيان، ئەو شىتانەي كىه لىه عەمراتياندا بىه خەوپىش نهیان دیتبوو، ئهو کهلویها دهگمهن و ئهو تابلق جوانه دهستچنانه و پەیكەرە گەورەكەى قىنۆس، ھەر ھەموو ئەمانە كردیانه كارنك كە جۆرە رينز و حورمه تيكيان بكه ويته دل و دهروون، هه ست به جوره ساميك بكهن، به لام ويدراي ئهو ترسهش، هيواش هيواش و، به كونجاويهكي ئاشكراوه، يەك، بە يەك و دوابەدواى روگوژين، خۆيان بە ھۆلەكەدا كرد، به لام كاتى يارۆى دەس و مەچەك ئەستوورو "سوالكەر" مكەي لەمەر



خۆمان، له ژوورهوه و لهنيو ميوانهكاني ناستاسيا فيليپوڤنادا، چاويان به جەنبەرال يەپانچىن كەوت، بە جۆرى نەترەپان بەرداو قەللەمى دەست و ينيان شكا، بەرەبەرە كەوتنە خۆدزىنەوھو، بۆ ژوورىكى دىكە ياشەكشەيان كرد. لهنيو ههمووياندا تهنيا ليبديف ورهى بهرنهداو، بگره شان به شاني روگوژین دەرۆیشت، چونکه بایهخی ئەو ملیون و چوار سهد ههزار رۆبلهی دەزانی، که لهو کاتهدا یهک ملیونی کاشی، به روگوژین بوو. هەلبەتە دەبى ئەرەش بگوترى، كە ھەمور ئەندامانى گروپەكە، بە لىبدىفى كارامه و پاساناسیشهوه، به تهواوهتی سنووری دهسه لاتی خویان نەدەزانى، نەياندەزانى بۆيان ھەيە ھەر كاريك بكەن يان نا. ھەندى جار ليبديف دەھاتە سەر ئەرەي سىويند بخوات بۆيان ھەپە بە كەيفى دلى خۆپان، هەر كارىكىان بوي بىكەن و ھەندى جارىش تووشىي نىگەرانى دەبوو، لە فكران رادەچوو، تا ھەندى ماددەي قانوونى مەدەنى دلخۆشىكەرە ئەو كارىگەرىيەى كە، ھۆلى مىوانەكەي ناستاسىيا فىلىپوقنا، لە دل و دەروونى روگوژىنى، دروست كرد، زۆر جياواز بوو لەوەي كە لە دڵ و دەروونىي دارودەسىتەكەي، دروسىتى كىرد. ھەركى پەردەكى لىه بەردەمى لابراو چاوی به ناستاسیا فیلیپوڤنا کهوت، ئیدی ریک وهکو دیدارهکهی ههمان ئيوارهو، بهجۆشوخرۆشىكى زياترىشەوه، جگه لەو هەموو شىتىكى ترى له بهرچاو سردرايهوه. رهنگي زهرد ههلگهراو بق ساتيک له جيني خقي وشک بوو. لهزگ بوو گویت له لیدان و تریه تریی دلی ببیت. بو چهند ساتیکی بهردهوام، سهراسیمه و شهرمنانه چاوی برینه ناستاسیا فیلیپوقناو به ئامان و زامان نیگای لی نه دهگواسته وه. ئه وسا له پر وه کو ئه وهی به خق هاتبیتهوه، بهههشتاو بهره و میزهکه چوو، بهدهم ریوه بهر کورسییهکهی پتیتسن کەوت، ییلاوه قوراوییهکانی نا به داوینی گولدوزی کراوی کراسه شینه گرانبههاکهی خانمه ئهلمانیه بیدهنگه ههره جوانهکهدا. نهک ههر عوزرخوایی لی نهکرد، به لکو ههر هه ستیشی پی نهکرد. که گهیشته ئاستی میزهکه، ئهو شته غهریبهی، که لهگهل خویدا هینابوویه ژوورهوه و به ههر



دوو دەست گرتبووى، لەسەر مىزەكە دانا. سەڧتەيەكى كاغەزىن بوو بە ئەستوورى نزىكەى دوازدە و درىدى شازدە سانتى مەتر، لە نوسخەيەكى رۆرنامەى "ھەواللى بۆرسىسە "وە پىچرابوو و بە مەچىرىكى قايىم بە سىترابوو. روگورىن، سەڧتەكەى لەسەر مىزەكە دانا، ھەنگى بەبىي ئەوەى تاقە قسەيەك بكات، رەق لە جىي خۆى وەسىتا، ھەر دوو دەسىتى شىقر كردبوونەوە، لە تىق وايە تاوانبارىكەوە چاوەروانى خوينىدنەوەى قەرارى دادگارە.

جلهکانی ههمان ئه و جلانه بوو که ئیواری لهبهری بوو، ئهوهی گورا بوو، ئهوه که بوو، ئهوه که بوو، ئهوه بوو که دهسمالیکی ئاوریشمی کهسک و سووری، له ملی ئالاندبوو، به دهرزیلهیه کی درشتی ئه لماسی پهپوله یی قاییمی کردبوو، ههروه ها موستیله یه کی که لماسی گهوره شمی له قامکیکی پیسمی دهستی راستی کردبوو.

لیبدیف، له دووری دوو سی شهقاوی، میزهکهوهستا، به لام ئهوانی دی، وهکو پیشتر گوتمان، یهک به یهک خویان دزیبووهوه و له هوّلهکه وهدهر کهوتبوون. (کاتیاو پاشا*)ی کارهکهرین ناستاسیا فیلیپوقنا، هاتبوون و لهپشت پهردهکانهوه، نیگهران و ههراسان تهمهشایان دهکرد.

ناستاسیا فیلیپو قنا، که بهوردی و کونجکاوی چاوی بریبوونه روگو ژین، به گوشه ی چاو ئاما ژهیه کی بن شته که کرد و گوتی:

- ئەمە چىيە؟

روگوژین، به نیمچه ههناسهبرکیوه گوتی:

- سەد ھەزارەكەبە!

- یانی به و حاله شه وه وه عده که ی خوی به چی هیناوه؟ چه ند پیاویکی سه رراسته! فه رموو، لیره، له سه رئه م کورسیه دانیشه. شتیک هه یه حه زده که مینتی بلیم. ئه وانه کین ده گه ل خوتت هیناون؟ ئه و جماعه ته نینواره له گه لت بوون؟ هه مان دارو ده سته ن؟ باشه، با بینه ژووره وه، ده توانن له سه رئه م ته خته و ئه و ته خته ی دیکه و ئه و دو و کورسییه دانیشن سی چاوه روانی چین؟ بوچی نایه نه و ژووره وه؟ نایانه وی بینه ئه م



ژووره؟

هه لبه ته، هه ند یکیان که به راستی په شن کابوون، چوون له ژوور یکی دی دانیشتن و چاوه روانی ئه نجامیان ده کرد، به لام هه ند یکی دی مانه وه و له و شوینانه دانیشتن که بویان ده ست نیشان کرا، به لام به گویره ی توانا، دوور له میزه که و له سووچ و گوشه کانی ژووره که دا دانیشتن. هه ند یکی تریان هیشتا هه رحه زیان ده کرد له به رچاو نه بن، هه ند یکی دی به ره به ره زاتیان وه به رهاد هاته وه.

(پوگورژین)یش لهسهر ههمان کورسی که بقی دیاری کرا، دانیشت، به لام زقر دا نه نیشت. خیرا ههستا و ئیدی دانهنیشته وه. بهرهبه ره که و ته ناسینه وه و تهمه شاکردنی میوانه کان. که چاوی به گانیا که و ت ژارخه نیکی بق کرد و له به رخویه وه که و ته ورته ورت ورته مه شا! کی لیره یه! که چاوی به جه نه رال و ئافاناسی ئیفانو فیچ که و ت، نه شله ژا و نه ههستی به هیچ سه رسامییه ککرد، به لام که میرزاده ی له که نار ناستاسیا فیلیپو شنادا بینیی، تا ماوه یه ککرد، به لام که میرزاده ی له که نار ناستاسیا فیلیپو شنادا بینیی، تا ماوه یه کی به حه په ساوی لینی پاماو نه یده توانی چاوی لین بگوازیته وه و هقی نهم هاتنه ی وی له بنجوبناوان بکات. هه رکه سیک بیدیتبایه، هه ندی جار وای هه ست ده کرد، و پینه ده کات، و ی پای هه لیچوون و بیدیتبایه، هه ندی جار وای هه ست ده کرد، و پینه ده کات، و ی پای هه لیکوون و ماندو و بوونی سه رانسه ری نه و پر ژ ژه، دوی شه و پشتی له قیتاردا به سه ربر دبو و، یانی له ماوه ی چل و هه شت سه عاتی پابر دو و دا، بن ساتیکیش چاویکی لیک نه نابو و.

ناستاسیا فیلیپو شنا، رووی کرده میوانه کانی، به هه فرکییه کی زهقه وه گوتی:

- بەرپزىنە، ئەمەى دەيبىن سەد ھەزار رۆبلە! ئا ئەمەى لەم پرياسىكە پىسەدايە! ئەم پىياوەى لەبەر چاوتانە، ئەم دوا نىوەرۆيە، شىپت ئاسا، كردبووى بە رۆژى خۆى و ھاوارى دەكرد كە ئەمشەو سەد ھەزار رۆبلم بۆ دىنى، منىش چاوەروانم كرد. ھاتووە بە پارە بمكريت، خستووميەتى مزايەدەوە، لە ھەژدە ھەزارەوە دەستى بى كرد، پاشان يەكسەر بازى دا بۆ چل ھەزار، دواتر ھەلى بوارد بۆ سەد ھەزار، كە ئەوەتا بە چاوى خۆتان



دهیبینن. بهههرحال، قسهی خوّی بردوّته سهر! خودایا، رهنگی چهند زهرد بووه! .. هههر ههموو ئهم بهزمه له مالّی گانیتشکا (گانیا)دا رووی دا. چووبووم بو لای ئهو خانهوادهیهی که بهتهما بووم ببیّ به خانهوادهی ئاییندهم، چووبووم سهری دایکی بدهم، کهچی خوشکهکهی، بهره و رووی خوّم، هاواری کرد: "ئهری کهسیّک نییه ئهم بهرهلّلا و ههرزهیه بکاته دهرهوه؟" ئهوجا تا دهمی گرتی تفیّکی کرده چارهی براکهی. بهمه دهلیّن کیژی بهشهخسیهت!

جەنەرال، كە خەرىك بوو، بە شىيوازى تايبەتى خۆى، وردەوردە سەر لە مەسەلەكە دەر بكات، بە گلەيپەوە گوتى:

- ناستاسيا فيلييوڤنا!

ناستاسیا گوتی:

- چییه جهنهرالٌ؟ ئایا خراپم گوتووه، قسه کهم خراپه؟ نابه جینیه؟ ئیتر بهسه، تاکهی ته مسیل بکهم! من که به دریزایی پینج سالی رابردوو، له شانوی فه ره نسیدا، له لا جه کهی خوّمدا وه کو په یکه ری پاکی و بینگه ردی داده نیشتم و کیویانه له ههموو ئه وانهی له دووم بوون، هه لاده هاتم و وام ده نواند که نموونهی پاکی و بینگه ردیم، ئه وهم له گهو جیتی بووه. تهمه شا، ئیستا پیاویک هاتووه، ویرای ئه و پینج ساله ی که من به ناوی پاکییه وه به سهرم بردوون، به به رچاوی ههمووتانه وه، سهد هه زار روبلی خستووه ته سهر میزه کهم. له وه یه گالیسکه یه کیش له به رده رگادا چاوه روانم بی و له خزمه تما بی. سهد هه زار روبلی له قه به لم کردووه! گانیا، ئایا هیشتا لیم زویری؟ هه لبه ته ناته وی من به ریته ناو خانه واده که ت و تیکه لی ئه وان ببم، منیک که بی آخه کانی وه کو روگوژین باشم !! گویت لی نه بو و میرزاده، منیک که بی آخه کانی وه کو روگوژین باشم !! گویت لی نه بو و میرزاده، توزی له مه پیش چیی گوت؟

میرزاده، به دهنگیکی لهرزوک گوتی:

- من ههرگیز نهمگوتووه بن پوگوژین باشیت. تن له خه لکی وهکو پوگوژین، خهساری.

داریا ئەلكسىقنا لەپر ھاوارى كرد:



- ناستاسیا فیلیپوقنا! بهسه ئازیزهکهم! بهسه کوترهکهم! ئهگهر لهمانه بیزاریت، ئهگهر ناپهحهت دهکهن، بوچی مدارایان دهکهی، بوچی هاونشینیان دهکهیت؟ باشه ماقووله دهگهل ئهم پیاوهدا برویت، با سهد ههزار پوبلیشت بداتی؟ پاسته سهد ههزار پوبل کهم نییه! سهد ههزار پوبلهکه ههلگره و پاشان دهستی پیوه بنی و له کول خوتی بکهوه. دهبی بهم جوره مامهله لهتهک ئهو کهسانهدا بکریت. ئهگهر من لهجیاتیی تو بام، دهمودهست خوم له شهری ههموویان پزگار دهکرد... ههر به پاستی وام دهکرد.

داریا ئەلكسىيقنا، گەیشىتبورە تىنى ، روحىكى مىھرەبان و ھەسىتيارى ھەبور.

ناستاسيا فيليپوڤنا، بهدهم بزهيهكي تالهوه گوتي:

- توره مهبه داریا ئهلکسیفنا، من بهتورهیی قسه م دهگه آل گانیادا نهکرد. هیچ گلهیه کم لیکرد؟ ئهوه ی راستی بی نازانم چ حهماقه ت و گهوجیتییه کرتبوومی که دهمویست تیکه آلاوی خانهوادهیه کی شهریف و ئابروومه ند ببم. دایکیم بینی و دهستیم ماچ کرد. گانیا، که له ماله کهی خرتاندا گالته ببی کردیت، بهئانقه ست ئهو کاره م کرد، بر تاقیکردنه وهی تر بوو، دهمویست بزانم تن تا کوی ده رقیت، تا چهند ئاماده ی له زهلکاوا رق بچی. به راستی لیتی ناشارمه و که سهرم لیت سوور ما. چاوه روانی زور شتم لیده کردیت، به آلام بهم ئهندازهیه نا! ئاخر تن چون ده توانی من بخوازیت، له کاتیکا سوور ده تزانی ئهم پیاوه مرواری پیشکه ش کردووم و منیش، توزی پیش ئهوه ی خوازبینیم بکه یت، لیم وهر گرتووه؟ ئه دی ده رباره ی روگور ژین پیش ئهوه ی خوازبینیم بکه یت، لیم وهر گرتووه؟ ئه دی ده رباره ی روگور ژین له سهر کردم. و یرای ئهوه ش هاتیته خوازبینیم؟ ههر باش بوو خوشکه که ته له سهر کردم. و یرای ئهوه ش هاتیته خوازبینیم؟ ههر باش بوو خوشکه که له لهگه آل خوتا نه هیناوه و ا دیاره روگور ژین راستی ده کرد که ده یگوت، تن لهگه آل خوتا نه هیناوه و ا دیاره روگور ژین راستی ده کرد که ده یگوت، تن ناماده یت، بق سی رقب آلان، تا دورگه ی فاسیلیفسکی به به چوار چنگو آلان برقیت!

روگوژین، لهناکاو، بهئهسپایی، به لام به متمانهی تهواوهوه گوتی:



- ئا، ئامادەيە، دەروات و ئەولاترىش!

ناستاسیا فیلیپوقنا لهسهری رؤیشت و گوتی:

- ئهگهر برسسی بوایهی ههر نهیسه، دهمگوت نهههقی نییه، برسیتی زهجمهته، به به الم وهکو بیستوومه، مووچهیه کی باش وهر دهگریت! ئهوجاش، تق سهرباری نهنگ و عارهکهش، ئامادهی ژنیک بخوازیت که پقت لییهتی (من چاک دهزانم که خقشت ناویم، دهمکورهینی) نا، نا، ئیستا قهناعه تی تهواوم ههیه که پیاوی وهکو تق ئاماده یه لهپیناوی پارهدا پیاو بکوژیت! خه لکی ئهم زهمانه ههموو وان. تهماع و چاوچنقکی کویری کردوون، عهقلی بردوون! تهنانه ته مندالانیش خهون بهوهوه دهبینن که ببن به سووتخقر، یان چهققیه که پارچهیه کی ناوریشمهوه دهبینی و به به بدزییه وه و هیدی هیدی دوای هاورییه کی خقیان دهکهون، تا وهکو بهرخه * کقریه گقشاوگیش سهری ببرن، ریک وهکو ئهو ههوالهی که لهم پوژانه دا خویندمه وه. تق پیاویکی بیحه یاو حورمه تی. منیش ژنیکی بیحه یام بهلام تق خراتری، به لام سه باره ته به پیاوه، به و دهسته گوله بقنخقشه، با جاری باسی نه که م…

جەنەرال، كە ئەو قسىانەى زۆر لە بەر گران بوو، بە داخ و كەسەرىكى زۆرەوە، ھەلى دايە:

- ناستاسیا فیلیپوقنا، ئەوە تۆى ئەو قسانە دەكەى، باوەر بەگویى خۆم ناكەم؟! تۆ بەو ھەموو ھەستناسىكى و بیرە پاكەتەوە ئەو جۆرە قسىەيە دەكەى؟ ئەم زمانە زېرە، ئەم قسە رەقانە، قەت لە تۆ ناوەشىيتەوە!

ناستاسیا فیلیپوڤنا له قاقای پیکهنینی دا و گوتی:

- جەنەراڵ، من ھەنوكە مەستم، پيۆرسىتم بە تەشەرانە، پيۆرسىتم بەرەيە بە خەلكىك رابويرم، ئەمرۆ رۆژى منىه، سالايادى لىەدايكبوونى منىه، ئەو رۆژە خۆشەيە كە لەميژە چاوەروانىم. داريا ئەلكسىيىنا، دەيبىنى، ئەو ئاغايە، ئەو دەسىتە گوللى بۆنخۆشسە دەبىنىى؟ ئەو چەپكىە كامىليايى دەبىنى كىە لەويندەر دانىشتووە و بە ئىمە پىدەكەنى...

توتسكي، بەوپقارەوە بەرسىقى دايەوە:



- ناستاسیا فیلیپوقنا، من پیناکهنم. من تهنیا بهوپهری هوشیارییهوه گوی دهگرم.

ناستاسیا، لهسهری رویشت و گوتی:

- دەى بىنى. بۆچى بە درىزايى پىنج سال ئەزيەتم دەدا و نەمدەھىشت بروات؟ ئاخق شابیستهی ئهو ههموو عهزابه بوو؟ ههلبهته بهلّی، بی زیاد و بيّ كهم... هيشتا ئهو پيي وايه من دهرهه و جهتابارم، غهدرم ليّ كردووه. ئاخر ئهو وهبهر خويندني ناوم و بهروهردهي كردووم، وهكو دۆتمىرىك سەرپەرشتى و بەخبوى كردووم .. بە ئارەزووى خۆم مەسىرەفى كيشاوم، هـهرگيز پـارهي بـق مـن لـه چـاو نـهبووه و لهو رووهوه دريخي لينه کردووم! تهنانه ت له خهمی ئه وه شدا بووه که میردیکی پیاوانه و ئابروومەندم بىق يەيدا بكات و ئەم گانياپەي بىق دۆزبومەتەوە. كەچى بەو حالهشهوه، باوهر دهکهی که له زهرفی ئهم پینج سالهدا لهگهلی نهژیاوم، به لام یاره شم لینی و هر ده گرت و به هه قی خومم ده زانی؟ به و راده یه شته کان له ئه قل و بیرکردنه وهمدا تنکه ل بووبوون! تق ده لنے ته که ر ناره حهتم، سهد ههزار روبله که هه لگرم و ئه و کوره گهنجه ی که پیشکه شی كردووم، له مالهكهم وهدهرنيم... دروسته نابهسنده، به دلم نييه... ئهگهر له شووكردن بوومايه، لهميِّربوو دهمتواني شوو بكهم... دهمتواني شوو به كەسىپكى زۆر باشىتر لـ گانيا، بكهم، بەلام ئەرەشىم بـ كارپكى ناپەسىند دەزانى. كەواتە بۆچى تېكراى ئەم يېنج سالەم بە رقوكىنە بردە سەر؟ باوەر دەكەي ھەندى جار، بەر لە چوار سال، بىرم لەوە دەكردەوە و لە خۆم دەپرسىي: 'باشە بۆچى شوو بە ئافاناسىي ئىقانوقىچى ھاورىم نەكەم؟' ئەو بیرکردنه و میهشم زادهی رقوکینه بوو. مهگه رهه رخوا بزانی ئه و دهمانه چیم به میشکا دهات! هه لبه ته دهمتوانی ناچاری بکهم بمخوازیت! باوەردەكەي، بە خىقى داواي ئەوەي لىن دەكىردم، ئاوى بە كەوشبەكانما دهکرد؟ راسته دروی دهکرد، به لام تاوی بهری دابووی له سهری، به لام شوکر بع خوا، ئەوسىاكە بىرم كردەوە و گەيمىە ئەو قەناعەتىەى كى ئەو ههموو قينه نايهني كه من ليم هه لكرتووه! پاشان له ناكاوا ئهوهنده رقم



لییههستا که ئهگهر خوازگاری بکردمایه، جوابم دهکرد. ئیدی ئهو شانوییه پینج سالی خایاند! نا، نا، بکهومه سهر شهقامان باشتره، شوینی راستهقینهی من شهقامانه! یان ماوهیهک دهگهل روگوژیندا رابویرم، یان له سبهیهوه بکهومه جلشوری مالان! ئاخر من به خوم هیچم نییه، خاوهنی هیچ شتیک نیم، ئهگهر بروم، ههموو شتهکانی بو فرینی دهدهم، ههموو شتیک، تهنانهت سیپالهکانیشم، ههنگی که هیچم نهبی، کی ئامادهیه بیهویم؟ له گانیا بپرسه: ئایا بهو حالهوه دهیهویم؟ تهنانهت فردیش چینکوش پیم قاییل نابیت!...

فردیش چینکق، قسه کهی پی بری و گوتی:

- رەنگە فىردىش چىنكى پىت رازى نەبى! مىن كەسىنكى راسىتگى و قسەلەرووم، بەلام لەوەيە مىرزادە بەو حالەوە بىيەينى. تى گلەيى لە بەختى خىرت دەكەي، شىين بى خىرت دەگىلىرى، دە تەمەشايەكى مىرزادە بكە! ماوەيەكى زۆرە من چاودىرىي دەكەم...

ناستاسیا فیلیپوفنا، به کونجکاوی ئاوری لای میرزادهی دایهوه و پرسیی:

- راست دەكات؟

ميرزاده، له بن ليوانهوه گوتى:

- راست دەكات.
- ياني، ههر ئاوها، به بي هيچ شتيك، دهمخوازيت؟
 - بەلى، ناسىتاسىيا فىلىپوقنا!...
 - جەنەرال، لە بن ليوانەوە گوتى:
- سـهودا و مامه لهیه کی باشه! ئهمه شتیکی تازهیه!... دهبوایه پیشبینیی ئهوه بکه بن!

میرزاده، به نیگایه کی خهمناک، وردو جدی، تهمه شهای ناستاسیا فیلیپو شنای ده کرد، که هیشتا چاوی بریبووه ئهو.

ناستاسيا فيلييوڤنا، سەرلەنوى رووى كردەوە داريا ئالكسيڤنا و گوتى:

- ئەمەش يەكىكى دى! بە راستيەتى، لە دلپاكىي خۆيەوە رازىيە، ئاخرى يەكىكى دروستكارى خىرەرمەندم دۆزىيەرە، ئەگەرچى رەنگە ئەر قسانەي



دهربارهی وی دهکرین راست بن، که گوایه توزیک!... ئهمه زور گرینگ نییه. جا میرزاده تو که به و رادهیه دلبهستهم بووبیت که ئاماده بیت بمخوازیت، له کاتیکا من ماشقهی (روگوژین)م مهگهر ههر بهکه لکی خه لکی وهکو روگوژین بیم، باشه به تهمای به چ پارهوپولیک، به چ سهروهت و سامانیک بریت؟

میرزاده گوتی:

- ناستاسیا فیلیپوقنا، من تق به ژنیکی دروستکار و ئابپوومهند دهزانم، نهک به ماشقه و قهپاتمهی روگوژین.
 - من؟ من ژنیکی دروستکار و ئابروومهندم؟ من؟
 - بەلى تۆ.
- ئەمانە قسەى خەيالىن، شىيعرن، كۆن بوون، باويان نەماوە مىرزادە... خەلكى ئىستا لەوە چاوكراوەترن بەو دووعايانە بلىن ئامىن، ئەوەى تىق دەيلىنى قسىەى ھەلەقومەلەقە! ئاخر تۆ و مىردايەتى كوجا مەرجەبا، تۆ خۆت پىويسىتت بە يەكىكە خزمەتت بكات. يانى تۆ پىويسىتت بە پەرسىتارە نەك بە ھاوسەر؟

میرزاده ههستا، به دهنگیکی لهرزوک و شهرمنانه، به لام له ههمان کاتدا پر باوهر و متمانه، گوتی:

- ناستاسیا فیلیپوقنا، من هیچ نازانم.. هیچم نهدیتووه.. لهم پووهوه تق پراست ده کهی، ههق به تقیه، به لام من، من وا وینا ده کهم که تق شانازی به من دهبه خشیت، نه ک من به تق، من هیچ نیم، به لام تق به و ههموو پهنج و ئازارهوه، سهربهرز و پرووسوور، له بقتهی تاقیکردنه وه دهر چرویت، که پاک و بیگهرد له دقره خیکی ئاوها دهر چرویت. ئهمه کهم نییه. ئیدی بقچی ده بی ههست به نهنگی و شهرمه زاری بکهیت، سهری خقت هه لگریت و پهدووی پروگوژین بکهویت؟ پیده چی ئاگات له خق نهبی.. تق هه فتا و پینج هه زار پقبله که تدایه و به سهر جهنابی توتسکیدا، تق ده لیی ده ست لهم خانووه و ههرچییه کی تیدایه، هه لده گریت و بق نهوی جی دیلی. لیره دا هیچ خانووه و ههرچییه کی تیدایه، هه لده گریت و بق نهوی جی دیلی. لیره دا هیچ که سینک ناتوانی نه و کاره ی تق بکات. من ... ناستاسیا گیان.. من خقشم



دەوینی. ئامادەم گیانم فیدای تۆ بکەم. ناستاسیا فیلیپوقنا، ریگه نادەم هیچ کهسیک له عەلهیی تق بلی ناستاسیا فیلیپوقنا. ئەگەر هەژار بین، من کار دەکەم ناستاسیا فیلیپوقنا، گیان گیان...

که فردیش چینکن و لیبدیف گوییان له و قسانه ی میرزاده بوو، که و تنه ته وسخه ن. ته نانه ت جه نه دالیش په ست بو و و له جینی خویه و پیشی ده خوارده و و داخی هه لاه کیشا! پتیسن و توسیکی - ش خویان پی نه گیرا و بزهیان هاتی، به لام باش بو و زوو جله وی خویان گرت. هه مو و میوانه کانی دیکه ش له سه رسامیدا ده میان داچه قاند بو و.

میرزاده، به ههمان دهنگی شهرمنانه له سهری رویشت:

- كن ده لن هه ژار دهبین، له وه یه هه ژار نهبین، به لكو زوریش ده و له مه ند ببین ناستاسیا گیان، من له هیچ شتیک دلنیا نیم و به داخه وه تاكو ئه مروش هه ر هه و لیکم بو دلنیا بوون داوه، بیناكام بووه، به لام كه له سویسرا بووم، نامه یه موسكوه، له پیاویکه وه به ناوی سالاز كین، پی گه یشت، ئاگادارم ده كاته وه كه داوای هه قی خوم بكه م و پیده چیت میراتیکی زور زورم به ربكه ین به فه رموو ئه مه نامه كه یه...

میرزاده، به راستی، نامهیه کی له به رکی دهر هینا.

جەنەرال لەبەر خۆپەرە برتاندى:

- توخوا ئەمە قسىەى ھەلەقومەلەق نىيە؟ رەنگە شىتت بووبى: چما ئىرە شىنتخانەيە؟

بيدەنگى بق ساتى بالى بەسەردا كىشان.

يتيتسن كوتى:

- میرزاده، گوتت سالازگین ئه و نامه یه ی بق ناردوویت؟ ئه و پیاوه، بزنسمانیکی زور به ناوبانگ و ناسراوه، له کاری خویدا، زور کارامه یه ئهگه ر به راستی ئه و نامه که ی بق ناردبیت، ئه وا خاترجه م به، دلنیای دلنیابه. خوشبه ختانه من ده ستخه تی ده ناسمه وه، ئیمزاکه ی ده ناسمه وه، چونکه له و دواییانه دا کاریکم که و تبووه لای ئه و. ئهگه ریارمه تیم بده ی، تهمه شایه کی نامه که بکه م، له وه یه بتوانم ئه م گری کویره یه تق بکه مه وه.



میرزاده، به بیدهنگی، به دهستیکی له رزوک نامهکهی بو دریژ کرد. جهنهرال، راچلهکی، به سهرسامی روانییه ئامادهبووان و گوتی:

- چې؟ چیپه؟ به راستي باسي بهشه میراته؟

که پتیتسن نامهکهی دهخوینده وه، تیک رای ئاماده بو وان چاویان بریبو وه ئه و، هینده دی حه په سان. فردیش چینکو، ئوقرهی لیبرابو و، جینی به خوی نهدهگرت، روگوژین شوک بو وبو و، هایم و حهیران، په ریشان و نیگه ران، جاری تهمه شای میرزاده ی دهکرد و جاری دهیروانییه پتیتسن.

داریا ئالکسیقناش، دهتگوت لهسهر ئاو و ئاگره، تهنانهت (لیبدیف)یش سهبری سوا، له جیگاکهی خوی ههستا، چووه پشتی پتیتسنهوه، دوو لۆخوی کوماندهوه تا لهسهر شانی ئهوهوه نامهکه بخوینیتهوه، له یهکیک دهچوو ترسی ئهوهی ههبی له سهر ئهم فزولیه ته ی لهناکاودا زلله یه کی مزری له پهناگوی بسرهون.

پەراويز:

- * كاتياى...: سووكه له ناوى كاترين ه.
- * مارلینسکی...: ناوی ئەدەبی نووسەری دیسامبەری ئا. ئا. بستوگیف (۱۸۰۷۱۸۳۷) که وهکو سەربازیکی ساده بۆ قۆقاز نەفی کرا، لەوی زنجیره رۆمانیکی میژوویی به شیوازیکی گونگ و ئالۆز نووسی.
- پۆژنامەى ھەوالى بۆرسە..: پۆژنامەيەكى پۆژانە بووە كە لەو پۆژگارەدا
 لە پترسبۆرگ دەر چووە.
 - * "پاشا...": سووكه له ناوى (بيلاگيا ئوباراسيقا)يه.
- " 'فاسیلیفسیکی...': (یان فاسیلی ئوسترۆف)، گهرهکنیکی پایتهخت بووه،
 کهوتبووه دورگهیهکهوه.
- * چەققىيەك لە پارچەيەكى ئاورىشمەوە دەپىنچن: لە سالى ١٨٦٦دا بازرگانىكى گەنجى خەلكى مۆسكى بە نىنوى مازورىن، ھاورىنيەكى جەواھىنرفرۆشى خۆى بە نىنوى كالمىكوف، بىق ماللەوە دەعوەت دەكات و دەپكورتىت. ئەم بازرگانە گەنجە كىەچرەوە، دوو ملىنون بەشلە مىراتى پىندەبرىت، ھەد ھەمووى بەفىرىق دەدات. دۆستويفسكى وەكو نموونەيەك، ھەندى خەسلەتى ئەوى، لە روگورىندا بەرجەستە كردووەتەوە.

فهسنى شازدەيەم

پتیتسن، ئەنجام نامەكەی قەد كرد و دايەوە دەست ميرزادە و گوتى:

- ئىهم مەسىلەيە تەواۋە، ھىيچ چەنىد و چوۋنتىك ھىلاناگريت. زۆر
بەئاسانى، بەگويرەى ۋەسىتى ئارەزۋۇمەندانە و بنجبرى پوۋرت، دەبىت بە
خاۋەنى سەرۋەت و سامانىكى يەجگار زۆر.

جەنەرال، ھاوارى كرد:

- ماقوول نىيە؟

هاوارهکهی جهنهرال، هاوار نهبوو! وهکو بومبا تهقییهوه.

ههموو ئهوانی دی، هایم و حهیران، له سهرسامیدا دهمیان داچهقاندبوو. ههنگی. پتیتسن، که به ئانقهست، زیاتر رووی دهمی کردبووه ئیشان فیدرورڤیچ، کهوته باسکردنی مهسهلهکه و گوتی: میرزاده پووریکی ههبووه که پینج مانگ لهمهپیش مردووه، ههر چهنده خوشکی گهورهی دایکی میرزاده بووه، لی میرزاده نه ناسیویهتی و نه روّژی له روّژان دیتوویهتی. له بنهمالهی پاپوشین بووه، بابی بازرگانیکی نمره سینی موسکو بووه، نابووت بووه و به نهداری و ههژاری مردووه، به لام برا گهورهکهی ئهم پیاوه، که لهم دواییانهدا مردووه، بازرگانیکی یهجگار دهولهمهند و بهنیو بانگ بووه. دوو کوری دهبن که سالی لهمهپیش ههر دووکیان، له زهرفی بهک مانگدا دهمرن، ئیدی کابرا له سووی کورهکانی نهخوش دهکهویت و دهمریّت. نهمه بیّوه بیاو بووه، هیچ میراتگریکی نهبووه، جگه له کیژی



برایه که ده کاته پووری میرزاده، ئه م ئافره ته، ئافره تیکی زوّر بینه وا ده بینه و له مالان ده ژی. وه ختی بوو به خاوه نی ئه و میراتییه، نه خوش بوو، تووشی نه خوشیی ئاوبه ند (ئیسقایی) بووبوو، پینی به لیو قه بره وه بوو. ئیدی پوو له سالازکین ده نیت که تاقیبی میرزاده ی بو بکات و سالازکینی کرد به سهر وه سیتی خوّی و فریا که و تاهیبی میرزاده ی پی بنووسیت. وا دیاره نه میرزاده و نه ئه و دکتوره ی له سویسرا په رستاری ده کرد، چاوه پوانی یه که لاییبونه و هی فه رمیی مه سه له که یان نه کردووه و میرزاده نامه که ی سالاز کینی له به پرکی ناوه و یه کراست بو پووسیا گه پاوه ته وه...

پتیتسن، رووی له میرزاده کرد و بهمه کوتایی به قسهکانی خوی هینا:

- من ئەوەندە دەزانىم كى ھىچ گومانىك لەسسەر ياسسايىبوونى ئەم مەسسەلەيە نىيە، بۆيە نامەكەى سالازكىن، سەبارەت بە ھەقى تۆ، شىتىكى حاشساھەلنەگرە، ئەو قسسانەى ئەو وەكى ئەوەيە حالى حازر پارەكەت لە تەنكەى باخەلدا بىت. پىرۆزبايىت لى دەكەم مىرزادە. لەوەيە ملىقن و نىوىكى يان زياترت پى بېرىت، پاپۆشىن پىاوىكى يەجگار زەنگىن و دارا بوو

فردیش چینکق هاواری کرد:

- بڑی میرزاده میشکین، دوا پاشماوهی مالباتی میرانی میشکین. لیبدیف، به دهنگیکی گری مهستانه هاواری کرد:

- با بڑی!

جەنەرال، حاير و حەپەسا و گوتى:

- خودایا! خق ئهمروّکه من بیست و پینج روّبلّم به قهرزدایه، بهزهییم پیدا هاتهوه!... ها. ها. ها. شتیکی سهیره، له خهیال سهیرتره! دهی لیّت دا، پیروّزه گیانه!

جەنـەراڵ، بـﻪدەم ئەو قسـانەوە ھەسـتا، بـﻪرەو پيـرى ميـرزادە چـوو، تـا ماچى بكات. ئەوانى دىكەش بـﻪ چاولىككەرى ئەو ھەسـتان، چـوون تەوقەيان دەگەڵ مىرزادە كرد و پىرۆزباييان لىكرد. تەنانەت ئەوانەيش كە چووبوونە ژوورەكەى تەنىشتەوە، سەرلەنوى ھاتنەوە نىن ھۆلەكە. ئىدى بـوو بـﻪ ھـﻪراو زەنايـەك ئەوسـەرى دىار نـﻪبىت، ھەركەسـﻪ و لـﻪ ئـاوازىكى دەخوىنىد، لـﻪنىن



ههراوزهناکهوه، کرمه لیّک دهنگ بهرز بووهوه که داوای شامپانیایان دهکرد. جهنجالی و ههراوهوریایه کی ئهوت و بوو، که بو چهند ساتیک که ساستاسیا فیلیپوقنای له بیر نهما. پاشان وردهورده ئهوهیان بیر کهوتهوه که میرزاده توزی لهوه پیش پیشنیازی بو کردبوو که شووی پی بکات، ئیدی خه لکه که زیاتر هاروژان. توتسکی سهرسام و حیرهت زهده، ههر ئهوهندهی پی کرا شانه کانی هه لته کینی، لهنیو ههمووانا، تاقه که س بوو که هیشتا له جینی خوی دانیش تبوو. ئهوانهی دی ههموو سهرقال و جهنجال بهدهوری میزه که دا دههاتن و ده چوون، پاشان ههموو ئهوهیان دووپات کردهوه که ناستاسیا فیلیپوقنا، له و دهمه دا سهراسیمه بووبوو.

ناستاسیا فیلیپوقنا، له جینی خوی دانیشتبوو، بو ماوهیه که سهرسام و حهههساو، کهوته تهمهشای دهوروبه و میوانه کانی، وه کو نهوه ی بیهوی سهر لهم مهسه له یه دهربکات. نه وجا له ناکاودا ناوری له میرزاده دایه وه، به دیقه تازه نوینی دایه و برو کانی ویک هینانه وه، به لام نهم حاله ته ته نیا یه که ساتی خایاند، وه که نهوه ی له پریکا، خهیالیک پینی بلی، نهمه به شیکه له گالته جارییه ک و هیچی تر، به لام که میرزاده ی بینی، به له ز له و خهیاله خهله سی، جاریکی دی له فکران پاچوو و به ته واوه تی نهیده زانی بوچی بزهیه کی گونگ و نامه فهووم له سه ر لیوی نیشته وه ...

ناستاسیا، له بهر خویهوه و به تهوسهوه گوتی:

- یانی بهم پییه دهبم به میرزادهژن!

ههنگی، بهبی ویستی خوی، نیگایه کی داریا ئهلکسیفنای کرد، له قاقای پیکهنینی دا. لهسهر قسه کهی خوی رویشت و گوتی:

- وهک ده نین ههندی بمینی، دهیبینی! نهمهم ههر له بیر و خهیال نهبوو. مردنم له بیر بوو، نهمهم له بیر نهبوو... گهلق بقچی وهستاون؟ خانمان، ناغایان فهرموو دانیشن، پیرقزبایی له من و میرزاده بکهن! نهری پیم وایه یهکیک داوای شامپانیای کرد. نادهی فردیش چینکق، ههرو بلی شامپانیا بینن! ناستاسیا فیلیپوقنا که چاوی به ههر دوو کارهکهرهکهی، کاتیا و پاشا، کهوت له بهردهرگا وهستاون گوتی: کاتیا، پاشا، وهرنه نیره!



بیستتان که شوو دهکهم؟ شوو به میرزاده دهکهم، ئیستا خاوهنی یهک ملیون و نیوه، میرزاده میشکینه و داوام لی دهکات شووی پی بکهم!

داریا ئەلكسىيقنا، كە ئەم رووداوانە بە تەواوەتى ھەژاندبوويان ھاوارى كرد:

- گیانه کهم، ئهمه شنتیکه خوا بقی ناردوویت، رهفزی مه که. ریوی به پیرته وه هاتووه، ئهم دهرفه ته له کیس خوت مهده...

ناستاسىيا فىلىپوۋنا، لە سەر قسەكەي خۆي رۆپشىت:

- میرزاده وهره لای منهوه دانیشه، ئالیرهدا، به لی ریک لیرهدا، فهرموو ئهوهش شامپانیا. دهی بهریزینه، دهی به خوشی و به سه لامه تبی ئیمه، پیک هه لدهن، بخونه وه.

چەند دەنگىك كەوتنە ھوراكىشان:

- پيرۆزە!

ئیدی ههموو به کومه آن به سه رقاپه شامپانیاکاندا دابارین، به تایبه تی داروده سته که ی روگوژین، به آلام گهلیک له ئاماده بووان، سه رباری ئا آلوزی و ههراو هوریایه ی له ئارادا بوو، هه ستیان ده کرد جهوه که خهریکه ده گوری، سه رسام و حه په ساو چاوه روانی ئه نجام و ئاکامی رووداوه کان بوون. هه ندیکیان به گویی یه کیانا ده چپاند که ئه م جوره رینکه و و حاله تانه زور ئاساییه: میرزادان زور جار هه نافره تیکیان بو ریکه و تبی خواستوویانه و ته نانه ت کچه قه ره جیشیان ره دو و خستووه و خواستوویانه، به آلام روگوژین، ره ق راوه ستابو و و ته مه شای دیمه نه که که که ده کردو، ده موچاوی گرژوم و ن روسکه ی رووناکی لی به دی ده که ده که راد.

جەنەرال، بە دزىيەوە خۆى گەياندە لاى مىرزادە، بەئەسىپايى بە گويىدا چپاند:

- میرزاده، دۆستى ئازیز، پیاوى چابه، كەمنك وەھۆش بیرهوه!

ناستاسیا فیلیپوڤنا، بینیی، گویّی له قسهکانی بوو، له قاقای پیّکهنینی دا، گوتی:



- نا، نا جەنەراڵ! من ھەنوكە ميرزادە خانمم، ئەدى بەخۆت گويت لىن نەبوو؟ تازە تەواو، ميرزادە ھەنوكە ريگە بە كەس نادات بيتورمەتيم بەرانبەر بكريت! ئافاناسى ئىقانوقىچ، بۆچى پيرۆزباييم لىن ناكەيت؟ لەئىستا بە دواوە دەتوانم لە ھەر كۆر و مەجلىسىيكدا، شان بە شانى ژنەكەى تۆ دانىشم. چ دەليى، پيت وا نىيە لە سايەى ئەم جۆرە ميردەوە زۆر شت بەدەست بيت؟ يەك مليون و نيو... سەروەتيكى يەك مليۆن و نيوى... ناو و شۆرەت و نيوبانگ، مير و ميرزادە... ويراى ھەموو ئەوەش وەك ھەنديك دەلين گەمژەشە... ئيدى چى لەوە باشىتر دەبىن؟ ژيانى خۆشىيى مىن لەئىستارە دەسىت پى دەكات! روگوژين، فريا نەكەوتى، زۆر دىر كەوتى! پرياسىكەكەت ھەلگرەوە. مىن شوو بىه ميىرزادە دەكىم، مىن لىه تىق دەرلەمەندترم!

به لام روگوژین، که بنی دهر که وتبوو، وه زع و حاله که به رهو کوی ده روات، داخ و که سه ریکی له بن نه هاتوو، له سه ر سیمای نه خشی به ست. ده سته کانی لیک بلاو کرده وه، ناله یه کی به ژانی کرد، روو له میرزاده هاواری کرد:

- دەستى لى ھەلگرە!

ئامادەبووان، له قاقاى بىكەنىنيان دا.

داریا ئەلكسىۋنا، ھەلى دايە و گوتى:

- لەبەر خاترى تۆ دەستى لى ھەلگرى، وانا؟ ئىدە تەمەشا، ئەم كابرايە، چۆن وەكو دىھاتى پارەكەى دەخاتە سەر مىزەكە! مىرزادە دەيخوازىت، دەيكات بە ھاوسەرى خۆى، بەلام تۆ ھاتووى بەم رەفتارە نەنگىنە خۆت بنوينى، ئەمە چ حەياچوونىكە!

- منیش ده یخوازام! یه کسه ر، هه ر ئیستا ده یخوازم. هه رچییه کی بوی، بقی ده کهم...

داریا ئەلكسىقنا، بە پەستى لە سەرى رۆيشت:

- دەتۆ تەمەشاى ئەم مەستە بيهۆشە! تۆ پيرىستە بە پاڵ ليرە وەدەر بنريى!



قاقای ییکهنین بهرزتر بووهوه.

ناستاسیا فیلیپوثنا، رووی کرده میرزاده و گوتی:

- گوینت لییه میرزاده؟ بروانه ئهم دیهاتییه بزانه چون مزایهده لهسهر دهزگیرانهکهی تق دهکات؟

میرزاده گوتی:

- مەستە، بەلام زۆرى خۆش دەويى.
- پانی پاشان، که بیرت بکهوینته وه، لهزگ بوو دهزگیرانه که بهگه ل روگوژین بکه وی، هه ست به شهرمه زاری ناکهی؟
- ئاخر تق ئاسايى نەبوويت، ئاگات لە خق نەبوو، ھىشىتاش ھەروايت، لەوە دەچوو ورىنە بكەى.
- باشه ئهگهر سبهی، خه لکی پیت بلین توتسکی ژنهکهی به خین دهکردیت و ژنهکهت قه پاتمه ی ئه و بوو، هه ست به نه نگی و شهرمه زاری ناکه یت؟
- نا، نەخىر، ھەسىت بە شەرمەزارى ناكەم! چونكە ئەوە بەخوايشىتى خىن نەبورە!
 - ياني رۆژى له رۆژان ئەوەم بە چاوا نادەيتەوە؟
 - نا، ھەرگىز!
- ئاخر ئاگادار به!. به دەستى خۆت بۆ ھەتاھەتايە خۆت تووش مەكە! ئەمە كارىكى زەحمەتە ھا!

میرزاده، به هیمنی و به جوره سوزیکی بهزهیی ئامیزهوه گوتی:

- ناستاسیا فیلیپوقنا، توزی لهمهپیش گوتم رهزامهندیی تو بو من شانازییه، گوتم تو شانازی به من دهبهخشیت، نه ک به پیچهوانهوه! تو گالته به به قسانه مهات، پیکهنینت به قسانه مهات، ههروهها گویم له پیکهنینی ئهوانه ی دهوروبه ریشم بوو. له گینه ده ربرینی مهبهسته کهم ههندی کومیدی بووبی، دیمه نی خویشم مایه ی پیکهنین بووبی، به لام ویرای ههموو ئهمه شدنیام که له مانای شهره ف ده گهم و دلنیام که حهقیقه تم گوتووه، درقم نه کردووه، چیوای نه مابوو که به دهستی خوت ژیانت به یه کجاره کی ویران بکه ی، خوت به به ده شتی وات کردبا، هه رگیزاو هه رگیز له



لۆمهی خۆت دەر نەدەچوویت و قەت لە خۆت خۆش نەدەبووی، جا چونكه پاک و بى گوناھیت، نەدەبوو ژیانت بە یەکجارەکی بەفیرق بچیت. چی تیایه ئەگەر روگوژین ھەوللی بو دابیت، تەماحی تیکردبیت یان گاڤریلا ئاردالیونوڤیچ ویستبی فریوت بدات؟ بوچی ئەوەندە ئەمە دەلییتەو، بو کردووته بەخەم؟ دووبارە دەکەمەو، ئەوەی تو کردووته بە کەم کەس دەکریت، بەلام مەسەلەی بریاری رویشتنت دەگەل روگوژیندا، بریاریکی نا ئاسایی بوو، تو له خوش بوویت، ئاگات له خو نەبوو، هیشتاش ھەر نەخوشیت تات لییه، باشتر وایه بچی بخەویت. ئەگەر دەگەل روگوژیندا برویشتبای، بو سبهینیکهی جیت دەھیشت و دەکەوتیته جاشوری مالان. باستاسیا فیلیپوڤنا تو کەسیکی زور بهغرور و نەفسسبەرزی، بهلام ئەوەندەت بەدبەختی کیشاوه کە خو به خو ھەستی گوناھباری لە خوت بار دەکەی، تو پیویستت به چاودیری و مدارایه، بهلام خەمت نهبی، ئەمه لایگەرە بو من. ئەمروکه بهیانی، کە یەکەم جار وینەکەتم بینی، ھەستم کرد کە بانگم دەکەیت... ئەم دەموچاوەم دیتووه، دەیناسم. یەکسەر ھەستم کرد کە بانگم دەکەیت... من. من زور حورمەتت دەگرم ناستاسیا فیلیپوڤنا.

میرزاده، که گهیشته ئیره، لهناکاودا، بیدهنگ بوو. کاتی کهوهئاگا هاتهوه که له حوزوری چ جوّره خه لکانیکدا قسان دهکات، له شهرما سوور بووهوه

پتیتسن، له شهرما سهری داخستبوو و دهیروانییه ئهرزهکه. توتسکی له دلی خویدا گوتی: "رهنگه گهمژه بیّت، به لام دهزانی هیچ چهکیک ناگاته چهکی روپامایی و ستاییش و پیداهه لدان. باش و خراپ لیّکدی جیا دهکاته وه، خورسک ئهمه دهزانی!" لهم کاته دا میرزاده، نیگای لهنیگای گانیا، که گریانی لیقده باری، هه له نگوت، به رقیّکی ئه و تو وه تهمه شای میرزاده ی دهکرد، به و بوایه هه ر له و یدا، بیکات به قه ره برووت.

داریا ئەلكسىقنا كە سىۆزو میهرى لىن دەبارى، بەدەم سىۆز و گودازەوە گوتى:

- ئەمەش ئەو پياوە دلپاكەي كە لىنى دەگەراي!



جەنەرال، لە بن ليوانەوە گوتى:

- پياويکي پاک و رۆشنبير، به لام لي بووهتهوه!

توتسکی کلاوهکهی هه لگرت و خنوی ئاماده کرد تا به خشکهیی و بی ئه وه ی که س پنی بحه سیت بنوی دهر بچیت. خنوی و جه نه رال، به تیلهی چاو قه راری رفیشتنیان دا.

ناستاسيا فيليپوڤنا گوتى:

ليبديف، له جيني خوّيهوه گوتي:

بۆ يەكاتىرنھوف* .

روگوژین، لهم کاته دا، ئه بله ق و حه په ساو، پر به هه ر دوو چاو تهمه شای ده کرد، له تق وایه باوه په گویی خقی ناکات. وه کو یه کینک له ناکاوا، یه کینکیان به سه ریا کیشابی، شق ک بووبوو.

داریا ئەلكسىۋنا، بە ترسەوە ھاوارى كرد:

- ئەرە تۆ چ دەلىنى گيانە؟ مەگەر شىپت بورى؟

ناستاسیا فیلیپوشنا، بهدهم قاقای پیکهنینهوه، له کورسییهکهی هاته خوارهوه و گوتی:

- لیت بووه به راست؟ تق پیت وایه بتوانم ژیانی ئهم پهپووله بیگهرده، ویران بکهم؟ ئهمه له ئافاناسی ئیڤانوڤیچ دهوه شیتهوه، نهک من، ئهو فیره ژیان له خه لکی بیگهرد و به سته زمان حه رام بکات، دهی روگو ژین خوت



ئاماده بکه، سهفته پارهکه حازر بکه! گرینگ نییه بمخوازیت، گرینگ ئهوهیه پارهکهم بدهیتی. لهگینه رازی نهبم شووت پی بکهم. چما وات دهزانی ئهگهر باسی خواستن بکهی، ئیدی پارهکه بی خوت ههلدهگریتهوه؟ بیرکردنهوه یهکی قوره! به رادهیهش دهبهنگ نیم. تا حهزکهی بیحه یا و بسی چاوورووم، من ماشقهی توتسکی بووم، به ئاشکرا لهگهلیم رادهبوارد!... میرزاده، تق پیویستت به ئاگلایا یهپانچینه نهک به ناستاسیا فیلیپوشنا. ئهگهر ئهم گهوجاتیهت کردبا دهبووی به داستان و دهکهوتیته سهرزاران، دهبووی به بنیشته خوشهی ژیر دانان، تهنانهت پیاویکی وهکو (فردیش چینکق)ش، لیی دهخویندی! رهنگه تق باکت بهمه نهبی، دهربهست نهیهی! بهلام من دهبمه مایهی مالویرانی و تیاچوونی تق، دهترسم لهو سونگهیهوه گلهییم لی

جەنەرال، شانەكانى ھەلتەكاند و گوتى:

- ئيره شارى سهدومه، ئهمه شارى سهدومه *!...

جەنەرالىش ھەستا. ھەنوكە ھەموو ھەر وەستابوون. ناستاسىيا فىلىپوقنا وەكو يەكىك دەھاتە بەرچاو كە حالى لى ھاتبى.

میرزاده، که به داخ و که سه رهوه ده سته کانی هه لده گلوفت، به دهم نالینه و هوتی:

- ئەوە بە راستتە؟ شتى وا دەبىي؟



ناستاسيا فيليبوڤنا گوتى:

- چما پیت وا بوو شووت پی دهکهم! جا من چهند بهدناو و بیشهرم و حهاش بم، رەنگه بق خفرم و له پستى خومىدا جفرره كبريا و نەفسىبەرزىيەكم ھەبى: تۆ تۆزى لەمە يىش ھەلت كىشام كە ژنىكى سەلار و سهنگین و به کهمالم. پیف له و ژنه سهنگینه ی که خوی ده خاته زهلکاوهوه ههر لهبهر ئهوهی شانازی بهوهوه بکات که یهک ملیون روبل و عینوانیکی، ئەشرافى، ناوەتە ژیر كەوشەكانى! ئاخر منیك كە ئەوە رەفتارم بى، چۆن به که لکی تق دیم؟ ئافاناسی ئیفانوفیچ، خق به چاوی خقت دیتت که یهک مليون روبلم له يەنجەرەكەوە توردا؟ ئيدى به چ ئەقلىكەوە وا تەسەور دەكەپت من بە مەمنوونىيەوە شىوو بە گانيا بكەم، بە تەماحى ئەو ھەفتا و پینج ههزار روبلهی که گوایه تق دهیدهی؟ ئافاناسی ئیڤانوڤیچ، ههلی بكرهوه، هافتا و يننج هاهزار رؤيلهكه بن خنوت هاهلبكرهوه - تهنانهت نەتتوانى بىگەيەنىتە سەد ھەزار رۆبلىش، بە قەد (روگوژين)يشت تىا نەبوو! - سەبارەت بە گانياش، حەز دەكەم خەيالى تەخت بى و خاترجەم بىت، كە من دەمەوى بۆ خۆم خۆش بريم، به كەيفى خۆم رابوريرم، من ژنيكى هاتووه بق خوم ئازاد بم، بزیم، رابویرم. دهی روگوژین چاوهریی چیت؟ هەستە خۆت ئامادە بكه با برۆين!

روگوژین، که خهریک بوو له خوشیا شینت بینت، هاواری کرد:

- با برۆین! ئەھای! تۆ… شەراب بۆ جەماعەت بینه... شەراب بۆ منیش بینه. ئەدى موسیقا؟ موسیقاش لی بدهن.

روگوژین، به دهم ئه و قسانه وه، که بینیی داریا ئهلکسیفنا، به ره و ناستاسیا فیلیپوفنا ده روات، نه راندی:

- لاكهوه! لنبى نزيك نهبيتهوه! هيى منه! تهنيا هى منه! شابانقى خوّمه! تهواو، برايهوه!

له خوّشیاندا، له پیستی خوّی نهدههیوری، به دهوری ناستاسیا فیلیپوقنادا دهخولایه و هاواری دهکرد: "لاکهون!" ههر ههموو جماعه ته که له



هۆلەكەدا، خرش بووبوونەوە. ھەندىك دەيانخواردەوە، ھەندىك پىدەكەنىن، ئىدى ھەر كەسە و بە جۆرى شادى خۆى دەردەبرى. ئىدى فردىش چىنكۆ، لەو ساتەوە، خەرىك بوو، لەنىو ئەواندا جىيى خۆى دەكردەوە.

جەنەراڵ و توتسىكى جارىكى دى خۆيان ئامادە كرد كە برۆن. گانياش شەپقەكەى بە دەستەوە گرتبوو و لە جىنى خۆى رەق راوەستابوو، لەوە دەچوو بىتى رى دانەگرىت، ئەو دىمەنە جى بىلى.

روگوژین، ههر هاواری بوو:

- لاكەوە! نزيك نەبيتەوه.

ناستاسيا فيليپوڤنا، بهدهم پيكهنينهوه گوتى:

- هاوار هاواری چیته، ئهم هاتوهاوارهت له چییه؟ من هیشتا له ماله کهی خومدام و خانمی خومم. خوم خاوهنی خومم. ئهگهر بمهوی، به ئاماژهیه که ده تکهمه دهرهوه، من هیشتا پاره کهم وهر نهگرتوویت. هیشتا لهوییه، له جیی خوی. بوم بینه بو ئیره. ههموو سهفته که بده دهستم. ئهم سهفته یه سهد ههزار روبله؟ پیف! داریا ئهلکسیفنا چیته؟ یانی دهتویست قوری بو بگرمهوه، ژیانی لی حهرام بکهم؟ (بهدهم ئهو پرسیاره وه ئاماژهی بو لای میرزاده کرد). کهسیک که خوی پیویستی به دایهن و پهرستار بی، چون دهتوانی ئیداره ی ژن بدات؟ جهنهرال، جینی دایهنی بو دهگریتهوه، دهیگریته خوی، دهیشیت! تهمه شا میرزاده: دهزگیرانه کهت، چونکه، سوزانیه، بزانه چون باره کهی وهر گرت، ئهمه ئهو ژنه شهریفه بوو که تق دهتویست بیخوازیت! پاره کهی وهر گرت، ئهمه ئه و ژنه شهریفه بوو که تق دهتویست بیخوازیت! پاره کهی وهر گرت، ئهمه ئه و ژنه شهریفه بو و که تق دهتویست بیخوازیت!

ناستاسیا فیلیپوقنا، که دوو دلّق په فرمیسکی گهش به سه گوناکانیه وه دهدره و شایه وه، له سه رقسه که ی رقیشت و گوتی:

- وهکو من پیبکهنه. ئهم مهسههیه به روزگار بسپیره. ههموو شتیک دهبریتهوه و تهواو دهبی. ئینسان ئیستا پهشیمان بیتهوه باشتره لهوهی سبهینی پهشیمان ببیتهوه... ئهوه بی ههمووتان دهگرین؟ کاتیاش خهریکه دهگری، کاتیا، گیانهکهم بیچی دهگریت؟ بیرم له تی و پاشا کردووهتهوه،



زور شتتان بر جی دیلم. ته گبیری ههموو شتیکم بر کردوون. جاری خودا حافیز! ناخر من کچیکی رووسووری وه کو ترم ناچار کرد خرمه تی منی ناوز راوی، به دناوی سرزانی بکهیت! میرزاده، نهمه باشتره، به راستی نهمه باشتره! نه گینا له نایینده دا لیم بیزار ده بوویت و هه رگیز خیرمان له یه کدی نه ده بینی و به خوشی و شادی نه ده ژیاین. هیچ بیانوویه کم بر مهیه نهوه، چونکه باوه ر ناکه م! گه و جانه ترین کار نه وه بوو که شووت پی بکه م!...

باشترین شت ئهوهیه به خوشی و دوستانه لیکدی جیا ببینهوه، چونکه من کهسیکی خهیالاوی و رومانتیکیم، دلنیام ئهگهر زهماوهندمان بکردایه، هیچ خیریکمان لیکدی نهدهبینی! مهگهر من خهونم به پیاویکی وهکو توه هیچ خیریکمان لیکدی نهدهبینی! مهگهر من خهونم به پیاویکی وهکو توه له نهدهبینی؟ تو راستت دهکرد، من زور زور لهمیژبوو کهسیکی وهکو توم له خهونا دهبینی — به دریژایی ئهو پینج سالهی که به تاقی تهنیا له گوندیدا دهژیام، ههر ببیرم دهکردهوه، لهم بیرهوه دهچوومه سهر ئهو بیر، لهم خهیالهوه بو نهو خهونا، ئهم خهونهم بهو خهونه دهسپارد، تا پیاویکی وهکو تو میهرهبان، شهریف، ناسک، خوشخوه، کالفام و کهمیک گهمشهک، لهناکاودا دیته خهونم و پیم دهلیت: تو گوناحبارنیت ناستاسیا فیلیپوثنا. من توم خوش دهوی دهبیدستم! دهبون نهوهندهم خهون دهبینی ههندی جار لهزگ بوو شیت بم! کهچی پاشان ئهم پیاوه دههات، سالی سووک و ریسوایی، به ئابپرووتکاوی جنی دههیشتم. ههزار جار ویستوومه خوم فریدهمه حهوزهکهوه، خوم بخنکینم، به لام ترسنوک بووم، نهمدهتوانی خوم فریدهمه حهوزهکهوه، خوم بخنکینم، به لام ترسنوک بووم، نهمدهتوانی

- هەموو شىتىك ئامادەيە!

چەند دەنگىك دووبارەيان كردەوە:

- ههموو شتيك ئامادهيه!
- گالیسکهکان، به خۆ و زەنگهکانیانهوه، له خوارهوه چاوهروانن
- ناستاسیا فیلیپو ثنا، سهفته پارهکهی به ههر دوو دهستان گرت. گوتی:
- گانیا، خەيالنكم بە مىشكا ھاتورە، دەمەرى قەرەبورى بكەمەرە، بۆچى



ههموو شتیک بدورینی؟ ههموو شتیک له دهست بدهیت؟ ئهری روگوژین، تو لهو باوهرهدای بو سی روبلان تا ئهوپهری شاری فاسیلیفسکی به چوار چنگوله بروات؟

- به لي، ئامادەيە بە سكەخشكى بروات.

- کەواتە گوى بگرە گانيا. دەمەوى بۆ دواجار نەفسىيەتت تاقى بكەمەوە. تۆ سى دانە مانگە عەزابى روحى من دەدەى. ئۆستا ئىدى نۆرەى منە، دنيا دەوران دەورانە. ئەم پرياسىكەيە دەبىنى؟ سىەد ھەزار رۆبلى تيايە! باشە، من دەيخەمە ئاگردانەكەو، دەيخەمە ناو ئاگرەكەو، بە شايەتى ھەموو ئەمانەى لۆرەن، ھەر كە لە ھەموو لايەكەوە گرى گرت، تۆ خۆت بگەيەنە ئاگردانەكە، بەبى دەسىتكىش، قىۆلى لىن ھەلماللە و بەدەسىتى رووت پرياسىكەكە دەر بۆنە و پارەكە ھەلگرە بى خۆت – سىەد ھەزار رۆبلە، ھەمووى بى خۆت! باش بىرى لى بىكەوە! ئەرپەرى پەنجەكانت تۆزى دەسووتىن! دەرھىنانەوەى زۆرى پۆدەچى؟ نا... تا لەو ماوەيەدا تەمەشات بىدەم و ھىمەت و بويرى و نەفس بەرىزى تىزم بىق دەر بىكەوى. ئەگەر بىردەكەت لە ئاگرەكە دەر ھىنايەو، ئەوا بە شايەدى ئەمانە، وەكو شىرى پارەكەت لە ئاگرەكە دەر ھىنايەو، ئەوا بە شايەدى ئەمانە، وەكو شىرى بەر دايكت حەلالى تۆپ، بەلام ئەگەر بىۆت دەرنەھاتەوە، با بى خىزى بىسووتى، قەبول ناكەم كەس دەرى بىنىنتەوە! ھەمووتان بچنە دواوە، بىق دواوە! پارەي شارەى خىزمە و بابسلووتى! پارەى شلەرىكەن لەگەل

- بن نا گیانه کهم! هیی تزیه شابانزیه کهم!

- كەواتە بۆ دواوە، ھەمووتان بچنە دواوە، مىن بە كەيفى دلىي خۆم دەكەم، كەس ھەقى بەسەرمەوە نەبىت! ئادەى فاردىش چىنكۆ، ئەو كوورەيە نىل بدە!

فردیش چینکق، سهرسام و حهپهساو گوتی:

- ناستاسيا فيلييوڤنا ناتوانم، دەستم تيّى ناچيت!

ناستاسيا فيليپوڤنا، گوتى:

- باوهر ناكهم.



هەنگى دەسىتى دايە مەقاشەكە، پشكۆكانى جوولاند، بلىسەى ئاگر بەرز بووەوە، بەستەكەى فرى دايە ناو ئاگرەكەوە.

هاواری ئامادهبووان بهرز بووهوه، تهنانه ترمارهیهکیان ئاماژهی خاچیان کیشا.. چهند دهنگیک هاواریان کرد:

- شينت بووه، بهتهواوهتي شينت بووه.

جەنەرال، بە گويى (پتىتسىن)ىدا چپاند:

- باشه نهچین، دهست و پینی ببهستینه وه یان کاریک بکهین؟ یا نهنیرین به دوای ... ناخر شینت بووه، به تهواوه تی شینت بووه. وا نییه؟

پتیتسن، که رهنگی بووبوو به زهعفهرانی زهرد، ئازای دهلهرزی، نهیدهتوانی چاوی له بهسته که بهرهبهره گری دهگرت، بگوازیتهوه، به چپه گوتی:

- نا... نا، ئەمە شىنتىنىي تەواو نىيە.

ههنگی جهنهرال، رووی کرده توتسکی و پرسیی:

- وا دياره شيته، وا نييه؟

ئافاناسى ئىقانوقىچ، كە ئەويش رەنگى زەرد ھەڭگەرابوو، لە بن ليوانەوە گوتى:

- ئەدى پىم نەگوتىت ژنىكى سەيرە؟
 - سەد ھەزار رۆبڵ!
- له ههموو لايهكهوه دهنگ بهرز بووهوه
 - خودايا!

هـهموو ئامـادهبووان، لـهدهوری ئاگردانهکـه خـر بـوونهوه، تـا باشـتر دیمهنهکه بدینن، هـهر کهسـه و بـه جوّری سهرسـامیی خوّی دهر دهبری... تهنانـه تـ ههندیّکیان چوونـه سـهر کورسـییهکانیان تـا لهسـهر شـانی ئهوانـی دیکهوه تهمهشـای دیمهنهکـه بکـهن. داریـا ئهلکسـیقنا، شـپرزه و ههراسـان خوّی به ژوورهکهی تهنیشـتا کرد و دهگهل کاتیا و پاشـادا کهوتـه چپهدوو. شوّخه جوانه ئهلمانییهکه روّیشتبوو.

ليبديف، كه لهسهر چۆكان بهرەو ناستاسىيا فىلىپوقنا دەچوو و دەستى



بهرهو ئاگردانهکه دریژ کردبوو، هاواری کرد:

- ئەى شابانۆ! خاوەن كەرەم! ئەى كەرەمكارى كەرەمدار. ئەمە سەد ھەزار رۆبلە! سەد ھەزار! بە چاوانى خۆم دىتم، لە بەرچاوى خۆم بېچايانەوە، ئەى ناستاسىياى مىھرەبان! تۆ بەس ئەمر بفەرموو، خۆم بە ئاگردانەكەدا دەكەم، سەرى سېيم لە ناوەندى ئاگرەكە دەنەم!... ژنيكى داماوى نەخۆش، گۆد و ئىفلىجم ھەيە، سىيازدە مندالى سەروپىچكەم بەسەرا كەوتوون... ھەموو لە برسا لاكەى سەريان دىت.. ھەفتەى رابردوو باوكم لە گۆرنا، لە برسا مرد، ناستاسيا فىلپوقنا!

ليبديف، بهدهم لالانهوه و پارانهوهوه، بهرهو ئاگردانه كه خزى.

ناستاسیا فیلیپوفنا، که دهیدایه دواوه، هاواری کرد:

- بـ ق دواوه: هـهموو دوور بـکهونهوه! بـ ق دواوه: گانیـا بـ ق وهسـتاوی، چـاوه پوانی چیـت؟ شـهرمی مهکـه، دهی خیراکـه، ئهمـه فرسـهته، دووبـاره نابیتهوه، لهکیسی خوتی مهده!

به لام گانیا، که ئه و روّ و شه وه عه زابیکی زوّری کیشابو و، خوّی بوّ ئه م تاقیکردنه وه قورسه چاوه رواننه کراوه، ئاماده نه کردبو و! خه لکه که ی به به رده می بوون به دو و به شه وه، گانیا، ریّک که و ته به رانبه ر ناستاسیا، ته نیا سی شه قاو له وه وه دو ور بو و. ناستاسیا له دیار ئاگردانه که وهستابو و چاوه روانی ده کرد، نیگا ئاگرینه کانی له گانیا نه ده گواسته وه. گانیا به خوّی و پالتو بی قوّله که یه وه وهستابو و، کلاوه که ی به ده سته وه گرتبو و، په ست و خه مین نه قسه ی ده کرد و نه له جیّی خوّی ده جوولا، ده سته کانی له سه رسینگی تیک ئالاند بو و و چاوی بریبو وه، بلیسه ی ئاگره که. بزه یه کی ویّل، به سیمای مردو و ئاسایه وه، ده رده که و ت و زوو ئاوا ده بو و.

راسته نهیدهتوانی، نیگای حیرهتباری له ئاگرهکه و له بهسته پارهکه، که خهریک بوو دهسووتا، بگوازیتهوه، به لام لهوه دهچوو شتیکی تازه له روح و دل و دهروونیا پهیدا بووبی. له تق وایه سویندی خواردووه که تا کوتایی خقی لهبهر ئهم عهزابه بگریت. له جینی خقی بزمارئاسا چهقی بوو. دوای چهند ساتیک ههموو قهناعهتیان هینا که پریاسکهکه دهر ناهینی و نیازی



شتى واى نىيە.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، هاواری لی کرد و گوتی:

- خیراکه، ههمووی دهسووتی، ههنگی خه لکی گالته ت پی ده که ن، ده لین گهوج بوو. ئیدی گلهییت له سه رخوته، په شیمان دهبیته وه ها، باوه پ بکه پاشان له داخا خوت هه لاه واسی. به راستمه ها! گالته ت له گه ل ناکه م!

ئه و گره ی له نیوان دو و ئیزنگه و به رز بو وبو وه وه ، کاتی پریاسکه که خرایه ئاگره که وه ، دامرکایه و و خه فه بو و ، به لام هیشتا ورده بلیسه یه کی شینبا و به کوتایی ئیزنگه که ی ژیره وه مابو و . ئه نجام بلیسه یه کی دریژ کوله خوی گهیانده پریاسکه که ، کاغه زه که یه به سته پاره که ی تیوه پیچرابو و ، له سوو چه کانیه و ه گری گرت ، له ناکا وا هه مو و به سته که گری گرت و ئاگر بلیسه ی سه ند. ئاماده بو وان، جموج قلیان تی که وت و که و تنه و رته و رت ا

لیبدیف، دووباره، کهوته سهر چۆکان و بهدهم پارانهوهوه بهرهو ئاگردانهکه خزی:

- ناستاسيا فيليوڤنا!

لی روگوژین، رئی نه دا و دایه دواوه. روگوژین، سه راپا بووبوو به نیگا. نهیده توانی چاو له ناستاسیا فیلپو قنا بگوازیته وه، نه شنه یه کی وا گرتبووی، ئاگای له دنیا نه مابوو، له ئاسمانی حه و ته مدا ده سوو رایه و ه خوریک بوو به نیگا، ناستاسیای ده خوارد.

روگوژین، مەستى مەست، روو له ئامادەبووان ھاوارى دەكرد:

- ئەمە شابانۆيە! شابانۆى ولاتە! رنك بە دلى منه، كى لە ئىدەى گەجەر و گوجەر، دەيتوانى كارى وا بكات، ھا؟

میرزاده، خاموش و خهمین، تهمهشای دیمهنهکهی دهکرد. فردیش چینکو، گوتی:

- من، ئەگەر تەنيا ھەزار رۆبلم بدەنى، بە ددان بەستەكە دەر دىنمەوە.

کابرای دهست و مهچهک ئهستوور، که له دوای دواوه وهستابوو و له حهژمهتاندا لیّوی دهکروّشت، هاواری کرد:

- منیش، ئامادهم، به ددان دهری بینمهوه.



که چاوی به گر و بلسهی تازه کهوت هاواری کرد:

- شەيتان بە نەعلەت بى! كورە سووتا! ھەمووى دەسووتى!

ههموو، تیکرا هاوریان کرد:

- خەرىكە دەسىووتى: گرى گرت!

و زۆربەيان، بەرەو ئاگردانەكە ھوروژميان ھينا. ناستاسيا گوتى:

- گانیا! له روو دامهمینه! شهرم مهکه! بق دواجار پیت دهلیم، له کهری شهیتان وهره خوارهوه!.

فردیش چینکق، وهکو شیت و هار، شالاوی بق گانیا برد، قۆلی کراسهکهی راتهکاند و هاواری کرد:

- لاسارى كەللەرەق فرياكەوە! دەسىووتى، پارەكە دەسىووتى! هەى شوومى بەدفەر، عەمرت نەمىنى:!

گانیا، به ههموو هیرز و قوهتی خویهوه، فردیش چینکوی ده له دا. سوورایهوه و بهرهو دهرگاکه رویشت، به لام ههر که دوو شهقاو رویشت، به کسه ر به لادا هات و کهوته سهر زهوی.

دەنگى ھاوار بەرز بووەوە:

- بورايهوه!

ليبديف، جاريكى دى، بهدهم پارانهوهوه هاوارى كرد:

- ناستاسیا فیلیپوقنا! بز خاتری خوا دهسووتی!

خەلكەكە ھاواريان كرد:

- حەيفە، بە خوتوخۆرايى دەسىووتى!

ناستاسیا فیلیپوڤنا، بانگی کرد:

- ئەھاى كاتيا، پاشا، ئاوى بۆ بينن، شەرابى بۆ بينن!

ئەوسا دەستى دايە مەقاشەكە و پارەكەى لەنيو ئاگرەكە دەر ھينا. ئەو كۆنە رۆژنامەيەى لە دەورى پارەكە پيچرابوو، ھەر ھەمووى سووتا بوو، بەلام ديار بوو كە ناواخنى پرياسىكەكە ھيچى لى نەھاتبوو. سى قەد رۆژنامە لە پارەكە پيچرابوو، بۆيە پارەكە ھيچى لى نەھاتبوو. ھەموو ئامادەبووان، ھەناسەى ئۆخەيان ھەلكىشا. لىبدىف، بە سۆزەوە گوتى:



- ئەو پەرەكەى، ئەسكە ناسىكى ھەزار رۆبلى ئاسىوى دىتوە، باقىيەكەى ساغ و سەلامەتە.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، که بهسته پارهکهی لای گانیاوه دادهنا، گوتی:

- ههر ههموو ئهم پارهیه هیی ئهوه! بهسته که ههمووی! گویتان لییه گهلی خوی گرت و نهچوو به لای پاره که وه، مانای وایه هیشتا ئهوهنده غیره ت و پیاوه تی تیاماوه به سهر تهماع و چاوچنو کییه کهیدا زال بی. قهیدی نییه، خهمتان نه بی هه نو که وه خو دیته وه! ئه گهر نه بورایه ته وه له گین بوو بمکوری استه ها، نهمگوت، ئه وه تا وا هه لاه ستیته وه! جه نه پال، ئیشان بتروفیچ، داریا ئه لکسیشنا، کاتیا گیان، پاشا گیان، پوگورژین، ههموو گویتان لیم بوو؟ به سته که ههمووی، بو ئه وه، هیی گانیایه! ده یدهمی بو خوی، به گهردنئازایی ده یدهمی، وه کو قهره بو و ده یدهمی. قهربووی چی، نازانم، گرینگ نییه! وای پی بلین! با ئهم پارهیهی له لاوه بی. پوگورژین، وه ره با بروین! به دوو عا میرزاده، ئه مه یه که م جاره له عهمراتما، پیاویکی مروقانی، مروقد و سیر به دوو عا نافاناسی ئیشانوفیچ! و میرسی. مروقانی، مروقد و سیر به دووی پوگورژین و ناستاسیا فیلیپوشنا که و تن و بیخه م و خه یال له ده ره وی که و تن.

کارهکهرهکان، کاتیا و پاشا، له هۆلهکهدا یارمهتیی خانمی خویان دا که پالتوکهی له بهر کرد. مارتای ئاشپهزیش بهلهز له موبهقهکه هاته دهری و خوی گهیاندی. ناستاسیا فیلیپوفنا ههر سیکیانی رامووسی. کارهکهرهکان، به سی قولی، لهو کاتهدا که دهستیان ماچ دهکرد، بهدهم گریانهوه، پرسییان:

- خانم گیان، به راستی دهرویت، بو ههتاههتایه جیمان دیلیت؟ ئاخر کیوه دهچیت، بو دهرویت؟ له روژیکی ئاوهاشدا، روژی سالیادی لهدایکوونت؟

- دهکهومه سهر جاده و شهقامان کاتیا گیان. به خوّت گویّت لیّ بوو که وام گوت. ئهوی شویّنی منه. یان جلشوّری مالان دهکهم. به راستی لهوهی پتر منهتی ئافاناسی ئیقانوفیچ ههلناگرم. بهسه بیّزار بووم. سلاوی منی پی



بگەيەنن. گەردنم ئازاكەن، يادى بەخىرم بكەنەوە...

میرزاده، بهههشتاو بهرهو دهرگای دهرهوه چوو. جماعهته کهی پوگوژین، ههموو سیواری چوار گالیسه که بوون. زهنگی ملی ئهسیه کان به جاری لییان دهدا. جهنه پال، له سهر قالدرمه کان، گهیشته میرزاده، قولی گرت و گوتی:

- میرزاده ئه مه چییه؟ بق دوای که و توری، تقری به هقش وه رهوه، وازی لی بینه! خق به چاوی خقت دیتت که چقن ژنیکه، من به رژه وه ندیی تقم ده وی، وه کو باوکیک قسمت ده گه ل ده که م...

میرزاده، تهمهشایه کی کرد، هیچ قسه یه کی نه کرد، ئه وسا قوّلی له دهستی ده ره هینا، به غار له قالدرمه کانه وه دابه زی. کاروانی گالیسکه کانی پوگور ثین توزی بوو که و تبوونه پی. جه نه پال که له به رده رگای ده ره وه وه ستابو و، میلیزاده ی بینی، که به هه شلت و خوّی به یه که مگالیسکه دا کرد و به پهروشه وه به گالیسکه چییه کهی گوت: "باژو، یه کپی بو یه کاتیرنهو ف! دوای ئه و پیزه گالیسکه یه بکه وه! ئه وسیا، گالیسکه گه وره و که شخه کهی دوای ئه و پیزه گالیسکه یه به دوره و که شخه کهی جه نه پیزه و به به رده رگا وه ستا. جه نه پال سوار بوو، به کومه لینک هیوا و ئومید و حیساباتی تازه وه، به ملوانکه مراوریه که یه وه که زوّر به خهمه و بوو له بیلیو قنای هاته به بیلیو تاهی دوره و جاران، وینه ی دلرفین و هه ره جوانی ناستاسیا فیلیپو قنای هاته به رچوه ، شیتی شیته! به لی، خه یه ایم و می دوره که و ته ده به نادات شیته! به لی، به لام ژنی وه کو ناستاسیا فیلیپو قنا، بو میرزاده ده ست نادات شیتی شیته! به لی، به لام ژنی وه که مه سه که وا که و ته و سه دا که و ته و د..."

لهم حال و ههوایه دا بوو، که دووانی دیکه له میوانه کانی ناستاسیا فیلیپو شنا، قهراریان دابوو پیکه وه کهمیک پیاسه بکهن، بهر لهوهی لیکدی جیا ببنه وه، سوو که گفتو گویه کیان که و ته نیوان.. ئیشان پتروفیچ پتیتسن رووی کرده ئافاناسی ئیشانوفیچ و گوتی:

- دەزانى ئافاناسى ئىقانوفىچ، ئەم جۆرە نەرىتە لەننو ژاپۆنىيەكاندا ھەيە؟



ده لدین، که سسی سسو و کایه تیپینکراو، ده چینت بن لای په قیبه که ی واتا بن لای ی که سسه ی سسو و کایه تیپینکراو، ده چینت بن کسردو و و پینی ده لینت: فلانسی تسو سسو و کایه تیب کردو و م، ناوت زراندو و م، بنیه هاتو و م له به رده م تن دا و رگی خن مه لدرم." ئه و سا به به رجاوی په قیبه که یه و ه کری و رگی خن ی و م کاره هه سست به ئاسسو ده ییه کی بینه ندازه ده کات و وه کو ئه وه ی به پاستی تن له ی خن سه ندبیته و ه به به پاستی تن الله ی خن سه ندبیته و ه به پاهاناسی نیقانو قیچ!

ئافاناسى ئىۋانوۋىچ، بەدەم بزەيەكەوە گوتى:

- جا تق پیت وایه نهوهی رووی دا، شتیکی له و بابه ته بوو؟ هما... بەراوردىكى خۆشە... تەشبىھىكى جوانت ھىناوەتەوە! بەلام برادەرى ئازىز، تق به خوت ئاگاداری، من هیچ دریفیهکم نهکرد، ئهوهی له توانامدا بوو كردم. به خوّت دەزانى بياو ناتوانى كارى مەحال بكات! ھەلبەتە ئەوەش دەزانى كە ئەم ژنە چەند بەكەشىم و نەشىم بوو، چەند ئارەزووبزوين بوو! ئەگەر تۆزى لەمەپىش، بمتوانىبا لەم شارى سەدومەدا، گرىپى دالى خۆم بكهمهوه، ئهوا لهوه لامي ئهو ههموو تۆمهتهدا كه دايه يال من، دهمگوت، خهتا له خودی ئهوه، من هیچم گوناحیکم نییه! من نایلیم، تق بیلی، کی هەيە شيفتەى ئەم شۆخە ژنە نەبيت، كى ھەيە لە ئاستى ئەم شۆخەدا ئەقل و هۆشى لەدەست نەدا؟ تۆ بروانە تەنانەت ئەو دېھاتپە بلْچە، روگوژين، سهد ههزار روبلّي بق هاني! راسته ههموو رووداوهكاني ئهمشهو، كوتوير، رۆمانسى و نابەجى بوون، بەلام پياو ھەق بلى دىمەنى ھەمەرەنگ و زۆر ده کمه ن و که موینه شی تیا بوو. ئیدی ئهم ته بیعه ت و ئهم جوا نییه، ئهو جوّره ئاشووب و ئاژاوەيەشى لى دەكەويتەوە! بەھەرحال من گرتمە خوّ، من پەروەردەم كرد، من فيرى خوينەوارىم كرد... ھەر ھەولىكم لەگەلى دا به باچوو! وهکو زور جاری تریش گوتوومه، ئهم ژنه ئه نماسیک بوو، سىقال نەگر.

ئافاناسى ئىۋانوۋىچ بەدەم ئەو قسەيەرە ئاھىكى قوول قوولى ھەلكىشا.

يەراويز:

- * "سوياس..." له دەقەكەدا بە فەرەنسىيە.
- * "بق یه کاتیرنهوف..." گوندیکه ده که ویته ده ره وه ی پترسبقرگ، له گه ل کقشکیکی هاوینه ی یه کاترینی دووه می ئیمپراتقری رووسیادا. خه لکی به شهوان بق گه شت و گهران و پیاسه بق ئه وینده ر ده چوون.
- * شارانی سهدوم و عامورا، که غهرقی گوناح بوون و ملیان بو پیغهمبهرایهتیی لووت پیغهمبهر نهدهدا، له ئاگری غهزهبی خوادا سووتان. لیرهدا مهبهستی جهنهرال، ئهو بی سهروبهرییه بوو که بالی بهسهر مهجلسهکهدا کیشابوو.

بهشى دوومم

فدسٽي يهكهم

دوای دوو روّژ، لهو رووداوانهی که له میوانداری و ئاههنگهکهی مالی ناستاسیا فیلیپوقنادا دیتمان و بهشی یهکهمی چیروّکهکهمان به باسی ئهو رووداوانه کوتایی هینا. میرزاده، به مهبهستی تاقیبکردنی بهشه میراته چاوهرواننهکراوهکهی، بهههشتاو پترسبوّرگی جی هیشت و بهرهو موّسکو سهفهری کرد. لهو کاتانه دا ههندیک پییان وا بوو که لهگینه سهفهرهکهی میرزاده هوی دیکهشی ههبن، به لام ئیمه هیچ شتیکی ئهوتو لهم بارهیهوه نازانین، به تهواوی نازانین له موّسکو و به شیوهیه کی گشتی له ماوهی ئهو سهفهرهیدا چیی بهسهر میرزاده هاتووه و چیی بو پیشهاتووه. میرزاده شهش دانه مانگی خشتی پی چوو. تهنانهت ئهوانهش که لهبهر ههندی هوی تایبهتی سوّراخیان دهکرد، به دریژایی ئهم ماوهیه، نهیانتوانیبوو جگه له ههندی زانییاری کهم، هیچی تری له بارهوه بزانن. ههنبهه، جار به جار، ههندی زانییاری کهم، هیچی تری له بارهوه بزانن. ههنبهه، جار به جار، ئهویش زوّر بهکهمی، ههندی دهنگویاس و دهنگویان بهرگوی دهکهوتن، بهلام زوّربهی ئهو دهنگویانه سهیروسهمهره و باوهرنهکردهنی و زوّر جار بههدر و ناکوک بوون.

دیاره، خانهوادهی یهپانچین، که میرزاده فریا نهکهوتبوو مالاواییان لی بکات، له ههموو کهسیک پتر به خهمی چارهنووسی میرزاده و عهودالی



ههواللی بیوون. جهنهرال، دووسی جاری دیتبوو و سهبارهت به مهسهلهیه کا گفتوگوی جیددیی دهگهل کردبوو، به لام جهنهرال، لهم رووهوه هیچی بو خانهواده کهی باس نه کردبوو و نه گیرابووه وه. که میرزاده سهفه ری کردبوو. نزیکه ی یه کا مانگی ته واو که سله خانه واده یه یه یه باسی میرزاده ی نه کردبوو. ته نیا خانم یه پانچین له سهره تاوه گوتبووی که سهباره ت به میرزاده یه جگار هه له بووه. دوای دوو سی ههیقان، بی ئه وه ی ناوی میرزاده بینی، دووباره ی کرده وه که: دیار ترین خهسله تی ژیانی نهم، نه وه یه که سهرناس نییه، له ناسینی خه لکیدا ههمیشه به هه له دا ده چینت. سهره نجام دوای ده روژیک، له کیژه کانی توره بووبوو، گوتبووی: "به سه، له نیستا به دواوه نهم هه لانه دووباره ناکه مه وه!"

خانه واده که ی به زهحمه ت ده یانبینی. هه نبه ته کیژه کانی یه پانچین، گرینی دلنی خویان بر خه نمی نه ده کرده وه. ته نانه ت له به ینی خوشیاندا، زور به که می قسانیان ده کرد. ئه لهه قی کچانی به فیز و ده عیه بوون و بگره به شهرم و حه یاش بوون و ته نانه ت له به ینی خویشیاندا که مدوو و شهر من بوون، به نام نه که به یه که م فیل اینکدی حالی ده بوون و مه به ستی یه کتریان ده خوینده و ه. بویه زور جار پیویستیان به گفتوگوی یه کتر نه ده بوو.

دیاره ئەوەى غەوارەيەك، گەر رنى بكەوتبايە ئەو مالله، بیتوانیايه ھەستى پى بكات، ئەوە بوو كە میرزادە، بەگویرەى ھەندى قەرىنە و نیشانانى كەم، توانیبووى كاریگەرىيەكى تايبەتى بەسەر ئەو ماللەوە بە جیبیلى، ھەرچەندە



تهنیا یه که جار و بق ماوهیه کی که م و به شیوهیه کی پهوته نی پینی که و تبسوه نه و ماله. پهنگه نهم کاریگه رییه زاده ی په نهریاری غهریب و عهجیبی میرزاده و، نه و پیسکانه بووبی، که به سه ری ها تبوون. به هه رحال، نهم کاریگه رییه زه و حاشاهه لنه گربوو.

به لام ئهم دهنگویانه، به هوی ههندی زروفی تایبه تیه وه، زوو به زوو به زوو برانه وه و لهبیر چوونه وه. پوگوژین و جماعه ته کهی یه که هه فته ی ته واو له باخه کانی یه کاتیرنیه و فیدا مابوونه وه، به دریژایی ئه و هه فته یه سه دیان کردبووه عهیش و نوش و پابواردن، گوایه ناستاسیا فیلیپو فناش به شداریی له وعهیش و نوشه دا کردبوو. دوای ئه و هه فته یه پوگوژین و گروپه که یه به دو موسکق چووبوون. ئیدی خه لکانیکی که م له وانه ی که پهیگیری و تاقیبی ئه مجوّره مه سه و پووداوانه ده که ن، ههندی دهنگویان بیستبووه وه که گوایه ناستاسیا فیلیپو فنا، هه رکه گهیشتبوونه یه کاتیرنیهوف، بق پوژی دوایی دیار نه مابوو و دوای تاقیب و سوّراخ دهر که و تبوو که گوایه به ره و مؤسکق پوگورین، مؤسکق پوگورین، ناستاسیا فیلیپو فناوه هه بووه.

سهبارهت به (گافریلا ئاردالیونوفیچ)یش که بهشی خوی و له ژینگهی



خویدا ناسراو بوو، مقرّمقوّ و دهنگویه کی زوّر بلّاو بووه وه، به لام گافریلا ئاردالیونوفیچ، تووشی وهزع و حالیّکی وه ابوو، که زوو به زوو ئه دهنگویانه بنیان نایه وه و ئه و قسه و قسه لوّکانه ی ده رباره ی ئه و که وتبوونه سه ر زاران، کوتاییان هات: گافریلا تووشی نهخوشییه کی ئه وهنده گران بووبوو که نه که هه ر نهیده توانی بیته ناو خه لکی، به لکو نهیده توانی بچیته سه ر کاره که شی، گانیا پاش مانگیک چاک بووه وه، به لام له به ره هو دانا. وازی له کاره که یه هینا، کومپانیاکه، فه رمانبه ریکی دی که که که که دی بو خوی رابگریت.

ناحهزانی گافریلا ئاردالیونوفیچ، وایان بلاودهکردهوه، ئهوهنده شهرمهزاره و تهریقی ئهو رووداوهیه که بهسهری هات، رووی نایهت بیته ناو خهلکی و رووی مهجلیسی نییه، بهلام له راستیدا نهخوش بوو و نهخوشی له پهلوپوی خستبوو: زور جار واز وازی دهیگرت، خهم دای دهگرت و له فکران رادهچوو، تا بلیّی نائومید و رهشبین بووبوو، زوو ههددهچوو.

زستانی ئه و ساله قارقارا ئاردالیونوقنا شووی به پتیسین کرد. ههموو ناسیاوهکانیان، ئهم زهماوهندهیان دهبهسته وه به بریاری وازهینانی گانیا له کارهکهی، چونکه گانیا ههنوکه نهک ههم نهیدهتوانی یارمهتی خانه وادهکهیان بدات، به لکو به خوی پیویستی به کومهک و یارمهتی بوو، پیویستی به وه بوو مدارا بکریت.

جا، لیرهدا پیویسته ههر بو زانیاری، ئهوهش بلینین که لهوه بهدوا، کهم و زور له مالی یهپانچیندا ناوی گافریلا ئاردالیونیچ نهدهبرا، وهکو ئهوهی پوژی له پوژان کهسیک بهو ناوهوه لهم دنیایهدا نهبووبی، چ جای له مالی وان. کهچی ویپای ئهوهش، ههر ههموویان، واته ههموو ئهندامانی خیزانه که، زور زوو شیتیکی ههستیار و گرنگیان لهمه په ئهو زانیی: ئهو شهوهی که لهمالی ناستاسیا فیلیپوشنا، ئهو پووداوهی لیقهوما بوو، که گهرابووهوه بو مال، خهوی لینه کهوتبوو، به لکو وه کو ژانگرتوو چاوهنوری



گهرانهوهی میرزادهی کردبوو. میرزاده که سهفهری یهکاتیرنیهوفی کردبوو، دوای سهعات پینجی به یانی گهرابووهوه. ههنگی گانیا خوی به ژوورهکهی ئهودا کردبوو، ئهو سهفته پارهیهی، که ناستاسیا فیلیپوقنا، له کاتی بورانهوهکهیدا بوی دانابوو، که به هوی گری ئاگردانهکهوه قهراخهکانی هه لکوروزا بوو، لهسهر میزهکه و لهبهردهمیا دانا. تکای له میرزاده کرد که ئهو دیاریه له نزیکترین دهرفهتدا بو ناستاسیا فیلیپوقنا بگیریتهوه. گانیا، به نهفهسیکی دژمنانهی توره خوی به ژوورهکهی میرزادهدا کردبوو، بهلام دوای ئهوهی قسهیان دهگهل یهکدیدا کردبوو، گانیا دوو سهعاتیک لهلای وی دهمینیتهوه و به دریژایی ئهو ماوهیه، له یهکبینه ههر دهگری و ههنسک ههلدهدات و داخ ههلدهکیشیت، بهلام سهرهنجام به ئاشتی و دوستانه لیکدی جیا بووبوونهوه.

باشان دەر كەوت كە ئەم خەبەرەي گەيشىتبورە يەك بە يەكى ئەندامانى خيزانه که يه پانچين، زور راست و دروست بوو. سهير ئهوه بوو که ئهو ههوالانه چۆن بهو خیراییه بلاو دەبوونهوه و دەگەیشتنه خەلكى دى. بق نموونه ههر شتیک له مالی ناستاسیا فیلیپوفنادا رووی دابوو، بو سبهی وهكو خوى، بيكهم و زياد گهيشتبووه مالي پهيانچين. سهبارهت بهو ههوالانهی که پهیوهندییان به (گافریلا ئاردالیونوفیچ) هه ههبوو، وا گوتمان رەنگە لە رىگەى قارقارا ئارداليونوقناوە كەيى بىت بە مالى يەيانچىن، چونکه قارقارا هاتوچۆی دەكردن و دۆستايەتى لەگەل كچەكانيانا خۆش بوو، هەرچەندە دايكيان ئەمەي پئ سەير بوو. بەلام، لە لايەكى دىكەوە، هەرچەندە ۋارۋارا ئارداليونوۋنا، ئەو دۆستاپەتىيەي – نازانىن لەپەر چى؟-لهگهل ئەو كچانەدا بە مەسلەحەت دەزانى، مەحال بوو باسىي براكەي خۆي بِق ئەوان بكات. ئەويش، لـه پيستى خۆپدا، ھەلبەتە بـه شـيوازى تاببەتى خــقى، خــقى بــه شــت دەزانــى و كبريــاى خــقى هــهبوو، ئەگــهرچى بــه دۆسىتايەتى ئەوانىەش قاييىل بور كىه تەقرىبەن بىه دەركىردن براكىميان دەركردبوو. قارقارا جارانىش ئاشىنايەتىي دەگەل كىژانى يەپانچىندا ھەبوو، به لام زور به کهمی و به ریکهوت دهی بینین. فارقارا تا ئیستاش کهمتر



دههاته هۆلەكه، زیاتر له دەرگای پشتەوە زۆر رەوتەونی خۆی به ژوورا دەكرد. لیزاڤیتا پروكوڤیڤنا حەزی له چارەی نەدەكرد، پنی قەلس بوو، قەت رۆژئ له رۆژان، نه جاران و نه ئیستا روویهكی خۆشی نەدابویه، هەرچەندە رینز و حورمهتی زۆری نینا ئەلكسندروڤنای دایكی دەگرت. لیزاڤیتا بهم دۆستایەتیه قەلس و نارەحەت بوو، ئەم دۆستایەتیه تازەیهی نیوان كیژهكانی و قارقارای به زادەی مجیزه گۆركنی كیژهكانی دەزانی، كه خنی گوتهنی هەمیشه بۆ شیوازیکی تازە دەگەران تا ئەوی پیقهلس بكهن. کهچی قارقارا ئاردالیونوڤنا دوای شووكردنیش، ههر دریژهی بهم هاتوچۆیه دا.

دوای سهفهرهکهی مبرزاده، سه مانگنیک شبتنگ زیاتر، خیا سهپانچین نامەيەكى لە بىرە دۆتمىر بىلوكونسىكاياوە، يېگەيشت. دۆتمىرى بىر يازدە رۆژنک لەوە يىش چووبوو بۆ مۆسكۆ بۆ سەردانى كىژە گەورەكەي كە لهوی به شوو بوو. ئهو نامهیه له رووی دهروونییهوه کاریکی زوری له خا یه پانچین کرد، ههرچهنده، نیوه روکی ئهم نامهیهی نه بو کیژه کانی و نه بو میرده که ی نه گیرابووهوه، به لام که س و کاره که ی نیشانهی، نیگه رانی و پەرىشانىيەكى زۆريان لە سىمادا بەدى دەكىرد، بەلگەشىيان ئەوە بوو، بە شیوهیه کی سهیر، دهربارهی ههندی بابهتین نائاسایی قسهی دهگهل دەكىردن، دىيار بوو گەرەكىيەتى گرينى دلنى بكاتەوە و ئەوەى لىه دلىدايىه هـهلیریزی، بـهلام لهبـهر ههنـدی هـق زمانی خـقی دهگریـت. نهو روزهی نامهکهی پیگهیی، به جاری رهحمی تلسمابووهوه، دهگه ل کیژهکانیا، زور دلوّقان و ميهرهبان بووبوو. تهنانهت ئاگلايا و ئاديلايدي ماچ كردبوو و دانی به ههله و عهیبه کانی خویدا نابوو، به لام شتاقیان هوی ئهم گورانهیان نەدەزانى، نەياندەزانى ھەلە و عەيبەكانى چىن. ئىدى بىرەژن لەيرىكا گۆرا بحوو، میهسرو لیبسوردهیی لی دهباری، تهنانه تدهرهه و به (ئیشان فيدوروفيچ)ش، كه يهك مانگ بوو ليني چووبوو به قينا، ميهرهبان بووبوو. هه لبهته لیزافیتا بق سبه پنی دیسان گورا، ئه و نهرم و نیانی ومیهرو دلۆڤانىيەى دويننى، لە ھەوت كيوان ئاوابوو، ئىدى كەوتە بيانوو گرتن و بەر



له شیو، دهگهل ههموویاندا به شه هات، به لام بو شهوی ههوری پهشیوی پهوییهوه، خا جهنه رال (خانم یه پانچین) بو ماوه ی ههفته یه که بوو به ماستی مهییو، گول له پووی ده باری، که زور لهمیژبوو به محاله وه نه بینرابوو.

به لام خانم یه پانچین، دوای هه فته یه کامه یه کات، بزیه گوتی:
بیلوکونسکایاوه پنگهیشت، بریاری دا ئهم جاره یان قسه بکات، بزیه گوتی:

پیرینرن (خانم یه پانچین له پاشمله ههر به پیرینرن ناوی دو تمیر
بیلوکونسکایای ده برد) خه به ده ده ده ده درباره که و گهنجه
فه قیرحاله یار ق میرزاده بو ناردووه پیریزن به پرسیار شوینه کهی،
فه قیرحاله و زیوه ته وه شتی باشی له باره وه بیستووه میرزاده سهری
له موسکو دوزیوه ته وه و شتی باشی له باره وه بیستووه دیرزاده و وه که
ده لین داوه و پیرهژن پیی خوش بووه و میرزاده ی چووه ته دله وه و وه که
ده لین خوینی بوی جوولاوه و سهینیان زور خوشه هه موو پوژی سه عاتی
به بینیان زور خوشه بیرینرن داوای لی کردووه هه موو پوژی سه عاتی
دووان سهری بدات، میرزاده ش به به رده وامی سهری ده دات و پیریزن تا
دووان سهری بینزار نه بووه ته گوتی "پیریزن" میرزاده ی به دوو سی
مالباتی ئورستوکراتیی زور به ناوبانگ ناساندووه به به وه یه شهر بکات ته دی دوور ناگریت، ئه وه نده شه که مشه که نییه شه رم بکات ته دی که دنیایان خوی دوور ناگریت، ئه وه ناوبانگ ناساندوه کوی بی شهر م بکات ته دی کور دیایان خوی دوور ناگریت، نه وه نود دنیایان خوی دوور ناگریت، نه وه ناوبانگ ناساندوه که مشه که نییه شه رم بکات ته دی دو به دنیایان خوی دو را ناگریت، نه وه ناوبانگ ناساند و بین بی شه شه رم بکات ته دی دیایان خوی دو را ناگریت، نه وه ناو بات که وه کو

کاتی کچهکان گوییان له و قسانه بو و، یه کسه ر په یان به و ه برد که دایکی میهرهبانیان، به شیخی ته واوی نیوه رو کی نامه که یان لیده شاریته و هه رئه مه یان له قارفارا ئاردالیونوفناوه زانیبی، که ئاساییه ده یتوانی هه رخه به میریک که پتیتسن ده رباره ی میرزاده و سه فه ری بی مؤسکو ده یزانی، له لای ئه ویش هه بیت. هه لبه ته پتیتسن، له هه رکه سیکی دی زیاتر ئاگای له خه به رو باسی میرزاده هه بو و، به لام له کاروباری خویدا زور سی قایم بو و، هه رچه نده هه ندی شتی بی قارفارا ده گیرایه و و له هه ندی شتی ئاگادار ده کرده و ه. ئه مه و ای کرد خانم یه پانچین زیاتر له قارفارا شتی ئاگادار ده کرده و ه. نامه و ای کرد خانم یه پانچین زیاتر له قارفارا ئاردالیونوفنا بچیت به قینا.

به هـ ه درحال، هه نوکه در واری بیده نگییه که شکابوو، ده کرا به ناشکرا و



راسته وخق ناوی میرزاده بهینری، جاریکی دیکه کاریگه ربی بینهندازهی ميرزاده بهسهر خانهوادهي يهيانچينهوه ئاشكرا بوو. تهنانهت خا جهنهرال، باومرى نەدەكرد ئەو ھەوالانەى لە مۆسكۆوە دەھاتن بەو ئەندازەيە كار لە كيژهكاني بكات، يني سهير بوو! كچهكانيش كه زور جار گوييان له دايكيان بووه که گلهبی له خوی کردووه و گوتوویهتی: "دیارترین خهسلهتی ژیانی ئەم ئەرەپە كە سەر ناس نىيە، ھەمىشە لە ناسىنى خەلكىدا بە ھەللە دەچىت." کهچی ویرای ئهوهش رووی له شازاده خانمی دهسترق، بیلوکونسکای ناوه، که دالدهی میرزاده بدات و مدارای بکات، بیگومان دهبی تکای لی کردبی، لنی پارابیته وه که مدارای میرزاده بکات. کیژهکان سهریان لهم هه لویستهی دایکیان سوور مابوو، چونکه 'پیریژن' کهسیک نهبوو به ناسانی بیته رهدایه. به لي، هه ركه سه هو لبه ندانه كه توايه و ه ديواري بيده نكى شكا و ئاراستهی بایه که گورا، جهنه رالیش، زاری کرایه وه و که و ته ده ربرینی راوبۆچۈۈنى خۆى، ديار بوو ئەويش مەسەلەكەي بەلاۋە گرينگ بوو، بەلام باس و خواسه کانی وی تهنیا "لایهنی کاسبانهی" مهسه له کهیان له خق گرتبوو. دەر كەوت، كـه لـهينناوى بـەرژەوەنىدىي مىبرزادەدا، دوو كەسىي مۆسكۆيى، باوەرپيكراو دەسترۆى زۆر گەورەى راسىپاردبوو كە ئاگايان لە میرزاده، به تایبهتی له (سالازکین)ی وهکیلی وی بینت. ههرچییهک دەربارەي مىراتىيەكەيان واقىعيەتى مىراتىيەكە گوترابوو، ھەر ھەموو راست دەرچووبوو، بەلام برى مىراتيەكە زۆر لەوە كەمتر بوو كە لە سەرەتاوە دهیانگوت. له لایه که وه مولک و مال و سهروه ت و سامانه که له ژیر باری قورسی قەرزدا بوو و له لايەكى ترەوە كۆمەلىك حەقدار يەيدا بووبوون و داوای بهشه میراتیان دهکرد، میرزاده به خویشی، ویرای ههموو ئامۆرگارى و رىنوىنىيەك كە دەكرا، ئاقلانە و وەكو بزنسمانىك رەفتارى نهدهکرد. هه لبه ته جهنه رال له کانگای دلهوه هیوای بهخته وهریی بق دەخواست. ئىستاش كە "دىوارى بىدەنگىيەكە" ھەرەسىي ھىنابوو، زۆرى يى خوش بوو، بیده رده، قسمی ناخی دلی بکات و به راشکاوی بلی که ئهم گەنجە، ھەرچەندە "كەمتك گتلۆكەپە" بەلام گەنجتكى شاپىستەپە. ويراي



ئەوەش میرزادە ھەندى كارى گەوجانەى كردبوو، بۆ نموونە چەند كەسىپك بە خۆ و ھەندى بەلگەنامەى « گومانلىكراو و تەنانەت دەسىتكارىكراوەوە كە دەشىيا ھىيچ حىسابىكيان لەسەر نەكرى و فەرامۆش بكرىن، ھاتبوون و ئىدعاى ئەوەيان دەكرد كە بازرگانى رەحمەتى قەرداريان بووە، ھەندى كە پەيان بە ماھيەتى مىرزادە بردبوو، تەبىعەتيان خويندبووەوە، بە بى ھىيچ سەنەدبو بەلگەيەك ھاتبوون و داواى بەشە مىراتيان دەكرد. باوەربدەكەن چىي رووى دا؟ مىرزادە، ويراي ئامۆژگارى و رينوينيى دۆسىتەكانى، كە بۆيان سەلماند بوو ئەوانە ھىچ ھەقىكى ياساييان بەسەريەوە نىيە، تەقرىبەن ھەموويانى رازى كردبوو، گوايە دەر كەوتبوو ھەندىك لەوانە بە راسىتى زەرەروريانيان لى كەوتبوو.

خانم یهپانچینش، دووپاتی کردهوه که دو تمیر بیلوکونسکایا شتیکی به و نیوه پوه نیوه پوه نیوه نیوه و گیلیتییه، گیلیتیی ته واو، پیاوی گیلیش دهرمانی نییه". خانم یهپانچین ئه و رسته یهی زور به جیددی گوت، به لام دهموچاوی به ناشکرا پیوه ی دیار بوو که له ره فتاری به ناو "گیله" نه کنارازی نییه، به لکو پیشی خوشه. به کورتیبه کهی جه نه رال دیقه تی دا که هاوسه ره کهی له لایه که وه به جوری به خهمی میرزاده وه یه وه ک ئه وه کوری خوی بیت، له لایه کی دیکه شه وه ده رهه ق به ئاگلایای کیژیشی زور میهره بان بووبو و که ئه وه ی بینی، ئه ویش هه لویستیکی پر به پیستی ئه و حاله ته ی وه رگرت.

به لام ئهم رەوشه باشه و ئهم باره دەروونىيە لەبارەش زۆرى نەخاياند. هەمووى دوو هەفتەى پىنەچوو كە گۆرانىكى لەناكاو و كوتوپر رووى دا. خانم يەپانچىن، دىسان چارەيدا بە يەكا، لى جەنەرال، دواى ئەوەى دوو سى جاران شانەكانى ھەلتەكاند، دىسان خۆى لەھەنبەر 'ديوارى بىدەنگى'دا دىتەوە. مەسەلەكە ئەمە بوو كە جەنابى جەنەرال، بەر لە دوو ھەفتە ھەوالىكى نەينىيى زۆر كورتى، بەلام ئەسەحى زانىبوو، گوايە ناستاسىيا فىلىپوشنا كە بى مۆسكى ھەلاتبوو، روگورئىن لەوى دۆزىبوويەو، جارى دووەمىش ھەلاتبوو و دىسان لەلايەن روگورئىنوە دۆزرابووەوە، ئىدى



به نینی به پوگوژین دابوو که شووی پی بکات، به لام ئه وه تا دوای ئه وه به که متر له دوو هه فته، جه نه دار هه والی زانیوه که ناستاسیا فیلیپو قنا، بخ جاری سینیه م له کلیسادا، پیش ئه وه ی له گه ل پوگوژیندا بگه نه به ده مقشه تا ماره یان بکات، هه لاتووه و که س نازانی له چ شار قرچکه یه کا خوّی شار دوّته وه. ئیدی میرزاده (میشکین)یش له هه مان ما وه دا دیار نه ما بوو، پویستبوو و هه موو کاره کانی به سه و وه کیله که یدا، سالاز کین، جی هیشتووه. ئیدی دیار نه بوو ئاخق له گه لیا پویی بوو یان چووبو و سیراخ و تاقیبی بکات، به لام جه نه رال گه یشتبووه ئه و ئه نجامگیرییه ی که دیار نه مانی ئه و دووه له هه مان کاتدا، ده بی په یوه ندییه کی به یه که وه هه بی. لیزا قیتا پروکوفی قنای ها و سه بی بیستبوو. به هه درال و ده نگوباسی ناخی شی بیستبوو. به هه درال دوو مانگیک پاش پویشتنی میرزاده له موسکق، ئیدی خه لکی له شاری پترسبورگدا ئه وه نده باسیان میرزاده له موسکق، ئیدی خه لکی له شاری پترسبورگدا ئه وه نده باسیان نه ده کرد و ده نگوکان به ته واوه تی نیشته وه، به لام له مالی یه پانچیندا نه دیواری بیده نگی نه شکا و که س باسی نه ده کرد، به لام قارقارا، هیشتا هه در هاتوچی که نی که نورد.

ئهگەر، خۆ لە ھەموو ئەو دەنگۆ و ھەوالانەش ببويرين، ئەوا دەبى باسى ئەوە بكەين كە لە دەمەدەمى بەھارا زنجيىرە گۆران و ھەلكشان و داكشانىك بەسەر خانەوادەكەى يەپانچىندا ھاتبوو كە نەدەپەرژانە سەر ئەوەى بىر لە مىرزادە بكەنەوە، بە تايبەتى كە خۆى ھىچ ھەوالىكى بۆ نەدەناردن و يىدەچوو حەزنەكات بە شوين و مەكانى بزانن.

خانه واده ی یه پانچین، له زستاندا ته گبیریان کرد که به خیزانی هاوینه که یان له هه نده ران به سه ر به رن، مه به ست له به خیزانی، لیزافیتا پروکو فیفنا و کیژه کانیه تی، چونکه جه نه رال، رینی به خوی نه ده دا، کاتی خوی به "سه فه ر و سیاحه تی" بیه وده. به سه ر به ریت. ئه م بریاره به پیداگری و مکوربوونی کیژه کان درا که دلنیا بوون دایک و باوکیان، بویه ریگه ی سه فه ری هه نده دانیان نه ده دان، چونک ژیراوژیر به ته مای به شوودانیان بوون و له هه ولی ئه وه دا بوون که میردی گه نج و شاییسته یان



بق بدۆزنەوھ.

لهوه دهچوو دایک و باوکهکه گهیی بنه نهو قهناعهتهی که بهختی كيژهكانيان له كرانهوه بي، له ههندهرانيش بن ههر دهكريتهوه، بؤيه ســهفهریکی هاوینـه نـهک هـیچ زیانیکی نابی، بـهلکو لهوهیـه دهرفـهتی لەبارىشىيان بۆ برەخسىننى. جا لىرەدا پىويسىتە باسى ئەرەش بكەين كە ئەر زهماوهندهی قمهرار بوو لهنیوان ئافاناسی ئیفانوفیچ توتسکی و کیشه گەورەكمەي پەيانچىنىدا ساز بكرنىت، خىق بىە خىق ھەلوەشىاپەوە، چونكمە بەفەرمى لەلايەن توتسكىيەرە خوازگارى نەكرا. ھەلبەتە ئەم مەسەلەيە، بە شیوهیه کی زور ئاسایی و، بی نهوهی مشت و مر و گهنگهشهیه کی زوری لى بكهويتهوه، يان پهشيوى و ناكۆكىي خيزانى لى بكهويتهوه، كۆتايى هات. مەسىەلەكە، لە ياش سىەفەرەكەي مىرزادە، لە ھەر دوو سەرەوە بەردىكى نرایه سهر و بیدهنگیی لی کرا. بیگومان دهبی ئهم مهسهلهیه یهکیک بووبی له هۆكارەكانى ئەو جەوە ناخۆشمەي كە بالى بەسمەر مالى پەيانچىندا كيشابوو، ئەگەرچى خانم پەيانچىن لە ھەۋەلەۋە گۈتبۇۋى كە زۆر مەمنون و شوکرانه بژیری خوایه که نهو مهسههیه سهری نهگرتووه و نامادهیه نه ک به دهستی به لکو به "ههر دوو دهستان، ئاماژهی خاچ بکیشیت"، به لام جەنبەرال، ھەرچەنىدە گلىەپى ھاوسىھرەكەي قىمبوول بىوو، دانىي بىه كەمتەرخەمى، خۆيدا نابوو، تا ماوەيەكى زۆر بېخەواس و بېتاقەت بوو، بە راستى خەفەتى بى ئافاناسى ئىقانوفىچ دەخوارد: "ئەو ھەموو سەروەت و سامانه، پیاویک به و ههموو زرینگی و چالاکییه! . جهنهرال، دوای ماوهیهکی كهم زانيي، كه ئافاناسى ئىڤانوفىچ كەوتورەت داوى جوانىي ئافرەتىكى فەرەنسايى سەر بە چىنى ئەشرافەوە كە بە سەفەر ھاتوۋە بۆ رۇۋسىيا، ئەم خانمه، ماركيزيكي سه لتهنه خوازه و گوايه دهگه ل توتسكيدا ههموو شتیکیان برانوهتهوه و قهراره مارکیز، ئافاناسی ئیڤانوفیچ دهگهل خویدا بق پاریس بیات و باش ئەوە بى دەقەرىكى بروتانياى بېات، جەنەرال گوتى: " رْنى فەرەنسىي؟ تازە رۆيشت، توتسكى فەوتا!".

بهم جۆره مالباتى يەپانچىن خۆيان بۆ سەفەرەكەى ھاوين ئامادە دەكرد،



به لام لهم کاته دا روو داویکی ناگه هانی دیکه یان هاته پیش و هه موو شته کان گوران و جاریکی دی سه فه ره که یان دوا که وت. جه نه رال و هاوسه ره که که که مه یان زور پی خوش بوو.

میرزاده یه ک به نیوی (س) * له موسکووه بو پترسبورگ، هاتبوو، ئهمه پیاویکی بهنتوبانگ و تا حهز بکهی به باشی باس دهکرا. بهکتک بوو لهو پیاوه زور روشنبیر و مودیرن و چالاک و، شهریف و خاکی و بیفیزانهی که له ناخی دلّهوه حهز به خزمهتکردن دهکهن، لهیهستاو بی برانهوه کار دهکهن و له دهرفهتیک دهگهرین، بههره و توانای خب بخهنه خزمهتی خەلكەوە. ھەرگىز ھەولى نەدەدا خۆى بخاتە پېش خەلكەوە و خۆى لە خه لکی به زیاتر بزانی، گونی به بانگهشه و کیشهاکیش و ململانیی بسوودی حیزبان نهدهدا، له خونوینی و خوهه لکیشان و دهرکهوتن بیزار بوق، به لام زور بهوردی ناگای له دیارده و رووداوه تازهکان ههیوی، واقیعییانه لیکی دهدانهوه و شیی دهکردنهوه و له بنجوبناوانی دهکردن. ئهم پیاوه له ههوهلهوه فهرمانبهری دهولهت بووبوو، پاشان له حکومهت و ئیدارهی محهلیدا (زمتوف) * کاری کردبوو. ئهندام و پهیامنیری چهندین كۆمەللەي زانسىتى رووسىي بوو و لەو بوارەدا دەورىكى گرىنگى ھەبوو. دەگەل، ئەندازيارىكى ھاورىيدا، بە شەرىكى نەخشەي يەكىك لە گرىنگترىن هیلے ئاسنی ئەو رۆژگارەى دانا بوو، كە قەرار بوو لەو سەردەمەدا جيبهجي بكريت. تهمهني سي و پينج سال بوو، به ئورستۆكرات دەژميردرا، ئەمە جگە لەوەى جەنەرال گوتەنى خاوەنى " سەروەت و سامانىكى زۆرو پاک و پوخته بوو". جهنهرال به هنری ههندی کار و سهودا و مامهلهی گرینگهوه، له مالی بهرپرسهکهی خویدا، واته له مالی جهنایی کونتدا، ئاشنايەتىي دەگەل مىرزادە (س)دا يەيدا كردبوو.

میرزاده، به تهبیعه حهزی دهکرد تیکه لی نههلی کاروکاسبی پووس ببیت و قه خوی له بزنسمانانی پووس دوور نهدهگرت. به پیکهوت ناسیاوی دهگه ل خانه واده ی جهنه رالدا پهیدا کرد. نادیلاید نیفانوفنای کیژی ناوه نجی جهنه رال، به جاری دلی برد. نیدی میرزاده (س)، ده که ل ههوه لی



به هاردا خوازبینیی کرد. ئادیلاید و دایکی کورهیان به دل بوو و بهگهنیان کردبوو. هه لبه ته به و بونه به ویسان سهفه ره کهیان دوا که و ت، چونکه زهما وه نده که یان خسته به هار.

هه لبه ته خانم یه پانچین و دوو کیژه که ی دیکه ی، ده یانتوانی له ناوه راست یان کوتایی هاویندا بچنه سه فه ر و بای بالایکی خو بده ن، به لام دیسان پیشهاتیکی چاوه رواننه کراو رووی دا: له کوتایی به هارا (زهماوه نده که ی ئادیلاید ئه نجام نه درا و بو ناوه ندی هاوین دواخرا). میرزاده (س) یه کیک له درسته نزیکه کانی خوی، که خزمایه تیبه کی دووری ده گه لیا هه بوو، له گه ل خودا هینا بو مالی یه پانچین و به یه کتری ناساندن. گه نجینک بوو به نیوی یوگین پاقلوفیچ *، ته مه نی بیست و هه شت سالیک ده بوو، یه کینک بوو له ئه فسم رانی * گاردی تزار، له راده به ده و قوز بوو، له بنه ماله یه کی ناودار بوو. جگه له وه ی که که سینکی زیره ک، خوش خوو، روو خوش، کراوه، مودیزن و زور روش نبیر بوو، یه جگار ده و له مه ند و داراش بوو، به لام مودیزن و زور روش نبیر بوو، یه جگار ده و له مه نبو بو به تایب ه سه باره ت به ده و له مه ندی و سه روه ت و سامان، که و ته تاقیب و سوراخ، گهیشته نه و نه نجامه ی پیده چی به راستی ده و له مه ند بی، به لام ده بی تاقیبی گهیشته نه و نه نجواوه تی شته که له بنجوبناوان بکات و دلنیا ببیت ن

بیلوکونسکایای پیره ژن، له مۆسکۆوه جوابی ناردبوو که ئاگایان لهم کوره بیّت و زوّری ستاییش کردبوه، ئیدی ئهم ئهفسه ره گهنجه که ئایینده یه کی پرشنگداری له پیّش بوو، هیّنده ی دی له مالی یه پانچیندا شیرین بوو. ئهم گهنجه تهنیا یه که عهیبی هه بوو، که میّباز بوو و پهیوه ندیی ئاشقینی ده گه ل ژناندا هه بوو و وه که ده لیّن فاتیجی دلی، دله ران بوو.

که چاوی به ئاگلایا کهوت، به دلّی نا، به سهد دلّ حهیرانی بوو، نهیده توانی له مالّی یهپانچین دوور بکهویّتهوه. ههرچهنده هیشتا هیچ قسمهیه کی چ راستهوخو و چ ناراستهوخو له بارهیه وه نهکرابوو، داک و بابه که وایان به مهسله حهت زانیی که جاری بیری سهفهری ههنده ران له میشکی خوّ دهر بکهن، به لام ئاگلایا، له وه دهچوو راوبوّچوونیکی دیکهی



ھەبىت.

هـهر هـهموو ئـهم پیشـهاتانه، بـهر لـه گـهرانهوهی شـا قارهمـانی چیروٚکهکهمان بو سهر شانوّ، روویان دا. ئهم جارهیان لهوه دهچوو خهلّکی پترسـبوٚرگ، میـرزاده میشـکینی بهسـتهزمانیان هـهر لـهبیریش نـهمابی، بـه جـوٚری لـه بیریـان چووبـووهوه، ئهگـهر لـهپریٚکا، لـهناو ئهو کهسـانهدا کـه دمیانناسی، دهر کهوتبایهوه، ئهوهنده غهریب دههاته بهرچاو وهکو بلیّی لـه ئاسمانهوه هاتبیّ و خهلّکی سهر زهوی نهبیّت.

جا لنرهدا، پنویسته بهر لهوهی لهم پنشهکییه ببینهوه، یهک رووداوی دیکه ش بگنرینهوه.

كوليا ئيڤولگين، دواي رۆيشىتنەكەي ميرزادە، وەكو جارى جاران دەژيا. دهچوو بق قوتابخانه، هاتوچقی (هپیولیت)ی برادهری دهکرد، خزمهتی بابی دەكىرد، يارمىەتى قارىكى دەداو ئىشىي بازارى بىق دەكىرد. ھەموو کریچییه کانیان رؤیی بوون: فردیش چینکق، دوای رووداوه کانی شهوی ئاھەنگى سالپادى لەداپكبوونەكەي ناستاسيا فىلىپوقنا، بە سى رۆۋان، ئىدى گۆرى گوم بوو و كەس نەيزانى كيوه چوو. دەيانگوت، ھەلبەتە ئەويش ھەر گوتن بوو، سەرى كردووەتە بادەنۆشىي. مىرزادەش رۆيشىتبوو بۆ مۆسكۆ، ئيدى يەك كريچييان نەما. كە ۋاريا شووى كرد، ھەنگى نىنا ئەلكسندروۋنا و گانياش چوون بق ئەوى و لە مالى يتيتسن، لە گەرەكى ئىسماعىلونسىكى * ئاكنجى بوون. سەبارەت بە جەنەرال ئىقولگىن، تەقرىبەن ھەر لەو رۆژانەدا، پیشهاتیکی چاوهروان نهکراوی بق پیشهات، به هنری قهرزارییهوه زندانی کرابوو. دۆستەکەي، واتە بيوەژنى يارۆي كايتن، بە سەنەد و بەلگە، داواي نزیکهی دوو ههزار روبلی لی دهکرد، کومهلیک بهلگه و سهنه بوون که جەنبەرال، لبه مناوەي جياجينادا بنقى ئيمنزا كردبنوو. ئنهم شنته بىلاي جەنەرالەوە، سەير و باوەرنەكردەنى بوو، لەم رووەوە جەنەرالى داماوى بەستەزمان له دلپاكىي خۆى ئەمەي بەسەر ھاتبوو، باوەرى تەواوى بە مرزف و به دلیاکی مرزفانی ههبود. تیدی عادهتی وا بوو، زور به دلنياييهوه ههر سهندو قهوالهيهكي ئيمزا دهكرد، به بي ئهوهي بير لهوه



بکاتهوه، که رهنگه روّژی له روّژان ئه و قهوالانه، دژی خوّی به کار بیّت. بویه ئیمزاکردنی ئه و قهوالله و کاغهزانهی به لاوه گرینگ نه بوو، به لام ئهم رووداوه بوّی سه لماند مه سه له که ئه وه نده ش ساده نییه. ئیدی جه نه رال ئیفولگین، له کاتیکا له شوینه تازه که یدا، له زندانی تاراسوفدا، به دیار قاپی مه یه وه دانیشتبوو، چیرو که دلخوازه کانی خوّی، یانی ئابلوقه ی قارس و ئه و سه ربازه مردووه ی که زندو بو وبووه وه ، بو دوست و هاوری تازه کانی ده گیرایه وه و ده یگوت: "ویّرای ئه مه ش باوه پ به هه موو که سیّک بکه ن متمانه ی بی چه ند و چوونتان به خه لکی هه بیّت!".

ئەلھەقى، لە زنداندا خۆش دەۋيا. تەنانەت پتيتسىن و قارياش دەيانگوت، شىوينى راسىتەقىنەى خۆى پەيدا كرد. ئەوى شىوينى ئەوە. گانياش ھەمان بۆچوونى ئەوانى ھەبوو. تەنيا نىنا ئەلكسندروقناى بەستەزمان بەزەيى پىيدا دەھاتەوە و بەدزىيەوە بۆى دەگريا. (مال و مندالەكەى ئەمەيان پى سەير بوو)، ھەرچەندە ھەمىشە نەخۆش و لەشبەبار بوو، بە پىنى توانا، خۆى بكىش دەكرد و بەلەقەلەق لە گەرەكى ئىسىماعىلونسىكى دەر دەچوو، دەچوو بۆ دىدەنى مىردەكەى.

به لام له دوای ئهم رووداوهوه، یان کولیا گوتهنی 'رووداوهکهی جهنهرال' و پاش شووکردنی قاریا، ئیدی ئهم کوریژگهیه، یانی کولیا، به تهواوهتی بهرهللا بوو، تهنانهت زوّر شهوانی له دهرهوه روّژ دهکردهوه، بوّ خهوتنیش بو مال نهدهگهرایهوه. دهیانگوت زوّر پهیوهندیی تازهی پهیدا کردووه، همروهها له زندانی قهردارانیشدا ناوبانگی دهر کردبوو، نینا ئهلکسندروقنای دایکی نهیدهتوانی بهبی ئهو بچی بو زندان، ئیدی کهسوکارهکهی لییان نهدهپیچایهوه. تهنانهت قاریاش که جاران زوّر دهگهلیا سهختگیر بوو و دهرفهتی هیچ بهرهللاییهکی پی نهدهدا، ئیستا وای لیهاتبوو، خوّی لی به ساحیب نهدهکرد و لینی نه دهپرسی لهکوییه و لهکوی نییه، بهلام گانیا، ههندی جار، ویرای خهفهتباری و رهشبینیی خوّی، زوّر دوّستانه و به میهرهوه دهیدواند و رهفتاری دهگهل دهکرد (کهسوکارهکهی ئهمهیان زوّر میهرهوه دهیدواند و رهفتاری دهگهل دهکرد (کهسوکارهکهی ئهمهیان زوّر میهرهوه دهیدواند و رهونکه پیشتر قهت شتی وای لی نهبینرابوو. ئهم گورانه،



زور تازه بوو، چونکه گانیای ته مه بیست و حه وت سال، که مترین بایه خی به برایه پازده سالانه کهی خوّی نه ده دا و به و په پی نا میهره بانی مامه له ی له ته کدا ده کرد و ته نانه ت ئه ندامانی خیزانه که شی گال ده دا که ده گه لیا توند و سه ختگیر بن، هه میشه هه په شه ی گوی پاکیشانی لی ده کرد و کولیاش به م هه په شه یه ده هری ده بو و "کاسه ی سه بری سه رپیژ ده بو و" کاسه ی سه بری سه رپیژ ده بو و" به لام ئیستا وه ک ده لین ئاسمان کوله که ی ده ویست، ده توانین بلین بو ونی کولیا، هه ندی جار بو گانیای برای له زهروری زهرور تر بو و. کولیا که زانیی گانیای برای له زهرو وه ته وه و بو خاوه نه که زانیی گانیای برای پاره که ی په تاره که ی که دو وه ته وه نده کاره ی پی خوش بو و، نام ده و له زور به ی که موکو پیه کانی ببوری و فیداکاری گه وره ی له پیناو دا بکات.

دوای سهفهری میرزاده به سی ههیقان، خانهواندهی ئیقولگین بیستیان که کولیا له پر ناسیاوی دهگه ل مالباتی پهیانچیندا پهیدا کردووه و کیژهکانیان زوری رید دهگرن و رووی دهدهنی، فاریا، پهکسهر بهم مەسەلەپەي زانىي. ھەلبەتە كۆليا لە رېگەي قارياوە ئاشناپەتىي دەگەل مالى يەيانچىندا يەيدا نەكردبوو، بەلكو خۆى، خۆى يىناساند بوون. بەرەبەرە خانمانی پهپانچین مهجهبهتیان چووه سهری، سهرهتا دایکیان حهزی له چارهی نهدهکرد، مۆرهی لی دهکرد، به لام پاشان که زانیی کوریکی "ساده و باک و راستگو و دووره له ههر رووبینییهک نیدی نهویش مهجههتی چووه سهری و خوشی ویست. کولیا، به راستی رووبین نهبوو، رووپامایی بق کهس نهدهکرد. دهیزانی چون قهدری خوی دهگریت و وهکو هاوتای وان رەفتارى دەكرد. ھەرچەند جار بە جار رۆمان و گۆڤارانى بۆ خا جەنەرال دەخويندەوە، بەلام ئەوەى بۆ ھىچ مەبەسىتىك نەدەكرد، بەلكو بە تەبىعەت كەسىپكى خۆشىخزمەت بوق، حەزى دەكىرد خزمەتى خەلكى بكات. يەك دووجار زور خراب دهگهل لیزافیتا پروکوفیفنادا به شهر هات و لیپان بوو به مشتومر، و پنی گوت ژننکی دکتاتوره و جاریکی دی پی نانیته مالهکهیان. شهرى يەكەميان لەسبەر "مەسبەلەي ژنان" و هيى دورەميان لەسبەر ئەمبە



بـوو كـه: كـام وهرز باشـترین وهرزی پاوی بولبولانـه. ئهگـهرچی لهوهیـه باوه پ نهکـهن و شـتهکهتان بـهلاوه سـهیر بـی، بـهلام خانم یـهپانچین دوای شه پی دووهم، بق سبهی نقکهریکی به نامهیهکهوه بق لای کقلیا ناردبوو و داوای لیکردبوو یهکسـهر بچی بق مالی ئهوان. (کقلیا) ش بی ئهوهی هیچ منجریـهک بکات، یهکسـهر چووبوو بق لای. ئاگلایا، تـهنیا کهسـی خیزانهکه بوو که خقشی به چارهی کقلیادا – که س نهیدهزانی بق؟ – نهدههات و خقی له ئاستیا به گهوره دهزانی. بقیـه کقلیا لیبپا بوو له ناخافلا جهزرهبهیهکی له ئاستیا به گهوره دهزانی. بقیـه کقلیا لیبپا بوو له ناخافلا جهزرهبهیهکی لیبدات. ئهم دهرفه تهی له ههفتهی جهژنی پاکدا بق هه لیهوت، کقلیا که بینی ئاگلایا به تهنیایه و که س دیار نییـه، نامهیـه کی دایه و تـهنیا ئهوهندهی گوت که داوایان لی کردووه، ئهم نامهیـه پاستهوخوو به دهستی خقی بگهیهنیته که داوایان لی کردووه، ئهم نامهیـه پاستهوخوو به دهستی خقی بگهیهنیته ئهو. ئاگلایـا، خیسـهیهکی لیکرد، بـهلام کقلیـا بـی ئهوهی چـاوهپوانی هـیچ قسهیهک بکات، رقیشت. ئاگلایا نامهکهی کردهوه و ئهمهی خویندهوه:

" تق جاریک شهرهف و شانازی ئهوهت پی بهخشیم که متمانه و باوه پی خوت دامی. لهگینه ههنوکه منت ههر لهبیر نهمایی، به تهواوهتی فهرامو شست کردیم. نازانم چون زاتم نایه بهرخوم و ئهم نامهیهم بی نووسیت؟ به لام ههست ده کهم ئاره زوویه کی یاخی، ههوسار و پچریو، زورم لی ده کات که خوم وهبیر تق، شهخسی تق بینمه وه. زور جار پیویستم به ههر سینکتان، تق و ههر دوو خوشکه که تبووه، به لام تهنیا تق به چاوی دل دهبینم، زور زور پیویستم به تقیه. هیچ داوایه کم له تق نییه و هیچ شتیکیشم ده رباره ی خوم نییه که بی تقی باس بکهم، ئاره زووی ئهم کاره شم نییه، ئهمه شهانی نهداوم بی نووسینی ئهم نامهیه. ههموو ئاواتیکم ئه وهیه که تق به خته وه میتی بایم.

پسمامی تق: میرزاده ل. میشکین "

ئاگلایا، که ئهم نامه کورت و بی سهروبهرهی خویندهوه، یهکسه سوور هه له هه لگه را و له فکران راچوو. هه لبه ته زور زهحمه ته بتوانین پهیگیری رهوتی بیره کانی ئه و بکه ین و بزانین چیی به میشکیدا ده هات و ده چوو، به لام



یه کیک له و پرسیارانه ی که له خق ی کرد ئهمه بوو: باشه ئهم نامه یه پیشانی یه کیک بده م؟ هه لبه ته دو دل بوو له کردنی ئه و کاره، که میک شهرمی ده کرد. بقیه لیوه کانی هه لقورتاند و به ته وس خه نیکه وه نامه که ی هه لدایه ناو چه کمه چه ی میزه که یه وه.

بن سبهینی نامه که ی دهر هینا و خسستیه دوو تویی کتیبیکی قهبه ی بهرگئه ستووره وه. هه میشه ئه و کاغه ز و نامانه ی، که بیویستبا له کاتی پیویستدا به ناسانی بیاندوزیته وه، ده بخستنه دوو تویی کتیبیکی دیاره وه. دوای یه ک هه فته ئه وجا به بیریا هات که سه یری سه رناوی کتیبه که بکات:

" دۆنكىشىقت دولامانچا" * كە چاوى بە سەر ناوى كتىبەكە كەوت، لە قاقاى پىكەنىنى دا، بەلام نازانىن بۆچى ئەم سەرناوە بووە باعىسى ئەو پىكەنىنە. ناشزانىن ئاخۆ ئەم نامەيەى پىشانى يەكىك لە خوشىكەكانى دا يان نا؟

به لام که بو جاری دووهم نامه که خوینده وه، پرسیاریکی بروسکه ناسای به میشکدا هات: باشه ماقووله میرزاده ئهم کوریژگه لاساره لهخوباییهی کردبیت به قاسید و ته ته ری خوی، چما قاتی پیاوه، پیاو برانه؟ به که شوفشیکی زوّر و له رووی ناچارییه وه که و ته داپشکنینی کولیا، کولیا، هه رچه نده کوریژگه یه کی دلّناسک و توّرینوّک بوو، هیچ گویّی به و فیز و ئیفاده یه نامدا که نیشتبووه سه رسیمای ئاگلایا. زوّر به کورتی و به جوّره و شکی و زبرییه که وه بو ئاگلایای باس کرد که پیش ئه وهی میرزاده پرسبوّرگ جی بیلی بوه، ئه م ئه دره سی خوّی داوه تی و ئاماده یی خوّی ده ربیوه که ئهگه رکاریکی بوو، ئه م له خزمه تیدایه، به لام ئه مه یه که میرزاده داوای لی کردووه و ئه مه یه که م نامه یه که یی میرزاده داوای لی کردووه و ئه مه یه که م نامه یه که یشتووه. ئه وسا بو سه لماندنی دروستیی قسه که ی خوّی، نامه یه که نیشان دا که میرزاده بوّی ناردبوو. ئاگلایا، بی هیچ له روودامانیک نامه که خوینده وه که به م ده قه بوو:

ت کولیا گیان، تکایه ئهم نامه داخراوه بگهیهنه دهستی ئاگلایا ئیڤانوڤنا، هیوای ساغ و سهلامهتیت بن دهخوازم. ههر ساغ بیت.



لهگهڵ ئهوپهری سۆز و خۆشهویستیی دۆستی خۆت: میرزاده ل. میشکین "

ئاگلایا، نامهکه دایهوه دهستی کۆلیا بهوپهری کهشوفش و خقیهسندییهوه گوتی:

" سهیره، به راستی ئهو ههموو متمانهیه به مندالیکی وهکو تق، مایهی پیکهنینه.

به رق و نهفرهتهوه رووی له کۆلیا وهر گیرا و رۆیشت. ئهو قسانه بۆ کوریژگهیهکی وهکو کۆلیا که به بۆنهی ئهو دیدارهوه، ملپیچه تازه کهسکهکهی له گانیا به ئهمانه وهر گرتبوو، زور قورس بوون، له تهجهمولی ئهودا نهبوون، بویه ههستی به سووکایهتییهکی زور قورس کرد.

پەراويز:

- * 'بۆ نموونه چەند كەسىپك بە خۆو ھەندى بەلگەنامەى گومانلىپكراو و تەنانەت دەسىتكارى كراوەوە كە دەشىيا ھىچ حىسابىپكيان لەسەر نەكرى و فىلەرامۆش بكرىن...' ژنەكسەى دۆستويفسسكى دەيگىسرىتەوە و دەلىست دۆستويفسكى بە خۆى پارەى دا بە كۆمەلىك، گوايە خاوەن قەرز، كە بە بەلگەنامەى ساختە و تەنانەت بەبى بەلگەنامەش، دواى مردنى برايەكەى ھاتبوون و داواى قەرزيان دەكرد.
- میرزاده به نیوی (س): ئهمه تاقه کاراکتهره که نووسه ناوه تهواوهکهی نالیت و تهنیا پیتی یهکهمی ناوهکهی (س) بهکار دینی.
- « زمتوف: ئەو ياسا رىفورمىستىيانەى لە ١/ك٢/ ١٨٦٤دا دەر چوو،

 جۆرە سىستمىكى حوكمى محەلى لە ھەرىمەكاندا داھىنا. بەگوىرەى ئەو



سیستهمه ناغا و مولکدار و جووتیاران نوینهریان ههلدهبریرا و نهو نوینهرانه (زمتوف)یان پیک دینا، که بودجهی تایبهتی خوی ههبووو، بایهخی به خویندن و خزمهتگوزاریی گشتی و کاروباری دیکهی ههریمهکه دهدا.

- پافلوفیچ: ئهم پیاوه پاشان به ناوی یوگین بافلوفیچ
 پادومسکی ناوی دید.
- * ئەنسەرانى گاردى تزار: ئەمە نازناويكى فەخرىيە، بەو ئەنسەرانە دەدرى كە تزار بە ناسىن دەيانناسىت.
- * گەرەكى ئىسماعىلونسىكى: گەرەكىكە لە ناوەراسىتى پترسىبۆرگدا بە ناوى سەربازگەكانى سەر بە لىواى پاسىدارانى ئىسماعىلونسىكىيەوە ناو نراوە.
- * دونکیشوت دو لامانچا. دوستویفسکی ئهم کتیبهی نووسهری مهزنی ئهسپانی، سیرفانتسی یهجگار بهلاوه گهوره و گرینگ بوو. له روزانه یاداشتهکانی نووسهریکدا " له ئازاری ۱۸۷۱دا نووسیویهتی و دهلیت: "له دنیادا هیچ کتیبیک لهم کتیبه قوولترو سهنگینتر نییه. تا ئیستا گهورهترین چیروکه که هزری بهشهری ههلی هینابیت، توندترین ساتیری تاله که مروقیک توانیویه گوزارشتی لی بکات. تهنانهت ههندیک پییان وایه لیکچوونیک لهنیوان کهسیتیی دونکیشوتی سوارچاکی خهمین و کهسیتیی مرزاده مشکیندا هههه.

فهسٽي دووهم

ههنوکه له سهرهتای مانگی حوزهیرانداین، کهشوههوای پترسبۆرگ، دوو پۆژه زۆر خۆشه. مالی یهپانچین له پافلوفسک ی، نزیکی پترسبۆرگ قیللایه کی زور به شکو و جهلالیان ههبوو، که ههموو پیویستییه کی مالی تیا بوو. لهسهر بریاری کوتوپری خانم یهپانچین، به دوو پوژان مالیان بو ئهویندهر گواسته وه.

دوای یه که دوو روّژ، میرزاده لیون نیکولایوفیچ میشکین به قیتاری به یانی له موسکوه گهیشته جی. هیچ کهسیک نه چووبووه پیشوازی، به لام که له فارگونه که دابهزی، وای به خهیالدا هات که دوو چاوی ئاگرین لهنیو ئه و خهلکه دا که هاتبوونه پیشوازیی دوست و کهسوکاری خوّ، زور غهریب لیان دهروانی. ویستی بگاته سهرچاوهی ئه و نیگایه، به لام هیچی بو نهدوزرایه وه. له خهیالی خویدا وای بو چوو که ئهمه خهیاله و هیچی دی. ههلبه ته م وهمه زوری ناره حهت کرد. ئهمه جگه لهوهی میرزاده، به خوی خهمین و لیربه بار بوو، پیده چوو میشکی به شتیکه وه مرول بیت.

سواری گالیسکهیه که بوو و چوو بق ئوتیلیکی نزیکی شهقامی لیتانیایا، که ئوتیلیکی نمره دوو بوو، دوو ژووری نیمچه تاریک و کهم بهرگ و باری به کری گرت. به پهله خوی شت، جله کانی گوری و بهله زوه کو یه کیک ژوانیکی هه بی و نه په وی له ده ستی بچیت، له ئوتیله که وه ده رکه وت.



ئهگەر يەكىك لەو كەسانەى، كە بەر لە شەش مانگ مىرزادەيان دىتبوو، ھەنوكە دىتباى يەكسەر ھەستى دەكرد روالەتى زۆر گۆراوە، لەو مىرزادەيە ناچىت كە يەكەم جار گەيشتبووە پترسبۆرگ، بەلام ئەمە تەنيا روالەت بوو، تەنيا جلەكانى گۆرا بوون. يالتۆكەى و جلەكانى دەستدرووى باشترين خەياتى مۆسكۆ بوو. تاقە عەيبى پالتۆكەى ئەوە بوو، كە لەرادەبەدەر تازە مۆد بوو (ئەمە ھەمىشە عادەتى خەياتانى شارەزا، بەلام كەم زەوق و سەلىقەيە)، بە تايبەتى بۆ كەسىپك كە گويى بە روالەت نەدەدا. خۆ ئەگەر كەسىپكى قۆشمە و سوعبەتچى دىتباى و كەمىپكى سەرنجى مىرزادەى دابا، يەكسەر بابەتى پىكەنىن و سوعبەتى خۆى دەدۆزىيەوە. چ قەيدىيە، چى زەرە لە دىنيادا بابەتى شۆخى و پىكەنىن زۆرە! .

میرزاده، سواری گالیسکه یه ک بوو و داوای له گالیسکه چییه که کرد بق گهره کی پسسکی « (الرمال) به ریخ، له وی له یه کیک له کوچه کانی پودجستفنسکی دا، ئه و شهوینه ی دوزیه ه که بوی ده گهرا: مالیکی چکوله ی دارین بوو، مالیکی دلگیر و پاکوخاوین بوو، زوری به دل بوو. باخچه یه کی پر گول و گولزاری به ده وره وه بوو، په نجه ره کانی که ده یان پوانیه سهر جاده که کرابوونه وه، له و په نجه رانه وه ده نگی پیاویک ده هاته گوی، زیاتر له هاوار ده چوو، پیده چوو کتیبیک بخوینیته وه یان و تار بدات. ناو به ناو قاقای پیکه نینی کومه لیک ئه و ده نگه ی ده بری. میرزاده خوی به حه و شه دا کرد. به قالدرمه کانا سه رکه و ت، له ده رگای دا، ده رگای لی کرایه وه، له ئاغای لیدیفی پرسی.

ژنیکی ئاشچی که ههر دوو قولی تا ئانیشکان ههلکردبوو، به دهست ئاماژهی بو هولی پیشوازی کرد و گوتی:

- لەونىه!

ئهم هۆله، به کاغهزیکی شینی توخ رووپوش کرابوو، یهجگار پاکوخاوین بوو، زور پوشته و پر کهل و په تفاق بوو، که بریتی بوو له: میزیکی خیر لیه ناوهندی هۆلهکیه، قهنهفهییهک، سیه عاتیکی برونیزی لیه نیو سیهندوقوکه یه کی شووشهدا، ئاوینه یه کی بالانمای دریژکوله، ئاویزه یه کی



چکۆلەيەكى بە پلْپلْەى كريستال، كە بە زنجيريكى برۆنىزى بەميچەكەوە ھەلۆاسرا بوو. ليبديف، لە ناوەندى ھۆلەكەيا، پشت لە دەرگاكەوەستابوو، لەبەر گەرماى ھاوين، كراسيكى نيوقۆلى لەبەر كردبوو، بەدەم قسەكردنيكى گەرم و گورەوە بە سينگى خۆيدا دەكيشا. گويگرەكانى بريتى بوون لە: كوريژگەيەكى پازدە سالانى زيتەلەى سەروسيما ورياى پر ھۆشوگۆش و كتيبيكى بە دەستەوە بوو، ئافرەتيكى گەنجى نزيكەى بيست سالان كە جلكى تازيەبارى لەبەر بوو و منداليكى چكۆلەى بە ھەمىزەوە بوو، كيژيكى سيازدە سالان كە ئەويش جلكى تازيەبارى لەبەر بوو، پر بە زار پيدەكەنى، كەسيكى ديكەى سەير كە لەسەر قەنەڧەكە راكشا بوو: ئەمە گەنجيكى درشت و رەش، تەنكە ريشىيكى زۆر قۆز بوو، قىرى پرو دريىر، چاوى درشت و رەش، تەنكە ريشىيكى ھەبوو. ھەر ئەو بوو كە لىكدا لىكدا قىسەكەى بە لىبدىف دەبىرى و بە پرسىيارى عەنتىكە عەنتىكە، گويگرەكانى قىنايە يېخەنىن. چېشتكەرەكە گوتى:

- لوکیان تیموفیچ! لوکیان تیموفیچ! دهگه ل تقمه! تهمه شای ئیره بکه!... ئاه... ده که یفی خقه! ...

چیشتکه ره که، له تو ره ییدا سوور هه نگه را، به دهم قوّل بادانه و م روّیشت. ئه نجام لیبدیف ئاوری دایه وه، که چاوی به میرزاده که وت، بق چه ند ساتیک هایم و حهیران وه کو بزمار له جینی خوّی چه قی. ئه وسا، به دهم بزهیه کی ریا ئامیزه وه به له زبه ره و پیری چوو، به لام دیسان له ئاستانه ی ده رگاکه دا، سه رسام و حه په ساو و هستا، له بن لیّوانه وه گوتی:

- جەنا... جەنابى مىرزادەى پايەبەرز! * .

لهناکاودا، وهکو ئهوهی هیشتا نهیتوانیبی خوّی کوّنتروّل بکات، گهرایهوه و به بی هیچ هوّیهک بهره و ئافرهته رهشپوّشه مندال له باوهشه که هیرشی برد، ئهم هیّرشه ئهوهنده کوتوپرو چاوهروان نهکرا بوو، که ئافرهته هاشه و پاشه و پاش کشایهوه، به لام لیبدیف زوو وازی لهو هیّناو، بهره و کچوّله سیازده ساله که هیّرشی برد که هیّشتا ههر پیدهکهنی. کچوّله که خوّی له بهر هاتوهاواری لیبدیف نهگرت، یهکسهرو به بازیّک خوّی گهیانده



مووبه قه که. لیبدیف پنیه کی به عاردیدا کوتا تا بیترسینی، به لام که نیگای له نیگای حه په ساوی میرزاده هه له نگوت، به دهمه لاکی گوتی:

- بق ئەرەى تەمىيان بكەم! هـ هـ ها!

میرزاده، گوتی:

- تۆ ھەلەيت، پيوپست بەمە ناكات...

به لام لیبدیف، دهرفهتی نهدا قسمه کهی ته واوبکات، قسمه کهی پیبری و گوتی:

- پەک دەقىقە، بە چاو تروكانىك دەگەرىمەوە...

ليبديف، بههه شتاو له هۆله كه وهدهر كهوت.

میسرزاده، بهسهرسسامی کهوت تهمهشسای کچهکه و کوریژگهکه و نهو یار قیمی لهسهر قهنهفه که راکشابوو. ههموویان پیدهکهنین، نهویش گوی به گویی وان کهوته پیکهنین.

كوريژگەكە گوتى:

- چوو پاڵتۆكەي لەبەر بكات.

میرزاده گوتی:

- ئەمە چ حالىكە، زۆرم پى ناخۇشە! من وام تەسەور دەكرد كە... بەلام تۆ پىم بلى: ئايا ئەو...

دەنگىك لە لاى قەنەفەكەرە ھەلى دايە:

- مەسىتە؟ دەتەوى بېرسىيت ئايا مەسىتە؟ نىەخىر، سىەرخىق نىيىە! ھەمووى ھەمووى سىن، چوار، تى بىلى پىنج پىكى ھەلداوە... يانى ئاگاى لەخىيەتى!.

میرزاده، ویستی وه لامی ئه و دهنگه بداته وه که له لای قهنه فه که و هات، به لام ئافره ته گهنجه که سیمای جوانی، ئه و په په په پاستگویی و راشکاویی لی ده باری، هه لی دایه و گوتی:

- قەت بەيانيان زۆر ناخواتەوە. ئەگەر دەتەوى باسى كارىكى دەگەل بكەى، يان كارىكت پىي ھەيە، ھەر ئىستا باسى بكە، ئىستا لە بارترىن كاتە، چونكە كە شەوان بۆ مال دەگەرىتەوە مەستى مەستە. شەوان ھەر خەرىكى



گریه و زارییه، به دهم گریانه وه، به دهنگی به رز، کتیبی پیروزمان بو دهخوینیته وه، چونکه دایکمان پینج ههفته یه که لهمه پیش کوچی دوایی کرد.

ئەو كورە گەنجەى لەسەر قەنەفەكە پال كەوتبوو گوتى:

- هه لات، چونکه وه لامی توی پی نهبوو. من گریو دهکهم دهیه وی فریوت بدات، هه نوکه بیر له وه دهکاته وه، چون باشترین فیل بدوزیته وه و له خشته ت به ریت.

لیبدیف، پالتۆکهی لهبهر کردبوو و بهدهم چاوتروکانهوه گهرایهوه و گوتی:

- پينج هەفتە لەمە پيش، تەنيا پينج هەفته....

هـهنگی، دهستسـرهکهی لـه بـهرکی دهر هینا و بـهدهم سـرینی فرمیسکهکانیه وه گوتی:

- ئەم ھەتيوانە! ئەم ھەموو ھەتيوە داماوانە!

كيژهكه گوتى:

- ئەمە چىيە بابۆ؟ بۆچى ئەم پاڵتۆ شىرە كون كونەت لەبەر كردووه؟ پاڵتۆيـەكى نفـت و نوێـت ھەيـە، لەپشـت دەرگـاكەوە ھەڵواسـراوە. مەگـەر نەتىبنى؟

ليبديف بق ئەوەى بيترسينيت تا توانى پييەكى كوتا به عارديدا و گوتى:

- چەڭتە چەڭت كچە تيوە! ئەمە تۆى؟

كيژەكە، بەدەم يېكەنىنەوە گوتى:

- دهتهوی بمترسینی؟ فایدهی نبیه، من تانیا « نیم و کوّل نادهم. گوی بگره. لیوبوتشکای چکوّله خهبهر دهکهیتهوه و دیسان ناره حهت دهبیت. ناخر نهم نهره نهرهت له چییه؟

ليبديف، لهناكاودا، به ترسيكي سهيرهوه گوتي:

- دەمت داخەو زارت لېك بني!

ئەوجا بەلەز بەرە و مندالەكە، كە بە باوەشى ئافرەتەكەوە نووسىتبوو، چوو، دوو-سى جار بەپەرۆشەوە، ئاماۋەى خاچى بەسەريا كېشاو گوتى:

- خودایا ئاگات لیبی! خودایا بیپاریزه! خودایا راوهستاوی بکه!



ئەوجا روو لە مىرزادە، لەسەرى رۆيشت:

- ئەم مندالله ليوبوفه، كچى منه. له ژنه شهرعيەكەمه، له هيليناى ژنمه، كه بەسهر ئهم منداللهوه چوو. ئا ئەوەش، ئەو كچۆلەيەش كه له لەقلەق دەچيت و، جلكى تازيەبارى لەبەرە، قيراى كچمه... بەلام ئەمه، ئەم يارۆيە...

كوره گەنجەكە گوتى:

- ئەوە بۆ لال بوويت؟ قسەكەت تەواو بكە! لە من مەترسە!

ليبديف، به جۆرە ھەڭچوونىكەوە گوتى:

- جـهناب، پایـه بـهرز، تـق لـه روّژنامانـدا، ههوالّـی قـهتلّ و عامهکـهی خانهوادهی ژیمارینت بهرچاو کهوتووه؟

ميرزاده، به جۆرە سەرساميەكەوھوھلامى دايەوھ:

- بەلى.

- ئى ئەمە، بكوژەكەى خانەوادەى ژىمارىنە *! ھەمان ئەو كەسەيە، كە تاوانى ناوبراوى كردووه!

میرزاده گوتی:

- مەبەستت چىيە؟

ليبديف، بەرسىقى دايەوە:

- جا با پیت بلیم چون: من به هیماو کینایه قسان دهکهم. نهمه بکوژی ئاییندهی خانهوادهیه کی آژیمارین ی دیکهیه، نهگهر خانهوادهیه کی وا بیته ناراوه. خهریکه خوی بو نهو تاوانه ناماده دهکات...

ههموو دهستیان به پیکهنین کرد، میرزاده، وای وینا دهکرد که لیبدیف، به ئانقهست، به تانی ئه ملیبوکبازیهدا دهچینت، تا خوی له وهلامی ئه و پرسیارانه بدزیته وه، که تهسه وری دهکرد میرزاده لینی بکات و ئه ویش نازانی چ وهلامیکی بداته وه. بویه ده یه وی به و جوره خوی بدزیته وه.

لیبدیف، وهکو کهسیک کونتروّلی خوّی لهدهست دابیّت، هاواری کرد: ئهم گهنجه یاغییه، پیلانگیّره! رهوایه ئهم ئهژدیهایه، ئهم داویّن پیسه، ئهم میّبازه، ئهم ئههریمهنه نهفرهتیه، به خوشکهزای خوّم، به کوری (ئایینسیا)ی خوشکم، به تاقانهکهی ئایینسیای بزانم؟



- دەمت لیکنی، سەرخوشی بەدمەست! میرزاده باوەپدەکهی داویه لەسسەری که ببیت به پاریزهرو کاری پاریزهری بکات، دەیهوی فیری گەنگەشه و موناقەشه ببیت، مەشقی دەماوەری و زمان پاراوی دەکات. تەنانەت که قسه دەگهل مندالهکانی خوشیدا دەکات، به زمانی خوتبهو وتاربیژی دەیاندوینی! پینج پۆژ لەمەبەر له نووسینگهی قازی سولے * دائماده بوو و کەوته بهپەه قانی و داکوکی. بلی داکوکی لهکی؟ پیرهژنیکی بهستهزمان، تکای لیکردبوو، ببی به پاریزهری و بهرگری لی بکات، پیاویکی سووتخوری بیشهرهف، پینج سهد پوبلی ئهم پیرهژنهی خواردبوو، یانی ههموو دارو نهداری پیرهژنی خوارد بوو. پیت وایه بهرگری له پیرهژنهکه کردبوو؟ نا... نهخیر.. بهرگری له ستووتخورهکه کردبوو، که کابرایهکی جولهکه بوو به نیوی زایلدر، ئهم سووتخوره بهلینی پهنجا پوبلی دابویه...

لیبدیف، وهک بلّنی لیبدیف هاوارکهرهکهی تـوٚزێ لهوهپیش نـهبیّت، بههیّمنی، قسهکهی خوشکهکهزاکهی راست کردهوه:

- پەنجا رۆبل ئەگەر دۆزەكەم بردەوە و ئەگەر دۆراندم تەنيا پينج رۆبل!

- هه لبه ته دۆراندی! رەوشى دادگاكان گۆراوە، وەكو جاران نەماوە. گالتەيان پى كردبوو، پىيان رابواردبوو، بەلام ويراى ئەوەش زۆر بە خۆى نازى بوو. جا گوى بگرە بزانه له مرافهعەكەدا چيى گوتبوو: "بەرىنزان قازيانى دادپەروەر! تەسەوربكەن، ئەم پىرەمىيىردە كە منى بە وەكيىل گرتووە، دەيەوى ئابروومەندانە بىرى، كەچى داماوە بەرەو ئەوە دەچىت دوا پارووى نانى لەدەسىت بدات. ئەو حىكمەت و قسىه نەستەقە وەبيىر خۆ بىننەوە كە ياسادانەر گوتوويەتى: "واحكموا بىن الناس بالرحمه " باوەپ بىننەوە كە ياسادانەر گوتوويەتى: "واحكموا بىن الناس بالرحمه " باوەپ ئەنجامى داوە، بە گويدا دەداتەوە؟ ئەمرۆكە، تا پىش ھاتنى تۆ، پىنج جارى ئەنجامى داوە، بە گويدا دەداتەوە؟ ئەمرۆكە، تا پىش ھاتنى تۆ، پىنج جارى بە گويماندا داوەتەوە. بەو رادەيە خۆشى بەو مرافەعەيەى خۆيدا چووە. جا ئىستا خۆى بۆ مرافەعەيەكى دىكەى لەو بابەتە ئامادە دەكات. لىم بە درۆ نەبى تۆ مىرزادە مىشكىنى؟ كۆليا زۆر باسىي تۆى بۆ كردووم، دەلى لە



ژیانیا کهسی له تق ئاقلترو زیرهکتری نهدیتووه.

خالی، دەم و دەست قسەكەي بۆ سەلماند:

- به لي، به راستي وايه، له دنيادا كهس لهو ئاقلتر نييه!

- ئەمە درۆ دەكات. كۆليا بە راستى، بەدل خۆشى دەوخى، بەلام ئەم بۆيە ھەلت دەكىشىت و مەرايىت دەكات، چونكە تەماحى پىت ھەيە. من بەش بە حالى خۆم بە نيازى رووپامايى نىم، باوەر بكە شتى وام لە خەيالدا نىيە. پىدەچى تۆ ھەست و تواناى داوەرىت ھەبى، بۆيە حەز دەكەم تۆ ناوبرىمان بكەيت، داوەرىمان لەنىواندا بكەيت.

هەنگى ھەستاو بەرە و لاى خالى چوو و پرسى:

- ها... چ ده لَنِی میرزاده داوه ری نیوانمان بکات؟ و لهسه ری رویشت: میرزاده زور خوشحالم که ریت که و ته نیره!

لیبدیف، به شیوهیه کی بنجب گوتی: "قاییلم"، به لام به بیزاری روا نییه ئهوانه ی که دیسان له دهوری خر بووبوونه وه.

میرزاده، به رووگرژی گوتی:

- مەسەلەكەتان چىيە؟

میرزاده، سهری دهیشاو دهم بهدهم زیاتر بۆی دهر دهکهوت که لیبدیف، هه لی دهخه لهتینی و دهیهوی خوی لی بدزیتهوه و کات بهسهر بهریت.

خوشكەزاكەي گوتى:

لیبدیف، هاواری کرد و گوتی:



- به ناكەسبەچەيەكت دۆراندووە كە نەدەبوايە ھەر يارىي دەگەل بكەي، نەدەبوايە قرۆشىكت دابايە.

كوره گەنجەكە لەسەر قسەكەي خۆي رۆيشت و گوتى:

- راسته ناکهس بهچهیه، نهدهبوایه یاری دهگه ل بکهم، به لام نهمدهتوانی پارهکهی نهدهمی. راسته بهره للایه کی خویزییه، به لام نه ک لهبهر ئهوهی له توی داوه، به لکو لهبهر زور هوی دیکه. میرزاده، ئهم کابرایه، ئهفسهریکه له سبوپا دهر کراوه، مبولازمیکی خانه نشینه، یه کیک ببووه له شهقاوه کانی پوگوژین و راهینه ری بوکسینه. لهوه تای پوگوژین ده ری کردوون، ههموو به بهره للا بوون، له ههموو شت خراتر ئهوهیه که دهمزانی هه تیوچهیه، بی شهره فه، کهسیکی کم و ده نییه، به ره للایه کی نامهرده، تو ره هاتیکه به که لکی هیچ نایه ت، که چی سه رباری ئهوه ش هه رقومارم ده گه ل کرد "یاریی بالکی "مان کرد، له دلی خودا گوتم: ئه گه ر دو رام، ده چم بو لای خالق لوکیان و تکای لی ده که م یارمه تیم بدات، هه رچه نده ئه مه کاریکی دزیوه، ئه و په ری کمییه، ئه و په ری سووکییه، به لام دهست به پوومه وه نانی.

ليبديف دووبارهى كردهوه:

- بەلى ئەوپەرى سووكىيە، ئەوپەرى بىشەرەفىيە!

خوشكهزا، بهرسقى دايهوه:

- پهله مهکه، مهیکه به قاله قال! زوری پی خوشه! میرزاده من هاتم بو لای خالم، ئیعترافم به کاره دزیوهکهی خوم کرد، نه دروم لهگهلی کرد و نههیچ پاکانهیهکم بو ههلهکهی خوم کرد. به پیچهوانهوه، له پادهبهده رخوم سهرزهنشت کرد، ههزار نهفرهتم له خو کرد و به توندترین شیوه خوم سهرکونه کرد. له ههموو ئهوانهی لیرهن بپرسه، بزانهوایه یان نا؟ من که بهتهمای ئهو کارهم که بوم باس کردی، خو دهبی دهستی جلی ئهوتوم لهبهربین که پووی مهجلیسی ههبیت، چونکه جلهکانم زور شروشهپریون، ناتوانم بهم جله شرانهوه بو ئهوینده ر بروم. تو تهمهشایه کی ئهم بهکمانه ی پیم بکه! بهم سهروسیما و وهزع و حالهوه ناتوانم بچمه سهر ئیشه تازهکهم و ئهگهر نهشچم، بیگرمان یهکیکی دیکهم له شوین دادهنهن.



ليبديف هاوارى كرد:

- ناروات، یه خهم بهر نادات، ئهوه تا به خوّت دهبینی لیّره پالّی لیّ داوه ته وه، نایه وی له جیّی خوّی ببزوی!
- پیم گوتیت: ناروم تا ئەو پولەم نەدەيتى. میرزادە بە چى پیدەكەنى؟ لەوە دەچى بە خەتابارم بزانى؟
 - میرزاده، بهجوره پهستیهکهوه گوتی:
 - من پیناکهنم، به لام به بۆچوونى من کهمیک خهتاباریت.
- به ئاشکرا بلّی خه تابارم، له پوودامانی ناوی، ئیدی وشه ی (کهمیّک)ی مق چیده؟
 - ئەگەر وات بىنباشە، دەلىم زۆر خەتابارى، زۆرىش ھەلەيت.
- ئەگەر وام پىباشە! سەيرە! تۆ پىت وايە مىن نازانم ئەم رەفتارەم بىئئەقلانەيە؟ من دەزانم مال، مالى خۆيەتى، بۆى ھەيە بە كەيفى دلى خۆى تەسەروفى پىرە بكات، بەم پىيە من گەرى پى دەكەم، دەمەوى داى بدۆشم،



به لام میرزاده، تق نازانی ژیان یانی چی؟ ئهم جوّره خه لکانه ئهگهر دهرسیان نهدهی، نابی چاوه پوانی هیچیان لی بکریّت. بوّیه دهبی دهرسیان بدهی، تهمی خواردوویان بکهیت. من ویژدانم پاکه، ئاسوودهیه: باوه پم پیبکه، له ناخی دلّهوه دهیلیّم که هیچ زیانیّکی لینادهم، هیچ ئاسیویّکی پیناگهیه نم، قهرزه کهی به سووته کهیه وه دهدهمه وه. له وهی پتر چی گهره که؟ باشه ئهگهر یارمه تیی هیچ کهسیّک نه دات، به که لّکی چی دینت؟ دهزانی خوّی چی ده کات؟ له خوّی بپرسه، په فتاری دهگه ل خه لکیدا چونه، به چشیوازیّک خه لکی ده خه له تینی. به چه فیل و ده هویه که پاره ی ئهم خانووه ی پهیدا کردووه؟ من دلنیام که توشی خه له تاندووه، ئاماده م گره و بکه م که خه له تاندووتی، گره و لهسه رئه م سهره م بکه م. ئیستاش له بیری ئه وه دایه چون دووباره فریوت بدات، ئیدی بو پیده که نی باوه پ به قسه کهی من ناکه پیت؟

میرزاده گوتی:

- باوه پناکهم ئهمه پهیوهندییهکی ئهوتؤی به مهسهلهکهی تووه ههبیت. کو په ی گهنج، بن ئهوهی گوی له قسمهکهی میرزاده بگری همه لی دایه وگوتی:
- من سنى دانه رۆژه لىرە بالكەوتووم، لەم ماوەيەدا زۆر شتم بىنى، من دەزانم چ باسە.

بەدەم ئەو قسانەوە، لەسەرى رۆيشت:

- دەزانى لەم كچۆلەيەى خۆى، لەم فريشتەيە، لەم خالۆزا ھەتيوەى من، كە كىرى خۆيەتى بەگومانە؟ ھەموو شەويكى روورەكەى دەگەرىت، نەبا ئەۋىندارى ھەبى و لە روورەكەى خۆيدا شاردبىتيەوە. تەنانەت بە درىيەوە و گورگ ئاسا سەر دەكىشىت و تەمەشاى بن ئەم قەنەفەيە دەكات كە منى لەسسەر بال كەوتسووم، ئىن بەلكو شىتىكى بېينى، دلېيسىى و گومان، ھۆشوگۆشيان لەلا نەھىشتووە. لە ھەر سووچ و قورنەيەكى درىكى دەبىنى. شەوان ھەر سا ناساتى لە خەو رادەبەرى، ھەلدەستى، دەروات سەيرى دەرگا و پەنجەرەكان دەكات تا برانى بە مكوومى داخراون يان نا، تەنانەت



ناو موغهیریه کهش دهگه پی. ههموو شهو یک شهش حهوت جار ئهم کاره دووباره دهکاتهوه. له دادگادا، داکو کی له بهره للا و که له کبازان دهکات. لیره ش، له مالهوه، شهوی سی که پهت بو نوی و دووعا و نزایان هه لدهستی. ئا لیره دا، لهم هو له دا به چوکا دیت و ههر جاره ی نیو دانه سه عات سه ر ده باته سوجده. پیت وایه ئهم نوی و نزا مهستانه یهی بو خودایه ؟ نا، هه ر ههمووی نزایه بو پوحی کونتیسس دوباری * . به مگوییانه ی خوم گویم لینی بووه. کولیاش گویی لی بووه. به کورتیه کهی شیت بووه و به ته واوه تی ناوه زی له ده ست داوه.

ليبديف كه له حه ژمه تاندا سوور بووبووه وه، خق به خق هاوارى كرد:

- میرزاده گویت لیه، دهبینی چون گالتهم پی دهکات، چون کردوومی به گەپجارى خۆى. رەنگە من بابايەكى مەيخۆر بم، دربم، ميبازو داوين پيس بم، له ههموو روویهکهوه کهسیکی بهدخوا و خراب بم، به لام به لای کهمهوه دەبىي ئەوە بزانىي كاتى ئەو - ئەم يياوەي كە ھەنوكە گالتەم يى دەكات-له دایک بوو، من شوردم، من پاکم ده کرده وه، قوماتم ده کرد، شهوههای شهو، دهگه ل دایکیا، ئایینسیای خوشکم دا، له ماله پر نهگیهتی و هه ژاریه کهی ئه و دا، که تازه میرده که ی مردبو و، شه و نخونیم به دیارییه و ه كردووه. له كاتيكا من لهوان هه ژارترو دهسكورتتر بووم. هه ر دووكيان نهخوش بوون و من خزمهتم دهکردن، دهجووم له یاسهوان و دهرگاوانان، چیلکه و دارم دهدری تا مالهکهیان گهرم بکهم. لای لایهم بق دهکرد، ههر كاتى برسى بوايه، قامكم له زارى دهنا تا ژير ببيتهوه، له كاتيكا خوّم له برسا قــقرهی زگــم دههات. مـن به و جــقره ئهوم بــهخيو دهكـرد و سەرپەرشىتىم دەكرد، ئەرىش ئەرەتا پىيم پىدەكەنى و گالتەم پى دەكات. باشه تق چ زەرەرىك دەكەي ئەگەر من نویژ و نزا و دووعاي خیر بق روحی کونتیسس دووباری بکهم؟ میرزاده من سی روّ بهر له ئیستا، ژینامهی ئه و خانمهم، بق په کهم جار له ژیانما، له ئینسایکلوپیدیایه کدا خوينىدەتەوە. ئاخر ئەم بەرەللايە چوزانى كۆنتىسىس كى بورە؟ ھەنگى رووى كرده خوشكهزاكهى:



- ئەھاى، يارق، بلّى بزانم - دەزانى يان نا؟

كوره گەنجەكە، لە بن ليوانەوە و بە زمانىكى تەوسىامىزدەوە گوتى:

- كەسىي نەزانى دەلى ھەر تى ھەموو شتىك دەزانى!

ليبديف بهرسڤي دايهوه و گوتي:

- كۆنتىسسىك بوو، لە ناو جەرگەى چلپاوى شەرمەزارىيەوە ھەسىتايەوە و بوو بە نىمچە دۆتمىرىك (شابانق)، تەنانەت ئىمپراتورىسىكى مەزن لە نامەيەكا، بەدەست خەتى خقى بە (دۆتمامى من *) ناوى بردووە. لە كاتى تاجگوزارى پاشادا (دەزانى تاجگوزارى پاشا دەكاتە چى؟) كاردىنالىك كە نوينەرى پاپا بوو، داواى كرد رىيى بدات، گۆرەوىيە ئاورىشمەكانى بىق لە پىيان بكات: سەربارى بەرزى پايەكەى و پىرۆزى پۆستەكەى، ئەو كارەى بە مايەى شانازى دەزانى! ئەمەت زانىوە؟ بە چاوتا وا دىارە نەتزانىوە! دەزانى ئەم كۆنتىسسە چۆن مرد؟ ئەگەر دەيزانى بىلى:

- وازم لي بينه! ميشكي سهرت بردم!



چىيە؟ بەلى ئەشكەنچە ماناي خىزى بە خۆپەرەپ. كە ئەر يەرەگرافىەم خوینده وه که باسی پارانه وه کونتیس ده کات و داواده کات موله تی په ک ساتی دیکهی بدات، دلم به جوری گوشرا وهکو ئهوهی بهکیک به مهقاش بیگریت. ئاخر تق چ زەرەریک دەكەیت، ھەی خویری، ئەگەر من بەر لەوەی بخەوم، لە نوپژو نزايەكانما دووعايەكى خير بۆ ئەو گوناھكارە گەورەيە بكهم؟ من كه ئهو كاره دهكهم، لهبهر ئهوهيه رهنگه تا ههنوكه هيچ كهسيك بیری لهوه نهکردبیتهوه که نویتری، نزایهک، دووعایهکی خیر بق روحی نهو بكات، يان تەنانەت، خاچىكى بى بكىشىت. ھەلبەت رەنگە لەو دنيا روحى شاد ببي، ئەگەر ھەست بكات لەم دنيايەدا گوناھباريكى وەكو خۆى، جاريك له جاران دووعایه کی خیری بق کردبیت! درودیکی بق روحی ناردبی! ئهم تەوسىخەنەت لە چىيە! باوەرت بەمە نىيە ھەي خوانەناس؟ تۆ ئەم شىتانە چوزانی؟ تق به ناخترت گونت بق قسه کانی من هه نخستوره و به نبوه چنی و شیواوی گیراوتهوه: من دروودم تهنیا بق روحی کونتیس دووباری نه ناردووه، من گوتوومه: 'خودایا له گوناهی گوناهکاری گهوره کونتیس دووباری و همهموو هاوگوناهمهکانی وی خوش به!". تمهم قسمه زور جیاوازه لهوهی تن گیراتهوه، چونکه لهو دنیا، ژنانیکی زور ههن که گوناهی گهورهیان کردووه و بهختیان رهش بووه و تالاوی ژیانیان چهشتووه و بهدهم گیانه لا و چاوه روانییه وه عهزابیان چه شتووه، به لام من ههمیشه دووعا بن تن و خه لکانی وه کو تن گوساخ و بن چاو ورووش ده که م گوی بق ویرد و دروودی من دهگریت!

خوشکه زاکهی لیبدیف، قسه کهی به خالی بری و گوتی:

- باشه باش... بهسه، بیبرهوه! به کهیفی خوّت دروود بنیره، ویرد بخوینه، بق کیت دهوی نویّر و نزا بکه، خوا بتباتهوه! مردووت مری ئهم هات و هاوارهت له چییه؟

هـهنگى ئاورىكى لـه ميرزاده دايەوەو، بـه تەوسىخەنىكى سىن بەنديانەوە، گوتى:

- ميرزاده، خوينهوارو زاناي ئيمه ئهم خالهي منه! نهتدهزاني؟ ئيستا



ههموو وهختی خوی بق خویندنه وهی ئهمجوره کتیب و بیره و هرییانه تهرخان کردووه. روشنبیره نهمما روشنبیر!

میرزاده، که بهرهبهره له گهنجهکه پهست دهبوو، گوتی:

- به هه رحال، خالت پياويكه له سوز خالى نييه!

گەنجەكە بەرسىقى دايەوە و گوتى:

- ئهگەر لەسەر ئەم مەدح و ستايىشەى برۆيت، لە خۆى بايى دەبىن، لە خۆشيا ئەقل لە كەللەى نامىنى. تۆ تەمەشا بزانە چۆن لە ئىستاوە دەستى خستووەتە سەر دلى و لە كەيفان دەمى نايەتەوە يەك! دروستە لە سىۆزو سۆزدارى خالى نىيە! بەلام پياوىكى كمە، فريبۆك و خاپىنۆكە، لە ھەموو ئەمەش خراتر ئەوەيە كە كابرايەكى مەى ئالوودەيە كە ئەمە بەلاى بەلايانە! ئىدى وەكو ھەموو ئەوانەى ماوەيەكى زۆر لەسەر مەى نۆشى بەردەوام دەبن و ئالوودەى دەبن، ئەقلى تىكچووە. بۆيە دەبىنى ھەر ھاتوھاوارىتى و دەب و داغان بووە. مىن دەگەلتام كە منداللەكانى خۆش دەوى، دەگەل خالۆرنى رەحمەتىمدا زۆرباش بوو، رىنزو حورمەتى دەگرت... تەنانەت منىشى خۆش دەوى، زۆر شىوكر بۆ خوا كە لە وەسىيتنامەكەيدا ناوى منىشى بردووە و فەرامۆشى نەكردووم.

لیبدیف، به تورهیی هاواری کرد:

- تاقه قرۆشىكت نادەمى: يەك پولت بۆ دانانەم!

میرزاده، رووی له کوره گهنجه کهوه رگیراو، روو له لیبدیف به دهنگیکی بنجیر گوتی:

- گوێ بگره لیبدیف، من به تهجروبه بوّم دهر کهوتووه که ههرکاتێ بتهوێ دهتوانێ کابرایهکی جیددی بیت... من ههنوکه پهلهمه. بوّیه، بمبوره، ناوی شوّرهتی خوّت و بابت چی بوو؟ له بیرم چووه.
 - تى... تى.... تىموفى
 - ئىتر؟
 - لوكيانوفيچ.

ههموو، له قاقای پیکهنینیان دایهوه. خوشکهزاکهی لیبدیف گوتی:



- درق دهکات! تهنانهت له ناوهکهی خوشیا درق دهکات. میرزاده، ناوی تیموفی لوکیانوفیچ نییه، به لکو ناوی لوکیان تیموفیچه! بقچی ئه و درقیهت کرد؟ بق میرزاده چ فهرقیک دهکات لوکیان بی یان تیموفی؟ باوه پ بکه خووی به درقوه گرتووه... درق له پیناوی درقدا دهکات، چونکه خووی چیوه گرتووه!

میرزاده، که سهبری سوا، گوتی:

- راست دەكات؟
- راسته، نيوم لوكيان تيموفيچه.

لیبدیف، تهریق و سهرشنو چاوی برییه عاردی و دیسان دهستی نایه سهر دلی.

- باشه تق ئهو خوایه بقچی ئهو درقیهت کرد؟

ليبديف، زياتر سهرى شۆړ كرد و له بن ليوانهوه گوتى:

- له تهوازوع و خوشكينييه!
- همیچ تهوازوع و خوشمکینیهک لمهم درویهدا نابینم!... ناهم... کاشمکی دهمزانی کولیا لهکوییه.

میرزاده، به دهم ئه و قسه یه وه، گهرایه و ه پیده چوو ایبرابیت بروات.

گەنجەكە گوتى:

- من پيت ده ليم كۆليا له كوييه.

ليبديف، بهلهز قسهكهى پيبرى و گوتى:

- نا، نا!

گەنجەكە لەسەر قسەكەي رۆيشت و گوتى:

- كۆليا، شەوئ لىرە بوو. ئەمرۆ، بەيانى چوو بۆ لاى بابى، بۆلاى ئەو جەنەراللەى كە تۆ لە زىدانى قەرداران پزگارت كرد، مەگەر ھەر خوا بزانى، تۆ بۆچى قەرزەكەت بۆ دايەوە. دويىنى جەنەرال، قەولى دابوو بىت بۆ ئىرە، بەلام نەھات. پىدەچى چووبى بۆ 'ئوتىلى قىسى' كە زۆر لىرەوە نزىكە، ھەرچەنىد ھەنگاوىكى لىرەوە دوورە. پەنگە كۆلىا لەوينىدەر بى، ئەگەر لەويندەر نەبىت ئەوا چووە بۆ باقلوقسىك، بۆ سەردانى مالى يەپانچىن. لە



دوینیوه به ته مای ئه وی بوو، هه ندی پاره شی پی بوو. ئیدی یا له ئوتیله که یان له یا قلو قسک ده ی بینی.

ليبديف ههڵي دايه:

- لـه پاڤلوڤسـكه، بـهڵێ لـه پاڤلوڤسـك! بـا جـارێ ليّـرهوه بچـين بـۆ باخچهكه... بچين قاوهيهك بخوينهوه..

لیبدیف، به دهم ئه و قسه یه وه، قوّلی میرزاده ی گرت و چوونه ده ره وه. به نیو حه و شسه یه کی بچووکدا رویشتن و له ده رگایه کی ته سه وه ده و که وتن و چوون بو باخچه که بچووک بوو، به لام جوان و دلگیر بوو. دار و دره خته کان به هوی خوشی که شوهه واوه هه موو گه ش و به به رگ و بار بوون.

لیبدیف میرزاده ی له سهر ته ختیکی که سک، له به رده میزیکی که سکدا، که قاچه کانی له عاردی چه قینرا بوون، داناو، خوشی له به رانبه ریدا دانیشت. دوای که میک قاوه یان هینا و میرزاده خواردییه وه. لیبدیف، چلیسانه دهیروانیه دور چاوانی میرزاده و بزه ی پر ریاو رووبینی به روویدا دهدا.

میرزاده، وهکو یهکیک بیری له شوینیکی دی بیت، بهدهم حهواسیهرتیهوه گوتی:

- باوه رم نه ده کرد ئهم مال و حالهت ههبیت.

لیبدیف، به چارهی خهمناک و لیوانی به بارهوه گوتی:

- ههتیوه داماوهکانم!

به لام زوو به زوو وازی له و باسه هینا، چونکه میرزاده چووبووه ژیری و دهیروانییه رووبه رووی خوی، دیار بوو ئه و قسهیهی له بیر چووبوو که تسوزی له وه پیش کردبووی. دهقیقه یه کی دی تیپه ری، لیبدیف، بهدهم چاوه روانی قسه ی زیاتره وه، هیشتا هه ر چاوی بریبووه میرزاده.

میرزاده، وهک ئهوهی وهخو هاتبیتهوه، گوتی:

- ئى؟ بەلىٰ... لىبدىف تى بەخىن چاك دەزانىت مىن بى چى ھاتووم بى ئىرە، مىن ئەمرى دواى ئەوەى نامەكەى تى بىگەيشت، ھاتىم بى ئىرە. دەى



قسان بكه! .

لیبدیف، که کهمیک پهشوکا بوو، ویستی شتیک بلیت، به لام ته نیا چه ند بلمه بلمیکی نامه فهوومی له زار هاته دهر. میرزاده، سهبر قکه یه گرت و به دهم بزهیه کی خهمینه وه گوتی:

- لوکیان تیموفیچ، پیم وایه من باشت دهناسم. هه به به به به هاتنی من نه به ویت. چونکه وات ده کرد که له گه بی یه که م نامه ی تقدا، واز له گوشه گیری خو نایه نم و نایه م بق لات، بقیه نامه که ته نیا به و مه به سته بووه که ویژدانی خوت ئاسووده بکه یت و گله یی له سه ر خوت نه یه به به لام وه کو ده بینی، ئه وه تا ها تووم. ده یسا ئیدی به سه! .. هه و لمه ده فریوم بده یت! ناکری له یه ککاتدا خزمه تی دوو ناغا (سید) بکه یت. واز له و کاره بینه! نزیکه ی سی هه فته یه پوگوژین لیزه یه. به وردی ئاگام له وه هه یه. ئایا توانیت ناستاسیا فیلیپوشنای وه کو جاری یه که م پی بفرق شیت یان نا؟ پاست بلی.
 - نا، ئەم دىرە بە خۆى ھەموو شىتىكى كەشف كرد!
 - جنیوی پیمهده: دیاره بهد رهفتاری دهگهل کردوویت.
 - لىبدىف، بەوپەرى تورەيى گوتى:
- هه ر به د رهفتاری، پر شهقی کردم، تا جوولاوم جوولاندوومی. له ناوجه رگه ی مۆسکۆدا، سهگه درهکهی، سهگه ترسناکهکهی تیبه ردام، ئه م سهگه له م سهره وه تا ئه و سه ری شهقامه که راوی نام.
- ليبديف، لهوه دهچى به مندالم بزانيت. راستم پى بلى: ئايا ناستاسيا فيليپوڤنا، له مۆسكۆ، له دەستى ئەو ھەلات؟
- به لن، هه لات و ئه ولاتریش. دیسان به رله ئاهه نگی ماره برین خوّی دزییه وه.. روگوژین، ده تگوت له سه رئاو و ئاگره، به تاسه و په روشه وه چاوه پوانی ئاهه نگی زهماوه ند و ماره برینه که ی ده کرد، به لام ناستاسیا فیلیپوفنا ریّک له و کاته دا له موسکووه هه لات بو پترسبورگ، یه کسه رهاته مالی من و گوتی: "لوکیان، فریام بکه وه، رزگارم بکه، هیچش به میرزاده مه لیّ!" چونکه له تو زیاتر ده ترسینت تا له پوگوژین، ئه وه رازی



مەسەلەكەيە!

لىبدىف، بەدەم ئەو قسىەيەوە، وەكو ئەوەى بىربكاتەوە بە درۆوە، قامكى بە تەويلى خۆيدا كىشا. مىرزادە گوتى:

- تۆش كەوتىتە ناوبژيان، نا؟
- جا میرزادهی پایهبهرز، دهمتوانی چ بکهم؟ چما دهمتوانی ناو بژیان نهکهم؟
- زۆر چاكه. من بيريك له حالى خۆم دەكەمەوه. تۆ تەنيا ئەوەم پى بلى ناستاسىيا ھەنوكە لەكوييە؟ لەلاى روگوژينه؟
- نا، نا، تا ئيستا به تهنيا ده ژى. ده لينت: "من هيشتا ئازادم" ميرزاده، دلنيابه كه زور جهخت لهسه رئه خاله دهكاته وه. بهرده وام ده يلين و دهلينه وه: "من هيشتا ئازادى ئازادم!".

هیشتا له مالی ژن خوشکه که ی منه له شهقامی پترسبورگسکایا، له نامه که ما نهمه م بو باس کردبوویت.

- يانى ئىستا لەويىندەرە؟
- بـه لِن لهوینیـه، مهگـهر بـه هـن خوشـی کهشـوههواوه چـووبی بـن بافلوڤسـک، بـق لای داریا ئالکسـیڤنا، ههمیشـه ده لیّت من حـوری نهفسی خوّمم، ئازادی ئازادم ". دوینی به شانازییهوه باسـی ئازادی خوّی بو کولیا دهکرد. ئهمه نیشانهیه کی خرایه.

هەنگى لىبدىف، تىزخەنىكى بۆ كرد.

- باشه كۆليا، زوو زوو دەچى بۆ لاى؟
- کورنکی سهرهرویه، لنی تنناگهم. به راستی نهننی پاریز نیه.
 - دەمىكە نەچوويت بۆ لاى؟
 - ههموو روٚژی دهچم بو لای، روز بویری ناکهم!
 - دوينني چوويت بۆ لاي؟
 - نا، نا، پەسترپىرى لەوى بووم.
- ليبديف، حەيفى، كەمىك سەرخۆشى! وا نەبوايە پرسىيارىكى دىكەم لى دەكردىت.



ليبديف، گويي قولاغ كردهوه و گوتى:

- نا، نا، هيچم نهخواردۆتەوه.
- باشه که ئەوت جى ھىشت، وەزعى چۆن بوو؟
 - یانی... له حالی گهران و تاقیبدا بوو
 - گەران و تاقىب؟
- به لی، له وه ده چوو له شتیک بگه پیت، شتیکی ون کردبیت و لیسی بگه پیت. هیچ دللی به زهماوه نده چاوه پوانکراوه که ی خیرش نییه، که بیری لی ده کاته وه دللی تیکهه لای نه گه ر باس بکریت تو په ده بینی، هیچ حیسابیک بی پوگو ژین ناکات، سللی لی ده کاته وه. نایه لیت که س ناوی بینی، مه گه رئه و که سه زور ناچار بی ... له حاله تی زور پیویستدا نه بیت یه کدی نابین. پوگو ژین به مه زور قه لس و نا په حه ته ، زور چاکیش هه ستی پی ده کات. به لام چاری نییه. ناستاسیا فیلیپو شنا، که ده زانی، چاری ناچاره و ده بی له به نام مل بدات، زور نیگه ران و بینزار و سه رکیش و به ته شه روانجه.
 - سەركىش و بە تەشەرە؟
- بەلى، سەركىشە، زوو ھەلدەچى. ئاخىر جار كە سەرم دا، خەرىك بوو لەسەر قسەيەك، قرم دەربىنى.

میرزاده، وهکو ئهوهی به باشی قسهکهی لیبدیفی نهبیستبی، پرسیی:

- چۆن، لە سەر چى؟
- با پیت بلیم. من کهشف و کهراماته کانی یوحه نام بی دهخوینده وه. ئهم خانمه ههندیک خهیالاوییه، خهیالدانیکی به هیزی هه یه. هه هه! هه ستم کرد، حهزی له بابه ت و گهنگه شه می جدیشه. حه ز له بابه تی جیددی ده کات، ته نانه ت که باسی ئه و بابه تانه ی له گه ل ده که ی، ئه مه به نیشانه ی ریزی تایبه تی بی خفی له قه له م ده دات. به لی ئه مه ته بیعه تیه تی. من له راقه و شروقه ی که شف و که راماته کانی قه دیس یوحه نادا زور شاره زام و نزیکه ی پازده ساله خهریکی ئه م کاره م، ناستاسیا له وه دا ها و رای من بو و که ئه م روژگاری ئه سییه مه، یانی ئه و ئه سیه و پانی نه و نه سیه مه به یانی نه و نه سیه سیه مه، یانی نه و نه سیه سیه مه، یانی نه و نه سیه



رهشهی که سوارهکهی تهرازوویهکی بهدهستهوهیه، چونکه لهم سهردهم و روّژگارهی ئیمهدا ههموو شتیک، گشت مامهله و قهراردادیک به تهرازووه، همهر کهسه و له خمی همهی خویدایه و له ههوللی وهرگرتنی همهی خویدایه: یهک، ههشت یهک گهنم به دیناریک، سی ههشتهیهک جو به دیناریک **. ویرای ئهوهش ههر همهووان دهیانهوی خاوهنی ئازادی بیرو پاکی دل و لهشی ساغ و ههموو نیعمهتیکی خوا بن، بهلام تهنیا له ریّگهی رهواوه نایگهنی، ئیدی ئهمه بهردهوام نابیت، لهناکاو ئهسپه زهردهکه به خو و سوارهکهیهوه که ناوی "مهرگه" پهیدا دهبی و ئیدی روّژی پهسلان و سوارهکهیهوه که ناوی "مهرگه" پهیدا دهبی و ئیدی روّژی پهسلان و دوردهنی ** بهدوا دیّت. که یهکتر دهبینین باسی ئهم شتانه دهکهین، که روّر کاری تی دهکات.

میرزاده، که به سهرسامی دهیروانییه لیبدیف، لنی پرسی:

- جاخۆت باوەرت بە ھەموو ئەم شتانە ھەيە؟



نه دا هه پهشه کانی نیو ده قه که بشارمه وه یان به سوو کی باسیان بکه م، به لکو به پیچه وانه و ه، زور به قوو لی که و تمه پاقه ی په مزه کانی و چوومه قوو لایی مانای ژماره کانه وه. هه وه ل جار گالته ی پیم ده هات، به لام که گهیشتینه وردی ژماره کان و پوونی به راورده کان، ترسی لی نیشت و که و ته له رزین، تکای لی کردم که کتیبه که دابخه م و بروم. نه مری کرد ناوم تومار بکه ن و له جه ژنی پاکدا جه ژنانه و پاداشتم بده نی، به لام هه فته یه کدوای نه و ه قه زاو به لای توی برد و چووه به ردان قانی یه زدان.

- ئەرە بە راستتە لىبدىف؟

- باوه پربکه، چۆنت پیده لیم وایه. دوای شیو له گالیسکه که ی به ر بووه وه، لاجانگی که وت به قه راخ شوسته ی شه قامه که دا و دهموده ست مسرد. به گویره ی توماری وه زیفه که ی، ته مه نی هه فتا و سی سال بوو. سووره یه کی قر سپی بوو، هه میشه عه تری له خو ده دا، وه کو مندال بزه و پیکه نین له لیوی نه ده برا. پیوته ر زاخاروفیچ، سه ردانه که ی منی بو لای وی بیر که و ته و گوتی: " تو پیشبینی نه مه ت بو کردبو و."

میرزاده ههستا، تا بروات. لیبدیف نه که ههر پینی سهیر بوو، به لکو پیشی ناخوش بوو که میوانه که ی به راده یه پهله ی رؤیشتنیه تی. ئیدی زاتی وهبه رخوناو، به و په دی ریاو رووبینییه وه گوتی: 'ههست ده کهم، زور بینموبالات و خهمسار بوویت!

میرزاده، به گرژو پهستی بهرستی دایهوه:

- ئەلھەقى بىتاقەتم. سەرم قورسە، رەنگە ھىى سەفەرەكەم بى. لىبدىف، بە شەرمىكەوە گوتى:

- باشترین شت ئەوەپ هاوینەوارى پەیدا بكەیت و بچى لەویندەر ئىسراحەت بكەیت.

میرزاده، بهدهم خهیالهوه له جینی خوی وهستابوو. لیبدیف لهسهری رویشت و گوتی:

- من، دوای دوو سنی روّژی دی به منال و مندالهوه بو هناوینهوار دهروم. ههلبه ته نهمه هنهم بو تهندروستیی منداله سناواکه باشته و هنهم



دەستىك بە مالەكەي ئەرىدا دىنن. دەچىن بى ياقلوقسك.

میرزاده لهپر پرسیی:

- ئيوه ش بق پاڤلوڤسىك دەرۆن؟ ها... پيدەچى هەموو خەلكى ئيرە بق پاڤلوڤسىك برۆن! گوتت لەرى خانووى خۆت ھەيە؟

- هەموو خەلكى بۆ پاقلوقسك ناچن. ئىقان پتروفىچ پتىتسىن، قىلايەكى لەوى داومەتى كە كاتى خۆى زۆر ھەرزان كېيويەتى. پاقلوقسىك، شىوينىكى جوان، بەرزو سەوزەزارە. ژيانىش لەوى قورس نىيە، خەلكى ئەرسىتۆكرات و شارسىتانى پوودەكەنە ئەوى، بۆ خۆمان لەزەت لە موسىقا و ئاھەنگىن موسىقا « وەر دەگىرىن. لەبەر ئەمەيە كە خەلكىكى زۆر پوو دەكەنە ئەوينىدەر. جا مىن تەنيا بەشىيكى بچووكى خانووەكە بەكار دىنىم، بەلام قىلاكە...

- به کرنت داوه؟
- نا، ن نا، به تهواوی به کریم نهداوه.

میرزاده، لهپر گوتی:

- باشه به کری بیده به من.

لیبدیف، ههمان نهخشهی له میشکا بوو، ههمووی سی دهقیقه یه بوو ئه بیرهی له میشکی خویدا تاوتوی دهکرد. هه لبه ته له کریچی نه دهگه دا بیشتر کابرایه کی پنی گوتبوو، که ده اوین، فیلاکهی لیبه کری بگریت. پیشتر کابرا گوتبووی وهنگه به لام لیبدیف دهیزانی کابرا به داستیه تی، بویه بیخه م بوو له به کریدانی فیلاکهی، به لام له پریکا، ئه وهی به میشکا هات، مادامیکی کابرای یه که م جوابی ئه سه حی لینه گیراوه ته وه، باشترین شبت ئه وه یه میرزاده ی بدا به کری، له دلی خویدا گوتی: نهم کاره ململانی و به رخوردی تازه ی به دوودا دیت و ده وتی دووداوه کان ده گوریت! بویه به نیمچه خوش حالیه که وه، پیشنیازه که ی میرزاده ی قهبول ده کرد. ته نانه تک میرزاده پرسیاری کرییه که ی لی کرد، ده ستی به جوری به رز کرده وه وه که نه وه ی بلی کری گرینگ نییه و ته ماح ناکاته نه و.

میرزاده گوتی:



- زۆر باشه، مەغدورت ناكەم. بە خۆم پرسىيارى كرى دەكەم. دانىيا بە نايەلم زەرەر بكەى.

له کاتیکا خهریک بوون به دوو قولّی له باخچه که وهدهر دهکهوتن، لیبدیف که به خوشحالییه وه بهدهوری میسرزاده دا دهسات، بهدهم منجه منجه وه گوتی:

- میرزاده، میرزادهی به پیز، ئهگه ر پیم بدهی، حه ز دهکه م شتیکی گرینگت دهربارهی ههمان مهسه له پی بلیم...

ميرزاده، وهستا. ليبديف، لهسهر قسهكهى رۆيشت:

- داريا ئەلكسىۋناش لە پاقلوقسك قىلايەكى ھەيە...

– ئى؟

- داریا، خانمیکی دوستی ههیه، وادیاره بهتهمایه زوو زوو هاتوچوی بکات. هه لبه ته مهبهست و ئامانجیکی تایبهتی.

- مەبەست و ئامانجى چى؟

- ئاگلايا ئىڤانوڤنا...

میرزاده، وهکو یهکیک کونه برینیکی هاتبیته کولاندنهوه، بهوپهری بیزاری، قسهکهی به لیبدیف بری و گوتی:

- بەســه لىبـدىف، باســى شــتى وا بــق مــن مەكــه!... ئەمــه، ئەمــه ئەســلى مەســهلەكەمان نىيــه. باشــتر وايــه پــنـم بلنــى بەتــەماى كــهى ســەفەر بكــهى. تا زووتر ســەفەر بكــهى بق من باشتره، چونكه حالى حازر له ئوتىلدام...

به دهم گفتوگوه له باخچه که وه دهر که وتن. نه گه رانه وه بق ماله وه، به حه و شه که دا تنیه رین و گهیشتنه ده رگا باریکه که ی حه و شه.

ليبديف، دواى بيركردنهوهيهكى كهم گوتى:

- پیم باشه ههر ئهمرق ئوتیل بهجی بیلی و بینی بن ئیره، تا دوو بهیانی لیرهوه پیکهوه برزین بن پاقلوقسک.

میرزاده، بهدهم خهیال پهرتبیهوه گوتی:

- با بزانم.

هـەنگى لـه دەرگا وەدەر كەوت و گەيشـتە سـەر شـەقامەكە. ليبديف، لـه



دواوه تهمه شای ده کرد. سهری له و خهیال پهرتییه کوتوپ وی میرزاده سوو پر مابوو که بیری چوو له کاتی ده رچوونا خوداحافیزی لی بکات یان به لای کهمه وه سهریکی بق بله قینی. ئه وه نده ی لیبدیف، میرزاده ی ده ناسی ئه م په فتاره ده گه ل نه زاکه ت و ئه ته کیتیه روه ری و خوش په فتاری ئه ودا تیکی نه ده کرده وه.

پەراويز:

- پاقلوقسک: گوندیکه له باشووری پترسبۆرگ، ئەمه هاوینهههواری خهلکانی دەوللەمەند و ئەرستۆكراته، ژمارەیەکی زۆری قیلاوو فۆكسهۆلی تیایه که ئاهەنگی سەمفۆنیای تیا دەگیردریت و خەلکی زۆریان لا پەسنده.
- گەرەكى پسكى (حى الرمال): گەرەكىكە لە شارۆچكەيەكى ئاسايى
 رۆژھەلاتى پايتەخت، كۆمەلىك شەقامى پىدا دەروات.
- پایهبهرز: نازناویکه، زیاتر بق میرانی بنهمالهی دهسه لاتدار بهکار دنت.
 - تانیا: سووکه له ناوی تاتیانا یه.
- * بکوژی خانهوادهی ژیمارین: له یه کی / ئازار/۱۸۲۸دا قوتابییه کی قوناغی خویندنی ناوهندی، به ناوی فیتولد گورسکی، که هوّلهندی نهژاد بوو، له شاری تامبوفدا، به جاری شهش که سی کوشت که بریتی بوون له ژیمارینی بازرگان و دایکی و کورهکهی و ژنیکی خزمی و دوو خزمه تکار. دوستویفسکی گرینگییه کی زوری به و تاوانه داوه و هویه که پاندووه ته و بو باندورو کاریگهریی بوچوون و تیوریانی نه هلیستی.
- * قازی سولّح: دوّزو خهتا بچوووکهکان چ مهدهنی بان و چ جهزایی، دادگای سولّحی گهرهکهکان، لیّی دهپیّچیهوه (بهگویّرهی یاسای ۱۸٦٤) خوّ ئهگهر تهمیز بکرایهوه ئهوا ههوالهی مهلّبهندی قازیانی سولّحی ههریمهکان دهکرا.



- * واحکموا بین الناس بالرحمه: ئهم دهستهواژه باوه، له قهراری ئیمپراتوری /۲۶/ت۲دا وهکو پیشه کییه کبو ته شریعاتی داد قانی هاتووه. ئهم دهستهواژهیه به پیتی زیّر لهسه ر بهرده نووسیکی مهرمه ر نه خشینراوه و له یه کیک له هو له کانی کوشکی داد له شاری پترسبورگ دانراوه.
 - * يارى بالكى: گەمەيەكى كۆنى يارىي وەرەقە.
- خاس: شەرابىكى ھەرزان بەھايە لە نانى جۆ يان لە ميوە دروست دەكرىت.
- * کونتیس دووباری: ئهمه کونتیس جان ماری دی باری (۱۷۶۳۱۸۹۳)، خوشهویستی لویسی پازدهیهمه. له سهردهمی تیسرورو توندوتیژییه کهدا، به گیوتین ئیعدام کرا. ئهو یاداشتنامه ساختهیهی به ناوی ئهوهوه له سالی ۱۸۲۹- ۱۸۳۰دا بلاو کرایهوه، دوستویفسکی لیرهدا بو پروون کردنهوهی ههندی پرووداوی ژیانی ئهو سوودی لیوهرگرتووه.
 - * دۆتمامى من : له دەقە ئەسلەكەدا، بە فەرەنسىيە.
- * جاه نابی جاه لاد له حزه یه ک ساه بر بکه ... یه ک له حزه ی دی : ئه م رسته یه ، له ده قه ئه سله که به فه ره نسییه . ئه م و شانه ی که کو نتیس دو و باری له به رگی سیازده ی فه رهه نگی ئینسایکلوپیدی و و و سیدا هاتو وه که بلوشار له سالی ۱۸۶۶ دا له پترسیورگ بلاوی کردو و ه تو و دو ستویفسکی ده ی خوینده و ه .
- * عەزاب: نووسەر وشەى Misere فەرەنسى بەكار ھىناوە ئىدى بە
 ماناى عەزاب كەوتووەتە سەر زارى خەلكى رووسىيا.
- * "يهك ههشت يهك گهنم...": بروانه رؤيا القديس يوحنا "الاصحاح السادس، ٦".
 - * دۆزەخى: بروانه رۆيا القديس يوحنا الاصحاح السادس، ٨.
- * ئەو ئاھەنگە مۆسىقاييانەى لە باخچەكانى ويسىتگەى پاقلوقسىك دەھاتنە گيران، يەجگار بەناوبانگ بوون و بووبوو بە مەلبەندى دىدار و دىدارگەى كورە دەولەمەند و ئەرستۆكراتان.

فەسٽى سٽيەم

سهعات نزیکی دوازده ی نیوه پق بوو. میرزاده دهیزانی ئهگه ربیه وی بق مالی یه پانچین بروات، زهحمه ته که سیان ببینی، چونکه لهم وهرزه دا ده چوونه ده رینی شار، ته نیا ئهگه ری ئه وه هه بوو خودی جه نه رال، ئه ویش له به رکاروکاسبی و سه رقالی، له شارا مابی. هه لبه ته ئه وه ش ئهگه ریکی مستق که رنه بوو.

میرزاده، دلنیا بوو که جهنهرال بهپهله بو پاقلوقسکی دهبات، به لام میرزاده مالیّکی دی بهدهستهوه بوو، بوّیه لیّبرا، بهر لهوهی بوّ پاقلوقسک، بروات، بچی له مالّی ناقبری بگهریّت و ههرچهنده ئهو کاره دهبیته هوّی ئهوهی درهنگانی بوّ مالّی یهپانچین بگهریّتهوه و سهفهرهکهی بوّ پاقلوقسک بکهویته سبهینی.

هه لبه ته مه هه و له ی میرزاده، له چه ند روویه که وه، مه ترسیدار بوو. بقیه بریّک دوو دل و رارا بوو. دهیزانی ئه و ماله ی ئه و بقی ده گه را که و تووه ته شه قامی کورو خوفیای نزیکی جاده ی سادو قایا. بریاری دا به و ئومیده ی که به دریّر ایی ریّگا، کاتی ئه وه ی ده بی به وردی بیر بکاته وه و بریاری بنج بر بدات، به ره و ئه ویینده ر به ری که وت.

که له یه کتربری هه دوو شهقامه که نزیک بووهوه، نیگهرانی و شپرزهییه کی ئهوتق بالی به سهریا کیشا، که خویشی سهری له خوی سوور ما. ههرگیز چاوه روانی ئه وه نه بوو دلی به و شیوه یه بکه ویته تریه تری.



دیمهنی خانوویهک له دوورهوه سهرنجی پاکیشا. زیاتر دیمهنی غهریبی ئهم خانووه سهرنجی راکیشابوو.

میرزاده، دوایی بیری کهوته وه که له دلّی خوّیدا گوتبووی: "دهبی نهمه نه ماله بی که من بوّی دهگه پیّم." بهوپه پی کونجکاوی به ره و ماله که چوو تا بزانی مهزهنده که ی پاست بووه یان نا. به خوّیشی نهیده زانی بوّ حهزی ده کرد مهزهنده که ی پاست ده ر نه چیّت، پیّی ناخوّش بوو مهزهنده که ی پاست ده ر بچیّت، بیّی ناخوّش بوو مهزهنده کهی پاست ده ر بچیّت، نهم ماله نه پارتمانیکی گهوره و تاریکی، سی نهوّمی بوو، کهمترین هونه رکاری و جوانیی ته لارکاریی پیّوه دیار نهبوه، پووکاره کهی سهوزیّکی چلّکن بوو. ژماره یه کی یه جگار کهم لهم جوّره خانووانه ی که ده گه پیّنه و مرگیّر) تا نیستا له پترسبوّرگ دا – نه و شاره ی که گوّرانکاری خیّرای به سه ردا دیّت – ماون. هه موو نه و خانووانه، شاره ی که گوّرانکاری خیّرای به سه ردا دیّت – ماون. هه موو نه و خانووانه، خانووی مکوم و بته ون، دیواره کانیان نوّر گهوره به نجه ره کانیان زوّر

نهۆمی خواری خواره و زیاتر بۆ دوکانی سه پافی ته رخان کرابوون که خاوه نه کانیان به شیوه یه گشتی ئه ندامی فیرقه ی Scopets بوون، ئه م دوکاندارانه له قاتی سه رووی دوکانه کانیان به کری داده نیشتن. ئه م خانووانه چ له ده ره وه و چ له ناوه وه زوّر قه بز بوون، پیاو که ته مه شایان ده کات هه ست ده کات ساردوسپن، داخراون، پر پازن، به بی ئه وهی بتوانی هوّی سه رهه لدانی ئه و هه سته لیّک بداته وه. هه لبه ته شیّوه ی ته لارکاری و یه کانگیری هیله گشتیه کانی ئه م خانووانه، جوّره پازو نهینییه کیان له خوّ گرتبووه. زوّر به ده گمه به ربه ده گمه نه ده نان وانه مه که دوران و نهینییه کیان ده نه هم موویان هه ربازرگان و سه و داگه رن.

میرزاده که گهیشته به ردهرگای حهوشه، تابلقی قه دیوارهکهی خویندهوه: "مالّی روگوژین، بقرژوای فهخری به میرات *" میرزاده، بهسهر دوو دلّییهکهی خوّیدا زال بوو، دهرگایهکی شووشهداری دهلّهکدا، وهژوور کهوت، دهگاکه به تهقهتهق له دوایهوه داخرا. به قالدرمهکاندا بو نهوّمی



یه که مسه رکه وت. قالدرمه کان به به ردی گهوره و قایم دروست کرابوون، لهنیو تاریکی دیوارهکاندا که بزیهیه کی سووری مات کرابوون، نقوم بووبوو. میرزاده دهیزانی که ههموو نهومی یهکهمی نهم خانووه تهنگ و تاریکه، بهدهست روگوژین و دایکی و براکهیهوهیه. خزمهتکاریک دهرگای بق کردهوه، بی ئەوەى ناوى بیرسیت، به نیو چەند ژووریکدا بردى: پەكەم جار چوونه هۆلى ميوانەوە، ديوارەكانى مەر مەرنماو ئەرزەكەي تەختە يـوّش كرابـوو، كـهل و يهلـهكاني ناوى قـهرهبالغ و ناقوّلًا، مـوّدى سالاني بیستی سهدهی نوّزده بوون. ئهوسا به ناو چهند ژووریکی پهک له ناو يهكدا، به رارهويكي پنچاو پنچدا رهت بوون، به دوو سي پلهكاندا سەركەوتن، ياشان بە دوو-سى يلەكانى دىدا داگەران، ئەنجام گەيشىتنە بەر دەرگايەك، يارۆى خزمەتكار لە دەرگاى دا. يارفيون سيميونوفيچ روگوژين به خوّی دهرگاکهی کرهوه، که چاوی به میرزاده کهوت جهیهسا، له جیّی خوی وشک بوو، رەنگى زەرد ھەلگەرا، لە چەند ساتىكى تىژ تىيەردا بوو بە پەیکەریکی بەردىنی بیگیان. نیگای پىر ترسى بریپ میرزاده، چاوی نەدەتروكان، بزەيەكى ھەراسان نيشتە سەر ليوى. پيدەچوو ھاتنى ميرزادە به مهحال یان نیمچه پهرجوویهک بزانی، بۆیه باوهری به چاوی خوی نەدەكرد. مىرزادە، ئەگەرچى ويناي ئەو جۆرە كاردانەوەپەي دەكرد، سەرى سوور ما، بۆپە بە نارەحەتى گوتى:

- پارفیون، رهنگه له ناوهختا هاتبم و نارهجهتم کردبیت. ئهگهر وایه دهگهریمهوه.

پارفیون، ئەنجام وەخق ھاتەوە و گوتى:

- نا، نا، ههرگیز ناوهخت نییه! فهرموو وهره ژووری!

زوّر خویی و به ناوی خویانه وه به کتریان ده دواند، چونکه له موسکو زوّر جار یه کتریان دیتبوی و بیکه وه دانیش تبوون و ته نانه تا یادگار و بیره وه دیشیان که و تبووه نیوان، به لام پتر له سی مانگ بوو که یه کتریان نه بینیبو و.

هیشتا، رهنگ زهردی و شپرزهیی و سووکه پهشیوی و گرژیهک به



چارهی پوگوژینه وه دیار بوو، ههرچه نده میوانه که ی خول ق کردبوه، بردبوویه ژووره وه، خیر هاتنی کردبوو، به لام به دهستی خوی نهبوو ههر شپرزه بوو، شپرزه بوو، شپرزهیه که ی نهده پهوییه وه. له کاتیکا پوگوژین، میرزادهی بو سهر کورسییه کی که نار میزیک دهبرد، میرزاده به پیکهوت ئاوپی دایه وه که نیگای سهیر و غهریب و شپرزهی ئهوی بینی له جینی خوی و شک بوو، ههر خهریک بوو به نیگا دیواوده رکونی بکات. میرزاده یه کسه پرووداویکی، ناخوش و پر ئازاری وهبیر هاته وه که تازه بویان پیشهاتبوو، له بریی ئهوه ی دانیشیت، به بی جووله له جینی خوی وهستا، یه کراست چاوی برییه دور چاوانی پوگوژین. چاوانی پوگوژین، زیاتر کهوتنه دره وشانه وه. ئه نجام پوگوژین بزهیه کی بو کرد، به لام نیگه رانی و خه مینی به بزه که یه وه دیار بوو. له بن لیّوانه وه به میرزاده ی گوت:

- بۆچى بەو ئاوايە سەيرم دەكەيت؟ دانىشە.

میرزاده دانیشت، گوتی:

- پارقیون، راستم پی بلی: دەتزانی ئەمرق بق پترسبۆرگ دیم؟ روگوژین، بەدەم تەوسىخەنىكەوە بەرسىقى دايەوە:

- هـزرم دهكـرد كـه بيــى، وا هاتيـت و بـه چـاوى خـوّت بينيـت كـه مهزهندهكهم دروست بووه، به لام لهكوى بزانم كه ئهمرق ديني؟

ئه و توندی و تورهییهی که لهم پرسیار و له ههمان کاتدا وه لامه ی روگوژیندا ناشکرا بوو، هیندهی دی میرزادهی حایر کرد.

میرزاده، له کاتیکا نیگهرانی ناخی فهتح دهکرد، به نهرمی و ناسکی پرسیم:

- گریمان ئەگەر بشىتزانىبا ئەمرۆكە دىم، ئەم ھەموو تورەبىيەت لەپاى چىيە؟
 - ئەدى تۆ، بۆچى ئەو پرسيارەم لى دەكەى؟
- چونکه ئهم بهیانییه که له قیتار دادهبهزیم، له ناو جهرگهی ئاپۆرای خه لکهکهوه دوو چاوم بینی زهق زهق تهمهشای منیان دهکرد، دهقاودهق وهکو چاوانی تق که تۆزی لهمه ییش له یشتهوه، تهمهشات دهکردم.



روگوژین، به گومانهوه و له بن لیوانهوه گوتی:

- به راست؟ تق بلّني چاواني کي بي؟

میرزادهوای هاته بهرخهیال که روگوژین راجفری. گوتی:

- نازانم، لهنی حهشاماته که وه بوو. له وه شه وام خه یال کردبی. ماوه یه که ئه و جوّره خه یالانه م به میشکا دینت پارفیونی برام، حه زده که مه فه وه کو پینج سال له مه وبه رم لی هاتو وه ته وه، ده قاو ده ق وه کو ئه و روّر گاره ی که فیم لی ده هات.

پارفیون، له بن لیوانهوه گوتی:

- دەشىنت خەيالات بووبى، نازانم...

له و ساته دا، بزهیه کی میهرئامیزی به سه رلیوه وه بو و که ده گه ل مجیزی ئه و دا تیکی نه ده کرده وه، له تق وایه ئه و بزهیه له پر که لینیکی تیکه و تکه هه رچی ده کرد و ده کوشا بقی پر نه ده کرایه و هه رچی ده کرد و ده کوشا بقی پر نه ده کرایه و هه رچی ده کرد و ده کوشا بقی پر نه ده کرایه و هه رچی ده کرد و ده کوشا بقی پر نه ده کرایه و هه رپی ده کرد و ده کوشا بقی پر نه ده کرایه و ها ده کوشا بقی پر نه ده کرایه و کوشا بقی پر نه ده کرایه و کوشا به کی ده کرد و ده کوشا به کوشا به کوشا به که کوشا به کوشا

روگو<u>ژین</u> پرسیی:

- باشه، بهتهمای برزیتهوه بز ههندهران؟

هەنگى لە پر، لە سەرى رۆيشت:

- له بیرته له پایزی رابردوودا، چۆن له قیتاری بسکوف- پترسبۆرگدا یهکمان بینی... پالتق و پیلاوهکانی خوت له بیر ماوه؟

روگوژین، به دهم ئه و قسانه وه دهستی به پیکهنین کرد، وا دیار بوو له زهتی له و ته و سخه نه ی خوی و هر ده گرت.

میرزاده، که چاوی به نیّو ژوورهکهدا دهگیرا، پرسیی:

- به یه کجاره کی لیره گیرساویته وه؟

- بەلىن، ئەمە مالى خۆمە، دەتەوى بۆ كوى برۆم؟

- دەمىكە يەكترمان نەدىتووە. ھەندى شىتم سىەبارەت بە تى بىسىتووە كە باوەريان پى ناكەم.

روگوژین، بهوشکی بهرسقی دایهوه:

- خەلكى ھەموو جۆرە قسەيەك دەكەن! دەمى خەلكى كونە ديوار نىيە، چەپكى قورى پيوە دەيت و بيگريت! .



- تق ههموو گروپه که ی خفت دهر کردووه. له مالی که سوکاره که تدا ده ژیت، وه کو جاران نیت. نهمه شتیکی زور باشه. باشه نهم خانووه هیی خودی خوته یان هیی ههموو مالباته که ته؟
 - هيى دايكمه، ژوورهكانى ئهو لهوبهرى رارهوهكهدايه.
 - ئەدى براكەت لەكوى دادەنىشىت؟
 - سیمیون سیمیونوفیچ، لهو خانووهی تهنیشتمان دهژی.
 - ژن و مندالی ههیه؟
 - ژنهکهی ته لاق داوه. ئهمانه بن دهپرسیت؟

میرزاده، بی نهوهی وه لامی بداته وه، چاوی تیبری. له پر خهم سیمای داگرت، خهیائی رویشت، له وه ده چوو گویی له پرسیاره که نه بووبی. (روگوژین)یش پیداگریی نه کرد. به لکو به بیده نگی چاوه روانی ده کرد. هه ر دووکیان بی ساتی بیده نگ بوون.

میرزاده گوتی:

- ئىستا كە بى ئىرە دەھاتم، لە دوورەوە، لە دوورى سەد مەترەوە، بە مەزەندە مالەكەتم دۆزىيەوە!.
 - چۆن؟
- نازانم چۆنت بۆ باس بكهم. هەستدەكەم نىشانە و شىەقلى هەموو مالباتەكەت و جۆرى ژيانى خۆت بە خانووەكەوە ديارە، بەلام ئەگەر ليم بېرسىيت هۆى ئەو ھەستەت بۆ روون بكەمەوە، ناتوانم روونى بكەمەوە. پيم وايە ئەمە جۆرە خەيالاتيكە و دەترسىم سەريەشەم بۆ دروست بكات. قەت پيشتر بە بيرما نەھاتبوو كە رەنگە لە خانوويەكى وەھادا بژيت، بەلام ھەركە لە دوورەوە چاوم پيى كەوت، لە دلى خۆمدا گوتم: "هەبى و نەبى ئەمە مالى ئەوە!".

روگوژین، که سهری له و قسانهی میرزاده دهر نهدهکرد، بهدهم بزهیه کی گونگ و ئالوزهوه گوتی:

- باپیرهم ئے مخانووهی دروست کردووه، ههمیشے مالباتی (خلودیاکوف)ی سهر به فیرقه و تهریقهتی (Scopetsi) تیا بوون و به



كرييان گرتووه. ئيستاش هەندېكيان كريچيى ئيمەن.

میرزاده، که دهیروانیه دهوروبهری خوی گوتی:

- چەند تارىكە! تۆ لە ژوورىكى زۆر تارىكدا دەژىت!

ژوورهکهی گهوره بوو، میچهکهی بهرز، به لام زور تاریک بوو، پر بوو له کهلوپهلی وهکو: میزی نووسین، میزی خر، دو لابی پر له تومارو دهفتهرو کاغهزان. تهختیکی پانی تیدا بوو که به چهرمیکی سوور رووکهش کرابوو، دیار بوو که روگوژین وهکو تهختهخه و بهکاری دیناً.

میرزاده، دوو سی کتیبی لهسه رئه و میزه ی به رده م خوی به دی کرد که یه کیکیان (کتیبی میشروو)ی پرووسیاکه ی سیولو قییف برو. کتیبه که کرابووه و شریتیکی باریکی له بهینا دانرا بوو. چهند تابلویه کی زهیتی چوارچیوه زیرین به دیواره کانه و هه لواسرابوون، تابلوکان ئه وهنده تاریک و دووکه لاوی بوون که پیاو وینه کانی بو جیا نه ده کرایه وه. یه کیک له تابلوکان که سه رنجی میرزاده ی پاکیشا وینه ی پیاویک بوو به قه واره ی ئاسایی. وینه ی پیاویکی نزیکه ی په نجا سال بوو که پالتویه کی دهستدروی فه په ره وه دوو میدال به گهردنیا ها تبوونه خواره وه، ته نکه پدینیکی ماش و برنجی هه بوو. ده موچاوی چرچول و په و په وی و په وی دووی په به بوو. ده موچاوی چرچول و په وی و په دووی و په دووی په دووی و په به به بوو. ده موچاوی په ده مین بوو.

میرزاده پرسیی:

- ئەمەرىنەى باركتە؟

روگوژین، بهدهم زهردهخهنهیه کی تالهوه، وهکو ئهوهی خوی بو تانه و ته ته ته ته ته ناماده بکات گوتی:

- بەڵێ، خۆيەتى!
- باشه له موریدانی تهریقهت و ئایینی کون* بوو؟
- نهخیر، هاتوچۆی کلیسای دهکرد، به لام تهریقه و مهزهبی کونی پیدروست تیر بوو. زوریش رینزی تهریقه تی Scopetsi دهگرت. ئوفیسه که شبی ئهم ژووره بوو که ههنوکه ئیمه تیاین. مهبهستت له پرسیاری ئایینیی کون چی بوو؟



- ليره ئاهەنگى زەماوەند دەگيرن؟

روگوژین، که بهم پرسیاره کوتوپره، شلهژا، گوتی:

- به... ڵێ...
- بهم زووانه؟
- ئەگەر بەدەستى من بى، ئا، بەلام بەخۆت دەزانى ئەوە بە دەستى مىن نىيە.

- پارفیون، من درمنت نیم، بهتهماش نیم بیمه کوسیی سهر ریگات. پیشتریش ئەمەم پی گوتوویت، ئیستاش دووپاتی دەكەمەوە. تۆ بەخۆت دەزانى كاتى لە مۆسكۆ بەتەماى زەماوەند بوويت، من كەم و زۆر دەستم له تیکدانیا نهبوو. ئهو به خوی، له بهرهبهری مارهکردنهکهدا، خوی گهیاندمی و تکای لی کردم که فریای بکهوم وله دهستی توی رزگار بکهم. ئەمە قسەي ئەرە بۆتى دەگىرمەرە. ياشان لەلاي منىش ھەلات. ئەرە بورو تۆ کەوتىتە سۆراخى و دۆزىتەوە و جارىكى دى بردتەوە بۆ كلىسا تا مارەي بكهیت. ئیستاش بیستوومه كه جاریكی دی هه لاتووه و هاتووه بق بترسبۆرگ، ئايا ئەمە راستە؟ لىبدىف، ئەوەي بۆ گىرامەوە. يىاو راست بلى لهبهر ئهوه هاتم بق ئيره. دوينني له قيتاردا، له يهكيك له كونه هاوريكاني خۆتم بىست كە گواپە تۆ و ناستاسىيا فىلىپوقنا ئاشت بوونەتەوە، - ئەگەر حهز دهکهی بزانی ئه و کونه هاوریده کی بوو، زالیوگیف بوو- من تهنیا به يەك مەبەست بۆ يترسبۆرگ گەراومەتەرە: ئەوپش ئەوەپە كە قەناعەتى پئ بکهم بق چارهسهر بروات بق ههندهران، چونکه چ وهکو جهسته و چ وهکو دهروون، به تایبهتی له رووی دهروونییهوه وهزعی زور خرایه و پیویستی به چاودیری و چارهسهره. من به نیازنیم دهگهایا بروم، بهالام حهز دهکهم پارمهتیی بدهم و کاری سهفهرهکهی بق رینک بخهم. نهمه قسهی ناخی دلمه و دروت دهگهل ناکهم، به لام نهگهر راست بیت و ناشت بووبنهوه، ئهوا قهت خومي نيشان نادهم و نايهمه مالي توش. تو به خوت چاک دەزانىت فريوت نادەم و ھەمىشە دەگەلتا راستگۆ بووم، قەت رۆژى له رۆژان رەئى و بۆچۈۈنى خۆمم لى نەشاردوويتەۋە، ھەمىشە بەرەو روو



پيم گوتوويت، ئهگهر شوو به تق بكات، خقى دەفەوتينى، تۆش دوچارى ئاقىبەتىكى ئەوەندە خراپ دەبى كە ھەزار خۆزگەت بەو. زۆرم يى خۆش دەبىي ئەگەر دووبارە لىكىدى جيا بېنەوە... بەلام بە نيازنىم تەفرىقە و ناكۆكىتان بخەمىه بەينەوە. لەو رووەوە خىميالت تىمخت بىخ، ھىمر بەدگومانىيەك سەبارەت بە من لە مىشكى خۆت دەرېكە. بە خۆتىش باش دەزانىي قىەت رۆزى لىه رۆزان مىن رەقىيى و خىەنىمى راسىتەقىنەي تىق نهبووم. تهنانهت ئهو كاتانهش كه هه لات و يهناى بق من هينا. دهبينم پيم پيده كهنى، گالته ت پيم ديت، دهزانم بق پيده كهنى. ئيمه لهوينده ر به جيا دەژياين، ھەر يەكەمان لە قىلايەكى جيا دەژياين: 'بنگومان لەمە ئاگاداريت.'. من پیشتر بقم باس کردووی که خوشم دهویت، به لام خوشه ویستی بەزەپى نەك خۆشەوپستى ئەقىندارى. يىم وايە دەبىي ئەم خالە زىاتر روون بكهمهوه. ئهوسيا گوتت كه له مهبهستم تيدهگهيت، وانيه، ئايا به راستت بوو؟ به راستی لیم گهیشتوویت؟ نیگات تهڑی نهفرهتن! جا بوّیه بو ئیره هاتووم تا دلنیات بکهم و ئاسووده ببیت، چونکه توشم بهلاوه ئازیزی. پارقیون، باوهر بکه زورم خوش دهویی. ههنوکه ئیدی دهروم و ههرگیز نايهمهوه. دهي به دووعا!.

میرزاده، به قهستی رویشتن ههستا. پارقیون به دهنگی نزم و پر سوزهوه، بی ئهوهی له جینی خوی ههستیت و، هیشتا ههر سهری نابووه ناو دهستی راستی، گوتی:

- مەرق، تۆزىكى دىكەش بمىنەوە، زۆر لەمىرە نەمدىووى.

میرزاده، دانیشته وه، هه ر دو و کیان بیده نگ بوون. نه و جا پوگو ژین گوتی:

ایون نیکو لایوفیچ، کاتی لیم دو و ر بی، لهبه ر چاو نه بیت، زور پقم لیت ده بینته وه. به دریزایی نهم سی مانگه ی که نهم ده بینیت، سات به سات زیاتر پقسم لیت هه لده ستا، دهم بوغزاندی. نه گهر بوم بکرایه ده رمانخواردم ده کردیت. به زاتی خوا بوم بکرایه، بی چه ندو چوون ژه هر خواردم ده کردیت! که چی به م چاره که سه عاته ی که لای من دانیشت بودی، هیچم له ده کردیت! که چی به م چاره که سه عاته ی که لای من دانیشت بودی، هیچم له ده کردیت! که چی به م چاره که سه عازیزی، توزیکی دی له لام بمینه وه...



میرزاده، که دهیویست هه لچوونه که ی وهشیریت، به دهم بزهیه کی پر میهرهوه به رستی دایه وه:

- كه لنت نزيك بم متمانهم پيدهكهيت، كه لنت دوور كهوتمهوه ليم دهكهويته گومانهوه. تق له بابت دهچيت!
- که گویم له دهنگت دهبی، ئاسووده و دلنیا دهبم، متمانه یی دهکهم. من زور چاک دهزانم که ناشیت خه لکانی وهکو من دهگه ل تودا به راورد بکریت، به راستی من هاوتای تو نیم...

میرزاده، له کاتیکا دهیروانییه روگوژین، به سهرسامی گوتی:

- بۆچى ئەو رستەيەى دوايىت گوت؟ بۆچى دىسان تورە بوويت؟ روگوژين، بەرسىقى دايەوە:
- ئیمه لیرهدا، هاوری گیان، کهس هیچ به کلاومان ناپیوی، کهس پرسمان پی ناکات، کاروبارهکان بهبی پرسی ئیمه ریکدهخرین! .

روگوژین، بۆ ساتنک بیدهنگ بوو، ئەوجا بە ئەسپایی لە سەرى رۆپشت:

- ههر یه که مان، به شیرازی تایبه تیی خوّی خوّشه ویستی ده کات، یانی له یه کدی جیاوازین، له هه موو شتیکدا لیکدی جیاوازین. بو نمونه تو ده لیّی وه کو به زهیی خوّشت ده ویّ، به لام من، پیاو راست بروات، یه ک توزقال به زهییم پییدا نایه ته وه. سوور ده زانم که نه ویش زوّری رق له منه. شه و نییه خه ونی پیّوه نه بینم: له م خه ونانه مدا هه میشه له گه ل که سیکی دیدایه و گالته به من ده کات. جا برای نازیز نه مه له واقیعیشدا وایه. قه ولی داوه شوو به من بکات، به لام زهره یه که بیری مندا نییه، حیسابی نه و پیّلاوه شم بو ناکات که فریّی ده دا. باوه ر ده که ی پینج دانه روّژه نه م دیتووه، چونکه زات ناکه م بچم بو ماله که ی چونکه دلنیام ده لیّت بوچی هاتوویت... هه ر له نیستاوه چه ندین جار ته ریقی کردوومه ته وه! شه رمه زاری کردووم...
 - تەرىقى كردوپتەرە؟ مەبەسىتت چىيە؟
- گوایه نازانی، لهوه دهچی خوّت له گیلی بدهی! مهگهر له کلیسادا، که له دهمهدهمی مارهبریندا هه لنههات، تا دهگه ل توّدا بره شی ؟ تو خوّت توّزی لهمه بیش دانت به مه دا نا...



- سەيرە. يانى باوەرم پيناكەى كە پيت دەلىم من

- ئەدى لە مۆسىكۆ، بەگەل يارۆى ئەنسەر، زمتيوژينكوڤ نەكەوت و سىووك و ريسواى نەكردم؟ ھەنوكە دلنيام كە بە ئانقەست، دواى ئەوەى بە خۆى بە روارى مارەبرينەكەى ديارى كرد، دەستى بەو كارە كرد.

میرزاده گوتی:

– مەحالە!

روگوژین، به قهناعهتی تهواوهوه گوتی:

- من دلنيام لهمه. تق پيتوايه كارى وا لهو ناوهشيتهوه؟

ئهم قسهیه بق یهکیکی دی بکه گیانه! ئهو رهفتاره لهگهل تقدا ناکات و به ناپهستندی دهزانی، قهناعهتم بهمه ههیه، بهلام لهگهل منبدا، وایه و ئهولاتریش، ههر به بهشهریشم نازانی. هیچ حیسابیکم بق ناکات! ئاگام لهو کهین و بهینهش ههیه که لهگهل کابرای ئهفسهردا، کیلهری بقکسقردا ههی بوو، تهنیا بق ئهوهی من بکات به گهپجاری ئاشناو بیگانه! تق نازانی له مقسکقدا چهندی عهزاب دام، چهندی داخ کرده دلمهوه. ئهدی پاره بق نالیی. مهگهر ههر خوا بزانی چهندم بق خهرج کردووه! ...

میرزاده، به شپرزهیی و پهریشانی گوتی:

- كەوايە چۆن دەتوانى زەماوەندى دەگەل بكەيت؟

روگوژین، له ههوه لهوه، وه لامی نهدایه وه، نیگایه کی سهرگهردان و خهمناکی میرزاده ی کرد، پاش که مینک گوتی:

- ئەمرۆ پىنج دانە رۆۋە نەمدىتووە. ھەمىشە دەترسىم دەرم بكات. سىەرى زمان و بنى زمانى ئەمەيە: من ھىشتا حورى نەفسى خۆمم، ئەگەر بىمەوى، دەرت دەكەم و بە خۆم بۆ ھەندەران دەرۆم.

هەنگى تەمەشايەكى مىرزادەي كرد و لە سەرى رۆيشت:

- پیشتر پنی گوتووم که بن ههندهران دهروات. هه نبهته ههندی جار ههر بن ترساندنی من ئه و قسانه دهکات. لهزهت لهم کاره دهبینی، دهمکات به مهزهی رابواردن و پیکهنینی خوی، ههندی جاری دی چارهی دهدا به یهکدا، به جوری زاری لیک دهنی، به کیردیش ههنناپچری. من زیاتر لهم



حالهی دهترسم. پورژیک له دلّی خودا گوتم وا چاکه به دهستی بهتال نهچم بو لای، با دیارییهکی دهگهل خودا بو ببهم. که چاوی به دیارییهکانم کهوت، هیندهی دی شولی لی ههلکینشا، نه که ههر کهوته پیکهنین و تهشهران، بهلکو لینشم تو په بوو. جاریکی دی کولوانهیه کم به دیاری بو برد، که به عهمراتی شتی وای به خووه نه دیتبوو، کهچی دای به کاتیای کاره کهری، خو سهباره ت به دیاریکردنی پوژی زهماوهنده کهمان نهمویرا، ههر باسیشی بکهم. ئاخر ئهمه چ ده زگیراندارییه که پیاو نهویسری، ده زگیرانه کهی، هاوسه ری ئایینده ی خوی بدینی! ئیدی ئهوه تا سووچی مالم گرتووه، چاوه پوان ده کهم، ههر که بیتاقه ت دهبم، ده چم به دزییه وه سهری دوان به دهوری ماله کهیدا دهسوو پیمهوه، یان له گوشه یه کی شهقامه کهدا خوم پهنا ده ده مرکه بیتاقه تنه به ناله گوشه یه کی شهقامه کهدا خوم پهنا وهستام. به خهیال تا پویه کم بینی، وه کو پاسهوان، له به ده ده ده و به بینی به نابه به نه به نه به دور به بینی به ناز ده که ده بینی ده که و باشه نه که در بوت ده بینی که و با خیانه ت لی ده که م، چیت لی ده کرد م پرسیی: آباشه نه گهر بوت ده که و با خیانه ت لی ده که م، چیت لی ده کرد م؟ به خوم نه و هستام و گوتم: آبه خوت چاک ده زانیت.

- به خوی چی دهزانی؟.
 - چوزانم!

روگوژین، ئەو قسەیەی كرد و بەدەم ژارخەنەوە، لەسەرى رۆیشت و گوتى:

- من له موسكو، ويراى ئهوهى ماوهيهكى زور، دوورو نزيك تاقيب و سوراخم كرد، بهلام نهمتوانى لهگهل كهسداو له قافدا بيگرم. جاريكيان يهخهم گرت و پيم گوت: "تو بهلينت به من داوه كه شووم پي بكهيت. ههلبهته تيكهلاوى مالباتيكى خانهدان و بهريز دهبيت، بهلام تو دهزانى چيت و چتو ژنيكى؟ تهمهشايهكى خوت بكه! بزانه چيت؟".

- به راستی ئەوەت پى گوت؟
 - بەلى.
 - ئەدى ئەو چىي گوت؟



- گوتی: "من له ئیستا به دواوه به نو کهریشت قهبوول ناکهم چ جای به میرد!" وه لامم دایهوه: "منیش لیره ناجوولیم، به ئامان و زامان لیره ناروم." گوتی: "منیش کیللهرت بو بانگ ده کهم تا دهرت بکات." منیش کهوتمه گیانی، بگره کویت دیشیت، ئازای گیانیم شین و مور کردهوه.

ميرزاده، به ههڵچوونهوه گوتي:

- مهحاله، باوهر ناكهم!

روگوژین، به ئەسپایی، بەلام به چاوانی ئەبلەقەوە گوتى:

- باوه ربکه، تا توانیم لیمدا، به لام چیم به سه رهات! سی و شه ش دانه سه عاتی ریک، یانی روّ و تاقیکی ته واو، نه خه وم لیکه وت، نه نانم خوارد، نه خوارده و و له و ژووره نه جوولام، له به رده میا چوکم دادا، گوتم:

" ئامادەم لىرەدا بمرم، بتۆيم، بەلام تا نەمبورى لىرە نارۆم، ئەگەر دەرم بكهى، خوّم به ئاويدا دەدەم، خوّ دەخنكينم. ئاخر من بهبى توّ دەكەمه چى؟... ئەويىش بە درىزايى رۆزەكە وەكىو شىنت، جارى دەگرىا، دەمىي ههرهشهی دهکرد بهر چهقریانم دهدات، گافی بهر دهمریزی جنیوی دهدام. زالیوگیف و کیللهر و زمتیوژنیکوف و خه لکانی دی بانگکرد، تا به و حالهوه بمبینن و ریسوا و سهرشورم بکات. پنی دهگوتن: 'کورینه با ئهم ئیوارهیه به كۆمەل برۆين بۆ شانق، ئەگەر ئەو نايەوى بروات، با لىرە بمىنى، خو من ئيشكى به ديارهوه ناگرم... من پابهندى ئهو نيم. پارفيون سميونوفيچ، بيْگومان برسيته، گوي مهدهيه كه من رؤيشتم نان و چات دهدهني. به تهني له شانق گهرایهوه. گوتی: " - ئهوانه ههموو ترسنقک و بیشهرمن، له تق دەترسىن، گەرەكيانى منيشىت لىن بترسىيىن. پىيان گوتم: 'بەو ئاسانىيە ناروات... دوور نييه بشتكوژيت. به لام من كه توزيكي دى دهچم بق ژوورهکهی خوم تا بنووم، دهرگای ژوورهکهم داناخهم. ئیدی بزانه چهندت ليّ دەترسىم! حەز دەكەم ئەمە بزانىت و بە چاوى خۆت بىدىنى. چايت خوارد؟ گوتم: 'نا، ناخوم.' گوتى: 'زور چاكه، دەتەوى خوت بنوينى، كەيفى خۆتە، بەلام ئەم رەفتارەت لى نايەت. و دەقاودەق ھەمان كارى كرد، دەرگاكەي بە كليل قفل نەدا، بەيانى كە لە ژوورەكەي ھاتە دەرەوە، دەستى



به پیکهنین کرد، گوتی: "چییه، شیت بوویت؟ دهنهوی خوت له برسا بکوژی!" گوتم: "بمبوره!" گوتی: "نه دهنبورم و نه شووت پی دهکهم، نهمه قسهی بهرو دوامه. به دریژایی شهو لهسهر نهم کورسییه بیدار بوویت؟" گوتم: "بهلی، بو نیونهختیش نهخهوتم." ناستاسیا گوتی: "پیتهوه دیاره. یانی ههنووکهش خهیالی چا خواردنت نییه؟" گوتم: "هیچم ناوی، تهنیا نهوه نهبی که بمبهخشیت!" گوتی: 'خوزیا دهنزانی چهند نهم کارانهت لی نایهت! ریک وهکو نهوهیه لهجیاتیی نهسی، زین له مانگا بکهیت ، وهکو نهوهیه قهلهباچکه لاسایی بکه و بکاتهوه. تو دهنهوی من بترسینی؟.

من چ باکم بهوهیه تق برسی بی یان تیر؟ به قهد نووکه دهرزییهکیش كارم تيناكات! " ئەلھەقى تورە بوو، بەلام تورەپەكەي زۆرى نەبرد، دووبارە كەوتەوە گاڭتە بىكردىم. سەرم لەوە سوورما، ويراى ئەوەى ژنىكى ركونى و کینه کیش بوو، چون وا زوو تورهبیه کهی رهوییه وه. هه نگی وام هات به خەيالىدا، لەوە بىه كەمترم دەزانىي تاماوەيسەكى زۆر رقىم لىي ھەلگرىت. مەزەندەكەم دەقاودەق راست بوو، لنى يرسيم: "پايا چىيە؟" وەلامم دايەوە: "بيستوومه." گوتى: "يارفيون، تق قهت ميثرووت خويندووهتهوه؟" اخا هـهرگيز نهمخويندووهتهوه. گوتي: 'كهواته، كتيبيكي ميزووت دهدهمي تا بیخوینیته وه. روزگاریک، پاپایه ک له ئیمپراتوریک * توره دهبیت، ناچاری كرد سى دانه رۆژ، به بيخواردن و خواردنهوه، به پيى پهتى لهبهر كۆشكەكەي پاپادا چۆك دابدات، تابە خيرى خۆي بيبەخشىيت. بە خەيال و مەزەندەي تق، ئىمىراتقر لە ماوەي ئەو سىن رۆژەدا، بەدەم چۆكدادانەوە بیری له چی کردووه ته وه چ به لیننیکی به خوی داوه؟ دهقه یه سهبربکه، خوم ئەوەت بۇ دەخوينمەوە." بەپەلە رۆپشىت كتىبىكى ھىنا و گوتى: "بە شیعره ". دەستى بە خويندنەوەى ئەو بەرەگرافە كرد كە ئىمىراتۆر چۆن لە دلني خۆيىدا شەرتى كىردووە تۆلە لە پايا بسىەنىت. لەسمەرى رۆيشت: "پارفیون، به دلت بوو؟". گوتم: "ئهوهی خویندتهوه ههمووی دروست بوو." گوتى: 'ها، يانى تۆ ئەمە بە دروست دەزانى، كەواتە بىدەچى تۆش لە دلى خۆتدا شەرت بكەي ھەر كاتى شووم يى كرديت، ئەم رۆژە وەبير بىنىتەوە



و وهک ده آین نهم درکهم له ژیر پی دهر بینی و تو آلهم لی بکهیته وه! "گوتم: "نازانم، له وانه یه بیریکی وه هام له میشکدا هه بیت! پرسیی: "چۆن نازانی؟ گوتم: "به راستی نازانم، به آلام حالی حازر بیر له شتی وه ها ناکه مه وه." گوتی: "زور چاکه، ئه دی ئیستا بیر له چی ده که یه وه؟ گوتم: "دهی گوی بگره باپیت بایم بیر له چی ده کهمه وه: که هه آلده ستیت و به آلاما تیده په پی، به دواوه نیگات ده کهم، که گویم له خشه خشی جله کانت ده بیت، دلّم داده خور پیت. که له ژووره که ده ر ده چیت، هه ر ههمو و قسه کانت، وه کو خویبان، ده نگت وه کو خوی له گویم دا ده زرینگینه وه، له یادگه مدا ده نیک ده نگده ده نه وه. به دریژایسی شه و، کاتی خه و تبوری، بیرم له هیچ نه ده که که ده کرد، دو و جار له نیو بخد که کویم که و تی: "ئه دی ئه وه ت بیسر جیگا که تدا، گینگلت دا." به دهم پیکه نینه وه گوتی: "ئه دی ئه وه ت بیسر خیگا که تدا، گینگلت دا." به ده م پیکه نینه وه گوتی: "ئاشه ئه گه رنده که و شووت پی نه که م؟" گوتم: "نازانم." گوتی: "باشه ئه گه رنده نه و شووت پی نه که م؟" گوتم: "وه کو پیشتر پیم گوتیت: خوم به ئاویدا بده یت، من بکو ژی: "له وه یه به رله وه ی خوت به ئاویدا بده یت، من بکو ژی: "

بهدهم گوتنی نهو رستهیهوه لهفکران راچوو. پاشان توره بوو و له ژوورهکه وهدهر کهوت. دوای سهاتیک زقرییهوه، زور دلتهنگ دیار بوو، به گرژی و پهستی گوتی:

" پارفیون سیمیونوفیچ، من شووت پی دهکهم. نهک لهبهر ئهوهی لیّت دهترسم، به لکو لهبهر ئهوهی گویم لهوه نییه بهم شیّوهیه یان ئهو شیّوهیه تیا بچم. هیچ ریّگهیه کی لهمه باشتر شک نابهم، وهره دانیشه، ئیستا شیّوت بیّ دیّنن." و لهسهری روّیشت: "ئهگهر شووم پیکردیت، دلّنیابه ژنیکی وهفادار و به ئهمه ک دهبم، لهم رووهوه ئهرخایهن به." توّزیّک بیّدهنگ بوو، ئهوسیا لهسهری روّیشت: "جاران وام خهیال ده کیرد که کابرایه کی نوّکهرسیفه تی، به لام مین هه له بیووم وا نییت." "ئهوسیا بهرواری زماوه نده کهی دیاریکرد. که چی دوای ههفته یه ک دیسیان ههلات و پهنای وهبهر لیبدیف برد. که گهیشتمه پترسبورگ، پیّی گوتم: "من به تهواوه تی



دەستبەردارى تۆ نەبورەم، بەلام گەرەكمە كەمنىك زياتر سەبر بكەم، چونكە من ھىشىتا خارەنى خۆمم، ئەگەر تۆش دەتەرى چارەروان بكە ..! حالى حازر، رەزعەكەمان ئارھايە. تۆ ئەمە چۆن لىك دەدەپتەرە لىون نىكولايوفىچ؟

میرزاده، که به خهمباری دهیروانییه روگوژین، گوتی:

- تق خوت چونی دهبینی، چونی لیک دهدهیتهوه؟

روگوژین، توره بوو، هاواری کرد:

- چما من توانای بیرکردنه وهم ماوه؟

ويستى شتنكى دى بليت، لى له داخا زمانى بهسترا و بيدهنگ بوو.

میرزاده، جاریکی دی به نیازی رویشتن ههستا، به نهسپایی و به دهنگیکی خهیالاوی، وهکو ئهوهی وهلامی پرسیاریکی نهینی بداته وه که خوّی له ناخه وه له خوّی کردبیت، گوتی:

- بەھەرحال، من نابمە كۆسىيى سەر ريگاى تۆ.

روگوژین، لهپر بوژایهوه و چاوانی کهوتنه پرشنگدان، گوتی:

- من له تق تیناگهم بقچی لهبهر خاتری من دهستبهرداری دهبیت. یانی ئهمه به و مانایه که بهیه کجاری دهستبهرداری ئه قینی ئه و بوویت؟ دهمیکه ههستم کردووه که خقشت دهوی. بقچی بهم پهلهپهله بق ئیره هاتووی؟ له پووی بهزهییه وه؟ بهدهم ئه و قسه یه وه، ژارخه نیک چارهی پوگوژینی گرژ کرد. میرزاده لنی پرسی:
 - ياني پيت وايه من دروت دهگه ل دهکهم، فريوت دهدهم؟
- نا، درق ناکهی، باوه رم به قسه کهت ههیه، به لام سه ر له هه لویستت دهر ناکهم. له وه به زهییه کهی تق له نه شقه کهی من توند تر بیت.

رقیکی ههوسار پچری، نیشته سهر چارهی روگوژین.

میرزاده، بهدهم زهردهخهنهوه گوتی:

- خۆشەويستيەكەى تۆ لە رق دەچىنت. لەوە دەچى بە جۆرى تىكەل بووبن كە جياكردنەوەيان ئەستەم بىت. خۆ ئەگەر رۆژى لە رۆژان ئەو سۆزەش كال بووەو، هـەنگى قورەك خەست دەبىتەوە و لەوەيـە كارەساتىكى گەورە بقەومى. پارفيون، براى ئازىز من لەمەت ئاگادار دەكەمەوه...



- ياني چي؟ پيت وايه سهري دهبرم؟

میرزاده، راچلهکی، بهخاموشی دهیروانیه روگوژین، ئهوسا گوتی:

میرزاده، بیدهنگ بوو، له فکران راچوو.

روگوژین، که بهوردی سهرنجی ههر جلووله و گلورانیکی دهموچاوی میرزادهی دهدا، لیم پرسی:

- بۆچى كە تەمەشاي وينەكەي بابمت كرد، بزەت ھاتى؟
- بۆچى بزهم هاتى؛ لەبەر ئەوەيەوام وينا دەكرد كە ئەگەر ئەم ئەشق و قيانە پر ئازارە نەبوايە، زۆر زوو وەكو بابت ليدەهات: لەم خانووەدا دەگەل ژنيكى گويرايەل و بيدەنگدا دەژيايت، مەگەر بەدەگمەن قسمەيەكت لەزار هاتبايەتە دەرى. متمانەت بە كەس نەدەكرد و بە پيويسىتت نەدەزانى متمانە بە هيچ مرۆقىك بكەيت، بۆ خۆت كروكپ، مژولى كاروكاسبى و پارەپەيداكردن دەبوويت. ئەو پەرەكەى لە ئاخرو ئۆخرى تەمەنتدا، خووت دەدايە كۆنە كتيبان و دووعا و نزا و ويرد و تايبەتمەندىيەكانى دىكەى ئەهلى تەرىقەت و سونەتى



كۆن و به دوو قامكان ئاماژهى خاچت دەكىشا *.

- رابویره! گالتهم پی بکه! نهویش ماوهیهک لهوهپیش، که دیقهتی نهم وینهیهی دا، کوتومت ههمان نهم قسانهی تقی دهکرد. سهیره که ههر دووکتان ههمان بقچوونتان ههیه!

میرزاده، به کونجاوی پرسیی:

- چى؟ چما ھاتووەتە ئىرە؟

- بەلى، ماوەيلەكى زۆر دىقلەتى ئەم وينەيلەي داو زۆرى سلەبارەت بە رەحمەتى بابم پرسىيار كرد، بە تىزخەنىكى ئاشىكراوە گوتى: " تىزش بە تنيهربووني رۆژگار دەچىتەرە سەر ئەر، وەكىو ئەرت لىن دىنت. يارفيون سيميونوفيچ تـق كۆمـهڵێک كهڵكـهڵه و خوليـاى توندرهوانـهت ههيـه، ئهگـهر زيرهكي خوّت نهبوايه، لهوه بوو بيگهياندبايته سيبريا، بيخستبايته زندانهوه. تق زور زیرهک و هوشیاری (ئیدی باوهر دهکهی یان نا، ئهوه دهقی قسهکانی ئەو بوو. يەكەم جار بوو كە قسىەى وام لىن دەبىسىت.) ئەوجا لەسلەرى رۆپىشت: لەوە بوو ھەر زوو واز لە ھەموو ئەم تورەھاتانەي ئەمرۆكەت بىنى، چونکه خوینهواریت نییه، ئیدی دەربەست خوت بق یارەپەیداکردن تەرخان دهكرد. همهنگی وهكو بابت دهگهل دارو دهسته و موریده سبكوپیهكانتدا (Scoptsi) لـهم مالهدا دهمايتهوه و لـهكين بـوو لـه ئهنجامـدا بچيتـه سـهر ئايىنەكەي ئەوان، ئەرەندە يارە خۆشەرىسىتى، لەگىن بور نەك دور مليۆن، به لکو ده ملیون روبل کو بکهیته وه، به لام ویدرای ههمو سهروهت و سامانه که ت له گین بوو، به سهر کیسه زیره کانته وه له برسا بمریت، چونکه تق هەرچىيەك دەكەي بەوپەرى تاسە و تامەزرۆپى و چاوچنۆكى دەپكەيت، تۆ دیل و ئەسىرى، چاوچنۆكىت دەقاودەق، وشىه بەوشىه ئەوەى بېگوتم. پېشىتر قەت بەو شىپوەيە قسىەى دەگەل نەكردبووم، چونكە بە زۆرى باسى شىتى بنبایه خ و توره هاتی ده گه ل ده کردم، یان تانه و ته شهری لیده دام. ئهم جارهشیان، به گالته و توانجهوه دهستی یی کرد، به لام دوایی زور پهست بوو. كون به كونى ئهم ماله گهرا، لهوه دهجوو له شتيك بترسيت. پيم گوت: " ههر ههموو ئهمانه دهگۆرم. تازهى دەكەمەوه، يان بۆ زەماوەندەكەمان خانوويەكى دیکه دهکرم." گوتی: 'نا، نا، هیچ شنتیک مهگوره. با بهم دهقهوه بمینی، حهز



دهکهم که شووم یی کردیت، له لای دایکت بم. بردم بق لای دایکم، به یهکترم ناساندن، به جۆرى ريزى دايكى گرتم، له تۆ وايه دايكى خۆيەتى. دايكم دوو ساله نهخوشه، میشکی تهواو نییه، لهوهتای بابم مردووه، وهکو مندالی لی هاتووه. قسه ناكات، له جيني خوى ناجوولي، لاقى ئيفليج بوون. به جوولهى سەر خىرھاتنى ئەوانە دەكات كە سەرى دەدەن. ئەگەر نانى بى نەپەنن، سىي روِّژ لهوی بیکهوی داوای خواردن ناکات. دهستی راستی دایکم گرت، قامكه كانيم به يهكه وه چهسياندو گوتم: 'دايكه، به ئاماژهى خاچ، دووعاى خيرى بو بكه، دهيهوي شوو به من بكات. ههنگي بهگهرمي دهستي دايكمي رامووسى و گوتى: "بيدهچى دايكت رەنجى زۆرى كيشابى. الشان كه ئەم کتیبهی له سهر میزهکه بینی، لیمی پرسیم: "چییه، میرژووی رووسیا دەخوينىتەرە؟ (بە خۆى جارىك لە مۆسكۆ پىي گوتبورم: "بۆچى خۆت فىرى خوینهواری ناکهیت؟ ههول بده کهمیک خوت خوینهوارو روشنبیر بکه، بو نموونه میرووی رووسیا، له دانانی سولوفییف بخوینهوه، چونکه تق هیچ نازانیت! و لهسهری رویشت: 'زور چاکه. بهردهوام به! نهگهر رازی بیت، ليستيكي ئەو كتيبانەت بىق ئامادە دەكەم كە ييوپسىتە لىه سەرەتاوە بیانخوینیته وه. رازیت؟". قهت روّژیک له روّژان به و شیوه یه قسهی دهگه ل مندا نه کردبوو. زورم پی سهیر بوو ... حه په سام ... بو یه کهم جار، توانیم له ژیانما وهكو بهشهر ههناسهى ئۆخەي هەلكىشىم.

میرزاده، به ههستیکی راستگریانه وه گوتی:

- پارفیون، ئەمەم پى خۆشىە، بە راسىتى خۆشىحالم. كى چوزانى؟ لەوەيە خوا پىكتان بىنى و پىكەوە بەختەوەر ببن.

روگوژین، به هه لچوونه وه هاواری کرد:

- ههرگيز شتى وا نابيت!
- گوی بگره پارفیون: ئهگهر راسته و ئهوهندهت خوش دهوی، دهبی کاریکی وهها بکهیت ریزت بگریت. ئهگهر کاری وات کرد، دهبی ئومیدی ئهوهشت ههبی پیکبگهن. من توزی لهمه پیش پیم گوتیت که پیم سهیره و بگره نارهحه که قاییل بووه شوو به تق بکات. ههرچهنده له هوی ئهم قاییل بوونهی ناگهم، به لام بیگومان دهبی هویهکی ماقوول و قهناعه تبه خش له نارادا



بیّ، ئه و له ئه شق و قیانی تو دلّنیایه، هه لبه ته قه ناعه تی ته واویشی هه یه که کومه لیّک سوخه تی باشیشت تیایه. ئه مه جه و هه ری مه سه له که یه و باوه پناکه مجگه له وه هیچی تر له ئارادا بیّ. ئه و قسه یه ی که هه نوکه کردت، خوّی له خوّیدا نیشانه و به لگه ی دروستی بو چوونه که ی منه. توّ به خوّت ده لیّی به زمانی کی جیاواز له جاران دواندووتی، په فتاری له گه لتا گوّراوه، به لاّم توّ پیاوی کی خانه گومانیت، غیره له هه موو شتیک ده که یت، بوّیه خراپیه کانی ئه و، زوّر گه وره ده که یت. مه حاله، بو چوونی ئه و ده ره ی به و پاده یه خراپ بیت که توّ وینای ده که یت. ده نا هه رگیز قاییل نه ده بو و شووت پی بکات، له کاتیکا ده زانیت شووکردن به توّ، هاوتای خوّکوژییه، ماقووله، به ئانقه ست و به کات کات کا دی خوّی به ره و مه رگ به یت، یان له ئاوا بخنکینری یان سه ر ببردری؟ ئاخر کیّ به ویست و خوایشتی خوّی به ره و پیری مه رگ ده پوات؟

پارفیون، بهدهم بزهیه کی تالهوه، گویی لهوشه له پزوکه کانی میرزاده دهگرت. میرزاده، که سوور بوو له سهر بزچوونه کهی خوی، به خهمینی گوتی:

- پارفیون، ئەوە چیتە، بۆچى بەم خەمىنى و شپرزەييە تەمەشام دەكەيت! روگوژین، ئەنجام ھاتە قسان:
- له ئاوا بخنكينرى يان بيته سهر برين! ها... گوايه برّيه شوو به من دهكات تا بهدهستى من بيته سهربرين! نا....ماقووله ميرزاده، تا ئيستا پهيت به جهوههر و كروّكى مهسهلهكه نهبردبينت؟
 - له مهبهستت تيناگهم.
- لهگینه لیّم تینهگهیت!... بۆیه خه لٚکانیک سهبارهت به تق ده لیّن که بریّک کۆرفامه...! ناستاسیا که سیکی دیکهی خوش دهوی. تیدهگهی؟ ریّک وهکو چوّن من خوش دهوی، ئهویش به و ئاوایه پیاویکی دیکهی خوش دهوی. دهزانی ئه و پیاوه کییه؟ "تقی"! چی؟ نه تدهزانی؟
 - من؟
- به لنى، تق. له ئاههنگى ساليادى له دايكبوونهكهيدا، حهزى لنى كرديت، به لام دهزانيت، مه حاله بتوانى شوو به تق بكات، چونكه دهزانيت ئهگهر شوو به تق بكات دهبيته مايهى ناوز رانت، ژيانت ويران دهبيت. به خقى ده ليت: "ههموو خه لكى دهزانن من چ ژنيكم." بيپهرده ئه و قسه يه ده كات، رووبه روو، بن هيچ



له روودامانیک، به ئاشکرا به خوّمی گوتووه، که حهز ناکات ببینت به مایهی ناوزرانی توّ و ویرانکردنی ژیانت، به لام سهبارهت به من، من گرینگ نیم، چاوم دهرههات، دهتوانی شووم پی بکات، من ئهوهم له لای ئهو، ئهوه قهدری منه له لای ئهو، ئهمه له بیر بیت!

- ئەگەر وايە چۆن وەختى كە لە تۆ ھەلات و ھاتە لاى من، دوايى لە منيش ھەلات تا...

- تا بگەرىتەرە بى لاى مىن؟ ھا.... چما بىاو ھەپە بزانى چ خەيالىكى لە ميشكدايه، نيازي چييه؟ ههر دهمهي لهسهر ئهقليكه، دهليي تووشي هيستريا بووه، رۆژى دى پىم دەلىت: 'ھەرچەندە شووكردىم بە تۆ وەكو ئەوەپە خۆم بخهمه رووبارهوه، بهلام پهله بکه، با زهماوهندهکهمان بکهین! بهههشتاو دەروات خۆي ئامادە دەكات، رۆژى زەماوەندەكە دىارى دەكات... هەر كە وهختهکه نزیک دهبیتهوه، گیچی هیستریاکهی بهرز دهبیتهوه بان خهیالیکی دیکهی به میشکا دین، مهگهر ههر خوا سهری لی دهر بکات! به خوت دیتووته که دهگری، پیدهکهنی، وهکو شینت دی و دهچیت. بزیه هیچ سهیر نییه که له دهستی توش هه لیت! بویه لای تو نهمایه وه، چونکه دهیزانی چهندی خۆش دەويى، تەجەمولى ئەو خۆشەوپستىيەي خۆي نەدەكرد. تۆ تۆزى لەمە ييش گوتت كه من له مۆسكۆ دۆزيومەتەوە. ئەمە راست نييه. بەلكو خۆى لە تق هه لاتبوو، به هه شتاو هات بق لای من و گوتی: 'روزی زهماوه نده که دیاری بکه، من ئامادهم. دهی شامپانیا بینه با بخوینهوه و بروین گوی له گورانی كيّوهلي و قهرهجان بكرين! تهكهر من نهبوايهم، لهميّربوو خوّى خستبووه رووبارەوە، ئەمە راستى مەسەلەكەيە، بۆيە ئەمەى نەكردووە، چونكە من لە مهرگیش کوشنده ترم. له رووی رق و کینه وه شووم پی دهکات، باوه ربکه ئەگەر شووم يى بكات، لە رقا دەپكات. بە جۆرە تۆلەپەكى دەزانىت.

میرزاده هاواری کرد:

- ئەدى تۆ چۆن رازى دەبى كە.... چۆن...

به لام قسه که ی ته واو نه کرد، به ترسه وه دهیروانییه روگوژین.

روگوژین، بهدهم ژارخهنیکهوه لیی پرسی:

- بۆچى، پرسپارەكەت تەواو ناكەى؟ حەز دەكەي پنت بلنىم ھەنوكە بىر لە



چى دەكەيتەوە؟ تق لە دلى خۆتا دەلىنى: 'چۆن دەتوانى شووى پى بكات؟ ئاخر شىتى وا چۆن دەبىت؟' من دەزانم كە تق وا بىر دەكەيتەوە...

- پارفیون، بۆتى دووپات دەكەمەوە كە مىن بەو مەبەسىتە بۆ ئىدە نەھاتووم، بىرى واشم لە مىشكدا نەبووە.

- دەشىت بەو مەبەستە نەھاتبى. دەشىت لە سەرەتاوە ئەو بىرەت لە مىشىكا نەبووبى، بەلام گومان لەوەدا نىيە، كە نهوو ئەو بىرەت لە مىشكدايە. بەسە، پىويسىت بە گەنگەشە ناكات! بۆچى وا شىلەۋايت؟ ماقوولى، پىشىتر بەمەت نەزانى بىت؟ بە راستى پىم سەيرە!

میرزاده، بهوپهری هه لچوونه و له بن لیوانه وه گوتی:

- پارفیون، ئەوە ھەر ھەمووى زادەى غیرەیە! غیرە له لاى تۆ بووە بە نەخۆشى... تۆ موبالەغە دەكەى، بى ئىنسافى باش نىيە... ئەمە چىيە، چى دەكات لىرە؟

پارفیون، به لهز ئه و کیرده ی له دهست میرزاده سهند که له سهر میزهکه، ههانی گربتو، کیردهکه ی له دهست سهند و لهسهر میزهکه، له نزیکی کتیبیکه وه دای نایه وه و گوتی:

- واز لهمه بينه!

میرزاده، لهسه رقسه که ی رؤیشت و گوتی:

- که گهیشتمه پترسبۆرگ، ههموو ئهمانهم له بهرچاو بوو، وهک بلّیی دلّم خهبهری دابوو... حهزم نهدهکرد بیّم... دهمویست ههموو پهیوهندییهکانی خوّم دهگهل ئهم شارهدا فهراموّش بکهم، ههموو یادگارییهکان له میشکی خوّم دهربکهم. ههر ههمووی له دلّی خوّدا ریشهکیش بکهم! دهیسا من دهروّم، به خوات دهسپیرم!... به لام ئهمه چی دهکات لای توّ؟ ئهمهت بوّ چییه؟

تومهز، میرزاده، جاریکی دی، بهدهم قسهکردنهوه، به بی ویستی خوی، کیردهکهی هه نگرتبوو، روگوژین بو جاری دووهم کیردهکهی له دهستی راپسکاند و هه نی دایه سهر میزهکه. کیردهکه، کیردیکی ئاسایی بوو، ده سکهکهی له شاخی که نه کینوی بوو، ده مهکهی نزیکهی پازده سانتیی مه تر ده بوو، پانییه که شی هاوته رازی دریژییه کهی بوو.

روگوژین، که بینیی، میرزاده زور بهوه تیک چوو که دوو جار کیردهکهی



له دهستی سهندهوه، به تورهیی کنردهکهی نایه دوو تونی کتنبهکه، کتنبهکهی تور دایه سهر منزیکی دی.

میرزاده، که له فکران راچووبوو، بهسهرسامی پرسیی:

- ئەم كۆردە بۆ كاغەزبرىن بە كار دۆنى!
 - بەلى...
 - به لام ئهم كيرده هي باخ برينه.
- به لي وايه ... چما ناكري بق كاغه ز برينيش به كار بيت؟
 - بەلام ئەمە، زۆر تازەيە.

روگوژین، بهوپه پی تورهیی، که لهگه ل ههر وشهیه کی میرزاده دا، تو پهتر دهبوو، هاواری کرد!

- چ قەيدىيە؟ يانى ناتوانم ئەگەر حەزبكەم، كيرديكى نوى بكرم؟

میرزاده، که چاوی بریبووه روگوژین، راچلهکی. لی زوو به زوو وهخو هاتهوه و بهدهم پیکهنینهوه گوتی:

- ئەرە چىمانە؟ بۆ دەبى بەر شىزوەيە يەكدى بدوينىن؟

بمبوره گیانه که من که سهرم وه کو ئیستا قورس دهبیت و ئیدی حه واسم به جاری پهرت دهبی و خه یالم ده پوات. ئه لهه قی به هیچ جوری نیازی ئه و پرسیاره م نهبوو. خه یالم پویشت و ئه و پرسیاره م لهبیر چوو که ده مویست بیکه م، به هه رحال به خوات ده سبیرم.

روگوژین گوتی:

- لەم رېگەيەرە مەرۆ.
 - بيرم چووهوه!
- به دوای منا وهره! ریگاکهت نیشان دهدهم!



پەراويز:

- * 'Scopets':واتـه خەســيو، ئەمانــه فيرقەيــهكى ئــايينى بــوون، كــه ئەندامــهكانيان لــه رووى تەعەســوبەوە خۆيـان دەخەســاند، بــه زۆرى كــارى سەرافييان دەكرد.
- * 'بورژوای فهخری به میرات...: زوربه ههره زوری بازرگانان له ناوه پاستی سهده نوزدهدا، جووتیار بوون و له پنگهی بازرگانییه دهولهمهند بووبوون. جا ئهوانهی که ئابوونهی ئهندامیه تیی چینی بازرگانیان نهدهدا، دههاتنه وه خواری بو چینی جووتیار و دیهاتی. ئیدی یاسادانه ر بو چارهسه ری ئهم ههسته چینایه تییهی که له مهیدانی بازرگانیدا پهیدا بووبوو، دوو چینی لهوانهی ئابوونه و باجیان نهدهدا دامهزراند به ناوی: چینی بورژوای کریکار و چینی بورژوای فهخری به میرات.
- * سولوقییف...: ناوی سیرگی میخائیلوفیچ سولوقییفه (۱۸۱۰ ۱۸۷۹) که له میژوونووسه گهورهکانی پووسیایه، گهورهترین کاری میژووی پووسیایه که به ۲۹ بهرگ لهنیوان سالانی ۱۸۵۱ ۱۸۷۹ واته ههر سالهی بهرگیک بلاو بووهوه و له سالی ۱۸۹۷دا له حهوت بهرگدا چاپ کرایهوه. دوستویفسکی زور دلبهندی ئهم کتیبه بوو، که له سالی ۱۸۹۷دا سهفهری ههندهرانی کرد، چهند بهرگیکی کتیبی نافیری دهگه فر خویدا برد.
- * 'موریدانی تهریقهتی کۆن..': مهزهبی 'راسکولنیک'یشی پیدهگوتریت، ئهمه مهزهبی باوه پدارانی کون..': مهزهبی دهگه پیته و سهردهمی ئهو دووبه بایینیه ئایینیه که لهپاش پیفورمه ئایینیه کانی پهتریارک نیکوندا پووی دا.
- پاپایهک له ئیمپراتۆرینک...: ئاماژهیه بن هنری چوارهمی ئیمپراتۆری ئه نمانیا که هاتبوو بن داوای بوردن و کهفاره له پاپا گریگۆری حهوتهم، له سالی ۱۱۰۷۷دا.
- * 'به دوو قامكان ئاماژهى خاچت دەكتىشا..': ئەوە شىنوازى 'باوەردارانى كۆن' بوو له خاچ كىشاندا.

فهسنى جوارهم

به ههمان ئه و ژووانه دا تیپه پین که میرزاده لینی انه وه هاتبووه ژووره وه. پوگوژین، له پیشییه وه ده پرقیشت و خویان به هوله گهوره کهی میواندا کرد، که تابلوی جوّراو جوّر به دیواره کانیه وه ههلواسرا بوو، هه رهمووی وینه مهترانان و دیمه نین سروشتی تیکه ل و پیکه ل بوون و پیاو سه ری لی ده ر نه ده کردن. تابلویه کی سهیر به سه رووی ئه و ده رگایه وه ههلواسرابوو که به سه ر ژووریکی دیدا ده کرایه وه. تابلویه کی سهیر بوو، دریژییه کهی دو و مهترو پانییه کهی هه رسی سانت ده بوو. ئه مهوینه ی عیسا مهسیحی فریاره س بوو، له کاتی هینانه خواره و کی له سه ر خاچه که.

میرزاده، نیگایه کی بله زی وینه که ی کرد، ده تگوت شیتیکی بیر که و ته وه، به لام نه و هستا، حه زی ده کرد له ده رگاکه و هده ر بکه وینت. دلّی ته نگ بوو، خوا خوای بوو زووتر له و ماله و هده رکه وی، لی پوگوژین، له ناکاو له به رده م تابل قرکه و هستا و گوتی:

- ههر ههموو ئهم تابلایانهی که دهیانبینی بابی پهحمه تیم له هه پاجه بازاردا یه کی به یه ک-دوو پوبلی کپیون. هیوایه تی ئهم شتانه بوو. پیاویکی پسپو پهمه شای کردن، گوتی: هیچیان ئه سل نین و گشتیان بیبایه خن، ته نیا ئهم تابلایه ی سهرووی ده رگاکه ی به گهن کرد، که بابم ئهویشی به دوو پوبل کپی بوو...

جاریکیان، پیش ئەوەي بابم بمریت، كابرایەكى لیپەیدا بوو سى سەد و



پهنجا رۆبلی دایه. ئیفان دمتریچ سافلیوف، که بازرگانیکی دهولهمهند و هونهردوسته، جاریکیان چوار سهد روبلی دایه. ههفتهی رابردوو به سیمون سیمونوفیچی برامی گوتبوو که پینج سهد روبلی دهداتی، به لام من رهفزم کرد و لیبراوم بو خومی هه لبگرم.

میرزاده، ئهمهی به ههل زانی، به دیقهت له تابلوکه ورد بووهوه، گوتی:

- به لام... به لام ئهم تابلقیه تهقلیدی تابلقکهی هانس هولبینه *، ههرچهنده مسن لهم بسواره دا شساره زاییه کی ته واوم نییه، بسه لام ده تسوانم بلیم لاساییکردنه وهیه کی زقر عاله. جاریک له ههنده ران، نوسخه ئه سله کهی ئهم تابلقیه م دیتووه و قهت له بیرم ناچیته وه، به لام چی... ئه وه چیته ؟

روگوژین، لهناکاو تابلۆکهی جسی هیشت و کهوته ری، هه لبه ته ئه م پهفتاره زادهی، ئه و گورانه کوتوپپه بوو که سهرو دللی پوگوژینی گرت. میرزاده، سهری لهوه سووپ ما که پوگوژین چون لهناکاودا، ئه و قسه یه ی بپی که خوی دای مهزراند بوو و تهنانه ت، وه لامی پرسیاره که ی ئه ویشی پشتگوی خست. ئه مه ی پی سه یر بوو.

روگوژین، دوای چهند ههنگاویک، لهناکاودا له میرزادهی پرسی:

- ئەرى لىون نىكولايوفىچ... دەمى بوو دەمويست ئەم پرسىارەت لى بكەم: تۆ باوەرت بە يەزدان ھەيە يان نا؟

میرزاده، بی هیچ ههڵوهستهیهک گوتی:

- چ پرسیاریکی سهیره... تهمهشاکردنهکهت غهریبه!

روگوژین، کهمیک بیدهنگ بوو، له تق وایه پرسیارهکهی خوی فهراموش کرد، ئهوسا لهژیر لیوانه وه گوتی:

- حەز دەكەم سەيرى ئەو وينەيە بكەم.

میرزاده، بهدهم بیروکهیه کی کوتوپرهوه هه لی دایه و گوتی:

- ئەو وينەيە؟ ئەو وينەيە؟ ئەو وينەيە لەگىنە باوەرى ھەنىدى كەس سەلى ىكات!

روگوژین، به شیوهیه کی چاوه رواننه کراو، قسه کهی میرزاده ی سهلماند:

- راسته... باوهری پیاو سهلب دهکات! ...



ههنوکه گهیشتبوونه بهر دهرگای دهرهوه. میرزاده لهپر وهستا و گوتی:
- چۆن؟ من گالتهم کرد، کهچی تق قسهکهت زور بهههند گرتووم! بوچی پرسیت که ئایا باوهرم به یهزدان ههیه یان نا؟

- هەر وا... بى مەبەست.. لەمىر بوو دەمويست ئەو پرسىيارەت لى بكەم.

لهم روّرْگارهدا زوّر کهس ههن که باوه ریان به خوا نییه. تو له هه نده ران ریاوی. دنیات زیاتر دیتووه. راسته، وه کو جاریّک کابرایه کی مهست پیّی گوتم، گوایه ژماره ی ئه و که سانه ی لیّره، واتا له رووسیا، باوه ریان به خوا نییه، له هموو و لاتیّکی دی زیاترن؟ ئه و کابرا مهسته پیّی گوتم: خوانه ناسی بن ئیمه ئاسانتره له خه لکی تر، چونکه ئیمه لهوان پیشکه و تووترین...

روگوژین، ژارخهنیکی بق کرد، ههرکه کوتایی به پرسیارهکهی هینا، له پر دهستی خسته سهر دهسکی دهرگاکه، دهرگاکهی کردهوه و چاوه روانی کرد تا میرزاده له پیش ئهوهوه وهده ربکهوی. میرزاده سهری سوو پر ما، به لام پیش ئهو کهوت، روگوژین، تا بهر قالدرمهکان دوای کهوت، دهرگاکهی به نیمچه داخراوی هیشته وه. ئیستا هه دووکیان رووبه رووی یه کدی وهستابوون و زهق زهق دهیان روانییه یه کدی، له وه ده چوو نه زانن چیبکهن.

میرزاده، دهستی روگوژینی گوشی و گوتی:

- دهی، خوا حافیز!

روگوژین، به توندی و به شیوهیه کی میکانیکی دهستی میرزاده ی گوشی و گوتی:

- خوات لهگهڵ!

میرزاده، ههنگاویکی نا، ئه وجا ئاوری له روگوژین دایه و کهوته و کهوته و هسه کردن ده گه لیا. خویا بوو که نایه وی روگوژین به و حاله و هی بیلی . ئه مه جگه له وه ی که یاده وه رییه کی کوتوپریشی بیر که و ته وه ، بری ه ئاوریکی لی دایه وه و به ده م پیکه نینه و ه گوتی:

- سهبارهت به باوه پ، له بیرمه ههفته ی پابردوو، له ماوه ی دوو پوژا، تووشی چیوار گهنگه شه کی جیاوازی له و جوره بووم. به پانییه ک، له



سەفەرىكما بە ھىڭىكى تازەى خەتى شەمەندەفەر، لە قىتارا بووم بە ھاورىتى (س...) * ناویک، چوار دانه سهعاتی ریک گهنگهشه و موناقهشهمان کرد. پیشتر زور شتم دهربارهی بیستبوو و بوم دهرکهوتبوو که پیاویکی خوانهناسه. به راستی پیاویکی روشنبیر و زانا بوو، زورم پیخوش بوو که دەرفەتى موناقەشىه و گەنگەشىەم دەگەل رۆشىنبىر و زانايەكى وا گەورەدا بق هەڭكەوتبوو. بە تايبەتى كە پياويكى بە رينز و زۆر بە نەزاكەت بوو، بە جۆرى قسىەى دەگەل مندا دەكرد، وەكو ئەوەى، لە زانست و ير زانياريدا هاوتای خوی بم. ئهم پیاوه باوهری به خوا نهبوو، به لام ئهوهی به دریژایی گەنگەشەكەمان مايەي سەرنج بوو، ئەوە بوو لە گەنگەشەكەماندا، خۆي لە جەوھىدرى مەسىلەكە نادەدا، لەرەش سالەردر، ئەرەبلور ھالەمور ئەر خوانهناسانهی پیشتر دیتبوومن، بان ئهو کتیبانهی لهو بارهیهوه خويندبوومنهوه لهوه دهچوون خق له قهرهي جهوههري مهسهلهكه نهدهن، تهنیا به دهوری روالهتی مهسهلهکهدا دهسوورانهوه. ویستم ئهم سهرنجهی خوّم به هاوسهفهرهکهم بگهیهنم، به لام لهوه دهچوو نهمتوانی بی بوّی روون بكهمهوه، يان نهمتواني بي مهبهستهكهمي لي بگهيهنم، چونكه كهم و زۆر لىم حالى نەبوو...

ههمان ئیواره، له میوانخانه یه کی چکوله ی شارو چکه یه کا لامدا. باس، باسی ئه وه بوو که دوی شه و، له ههمان میوانخانه دا، تاوانیک رووی دابوو، دهیانگیرایه وه گوایه دوو دیهاتی، میانسال، ریکوپیک، دوستی کونی یه کدی، دوای ئه وه ی پیکه وه نان و چایان خوارد بوو، ژووریکیان به کری گرتبوو و چووبوون بخه ون. یه کیکیان، دوو روز بوو، سه عاتیکی به رباخه لی زیوی، زنجیر زهردی مرواری داری به هاوریکه ی بینیبوو. پیشتر ئه مسه عاته ی به هاوریکه ی نه بینیبوو، به لکو سه عاته ی به هاوریکه ی نه بینیبوو، به لکو پیاویکی زور سه ر راست و ده ستهای و ئه مینیش بوو، له چاو دیهاتی و جووتیارانی دیکه شدا هه ژار و نه دار نه بوو، که چی به جوری ته ماحی چووه خووتیارانی دیکه شدا هه ژار و نه دار نه بوو، که چی به جوری ته ماحی چووه ئه م سه عاته که خوی پی نه ده گیرا. هه رکه بینی هاوریکه ی پشتی کرده ئه و، هه لی کیشایه چه قو و له پشته وه و به پاریزه وه بوی چوو، قه داری خوی



دا، چاوی برییه ئاسمان و هیمای خاچی کیشا، له بن لیوانهوه و به کول کهوته دووعا و نزا: خودایا، بمبوره، خودایا به مهسیحم ببهخشه! ههنگی هاوریکهی وهکو بهرخ گوشاوگوش سهر بری و سهعاتهکهی نایه تهنکهی باخه لی.

روگوژین، له قاقای پیکهنینیکی ئهوتوی دا، له تو وایه تووشی هیستریا بووه. ئهم پیکهنینهی لهکوی و ئهو پهستیهی توزی لهوه پیشی لهکوی! به راستی سهیر بوو. به دهنگیکی له رزوک و بهدهم پیکهنینه وه گوتی:

- خوّشه! یه کیک له بنی باوه ری به خودا نییه و یه کیکی دی ئه وهنده به دینه، که به ده دووعا و نزاوه خه لکی سه ر ده بری ... نا، میرزاده، نا براکه م، ئه مه شتیک نییه له هیچه دروست بکریت، ئا.. ئا..! نا، نا، ئه مه جوانترین شته که به عه مراتم بیستبیتم!...

هەركە روگوژین توزینک هینور بووەوە، ئەگەرچى هیشتا شوینهوارى پیکهنین به سهر لیوییهوه مابوو، میرزاده لهسهر قسهکهی رویشت و گوتی: - بعياني له خهو رابووم، چووم بق ناو شار تا كهميك بگهريم. سەربازىكى مەستم بىنى، كە بە لارەلار بەسەر شۆستە تەختە فەرەشەكەدا دەرۆپشت، سەراپاى لە قورا ھەلكشا بوو. لىم ھاتە پىشى و گوتى: "قوربان، ئەم خاچەم لى دەكرىت، زيوە، بىست كۆپىكم بدەيە و ھەلى بگرە". خاچىكى به دەستەرە بور، كە كردبورى بە نەرارىكى كۆنەرە، ديار بور تازە لە ملى خوى داكەندبوو، بەلام بە چاو ديار بوو كە خاچەكە لە قەلايى (قصدير) دروست کرابوو. خاچیکی گهورهی ههشت چوکله بوو که لهسهر شینوازی رۆمى رۆژھەلاتى " بىزەنتى " دروست كرا بوو. دراويكى بىست كۆپىكىم لە بهركم دەر هينا و دام به يارقى سهرخوش، ههر لهوى خاچەكەم له ملم کرد. به سهروسیمایدا بۆم دەر کەوت که زۆر خۆشحاله بەوەی ریبواریکی ساویلکهی خه له تاندووه! یه کسه ر رقیعی تا به پارهی خاچه کهی مه شروب بخواتهوه! ههلبهته هيچ گومانيک لهوهدا نهبوو! ههر شتيکم له رووسيادا دەبىنى كارىكى زۆرى لە دل و دەروونىم دەكرد. يىشان ھىچم دەربارەي ولاتهكهم، رووسيا نهدهزاني، چونكه لهوپهري غهفلهتدا گهوره بووبووم و



ژیا بووم. خق له ماوهی ئهو پینج سالهشدا که له ههندهران بووم، تهنیا هەندى يادەوەرىي خەيالىم دەربارەي رووسىيا له لا بوو. بەدەم رىكردنەوە، له دلّی خودا دهمگوت: نا، نابی پهله بکهم و ئهم مهسیحفروشه مهحکوم بکهم. مهگهر ههر خوا بزانی دلی لاوازی ئهو مهست و سهرخوشانه چیی تیایه! دوای سبه عاتیک، که بق میوانخانه که دهگه رامه وه، تووشی ژنه دیهاتییهک بووم که مندالیکی ساوای به باوهشهوه بوو. ژنهکه هیشتا گهنج بوو، ساواکهی باوهشیشی ههر مانگ و نیویک دهبوو. مندالهکه، لهوساوه که لهدایک بووبوو، ئهمه یهکهم جاری بوو، که بز دایکی دهگرژییهوه. ژنهی تاین لهناکاودا، بهویهری ئیماندارییهوه هیمای خاچی کیشا. لیم پرسی (ئەوسا ھەمىشە پرسىيارم لە خەلكى دەكرد) بۆچى ئاماۋەى خاچت كىشا خانم گيان؟ وه لامي دامهوه و گوتي: "وهكو چۆن پهكهم يزهي سياوانهك، شادی و لهزوت به دایکی دوبه خشینت، خواوه ندیش کاتی له عهرشی بالای خۆپەرە، دەروانى و سەپر دەكات گوناھكارىكى پەشىمان، راستگۆپانە و لە ناخی دلهوه روو ده کاته ئهوو دووعا و نزا ده کات و لهبهری دهپاریتهوه، خواوهندیش بهو ئاوایه شاد دهبی و لهزهت دهبینی. تهمه تهقریبهن دهقی ئەو قسانەيە كە ئەو ژنە ساوپلكە دېھاتيە بە منى گوت. تۆ بزانە چەند بە زمانیکی ناسک، چهند به روونی و رهوانی، چهند راستگویانه گوزارشتی له جهوههر و روحی ههموو ئايينی مهسيحايی كردووه، به ئاشكرا دهليت كه خواوهند بابي ههموومانه، دلخوشيي خوا به مروف، وهكو دلخوشيي باوكه به مندالهكهى! كه ئهمه هزرو ئهنديشهى رەسهنى مەسىحاييه! جا بیهینه بهرچاوی خوت که ئهمه قسهی ژنیکی دیهاتی سادهیه. هه لبهته ئهو ژنه دایک بوو. کی دهزانی لهوهیه ژنی ههمان سهرباز بووبی که بوم باسكرديت. گوي بگره پارفيون، تق كهميك لهمه پيش پرسياري ئهمهت لي كردم، فەرموق ئەمەۋەلامى منە: جەۋھەر و كرۆكى ھەستى ئايينى لە گشت بیرکرنه و هیه که هیه مو و کاریکی خراب، له گشت تاوانکاری و هیهمووم ریچکه و ریسازیکی خوانهناسی بهدهره. تهم ههست و سوزد، رازو نهننییه کی تندایه که قهت به به لکه و بزچوونی خوانهناسان نایه ته کهشف



کردن و ههتا ههتایهش ههر به و جوّره و بهسه ر موّری دهمینیته وه، من گهیشتو و مهته نه و قهناعه ته. یه کیک له و قهناعه تانه ی که دوای گه پانه و هم بوّ پرووسیا، لام پهیدا بووه، نهمه یه. پارفیون، زوّر کار ههیه دهبی بکری، باوه پبکه زوّر کار ههیه دهبی له ولاته که ماندا، له پرووسیادا بکریت! بیری خوّتی بینه وه که وهختی له موّسکو بووین چوّن دیدار و گفتوگومان دهکرد... من ههرگیز حهزم نه دهکرد بو نیّره بگه پیمه وه. ههرگیز وینام نهده کرد تو لیّره بیدی و به م شیوه یه پرووب پرووی یه کتر ببینه وه. به هه رحال نه وه ی چوو چوو. خودا حافیز، نه سپارده ی یه زدان بیت!...

میرزاده ئهوهی گوت و وهر چهرخا و به قالدرمه کاندا داگه را. که گهیشته حهوشق که که ی گازی کرد:

- ليون نيكولايوفيچ! ئيستا ئەو خاچەت پييە كە لە سەربازەكەت كرى؟ ميرزادە، وەستاق گوتى:
 - بەلى، پىمە.
 - پیشانمی بده.

میرزاده، ئه و داوایه ی پی سهیر بوو، بۆ چهند ساتیک، دوو دڵ، وهستا. ههنگی به قالدرمه کاندا سهر کهوت، خاچه که ی له ژیر کراسه که یه وه، به بی ئه وه ی له ملی دابکه نی، ده رهینا. روگوژین گوتی:

- ئەم خاچە بدە بە من.
 - بۆچى؟ تۆ...
- من ئەوەى تۆ لە مل دەكەم و تۆش ئەوەى من لە مل بكه...
- دەتەوى خاچەكانمان بگۆرىنەوە * ؟ بە دلى تۆ! پىم خۆشە. دەبىن بە برا.

میرزاده، خاچه قه لایه که ی داکه ند و پوگوژین خاچه زیپه که ی داکه ند و گوریانه وه. پارفیون، مات و بیده نگ بوو. میرزاده نه که هه رپینی سهیر بوو به لکو زوریشی له به رگرانبوو که بینی، برا تایینیه که ی هیشتا هه رپه ست و توره و به گومانه و بزه تال و توانج تامیزه که ی نه په ویوه ته وه و به لای که مه وه ناو به ناو خوی ده نوینی. پوگوژین ئه نجام، به بیده نگی ده ستی



میرزادهی گرت، ماوهیهک به بی جوّله، وهکو ئهوهی نهتوانی بریار بدات، له جني خوى وهستا. ئەنجام بەگەل خوى خست و بەئەسىيايى و لـه بن ليوانهوه يني گوت: 'وهره'. به حهوشنوکهکهی قاتی خوارهوهدا تيپهرين، له زەنگى دەرگاپەكى بەرانبەر دەرگاي چوونە دەرەوەپان دا، پىرەژنتكى قەموورى رەش يۆش كە سەريۆشىكى بە سەرا دابوو، بلەز دەرگاى كردەوه، كه روگوژيني بيني، به بي هيچ قسهپه ك كرنوشي بن برد. روگوژین بهیه چهند پرسیاریکی لیکرد، بی نهوهی چاوهروانی وهلام بكات، ميرزادهى برده ژوورهوه. جاريكى دى به چهند ژووريكدا تيپهرين، ژوورهکان تاریک بوون، کهلویهای ناومالیان کهم تیا بوو، میز و کورسىيەكان پەردەى سىپىيان پىدا درابوو. روگوژین، بە بى ھىچ پرسىك، پهکسه ر میرزادهی برده ژووریکی چکولهوه که زیاتر له هولی بیشوازی دهچوو، به تهخته یه کی یه جگار لووس ناویریکی بق کرابوو، دوو دهرگای بچووک لهم سهر و لهو سهری ناو برهکه ههبوون، لهو دیو ناو برهکهوه ژوورنک هەبوو، پندەچوو ژوورى نووستن بنت. له سوچنکى هۆلەكەدا، له نزيكي موغهيريهكدا، پيرهژنيكي ئهندام ورديله لهسهر قهنهفهيهك دانيشتبوو. لهوه نه دهچوو زور پیربیت، به لام قری به تهواوهتی سپی بووبوو، ههر كەسىپك دىتىاى، لە يەكەم نىگادا ھەستى دەكىرد، كە لە رووى ئەقلىيەوە بووهتهوه به مندال. جليكي خوري رهشي لهبهر بوو، مل پنچيكي رهشي له گەردنى ئالاند بوو، كلاويكى زۆر سىپى لەسەر كردبوو و كە خەت خەتى باریکی رهشی تیا بوو. ههر دوو پیی لهسهر تهیلهکیکی چکولهی نزم دانا بوو. له تەنىشىت ئەوەوە پىرەژنىكى لەو پىرتىر دانىشىتبوو، يەجگار ياك و تەمىز بوق، ئەۋىش چلوپەرگى تازىھبارى لەپەرۇ كلارىكى سىپى لەسەر بوق. پندهچوو خزمنکی هه ژارو بینه وای پیره ژنی یه کهم بی. به کری و کپی گۆرەوپى دەچنى. وا دەھاتە بەرچاو كە ئەم دوو ژنـە، ھـەر وا بيدەنگ بـن و قەت زار ھەننەيەنن. بىرەژنى يەكەم، كە روگوژىن و مىرزادەى بىنى بە روویانهوه پیکهنی، چهند جاریک به نیشانهی خیرهاتن سهری ریزی بق دانهو اندن.



روگوژین، دهستی رامووسی و ئهوسا گوتی:

- دایکه، ئهم پیاوه هاوریّی به پیزم میرزاده لیون نیکولایوفیچ میشکینه. خاچهکانمان گوریوه ته وه. له موسکوّدا بو من له برایه کی راستهقینه باشتر بوو، چاکهیه کی زوری به سهرمه وه ههیه. دایکه وه کو ریّکی خوت دووعای خیری بو بکه، پیروّزی بکه. سهبر بکه دایکه، با من یارمه تیت بدهم، قامکه کانت بینمه وه یه کتا بتوانی ئاماژه ی خاچ بکیشی.

به لام پیش ئەوەى روگوژین فریا بكەوى، پیرەژن، سى قامكى جووت كردن و، بەوپەرى ئیماندارى و خواناسىيەوە، سى جارى يەك لەدواى يەك، ئاماژەى خاچى بە دەورى سەرى مىرزادەدا كىشا. ئەوسىا، جارىكى دىكە و بەوپەرى مىھرو سۆزەوە، بەوپەرى ھىمنى سەرى رىزو خۆشەويسىتى بۆدانەواند.

پارفیون گوتی:

- دەى ليون نيكولايوفيچ با برۆين، ھەر بۆ ئەمە تۆم بۆ ئيرە ھينا....

که گهیشتنهوه حهوشوکهکهی بهرقالدرمهکان، جاریکی دی به میرزادهی گوت:

- ههرچییه کی پی بلینی تیناگات، هه لبه ته که م و زور له قسه که ی من نه گهیی، که چی ویرای ئه وه ش پیروزی کردیت. یانی به خوی و به خوایشت و حه زی خوی ئه و کاره ی کرد... ده یسا کاتی خوا حافیزی هاتو وه... ئه سپارده ی خوا بی....

روگوژین، به دهم ئه و قسمه یه وه ده رگاکه ی کرده وه. میرزاده نیگایه کی ناسکی گله یی ئامیزی کرد و گوتی:

- مال خراپ، با بهلای کهمهوه بهر لهوهی بروّم، دهستت له ملی بکهم. میرزاده، ویستی باوهشی بکات، به لام پارفیون به ناستهم باسکی کردنهوه و زوو دایگرتنهوه نهیده توانی بریاری خوی بدات. رووی وهرگیرا تا

میرزاده نهبینی، له تق وایه خقی له نیگای میرزاده دهپاریزی، حهز ناکات له باوهشی بکات. له بن لیوانهوه و بهدهم ییکهنینیکی سهیرهوه گوتی:

- مەترسـه! راسـته خاچەكـەم لـي سـەندىت، بـه لام لـەيێناوى سـﻪعاتێكدا



ناتكوژم!

به لام پاشان، لهناکاوا چارهی گۆرا. رهنگی زهرد هه لْگهرا، لیّوانی کهوتنه تهته له، چاوانی کهوتنه پرشنگدان. ههر دوو دهستی بهرز کردنه وه، باوهشی گرته وه و به ههموو هیز و توانای خوّیه وه باوهشی به میرزاده دا کرد و به دهنگیکی له رزوّکه وه گوتی:

- مادام حوکمی قەدەر وايە بىبە بۆ خۆت! هیی تۆیە، بۆ خۆتی ببه! من وازی لى دىنم بۆ تۆ! روگوژینت له بیر بی:

ئەوسىا مىسرزادەى رەوان كسرد و، بسى ئەوەى ئساورى داوە بىداتەوە، بەھەشتاو خۆى بە ئەپارتمانەكەيدا كرد و دەرگاكەى لەدواى خۆيەوە شىلپ داخست.

پەراويز:

* - 'به لام ئهم تابلۆیه تەقلیدی تابلۆکهی هانس هولبین...': دەگیرنهوه گوایه دۆستویفسکی له سالی ۱۸۲۷دا، له شاری بال، تابلۆکهی هولبینی مهسیح له گورا...' (۱۵۲۱) دیتوه و واقیعیهتی تابلۆکهی زوّر له بهرگران و ناخوّش بووه. دهگیرنهوه گوایه به ژنهکهی گوتووه: 'ئهم جوّره تابلوّیه، لهوهیه ئیمان له لای پیاو نه هیلّی'.

* - 'س.. ناویدک...': لهگینه دوستویفسدکی کاتی ئهم کهسیتییه زور روشنبیرهی که باوه ری به خوا نییه و ریچکهی خوانه ناسانی گرتووه ته به ره وهسف کردووه، مهبه ستی ئاماژهی بووبی بن نیکولا سبیشنیفی ئهندامی گروپی یتراشفسکی، که دوستویفسکی پاشان وه کو نموونه یه کوینه گرتنی (ستافروگین)ی شا قاره مانی روّمانی ئه هریمه نان سوودی لی وهر گرتووه.

* - دەتەوى خاچـــهكانمان بگـــۆرىنەوە...': هـــهموو رووســـىيەكى ئەرسەدۆكسى لە رۆژى لەدايكبوونىيەوە خاچىكى لە مىل دەكرا، خاچىكى تەختـه يان ئاسىنجاو. گۆرىنەوەى خاچ لەنيوان دوو كەسىدا، سىرووتىكى ئايىنىيە بە ماناى برايەتى و بوونە براى روحى و مەعنەوى دىت.

فهسٽي يينجهم

کات درهنگ بوو، نزیکی سه عات دوو و نیو بوو. میرزاده، جه نه رال یه پانچینی له ماله وه نه بینی. کارته کهی بق داناو لیب پا بپروات بق میوانخانه ی (وسی) تا له وی سۆراخی کولیا بکات، ئهگه رله وی بوو بیدینی و ئهگه رچووبووه ده ره وه نامه یه کی بق به جی بیلی.

کاتی گهیشته میوانخانه که پنیان گوت نیکولا ئاردالیونیچ له به یانی زووه وه دهر چووه و گوتوویه تی ههر کهسیک پرسیاری کرد پنی بلین: " پهنگه دهوروبه ری سه عاتی سی بگه پنته وه، ئه گهر تا ئه و کاته نه گه پایه وه، مانای وایه که به قیتار سه فه ری پافلو فسکی کردووه، تا سه ری خانم یه پانچین (جه نه رال ژن) بدات و له ویش شیو ده خوات. میرزاده لیب پاکه له میوانخاکه دا چاوه پوان بکات و به ده رفه تی زانی و داوای خواردنی کرد. به لام کولیا، نه سه عات سی و نیو و نه سه عات چوار نه گه پایه وه میرزاده، له میوانخانه که وه ده رکه و ت و بی هیچ مه به ستیکی دیاریکراو که و ته گه شت و گه پان.

هه وای پترسبۆرگ، ههندی جار له روزانی هه وه لمی هاویندا زور خوشه، دنیا رووناک و دره خشان و کپ و هیمنه. به ریکه و ته روزه، یه کیک بوو له و روزه جوان و دهگمه نانه.

میرزاده، مودهتیک، ویل و سهرگهردان سوورایهوه. زور شارهزای شار



نهبوو. ههندی جار له چوار ریانهکان، له مهیدان و سهر پردهکان و لهههنبهر ههندیک خانوو و نهپارتماناندا ههلوهستهیهکی دهکرد. لهناکاو خرى به شیرینی فروشییه کدا کرد، تا لاقه کانی کهمیک بجه سینه و ه مهندی جار بهوپهری کونجکاوی و فزولیهتهوه دهیروانییه ریبوارهکان و به قوولی سهرنجی دهدان، به لام زور جار، ویرای ئهوهی دهیروانی، ههستی به ریبوارهکان نهدهکرد، نهیدهزانی لهکوییه. لهویهری نیگهرانی و دوو دلیدا بوو، بهدهم ئازارى نیگهرانییهوه دهتلایهوه و ههستی دهکرد پیویستی به تەنياييە. حەزى دەكرد دەگەل خۆيدا تاك بكەوپتەوە و خۆي رادەستى ئازارى ئەو شىپرزەييە بكات و لەگەليا بىرى. بە بىزارىيەوە، شەپۆلى ئەو پرسپارانهی که پهلاماری دل و دهروونیان دهدا، له خوّی دوور دهخستهوه، به بن ئەرەي لە خۆى بگات، لە ماناي قسەكەي خۆى بگات، لە بن ليوانەرە به خوّى دەگوت: 'تق بلنى من سەبەبكارى ئەم ھەموو ھەراوھەنگامەيە بم؟'. نزیکی سه عات شهش بوو، خوی له سهر شؤسته ی سکه ی قیتاری تسارسكوى- سيلو بينييهوه. تەنياپيەكى قورسى تى ئالا بوو، بارى ئەو تهنیاییهی نهدهبرد. ههستیکی تازه بالی بهسهر دل و دهروونیدا کیشا. رووناكىيەكى پرشىنگدار، ئەو تارىكىيەى رەوانىدەوە كە بە ھۆي خەم و په ژاره وه بالی به سه ر دل و ده روونیا کیشابوو. بلیتی پاقلوقسکی بری، به لام ئاشكرا بوو كه دوو دله، شتيك، شتيكي واقيعي نهك خهيالي بهروكي دهگریت و پنی دهلیت مهرق، سهفهری باقلوقسک مهکه. ریک لهو کاتهدا که دەيوپست سوارى قىتارەكە بىت، بلىتەكەي توور دا و يەست و خەيالاوى لەوپسىتگەي قىتارەكە وەدەر كەوت. دواى تۆزنىك، باش ئەوەي بە ناو شهقامه که که وت، له وه دهچوو لهناکاوا شتیکی سهیری بیر که وتبیته وه، شتنک که له میژبوو مژولی کردبوو، هزری داگیرکردبوو و پهی پینهدهبرد. له بر ئه و شته ی وهبیر که و ته وه. له ماوه ی چهند سه عاتی رابردوودا، تەنانەت يېش ئەوەي بچېت بۆ مىوانخانەي (وسىي)ش، وەكو ئەوەي منەي شتیک بکات، لهناکاوا روانی بوویه دهوروبهری خوّی. پاشان بو ماوهیه کی زۆر، يتر له نيو سهعات ئەو شىتەي فەرامۆ شىكردبوو، لەناكاوا يەشىيوو



پەرىشان كەوتبورە روانىنى دەوروبەرى خۆى.

به لام هیشتا ئه و خه یاله نه خوشانه به به به واوه تی به ری نه دا بوو، که لـهناكاودا يادهوهرييـهكي ديكـه لـهزهين و ميشكيدا درهوشايهوه. بيـرى كەوتەوھ، كە لەو دەمەدا منەي شىتىكى لە دەوروبەرى خۆپدا كردبوو، لەبەر جامخانهی موغازهیه کدا وهستابوو، به تاسه و تامهزر قییه وه غهرقی تەمەشاي شتەكانى ناو جامخانەكە بووبوو. جا دەپويست بزانى كە ئايا بە راستي يننج دهقيقهيهك لهبهر ههمان موغازهدا وهستابوو يان ئهمه تهنيا زادهی خه یالی ئه و بووه و ههموو شته کانی تیکه لاو کردووه؟ ئایا ئه و دوکان و ئهو جامخانهیه و شتهکانی ناوی به راستی بوونیان ههبووه یان نا؟ بەھەرجال، لە بەيانىيەرە ھەستى دەكرد مەيلەر نەخۆشە، ھەمان جالى لیهاتووه که جاران بهر لهوهی فیهکه بیگری، لیم دههات. دهیزانی و له بیری مابوو که لهو کاتانه دا، واتا به ر لهوه ی فنی لی بینت، زور دلی تهنگ دەببوو، شىتەكانى لىتتىكەل دەببوو، دەمبو چاوەكانى لىدەگۆرا، ئەگەر زۆر تەركىزى لەسەر نەكردبان، بەلام شتىكى تايبەتى كردبوو بە بەلگەى ئەوەى که ئهو کاته به راستی لهبهر دوکانهکهدا وهستاوه. شتیکی ناو جامخانهکهی دابووه چاو که به تهقدیری ئهو ههر شهست کوپیکی دههینا، ویرای حەواس پەرتى خۆى، ئەوەى لە بىر مابوو. بۆيە ئەگەر ئەو موغازەيە بە راستى هەبووبىت، ماناي وايە كە ئەو شىتە سەرنجى راكىشاوە، بۆپە لەبەر موغازهکه وهستاوه. دیاره نهو شته به راستی به نهندازهیهک مابهی سبه رنج بووه که کاتی به و همهمو په ریشانییه وه، له ویستگهی قیتارهکه وهدهر كهوتبووه، هـهر لـه بـهرچاو و لـه خهياليدا مـاوه. بـه ريّي خوّيدا گەرايەوە. بە جۆرە ترسىپكەوە دەيروانيە سەمتى راست، بى ئۆقرەيى و نیگهرانی چنگیان نابووه دلی. موغازهکه له ههمان شوین بوو. ئهنجام دۆزىيەوە! وەختى كەلىبرا بەرە و موغازەكە بگەرىتەوە نزىكەي پىنج سەد هـەنگاوپك لـه دوكانهكـه دوور كەوتبووەوە. بـهـلى ئەو شىتەي كـه لـه دلـي خۆيدا به شەست كۆپىك قەبلاندبووى لە شوينەكەى خۆى بوو. مىرزادە، له دلَّى خويدا گوتى: "ههر شهست كوينك ديني، زياتر نايهني! ينكهني، بهلام



ئەملە يېكلەنىن نلەبور، ھىسلىريا بلور. ھەسلىمى كىرد دالى تلەنگ و سلىنەي قورسه! به ناشکرا، ئەومى بىر كەوتەوم كە تۆزى لەومىيش، لە ھەمان شويندا، لهبهر ئهم جامخانه به توندي ئاوري دايهوه، وهكو چون بهیانیته کهی، کاتی لهناکاو بینی روگوژین نیگای بریوهتی، بهو ئاوایه ئاوری دايهوه. كه دلنيا بوو ههله نهبووه (ههلبهته بهر لهوهي بكهويته تاقبقش ههر دلنیا بوو) بهلهز دوکانه کهی جی هیشت و کهوته ری. دهبوایه بهیهله به هـهموو ئهو بیرانـهدا بچووایـهتهوه. ئیـدی بـۆی روون بـووهوه کـه ئهوهی لهويستگهي قيتارهكهدا رووي دابوو، حهقيقهت بووه نهك خهيال و وهم، بیگومان پیشهاتیکی بر هاتووهته پیشی که پهیوهندیی به نیگهرانی و پەرىشىانىيەكانى پىشىوويەوە ھەبووە، بەلام دىسان جۆرە بىزارىيەكى دەروونى بە رۆكى گرت، كە نابى بەجىددى بىر لە شىتىك بكاتەوە. ئەو بابهتهی بهتهواوهتی له هزرو بیری خوی سرپیهوه. ههنوکه بیری له شتی دى دەكردەوە. پەكتك لەو شىتانەي بىرى كەوتەوە، ئەوە بوو كاتى وەختى نۆرە فنيەكەي دەھات، بە مارەپەكى زۆر كەم، يىش ئەرەي فنيەكە بىگاتى (ئەو كاتانەي لە بىدارىدا فى دەپگرت نەك لە خەوا) تووشىي خەم و يەژارە و دلتهنگی و گوشاریکی دهروونی قورس دهبوو، دوای نهوه به ساتیک، میشکی لهناکاودا وهک بلنی ههانیت، گر بگریت، دری به و باره نالهباره دەروونىيەي دەداق بىم جۆرنىك دەببورايەۋە و چەلبەنگ دەببوۋەۋە كىم زندوویاتی و ژیانی لیدهچورا. له و ساتانهدا، که له درهوشانهوهی چەخماخەيمەك تىپ تىپەرترو خىراتىر بوو، ھەسىتكردنى بە ژىيان و خىق ناسینی دههینندهی جاران زیادی دهکرد. هزرو دلی رووناکی رووناک دهبوونهوه، همهرچی نیگهرانی و گومان و دوو دلی و ترسیکی همهبوو، په کسته ر ده رهویته و ه دادهمرکانه و و جنگهیان بن جنوره دلنیایی و ئاسسوودەپيەكى بالا و شادى و ئومىدەوارىيسەكى لەوەسسفنەھاتوو چىۆل دەكرد. جا ئەو ساتانە يان ئەو درەخشىنە تىر تىپەرانە، دەستىپكى نۆرە فنیه که بوون، دهستینکنک - که ههرگیز له چاوتروکانیک زیاتری نەدەخاياند- بەلام ساتىك بور كە تەجەمول نەدەكرا. دواي ئەرەي نۆرە



فییه که بهری دهدا، وهخت دههاتهوه و بیری لی دهکردهوه، به ختی دهگوت: ههر ههموو ئهم دروشین و ساته گوزهرایانهی که وا زهن دهبهین دروشین و بروسکانه وهی "هوشی بالا" و "ژیانی بالا"یه، جگه له نهخوشی هیچی تر نییه، یانی حالهتیکی سهنگهلایه، ئاسایی نیه. ئهگهر وا بی ناکری به ژیانی بالا دابنری، به لکو دهبی به نزمترین حالهت دابنری !... به لام ئهم لتكدانه وهيه گهياندىيە ئەنجامگىرىيەكى يەجگار غەرىب و، بنجبرانە گوتى: "چ قەيدىيە ئەگەر ئەم حالەت نەخۆشىي بىت، چ قەيدىيە ئەگەر ئەم حالەت، حالهتی دەروون پەریشىيەكى نائاسايى بیت، مادامیكى ئەنجامەكەي ئەوە بي، كاتي يياو وهخو دينهوه و ئهو ساتانهي وهبير دهكهويتهوه و ليي ورد دهبیته وه، وه کو بالاترین پلهی جوانی و هاوسه نگی و هاوئاهه نگی دهی بینی، مادامیکی سنوزو گودازیکی بی وینهی لهلا دروست دهکات، سنوز و گودازیکی پر له کهمال، میانرهوی، ئارامی و دلنیایی، ئاویتهبوون به نویش و نزا، ئارامىي خوايى، زاده و هەلقولاوى بوون و ژيانى بالا؟ ئەم دەربرين و گوزارشته تهمومژاویانه، ههرچهنده هیشتا لاواز بوون، بهلای نهوهوه زور روون و مهفهوم بوون. بهلام سهبارهت به حالهتی "جوانی" و "خوایی" و به راستى "هـەلقولاوى بوونىكى بالا" ئەمانبەي بەلاوە ھەقىقەتىك بوون كە نەيدەتوانى گومانىيان لىن بكات. ئەمانـە. بـەلاى ئەوەوە حەقىقـەت بـوون، ئەوەي لەو ساتانەدا، لەو ساتە تىر تىپەرەدا ھەسىتى يىن دەكىرد، خەيالى زادهی حهشیشیه و ئیهفیون و تلیاک و وراوهی نهخوشی نهبوو، لهو خهيالاته ناواقيعييانه نهبوون كه ئهقل دهيوكيننهوه و دهروون دهشيوينن. هەركاتى مىرزادە، فىيەكە بەرى دەداو وەخق دەھاتەوە، بە جۆشوخرۆشەوە حالهتهکهی تاوتوی دهکرد، دهیگوت نا، نا ئهو ساتانه ئهویهری ههوله له رای کهیشتن به خودئاگایی و ئهگهر قهراریی ئهو حالهته له یهک وشهدا چر بکریتهوه – دهکریت بگوتریت گوزارشتی راستهوخویه له خودی هۆشىيارى. ئەگەر لەو ساتەدا، واتە لەو دوا ساتەي بەر لە نۆرە فىيەكە، دەرفەتى ھەبوايە و بە ئاشكرا خۆى دواندبا، ئەوا دەيگوت " بەلى، يياو ئامادەيە ھەمور ژيانى خۆى لە قەبەلى ئەر ساتە بكات . قەناعەتى بەرە



ههبوو که ئه و ساته به تهنیا، عومریّک دینیّ. هاوتای عومریّکه بو خوّی. هه لبه ته میرزاده، زوّر گویّی له لایه نی دیالیکتیکی ئه نجامگیریه که ی خوّی نه به خوری و زهیت کویّری و دهروون پهریشیی و ته نانسه تگهمژه بیشی به زاده ی بی چه ندو چوونی ئه و (ساته بالا)یانه ده زانی، خوّ ئهگهر که سیّک ویستبای گه نگه شهیه کی جدی ئه و بابه ته ی ده گه ل بکردبا، خوّی لی ده بوارد. هه لبه ته داوه ریه کهی وی ده رباره ی ئه و ساته هه له بوو، به لام واقیعیه تی خودی هه سته که خوّی به سه ریا ده سه پاند و نیگه رانی ده کردو که میّک ئازاری ده دا. ئاخر چوّن ده یتوانی حیساب بو واقیع نه کات، ئه وا واقیعه پشت گوی بخات؟ چونکه ئه وه ی له و رووی دابوو، به راستی پووی دابوو و نه ویش له هه مان سیاتدا، هیه مان سیاتی شیادی هینی خوف ده و ته ویش ده کوی به و ساته به ته مه نیکی ته واو ده چیّت.

میرزاده، روّژیّک له موّسکو، له دیداریکیدا دهگهل روگوژیندا گوتبووی:

له ساته دا، مانای قسه نائاسایه کهی یوحه نام: "له مه دوا هیچ زهمانیّک نامیّنی * تاراده یه ک بق روون بووه وه. هه نگی به ده م بزهیه که وه له سه ریّ رویی بوو: "له وه یه شه مساته هه مان نه و ساته بی که به شمی نه وهی نه کردبو و ناوی نه و گوزه یه ی که محه مه د پیغه مبه رله کاتی غه یب بووندا قلّبی کردبووه وه برژیته سه رئه رز، به لام توانی له و ساته دا، هه رهمو و ناسمانه کان ته ی بکات."

به لنى، میرزاده، زور جار له موسكودا روگوژینی دهبینی و قسه و باسیان دهرباره ی بابه تین دیکه شده کرد. میرزاده له فکران راچوو: روگوژین توزی له مه پیش به دایکی گوت که من له مه دوا له جینی برای نهوم. روگوژین ئه مروّ بو یه که م جار به و زمانه هاته گو. به لنی، کاتی له پارکه هاوینه چوله که ی شارا، له سه ر ته ختیک و له ژیر دره ختیک دا دانیشتبوو، بیری له و شتانه ده کرده وه. سه عات نزیکه ی حه و تی ئیواری بوو. پارکه که چول بوو. هه وریکی ره ش به ری روژی گرتبوو. دنیا هه ورو هه لا بوو، له وه ده چوو توف و زریان یک له دووروه وه، به ری و میرزاده، له دلی ته نگی خویدا هه ستی به جوره چالاکی و ناسووده یه ک ده کرد، هه رشتیکی



دەرەكى دەبىنى كۆمەلىك يادەوەرى لە لا زندوو دەبووەوە و لەزەتى لەو حالە دەبىنى. ھەولى دەدا ئىستا فەرامۆش بكات، لە زەمانى ئىستا برەقى، ھەلىت، بەلام ھەركە سەيرى دەوروبەرى خۆى دەكرد، جارىكى دى ھەمان بىرو ئەندىشەى تارىك، ئەو بىرەى پى بە دل حەزى دەكرد، لە خۆى بتارىخى، سەرو دلى دەگرتەوە. لە كوتوپرىكا بىرى كەوتەوە، كە تازە، كاتى لە مىوانخانەيەكدا، نانى دەخوارد، سەبارەت بەتاوانىكى سەير، كە لە شارا بووبوو بە داستانى سەرزاران و ويردى سەر زمانى خەلكى، گەتوگۆى بوربوو بە داستانى سەرزاران و ويردى سەر زمانى خەلكى، گەتوگوى جارىكى دىكە و لەناكاودا تووشى حالىكى نائاسايى بوو.

ئارەزوويەكى يەجگار بەھىز، لە كۆنترۆلنەھاتوو، وەسوەسە ئاسا، لەناكاو جلەوى ويست و ئىرادەى لە دەست سەند، لەسەر تەختەكە ھەستا، لە پاركەكە وەدەر كەوت. يەكسەر بەرە و رەخى دەستەراست ملى نا. تۆزى لەوەپىش، كاتى بەسەر خاكرىزەكەى رووبارى نىقادا رىنى دەكرد، داواى لە رىنبوارىك كردبوو كە رىگەى ئەو گەرەكەى پترسبۆرگ، ئەو گەرەكەى ئەو دىوى رووبارەكەى پىنىشان بدات. كابرا پىيى نىشان دابوو، بەلام مىرزادە ھەنگى نەچووبوو بۆ ئەو گەرەكە، چونكە زانى بووى چوونەكەى بىغايدەيە. لەمىرئبوو ئەدرەسەكەى وەر گرتبوو، دەيتوانى بەئاسانى مالى ژنەكەى خزمى لىبدىف بدۆرىتەو، بەلام نىمچە دلنيابوو كە خزمەكەى لىبدىف، لەخزمى لىبدىف بدۆرىتەو، بەلام نىمچە دلنيابوو كە خزمەكەى لىبدىف، لەكوليا، جوابىكى لە مىوانخانەى وسى بۆ دادەنا وەكو رىكەوتبوون. بۆيە مىرزادە كە ھەنوكە بۆ ئەويندەر دەرۆيشت، بىگومان بە نيازى دىتنى ئەو رىندەرىرۇيشت، بەلكو شىتىكى دىكە ھانى دەدا كە بى ئەويندەر بروات، كونجكاوييەكى تارىك و بە ئازار ھانى دەدا. بىرۆكەيەكى تازە و كوتوپر دابووى لە كەللەى...

به هه مرحال بریاری خوی دا، ئه وه نده ی به س بو و که بزانی به چ سه متنکدا بروات و بکه ویته سه ر راسته ریگاکه، تا بیخه و سه ر له نوی ملی ریگا بگریت و بروات. هه رچه ندی ده کرد و ده کوشا نه یده توانی



دهستبهرداری 'بیروّکه کوتوپپهکهی' ببیّت، ئهمهی به مهحال دهزانی. بهدهم پیّوه، بهوپهپی بیتاقهتی و به ئازارهوه، سهرنجی ههر شتیّکی دهدا، که دهاته پیّی... کهوته تهمهشای ئاسمان و پروباری نیقا. تهنانهت له پیّگادا ههولی دا دهگهل مندالیّکدا بکهویّته گفتوگو. لهوه دهچوو، فییهکهی هیرشی بو بینیّ. به پاستی توف و باهوز، هیدی هیدی نزیک دهبووهوه. له دووری دوورهوه دهنگی ههوره تریشقهیهک دههات.

به بی هیچ هۆپەکی دیار، یادی خوشکهزایهکهی لیبدیف، که ئهو رۆژه له مالّی لیبدیف دیتبووی، له هزرو زهینی میرزادهدا زندوو بووهوه، ههرچی دەكردو دەكۆشا نەيدەتوانى يادى ئەو كورە لە بيرى خۆي وەدەربنى. لە كەسىپك دەچوو يادەوەرىيەكى ناخۆش بە تۆبزى خۆى بەسەردا سەپاندىن و تهواو بنتاقهتي كردينت و، نهتواني له منشكي خوى دهريكات، بسيريتهوه. سهير ئەوە بوو كە ئىستا خوشكەزايەكەي لىبدىغى رىك وەكو ئەو ىكورژە دەھاتە بەرچاق كە لىبدىف لە كاتى ناساندنى خوشكەزايەكەيدا بە ميرزادە، باستى كردسوو. ھەلىەتتە مىرزادە تازە شىتىكى دەرىبارەي ئەو بكورە خویندبووهوه. میرزاده، لهوهتای بق رووسیا کهرابووهوه، زور شتی دەربارەي ئەو جىۆرە چىرۆك و رووداوانى خوينىدبووەوە و بىسىتبوو، مەوردى يەپگىرى ئەو مەسەلانەي دەكرد. تەنانەت كاتى دەگەل گارسىۋنى خوارنگهکهشدا قسهی کردبوو، زور به تاسهوه باسی نهو تاوانهی کردبوو که دەرهەق به مالباتى ژيمارين كرابوو. ئەرەشى بير مابوو كه يارۆي گارسىقن، يشتىوانىي لە بىروبقچوونەكانى ئەم كردبوو. گارسقنەكەشى هینایهوه بهرچاوی خوی که گهنجیکی ئارام و زیرهک، سهلار و سهنگین، به سهبرو ئاقل دياربوو. له فكران راچوو و له دلّى خوّيدا گوتى: 'به لام بهنده ناس ههر خوایه، کی چوزانی؟ زور زهحمهته پیاو له جییهکی تازهدا بتوانی به ناسانی خه لکی تازه بناسیت و بهی به ناخیان بهریت." به لام بۆچىوونىكى رەشىبىنانەي لەمسەر روحىي رووسىي لا دروسىت بوو.جا لىه ماوهی ئەم شەش مانگەدا چ شتنكى، سەيرو نامۆى نەبىنىبوو، شىتانى كە بۆ وی پهجگار تازه بوون، قهت روزی له روزان نه به خهیالیدا هاتبوون و نه



تەسەورىشى دەكىردن؟ كى تارىكسىتانى دەروونى خەلكى دى دەناسىت، دەتوانى پەي بەرىتە ناو تارىكسىتانى دەروون و روحى خەلكى دى، بە تايبهتى دەروون و روحى رووسىي؟ ئەملە مەتەللە مەتەل، بە كەم كەس هه للديت. روگوژين، په كيكه له و نموونانه. ميرزاده، ماوه يه كي زوره پەيوەندىي نزيكى بە روگوژينەرە ھەپە، پەيوەندىي "برايانە" بەلام ئاخق رۆگۆژىنى ناسىيوە، دەيناسىت؟ مەگەر ھەر خوا بزانى ئەم يەيوەندىيە چەند ئالۆز، چەند ناھاوئاھەنگ، چەند گۆنگ و پر كلەپى و كازاندە و ئاۋاوەپە!... ئەدى خوشكەزاكەي لىبدىف بۆ نالىنى.. تەحا كە گەنجىكى فشەكەرو دەنى تەبىعەت و شەلاتى بوو! "ئەرى ئەوە من چ دەلىد؟" مىرزادە ئەو پرسىيارەى له خوکرد، چما ئهو، ئهو مالهی قهتل و عام کرد، ئهو شهش کهسهی به جارئ كوشت؟ لهوه دهجي شتهكان تتكهل بكهم... سهيره!... ههستدهكهم سبهرم لبه گیرهوه دهچیت... به لام کیره گهورهکهی لیبدیف چهند رهزا ستووک بنوو... ئەن كىيزەي كىيە مندالەكلەي بىيە باۋەشلەۋە بنوو!... چەنىد سیمایه کی پاک و بیگهردی ههبوو، پیکهنینه کهی چهند مندالانه بوو! له ينكهنيني مندالنكي چكۆله دەچوو!..." شتنكى غەرىب بوو كە ئەو دەموچاوە له بیربکات و تازه بیری بکهوینتهوه. لیبدیف، ئهگهرچی پینی به عاردیدا دەكوتا تا بيان ترسيننى، بيدەچوو خۆشى بووين، زۆرى خۆش بووين، بيان پەرسىتى، بەلام ئەوەى چەند و چوونى ھەلنەدەگرت، وەكو رۆژى رووناك عەيان بوو، ئەوە بوو كە خوشكەزاكەشى زۆر خۆشدەويست.

ئاخر ئەويكى كە ماوەيەكى زۆر كەمە ھاتووەتە ناو ئەمانە، چۆن دەتوانى قەزاوەت و داوەرى يەكجارەكىيان دەربارە بكات؟ بە چ ھەقتك ئەم جۆرە حوكمە دەدا؟ بۆ نموونە لىبدىف بگرە: ئايا ئەمرۆكە، بۆ ئەو نەبووبوو بە مەتەڵ؟ ويناى ئەوەى دەكرد بنيادەمتكى وا بيت؟ ئايا تا ئەمرۆكە لىبدىفى بەو شىتوەيە دىتبوو؟ لىبدىف و كونتيس دوبارى... خودايا! خۆ ئەگەر بە رىكەوت روگورىن دەسىتى دابايىلە كوشىتن، بىلاى كىمەوە ئىم ھەراوھەنگامەيەى نەدەنايەوە، ئەم ھەموو ئاۋاوەيەى بەرپا نەدەكرد، بچى وەكو بكوۋەكەى مالى ۋىمارىن، چەكتكى تايبەتى بداتە كرد و پاشان بەدەم



نۆرە شىتاتىيەكەوە، شەش كەس بە كەرەتى بكوژى *! نا روگوژىن، ناچى چەكى تايبەتى بداتە كرد... باشە مەعلومە كە روگوژىن بە نيازى كوشىتنە؟ مىر زادە، بەدەم ئەو بىرەوە راچلەكى و لە شەرمەزارىدا رەنگى سوور ھەلگەراو بە خۆى گوت: شەرم نىيە بۆ من، گۆساخى نىيە، بەم زەقىيە بىشىبىنى ئەو گرىمانە تاوان ئامىزە بكەم؟".

هایم و سهراسیمه لهجیّی خوّی چهقی. لهپ ههموو ئهو رووداوانهی توزی لهوهپیشی ویستگهی قیتاری پاقلوقسک و نیکولایوقسکی وهبیر هاتهوه، ئهو پرسیاره بی پهروایهی که سهبارهت به (نیگایان) له راگورژینی کردبوو، بیرکهوتهوه، خاچهکهی روگورژینی بیر کهوتهوه که حالّی حازر له ملیا بوو، پیروّز کردنهکهی دایکی روگورژین، که روگورژین بهخوایشتی خوّی بیر لای ئهوی بردبوو، بیرکهوتهوه. تهوقه و له ههمیزگرتنه ناچارییهکهی سهر قالدرمهکانی بیر کهوتهوه، ئهویه بیر کهوتهوه که روگورژین، به خوایشتی خوّی، چاوپوشی له ناستاسیا کردبوو بو ئهو. ههر ههموو خوایشتی خوّی، چاوپوشی له ناستاسیا کردبوو بو ئهو. ههر ههموو خوایشتی خوری، چاوپوشی له ناستاسیا کردبوو بو ئهو شتهی له خوّی، وهکو ئهوهی بو شتهی که له دلی خوّیدا به بایی شهست جامخانهکهدا دانرا بوو، ئهو شتهی که له دلّی خوّیدا به بایی شهست کوّییکی تهخمین کردبوو… دهک داوهشیّی پیاو!... ئهمیّستا به "نیازه کوّییکی تهخمین کردبوو… دهک داوهشیّی پیاو!... ئهمیّستا به "نیازه

خهم و پهژاره، دهرد و ئازار، بالیان بهسهر دل و دهروونیا کیشابوو. خهریک بوو بهره و میوانخانه کهی خوی دهرویشت، تهنانه چهند ههنگاویکیشی بهره و ئهوی نا، به لام دوای دهقیقه یه کوهستا، بو چهند ساتیک له فکران راچوو، دووباره دریژهی به ریگای خوی دا. نها له رهخی دهسته راستا، له پترسبورگی کهنارا، له نزیکی ماله که بوو. حهزی نهده کرد به ههمان نیازی پیشووی یان به ههمان ابیری تایبه تییه وه آ بو ئهوی بروات، چون ئهمه ی به بیرا هات؟ بهلی نهخوشییه کهی سهری هه لدا بووهوه، ئهمه جینی گومان نهبوو، شتیک بوو که گومانی تیا نهبوو: لهوه بوو هه در ههموو ئهم دلته نگی و



رهشبینی و ئه و 'بیره تایبهتییه' نیشانه ی نزیکبوونه وه ی نوره فییه که ی بوو، به لام ئیستا دلاته نگی و ره شبینیه که ی ره وییه وه و، ئه هریمه نه هه لات و رقیشت، هه رهه مه و و دو و دلی و گومانه کانی له حه وت کیوان ئاوا بوون. دلی له شادی و خوشیا سه ر ریش بوو! له میزبوو ئه وی 'ناستاسیا' ، و سبه نه به بینیبوو. هه ستی ده کرد پیویستی به دیتنی ئه و و 'ناستاسیا'، و سبه نی سه قولی بو لای ته و (ناستاسیا) ده چوون. دلی پاک بووه ته وه به دو و قولی بو لای ئه و (ناستاسیا) ده چوون. دلی پاک بووه ته وه سبه ی ده کورین و پینی ده لای به و گورین و پینی ده لای به دیتویه تی (ناستاسیا). باشه توزی له وه پیش، روگورین و پینی ده لیت که دیتویه تی (ناستاسیا). باشه توزی له وه پیش، روگورین و گوته نی به ته نیاو به نهینی بو ئه وینده ر نه چووبو و تا ئه و بدینی؟ به و تومیده ی به لکو بتوانی له ماله وه بیدینی، چونکه له وه دلنیا نه بو و که سه فه ری پاقلو قسکی کردبیت.



بەرانبەرەكەي فەتە دەكات. لېرەدا، يادەوەرىيەكى بە سىوى، دلى مىرزادەي هينايه ژان. به لي يادهو هرييه كي به سوي. ئهوهي بيركهوتهوه، كه يهكهم جار، نیشانهی شیناتی له ناستاسیادا بهدی کردبوو، چهند ئازاری چەشىتبوو، چەند خەفەتى خوارد بوو. ئەو كەشىفە تووشىي رەشىبىنى و نا ئومندى كردبوو. گلهيى ئەوەي له خقى دەكرد، چۆن كاتى لەو ھەلات و پهنای بۆ روگوژین برد، توانیبووی دەستى لئ بشوات؟ دەبوايه لەجياتيى، ئەوەي چاوەروانى ھەوالى بېت، دواى بكەوتايە. چۆن روگوژین تا ئەو كاتە نهى توانيبوو نيشاناني شيئتاتي لهودا بهدى بكات؟ به لام روگوژين، هەرچىيەكى لىدەبىنى، دەپگىرايەوە بى هىزى دىكە، بى ئەنگىزەي ھەوا و هەوەسىبازى! چونكە غيرەي لى دەكىرد، دىارە ئەوە نەك ھەللە بەلكو گومراييشه. روگوژين مەبەستى لەو پېشىنيازەي تۆزى لەوە پېشىي چى بوو؟." - ميرزاده لهناكاوا سوور بووهوه، ههستى دهكرد دلّى دهلهرزي-. باشبه سبوودي گهرانهوه بن ئهم بیرهوهرییانه چی بوو؟ ههر دوو لا جۆرە شىنتاتيەكيان تىا بوو. شىنتاتيەكە دوو لايەنە بوو. مىرزادە بەش بە حالمی خوی ینی وا بوو ماقوول نییه پیاو ئهم ئافرهتهی بو رابواردن و ئاشقننی خوش بویت، ئەرەى بە كارىكى حەيوانى و نامرۆڤانى دەزانى. میرزاده به خوی گوت: آنا، روگوژین، نه ههقی له خوی دهکات، بوختان بو خۆى دەكات، دلنكى گەورەي ھەيە، سەررېژە لە سۆز، ھەم جنى ئازارى تيا دەبنىتەرە و همەم جنىلى بە زەيلى. همەرگاۋى خەقىقلەتى بە تەراوى بىق دەربكەوى، ھەركاتى بگاتە ئەو قەناعەتلەي كە ئلەم ئافرەتلە داماوە، ئلەم كلوّله، ئەقلى تەواو نىپە و نىمچە شىنتە، شاپىسىتەي بەزەپىيە. ھەنگى لە هـهموو رابردووي دهبوريّت، لـه هـهموو ئهو ئازارانـه دهبووريّت كـه لـه ســۆنگەي ئەوھوھ چەشــتوويەتى. ھــەنگى بـۆى دەبينت بــە خزمــەكارو بـراو برادهرو یشت و یشتیوان. بهزهیی و شهفهقهت دهیهینیتهوه سهر راسته ریگا، بۆی دەبیت به پەندو دەرس، چونکه بوونی مرۆف بەندە به دلۆڤانی و بهزهییهوه، دلوقانی و میهرهبانی تاقه پیوهری مروقانی مروقه. میرزاده زۆر پەشىمان بوو لەو رەفتارەي دەگەل روگوژىندا كردى، بە رەفتارىكى



نابهجیّی دهزانی، رهفتاریکی له بهخشین نه هاتوو. نا، ویژدان و روحی رووسی، نه فسیهتی رووسی، تاریک و گونگ نییه، مهتهل نییه، به لکو ویژدانی تاریکی خوی، گونگ و مهته ل ئاسا بوو، چونکه توانیبووی ئهو جوره خهیالاته نەنگىنەوينا بكات. تەنيا لەبەر ئەرەي لە مۆسكۆدا، چەند قسىەيەكى دۆسىتانە و خۆشىي دەگەل روگوژىندا كردېيو، ئەي بە بىراي خىزى دانا، ئەدى ئەو چییهتی... به لام ههموو ئهوه زادهی نهخوشی و ورینه بوو ... ئهنجام ههموو ئەمە دەقەتى. ئىسىتاش لە بەر چاويەتى كە روگوژین، بە چ خەمىنى و نا ئوميديهكهوه يني گوتبوو "خهريكه ئيماني لهق دهبيت!" ههڵبهته ئهو پياوه كول و كۆفانىكى ترسىناكى ھەبورە. گوتىروى: 'حەز دەكەم تەمەشاى تابلۆكەي هولبین بکهم. دیاره، مهسهلهکهی ئهوه نهبوو که به راستی تابلوی ناوبراوی خۆش بويت، بەلكو پيوپستى بەو خۆشەوپستىيە ھەبوو. روگوژين، نەك ھەر كەسىپكى سەودايى و شەيدا بوو، بەلكو كەسىپكى بە تەبىعەت كۆشىيار بوو، دەيويست به ههر نرخى بووە، باوەرو ئىمانى له دەستچووى، كه زۆرى پيويست بوو، بگيريتهوه. ئه رئ، زؤر نارهجهت بوو، ههستي دهكرد دهبي باوەر بە شتنك، بە كەسىپك بىنى: لى ئەو تابلۆيە، تابلۆكەي ھولبىن! چەند سبهير بوو!... ئەنجام گەيشىتبورە شوينى مەبەسىت، ئا... ئەرە شەقامەكەيە، له گینه ئهم خانووه ئهوه بی که من بوی ده گهریم... به لی، ئهمه خانووه کهیه، خۆيەتى: خانووى ژمارە شازدە. كە بە ناوى خاوەنەكەيا ديار بوو ھىي خانمى فلسيق ڤايە.

میرزاده، له زهنگی دا، داوای ناستاسیا فیلیپوقنای کرد. خانمی خاوهن مال که به خوی دهرگاکهی کردبووهوه بهرستی دایهوه و گوتی ناستاسیا فیلیپوقنا، ئهم بهیانییه سهفهری پاقلوقسکی کردووه و چووه بق دیدهنی داریا ئهلکسیقنا و آلهوهیه چهند رقرژیک له نک ئهو بمینیتهوه خانم فلیسوقا، ژنیکی کورتهبالای، دهموچاو باریکی، چاوتیژی، نیگا مهکراوی، تهمهن نزیکهی چل سال، بوو. به جقره کونجکاویهکهوه ناوی میرزادهی پرسی. میرزاده، له ههوهلهوهویستی وهلامی پرسیارهکهی نهداتهوه، بهلام زوو به زوو لهو ههلویستهی ژیوان بووهوه، تکای لی کرد که ناوی به ناستاسیا فیلیپوقنا بلیت و له بیری نهچیت. خانمی خاوهن مال، به رووخوشی و به بایهخیکی زورهوه،



هـهر لهبـهر ئهوهى ئهو 'جووته چاوهى' بينيبـووهوه؟ ئـهدى بـق ئهوه لـه باركەكە دەرنەكەوت تا بچى جارېكى دى ئەو چاوانە بىدىنى؟ جەوھەرى " بيره كوتوپرهكهى 'ئەوه بوو. له ناخى دلهوه ئارەزووى ديتنى ئەو' جووته چاوهى تدهكرد كه تۆزى لەوهپىش دىتنى. دلنيا بوو كه لەويندەر، لەو مالەدا دەيانبينى. باشە كە ئەوەندە تاسەمەندو پەرۆشى دىتنى ئەو چاوانە بوو، بۆچى که دیتیانی ئه و حالهی به سه و هاتبوه، شهکهت و ماندوه، هایم و حهیران، شپرزه و په ژمرده بووبوو؟ مهگهر پیشبینی ئهمهی نهکردبوو؟ به لی، به راستی ههمان ئه و چاوانه بوو -ئیدی ئهمه هیچ گومانیکی هه لنه دهگرت - که ئەم بەيانىيە، كاتى لەرىسىتگەي قىتارى نىكولادا ، لەنىو ئايۆراي خەلكەكەدا دابەزىبوو، بەر پرشنكى نىگايان دابوو. بەلى ئەم چاوانە ھەمان ئەو چاوانە بوون، كاتى له مالى روگوژين، دەيويست دابنيشيت، ھەستى بە قورساييان كردبوو لهسهر شاني. روگوژين نكۆلى له ههموو شتنك كردبوو. تهنانهت بهدهم بزهیه کی سیاردو سریشه وه پرسی بووی: 'دهبی چاوانی کین بن؟' ميرزاده، ئهو رۆژه، كاتى لەويسىتگەي قىتارى (تسارسكوي * - سىلو) دەيويست بە نيازى سەردانى ئاگلايا سوارى قىتار بنت، بۆ جارى سىنيەم ئەو چاوانهی بینی. ههنگی که لکه له په کی ئاگرینی که و ته سه رکه هه رئه و روژه



ئههریمهنیکی سهیرو ترسناک، سهراپای داگیرکردبوو و نیازی نهبوو دهست بهرداری ببی و بهرقکی بهربدات. ههر ئهو ئههریمهنه بوو، کاتی میرزاده له پارکهکهداو لهژیر دار زهیزفقنهکهدا دانیشتبوو و له فکران راچووبوو، ئیجای دایه، که رقگوژین له بهیانی زووهوه، ههنگاو به ههنگاو له دوویهتی و تاقیبی دهکات، ههرکه بقی دهر کهوتووه که میرزاده سهفهری پاقلوقسک ناکات (که ئهمه خقی له خقیدا بق روگوژین کهشفیکی یهجگار گرینگ و ههستیار بوو) بریاری دا بق (ئهوی) بق ههمان ئهو مالهی که له گهرهکی پترسبقرگی کون بوو بچی، تا دوور و نزیک چاودیری دهوروبهری مالهکه و میرزاده بکات که به لینی دابوو نهچیت بق دیدهنی ناستاسیاو، پیی گوتبوو که به و نیاز و مهبهسته بق پترسبقرگ نههاتووه."

بهوجوّره میرزاده، ئاشونته حال، به ره و ئه و ماله روّیشتبوو. بوّیه هیچ سهیر نهبوو ئهگهر روگوژین لهوینده ر بدینی! پیاویکی به دبه ختی کلوّلی بینی، که زهینی تاریک و نوته ک، به لام قابیلی ده رک بوو. ئه و پیاوه نهگهه ته به دبه خته ته نانه ههولی ئه وه شی نه ده دا خوّی په نا بدات. پیشتر ئه م پیاوه (روگوژین) نکوّلیی له ههموو شیتیک کردبوه، دروّی کردبوه، به لام له ویستگهی تسارسکوی خوّی په نا نه دا بوو. له جیاتیی ئه وه ی ئه و خوّی وه شیریّ، میرزاده خوّی وه شیار دبوو. روگوژین، له و به ری شه قامه که، له دووری په نجا شه قاویک وه ستابو و، هه ر دووک ده ستی له سه ر سنگی تیک هالاندبو و. دیار بو و نه ک نایه وی خوّی بشاریته وه، بگره حهزی ده کرد ببینری. له ویدا وه کو داواکار و قازی وه ستابو و، نه ک وه کو... نه ک وه کو چی؟

به لام میرزاده، له جیاتیی لینی نزیک ببینته وه، لاتریسکه ی به ست و وهکو ئه وهی ههر نهیدیتبی دوورکه و ته وه کاتیکا نیگایان لیکدی هه له نگوت بوو،

گەمەرە

بۆچى؟ (بەلنى نىگايان لىكدى ھەللەنگوت بوو و تەمەشاى يەكيان كردبوو.) باشە بە خۆى بەتەماى ئەوە نەبوو بچى دەستى روگورىن بگرىت و دەگەل ويدا (بۆ ئەوىندەر) بروات؟ باشە بە نياز نە بوو سبەينى بچىتە نك وى و پىلى بلى چووە بۆ مالى وى؟ مەگەر لە نيوەى رىگادا بۆ مالەكە، ئەھرىمەنەكەى لەخۆى نەتاراندبوو، دلى لە پر، ليوان ليوى شادى و خۆشى نەبووبوو؟ يان لەشەخسى روگورىندا، تۆ بلى لە رەوشىي گشتى ئەو پياوەدا بە درىزايى ئەو رۆرە واتا لە تىكراى گوتار و رەفتار و ھەلسوكەوت و نىگا و نۆرىنى ئەو پياوەدا شتىك ھەبوو كە بكاتە پاكانە بۆ ترسەكانى مىرزادە و ئىحا دروار وسەيرەكانى ئەھرىمەنەكەي؟

ههر ههموو ئهو شتانه دهبینران، به لام شیکردنه و و راقه و شروقه یان ئه سته می بود، هیچ پاکانه یه کیانیش بن نه ده کرا، مه حال بوو بدرینه پال هیچ بنه مایه کی لوژیکی. ویرای ئه وه ش، له گه ل ئه م د رواریه شدا، سه رباری ئه مه حال بوونه ش، باری سه رنج و بنچو ونیکی گشتیی ئه وتنی دروست ده کرد، که خزبه خو ده گورا بو باوه ر و قه ناعه تیکی ره ها.

باوه پ – به چی؟ ناه که میرزاده، له کریتی و هیچی نهم باوه په، له و ترسه بین مانایه ی که لهم باوه پ قهناعه ته دا هه بوو، بیزار بوو. هه بر خوی ده یزانی چه ند عه زابی پیوه ده چه شدت، چه ندی گله یی و گازانده له خوی هه بوو! میرزاده زوّر جار به توندی و بیزاری ده که و ته سه به کوّنه کردنی خوّی و به خوّی ده گوت: ته گه بر نازایت، به لای که مه وه، به پاشکاوی قه ناعه ت و باوه پی خوّت ده ر بره، به ناشکرا گوزار شت له بیرو که که ت بکه. پیاو به و قسه ی خوّت بکه، غیره تی نه وه هه مو و بیره کانت به پروونی، به وردی و بینی چوپه نا، ده ر ببره! ناه! من مروقی کی سه رچه و ت، بیناب پرووم! ناخر له نیستا به دواوه، به دریزایی ژیانم، به چ پروویه که وه، بویرم سه یری نه م پیاوه بکه م؟ ناه ... نه مه چ پروژیک بوو! خود ایا نه م مرته که قور سه چییه!...

هیلاک و ماندوو، له گهرهکی پترسبۆرگی کۆن گهرایهوه، زۆری پیچوو، تهواو بیتاقهت بوو، بهدهم ریگاوه بیرۆکهیهکی کوتوپری بهمیشکا هات که بچیت بۆ مالی روگوژین. چاوهروانی بکات تا دهگهریتهوه، بهدهم روندوک و گریانی پهشیمانیهوه له ههمیزی بگریت و ههموو شتیکی بۆ بگیریتهوه، گریی



دلّی خوّی بو بکاته و به یه کجاره کی خوّی لهم کیشهیه ده رباز بکات و ببريتهوه... به لام خوى لهبهر ميوانخانهكهدا بينييهوه... چهند لهم ميوانخانهيه بيزار بوو. هاه راده ههوه له بيناي ميوانخانه که و له راده و کان و له ژوورهکهی خویشی زور بیزار بوو. به دریژایی ئهو روژه چهند جاریک که بیری لهوه کردبووهوه دهبی بو میوانخانهکه بگهریتهوه، ههستی بهوپهری بیزاری و بیتاقه تی کردبوو. ئهوه تا له فکران راچوو به خوی گوت: "ناخر ئهمه كهى حاله منى تيام؟ وهكو ژنى نهخوش... ئەمرۆكە باوەرم به هەموو جۆرە خهیالات و مهزهنده کاریه که! میرزاده، بهوپهری تورهیی و تهوسهوه نهوهی به خوى گوت. به دهم ئه و بيرو كه يه وه له به ر ده روازهى ميوانخانه كه دا وهستا. له و ساته دا تهنیا یه ک روو داو لهنیو ههموو روو داوه کانی ئه و روزه دا، میشکی داگیرکردبوو. لی میرزاده به 'هیمنی و ساردی' به 'کهمالی ئهقلهوه' نهک له میانهی کابوسیکی قورسهوه، بهگژیا دهچووهوه. ئهو کیردهی سهر میزهکهی روگوژینی بیر کهوتهوه. وهکو ئهوهی گهنگهشهی بیروکهکهی خوی بکات، به سەرسىامى يرسىيى: "جا چىي تياپە ئەگەر مىزەكەي روگوژىن چەقۆپەكى لە سهر بي، خواي دهكرد ير دهبوو له چهقق؟ كه لهناكاوا ئهوهي بير كهوتهوه، ئەو ياش نيوەرۆپە لە بەر دوكانى چەقق فرۆشپەكەوەستاوە، ھۆندەي دى سىەرى سىوور ما. ئەوەتا ھەمدىس دەلىت: بەلام! عەجاپەب!... دەشىت چ پەيوەندىيەك لەنتوان... قسىەكەي تەواو نەكرد، بەلام شىەيۆلىكى تازەي ههستکردن به شهرمهزاری و تهریقی، به نامرادی و نا ئومیدی، دای به سهریاو له جینی خوی، له بهردهرگاکهدا رایگرت. بو ساتیک له جینی خوی وشک بوو. زور جاری وا ههیه، که بیرهوهرییهکی کوتوپر، بیرهوهرییهکی ترسناک، به رؤکی زهین دهگریت و پیاو بن چهند ساتیک، بهنج دهکات و له پەلوپۆى دەخات. مىرزادە، يەست و غەمگىن، بەويەرى دلتەنگى بە خۆى گوت: "به ليّ، من كابرايه كي بيّ هه ست و بيّ دلّم، من كابرايه كي ترسن وكم!". ئه وسا چەند ھەنگاوپكى لەرزۆكى بۆ پېشەوە نا، بەلام... دىسان وەستا.

دهروازه و پاپهوی میوانخانه که، به خوّی کهم پووناکی بوو، به لام لهو دهمه دا زور تاریک بوو، چونکه ههوریکی تاریکی، نزمی، باراناوی، زریان ئامیز، بهری ئاسمانی گرتبوو. لهو کاته دا که میرزاده له میوانخانه که نزیک



ئه و قالدرمه یه که میرزاده پنیدا سه ر ده که وت، ده چۆوه سه ر را په وه کانی هه ر دو و نه نه می یه که م و دو وه م. قالدرمه یه کی به ردین بوو، وه کو قالدرمه یه هه مو و بینا کونه کان، تاریک و باریک بوو، به ده وری کوله که یه کی نه ستووردا پنچی ده خوارد. له به ر یه که می به به کوله که یه به ده وری پنچی ده خوارد. له به ر یه که می به کوله که یه داری به که می در پزییه که یه در پزییه که یه و پانیه که ی هه در نیو پی ده بوو، به لام جیگه ی که سیکی تیا ده بو وه وه که به پیوه بوه ستی. که میرزاده گهیشته ئه م پاناییه، یه که سیکی تیا ده بو وه وه که به پیوه بوه ستی کویی نه داتی و بی نه وه ی ته مه شار دابوو، له سه ره تاوه ویستی گویی نه داتی و بی نه وه ی ته مه شای سه متی راست بکات، تیپه ری و بروات، به لام هیشتا یه که هه نگاوی نه نابوو که به خوی نه وه ستاو ئاوری پاشی دایه وه. هه نگی هه در دو و چاوی له و جووته چاوه هه له نگوتن که دوای نیوه ری دیتبوونی، ریک هه مان نه و جووته چاوه دابوو، هه له نگوتن که دوای نیوه ری دیتبوونی، ریک هه مان نه و جووته چاوه دابوو، هه نگاویکی نا که له وینده ر ده ربچیت. هه در دو وکیان بو ساتیک دابوو، هه نگاویکی نا که له وینده ر ده ربچیت. هه در دو وکیان بو ساتیک پرووبه رووی یه کدی وه ستان. هه نگی میرزاده، شانی گرت و رووی بی رووبه رووناکیه که وه رجه زخاند تا باشتر ده موچاوی بدینی.

چاوانی روگوژین پرشنگیان دا و بزهیه کی گهوجانه نیشته سهر لیوی.



دەستى راستى بەرز كردەوە، ئامىرىكى لە دەستا بوو. مىرزادە بىرى لەوە نەكردبووەوە كە دەستى بگرىت، بەلام پاشان بىرى كەوتەوە كە ھاوارى كردبوو:

ميرزاده، هـەنگى واى ھەست كرد كـه لـەناكاودا، بۆشاپەك لـه بـەردەميا

- پارفیون! ئەمە تۆى! باوەر ناكەم!

کرایه وه و قووتی دا. رووناکییه کی دهروونی نائاسیایی، روحی روونیاک کردهوه، ئهم حاله له نیونهخت پتری نهخایاند، به لام میرزاده، زور به روونی، دەنگدانەوەي يەكەمىن ھاوارى ترسناكى خۆى لە بىر بوو، لە بىرى بوو چۆن ئەو ھاوارە لە سىنگىيەوە ھەلدەستاو بە ھىچ كلۆجى بۆي جلەو نەدەكرا، ياش ئەرە لە چاوتروكانىكا كوژايەرە، لە بىيھۆشى و تارىكىيەكى خەستدا نقوم بوو. ئهم حاله، نوره في بوو، نوره فيه كه لهميربوو ليي نههاتبوو، ههموو دەزانىن كە نۆرە فى زۆر كوتوپرە، لەناكاوا لە نەخۆش دىت. لەم حاللەدا دەموچاوى دەگۆرى، چاوانى دەشلەقىن، سەراپاى گرژ دەبىت. ھاوارو نالە نالم، زور ترسناک، که له تهسهور نایهت و له هیچ دهنگیکی دی ناچیت، له سینه یه وه دهردینت، ناله و هاواریک که زور جیاوازه له هاوار و نالهی مرۆۋانى. مەحالە تەسەور بكەي كە نالەي ئەو بەلەنگازە بيچارە بى، وا دىتە بهر خهیال، که ئهوه هاوار و نالهی بوونهوهریکی دیکه بیت که له ناخی يارۆي فى گرتوودا خۆي مەلاس دابىت. ئەمە بەلاي كەمەوە بۆچوونى گەلىك له و كهسانه يه كه بهخويان گوييان له و جوره هاوارو ناله ناله بووه. ديمهني ئەو نەخۆشىمى كىم فنىي لىنهاتورە، ترسىپكى ئەرتىق دەخاتىم دلەرە كىم بىياو ىەرگەي ناگرىت.

دهشینت روگوژین ههستی به و ترسه کوتوپ و کردبینت، دهشینت ئه و ترسه کوتوپ و ههندی هی دهروونی به ئازاری دیکه، به به به به به بخره میرزاده له جهزرهبهی چهقوّکهی وی خهلهسابینت، به لام کاتی. که بینی هه قرکه که ی له ناکاوا به لایا هات و به پشتا که وت و پشتی سه ری دای به یه کینک له پله کانی قالدرمه که دا و دریژاو دریژ که و ته سه ر عارده که، به په له هه ر هه نگاوی چوار پله ی ده بری، به سه ر لاشه که ی ئه و دا بازی دا و وه کو جن زه ده به غاردان له میوانخانه که هه لات.



جهسته کهی میرزاده، به دهم هه نپلان و ته کان خواردنه وه، به قالدرمه که دا (که یازده پله بوو) پله به پله بخ خواره وه غل بووه وه. دوای پینج ده قیقه یه که یازده پله بوو) پله به پله بخ خواره وه غل بووه وه. دوای پینج ده وری خر به به باینی قالدرمه که دا بینی، کومه نیک له ده وری خر بوونه وه. ته مه شایان کرد، سه ری خلتانی خوینه، ئه م دیمه نه گومانی ئه وه دروست کرد که ئایا ئه م پیاوه له قالدرمه کان به ربووه ته وه یان تاوانیکی ده رهم ق کراوه ؟

به لام ههندی له ئامادهبووان، یه کسه ر زانیان که یار ق فینی لیهاتووه. یه کیک له پیشخرمه ته کانی میوانخانه که میرزاده ی ناسییه وه، گوتی میوانی ئوتیله که یه به به یانییه هاتووه. پاشان به هنری ریکه و تیکی خوشه وه، هه موو گومان و دوودلییه کان ره وینه وه.

كوليا ئيڤولگين، كه قەولى دابور تا سەعات چوار بى مىوانخانەي (وسى) بگەرىتەوە، ژىنوان بووبووەوە و سىەفەرى پاقلوقسىكى كردبوو، بەلام لەبەر هۆپەكى لەناكاوا، نەي توانىبوو نانى ئىوارى دەگەل مالباتى پەپانچىندا بخوات، بنق پترسیبقرگ گهرابووهوه و له دهوروپهری سیه عات حهوتی ئینواره دا گەیشتبووەوە میوانخانەی (وسی). نامەكەی میرزادەیان دابویی و به نامەكەدا زانىبووى مىرزادە لە شارايە، چوۋە بۆ ئەق ئەدرەسەي كە لە نامەكەپدا دیاری کردووه. کولیا که بهمهی زانی، چوو بق کقفی میوانخانه که و بهدهم چاوهروانی میرزادهوه داوای چای کرد و بهدهم چا خواردنهوهوه گویی له ئاوازى ئۆرگۈنە مىكانىكىيەكە دەگرت، بەلام بەرىكەوت گويى لە خەلكانىك بوو که باسی یه کیکیان ده کرد گوایه فیی لی هاتووه و له قالدرمه کان بهر بووهتهوه و ساهری شکاوه. په کساه دانی خهبهری دا که هاهبی و نامبی میرزادهیه، بلهز چوو بق شوینی رووداوهکه، میرزادهی ناسییهوه. ئیدی میرزاده، بق ژوورهکهی خوی گویزرایهوه و ههرچهنده وهخق هاتهوه، به لام تا ماوهیه کی تارادهیه ک زور، وه کو پیویست ناگای له خو نهبوو، به تهواوهتی هۆشى بە خۆى نەبوو. ئەو يزيشكەي كە بۆ معايەنەي زامەكانى سەرى وي هاتبوو، زامه کانی تیمار کردوو به ستنی و گوتی زامه کانی سووکه و هیچ مەترسىيەكيان نىيە. دواي سەعاتىك كاتى مىرزادە بە تەواۋەتى وەخق ھاتەۋە و زانی چی روویداوه، ههنگی کولیا، به گالیسکه له میوانخانهکهوه بق مالی



لیبدیفی برد. له وی زور به گهرمی و به پیزه وه پیشوازی لیکرا. ته نانه ته لهبه رخاتری ئه و کاتی سه فه ری گوندشیان پیشخست و دوای سی پوژ ههموویان له هاوینه هه واری پاقلوقسک بوون.

پەراويز:

- " "هیچ زهمانیک نامینی...": رؤیا یوحنا، الاصحاح العاشر، ٦.
- * "چهكىكى تايبەتى بداتە كىرد و بەدەم نۆرە شىيتاتىيەكەوە، شەش كەس بە كەپەتى بكوژى...": لىرەدا قەبىت (راوى)، مەسەلەى بكوژى مالباتى ژىمارىنى وەياد دىتەوە... قىتولد گورسىكى كە قوتابى دوا ناوەندى بوو، پىشوەختە دەمانچەيەكى ئامادە كىردبوو، ئاسىنگەرىكى راسىپارد بوو كە چەكىكى تايبەتى بىق دروسىت بكات، گوتبووى بىق گەمەين وەرزشىي پىرىستيەتى.
- * 'ویستگهی نیکولا...': ئه و هیلی ئاسنهی نیوان پترسبورگ و موسکو، که له سهردهمی نیکولای یهکهمدا دامهزرا، به ناوی نیکولایوفسکییه وه بوو، ئهمه ناوی ههر دوو ویستگهی کوتایی ئهم هیلهش بوو له پترسبورگ و له مؤسکوش.
- * 'ویستگهی قیتاری (تسارسکقی- سیلق). : هیلی تسارسکقی سیلو، یه کهم هیلی ئاسن بوو له رووسیادا، له سالی ۱۸۳۵دا هاته دامهزراندن و به شاره دیی پاقلوقسکدا رهت دهبوو.

فدسنى شدشدم

خانووه هاوینه که یا لیبدیف، زور گهوره نهبوو، به لام خوش و دلگیرو جوان بوو. نهو بهشه که بو کری جیا کرابووهوه، بایه خی زیاتری پیندرابوو و زور رازاوه بوو. نهو بانیژه بهرینه سهمتی پیشه وی خانووه که که ده پروانییه سهر جاده که، په کپارچه نینجانه ی دارین بوو، که هموویان به بویه ی که سک بویه کرابوون و پر بوون له شهتلی نارنج و لیمو و پاسهمین، که به دلی لیبدیف جوا نیه کی تایبه تی و دلگیریان به شوینه به خشی بوو. هه ندی لهم دهوه ن و شهتلانه ی له گه ل خانووه که دا کری بوو، نهوه نده دیمه نی نهم گولدان و شهتلانه ی له گه ل خانووه که دا کهیفی پییان ده هات، که له نزیکترین ده رفه تدا، کومه لیکی دیکه ی له مه زادا لی کرین، کاتی هه موو ده وه وه وه و ده وه نوی ندا دانران، لیبدیف، هه موو روژی چه ند جاریک به قالدرمه کاندا سه رده که وت دانران، لیبدیف، هه موو روژی چه ند جاریک به قالدرمه کاندا سه رده که و داده به زی تا له سه ر جاده که وه ته مه شای دیمه نیان بکات و هه موو جاریک له دلی خویدا به های نه و کرینه ی که به نیاز بوو له کرینهی داوا بکات، زیاد ده کرد.



ههرچهنده له ناخا ههستی دهکرد که هیشتا ماویهتی و به تهواوی چاک نهبووهتهوه. ههلبهته لهم سی پوژهدا زور خوشحال بوو بهو کهسانهی که له دهوری بوون، پر به دل خوشی دهویستن، به تایبهتی کولیا که ههمیشه لهگهلیا بوو و جینی نهدههیشت. ههروهها به دیتنی ههموو ئهندامانی خانهوادهی لیبدیف و، (جگه له خوشکهزایهکهی که لهویندهر نهبوو و کهس نهیدهزانی کیوه چووه)، لیبدیف خویشی، خوشیحال و کهیفخوش بوو. تهنانه به دیتنی (جهنهرال ئیقولگین)ش که له پترسبورگ و بهر لهوهی سهفهر بکات، سهری دابوو، خوشحال بوو.

ئەو ئيوارەيەى كە گەيشتە پاقلوقسك، كۆمەلىكى لە ئاشىنايانى خۆى، لە بانىيرەكەدا، لە دەورى خربوونەوە، يەكەم كەس كە ھاتە لاى، گانيا بوو. كە مىرزادە بە زەحمەت ناسىيەوە. گانيا زۆر گۆرا بوو، بووبوو بە داسك و دەرزى. پاشان قارياو پتىتسان ھاتن، ئەوانىيش ھاتبوون ھاوينەكە لە پاقلوقسك بەسەر بەرن، بەلام جەنەرال ئىقولگىن، تەقرىبەن بە بەردەوامى لە مالى لىبدىف بوو، لەوەدەچوو دەگەل ئەودا ھاتبى و، لىبدىف بە ھەموو ھىزو توانايەكى خۆيەوە ھەولى دەدا لەلاى خۆى گلى بداتەوە و نەيەلى لە مىرزادە نزيك بېيتەوە. رەفتارى دەگەل جەنەرالدا، دۆساتانە بوو، لەوە دەچوو دوو برادەرى كۆنى يەكتر بن. مىرزادە، لە مىانەى ئەم سىي رۆرەدا چەند جارىك دىتبوونى كە زۆر بەجدى و دوورودرىدى دەكەوتنە گەتوگۆ وەك ئەوەى گەنگەشسەى مەسسەلەين زانساتى بكەن و، دىيار بوو لىبدىف ئەمەى لىخۆش دەھات.

هـهر لـه یهکهم روّر هوه که گهیشتنه پاقلوقسک و بارگهیان لـه قیّلاکه خست، لیبدیف و خانهوادهکهی وهزع و حالّی میرزادهیان رهچاو دهکردو زوریان مدارا دهکرد. به ههنجهت و بیانووی ئهوهی که میرزاده نارهحهت نهیت، نهیدههیشت کهس لیّی نزیک بکهویّتهوه. ههرکه دیتبای مندالهکانی بهتهمان بچن بو ئهو بانیژهیهی که میرزاده لیّی دادهنیشت، پیّی بهعاردیدا دهداو بهغار دوویان دهکهوت که نهیهلیّ بچنه ئهویّندهر، ههرچهنده میرزاده حهزی نهدهکرد دهوری چوّل بیّت. تهنانهت (قیرا) و منداله شیره خوّرهکهی



باوهشیشی لهم زهبت و رهبته نهدهبوارد. لهوه لامی نارهزایی میرزادهدا دهگوت:

- نابی روویان بدریتی، چونکه ئهگهر زیاد روویان درایه، شهرمیان دهشکی و سیوایان دهبیتهوه، ئهمه جگه لهوهی شاییستهی ئهوه نین...

میرزاده، بهرپهرچی دهدایهوه:

- ئاخر بۆچى؟ ئەم ھەموو مدارايەى تۆ، خەمبار و بيتاقەتم دەكات. زۆر جار پيم گوتوويت كە لە تەنيايى بيزارم. كە تۆ دەبىينم، بەردەوام بە دەست و بە سەر ھەر خەرىكى ئاماۋەكردنى و لەسەر نووكى پى دەرۆيت، گوايە مداراى من دەكەيت، زۆر نارەحەت و دلتەنگ دەبم.

مەبەسىتى مىرزادە، ئامارە بوق بىق ئەۋەي كىه لىبدىف، ھەرچەنىدە بە هەنجەت و بیانووی دابینکردنی ئاسوودەیی نەخۆشىەكە ریگەی هیچ یەكیک له ئەندامانى خىزانەكەي نەدەدا بچنە لاي و نارەھەتى بكەن، كەچى بە خوّى له زهرفي ئهو سن روّرهدا، فير بووبوو، ههر سا ناساتي، له وهخت و ناوهختندا خنوی به ژوورهکهی میسرزادهدا دهکسرد، درزیکی دهخسسته دەرگاكەو، سەرىكى دەكىشاپە ژوورەوە و چاوىكى بە ھەموو گۆشمە و كەنارىكى ژوورەكەدا دەگىرا، وەك بلىنى بىيەوى بزانىت ئاخق مىرزادە لهويندهر ماوه يان هه لاتووه. ئهوسا لهسهر نووكي يييان به جوريكي هينده کوتوپر له کورسیپهکه نزیک دهبووهوه، که میرزاده دلّی دادهخوریاو رادهچله کی. ههمیشهش لین دهپرسی ئایا پیویستی به هیچ نییه؟ و ئهنجام که میرزاده تکای لیدهکرد بهجنی بیلی و حهز دهکات به تهنیا بیت، ملکه چ و گویرایه ل و خاموش، له سهر نووکی پییان به ره و سهمتی ده رگاکه دەرۆپشت و هەر دوو دەستى دەجوولانىد وەك ئەوەي بلى، بەرىكەوت هاتووهته ژوورهوه و هیچ مهبهست و کاریکی نییه و وا دهچیته دهری و ئيتر نايەتەرە. كەچى دواى دە دەقىقە يان ئەوپەرى چارەكىك، دووبارە دەھاتەوە. كوليا، كە بۆي ھەبوو ھەر دەققەيەك خۆي بيەوي، سەرى ميرزاده بدات، و چهندي بوي لهلاي بمينيتهوه، ئهمه ليبديفي قهلس دهكرد، حەسىوودى يىدەبرد، غيرەي لى دەكرد. كوليا ھەسىتى بەۋە كرد كە لىپدىف



ههندی جار، نزیکهی نیو سهعاتیک لهپشت دهرگاکهوه خوّی لیّی دهداگریّت و گوی بو قسهکانی وی دهگه ل میرزادهدا، هه لدهخات، هه لبهته کولیا، میرزادهی لهمه تاگادار کرد.

میرزاده گلهیی له لیبدیف کرد:

- تق به جوّری چاودیریم دهکهیت، وهکو ئهوهی گهوره و بهرپرسی من بیت، به لام من لیرهدا، به لای کهمهوه لهم هاوینهوارهدا ئازادم، بویه هاتوومه ته ئیره که ئازاد بم، چاک بزانه کیم بوی، میوانداری و پیشوازیی دهکهم، به کهیفی دلی خوّم بق کویم بوی دهروم.

ليبديف، بهدهم دهستجوو لاندنهوه كوتى:

- هەلبەتەوايە، كومان لەوەدا نىيە!
- میرزاده، سهراپای به نیگا دابیژت.
- ئەرى لوكيان تىموفىفىچ (لىبدىف): خەزىنە چكۆلەكەت بۆ ئىرە ھىناوە، ئەھا ئەوەى لە دىوارەكەدا بوو، لە سەرووى تەختە خەوەكەتەوە؟
 - نا، نەمھىناوە.
 - چۆن؟ يانى لەوى جىت ھىشىتووە؟!
 - ناگوازریتهوه، مهگهر دیوارهکه تیک بدهی، له دیوارهکهدا قاییم کراوه.
 - دياره ليرهش يهكيكي ديكهي وهكو ئهوهت ههيه؟
- به لن، ئهم خانووه يه كيكى لهوه باشترى تيايه. ههر بۆيه ش ئهم خانووهم كرى.
- باشه، ئه و كهسه ى سه عاتى له وه پيش هاتبو و بـ ق لام و تـ ق رينت نه دابو و، كى بوو؟
- ئا... جەنەرال بوو. بەلىّ، دروستە، رىيّم نەدا بىت د ژوورەوە. ئىرە شىوىنى ئەو نىيە. مىرزادە، من زۆر رىزى ئەو پىاوەم لايە. پىاوىكى گەورەيە، باوەر ناكەى؟ كەسىى نەمرى دەى بىنى... بەلام، بەلام ويْراى ئەوەش، مىرزادەى بەرىز، ھەق وايە رووى نەدەيتى، نەيەلى بىت بۆ لات.
- دەتوانم بېرسىم بۆچى؟ لىبدىف، تۆ بۆچى لەسەر نووكى پىيان پى دەكەيت و ھەمىشە بە جۆرى دىنى بى لاى مىن وەكو ئەوەى بىتەوى



نهينييه كم به گويدا بچپيني؟.

لیبدیف، دهستیکی به سینگی خوّیدا کیشا و زور به نهرمی و کوتوپر بهرسقی دایهوه:

- ئەوە لە بچووكى و بى قىمەتىمە! خۆم ھەست بەمە دەكەم. بەلى ئەمە ئەوپەرى بچووكىيە! بەلام ئاخق جەنەرال، بى تىز نابى بە بارگرانى، بە تايبەتى كە پياويكى زۆر مىواندۆستە؟

- زۆر ميواندۆستە؟ مەبەستت لەم قسەيە چىيە؟

- به لي له راده به دهر ميواند قسته! نهم پياوه له لايه كه وه به نيازه ليره، له ماله کهی مندا ئاکنجی ببیت. گریمان ئهمهمان قهبوول کرد، به لام هیچی یی عامیب نیه و له روودانامینی، زور نابا خوی له کاروباری خیزانه کهم هەلدەقورتىنى، ھەر لە ئىسىتارە دەلىت كوايە دەكەل مندا خزمە. يىشىتر باسى چۆنيەتى ئەو خزمايەتيەمان دەگەل يەكدا كردووه و دەر كەوت كە لە ژن و ژنخوازىيەوە خزمىن. گواپە تۆش لە داپكەوە بەخزماپەتى دەپگەپتى. كەواتە بهم ينيه جهنابي ميرزاده، من و تؤش دهبينه خزم. بهههرحال ئهمه مەسىەلەيەك نيىيە و رەنگە ئەو پەرەكەي بكاتە خالىكى لاوازى چكۆلە لە جەنەرالداو زۆرىش لىنى ناگىرىت، بەلام تۆزى لەمە بىش بۆي گىرامەوە، که بهدریژایی تهمهنی لهو روزهوه که چووهته دهورهی نهفسهری تاکو رۆژى ۱۱/۱۱ى پارەكە، قەت رۆژنك نەبووە لە دوو سەد ميوان كەمترى بووبیّت، به کورتیه کهی خوانه کهیان ههرگیز له میوان چوّل نهبووه، جونی هەستاون، جونى دانىشتوون، لە قاوەلتىيەوە بى فراۋىن، لە فراۋىنەوە بىق چای و له چایهوه بو شیو، دهلی به دریژایی سی دانه سالی خشت، روژی يازده سنه عاتى بهردهوام ئهمه حالى بووه، تهنانهت دهرفهتى ئهوهيان نه بووه په ردهی سه و خوانه که ش بگورن. په کیک روییوه و په کیکی دی هاتووه، گوایه له روِّژانی جهژندا، به تایبهتی له جهژنانی خانهدانی ئىمىراتوريەتدا، ژمارەي مىوانانى جەنەرال، گەييونەتە سى سەد كەس.

له ههزارهمین * سالیادی دامهزراندنی پووسیادا، ژمارهی میوانانی جهنهرال، گهییونه ته حهوت سهد کهس. کیشهکهی لهمهدایه، دیاره ئهم



جۆرە چىرۆكانە نوقلانەى خىر نىن، بۆيە زۆر ئەستەمە پىاو، بتوانى لە مالى خۆيدا دالدەى ئەم جۆرە خەلكە مىواندۆستە بدات. بۆيە لە دلى خۆدا پرسىم ئاخۆ ئەم پياوە مىواندۆستە بەم حاتەمىيەتەى خۆيەوە، چ بۆ تۆو، چ بۆ منىش نابى بە بەلا؟.

- باشه، خق به روالهت، ئيوه بهينتان زور خوش بوو، تق بليّى من ههله بووبم؟

- من ورینه کانی به گالته و شوخی وهر دهگرم، یانی برایانه تهمه شای ده که من شانازی به وه وه ده که له ریگهی ژن و ژنخوازییه وه خرمین. وینرای میوانه دوو سهد که سییه کانی و سه رباری ناهه نگی هه زاره مین سالیادی دامه زراندنی رووسیاش، هه رجه نه رال به پیاویکی به ریزو گه وره و خوشمه شره ف ده زانم. من نهم قسانه م به راستی و به جید دییه، له ناخی دلمه وه ده رده چن. میرزاده تق به خقت تقزی له مه پیش پیت گوتم: که من به جقری دیم بق لای تق وه ک نه وه ی بمه وی نهینییه کت بقید بردینیم. جا نه م جاره یان به راستی رازیکم پییه و گه ره کمه پیتی بلیم: نافره تیک رای سپاردووم که پیت بلیم حه ز ده کات به دزییه و بینیه و بینیه.

- بۆچى بە دزىيەوە؟ نا، ئەگەر پۆرىسىت بكات مىن بە خۆم و لەمرۆ زووتر نىيە، دەچمە دىدەنى.

ليبديف، بهدهم دهستجوولان و سهرلهقاندنهوه گوتی:

- نا، نا ئەو بە ھىچ جۆرى ترسى لەو شىتە نىيە كە تۆ ويناى دەكەيت. دەزانى ئەو ئەھرىمەنە ھەموو رۆژى بۆ ئىرە دىت و لە ساغ و سەلامەتىت دەيرسىت؟

- تق به جوّری به ئه هریمه نناوی دهبه یت و وهسفی ده که یت که من دهکه و مان و دوو دلییه وه!

ليبديف، بلهز بهرسقى دايهوه:

- نا، نا به هیچ جۆرى جنى گومان نىيە. مەبەستم ئەوە بوو كە ترسى ئەم ئافرەتە لەو كەسە نىيە، بەلكو لە كەسىنكى تىرە، لە كەسىنكى تەواو جيايە.



میرزاده، که لهم چاووراوهی لیبدیف پهست و بیزار بووبوو، پرسیی:

- ترسى له كييه؟ خيرا پيم بلي؛

ليبديف، به پيکهنينهوه گوتي:

- نهينييه كه لهو هدايه!

-نهينيي کي؟

- نهیننی تق. جهنابی میرزاده تق به خقت ناتهوی له حوزوری جهنابتا سهبارهت بهم نهینییه قسه بکهم...

لیبدیف، بهدهم ئه و قسه یه وه که بینی هه ستی کونجکاوی به رانبه رهکهی و روژاندووه، به شادییه وه له سه ری رقیشت:

- ئەو ئافرەتە، لە ئاگلايا ئىقانوقنا دەترسىتت.

میرزاده بروی ویکهینانه وه، دوای دهقیقه یه ک بیده نگی ئه وجا گوتی:

- بەزاتى خوالە مالەكەت دەرۆم لىبدىف! كاڤرىلا ئارداليونوفىچ و پتىتسىن لەكوين؟ لەمالى تۆن؟ بۆ ئىرەشت ھىنان؟

لیبدیف، ههراسان و دهسه پاچه، بهدهم دهست جوولانه وه، لهم دهرگاوه خوّی به و دهرگادا دهکرد. به ئهسپایی گوتی:

- دین، دین. جهنه رالیش له دوای نهوان دیت... ههموو ده رگاکان دهخهمه سهر گازی پشت. کیژه کانیشم بق نیره گاز دهکهم، ههر نیستا گشتیان گازدهکهم.

ریک لهم کاته دا کولیا، له جاده که وه هات و خوّی به بانیژه که دا کرد و گوتی لیزاثیتا پروکوفیقنا و ههر سن کیژه که ی له دواوه ن و بق ئیره دین.

لیبدیف، که بهم ههواله زور قهلس و نارهجهت بوو، بهوپهری شپرزهیی پرسیی:

- یانی دهبی ریگهی پتیتسن و (گافریلا ئاردالیونوفیچ)یش بدهم؟ دهبی ریگهی جهنهرالیش بدهم؟

میرزاده، بهدهم پیکهنینهوه گوتی:

- بۆ نا؟ كى دى بابىت. لىبدىف تۆ دلنيابە كە لە ھەوەل رۆۋەوە، منت خراپ ناسىوە. ھەمىشە ھەر ھەلە بورىت. ھىچ پىويسىتم بەرە نىيە خىزم لە



خەلكى دوورېگرم.

لیبدیف که بینی میرزاده پیدهکهنی، وای به مهسلهحهت زانی که لاسایی بکاتهوه، بویه ئهویش دهستی به پیکهنین کرد. به روالهت زور خوشحال دیاربوو، ههرچهنده زوریش شپرزه و نیگهران بوو.

ههوالهکهی کولیا، راست دهربچوو: کولیا، بۆیه چهند ههنگاویک پیش مالباتی یهپانچین کهوتبوو تا ههوالی هاتنهکهیان رابگهیهنیت. به وجوّره میوانان له یهک کاتدا، له دوو لاوه پهیدا بوون: مالباتی یهپانچین له دهستی بانیژهکهوه و پتیتسن، گانیاو جهنهرال ئیقولگین له ناو خانووهکهوه.

کولیا، مالباتی یاپانچینی له نهخوشییهکهی میرزاده و هاتنی بق پاڤلوڤسك، ئاگادار كردبوو. خانم يەپانچين تا ئەو كاتە زۆر شىپرزە و نیگهران بوو. جهنهرانی میردی، ییریکه کارتهکهی میرزادهی، گهیاند بوونی، ئیدی لیزاقیتا پروکوفیقنا بهوهدا دلنیا بووبوو که میرزاده به مهبهستی ســهردانيان ديّـت بـق باڤلوڤســک، بـهلام کيژهکـاني بيهـوده ههوليـان دهدا بەرپەرچى بدەنەرە و دەيانگوت كەسىپك كە بە درېژاپى شەش ھەيقان لىنى نەپرسىيىن و نامەي بى نەناردىن، ناچىتە ئەقلەرە بەر يەلەپەلە بە مەبەستى سهردانی وان، بیت بو پاڤلوڤسک و کی چوزانی؟ لهوهیه بهرادهیهک مژول و سەرقال بى، ھەر لە يترسىبۆرگ بمىنىتەرە. ھەلبەتە خانم يەيانچىن، بەر قسانه زور قه لس بوو، ئاماده بوو گريو بكات، كه ميرزاده چهند ديربكهوي، تا سبهینی دیته دیدهنیان. بویه سبهینی، به دریژایی دانی بهیانی ههر چاوهرینی بوو، پاشان بق نیوهروژه و دواتر بق شیق چاوهرینی کرد و که دنیا تاریکی کرد و بوو بهشهو، خانم پهپانچین بهتهواوهتی توره بوو، شهری به ههمووان دهفروشت، هه لبهته بی ئهوهی ناوی میرزاده بینی، که سهبهبکاری شهرهکه بوو. له روژی سنیهمیشدا ناوی میرزادهی نههینا، به لام ئاگلایا لهسه ر نانی ئیواری له زمانی دهرچوو و گوتی: 'دایکه بویه تورهیه چونکه میرزاده نه هاتو وه ته دیدهنیمان. جهنه رال گوتی خه تای ئه و نییه . ئیدی لیزافیتا بروکوفیقنا توره بوو، ههستا و خوانهکهی جی هیشت. ئەوە بوو شەوى كوليا پەيدابوو، ھەرچى شىتىكى لەمەر مىرزادە زانىبوو،

له سیری تا پیازی بۆ گیرانه وه. لیزافیتا بروکوفیفنا ئه مه ی به سه رکه و تنی خوی زانی، به لام ویرای ئه وهش که و ته گله یی و رووی له کولیا کرد و گوتی: که ئیشمان پینی نابی، دیت لیره به جوّری دای ده کوتی، نازانین چوّن له ده ستی رزگارمان بیت، که ئیشمانیش پینی ده بی، به جوّری غهیب ده بی له تو وایه مردووه! کولیا لهم قسه یه کانم یه پانچین: نازانین چوّن له ده ستی رزگارمان بیت. توره بوو، به لام جله وی خوّی گرت و لیب پاه ده ستی رزگارمان بیت. توره بوو، به لام جله وی خوّی گرت و لیب پاه داری وه لامی نه داته وه. ئه گه و قسه کانی ئه وه نده په و به و به و به تایبه تی بریندار نه کردبا، له وه بوو له هه موو قسور یکی ببوریت، به تایبه تی که به چاوی خوّی بینی کاتی به نه خوشییه که ی میرزاده ی زانی، بیشنیازی کرد، که یه کیک به په له بنیرن بو پترسبورگ، تا میرزاده ی زانی، پیشنیازی کرد، که یه کیک به په له بنیرن بو پترسبورگ، تا دکتوریکی زوّر شاره زاو کارامه بینی بو معایه نهی میرزاده، به لام که کانی به نه خوشه که و تی دریاری دا بچیت بو سه ردانی نه دا شه که که داره بکات، به لام که تی دایکیان بریاری دا بچیت بو سه ردانی نه دا شه که که داری به ناچاری دوای که و تن.

خانم يەپانچين، بەدەم خۆئامادەكردنەوە، دەي پرتاند:

- يارۆ خەرىكــه دەمــرى: ئىســتا وەختــى گلەييــه! يارۆ دۆســتى خانەوادەييمانە يان نا؟

ئاكلايا كوتى:

- باشه، به چ مهعلوم چوونی ئیمهی پی خوشه!
- باشه، تق مهیه. نهیهی باشتره، چونکه ئهگهر یه قگینی پافلوفیچ بیت، کهس له مال نابی پیشوازی بکات.

دوای ئه و قسانه، (ئاگلایا)ش یه کسه ر که و ته خو که به گه ل دایکی و دوو خوشکه که ی بکه و یت. هه لبه ته له هه وه لیشه وه هه ر به ته مای چوون بوو. میرزاده (س)ش که له گه ل ئادیلایدادا بوو، له سه ر داوای ئه و، یه کسه ر قاییل بوو که به گه ل خانمه کان بکه وی. ده مینک بوو، له وه تای ئاشنایه تی ده گه ل خانه واده ی یه پانچیندا په یدا کر دبوو و بق یه که م جار باسی میرزاده ی له وان بیستبوو، حه زی ده کرد میرزاده له نزیکه وه بدینی و بناسیت. دوایی ده ر



کهوت که سی مانگیک لهوه پیش، میسرزادهی دیتسوه و نزیکهی دوو ههفتهیان له شاروچکهیهکدا پیکهوه بهسهر بردبوو. میرزاده سی که زوری ستاییشی میرزاده میشکین کردبوو و ریزو تایبهتی بوی ههبوو، بویه به خوشسحالییهوه قاییل بوو جاریکی دی لهگهل ئهواندا بچیته دیدهنی کونه برادهرهکهی. ئهو روزه جهنهرال ئیفان فیدوروفیچ له مال نهبوو، (یهفگینی باقلوفیچ)ش هیشتا نهگهیشتبوو. مهودای نیسوان فیلاکهی خانهوادهی یهانچین و فیلاکهی لیبدیف ههر سی سهد شهقاویک دهبوو.

ناخوشترین شت بو خانم یهپانچین، ئهوه بوو کاتی گهیشته لای میرزاده، خه لکیکی زوری به دهوره وه بینی، به تایبهتی که رقی زوری له دوان سیانیکیان بوو. ئهمه جگه لهوهی کاتی میرزاده چووه پیشوازیان، سهری سیورپما لهوهی که لهجیاتیی ئهوهی به خهیالی خوی گهنجیکی نهخوشی رهنگ و روو سیسه له و چرچه له بدینی، گهنجیکی خوش رهنگ و روو، به سیحهت و به دهماخی بینی، به رادهیه ک سهری سوورپما که له جینی خوی وهستا، باوه ری به چاوانی خوی نه دهکرد. مه گهر خوا بزانی کولیا چهند بهم هه لویسته ی خانم یه پانچین خوش نه دهیتوانی به راهوه ی خانم یهپانچین و کیژه کانی له مال به ری بکهون، حهقیقه تی لهوه ی خانم یهپانچین و کیژه کانی له مال به ری بکهون، حهقیقه تی مهسه له کهی بو باسبکات، به لام به ئانقه ست ئه و کاره ی نه کردبوو، چونکه دهیزانی کانی خانم یه پانچین، دوسته ئازیزه که ی به ویه ری ساغ و دهیزانی کانی خون توره ده بیت و پیکه نینه که یان ده رده چیت!

کولیا، ههر بهوهندهوه نهوهستا، به لکو به بیپهروا نهخشه و پیشبینییهکهی خوّی گیرایهوه تا هیندهی دی لیزافیتا پروکوفیفنا توره بکات.

ههرچهنده کولیا، به ینی لهگهل خانم یهپانچیندا خوش بوو، به لام زوری حهز دهکرد سهر بکاته سهری و تورهی بکات.

میرزاده کورسییه کی هیناو فهرمووی له خانم یهپانچین کرد که لهسهری دانیشینت، خانم یهپانچین به دهم دانیشتنه وه به کولیای گوت:

- كورەكە گيان پەلە مەكە! سەركەوتنەكەت لە بارمەبە! ئىدى لىبدىف و پتىتسن و جەنەرال ئىقولگىن، خىرا كورسىان بى كچەكان



هینا. جهنه رال، کورسیی بن ئاگلایا دانا و (لیبدیف)یش به دهم کرنقشیکی پر له ریّزو حورمه ته وه کورسییه کی دیکه ی بن میرزاده (س) دانا. قاریاش و هکو خووی هه میشه یی خنری، به و په په که رم و گوری و رووخنقشی و شادییه و هیرهاتنی کیژه کانی کرد، که و ته چپه دوو له گه لیاندا.

خانم يەپانچين گوتى:

- میرزاده، راستت دهوی من بهتهمابووم لهناو جیگادا بتبینم، هه بهته له پرووی خهمخوری و پهروشیمهوه، شته کهم له خوم گهوره کردبوو، پیاو راست بپروات، که یه کهم جار توم بهم ته ندروستیه باشهوه بینی، زور ناره حهت بووم، به لام باوه پرم پیبکه ته نیا یه که دهقیقه وا بووم، هه ربایی ئهوه ی بیربکهمهوه، ئیدی ناره حه تیبه کهمهوه، من ههمیشه که بیر ده کهمهوه ئاقلانه تر قسان ده کهم و ماقوولتر په فتار ده کهم. پیم وایه توش وه کو من وایت. ههمان حالی منت ههیه. باوه پربکه ئه گهر کوریکی نه خوش مهبا، به چاکبوونه وه ی هینده ی چاکبوونه وه ی تو خوش حال نه ده بوه راستی شهرمه ئه گه رباوه پرم پی نه کهیت، به لام ئهم کوریژگه ناره سه نه سوعبه تی لهوه ش خراترم بو ده نیته وه سوعبه تی لهوه ش خراترم بو ده نیته وه . لهوه ده چی تو گرتبیته ژیر په پووبالی خوت. جا تو به شایه دبه و له بیرت . له وه ده چی تو گرتبیته ژیر په پووبالی خوت. جا تو به شایه دبه و له بیرت بی که به م زووانه، لینی زویر ده بم و چش له و دوستایه تیبه ...

کولیا هاواری کرد و گوتی:

- باشه من گوناحم چییه؟ چهندم پیگوتیت که میرزاده تهقریبهن چاک بووهتهوه، باوه پی نهدهکردم، چونکه حهزت دهکرد لهسه ر جیگای مهرگ بیدینی، زیاتر خوّت بو نه و حالهته ناماده کردبوو...

لیزافیتا پروکوفیفنا، له میرزادهی پرسی:

- بەتەماى زۆر لىرە بمىنىتەوە؟
- ههموو هاوینهکه، رهنگه زیاتریش.
- هیشتا ههر رهبهنی؟ ژنت نههیناوه؟

میرزاده، که پیکهنینی بهم پرسیاره ساکارهی خانم یهپانچین دههات، بهرستی دایهوه:



- نا، هيشتا ژنم نههيناوه.

- پیکهنینی ناوی! خو ههر دهبی بیهینی، کوره ژن دینی و کچه شوو دهکات. باشه سهبارهت به جیگاکهت، بوچی نایهیته لای ئیمه؟ لایهکی تهواوی خانووهکهمان چوله، کهسی تیا نییه. بهههرحال ئهمه پهیوهندیی به خوته وه ههیه، خوت باشتری دهزانی!

هەنگى، لە كاتىكا بە گۆشەى چاو ئاماۋەى بۆ لاى لىبدىف دەكرد، بە ئەسپايى گوتى:

- ئيرهت لهم كابرايه بهكري گرتووه؟ ئهدى چييهتى ههر دي و دهچي و له هيچ شويني ناحهويتهوه؟

له و دهمه دا، فیرا که وه کو هه میشه منداله که ی به باوه شه وه بوو، له ژووره کانه و ه دهر که وت و هاته به رهه یوانه که، لیبدیف که به به ینی کورسییه کاندا ده سوورایه و و به خقیشی نهیده زانی چی بکات، به نیازی رقیشتنیش نه بوو، له ناکاو شالاوی بق فیرای کیژی برد و به ده ست که و تاماژه که له هه یوانه که وه ده ربکه وی، به جقری ناگای له خق نه مابوو که ته نانه تا یای کوتا به عاردیدا.

خانم يەپانچىن لەناكاودا پرسىيى:

- چىيە، شىتە؟
 - نا، بەلام...

خانم یه پانچین، قسه که ی به میرزاده بری و چاویکی به ئاماده بوواندا گیرا و گوتی:

- دەبى سىەرخۆش بىخ. بە راسىتى دەوروبەرەكەت ناچنىە دلەوە، پىياو خۆزيات پى ناخوازى. ئەدى ئەم كچە جوانە كېيە؟
 - ئەمە قىرا لوكيانوفنايە، كىژى لىبدىفە.
 - ئا... به راستى كيژيكى ناسكه. حهز دهكهم تهماروفى لهگهل بكهم.

لیبدیف، که گویّی له ستاییشه کانی لیزافیتا پروکوفیفنا بووبوو، کیژه که ی برده پیشه وه تا پیی بناسینی. به ریزه وه چووه پیشی و به سوّزه وه گوتی:

- هـ ه تيون! داماوانه هـ ه تيون! ئه و منداله ي باوه شيشي هـ ه تيوه. ئهمـ ه

لیوبوفی خوشیکیهتی، یانی کیری شهرعی منه له ژنه یاسایی و زور شهرعیهکهم، ئیلینایه، که شهش ههفته لهمه پیش بهسه نهم مندالهوه چوو... به لین... بق نهم منداله بووه به دایک، جینی دایکی بق گرتووهتهوه... ههر نهو خوشکهی ههیه، تهنیا نهو خوشکهوهیچی تر...

ليزاڤيتا، به ههڵچوونێکي کوتوپڕهوه گوتي:

- جهناب، تۆش بابايهكى گهوج و كهودهنيت و هيچى تر. ببوره كه بهو راشكاوييه قسان دهكهم. دهى بهسه.

ئەوجا بە پەستى لەسەرى رۆيشت:

- وا بزانم بهخوت تیدهگهی!

ليبديف، بەرىزدەرە و بەدەم كرنۆشەرە گوتى:

- زۆر راسته!

ئاگلايا لێي پرسي:

- جهنابی لیبدیف، راسته ده لین تق خهون و مکاشه فه کانی یو حه نا راقه ده که ۱۰۶۶
 - زۆر راسته، پتر له چوارده ساله خەرىكى ئەوەم.
 - ناوم بيستوويت، پيم وايه رۆژنامان لەسەريان نووسيويت.

ليبديف، كه له كەيفان له پيستى خوى نەدەھيورى كەوتە قسان:

- نا، ئەوەى لە رۆژناماندا باسكراوە، شىرۆقەكارىكى دىكە بوو، مردووە و من جىنى ئەوم گرتووەتەوە.
- باشه، دهشینت وهکو دراوسینیهک، لوتف بفهرموویت و روزیک بینی چهند پهرهگرافیکی خهونهکانی یوحهنام بو رافه بکهیت؟ به راستی من هیچیان لی حالی نابم.

جەنەرال ئىقولگىن، كە لەتەنىشىت ئاگلاياوە رۆنىشىتبوو،خوا خواى بوۋ، دەرفەتتكى بۆ ھەلكەوتت و بەشىدارى گفتوگۆيەكان بكات، لەناكاودا ھاتە قسان و گوتى:

- ئاگلایا ئیقانوفنا، من به ئەركى خۆمى دەزانىم ئاگادارت بكەمەوە كە ھەر ھەموو ئەمە تەلەكەبازیە و لە گیرفانى خۆپەوە دەرى دىنى، باوەرم پى



ىكە...

جەنەرال ئىقولگىن لەسەر قسەكانى رۆيشت و گوتى:

- هه لبه ته، ژیانی گوندی و هاوینه واران خوشی و سه رگه رمیی خوی ده و یعت. بخ نموونه بانگ کردنی میملیکی وه کو ئه مه بخ ماله وه، که خه ونه کانی یو حه نا راقه بکات، یه کیکه له و سه رگه رمییانه ... یه کیکه له و کلکه لانه، رهنگه که لکه له یه کیکه لانه، رهنگه که لکه له یه کیکه یاقلانه ش بی به لام من ... ئه وه چییه، بخ به جوره سه یرم ده که ی به یارمه تیت با خومت پی بناسینم: من جه نه رال رئی قولگین)م ئاگلایا ئی قانو قنا، من به مندالی له باوه شم گر توویت.

ئاگلایا، که بهتوبزی جلهوی خوی گرتبوو تا له قاقای پیکهنین نهدا. له بن لیوانهوه گوتی:

- به ناسینت خوش حالم، من قارفارا ئاردالیونوفنا و نینا ئالکسندروفنا دهناسم...

لیزاقیتا پروکوقیفنا، توره بوو، له تورهییدا سوور هه نگه پاد غه زهب و تورهییه که له میژبوو له دلیا په نگی خوار دبووه وه، پیویستی به مهفه پیک بوو لیوه ی ده ربچیت. نهیده توانی، ته حه مولی جهنه رال ئیقولگین بکات، که له میژبوو ده یناسی. بویه به هه لچوونه وه قسه که ی پی بری و گوتی:

- درق دهکهیت، خووت به درقوه گرتووه! دهنا قهت رقری له رقران نهم کیژهی منت له باوهش نهگرتووه!

ئاگلایا، خوّی له قسه کانی هه لقورتاند و له یریکا گوتی:

- با دایکه. تق له بیرت نهماوه. که مالمان له تقیر بوو، ههموو جاری له باوهشی دهگرتم. ههنگی تهمهنم شهش سالان بوو، ئیستاش له بیرمه که تیروکهوانیکی بق دروست کردم، فیری کردم چقن بهکاری بینم، کقتریکم پیکا. له بیرت نایهت که کقتریکمان پیکهوه راو کرد؟

(ئادىلايد)ش لەولاوە ھەلى دايە و گوتى:

- كلاوخوديكى كارتونى و شمشيريكى دارينيشى بق من دروست كرد. منيش له بيرمه.

(ئالكسندرا)ش هه لى دايه و گوتى:

- منیش لهبیرمه. ئیوه، ههر دووکتان لهسهر کوتره بریندارهکه کردتان به شهرو ئهوه بوو من ههر یهکهتانم له سووچیکدا دانا. ئادیلاید، ناچار بوو به خوی و کلاوخودو شمشیرهکهیهوه له جیی خوی رهق راوهستیت.

که جهنه رال به ناگلایای گوتبوو له باوه شمی گرتووه، هیچ مهبه ستنکی نهبوو ته نیا نهوه نهبیت که زهمینه خوشبکات بو نهوه ی قسه ی دهگه ل بکات، چونکه عاده تی وابوو هه رکاتی بیویستبایه دهگه ل کور یان کچنکی گهنجدا ناشنایه تی پهیدا بکات، به و قسه یه، وهکو مجامه له، ده رگای ناشنایه تی ده گه ل ده کردنه وه.

ئیدی، ئهم جاره، به پیکهوت و خوا بهخته کی قسه که ی پاست دهر چوو، چونکه شتیکی گیرابووه وه که به خوّی له بیری نه مابوو، کاتی ناگلایا باسی پاوه کوّتره که ی هینایه وه گوّری، یه کسه ریاده وه رییه کانی زندو بوونه وه، پیک وه کو زوّربه ی ئه و پیره میرانه ی که پابردوویه کی دووری دووریان وه بیر ده که ویته و هدین که چ شتیکی ئه و بیره وه رییه، به و پاده یه جهنه رائی داماوی، (که وه کو ههمیشه که می مهست بوو) هینایه جوّش، به لام دیار بوو که له راده به ده ره هامیشه و هاواری کرد:

- له بیرمه، به لی ههر ههموویم له بیره! من ئهوسا کاپتنیکی (ملازم) گهنج بسووم. تسو زور منسدال بوویست، جسا جسوان و زیته لسه!... نینسا ئهلکسندرو فنا!... گانیا گیان!... ئهوسا من ههمیشه هاتوچوی ئیوهم دهکرد...

خانم پهپانچين، قسه که ی پيبری و گوتی:

- بــه لام تهمه شــاکه پۆژت بــه چ پۆژنــک گهیشــتووه! ههرچهنــده خــواردنه وه کــاریکی زۆری تــی کردوویــت، بــه لام هــهر باشــه ههســته مرۆ قانیه کانی نه سرپویته وه، به لام هاوسه ره که تت زوخاوه سـک کرد، به داخ و خه فه ته وه کوشتت، له بری ئه وهی نموونه و سهرمه شـقیکی باش بیت بۆ منداله کانت، ئه وه نده ت قه رزو قوله کرد تا له و ســۆنگهیه وه که و تیته زندان. برق، لیره مهمینه، برق بق خوت کونجیکی چول پهیدا بکه، برق، برق بق حالی خوت بگری، بق پاکی و بیگه ردی له ده سـت چـووت بگری، توبه بکه، به لکو خواوه ند لیت خوش بـی و توبه تایه بول بکات. ده ی هه ســته بـرق، به خواوه ند لیت خوش بـی و توبه تایه تهم بـرق، به

كەمرە

راستمه، گالته ناکهم. خیرا برق، تا زووه پهشیمانی خوت دهربره، هیچ شتیک وهکو پهشیمانی له رابردوو، بق مرقف باش نییه، پاکت دهکاتهوه!.

- ئاردالیون ئالکسندروفیچ، برای ئازیز، دهققهیه کسهبرکه، ئیمه ههموومان ههر گوناهکارین. ههرکاتی ههستت کرد کهویژدانت توزی ئاسووده بووه و کهمیک هیوریوه، وهره دیدهنیم، تا کهمیک باسی رابردوو بکهین. به چ مهعلوم من پهنجا ئهوهندهی تق و زیاتریش، گوناهکار نیم؟.

که بینی خەریکە دەگەریتەوە، بە نیگەرانیەوە لەسەرى رۆپشت:

- جارئ خوا حافيزت بي! برق، تق ئيشت ليره نييه...

كوليا ويستى بهگەل بابى بكەوى، بەلام مىرزادە پىيگوت:

- جارى وازى لنبينه، لهگه لى مه رق. ئه كينا مجينزى تيك ده چيت و ئه و خهياله خقشه ى لى ده شيوى!

ليزاڤيتا پروكوڤيفنا گوتى:

- راست دهکات! وازی لئ بینه! با جاری به تهنیا بئ، دوای نیو سه عاتیکی دی برق بق لای.

ليبديف، زاتى وهبهر خوّى نا و گوتى:

- بەدرىزايى تەمەن تەنيا يەك كەرەت رىدەكەرى پىاو ھەقىقەت بىزنەوى. ئەم قسانە خستيانە گريان.

ليزاڤيتا پروكوڤيفنا، له دەمى دايەوە و گوتى:

- ئەگەر ئەوەى دەربارەى تىق دەگوترى راسىت بى، تىقش ھىچىت لەو زياتر نىيە! تۆش لەو باشتر نىت!



بهره بهره، پهئی و هه لویستی میوانه کانی دهوری میرزاده، بهرانبه ربه یه کدی دهرده که وت. میرزاده، هه ستی به وه ده کرد که خانه واده ی یه یانچین، یانی خانم یه پانچین و کیژه کانی، زور دلسوزانه و پاستگویانه به خهمی ئه وه وه ن. بویه ده رفه تی هینا و به ویه پی پی گوتن، که به رله وه ی نه وان بین، ویپای نه خوشی خوی و دره نگی کاته که شه رته ما بووه، نه و پوژه بچیته دیده نیان. لیزا شیتا پروکو شیفنا، نیگایه کی پر حه قاره تی میوانه کانی کرد و به رسفی دایه وه که نیستاش نه چووه بچیت.

پتیتسن، وهکو خووی ههمیشه یی و ئاسانگیری خوّی، یهکسه و ههستاو، به و ئومیده ی (لیبدیف) ش چاوی لی بکات، بی قیلاکهی لیبدیف روّیشت، به لام لیبدیف ئهوهنده ی پیگوت که توّ بروّ وا منیش هاتم. قاریا که دهگه ل کیژهکاندا سهرگهرمی گفتوگو بوو، ههر لهوی مایهوه. ئه و و گانیا پرویشتنه کهی جهنه رالیان پی خوش بوو. گانیاش، کهمیک دوای پتیتسن ههستاو روّیشت. گانیا، له و ماوه کهمه دا، که له بانیژه که دا، دهگه ل مالباتی یه پانچینه کاندا به سه ری برد، حورمه تی خوّی گرتبو و، نیگاکانی لیزاقیتا پروکو قیفنا، که دووجار سه راپای به رنیگا دابو و، نه یان پهشوکاند بو و. پروکو قیفنا، که دووجار سه راپای به رنیگا دابو و، نه یان پهشوکاند بو و. ئه وانه ی که پیشتر ده یانناسی، یه کسه و ههستیان کرد که زوّر گوراوه. ئاگلایا به م هه لویسته ی وی زور خوش حال بو و.

ئاگلایا، به عادهتی ههمیشهیی خوّی که حهزی لهوه بوو قسان به خه لّکی ببریّت، لهناکاودا و بی ئهوهی رووی دهمی له کهسیّکی تایبهتی بیّت، به دهنگی بهرز پرسیی:

- ئەوە گاڤرىلا ئارداليونوفىچ بوو كە ھەنوكە چووە دەرى؟ خۆى نەبوو؟ مىرزادە بەرسىڤى دايەوە:
 - بەلىخ، خۆى بوو.
 - ئاكلايا كوتى:
 - خەرىك بوو نەيناسمەوە. زۆر گۆراۋە... لە جاران باشتر بوۋە. مىرزادە گوتى:
 - زۆرم پى خۆشە، كە بەر شىرەيە گۆرارە.



قاریا، به هاودهردییه کی ئاشکرا و خوشحالییه کی پهنهانه وه هه لی دایه:

- زۆر نەخۆش بوو.

لیزاقیتا پروکوقیفنا، به دهنگیکی توره و به نیمچه سهرسامییهکهوه پرسیی:

- چ شــتیکی باشــتر بــوه؟ ئهمــهت لــهکویوه دهر هینـا؟ ئـاخر باشتربوونهکهی کامهیه؟

کولیا، که هیشتا به دیار کورسییه که ی لیزافیتا پروکوفیفناوه و هستابوو، له پر هه نی دایه و گوتی:

- حەيف نىيە پياو ھەر (سوارچاكىكى لات *) نەبىت.

میرزاده (س) بهدهم پیکهنینهوه گوتی:

- منیش ههمان رهئیم ههیه.

ئادىلايد گوتى:

- منیش ههمان رهئیم ههیه.

خانم یهپانچین، سهرسام و توره نیگایه کی ههر دووکیانی کرد و گوتی:

- مەبەستتان لە (سوارچاكى لات) چىيە؟

كاتنك بينيى ئاگلايا سوور بووهوه، به تورهيى له سهرى رۆيشت:

- قسهی قور و بیمانا! ئهم 'سوارچاکه لاته' کییه؟

ئاگلايا، به تورەييەكى زۆرەۋە بەرسىقى دايەۋە:

- چما ئەمــه يەكــهم جــارە ئــهم مندالْــه نــهگريس و بەدفــهر، ئــهم دەسكەگولهى تۆ، قسـهى خەلكانى دى ھەلگىرىتەوە؟

ئاگلایا، زور جار توره دهبوو، زوو زوو هه ندهچوو، به نام توره بیه کهی، زیاتر له تورانی ساده و ساکاری مندال دهچوو. که پیاو به و حاله و ده ده ده بینی، پیکه نین ده گرت، جنه وی پیکه نینی خوی پی نه ده گیرا. ئیدی ئه م پیکه نینه به جاری ده هری ده کرد، چونکه سه ری له وه ده ر نه ده کرد که به چی پیده که ن و له دنی خویدا ده پیرسی: چون زات ده که به پیده که ن و له دنی خویدا ده پیرسی: چون زات ده که به پیده که ن به و پیبکه ن ن

ئهم جارهیان ههر دوو خوشکهکهی و میرزاده (س) یش پیکهنین، تهنانه تمیرزاده (لیون نیکولایوفیچ)ش ههرچهنده نازانین بن سوور



بووبووهوه! بزهیه کی بق کرد. کولیا که سهرکه و تبوو، پر به زار قاقای لیده دا. تاگلایا توره بوو، تهم تورهییه هینده ی دی جوانی کرد. نه و توره یی و نیگه رانییه ی که هه ستی پی کردن. هینده ی دی جوانیان کرد. تاگلایا له سه ری رویشت و گوتی:

- باشه ئهم کوره ههر ئهوه پیشهی نهبووه، ههمیشه ههر قسهکانی تقی هه لنهگیراوه ته وه؟

كوليا گوتى:

- من هیچم نهگوتووه، تهنیا قسهیه کی خیّتم دووباره کردووه ته وه نزیکه ی مانگی له وه پیش کاتی "دونکیشی ت دهخوینده وه به خیّت گوتت هیچ شتیک له اسوارچاکیکی لات اباشتر نییه. ههنگی نهمده زانی مهبهستت کییه: مهبهستت دونکیشی به فگینی پاقلو فیچه، یان که سیکی تره ابه لام به قسه کانتا دیار بوو که که سیکت مهبهسته و گهنگه شه و قسه یه کی زوریش له و باره یه وه کرا.

خانم پەپانچىن، بە تورەپى قسەكەي پىبرى:

- كورق، هەسىتدەكەم لە مەزەندەكانتا زىادەرۆيى دەكەى... زىادى پۆوە دەنەي.

كوليا بەرسىقى دايەوە:

- ههر من وا ده لنم؟ هه مووان وا ده لنن. توزی له مه پیش میرزاده (س) و ئادیلاید ئی قانو قنا و خه لکانیکی دیکه ش گوتیان که لایه نگری سوارچاکی لات ن. که واته ئه م سوارچاکه ههیه، من پیم وایه ئه گهر ئادیلاید ئی قانو قنا زوو پاشه کشه ی نه کردبا، له می شربو و ده مانزانی ئه و سوارچاکه لاته کییه.

ئادىلايد، بە يېكەنىنەرە يرسىيى:

- خەتاي من چىيە؟

- خەتاى تۆ ئەمەيە كە قەبوولت نەكرد پۆرترىتىكى ئەومان بۆ بكىشىت! ھەرچەندە ئاگلايا ئىقانوقنا تكاى لى كردىت كە ئەو كارە بكەيت و تەنانەت ھەموو تەنسىيلاتىكى وىنەكەى وەكو لاى خۆى تەسەورى كردبوو، بۆ شرۆقە كردىت، بىرت نايەت؟ بەلام تۆ نەتوپسىت...



- ئاخر كارى وا چۆن دەكريت، وينهى كيم بكيشايه؟ ئەو سوارچاكه لاتهى كه بۆ من باس كرا، پياويك بوو:

كەس چارەي نەبىنىبوو.

شهو و رۆژ كلاوخودى له سهر بوو.

دهبوا چ چاره و سیمایه کی بده می ؟ چیم وینه بکیشایه ؟ کلاو خود ؟ ده مامکی پولایین ؟ وینه ی که سیکی بی ده موچاوم بکیشایه ؟

خانم پهپانچين، به بيزارييهوه گوتى:

- ئەوە باسى چ دەكەن؟ ھىچ تىناگەم! ئەم كلاوخودو دەمامكە پۆلايىنە چىيە كە باسى دەكەن؟

به سیمایدا دیار بوو که دهزانیت مهبهست لهم سوارچاکه لاته کنیه (پیدهچوو، دهمیک بی له خهیالی خویدا دیاریی کردبیت.)

ئەوەى خانم يەپانچىنى پەست دەكرد، ئەو پەشۆكانە ئاشكرايە بوو كە بە سىماى مىرزادە لىون نىكولايوفىچەوە دىاربوو، بە جۆرى دەموچاوى سوور ھەلگەرابوو لە تۆ وايە مندالنكى دە سالانە. خانم يەپانچىن درىدەى دايى:

- ئـهم گهوجـه گهوج و شــۆخىبازىيە كــهى دەبــرىتەوە؟ چىرۆكــى ئــهم سوارچاكە لاتەم بۆ باس دەكەن يان نا؟ يانى ئەوەندە نەينىيەكى گەورەيە كە باس نەكرىت؟

ههموو، به جارئ له قاقای پیکهنینیان دا.

میرزاده (س) که به ئاشکرا حهزی دهکرد، بابهتهکه بگۆرێ، ههڵی دایه و گوتی:

- مەسسەلەكە، شىيعرىكى رووسىي عەنتىكەيە و ھىچى دى. شىيعرىكە نە سەرى ھەيە و نەبن، دەربارەى بابايەكى سىوارچاكى لاتە. نزىكەى مانگى لەوەپىش، ئىوارەيەك دواى شىنو، بەدەم گفتوگۆ و پىكەنىنەوە لە بابەتىك دەگەراين كە ئادىلايد بىكات بە تابلۆيەك. تۆ بە خۆت دەزانى، لە كۆنەوە دۆزىنەوەى بابەت بى تابلۆكانى ئادىلايىد بىووە بە ئەركى خانەرادەكە. يەكىكمان، لە بىرم نەماوە كى بوو، پىشىنيازى كىرد كە ئەم سىوارچاكە لاتە



بكات به تابلق و وينهى بكيشيت.

كوليا هاوارى كرد:

- بيرۆكەى ئاگلايا ئىقانوقنا بوو!

میرزاده (س) لهسهری رویشت و گوتی:

- دەبىت، بەلام من لە بىرم نەماوە. ئىدى ھەندىك گالتەيان بە بابەتەكە ھات و ھەندىكى دى گوتيان ھىچ شىتىك لەمە باشىتر نىيە، بابەتە ئەمما بابەت، بەلام دەبى گونجاوترىن دەموچاوى بۆ بىنە ھەلبراردن. ئىدى ھەموو كەوتىنە بىركردنەوە تا بزانىن لەنى دەموچاوى ئاشىناو دۆستەكانى خۆماندا دەموچاوى كى لەم بابەتە دىت، بەلام ھەرچى بىرمان كردەوەو، سەرمان ھىناو سەرمان برد، لەسەر دەموچاوى ھىچ كەسىتىك نەگىرساينەوە. ئەمە حال و حىكايەتەكە بوو. ئىدى نازانم بۆچى نىكولا ئارداليونوفىچ، لەم كاتەدا ئەو بابەتەى وەبىر ھاتووەتەوە. ئەو بابەتە بۆ ئەو كاتە خۆش بوو، بەلام ئىستا نە تامى ھەيە و نە بايەخ.

ليزاڤيتا پروكوڤيفنا، به تورهيي گوتي:

- چونکه ژیراو ژیر مانای ناخوشی تیایه. قسه یه کی به نیشوئیشه.

ئاگلایا، که زهوقی هاتبووهوه تایم و به تهواوهتی بهسهر خویدا زال بووبوو، لهناکاوا، به شیوهیه کی چاوه پواننه کراو، زور به جیددی گوتی:

- هەرگىز شتى وا نىيە؟ بە پىچەوانەوە، ئەوپەرى رىز و حورمەتى تىايە. بەگويرەى ھەنىدى قەرىنە و نىشانان لەوە دەچوو بە بلاوبوونەوەى زياترى ئەم چىرۆكە خۆشاحال بىت، كە ھەسىتى كىرد و بىنى نىگەرانى مىرزادە سات بە سات زياتر دەبىت، بە جارى ھاتە زەوق. لە كەيفان لە پىستى خۆى نەدەھىيورى.

- هەوەل جار وەكو شىنت پىدەكەنن و، پاشان باسى ئەوپەپى رىنزو حورمەت دەكەن! ئەمە شىنتاتيە يان رىنز و حورمەت؟ دەى پىنم بلنى، چۆن لەناكاوا ئەمەت بە بىراهات؟ پىنم بلنى ئەم رىنزو حورمەتەت لەكويوە بۆ ھات؟

ئاگلایا، به ههمان سهنگینی و ویقارهوه، بهرستی پرسیاره توندو



تیژهکهی دایهوه و گوتی:

- که باسی ریز و حورمهت دهکهم، لهبهر ئهوهیه ئهم قهسیدهیه باسی پیاویک دهکات که باوه ری به یهک ئایدیال ههیه و کویزانه ههموو ژیانی له قهبه لی ئهو ئایدیال و ئارمانجه کردووه. که شتی وا لهم سهردهمهی ئیمه دا یان له بنی نییه یان ئهگهر ههبی یهجگار کهمه. له قهسیدهکه دا دیار نییه که ئایدیالی سوارچاکه لاته که چییه، ئایدیاله کهی دیارینه کراوه، به لام بهئاشکرا دیاره که تهجهلی خهیالی خالیسه و جوانیی رووته، تهنانه تهم سوارچاکه شهیدا دله، له جیاتیی دهسمال، ته زبیحیک له ملی خقی ده ئالینی. راسته ئهم شیعره، رهمزیکی ههندی گونگ و نامه فهومی تیایه که بریتییه له حهرفین شیعره، رهمزیکی ههندی گونگ و نامه فهومی تیایه که بریتییه له حهرفین ثا. م. ب ** که لهسه رقه لغانه کهی نه خشینراوه.

کولیا، بۆی راست کردهوه و گوتی:

– " ئا. م.د

ئاكلايا، به تەشەرەوە گوتى:

- من حەز دەكەم بلایم 'ئا. م. ب' و ژیوانیش نابمهوه. بەھەرحال یاروی سوارچاکی لات، بەلایەوه گرینگ نییه دلبهرەکهی،خانمهکهی (سیدته) کنیه، چیدهکات، چ کارهیه. گرینگ ئەوەیه بهگهنی کردووه و ههنی براردووه، دلبهندی 'جوانیه پاک و خالیسهکهیهتی' و ههتا ههتایه کرنوشی بو دهبات، دهیپهرستی. شکوی ئهشقی ئهم سوارچاکه لاته لهوهدا بوو که ئهگهر ئهم دلبهرهی ئهو دواتر تهنانهت دهست بداته دزییش، ئهو ههر بهرهقانی لیدهکرد، باوهری پینی لهق نهدهبوو و شهره شمشیری لهسهر 'جوانییه خالیسهکهی' دهکرد. لهوه دهچی شاعیر ویستبیتی لهوینهیهکی دهگمهن و ئاوارتهدا چهمکی قوول و بهرین و پاکی ئهشقی سوارچاکی و ئهفلاتوونی بهرجهسته بکات، بهلام ئهم ئایدیاله لهلای 'سوارچاکه لاتهکه' نهک ههر بهوهدا بنهین که ئهم ههست و سوزه، که خوی له خویدا سهبرو بهوهدا بنهین که ئهم ههست و سوزه، که خوی له خویدا سهبرو بهوهدا بنهین که ئهم ههست و سوزی دهوی، گالته نییه، گالتهی بهوهدا بنهیکی زوری دهوی، ورهیه کی بهرزی دهوی، گالته نییه، گالتهی سهر

گەمۈە

دۆنكىشۆتىش، ئەم سوار چاكە لاتە دۆنكىشىۆتە، دونكىشىۆتىكى جدى نەك كۆمىدى. مىن لە سەرەتاوە لىلى نەدەگەيشىتم، نەك بىروھىزرى ئەوم بىق دەرك نەدەكرا، بەلكو گالتەشىم پىلى دەھات، بەلام ھەنوكە سوارچاكە لات) كەم خۆش دەوى، رىزى بويرى و ھەلوپسىتەكانى دەگرم.

ئاگلایا، قسمکهی خوی تهواو کرد. بیدهنگ بوو. ههرچهند تهمهشات دهکرد، زور زهحمه بوو بتوانی بزانی ئهو قسانهی بهجدی بوو یان سوعبه و رابواردن بوو.

خانم يەپانچين ھەلى دايە:

- بیگومان، ئهم سوارچاکه لاته ، ههرچهنده تو زورت به بویری و ههلویستهکانیا ههلدا، پیاویکی شهواک و گیل بووه، بهلام تو، کچهکهم محازهرهیه کی دوورودریژت پی گوتینه وه. پیم وایه بهخوتیش چاک بزانیت که باشت نهکرد، تو و ئهم وهعز دادانه یان نهگوتووه. ئه و شیعره چونه؟ ئهگهر لهبهرته بومی بخوینه وه. ههرچهنده به عهمراتم حهزم له شیعر نهکردووه، بهلام زور حهز دهکهم گویم لیی بی...

ههنگی که دیار بوو زور پهست و تورهیه، رووی کرده میرزاده لیون نیکولایوفیچ و گوتی: میرزاده بیزهجمهت تهجهمول بکه، حیلمت بی، حیلم و سهبر بو من و تو باشترین شته.

میرزادهویستی شتیک بلیّت، به لام له به رنیگه رانی و شپرزه یی خوّی، نهیتوانی تاقه وشه یه کیش بلیّت. ته نیا ناگلایا که ریّگه ی به خوّی دابوو نه و ههموو "وهعزخوانییه" بکات، به هیچ جوّری نه که ههر خوّی شیئو نه ده کرد. به لکو خوشحال و به که یفیش دیاربوو. له پر له جیّی خوّی هه ستا، ریّک به ههمان ویقار و سه نگ و رهنگی پیشووه وه. وه کو نه وه ی پیشوه خته خوّی بو خویندنه وهی نه و شیعرانه ناماده کردبیّت و چاوه روانی یه کیک بیّت ته کلیفی لی بکات. ریّک خوّی گهیانده ناوه راستی بانیژه که، له به رده میرزاده دا، که هیشتا له سه رکورسییه که ی خوّی دانیشتبوو، راوه ستا. همموو به سه رسامی ته مه شایان کرد.

میرزاده (س)، همه ر دوو خوشکه کهی ناگلایا، دایکی و همه موو



ئامادهبووان، لهم پرکینشییه مندالانهیه ی ئه ی که توزیک له حهد دهر چووبوو، نیگهران بوون، به لام به ناشکرا دیار بوو که ئاگلایا لهم پهفتار و زهمینه سازییه ی خوی، بو خویندنه وه ی شیعره که پازی و خوشحال بوو. لیزافیتا پروکوفیفنا به نیازبوو پنی لیبگریت و بیگه پینیته وه سهر جیگاکه ی خوی، به لام دهقاوده ق له و دهمه دا که ئاگلایا خهریک بوو دهست به خویندنه وه ی شیعره که بکات، دو و میوانی تازه، که به دهنگی به زر قسانیان دهکرد، له جاده که وه سهرکه و تن و خویان به بانیژه که دا کرد. میوانه کان جه نه رال ئیفان فیدوروفیچ یه پانچین بوو له گه ل کوریکی گهنجدا. هاتنی ئه وان، جوره سهرسامییه کی لای ئاماده بووان دروست کرد.

يەراويز:

* - "ههزارهمین سالیادی دامهزراندنی پووسیا...": ئهو پۆژهی هاوینی سالی ۱۸۹۲، که زنجیره ئاههنگیکی گهوره و بهشکوّی تیادا ساز کرا، ئهو پوژه بوو که ههزار سال به سهر چوونی میری یهکهم، پوریک، بو نوڤوگوردود، له سالی ۱۹۹۲دا تیهپپریبوو. ئهوسا مینیمونتیک بهو بونهیهوه دامهزرا، که تا ئیستا ماوه.

* - "سوارچاکی لات...": چامه یه کی پوشکینی شاعیره که له سالی ۱۸۳۰دا دای ناوه، له و چامه یه اباسی سوارچاکیکی سهده کانی نافین ده کات که مریه می پاکیزه ی کردوووه به خانمی نموونه یی و ئایدیالی خوی. * - سوار چاکه لاته که، ئه م سی پیته ی "ئا. م. د" کردبو و به دروشم و ئارمی خوی، که بریتیه له پیتی یه که می سی وشه ی لاتینی که به مانای (سلاو ئه ی دایکی خوا) دیت، به لام ئاگلایا پیتی "د'که ی گوری به "ب" که ده کاته پیتی یه که می مالباتی ناستاسیا فیلیپوفنا باراشکوفا. دوای توزیک به ئاشکرا پیتین "ن.ف.ب" جیی پیتین "ئا. م. ب" ده گرنه وه.

فدسنى حدوتهم

ئەو كورەي لەگەل جەنەرال يەپانچىندا بوو، گەنجىكى نزىكەي بىست و هەشت سال بوو. بالابەرزیکی چالاک و چەلەنگ، بە سەروسىما ورياو زیرهک بوو، دوو چاوی درشتی رهشی پیوه بوو که شوخ تهبعیان لندهباری. ئاگلایا، ههر ئاوریشی لی نهدایهوه، به شیوهیهکی جیلوهفروشانهی ئهوتووه له سهر خویندنهوهی شیعرهکه بهردهوام بوو، وهکو ئەوەى تەنيا چاوى له ميرزاده بى و رووى دەمى له كەس نەبى، تەنيا لەو نەبيت. ميرزاده، يەكسەر ھەستى كرد كە ئەم ماستە موويەكى تابیهتی تیایه، به لام هه رچونیک بوو هاتنی میوانه تازهکان کهمیک هیوری کردهوه. میرزاده، به دیتنی وان ناخیزیکی کرد و له دوورهوه سهری ریزی بق جەنبەرال دانەوانىد و بە ئامبارەي دەسىت تىپگەيانىد كى خوينىدنەوەي شیعرهکه به ئاگلایا نهبریت. ئەوجا چوو لەپشت كورسىپەكەى خۆپەوە وهستا، ئانىشكى چەپى دادايە سەر پشتى كورسىيەكە، تا بە متمانەيەكى زیاتر و پهریشانییه کی کهمتره وه، گوی له قهسیده که بگریت، نه ک به شیوه يـهكى كۆمىيدى بـه دانىشـتنەوە لـه قەنەفەكەيـدا نقـوم بېنـت. لىزاڤىتـا بروکو فیفناش، لهلای خویهوه دوو جاران به ناماژهی دهست و سهر دەستوورى به جووته ميوانه تازەكه دا كه له شوينى خۆيان بوەستن.

میرزاده، ههر له خووه، ههستی به جوره پیزو خوشهویستییه کی تایبهتی به رانبه رانبه کوره گهنجه کرد که دهگهل جهنه رالدا هاتبوو. به مهزهنده وای



بۆ چوو كە ئەمە ھەمان ئەو يەڭگىنى پاڭلوفىچ رادومسكىيەيە كە زۆرى لە بارەيەوە بىستبوو و چەند جارىخىش بىرى لىن كردببووەوە، بەلام ئەو جلوبەرگە مەدەنىيەى بەرى سەرى لىن شىنواندبوو، چونكە بىستبووى گوايە يەڭگىنى بافلوفىچ پياوىكى سوپاييە نەك مەدەنى «. بە درىزايى ماوەى شىيعر خويندنەوەكه، بزەيەكى تەوسامىز، ناو بە ناو بەسەر لىدىيەوە ھەلدەھات و زوو ئاوا دەبوو. كە لەوە دەچوو ئەوىش شىتىك لەمەر چىرۆك و سەربھوردى "سوارچاكە لاتەكە" بزانىت.

میرزاده به خوی گوت: 'لهگینه ههموو ئهمه زادهی خهیال بیّ.

به لام ناگلایا، باری دهروونی زور جیاواز بوو. نه و خونوینییه که له دهستبیکی خویندنه وهی چامه که وه نیشانی دهدا، نهما، گورا، بوو به سوزیکی مهنگ و ناویتهی مانای به یته شیعره کان بوو، نه وه نده به جوانی خویندییه وه، نه که هه ر روحی به به ر چامه که دا کرد، به لکو به جوری سه رنجی هه مووانی راکیشاو نیوه روک و مانای شیعره که ی به رجه سته کرد. که هه ندی له ناماده بووان، پاکانه یان بو خو نواندنه که ی سه ره تا ده هینایه و و ده یانگوت نه و هه موو خونوینی و جیلوه فروشییه، خوی له خویدد رید و حورمه تیکی زیره کانه ی کیژییه بو نه و چامه یه ی که خویندییه و ه

چاوانی دهدرهوشانهوه، دووجار، سووکه تهزوویه کی پیواری (نهدیار) حهماسه تئامیز، رووه دلرفین و جوانه کهی رووناک کردهوه.

ئەمەش ئەو بەيتانەيە كە خويندنيەوە:

رۆژى له رۆژان سوارچاكتكى هەژار كپ و كپ و ساده و بىدەنگ سىما خەمىن و رەنگزەرد بەلام روح پاك و دلاوەر خەونتكى بىنى زۆر كارى لە دل و دەروونى كرد



ئىدى لەو رۆژەوە تەمەشاى ژنانى تەرك كرد تا مردیش زاری له زارى ژن نەگەرا. لەجياتىي دەسمال تەزىئحتكى لە مل ئالاند. دەمامكىكى ئاسنىنى كرد شهوو رۆژ داى نەدەكەند. كلاوخوديكي لهسهر نا شەوق رۆژ داى نەدەكەند كەس سەروچاوى نەدەبىنى دلی تەرى خۆشەرىستىيەكى ياك بور بهئهمهک و وهفادار خۆى لە قەبەلى خەونەكەي كرد به خوینی خوی لهسهر قه لفانه کهی لهجياتيى ناوونيشان حەرفين 'ئا. م. د'ى نووسىبوو له بیابانی کاکی به کاکی دوورهدهستی فهلهستينا له كاتيكا پالەوانان، سوارچاكان، بە جۆشوخرۆشەوە دەچوونە مەيدانى شەر برووسكه ئاسا پهلاماريان دهدا ناوى مەحبوبەكانى خۆيان دەبرد یر بهزار، بهدهم هیرشهوه، هاواری کرد ئەى رووناكىي ئاسمان، ئەي رۆزاي پىرۆز! فريام كەوە، دەسىت بدە بالم



ئیدی بروسکه ئاسا پهلاماری دهدا سهری دژمنی دهپه راند. که بق شوینی خق ی گه رایه وه کونجی خه لوه تی گرت، وه کو رهبه نان ههمیشه بیده نگ، ههمیشه خهمین ژیا تا مه رگ، مهلی روحی ئازاد کرد خه لکی به شینتیان ناو ده برد.

کاتی میرزاده، دواتر، ئه و ساتانه ی بیر ده که و تنه وه، تا ماوه یه کی زور ده حه په سا، زوری له به رگرانبو و که وه لامی شهم پرسیاره ی پی نه ده د لازرایه وه: چون ده توانن هه ست و سوزیکی ئه وه نده ئاشکرا، ئه وه نده ره بی په رده، ئه وه نده زه ق و خراپ بکه ن؟ گومان له وه دا نه بو و که نه وه نده بی په رده، ئه وه نده زه ق و خراپ بکه ن؟ گومان له وه دا نه بو و که تانه و ته شهریک له ئارادایه، به لگه ی بی چه ند و چوونیشی ئه وه بو و: ئاگلایا به ده م خویند نه وه بو و: ئاگلایا به ده م خویند نه وه ی شیعره که وه، رینی به خوی دابو و پیتین (ئا. م. ب) بگوریت به پیتین (ن. ف. ب). میرزاده دلنیا بو و که به هه له دا نه چووه و به هه له گویی له و به یته نه بو وه و (پاشان دروستی شهم بیره ده رکه و ت)، به هه م دال تانه و ته شه ره که ی ئاگلایا – که بیگومان سوعبه تیکی به نیشوئیش و گه و جانه بو و – به ئانقه ست بو وه. "سوار چاکی لات" پیش ئه وه، مانگیک بو و، که و تبوه ه سه رزاری هه موویان و مایه ی سوعبه ت و مانگیک بو و، که و تبوه ه سه رزاری هه موویان و مایه ی سوعبه ت و پیکه نینیان بو و.

به لام کاتی میرزاده، دواتر بهم یاده وه رییانه دا چووه وه، گهیشته ئه و قهناعه تهی که تاگلایا ئهم پیتانهی ن. ف. ب نه که هه ربه غهره و تانه و تهداه و میداده و شیاده و به هیمنی و ئارامی و ساده یی و بیگه ردییه کی ئه و تو وه ئه دای کردن، که پیاو وا هه ست بکات که ئهم پیتانه له بنه ره تدا به شیک بوون له ده قی شیعره که.

به هـ هـ بدون، میرزاده، پاش ئه وهی گویی لـ ه چامه کـ ه بدون هه ستی بـ ه دلته نگییه کی ناخوش کرد. هه لبه تـ لیزا قیتا پروکو قیفنا هه ستی بـ ه گورینی



هەركە خويندنەوەى چامەكە تەواو بوو، خانم يەپانچين، لە ناخى دلەوە، بەوپەرى شەوقوزەوقەوە ھاوارى كرد:

- چەند جوان بوو! ئەمە شىعرى كېيە؟

ئادىلايد گوتى:

- هی پوشکینه دایکه.. حهیامان مهبه! کهس ههیه نهزانی هیی پوشکینه؟ لیزاقیتا پروکوقیفنا، به گلهیی و گازاندهوه گوتی:
- ئینسان دهگه ل ئیوهدا هیندهی دی گهوج و گهمژه دهبی! به راستی عهیبه! ههرکه گهراینهوه بو مال! نهم شیعرهی یوشکینم بدهنی!
 - پيم وايه هيچ شيعريكي (پوشكين)مان له مالهوه نييه.

ئەلكسىندرا گوتى:

- با! ئەوەنىدەى مىن لىه بىرم بىن، ھەمىشىه دوو بەرگى شىر و ورى شىعرەكانى ئەومان، لە مالەوە ھەبووە!
- ههر ئيستا، يهكيك بق شار بنيرن تا شيعرهكانى پوشكين بكريت. با ئەلكسى يان فيدور، يهكيكيان به يهكهم قيتار برقن. ئەلكسى بروات باشتره. ئاگلايا، وهره! ماچم بكه! ئافهرين شيعرهكهت زور جوان خويندهوه. به راستى ئافهرين!

ئەوسا، بە ئەسپايى و لە بن ليوانەوە لەسەرى رۆيشت:

- به لام ئهگهر مهبهستت ئهوه بووبی گالته بهو بکهی، من لهگهل ئهم رهفتاره تا نیم، چونکه لهم حاله دا باشتر وابوو شیعره که له بنی

گەمىزە

نهخوینیتهوه، لیم تیدهگهی؟ ئیستا برق، دوایی باسی دهکهین. درهنگه، لهمیژه لیره دانیشتوین.

لهم کاته دا، میرزاده، خیرهاتنی جهنه رال ئیفان فیدوروفیچ یه پانچینی کرد و (یه پانچین)یش یه فگینی پاقلوفیچ رادومسکی به میرزاده ناساند:

- من له ریکا تووشی بووم. تازه له قیتار دابهزیبوو و یه کسه ر چووبوو بو مالی خومان، له وینده ر پیان گوتبوو که من بو ئیره دیم و ههموو خانه واده که ش لیره ن...

يەقگىنى باقلوقىچ، قسەكەي بىبرى و گوتى:

- هەروەها زانىم كە تۆش لىرەيت و، من زۆر لەمىرە حەزم دەكرد نەك هەر تەعاروفت دەگەل بكەم، بەلكو دۆستايەتىشت بكەم. ئىدى لە دلى خۆما گوتم دەرفەتى لەمە باشترم بۆ ھەلناكەوى، با ئەم دەرفەتە لە دەست نەدەم... چ خىرتە! نەخۆشىيت؟ باوەر بكە ئىستا، تۆزى لەمە پىش زانىم نەساغى....

ليون نيكولايوفيج، بهدهم تهوقه كردنهوه گوتى:

- حالی حازر عهیبم نییه، حالم زوّر باشه، به دیدارت خوّشحالم، زوّر شیتم له بارهی توّه بیستوه، تهنانهت دهگهل میرزاده (س)شدا باسم کردویت.

بهدهم ئه و مجامه لانه وه، به گهرمی دهستی یه کتریان گوشی و چاویان له دور چاوی یه کدی بری. گفتوگویه که یان زوو به زوو گۆراو بوو به قسه و باسی گشتی. میرزاده ههستی کرد (ئیستا زوّر هه ستیار بووبوو، نه که هه هه هه شته دیاره کان، به لکو هه ستی به شته په نهانه کانیش ده کرد) هه موو ئاماده بووان، سه ریان له وه سوو رمابو و که یه قگینی باقلوفیچ جلی مه ده نی له به ره خاکی سوپایی ... هه لبه ته مکاره خوّی له خوّیدا ئه وه ی ده گه یاند که ده بی رووداوی کی گرینگ پیشه اتبیت. ئادیلاید و ئه لکسندرا، حایر و سه رسام که و تنه پرسیاری هوّی ئه مکاره. یانی بوّچی جلی مه ده نی له به رکردووه. میرزاده (س) که خزمی رادومسکی بوو، نیگه رانییه کی زوّری پیّوه دیار بوو. جه نه رال، به راده یه کی شپرزه بوو که نیگه رانییه کی زوّری پیّوه دیار بوو. جه نه رال، به راده یه کی شپرزه بوو



دەنگى دەلەرزى. تەنيا ئاگلايا زۆر ھىندى و ھىنمان بوو، وەك دەلىن مىنشى مىوان نەبوو. بە كونجكاوى نىگايەكى يەقگىنى باقلوفىچى كرد، لە تۆ وايە گەرەكيەتى بزانى ئاخۆ جلكى مەدەنىي زياتر لى دىنت يان جلكى سوپايى، بەلام دواى تۆزىك رووى وەر گىرا و ھەر تەمەشاشى نەكردەوە. (لىزاقىتا پروكوڤيفنا)ش، ھەرچەندە جۆرە نىگەرانىيەكى، پىوە دىاربوو، بەلام ھىچ پرسىيارىكى لى نەكرد. مىرزادە، ھەستى كرد كە خانم يەپانچىن، كەمىك دەگەل يەقگىنى پاقلوفىچدا ساردە.

- به راستی زور سهرم سوور ما، کاتی له پترسبورگ، به جلکی مهدهنییه وه دیتم، به راده یه کسهرم سوور ما که باوه رم به چاوی خوم نهده کرد. له دلّی خودا گوتم ئهم گورانه کوتوپره چییه؟ ئهمه چ مهته ل و لهگهزیکه! خو ئه و به خوی ده یگوت په له کردن باش نییه، په له کردن کاری شهنانه.

لبه کنوی ئه و قسانه دا ده رباره ی ئه و مهسه له یه، ئه وه ده رکه وت که یه فتینی پاقلوقیچ، ده منی بو و باسنی ئه وه ی کردبو و که به نیازه واز له خزمه تی سوپایی بینی، به لام که ده هاته سه رئه و باسه، ئه وه نده به لامسه رلایی باسی ده کرد که که س با وه ری پینه ده کرد. ئیدی عاده تی وابو و به شنوخییه کی ئه و تو وه باسنی مه سه له ین جیددی ده کرد، که خه لکی نه یانده زانی با وه ری پیبکه ن یان نا، به تاییه تی ئه و جارانه ی که خوی ویستبای خه لکی چه واشه بکات و بیانخانه گومان و دو و دلیه و ه.

يەقكىنى پاقلوقىچ، بەدەم بزەيەكەوە گوتى:

- به لام تا ماوهیه ک واز له خزمه تی سوپایی دینم، بق چهند مانگیک، ئهوپه په کهی بق ماوه ی سالیک.

جەنەرال، بەوپەرى گەرموگورى گوتى:

- به لام، ئەوەندەى من ئاگادارم، ئەوەندەى من ئاگام لـ كاروبارت ھەيە، يۆرسىتى بەمە نەدەكرد.

گەمۇھ

- به لام لهسهر قسهی تق، گهرهکمه سهریکی مولکهکانم بدهم، ئهدی به خقت پیت نهگوتم؟ ویرای ئهمهش نیازی سهفهریکی ههندهرانم ههیه...

زوو به زوو رینرهوی گفتوگوکان گورا، به لام له وه ده چوو میرزاده، گیروده ی نیگه رانی و بیئو قرهییه کی دژوار بیت و نهیده زانی هویه که ی چییه. یه فگینی با قلو قیچ رادومسکی، چووه لای ئاگلایاوه و گوتی:

- چيپه ههمديس باسي 'سوارچاكه لاتهكه' هاتووهتهوه گۆرىخ؟.

میرزاده، سهری لهوه سهوریما که بینی، ئاگلایها به نیگایهکی په سهرسامی و پرسیارئامیز جوابی یارقی دایهوه، له تق وایه، به زمانی نیگا پیی دهلیّت قهت روّژی له روّژان، مهسهلهی (سهوارچاکه لاتهکه)، بابهتی باسی نیوان نهواه و تیناگات بق نهو پرسیارهی لی دهکات؟

کولیا، هیشت هه گهنگهشه ی ده که لیزافیت پراکو فیفنادا ده کرد و ده یگوته وه:

- ئیستا درهنگه، زوّر درهنگه، وهختی ئهوه نهماوه که کهسیک بو شار بنیردریّت تا کتیّبی پوشکین، بکریّت. سی ههزار جارم گوت که زوّر درهنگه! یه فگینی پاقلو قیچ، به هه شتاو له ئاگلایا دوور که و ته و گوتی:
- راست دهکات... درهنگه... تا دهگهیته شار، دوکان و بازاری پترسبۆرگ داده خرین.

هەنگى تەمەشاى سەعاتەكەى كرد و گوتى:

- وا سەعات نۆيە.

ئادىلايد گوتى:

- که تا ئیستا بهبی کتیب هه لمان کردووه ده شتوانین تاسبه ی چاوه روان مکه بن.

كولياش كوتى:

- ئەمسە جگسە لەوەى كسە بايەخسدانى زۆر بسە ئسەدەبيات، بسۆ كۆمەلگسەى خانەدان و ئەرستۆكرات، زۆر پەسند نىيە. ھەز دەكەن لە يەقگىنى پاقلوقىچ بېرسىن. بۆ نموونە پىلو گالىسكەيەكى زەردى، پىچكە سىوورى ھەبىت، زۆر دىارتر و باشترە لە كتىپ.



ئادىلايد، ھەلى دايە و كوتى:

- كوليا، ديسان خەرىكى قسەى ناو كتيبان دەلىيتەوە!

يەقكىنى باقلوقىچ كوتى:

- راسته ههرچییهک ده لیّت، له کتیبانه وه وه ری گرتووه، ده توانی چه ندین لاپه رهی وه رگیراو له گو قارین ره خنه بیه وه، له به ربینیه وه، من ده میّکه ئه مه له نیکولای ئاردالیونوفیچ که شف کردووه و زوریشم پی خوشه، به لام ئه م جاره یان قسه که ی له کتیبانه وه وه رنه گرتبوو، به لکو مه به ستی گالیسکه زهرده پیچکه سووره کانی منه، به لام حه زده که م ئه وه تی بلیم که ئه و گالیسکه یه م گوریوه، بویه ئه و قسانه ت کون بووه، کاتی به سه رچووه.

میرزاده، بهوردی گویّی له قسه کانی رادومسکی دهگرت، زوّری پیخوش بوو که دهیبینی گهنجیّکی خوش رهفتارو خاکی و بی هه وا و رووخوشه، بهتاییه تی که دهیبینی له وه لامی تانه و تهشه ره که ی کولیادا، به زمانیّکی میانره وی دوستانه ده دوی.

لیزاقیتا پروکوقیقنا، له قیرای کچی لیبدیفی، که له پریکا، به باوهشی کتیبی ئهستووری، تازه بهرگ کراوهوه له بهردهمیا وهستا، پرسیی:

- ئەمانە چىن؟

قيرا، بەرسىقى دايەرە و گوتى:

- پوشىكىنە، پوشىكىنى شاعىرى خۆمان. بابم فەرمووى پىشىكەش بە تۆيان بكەم.

ليزاڤيتا يروكوڤيڤنا به سهرسامي يرسي:

- چۆن؟ ماقووله؟

ليبديف، له پشت كيژهكه يه وه دهر كه و ت و گوتى:

- نا، نا دیاری و پیشکهش نیه! ناتوانم شتی وا بکهم! به لکو به نرخه کهی خوی پیتی ده فروشمه وه. نهمه کو به رههمه کانی پوشکینه، که له سهر نهرکی بنه ماله ی خومان چاپ کراوه، چاپی ناننکوفه * که له بازارا نهماوه و دهست ناکه وی. جا من به نرخه که ی خوی، ویرای جیاوازی



نرخى ئىستا لەگەل ئەوسادا، دەتىدەمى، تا تىنويەتى ھەسىتى بىگەرد و ناسىكى ئەدەبى و ئەدەبدۆستى جەنابتان بشكىنى.

- زور باشه، ئهگهر بیانفروشیت مهمنوون دهبم. دلنیابه لهم سهودایهدا زهره ناکهیت، بهلام واز لهم لیبوکبازی و پروبینییه بینه!... بیستوومه که تق پیاویکی خوینهوار و ئههلی کتیبی، زور باشه، دوایی، پوژیک لهم بارهیهوه قسان دهکهین. دهتوانی به خوت ئهمانهم بو بینی؟

لىبدىف، بەوپەرى رووپامايى و مەراييەوە گوتى:

- بەوپەرى شانازىيەرە...

ههنگی کتیبه کانی له دهست کیژه کهی وهر گرت.

خانم یهپانچین، چاوی برییه دور چاوانی لیبدیف و گوتی:

- دهیسا باشه. بۆمیان بینه. ئیدی به شانازی یان بی شانازی بی، بیانهینه. وریابه کتیبهکان ون نهکهیت، به لام به مهرجی تا بهر دهرگا بینی، بوت نییه بینته ژوورهوه، چونکه به نیازنیم ئهمرق پیشوازیت بکهم، به لام ئهگهر قیرای کچت دهیهوی بیان هینی، ئهوا یهکسهر بینیره، چونکه زورم چووهته دلهوه.

قیرا، بهبی سهبری به بابی گوت:

بق ناچی بهدهنگ ئهوانهوه که لهوینندهر چاوه پوانن؟ ئهگهر پیسان نهدهیت، به خورتیش بی دینه ژوورهوه. گویت لی نییه چ ژاوه ژاویکیان ناوه تهوه!

ئەوسىا، روو لە مىرزادە كە كلاوەكەي داكەندبوو، گوتى:

- لیون نیکولایوفیچ، چوار کهس، ماوهیهکه له بهر مالهکهتدا چاوه پوانت دهکهن، سهبریان سواوه و کردوویانه به دهنگه دهنگ، چونکه بابم پییان نادات وهژوور بکهون و بینه دیدهنیت.

میرزاده، لنی پرسی:

- نازانى ئەو ميوانانە كين؟

- دەلىن كاريان پىت ھەيە. لەو كەسانەن ئەگەر ئىسىتاش رى نەدرىن بىنە دوردەوه، لارىيان نىيە لە جادەدا يەخەت بگرن.



جا مەسلەھەت لەوەدايە ليون نيكولايوفيچ، ئيستا بيان بينيت و له كۆل خۆتيان بكەيتەوە. گاڤريلا ئارداليونوڤيچ و پتيتسان يەك سامعاتە لله بەردەرگا خەريكن قسەيان دەگەل دەكەن، بەلام فايدەى نييە، قسە نابيستن و نابيستن!

ليبديف، بهدهم دهستبادانهوه گوتى:

- ئەوە كورەكـەى باقلىشــچوفە، كـورى باقلىشــچوفە! ھىـى ئەوە نىيــه بىنشوازى بكرىنت... ئەوانە خەلكانىكن شايىسىتەى ئەوە نىن گويىان لىبگرى. بەلى مىرزادەى پايەبەرز! پىويسىت ناكا خۆت ئەزيەت بدەيت و بىانبىنى، بەلى، شايىسىتەى ئەوە نىن...

میرزاده، بهوپهری شپرزهیی هاواری کرد:

- كورى پاڤليشىچوف! پەنا بە خوا!... دەزانىم كە... بەلام خۆ مىن ئەو مەسەلەيەم بە گاڤرىلا ئارداليونوڤىچ سىپاردبوو. تۆزى لەمەپىش خۆى پىيى گوتم كە...

لهم کاته دا گافریلا ئاردالیونوفیچ له شوقه کهی میرزاده و ه ده رکه و ت و خوی به بانیژه که دا کرد، پتیتسن به دوویدا هات. له ژووره کهی ته نیشته و ده ده که ده هات، ده نگی به رزی جه نه رال ئیفولگین له ناو چه ندین ده نگی دیکه دا دیار بوو. کولیا به هه شتاو به ره و سه متی ده نگه کان رویشت.

يەقكىنى باقلوقىچ، بە دەنكى بەرز كوتى:

- گۆلمەزەكە خۆش بوو!

میرزاده، له دڵی خویدا گوتی: 'کهواته ئهم دهزانی مهسهلهکه چییه!'.

جهنهرال ئیشان فیدوروفیچ، که به کونجکاوی، تهمهشای تیکرای ئامادهبووانی دهکرد و دهیزانی که تهنیا ئهو لهم حیکایه تازهیه بیتاگایه، بهسهرسامی پرسی:

- كورى پاڤلىشىچوف؟ نۆبەتى ئەم قەوانەيە، پاڤلىشىچۆف كورى واى لەكوى بوو؟

ئەم مەسەلەيە ھەموويانى ھاروژاند. ميرزادە، ھەرچەندە سەرى دينا و

سهری دهبرد، نهیدهزانی، ئهم مهسهلهیه که تهنیا پهیوهندیی بهوهوه ههبوو، بۆچی بهو جۆره ههموو ئامادهبووانی هاروژاندووه.

ئاگلایا، به کاوه خن چوو به لای میرزاده وه و به په پی ویقارو جدیه وه گوتی:

- باشترین شت ئهوهیه، ههر ئیستا به خوت و به بهرچاوی ههموومانهوه، به شایهدی ههموومان ئهم مهسههیه یهکلایی بکهیتهوه. ئهمانه به نیازن لهکهدارت بکهن، عهیبدارت بکهن، میرزاده. تو دهبی حهقانیهت و پاکیی خوت بهتهواوهتی بسهلمینی. من دهزانم، که ئهمهت لی دهوهشینتهوه و لهدهستت دی و له کانگای دلهوه و پیشوهخته بهمه خوشحال دهبم.

خانم يەپانچىن ھەلى دايە:

- منیش حهز دهکهم که سنووریک بن ئهم ئیدیعا قیزهونه دابنریت! میرزاده، هیچ خاتریان مهگره، حهز دهکهم زوّر توندبی لهگه لیاندا، بیانکهیت به پهندو عیبرهت! تاقه تی بیستنی ئهم قسه و قسه لوّکانهم نهماوه، شه پی زوّرم لهسه ر تو کردووه. باشتر وایه بیان بینی. بانگیان بکه تا ئیمه لیرهین، با بینه ژوورهوه. تهگبیرهکهی ئاگلایا تهگبیریکی باشه.

ههنگی رووی کرده میرزاده (س) و پرسیی:

- میرزاده، تق هیچت لهمه و نهم مهسهلهیه بیستووه؟ میرزاده "س" بهرستی دایهوه:

- به لنى، بيستوومه، له مالى ئيوه بيستوومه. ئهلههقى حهز دهكهم ئهو گهنجانه ببينم. ئهمانه نههليستين *، وا نييه؟

لیبدیف، که به جۆری هه لچووبوو، خهریک بوو دهلهرزی، هه نگاویک هاته پیشه وه و گوتی:

- نا، یانی نههلیستی تهواو نین، ئهمانه گروپیکی دیکهن، جیاوازن. خوشکهزاکهم ده لی لیه نههلیستییه کان توند پهوترن. ئیعتراف به نههلیستییه کان ناکهن. قوربان، ئهگهر تق وا بزانیت، له حوزوری تقدا شهرم ده کهن یان لیت ده ترسن، خهیالت خاوه، ئهوانه نه له کهس ده ترسن، نه



به لام میرزاده میشکین که ههستا بوو، ده رگا له و میوانانه بکاته وه، به دهم زهر ده خه نه یه که وه گوتی:

- لیبدیف، تق زقری پیوه دهنهی، غهدریان لیدهکهی، نهههقییان دهرههق دهکهی. راسته خوشکهزاکهت زقری ئهزیهت داوی، رهنجاندووتی. لیزاقیتا پروکوقیقنا تق باوه ری پیمه که. دلنیا به خه لکانی وه کو گورسکی و دانیلوف، حاله تی ریزپه رو ئاوارته ن، به لام ئهم گهنجانه... ته نیا به هه له دا چوون و هیچی دی!... به همهرحال حهز ناکهم لیره و له حوزوری همهمووتاندا قسهیان ده گه ل بکهم. بمبوره لیزاقیتا پروکوقیقنا من له به خاتری تق ده یان هینمه ئیره، ته عاروفیکتان پی ده کهم و پاشان له گه لیاندا ده رد ده چم و بق شوینیکی دیکه یان ده بهم. فه رموون به ریزینه!...

به لام میرزاده، بیرقکه یه کی دی دهیئازاراند (ئهزیه تی دهدا). له دلّی خقیدا دهیپرسی، نهبادا ئهم سیناریقیه له لایه ن که سیکه و بق ئهم سهعاته و بق ئهم مهجلیسه ئاماده کرابی، تا له حوزوری ئهم ههموو شایه ده دا، عهیبدار



ببینت؟ به لام له سه رئه م "گومانه ئه هریمه نیه! " زوری سه رکونه ی خوی کرد، بینه ندازه خه مبار بوو. هه ستی ده کرد ئه گهر که سینک په ی به و هزرین و بیره ی به رین به رین به ته ریقی و شه رمه زاریدا بمرینت! له و کاته دا میوانه کان وه ژوورکه و تن، له ناخی دله وه ئاماده بوو، له باری ئه خلاقییه وه، خوی له هه رهم و فه وانه ی ده و روبه ری به کمتر بزانینت.

پینج کهس وه ژوور که و تن: چواریان تازه بوون و، جه نه رال ئیفولگینش له دوایانه وه بوو که یه جگار په ست و توره و له حالی جنیودانا بوو. میرزاده به دهم بزهیه که وه و له دلی خویدا گوتی: 'بیگومان ئه و لایه نگری منه!' کولیا که له گه ل هیپولیتدا، که یه کیک بوو له گروپه که، سه رگه رمی قسان بوو، ده گه ل ئه وانی دیدا خوی به بانیژه که دا کرد. هیپولیت به سیمایه کی ته وسامیزدوه، گویی لیده گرت.

میرزاده، خولکی میوانه تازهکانی کرد که دانیشن. به پادهیه گهنج و تازه سال بوون، که پهچاوکردنی ئه و ههموو تهشریفاته سهباره به بهوان، جینی سهرسووپرمان بوو. کاتی ئیشان فیدوروفیچ چاوی بهم گهنجه تازه بالقانه کهوت – که هیچی لهمه په ئهم مهسه تازهیه تهدهزانی و کهم و زفر سهری لی دهر نهدهکرد – زفر توپه و پهست بوو، ئهگهر لهبهر خاتری ژنهکهی نهبا، که بایهخیکی یهجگار زفرو نالوژیکی به کاروبارهکانی میرزاده دهدا، بیگومان زفر توپه دهبوو و لهوه بوو مهجلیسه که جی بیشی، میرزاده دهدا، بیگومان زفر توپه دهبو و لهوه بوو مهجلیسه که جی بیشی، بهلام چ لهبهر کونجکاوی و چ بهو نیازه ی دهوریکی خیر ببینی و بتوانی کومهکی بی نهیشت، بهلام کاتی جهنهرال خزمهتیک بکات یان بهلای کهمه و به زهبری دهسه لات و ههیبه تی خفیه و خزمهتیک بکات، دانیشت و کوپهکهی جی نهیشت، به لام کاتی جهنهرال نیشولگین وهژوور کهوت و له دوروه و کپنوشی بی برد، جاریکی دی توپه ی کرده و ه، دهموچاوی به یه کاداو برؤکانی و یک هینانه و و قهراری دا، ههرچونی بووه بیدهنگ بیت و تاقه وشهیه کی له زار نهیه ته دهر.

لەنيى چوار ميوانە گەنجەكاندا، پياويك ھەبوو نزيكەى سى سىالىك دەبوو. ئەمە ھەمان ئەو ملازمە دەركىراوە بوو كە ئەندامى گروپەكەى روگوژين بوو، ھەمان ئەو بۆكسىبازەى كە خۆى ھەلدەكىشاو بەوە دەفشى كە كاتى



خوی ههر کهسیک داوای کومهکی لی کردبا، له یهک جی، یازده روبلی به جاری دهدایه. دیار بوو که وهکو دوستی گیانی به گیانی، وهکو پشت و پشتیوان و هاندهر، وهکو بههاناوه چوون له کاتی پیویستدا، بهگهل ئهو گرویه کهوتبوو. له ناو سییانه کهی دیدا، گهنجیک له پیشی پیشهوه بوو که رۆلئى ھەرە كەورەي دەبىنى و، كورى ياقلىشىچوف يان يىدەگوت، بەلام خۆى، خۆى بە ناوى " ئانتىپ بۆردوفسىكى پەۋە بەخەلكى دەناساند. ئەمە گهنجیکی مووزهردی، سورفلی، دهموچاو زیپکاوی بوو، دهستی جلی هه ژارانهی چلکنی لهبهر بوو، پالتؤکهی ئهوه نده چلکن بوو، سهری قۆلەكانى لە چلكا دەبرىقانەرە. ئىلەكىكى چلكنى لەبەر بور، دوگمەكانى لە ژیرهوه تا بن ملی داخستبوو، دیار بوو له ژیرهوه کراسی لهبهر نییه، دەسمالىّكى ئاورىشىمى رەشى چلكنى لەملى ئالاند بوو، كە وەكو يەت لوول بووبوو، دەستەكانى نەشىقردرا بوون، نىگاى تىكەلەپەك بوو لە ساوپلكەپى و ويقار، باريكهلهيه كي مهيله و درير بوو، لهوه دهچوو ههر بيست و دوو سالان بنت. هيچ نيشانهيه كي تهوس يان هزرين به سيمايه وه ديار نهبوو. پیاو تهنیا ئهوهی لهم سیمایهدا دهخویندهوه که بهناشکرا خوی به مهزلووم و غەدرلىكراو دەزانى، دەمودووى شەرانى بوو، قسىەكردنى بەپەلە بوو، بە جۆرى وشەكانى دەدركاند لە تۆ واپە زمانى گرانە يان كەسىكى بيانيە، لە كاتتكا بابهل باب رووس بوو.

ئه و خوشکه زایه ی (لیبدیف)یشی ده گه ل بوو، که خوینه ران پیشتر ناویان بیستووه. (هیپولیت)یشی له گه ل بوو. ئه م هیپولیت گه نجینکی مندالکاری تهمه ن هه قده هه ژده سال بوو. زیره کی به سه روسیمایه وه دیار بوو، به لام هه میشه گژرو خه فه تبار، شوینه واری نه خوشییه کی ترسناکی پیوه دیار بوو، باریک و بنیس و له رولاواز پیستی به سه ر ئیسکییه وه هیشک بووبوو، بوو، باریک و بنیس و له رولاواز پیستی به سه ر ئیسکییه وه هیشک بووبوو، رهنگی زهرده ، چاوه کانی گه ش و پرشنگدار بوون، دوو په له ی سوور به سه ر گوناکانیه وه بوون، به رده وام ده کوکی، به زه حمه تقسه ی بو ده کراو هه ناسه ی بو ده درا. دیار بوو که نه خوشی ده رده و سیل، که سیره ی کردبوو. که ته مه شات کردبا، ده تگوت ده رده داریکه و سیل، که سیره ی کردبوو. که ته مه شات کردبا، ده تگوت



ئەوپەرى دوو يان سىن ھەفتەى دى دەۋى. زۆر شەكەت و ماندوو ديار بوو، ھەركەوەۋوور كەوت، بەر لەوانى دى خۆى دا بە كۆلى كورسىيەكدا.

هاوریکانی دیکهی بهجوّرهویقارو ههیبهتیکهوهوه ژوورکهوتن، کهمیک شپرزه و پهشوّکاو دیاربوون، پیدهچوو خهمی ئهوهیان بی، کاری نهکهن که عهیبداربن و ئابروویان بچیّت، بوّیه خوّیان قبورس دهگرت. ئهم ههلّویسته ریّک پیچهوانهی ئهو دهنگویانه بوو که گوایه ئهوانه گالتهیان به ههموو دابونهریتیکی کومهلایهتی و خووخدهیه کی دنیایی بیفایده و هیچ دیت و هیچ شتیکیان بهلاوه گرینگ نییه تهنیا بهرژهوهندی خوّیان نهبیّت.

- " كورهكهى باڤليشچوف"، به نيازى خۆناساندن، له بن ليوانهوه گوتى:
 - ئانتىپ بۆردۆقسكى.

خوشکهزاکهی 'لیبدیف'ش، به زمانیکی پهوان و پوون وهکو ئهوهی شانازی به و ناوهوه بکات، خوی ناساند و گوتی:

- فلاديمير دوكتور نكق.
- مولازمه تروّكراوهكه خوّى ناساندو له بن ليوانهوه گوتي:
 - كىللەر.
 - دوا ئەندامى گروپە تازەكە، بە دەنگىكى زىقن گوتى:
 - هيپوليت تيرنتيف.

ئەنجام هـەموويان بـەريز لەھەنبـەر ميـرزادەدا رۆنيشـتن. پـاش ئەوەى خۆيان ناساند و له خۆناساندن بوونەوە، هـەموو روويان گرژ كرد، وەكو خۆ نواندن، كلاوەكانيان ئەم دەست و ئەو دەست پى دەكرد. هـەموو هـەر ئامـادەى قسـەكردن بـوون، كـەچى هيچيان نـەدەگوت، لـە تـۆ وايـه لـه بيرى ئەوەدان بلين: 'نا، قوربان، ئەگەر بەتەماى فريومان بدەيت، كلاومان لـه سـەر بنـەى، خـەيالت خـاوە!' پيـاو واى هەسـتدەكرد، هەركـه يەكـەم وشـه لـه زارى يەكىكىانەوە دەر بـى، ئيدى سـەرى قسـان دەكريتەوە و هـەموو بـەجاريك و لـە هـەمان كاتا دىنە قسـه و چەندى بتوانن قسـان به يەكدى دەبرن! .



پەراويز:

- * 'یەڭگىنى پاقلوفىچ، پیاویكى سوپاییە نەك مەدەنى...': سوپاییان بۆیان نەبوو جلكى مەدەنىي لەبەر بكەن، تەنیا بۆ سەفەرى ھەندەران نەبیت.
- * 'چاپی ئاننکوف...: یهکیکه له چاپه ههوه لینه کانی کاره کانی پوشکینی شیاعیری گهوره، که ئا. ئاننکوف لهنیوان سالانی ۱۸۵۵ ۱۸۵۷ دا بالاوی کردووه ته وه.
- * نههلیستی....: ئهم زاراوهیه که دهلین تورگینیف یهکهم جار بهکاری هیناوه، هیشتا تازه و ناباو بوو.
- * 'بۆتى ساغ بكەنەوە كە پوشىكىن ناكاتە ھىچ و بە كەلكى ھىچ نايەت...' ئاماۋەيە بۆ ئەو مشىت ومرە رەخنەييانەى كە لە سالى ١٨٦٥دا بەرپا بوو، لەو مشتومرانەدا رەخنەگرى نەھلىسىتى بىساروف، شىعرى بە جارى سووك كرد و ھىرشىكى زۆر توندى كردە سەر پوشكىن.
- * قیتولدگورسکی: قوتابیه کی هه ژده سالانی قوتابخانه ی وه رزش بوو که له سالی ۱۸۲۸دا له شاری تامبوّف، شه ش که سی له مالباتی ژیمارینی بازرگان کوشت. له دادگادا هنی ئه م تاوانه ی بن کاریگه ربی نه هلیزم گه رانده وه.
- * دانیلوف: کهسیکی بکور بیوو، دادگایه که و زهمانه دا ۱۸٦٦ ۱۸۵۷ دهنگدانه و همانه دا زوری لیکه و ته و تابیه کی نوزده سالان بوو، سوو تخوریکی به ناوی پوپوف، له گه ل خزمه تکاره که یدا کوشت. هه لبه ته دزی کوشتنی، به لام له دادگادا گوتی له سهر بیروباوه پی سیاسی کوشتوونی، نه نجام به حه وت سال زندانی حوکم درا.

فدسنى هدشتهم

میرزاده بهم جۆره کهوته قسان:

- به ریزان، من چاوه روانی ئه وه نه بووم هیچ یه کیک له ئیوه بدینم! تاکو ئه مروّکه ش نه ساغ بووم، به لام سه باره ت به مه سه له که ی تو (رووی ده می له ئانتیب بوردو فسکی بوو) نزیکه ی مانگیک ده بیت به (گافریلا ئاردالیونوفیچ)م سپاردووه و کاتی خویشی پیم گوتوویت. به هه رحال، من لاریم له وه نییه به خوّم باسی مه سه له که تان ده گه ل بکه م. هه لبه ته به خوّیان ده زانن که باسی ئه م مه سه له یه ئیستاو به مدره نگوه خته ... من پیشنیاز ده که م به مهرجی دریژه نه کیشیت، پیکه وه بچینه ژووریکی دیکه ... چونکه حالی حازر کومه لیک دوست و براده رهاتوونه ته دیده نی و سه ردانم، تکاموایه که باوه ربکه ن...

خوشکهزایه کهی لیبدیف، بی ئهوهی دهنگ بهرز بکاتهوه، به زمانیکی رهق و لؤمه ئامیزهوه گوتی:

- ئیمه ههقمان نییه، خوای دهکرد دوستی دنیات له کن دهبوو، به لام خو دهتتوانی رهفتاریکی ماقوولترت دهگهل ئیمهدا بکردایه، ههر نهبی ئهدهب و نهزاکسهتی بنوینی، نهک سهعاتیک له پاکهنه مالهکهتدا بسهدهم چاوهروانییه وه رامان بگریت.

ههرکـه خوشـکهزاکهی لیبدیف ئه وقسـهیهی کـرد، لـهپر ئانتیـپ بوردوفسکی، دهمی کرایه و و به و پهری هه لچوونه و گوتی:

- وایه... هه لبه ته... منیش... تهمه شاکهن، میران چون رهفتار ده کهن!

راسته تق میر و میرزادهی!... به لام من نق که ری تق نیم! به لام من ... من ... به دهم ئه و قسانه وه لیتوی ته ته له ی ده کرد، له توره بیدا لیتوی ده له رزی، که فی ده پرژاند، هینده به له زقسانی ده کرد، دوای ده و شه یه که که س تیی نه ده گهیشت چ ده لیت.

هیپولیت، به دهنگیکی تیژ و ناخوش گوتی:

- به لني، ئهمه داب و سوخهتي ميرانه!

يارۆى بۆكسىباز (بۆكسۆر)، پرتە پرتىكى لىوە ھات:

- ئەگەر ئەم رەفتارە دەگەل مندا بكرايە، يانى ئەگەر ئەم رەفتارە راستەوخق دەگەل مندا بكرايە نەك دەگەل بوردوفسكى، دەمزانى كە...

میرزاده گوتی:

- بەرىزىنە باوەربكەن، تاقە يەك دەقىقەيە كە زانيومە ئىدە بى ئىرە ھاتوون.

خوشکهزاکهی لیبدیف، دیسان هه لی دایه و گوتی:

- میرزاده، ئیمه له دوسته کانی تو، ههر کییه کهن، نه شهرم ده که بن و نه ده درسین، چونکه ئیمه له سهر هه قین و داوای هه قی خومان ده که بن.

هیپولیت، که یه جگار گهرم بووبوو، دیسان دهنگه زیقاولهکهی لی ههلسری:

- رینم بده با پرسیار یکت لیبکه م، باشه کی رینی پیداویت که مهسه له کهی بوردو فسیکی، به داوه ریبی دوسته کانت بسییری، به چهه هینک ئه وانت کردووه به قازی قه زاوه ت؟ کی ده لی ئیمه به حوکم و داوه ریبی ئه وان رازی ده بین، چونکه ئیمه ده زانین حوکم و قه زاوه تی وان چونه و چی ده گهیه نیت! میرزاده، که ته واو به و قسیانه په شیق کابوو، نهیده زانی چون وه لامی ئه و ریزنه قسیانه بداته وه، ئه نجام هاته قسه:

- کاکه بوردونسکی وهکو پیشتر گوتم: ئهگهر ناتهوی لیره باسی مهسه له که بکهین، دهتوانین ههر ئیستا بگوازینه وه بق ژووریکی دیکه. جاریکی دی دهیلیمه وه، ئا ئیستا، ئهم دهقیقه یه به هاتنی ئیوهم زانیوه.

بوردوفسکی، که بهگومان و دوو دلییهوه دهیروانیه دهوروبهری و سات



به سات بي متمانهتر دهبوو، لهبن ليوانهوه ههر پرتهپرتي بوو، گوتي:

- بەلام تۆ ھەقى ئەرەت نىيە، ئەر ھەقەت نىيە، نا...ھەقى ئەرەت نىيە.... دۆستەكانت... ھا! ئەر ھەقەت نىيە...

لیرهدا، کوتوپ وهکو ئهوهی شتیک له ناخیا ههرهسی هینابی له قسان وهستا، بو پیشه دانهوییهوه، چاوه خوین گرتوو و زهقهکانی برییه میرزاده. میرزاده، به رادهیهک حهپهسابوو نهیدهزانی چ بلی، بویه ئهویش به بیدهنگی چاوانی برینه بوردوفسکی.

ليزاڤيتا يروكوڤيڤنا بانگى كرد و گوتى:

- لیون نیکولایوفیچ، ئهم نووسینه، لیرهدا، لهم مهجلیسهدا بخوینهوه، پهیوهندیی راستهوخوی به مهسهلهکهی تووه ههیه!

خیرا روزنامه یه کی هه فتانه ی گالته جاری کومیکی * بن درین کرد، به قامکان و تاریکی ناو روزنامه که ی نیشان دا.

لیبدیف، که خوا خوای بوو لیزاقیتا پروکوقیقنا له خوّی رازی بکات. کاتی میوانسه تازهکان وهژوور کهوتبسوون، روّژنامسهی نساقبری لسه بسه پکی دهرهیّنابوو و بهبی هیچ قسهیهک لهبهر چاوی خانم یهپانچین رای گرتبوو و ئهو ستونهی پینیشان دابوو که به قهلهمی رهش نیشانه کرابوو. ئیدی خانم که ئهو چهند دیره کهمهی خویّند بووهوه، زور نارهحهت و نیگهران بووبوو.

میرزاده، به شهرمهزارییه کی یه جگار زوره وه، به و په ری دوو دلییه وه، به نه سپایی گوتی:

- باشتر وایه به دهنگی بهرز نهخوینریتهوه. دوایی.. به خوم، به تهنیا دهیخوینمهوه...

خانم یهپانچین که ئهوهی له میرزاده بینی، بهر لهوهی فریای خویندنهوه بکهوی، به تورهیی روّژنامه کهی له دهستی راپسکاند و دایه کولیا و گوتی:

- باشه... هانی تق بیخوینهوه... یه کسه ر بیخوینهوه...به دهنگی بهرز بیخوینهوه با بیخوینهوه... حالی بوو؟ به دهنگی بهرز بیخوینهوه با همووان گوینان لنبت!...



لیزافیتا پروکوفیفنا، ژنیکی زور تونده تهبیعهت بوو، زوو هه لده چوو، له و کهسانه بوو ئهگهر هه لچووبا له وهبوو له ناکاوداو بی هیچ بیرکردنه وه یه ههموو له نگهران هه لکات و ویرای زریان و گهرداوان به ناو جهرگهی ده ریا بکه وی. یانی له و که سانه بوو که هه لچووبا دو ودو شاوی تیکه ل ده کرد. ئیفان فیدوروفیچی میردی ههستی به نیگه رانی ده کرد. ههموو ئاماده بووان، حایر و حه په ساو، به بیده نگی چاوه پوانیان ده کرد که چ ده قه و میاری کولیا پوژنامه که ی والا کرد و به ده نگی به رز که و ته ویندنه وه ی ئه و و تاره ی لیبدیف، به په به ی ده ستنیشان کرد بوو:

پرۆلىتاران و نەوەي مىران

چیرۆکی دزیهک که ئهمرق و ههموو رۆژیک روو دهدات

پيشكەوتن! چاكسازى! عەدالەت! ...

شتی سهیر لهم ولاتهدا، که رووسیای پیروزی پیدهلین، له روزگاری ئهمرودا روو دهدات، له روزگاری ریفورم و چاکسازیدا، له روزگاری چالاکی و پروژهی گهورهی سهرمایهداریدا، له روزگاری بوژانهوهی ههستی نهتهوهییدا، له روزگاریکدا که سالانه سهدان ملیون روبل به ناوی سهرمایهگوزارییهوه، رهوانهی ههندهران دهکریت، له روزگاریک که پشتیوانی له پیشهسازی دهکریت و کریکاران دهچهوسینرینهوه و نانیان به دویان ناگات... هتد، بهلی له رووسیای بهناو پیروزی ئیمهدا رووداوی سهیروسهمهره روودهدهن، جا خانمان و ئاغایانی بهریز، چونکه لیستی ئهم رووداوانه یهجگار زوره و له کوتایی نایهت، باشتر وایه یهکسهر بچینه سهر ئهسلی مهیهست:

" رووداویکی سهیر له یهکیک له روّلهکانی، ئهرستوکراتیهتی فیودالی رهحمهتی ئیمه رووی داوه!... ئیدی باو باپیرانی ئهو کورو نهوانه، دارو نهداری خوّیان لهسهر میّزی قومار و به روّلیّت دهدوّراند. ئیدی ناچار دهبوون به پلهی دهرهجهدار و ملازم له سوپادا خزمهت بکهن و به زوّری لهویّش لهسهر ورده تاوان و سهرپیچی و دهستپیسی دراونه دادگاو بهدهم روّتینیاتی دادقانی و لیّپیچینهوهی یاساییهوه دهمردن و کورهکانیان



وهکو قارهمانی چیرۆکهکهی ئیمه، یان بهزگماک گیل و گهمژهن یان به هیزی تاوانانهوه دهگیرین و دهدرینه دادگاو دادگاش تهبرییان دهکات بهو نیازهی دهرفهتیان بداتی خویان چاکبکهن، ئهگهر خویان چاک کرد وا چاکی دهکهن، دهنا ئهوپهری فهزیحه تیکی ئهوتو دهنهنهوه که عالهم سهری سووپ بمینی، چ قهیدیه، مهلویهکی تازه دهخهنه سهر خهرمانی فهزیحه تهکانی ئهم روزگارهی ئیمه.

ئەم ئازىزەى ئىمە، ئەم مىرزادەيە، شەش مانگىكە لە سويسىراوە بق رووسىيا كەراوەتەوە، بىق چارەسەرى كىلايىەتى و كەوشلەكى چووبلووە سويسرا، كه گەرايەوە بالتۆيەكى دەلبى بى ئەستەرى تالكىشىي لەبەردا بوو، له سهرما هه لْدهلهرزي. دهبي دان بهوهدا بنهين كه پياويكي به شانسه... تق واز لەو نەخۆشىيە سەيروسىەمەرەيەى بىنىە كىە چووبوو بىق سويسىرا بىق چارەسەرى (چارەسەرى گەوجاتى، جا تەسەورى ئەمە بكەن! ئاخر كى بیستوویهتی گهوجاتی و گهمژهیی چارهشهری ههبینت!) ئیدی پهندی رووسانه 'تهنیا گیلان به بهخت و یه غبالن! جا ئیمه رووداوهکه دهگیرینه و میوه خوتان حوکم بدهن: ئهم میرزادهیهی هاوریمان ههر به مندالي هامتيو دهكهويت. دهگيرنهوه دهلين بابي مولازم دهبيت، دهدريته دادگا، له کاتی دادگایی کردنیا به تۆمەتی ئەوەی ھەموو یارەی سریەکەی خـنى وهكو ملازمينك له قوماردا دۆراندووه و گوايه جهسير مهيدانيكى باشى يەكتك لە سەربازەكانى ژير دەستى خۆيشى كردووه – ئەوەتان لە بیر نهچیت که نهو زهمانه، چ رۆژگاریکی خوش و زیرین بووه- به لی له كاتى دادگاييدا دەمريت! كه بابى مرد، ئيدى مولكداريكى رووسى خيرهومەندى يەجگار دەولەمەند دەيگريتە ژير بالى خۆي. ئەو مولكدارە، با ناوی بنهین "پ..." له و سهردهمه زیرینه دا چوار ههزار رهعیهتی ههبوو (ليرهدا رهعيهتم لهجياتيي قن بهكار بردووه، ههرچهنده ير به ماناي وشهكه نییه، به لام هیچ وشه یه کی کوردی پر به پیستی وشه ی "قن"م به بیردا نههات. ح. ع)

جا بەرىزىنە ئىوە دەزانن ماناى رەعيەت چىيە؟ بەلام من نايزانم، بۆيە



دهبی بو دوزینه وهی مانای ئهم وشهیه قاموس و فهرهه نگان بگه پنم. ههرچه نده ئهم قه وانه تازهیه، به لام زه حمه ته پیاو باوه پی بکات. ** هه لبه ته دهبی یه کینک بو و وبی له و پوسه ته مه ل و میم لانه ی که ژیانی بوش و به تالی خویان له هه نده ران به سه ر دهبه ن، هاوینان له ده و ری کانیاوه مه عده نیه کان به سه ر دهبن و زستانان ده گوازنه وه بو کوشکی گولان له پاریس و له وینده ر پاره ی خه یالی سه رف ده که ن! ده توانین بیرین که سییه کی ئه و باج و سه رانانه ی که و هرزیر و جو و تیاران له سه رده می پاریدا ده یاندا به ناغاکانیان، خر ده کرایه ده ستی خاوه نی کوشکی گولان (خه نی له و پیاوه به خته و ه رد!).

با واز لهمه بینین و بیینهوه سهر ئهو پیاوه خوشگوزهرانه، بیینهوه سهر جهنابی "پ..." ئهم پیاوه میهرهبان و دلوقانه ئهم ههتیوهی وهکو میرو میرزاده به خودان کرد و لهله و دایهنانی بق راگرت، (ههنبهته دایهنانی زور جوان!) ئەمانىەى لىه پارىسىموە بىق دەھىنان. ئىدى ئىم ھىمتىوە دە دوا باشماوهی مالباتیکی ئەرسىتۆكراتى بە ناوبانگ بوو، ئەم كورە نازدارە، گەمژە بوو. سەربارى ھەموو ھەولىكى ئەو دايەنانەى كۆشىكى گولان، كە به زەبرى پارەى زۆر بۆى راگيرا بوون، ئەم قوتابيەيان تەمەنى كەيشتە بیست سال و نهک ههر هیچ زمانیکی بیانی فیر نهبوو، تهنانهت زمانه رووسىيەكەي خۆيشىمان فيىر نەبوو. ئىدى ئەمىه شىتىكە و ھىچى لەگەل ناكريت. ئەنجام ھەواپەكى دىكە لە كەللەي كابراي رەعيەتدار، جەنابى "پ..."ی دا، که باوهری به کویلهداری ههبوو، به ئهقل و مهزهندهی وی لهوه بوق، له سویسرا چارهسهری گهمژایهتی ههبیت و رهنگه ئهم گهمژهیه لەوپندەر شىتىك فىر بېيت. ھەلبەتە ئەم بىرۆكەيە، برىك لۆژىكىشى تيا بوو. ئەم فيوداله بيكارو ميمله، واي وينا دەكرد كه دەشيت به يارە ئەقلىش وهکو ههر کالایهکی دی بیته کرین، به تاییهتی له سویسرا! ئیدی بهو جۆرە كورە بۆ چارەسەر نىردرا بۆ سويسىرا، لەوى پىنج دانە سالى تەواو لـهژیر چاودیری و سـهرپهرشتی پروفیستوریکی زور ناودارا مایهوه، هـەزاران رۆبلـى لـى خـەرج كـرا. ھەلبـەتەوەكو دەلـىن يـارۆى كەوشــەك



ئەگەرچى نەبوو بە خاوەن ئەقل، بەلام كەمىك روالەتى بەشەرى پەيدا كرد. يانى كەمىك لە بەشەر دەچوو.

لهپریکا "پ..." مرد. هیچ وهسیتیکی له دوای خوّی بهجیّ تههیشتبوو. ئیدی کاروباری دارایی وی یهکپارچه ئاژاوه بوو، جوّرهها ههقدار و میراتگری چاوچنوّک و تهماعکاری بوّ پهیدا بوون، که هیچ بهخهمی میراتگری چاوچنوّک و تهماعکاری بوّ پهیدا بوون، که هیچ بهخهمی پاشیماوهی ئه و مالباته ئهشرافانه وه، نهبوون که به هوّی گهمژه یی زگماکه و له سویسرادا، لهژیر چارهسهردا بوون، بهلام ئهم گهوهه ری یهک دانه یهی ئیمه باسی ده کهین، ههرچه نده گیل و گهمشو بوو، ویستی ئه و پروفیسوره ی که سهرپهرشتی و چارهسه ری ده کرد، فریو بدات، ئه وهنده ی ئیمه ئاگامان لییه، هه والی مه رگی به خیوکه ره کهی خوّی لیشارده وه، به و جوّره توانی کاریک بکات که دوو دانه سال به خوّرایی چارهسه ری بکات، جوّره توانی کاریک بکات که دوو دانه سال به خوّرایی چارهسه ری بکات، هه والیکی پاره و پول نییه و نه خوّش یکی گهمژه ی بیست و پینج سالانی هه والیک ی دوری به سه ردا که و تووه، پیلاوه شره کانی خوّی دایه و پالتویه کی ده لبی کونه ی بی تو قرانی له به رکود و به قیتاری نمره سی و له سه رحیسابی خوّی، تا له کوّل سویسرای بکاته وه، بوّ پووسیای ناوده وه.

رهنگه وا مهزنده ببریت که بهخت لهم قارهمانهی ئیمه ههنگه رابیته وه، به لام مهسهله که وانه بوو. ئه و بهخت و قه ده رهی که به لایه وه گرینگ نه بو و تیکرای هاوشاریانی مه له برسا بمرن، هه رچی خیر و بیر و نیعمه تی خوی هه بوو، هه مووی به جاری، به سه رئه م ئه رستو کراتیه چکوله یه داباراند بوو، ریک وه کو هه و ره کهی حیکایه ته کهی کریلوف ، که به سه رکیلگه بی ئاو و تینوه کاندا، ره ت ده بی و ده چیت له سه رده ریا و ئوقیانو و ساندا ده باری. ئه میرزاده یه، هیشتا له سویسراوه، به ته واوه تی نه گهیشت بو وه پر سبوری که یه کیک له خزم و خویشه کانی دایکی (که له چینی بازرگانان ده بیت یانی مندالی ده بیت و مورید و لایه نگری ته ریقه تی ئایینی راسکولنیک ، ده بیت. میراتی و نابیت و مورید و لایه نگری ته ریقه تی ئایینی راسکولنیک ، ده بیت. میراتی و



پارهوپولیکی بیشوماری لهپاش بهجیّ دهمیّنی، به چهندین ملیّونی کاش تهقدیر دهکریّت. (خویّنهری ئازیز چ دهبوو ئهگهر ئیمهش شبیّکی وامان به نسیب ببوایه! له ههر پیویستییه کی دنیا دهخههساین!) تیکرای ئهم میراته بهم نهونهمامه کی لهمه پر خوّمان، که له سویسرا خهریکی چارهسهری گهوجاتی خوّی بوو! برا. ئیدی وهزع و حالهکه یهکسهر گوّرا. میرزاده یهرگال لهبیّ، پاش ئهوهی له ئافرهتیکی زوّر جوانی فاحیشه ناوزراوی مهنشور نزیک بووهوه، کاتیّکی به خوّ زانی دوّست و بناروّی دنیا له دهوری خربوونهوه، جوّرهها خرمی لیپهیدا بوون، به تاییهتی کیژه نهجیمزادان، که خوا خوایان بوو شووی پیبکهن. نه ههقیان نهبوو، کی خوا دهیداتی میردی وای دهست بکهوی، گهنجیّکی ئهرستوّکراتی، دهولهمهندی، گیلوّکه؟ میردیّک که ههموو خهسلهتیّکی به کهرهتی تیا کوبووبیتهوه؟ به چراشهوه بو میردی وا گهرابان دهستیان نهدهکهوت، یان بهگویّرهی دلّی خویان به کردیان دابا وا دهر نهدهچوو!...

ئیقان فیدوروفیچ لهناکاودا، بهوپهری تورهیی هاواری کرد:

- ئەمە... ئەمە... من تىناگەم!

میرزاده، به شنوهیه کی پارانه وه ئامیز هاواری کرد:

- بەسە كوليا!

له ههموو لایه که وه دهنگی سهرسامی و نارهزایی بهرز بووهوه.

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، بهپيداگرتنهوه گوتى:

- با بیخویننتهوه، با بهردهوام بی لهسهر خویندهوه، چی دهبی با ببی. میرزاده، لنی گهری با بهردهوام بی دهنا شهرمان دهبی!

دیار بوو، لیزاقیتا پروکوقیقنا خوی پی کونترول نهدهکرا. به هه رحال هیچ چاریک نهبوو، کولیا سوور هه لگه پاقو به دهنگیکی له رزوک، سه رلهنوی دهستی به خویندنه وه کرده وه:

له کاتیکا که هاوری ملیونیره تازهکهمان وای ههست دهکرد له حهوت تهبهقهی ئاسماندا گهشتوگوزار دهکات، شتیکی چاوهپووان نهکراو پووی دا، پۆژیکی ههتاو، بهیانی زوو، میوانیکی هات، سیما ئارام، مهند و بهسام،



جلوبه رگ ساکار، لی پاکوخاوین. دهم و دووی شارستانیانه و پر نهزاکهت بوو، پندهچوو كەسىنكى لىبىرال باوەر بنىت. زۆر بەكورتى مەبەسىتى هاتنه کهی خوی بو شروقه کرد، ئهم بهریزه ئهوقات و پاریزهریکی به ناوبانگ بوو، لەوەكىلى كورىكى گەنجەوە ھاتبوو كە بەرىوەبردنى كاروبارهكانى ئەوى گرتبورە ئەسىتۆ. توملەز ئىم كىورە گەنجە، كورى جهنای "پ..."ی رهحمه تی بوو، به لام ناوی شوره تی له و جیاواز بوو. رهحمهتی "پ..." له گهنجیدا، پیاویکی ههرزه و داوین پیس دهبیت، کیژیکی هـهژاری روو سـووری بهدبهخت، کـه کویلهیهکی خانهزای خویان دهبیّت، به لام پهروهرده یه کی ئهوروپایی دهبینت، بی بن و فهسات ده کات. (هه لبه ته مومارهسهی ئهو مافهی کردووه که سیستهمی کویلایهتی و رهعیهتداری به ئاغاياني رەوا ديتووه.) كه زانى كچه سىكى پىر بووه و فرياى خىزى نه که ویت ئابرووی ده چیت، خیرا که و ته خیری، کیژه ی به پیاویکی پیاوانه ی شەرىفى ئەھلى كاسىي كە وەزىفەيەكى چكۆلەي فەرمىشى ھەبوو، لەمىربوو دلّی بهم کچهوه بوو، به شوودا. له سهرهتاوه پارمهتی ئهم ژن و میردهی دەدا، بەلام مىردى كچە، زۆرى نەبرد، غىرەتى ئەمەي قەبوول نەكردو رهفزی کومهک و بارمهتبیهکانی ئاغای 'پ...' کرد. دوای ماوهیهک 'پ...' بهرهبهره کچه و ئهو مندالهی لینی بووبوو، فهراموش کرد، یاشان، وهکو پیشتریش باسمان کرد، مردو هیچ وهسیتنامه یه کی نووسراوی له پاش بهجي نهما.

جا ئهم کورهی که له 'پ...' بوو پاش ئهوهی دایکی شووی کرد، میرده کهی دایکی، که پیاویکی رهسهن و بنیچه ئهسل بوو، گرتیه ژیر بالی خوی و کوره ناو و شوره تی ئهوی هه لگرت، که ئهم پیاوه باشه، یانی میرده کهی دایکی مرد، ئیدی وه زعی خراپ دهبیت، هه ژار و دهستکورت و بی ده رامه ت، مهسئولیه تی دایکه نه خوشه که شی، که به هوی له کار که و تنی لاقه کانیه وه زهمینگیر بووبوو، ده که و یته سه ر ئه و. دایکی له شار ق چکه یه کی دووره ده ستا ده ژیا و به خویشی له پایته ختدا ده ژیا، له لایه که وه قوتابی بوو و ده یخووه مالان و



دەرسىيى تايبىەتى بىلە مندالله بازرگانان دەگلوتەوە، بەو جىۆرە بىلەدەم خوينىدنەوە، خۆى دەۋيانىد، قۆناغى خوينىدنى ئامادەيى تەواوكىرد، توانى دريىۋە بىلە خوينىدنى بالاتر بىدات، بەو ئوميىدەى لىلە ئايينىدەدا، پىليە و وەزىقەيەك بۆ خۆى بېچريىت، بەلام دەبىي خيروبيرى دەرسىي تايبەتى بە منداللە كاسبكارانى رووس، كە سلاماتى دە كوپيكت دەدەنى، چ دەرامەتيكت بۆ دابىنبكات، بە تايبەتى كە خەرجى دايكىكى شەپلەلىدراوى ئىقلىجشىت بەسلەرەوە بىت؟ دايكى لەو شارۆچكە دوورەدەسىتەدا دەمرىت، بەلام ئەمە بارى سەر شانى سووك نەكرد.

جا ليرهدا ئهم پرسياره ديته ئاراوه: دهبي ئهم هاوري ميرزادهيهي لهمهر ئىمە، ئەگەر بىاوىكى بەويىردان و ئىنساف بىت، چۆن بىر لەم مەسەلەيە بكاتهوه، ج هه لونستى بگريت؟ بنگومان تقى خوينهرى ئازيز، وا مهزهنده دەبەبت كە شتىك بەم نىرەرۆكە بە خۆى دەلىت: 'ب...' بە درىرايى تەمەنى، دريّغي له من نهكردووه. دهيان ههزار روبلّي له خويندني من، له دايهن و لـهلهو ماموسـتاكانم، لـه چارهسـهرى گهوجاتيهكـهم لـه سويسـرا، خـهرج كردووه. من ئهمرق كه مليونيرم، به بهرچاوى منهوه، كوره ياك و بنگەردەكەي، كە ھىچ دەسىتىكى لە ھەرامزادەبوونى خۆيدا نىيە، سىووچ و تاوانی چیپه که زادهی داوین پیسی و میبازی پیاویکه ههر نهیناسیوه... به بهرچاوی منهوه به دهرسی تاییهتی و، به ههزار گیانهمهرگی، مهڑی و مەمر خۆى دەژىنى، ھەرچىيەك، بابى وى لە منيا خەرج كردووه، ئەگەر راستت دەوئ، به ههموو ویژدان و ئینسافیک هەقه بق ئەو بگیردریتهوه! ههر ههموو ئهو پاره مۆلهی بابی وی لهپیناوی مندا خهرجی کردووه، له راستيدا هي من نهبووه. ئەمە تەنيا و تەنيا ھەلەپەكى كوپرانەي بەخت و چارەنووس بووە، دەنا دەبواپە بە كورەكەي "پ..." بىدرابا، دەبوا ئەو سوودی لیببینی نهک من، چونکه ئهوهی به من براوه، تهنیا خیرو بیری هه وهسبازی و داوینییسی و سووکی و بیفکری "پ..." بووه. جا ئهگه ر من پیاویکی ئابروومهندو رهندو مهرد بم، به ئهمهک و بهویژدان و به ئینساف و شیرپاک بم، ههقه نیوهی بهشه میراتهکهم بدهم به کورهکهی ئهو پیاوهی



که چاکهیه کی یه جگار زوری به سهرمه وه بوو! به لام من، چونکه به رله هه رشتیک که سیخی پرژدم و سوور ده زانم که ئه و کوره هیچ مافیکی داوای یاسایی نبیه، ئیدی نیوه ی ئه و ملیونانه ی ناده می که پیمبراوه، به لام ئه گهر ئیستا به لای که مه وه ئه و ده یان هه زار روبله ی که بابی خه رجی چاره سه ری گه و جاتیه که ی منی کرد، بق نه گیرمه وه، ئه مه ئه و په وی نامه ردی و خویریه تبیه، (له بیری چوو ئه وه ش بلی که ئه و په ری کورتبینی، بی ئه قلیه.). مه سه له که پهیوه ندی به ویژدان و داد پهروه رییه وه یه، چونکه ئه گه که ربست نه یگر تبامه خوی، نه ی نابامه به به دورند و خه رجی نه کی نابامه و له جیاتیی من خه می کوره که ی خوی خوار دبا و مه سره فی نه وی کرد با، ئیستا چ به لایه کم به سه رها تبوو؟

" ئەگەر مەسسەلەكە ھەر بەرەندەشەرە وەسستابا، قەيدى نەدەكرد، لەرە بورو تەحەمول بكريّت، بەلام شىتىكى ئەرەندە دزيّرو كريّت رورى دا كە بەھىچ بيانوريەك. بە بيانروى ھىچ نەخۆشىيەك پىنە نەكريّت و چاوپۆشىيى لىن نەكريّت، فەرموون ئيّرە و ئەر روردارە، ئەم مليّرنيرەى كە مارەيەكى كەم بور زەرگاللەكانى پرۆفىسسۆرى لە پىيلارە شىرەكانى فىرى دابور، ئەرەندەى ھەست و شعور نەبور كە ئەقل و ئارەزى بەرەدا بشكيّت كە ئەر گەنجە بە شەخسىيەت و نەفس بەرزە داراى خيرو بەزەيى لەر ناكات، بەلكر داراى مافى ياسايىشى نەبىت، ماف داراى مافى ياسايىشى نەبىت، ماف بەبى بەلگەرى كە ئەم گەنجە بە خىزى بەرى كە ئەم گەنجە بە خىزى بەرى كە ئەم گەنجە بە خىزى بەرى كە ئەم گەنجە بە خىزى بەبىي بەلگەرى ياسايىشى نەبىت، ماف



داوای هیچی نهکردبوو، به لکو دوّست و براده ره کانی له جیاتیی ئه و، ئه و کاره یان گرتبووه ئه ستق. که چی ئه میرزاده یه یه له مه و نیّمه، به و په په که ش و فشه وه، ئه سکه ناسیّکی په نجا روّبلّی، له به پکی ده ردیّنی و به مهبه ستی سووکایه تیکردن به و گه نجه مهرده، به ههمو و ئیفاده و فیزی ملیّونیّری که وه، که پیّی وایه مادامیّکی ملیّونیّره، ئیدی ههمو شتیّک بو ئه و حه لاّله، بوّی ده نیّریت. باوه پ ناکه ن؟ هه قتانه باوه پ نه که ن، تو په بین! بیّزار ببن! ناره زایی ده ربب پن! به لام ئه و ههمان کاری کرد! هه لبه ته یه کسه رپاره که یه که که ده ره که وی گیردرایه وه، به لکو درا به سه روچاویا!

" باشه تهگبیر، ئهم مهسههه دهبی چون چارهسه ربکریت؟ مادامیکی هیچ بنهمایه کی یاسایی نییه، چار هه رئهوه به بخریته به ررای گشتی خه لکی. بویه ئیمه ئهم چیروکه بو خوینه ران دهگیرینه و دلنیایان دهکه ین که چیروکیکی راست و راسته قینه یه. جا یه کینک له شاعیره ته نزنووسه هه ره ناوداره کانمان، به م بونه یه و چه ند به یتیکی جوانی هونیوه ته و همقه وه کو نموونه یه کی ئه خلاق و دابونه ریتی ئیمه به ئاوی زیر بنووسریت و نه که هه را له شارق چکه کاندا، به لکو له پایته ختیشدا، هه لبواسریت. فه رموون ئیوه و به یته کان:

لیوفا پینج سالهزگاری خشت به کونه پالتویه کی شنایده رهوه پخوی نواند. خوی بادا، خوی نواند. سهرقال و سهرگهرمی، تو پههات و مندالانه که بق و لات گه پایه وه هیشتا جووتی پیلاوی شری زهرگال پیچی

کهچی لهپر بوو به ملیونیز، ملیونان رۆبلی میراتی پی برا.

به رووسی نویژهکانی دهخوینی به لام دزی له قوتابییان دهکات.

بق دزینی مالی خه لکی نه ک گیل نییه گریو له شهیتان دهباته وه.

که کولیا، له خویندنهوهی وتارهکه بووهوه، خیرا روّرژنامهکهی دایه دهست میرزاده و بی نهوهی وشهیهکی له زار بیته دهری، چوو له سووچیکهوه کزکوّلهی کرد و دهموچاوی لهنیو ههر دوو لهپی نا. ههستی به شهرمهزارییهکی یهجگار زوّر دهکرد. به ههستیکی منالانهی نهوتوّوه که هیشتا خووی بهم قوّریات و پوّخلهواتانهی ژیانهوه نهگرتبوو، دووچاری نیگهرانییهکی بیوینه بووبوو. نیگهران بوو نهمما نیگهران. ههستی دهکرد، کارهساتیکی نهوهنده نا ناسایی رووی داوه که ههموو دنیای پیوه روخاوه و سهبهبکاری کارهساتهکهش نهو بووه، چونکه نهم نهو گوتارهی به دهنگی لهو بهرز خویند بووهوه. به رینکهوت ههموو نامادهبوانیش ههستیکی لهو جورهیان لا دروست بوو.

کیژهکان، ههستیان به شهرمیکی زور کرد. لیزافیتا پروکوفیفنا که به خورتی جلهوی تورهیی خوی پی دهگیراو، پیدهچوو ژیوان بی لهوهی به توپزی خوی لهم مهسهلهیه ههلقورتاند بوو، ههنوکه کرو کپ، مات و بیدهنگ رونیشتبوو.

میرزاده، وهکو ههر کهسیکی شهرمنی گیرودهی ئهم حالهتانه، خهریک به بوو له شهرمهزاریدا بتویتهوه: به رادهیهک له رهفتاری ئهو میوان و ئامادهبووانه شهرمهزار بوو، که تا ماوهیهک نهیدهویرا تهمهشای کهسیان بکات. پتیتسن، قاریاو تهنانهت (لیبدیف)یش ههر ههموویان شهرمهزار و



نیگهران و پهریشان دیاربوون. خوشکهزایهکهی (لیبدیف)یش به ئاشکرا ناره حه بوو، به کهشوفشهوه ناره حه بوو، به کهشوفشهوه سمیلی با دهدا و چاوانی داخستبوون، نهک لهبهر ناره حهتی، به لکو له رووی بیفیزی و ههستکردنی به سهرکهوتن.

دیار بوو کهوتارهکهی زور به دل بوو.

ئيڤان فيدوروفيچ به ئەسپايى و له بن ليوانەوه گوتى:

- مهگهر شهیتان پهی به بنجوبناوانی ئهم نامهردییه بهریّت! ریّک لهوه دهچیّت پهنجا کهسی هیچوپوچ، نوٚکهرتهبیعهت کو بووبنهوه و به شهریکی ئهم دهسکه گولهیان به ئاوا دابیّت! نامهردییش بهو ئهندازهیه!

هیپولیت که له تورهبیدا دهلهرزی، گوتی:

- قوربان به یارمهتیت، تق به چ ههقیک ئهم بهراوردانه دهکهیت؟

یاروی بوکسبان، که ههستا بووه سهر پییان و هیشتا ههر سمیلی با دهدا، لهیر لهش وشانی کهوتنه لهرزین و گوتی:

- ئەمە، ئەمە، جەنابى جەنەرال، ھەر ھەمووى بۆ پياويكى وەچاخزادە، خانەدان، بۆ بابايەكى ئابروومەند، سووكايەتىيە.

ئيڤان فيدوروفيچ، كه بهم قسهيه تهواو توره بوو، گوتى:

- یه کهم نامه وی به من بلّنی 'جهنابی جهنه رال'، دووهم به ته مانیم هیچ روونکردنه و هیه کت بده می یان ته وازوّت بق بینمه و ه.

ههستایه سهرپییان و به بی ئهوهی تاقه وشهیه کی له زار بیتهدهر، وهکو ئهوهی بیهوی له بانیژه کهوه دابهزی، جوولاً. پاشان، پشت له ئامادهبووان، لهسهر پلهکهی سهری سهرهوه وهستا. زور له لیزافیتا پروکوفیفنای ژنی پربوو که تهنانه ته لهم ساته شدا نیازی ههستانی نهبوو.

میرزاده، پهشیوو وخهمبار گوتی:

- به ریزینه، به ریزینه، بیزه حمه ت با منیش قسه یه ک بکه م هه ندی توزیک، تکایه با به جوری قسه بکه ین که له یه کدی حالی ببین، سه باره ت به موتاره هیچ کومینت و به دوادا چوونیکم نییه، مه چنه و هسه ری، به لام خانمان و ناغایانی به ریز دلنیابن هه و هه مووی، له سیری تا پیازی، خر در ق و



بوختانه، حەرفىكى راستى تيا نىيە. من بۆيە ئەمە دەڭىم، چونكە ھەمووتان وەكو من دەيزانن. ئەم وتارە شىتىكى حەيابەرەيە. بە راسىتى شەرمە. زۆرم بى سەيرە ئەگەر يەكىك لە ئىوە نووسىبىتى.

هيپوليت گوتي:

- من بهش به حالی خوم تا نهم ساته هیچ شتیکم دهربارهی نهم وتاره نهزانیوه. نه پیم باشه و نه پشتیوانیی لی دهکهم.

خوشکهزایهکهی (لیبدیف)ش گوتی:

- من ئاگام له نووسىنى وتارەكه هەبوو،.... بەلام ئەگەر پرسىم پى بكرايە، دەمگوت با بلاو نەكرىتەوە، چونكە ھىنشىتا زوو بوو بۆ بلاوكردنەوەى.

كورەكەي بافلىشچوف، بەئەسپايى گوتى:

- من ئاگادار بووم، به لام ههقی خومه... من...

میرزاده، به کونجکاوی و به سهرسامی کهوته تهمهشاکردنی و پرسیی:

- چى؟ تق ئەم ھەموو درق و بوختانەت ھەلبەستووە؟ مەحالە...

خوشکهزاکهی لیبدیف گوتی:

- هەقى ئەم جۆرە پرسيارەت نىيە.

- من پیم سهیره که جهنابی بوردوفسکی، توانیویه تی ئهم... به لام به همهرحال دهمه وی ئه وه بلیم که ئیوه به خوتان ئهم مهسه لهیه تان له غهزه ته دا بلاو کردووه ته وه، بوچی به وه قه لس بوون که کاتی من دهمویست له حوزوری دوست و براده ره کانما باسی بکه م؟

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، بهتورهيي و بهدهم بۆلەبۆلەوه گوتى:

- ئاخرى! ...

لیبدیف، که سهبری لیوری شربوو، لهناکاودا، له بهینی کورسییهکانهوه خوی رهپیش خست و به هه لچوونه وه گوتی:

- میرزاده تق شتیکت لهبیر چوو که بیلیی... بیرت چوو ئهوه بلیی که تق له دلپاکی و چاکه ی خقت، پیشوازیت لهمانه کرد و گویت لی گرتن. هیچ ههقی ئهوهیان نهبوو داوای ئهمه له تق بکهن. به تایبهتی که تق مهسهلهکهت به گافریلا ئاردالیونوفیچ سپاردبوو که ئهمه ش خقی له خقیدا نیشانهیه کی



دیکهی دلّپاکیی تقیه، ئهمه جگه لهوهی جهنابی میرزادهی پایهبهرز تق ههنوکه لهگهل دقستانی دلّسقزو ههلبژاردهی خقتدایت، خق ناکری ئهمانه بکهیت به قوربانی ئهو بهریزانه. بقیه تق دهتوانی ئهوانه بکهیته دهری، جا ئهگهر تق ئهمرت لهسهر بی، من وهکو خاوهن خانووهکه، ئامادهم به کهمالی مهیل ئهم کاره بکهم، دهریان بکهم...

جەنەرال ئىۋولگىن، لە بنەبانى ژوورىكەوە ھاوارى كرد:

- راست دەكات، زۆر راستە.

میرزاده گوتی:

- ليبديف، بهسه، قسهى وا مهكه...

به لام له ههموو لایه کهوه دهنگی نارهزایی بهرز بووهوه و قسه کانی میزراده کهوتنه ژیرهوه...

خوشکه زاکه ی لیبدیف، به دهنگیکی بهرزی ئهوتق که ههموو دهنگهکانی تری کرده ژیرهوه گوتی:



داواکاریپهکانمانهوه، یان به هری ئهوهوه که بهم وهخته ناوهخته هاتووین دەربكريين (كه تق هەنوكە ھەرەشىەي دەركردنمان لى دەكەيت... ھەلبەتە ئیمے داوا دہکے پن نے کا تکا، درہنگیش نے ہاتین، بے لکو لے پاکانہ کے دا چاوەروانى جوابى تۆ بووين.) دووپاتى دەكەمەوە بۆيە ھاتووين، چونكە تۆ به پیاویکی سهرراست و دروستکار و مرقفیکی ئابرومهند و بهویردان دەزانىين. بەلى ئەمسە جەقىقسەتى مەسسەلەكەيە، ئىتمە وەكسو متمسل و دەرۆزەكەران، نەھاتووين سەرشىقر و ملكەچ لىت بپارىينەوە كە شىتىكمان بدهیتی، به لکو سهربهرز و سهرفراز، وهکو خه لکیکی ئازاد و بیمنه ت هاتووین، ناپاریینهوه، داوا دهکهین (گویت لییه؟ داوا، نهک تکا، باش گویت لى بىن.) جا ئىمە بەراشكاوى و بى ھىچ پىچوپەنايەك لىت دەپرسىين: تۆ لە مەسەلەكەي بوردوفسكى دا، خۆت بە راست دەزانىت يان بە ھەللە؟ ئايا دان بهوهدا دهنهیت که یاقلیچشوف چاکهی بوت بووه و قهرزارباری نهویت و رەنگە ئەگەرئەو نەبا لە برسا مردبايت، يان نا؟ ئەگەر دان بەم حەقىقەتەدا دەنەپت، كە ھەقە دانى پىدا بنەپت، ئايا بە نيازى يان بە رەواى دەزانىت پاش ئەوەي بوويىت بە مليىونىز، چاكسەي پافلىچشىوف بىدەپتەوە، ژيانى کورهکهی ئهو، که نانی شهوی نییه، با ناو و شورهتی (بردوفسکی)یشی هـه لْكُرتبي، دابين بكهيت؟ ئا يان نه ؟... ئەگەر وەلامەكەت "ئا" بينت، به گوته په کې دی، ئهگهر ئهو شتهت تياپه که به زماني ئيوه پيي دهگوتري شهرهف و ویژدان و ئیمه به جوریکی وردترو دروست تر ینی ده لینن داوهری دادوهرانه، ئهوا دهبی داواکهی ئیمه جیبهجی بکهیت و ههنگی پاک له پاک، هەرگىز باسى ئەم مەسەلەيە ناكەينەرە، بەلام دەبى ئەم مەسەلەيە یه که لایمی بکه پته وه و چاوه روانی هیچ سوپاس و منه تبارییه ک له ئیمه نەكەي، چونكە ئەم كارە لەينناوى عەدالەتدا دەكەيت نەك لەبەر خاترى ئيمه، به لام ئهگهر دلمي ئيمه رازي نهكهيت، واته بلييت 'نا'. يهكسهر دهروين و مەسسەلەكە لىسرەدا دەبسرىتەوە، بسەلام لەو حالەتسەدا، بسى ئەوەي لسه روودابمینین و بی هیچ شهرمیک رووبهرووی خوت و له بهرچاوی ههموو ئەم خەلكە، بنت دەلىنىن كە تىق بىاوىكى كەللىه رەق، بى شىعور، بى



شهخسیهتیت و بۆت نیبه له ئیستا به دواوه خوّت به پیاویکی ئابروومهندو خودان ویژدان بزانیت، دهتهوی ههق به ههرزاترین نرخ بکریت. من قسهی خوّم کرد. مهسهلهکهم نایه قولی مستت. ئهگهر ئازایت له ئیستا زووتر نیه دهرمان بکه، لهدهستت دیّت... دهتوانیت، به لام ئهوه بزانه که ئیمه داوا دهکهین نهک گهدایی!...

خوشكهزاكهي ليبديف، له قسان وهستا، زور هه لچووبوو.

بوردوفسكى، كه سوور سوور بووبووهوه، له بن ليوانهوه گوتى:

- ئیمه داوا دهکهین، داوا، داوا، تکاو سوال ناکهین!...

قسمه کانی خوشمکه زایه که ی لیبدیف، ئامماده بووانی خرق شماند. جم و جو لیکی ته واویان پیکه وت، به لام خویابوو که هیچ که سیک نهیده ویست خوی له مه سه له که هه نقور تینی، ته نیا لیبدیف نه بی که پیده چوو خوشمال بیت. (سه یر ئه وه بوو، هه رچه ند لیبدیف به رواله ت لایه نگری میرزاده بوو، که چی له وه ده چوو، قسه کانی خوشکه زاکه ی سوزی خزمایه تی جوولاند بیت و به جوره ره زامه ندییه کی تایب تی و شمادمانیه کی ئاشکراوه چاوی به ئاماده بوواندا ده گیرا.)

میرزاده به دهنگیکی ههندی نزم، دهستی به قسان کرد:

- به نۆرىنى من، جەنابى دوكتورنكو، نيوەى قسىەكانت، بەلكو لە نيوەش زياترى راسىتن، ئەگەر يەك شىتت لە قسىەكانتا فەرامۆش نەكردبايە، لەوە بوو سەدى سەد لەگەلت بوايەم. لى ھەرچى سەر دىنىم و سەر دەبەم ناتوانم ئەو شىتەت بى دىيارى بكەم و پىتى بلىم... گرىنىگ ئەوەيە دەزانىم قسەكانت شتىكيان كەمە، تا دروستى دروست دەر بچن، بەلام بەرىزىنى، با بىيىنەوە سەر بابەتەكەى خۆمان، ئەمەيان گرىنگە، پىيم بلىين بىقچى ئەم وتارەتان بلاو كردەوە؟ تاقە حەرفىكى تيا نىيە، لە بوختان و درق بەدەربىت. بۆيە بەرىزىنە ئىدوە رەفتارىكى زۆر ناشىيرىن و درىد، گەلىك سووكتان كردووه.

- به يارمهتيت، ريم بده...
 - قوربان گيان!...



- ئا.. ئەمە... ئەمە...

میوانه کان، به شپرزهیی و به یه کهوه، ئه و جوّره وشانه یان دهگوت. هیپولیت، به ده نگه زیقنه که ی وه لامی دایه وه:

- سهبارهت بهوتارهکه، وهکو پیم گوتیت نه من و نه کهسی تر، نه له كه ليداين و نه پيمان خوشه. ئهم پياوه نووسيويه تي (هيپوليت به دهم ئهو قسه په وه ئاماژه ي يق يار قي يقكسيان كرد كه له نزيكه وه دانيشتبوو.) من دان بهوهدا دهنهم كهوتاريكي خرابه، به شعيوازيكي نهخوينهوارانه نووسىراوه، دياره قورى بابايهكى سوپايى ترۆكراو ههر ئهو تۆزەي لى هەلْدەستى. ھەلبەتە نەك ھەر بابايەكى گەوجە بەلكو كەسىكى خاپينۆك و كلاوچيشه، من لهگه لتام. من ئهم قسه به رووبه رووی خوی ده کهم، به لام بياو درۆپەك بۆ دزىيش بكات ھەر بەينى خۆمان بى، زۆرىش نەھەق نىيە. مافی بلاوکردنهوه، مافیکی یاسایی ههر کهسیکه، بویه (بوردوفسکی)یش ئەو ھەقەي ھەپە، بەلام ناوەرۆكى وتارەكەي ئەگەر تورەھاتىش بى، ئەوا خوّی لیّی بهریرسه، به لام سهبارهت به و نارهزایی و نیعترازه ی که من تۆزى لەمەپىش لە حوزوورى دۆستەكانتدا بە ناوى ھەموومانەوە گرتم، بەرىزىنە بە ئەركى خۆمى دەزانم يىتانى رابگەيەنم كە ئەو ئىعترازەم تەنيا بق دوویات کردنهوهی مافی خومان گرت. پیاو راست بلّی حهزمان دهکرد شايهديشمان ههبن، تهنانهت ههر چوارمان ييش ئهوهي بي ئيره بيين، لەسبەر ئەوە رىك كەوتبورىن، ئىدى ئىملە شايەدەكانمان قەبورللە، ھلەر كييه كبن، تهنانه ت ئه گهر دوست و ئاشناكاني توش بن، ماداميكي نه توانن نكۆلى لە مافى بوردوفسىكى بكەن (كە ئەم مافە مافنكى حاشاھەلنەگرە، وهكو چۆن دوو جاران دوو دهكاته چوار). بۆپه ئەگەر شايەدەكان لە دۆستانى خۆت بن باشتره، چونكه ئەوە ھەقىقەتەكە روونتر دەنوپنى.

خوشکهزاکهی لیبدیف، هه لی دایه و گوتی:

- بەلى، لەسەر ئەوە رى كەوتبووين.

میرزاده، به سهرسامی پرسیی:

- جا که ئەوە نیاز و مەبەستتان بوو، که شایەدتان گەرەک بوو، بۆچى



له یهکهم قسه تانهوه، ئه و ههمو و ههراوهه نگامهیه تان نایه وه، کردتان به و ههراو زهنایه؟

یارقی بۆکسىباز، که تامهزرقی قسهیه که بوو و هاتبووه جۆش و (لهوه دهچوو، حوزووری ئافرهته کان به ئاشکرا کاریان تی کردبیّت) به زمانیّکی دۆستانه گوتی:

- سهبارهت به وتارهکه جهنابی میرزاده، ویپرای نهو رهخنه تونده ی که هاوری نهخوشهکهم لیی گرت، به لام من لهبه رنهخوشییهکهی دهی بورم و لیپی ناگرم، دان به وه دا ده نهم که من نووسیومه، نکولی لیناکهم، به لام من له شیوهی نامه یه کی روّژنامه و انیدا نووسیم و له روّژنامهی براده ریکی زوّر نزیک و دلسوزی خوّمدا بلاوم کرده وه. ته نیا شیعره کان هی من نین، به لکو شاعیریکی ته نزنووسی به نیوبانگ هو نیویتیه وه. من وتاره کهم بوردو فسکی خوینده وه، هه لبه ته به رله وهی ههمووی بو بخوینمه وه، به کسه ر قاییل بوو که بلاوی بکهمه وه. دیاره من بو بلاوکردنه وهی وتاره که پیویستم به ره زامه ندیی نه و نه بوو. بلاوکردنه وه مافیکی گشتیه، مافیکی ره وا و به سوودیشه، جا میرزاده نومیده وارم که سینگت له وه فراوانتر بی که نکولی له م مافی بلاوکردنه و هه بکه یت.

- من نكوّلْى له مافى بلاوكردنهوه ناكهم، بهلام دهبى دان بهوهدا بنهيت كه وتارهكهت شتى...

- دەتەوى بنى شتى ھەندى توندى تىايە... گەرەكتە ئەوە بنىيت؟ بەلام ھـەر ھـەموو ئەو شـتانە، دەچنـه خانـەى خزمـەتى بەرۋەوەنىدى گشـتى كۆمەلايەتيەوە. دەبى خۆت دان بەوەدا بنەيت. ئەمە مەسەلەيەك نىيە پياو بتوانى لىلى بىدەنگ بىت. ئىمە تاوانبارانمان بەلاوە گرىنىگ نىن، چاويان دەرەھات! بەرۋەوەندى گەل، لە سـەرووى ھـەموو بەرۋەوەندىيەكەوەيـه! سـەبارەت بە وتارەكە، ئەگەر ھەندى بى دىقەتى و موبالەغەى تىا دەبىنى، مەبەسـتم موبالەغە لە دەربرين و گوزارشـتەكەيەتى، دەبى ئەوە بزانى كە عىبرت لە ئامانى و مەبەسـتى وتارەكەيە نـەك لە شـىيوازى نووسـينەكەى. گرىنىگ ئەوەبە نموونەيەكى بە سـوود پىنىكەش بكەين. باشان دىينە سـەر



گەنگەشـەى لايەنـە شەخسـيەكان. سـەبارەت بـە شـيۆازىش، ھەلبەتـە ئەمـە شـيۆوازىكى كۆمىكى تـەنزامىزە، بـە خۆتـان دەزانـن كـە ھـەموو خـەلكى بـەم شىيوازە دەنووسىن! ھا ھا!...

میرزاده گوتی:

- به لام به پیزینه، من دلنیاتان ده که م که ئیوه سه رچیخ چوون، به لاپیدا چیوون! خوتان گومرا کردووه! ئیوه وتاره که تان به و ته سه ورهوه دارشتووه که من هه رگیز ئاماده نیم به دهنگ داواکه ی به پیز بوردو فسکییه وه بچم، ئیدی ویستووتانه له و روانگهیه وه بمترسینن و توله می بکه نوه به لام ئیوه چوزانن؟ له وه یه بمه وی ریزدار بوردو فسکی رازی بکه م. ده یسا، ئیستا به ئاشکرا و له به رده می ئیوه دا ده یلیم که من هه مان نیازم...

يارقى بۆكسىباز، گوتى:

- ئۆخەى! ئەنجام چەند قسەيەكى ئاقلانە، لە زارى پىاوىكى عاقىل و وەجاخزادە دەر ھات!

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، هەناسەيەكى ھەڵكينشا و گوتى:

- پەنا بە خوا!

جەنەرال، بەدەم پرتە و بۆلەوە گوتى:

- شتى وا مەحالە! چۆن دەبىخ!

میرزاده کهوته تکا:

- تكاتان لى دەكەم، خانمان، ئاغايان، تكايە ريدم بدەن با حەقيقەتى مەسەلەكە روون بكەمەوە! جەنابى بوردوفسىكى، نزيكەى پينج ھەفتەيەك لەمەپيش، چيباروڤى وەكىل و نوينەرى تۆ، له زدا ھاتە لام. (ليرەدا ميرزادە بە پيكەنينەوە رووى كردە كابراى بۆكسىبازو لەسەرى رۆيشىت). كە تۆ جەنابى كىللەر لەوتارەكەتدا زۆرت بە شان و باليا ھەلداوە و فرە بە ئاو و تاو وەسفت كردووە، بەلام من بە ھىچ جۆرى خۆشىم بە چارەيا نەھات. يەكسەر ھەستم كرد سەرى ھەموو داوەكان لە دەستى ئەم چىبارۆڤەدايە و با بە ئاشكرا بىلىدم كە ئەم ئاگرى ژىر كايە، ساويلكەيى تۆى كردووە بە



دهساویزی خوی و بو ئهم کارهی هان داویت و بهم جوره تووشی کردوویت و تیوهی گلاندویت.

بوردونسكى، له تورەييدا زمانى كەوتە تەتەلە:

- تـق هـهقى ئەوەت نىيـه... مىن... مىن.. ئەوەنىدە سىاوىلكە و گەوج نىم... ئەمە...

خوشکهزایه کی لیبدیف، لهسهری هاته جواب و گوتی:

- هەق نيە تۆ ئەم جۆرە تەسەورە بكەيت! هەقى ئەم جۆرە تەسەورەت نىيە!

هیپولیت، به دهنگه زیقنه کهی هه لی دایه:

- ئەمـه سـووكايەتىيە! تەسـەورىكى دزىدە، درۆيـەكى شـاخدارە، هـيچ پەيوەندىيەكى بە مەسەلەكەرە نىيە!

میرزاده، بهلهز کهوته پۆزشهینانهوه:

- ببورن به پیزینه! تکایه بمبورن، من ههندیک قسه مله پووه، من پیم وا بوه، قازانجی ههر دوو لامان له وه دایه به پاشکاوی قسان بکه ین ... ئیوه شکه یفی خوتانه. من به چیباروفم گوت، چونکه له پترسبورگه وه دوورم، یه کسه رهاو پیه کی خوّم پاده سپیرم که پهیگیری ئه و مهسه لهیه بق بکات، ههروه ها، من به چیباروفم گوت، به خوّم جوابه که له جهنابی بوردوفسکی ده گیرمه وه. جا به پیزینه لیتانی ناشارمه وه که ته ده خولی ئه م چیباروفه وای لی کردم بکه ومه گومانی ئه وه وه که فیل و ته له که بازیه که مهسه لهیه دا هه یه، که موویه که ماسته دا هه یه..

میرزاده، که چاوی به نیگهرانی و ناره حه تی بوردوفسکی و ناره زایی هاوریکانی تری که وت، به له زبای دایه و و له سه ر قسه که ی ر فیشت:

- به ریزینه پیتان ناخوش نهبی، تکایه زویر مهبن! نهمه هیچ پهیوهندییه کی شهخسی به هیچ یه کیک له نیوهوه نییه. که ده لیم ههستم به جوّره فیل و ته له کهبازیه ککرد، نهم قسهیه مکهم و زوّر نیوه ناگریته وه، چونکه نه و کاته شتاقتانم نه دهناسی و تهنانه تناوی که ستانم نه دهزانی. مسن له میانه ی چیباروفه و همسه له کهم



هه لسه نگاندووه... بقیه قسه کانم گشتین... خوزگه ده تانزانی له وه تای ئه و به شه میراته م به رکه و تووه، چه ند فریو دراوم!

خوشکهزاکهی لیبدیف، به تهوسخهنهوه گوتی:

- میرزاده، تق پهجگار ساویلکهی!

(هیپولیت)ش پلاری خوی وهشاند:

- تق ویرای ئهوه، ههم میرزاده و ههم ملیونیریشی! جا ئهگهر ساویلکه و دلسافیش بیت، ناتوانی له یاسای گشتی دهربچیت.

ميرزاده، بهلهز هاتهوه لام:

- لهگینه، دهشینت نهتوانم، ههرچهنده نازانم مهبهستت کام یاسای كشتييه، به لام من لهسهر قسه كهى خوم دهروم، به لام تكا ده كهم له خورايي خۆتان سەغلەت مەكەن، بە بەلاش قسەكانم مەبەنە سەر خۆتان، چونكە -باوەرم ينبكەن - بە ھىچ كلۆجى نيازى ئەوەم نىيە سىووكايەتىتان پى بكەم! ئاخر بەرىزىنىە ئەمە كەي رەواي ھەقە يىاو ھەر قسىەيەك بكات و، ئىوە بيبهنه سهر خوتان و وهكو فيشهكه شيته بچن به ئاسماندا؟ بهههرحال، كه یه کهم جار زانیم کوریکی گهنج ههیه به ناوی کوری پافلیشچوف موه و به و وهزعه ناله باره وه که چیباروف بنی گیرامه وه، سه رم سوو پ ما. پاقلیشچوف پشتیوانی من و دوستی بابم بوو (باشه، جهنابی کیللهر، تق چۆن توانیوته ئهم درۆودەلەسانه له وتارەكەتدا دەربارەي بابم بنووسىت؟ هـهرگيز روزي له روزان يارهي سرييهكهي خوي نهدزيوه و له قومارا نەيدۆراندووه، قەت بەد رەفتارى لەگەل ژير دەستانى خۆپدا نەكردووه. من لهم رووهوه دلنیای دلنیام. چون دهستت تیچوو ئهم بوختانه گهورهیهی بو هەلبەستى؟). ئەوەي دەربارەي يافلىشچوف نووسىيوتە، فرى بە راستىيەوە نييه... تق هننده به متمانه و دلنياييهوه باسى ههرزهيي و داوينيسي و فاستقى و زيناحكاري ئهم پياوه مهردو رهندو شهريفه دهكهيت، وهكو ئەوەي باسى حەقىقەتنكى حاشاھەلنەگر بكەيت. كە ئەمە درق و بوختاننكى شاخداره. هه لبه ته یاقلیشیچوف، به پنچهوانهی بوختانه کانی تووه، په کنک بوو له و مروقه دروستکار و داوینیاک و بیگهردانه ی که دنیا به دهگمه ن هی



وای به خوه دیتوه! سهرباری ئهوهش پیاویکی زانا بوو، پایهیه کی زانستی شاییسته ی ههبوو، نامه و نامه کاری ده گه لا گهلیک له زانا به نیوبانگ و ناوداره کاندا ههبوو، پارهیه کی یه جگار زوری له قهبه لی پیشکه و تنی زانست کردبوو. سهباره ت به پیاوه تی و چاکه و کارین خیری وی، زور راست ده که ی نووسیوته من له و کاتانه دا بابایه کی نیمچه شیخت، یان گیلوکه یان گهمژه یه کی ئه و تق بووم که هیچ تینه ده که پیم (به لام شیت، یان گیلوکه یان گهمژه یه کی ئه و تقی بگهم)، به لام ئیستا ده توانم رای خقم له مه ی ههموو ئه و شتانه ده ربیم که بیرم ماون...

هيپوليت، دەنگە زيقنەكەي لى ھەلبرى:

- بمبوره... واز لهم قسه عاتیفیانه بینه. خق ئیمه مندال نین. قهرار بوو بچیته سهر باسی جهوههری مهسهلهکه. ئهوهشت لهبیر نهچیت که ههنوکه سهعات له نق تبیهربوه!

میرزاده، یه کسه ر، قسه که ی بق سه لماندو گوتی:

- دەي باشە بەرىزىنە، ھەر ئىستا دىمەوە سەر ئەسلى مەسەلەكە.

پاش کهمیّک له دوو دلّی و گومان، له دلّی خوّدا گوتم لهگینه من ههلّه بم، لهوهیه باقلیشچوف کوریّکی ههبی، به لام سهرم لهوه دهرنهدهکرد که ئهم کوره بوّچی دهبی بهم شیّوهیه جاری له دایکبوونهکهی خوّی بدات و به دنیادا بلاوی بکاتهوه، لهمهش خراتر بوّچی دهبی بهم ئاوایه ناوی دایکی خوّی بزریّنی و حهیا و نامووسی له ناو خه لکیدا بهریّت، چونکه چیباروف، ههرهشهی لی کردبووم که نهنگ و فهزیحه تهکه بلاو ده کاتهوه...

خوشکهزایهکهی لیبدیف هه لی دایه و گوتی:

- لەو كەرىتىيە!

بوردوفسكى گوتى:

- تق بۆت نىيە، نا بۆت نىيە!...

هیپولیت، بهوپهری هه ڵچوونهوه، به دهنگه زیقنه کهی گوتی:

- كوره، له فسق و فجورى بابى بهرپرس نييه، دايكشى هيچ تاوانيكى نييه!



میرزاده، به شهرمهوه گوتی:

- ئاخر هەر لەبەر ئەمە دەبووايە چاوپۆشى لە قسورى دايكى بكرابايە و ناوى نەزرينرابا.

خوشكەزايەكەي لىبدىف، بەدەم تەوسخەنىكى شەرانىيەوە گوتى:

- میرزاده، تن نهک ههر ساویلکهیت، رهنگه له ساویلکهییشت تیپهراندبیت...

هیپولیت به دهنگیکی زور نائاسایی گوتی:

- ئاخر تۆ ھەقت چىيە؟

میرزاده، بهلهز گوتی:

- هيچ، هيچ ههقێکم نييه...

ھەنگى لەسەر قسەكەي رۆپشت:

- لیرهدا ههق به تویه، ئهشهد و ههق به تویه، به لام ئیدی بی هیچ غهرهزیک به بیرما هات. پاشان ههر زوو له دلّی خودا گوتم، نابی ههست و بوچوونی شهخسی من هیچ کاریک له مهسهله که بکات، چونکه ئهگهر قهراربی لهبهر خاتری پافلیشپوف و وهکو وهفادارییه که دهرهه قب پیاوه تی و چاکهی وی لههه نبهر منا، داوایه کانی بوردوفسکی جیبه جی بکهم، ههنگی چ ریزی جهنابی بوردوفسکی بگرم چ ریزی نهگرم ههر ده بی ئهو کاره بکهم... بویه به ریزینه که من باسی گومان و دوو دلّیی خومم بو کردن، لهبهر ئهوه بوو که پیم وا بوو و ئیستاش پیم وایه که سرهه لمالینی دایک له لایه ن کوره که یه و ماریکی نا ئاساییه به کورتییه کهی، لهبهر ئهو شته گهیشتمه ئه و قهناعه تی که چیباروف پیاویکی کلاوچییه و به فیل و دهه قیان جهنابی بوردوفسکی لهم فروفیلانه وه گلاندو وه.

ئیدی هات و هاواری دهستهجهمی میوانه تازهکان بهرز بووهوه:

- ئاه... ئەم قسەيە ئىدى لە كىشا نيە!

تەنانەت ھەندىكيان خەرىك بوو ھەلدەستانە سەرىي.

- بەرىزىنىه! بەم بەلگەيەدا بىقم دەر كەوت كە جەنابى بوردوفسىكى بەلەنگاز و كلۆل، دەبى پىاوىكى ساوىلكە و سائەقل بىت و نەزانى چۆن



هیپولیت هاواری کرد:

- چى؟ تەنيا دە ھەزار رۆبڵ؟

خوشکهزاکهی لیبدیف، به تهشهرهوه گوتی:

- دەى مىرزادە، لە حىسابا بە قوەت نىت، يان زياد لە پيويسىت بە قوەتى، بەلام خۆت لە گىلى دەدەى.

بوردوفسكى هەڵى دايه:

- من به ده ههزار روبل قاییل نابم.

یارۆی بۆکسىباز، لەپشىت كورسىيەكەی ھىپولىتەوە، ملى ھىنايە پىشىن و بە چىھ گوتى:

- ئانتىب قايىل به، جارى قايىل به، تا دوايى.

هييوليت ديسان زيقاندى:

- تەمەشا جەنابى مىشكىن! جارى دەبى ئەوە بزانىت كە ئىمە گەوج نىن. لەو كەر و گايانەش نىن كە پىدەچى مىوانەكانت وامان تەسەور بكەن، لەو گىل و شەواكانە نىين كە ئەو خانمانە تەسەوريان دەكەن و بەدەم تىزخەنەوە تەمەشامان دەكەن، بەتايبەتى ئەم ئەرسىتۆكراتە بەرىزە (بەدەم ئەو قسەيەوە ئاماۋەى بى يەڭگىنى باقلوقىچ كرد) كە ھەرچەندە بە ناسىنى مشەرەف نەبووم، بەلام ناوبانگىم بىستووە.

میرزاده، بهوپهری هه لچوونهوه گوتی:

- به ریزان، به یارمه تیتان، تکایه به یارمه تی خوتان، ئه لهه قی ئه م جاره ش له مه به ستم نه گهیشتن، جاری پیش هه موو شیتیک جه نابی کیلله ر، وتاره که ی تق ده رباره ی ته خمینی سه روه ت و سامانه که ی من زور بیدیقه ت



و شاشه، فری به راستیهوه نییه: من چهند ملیونیکم یی نهبراوه، رهنگه هەشت يەك يان دەيەكى ئەو برە پارەيەم ھەبى كە تۆ قەبلاندووتە. ياشان ئەوەى لە سويسرا خەرجى من كراوە ھەرگىز دەيان ھەزار رۆبل نەبووە، جارى شنايدەر سالى تەنيا شەش سەد رۆبلى وەر دەگرت، ئەويش تەنيا لە سے سالی یهکهمیدا. سهبارهت به یهروهردهکارو فیرکیاری جوان و خشکوک، پاقلیشچوف ههرگیز، روّژی له روّژان، پهروهردهکار و فیرکاری له پاریسهوه بق من نههیناوه – ئهمهش بوختانه به خه لکیدا. پیم وایه ئهو پارهیهی خهرجی من کراوه، زور له ده ههزار روبل کهمتر بووه، بهلام قەيدى نيە من ئەم دەھەزار رۆبلەم قەبوولە، باۋەر بكەن، ئەگەر قەرزىشىم لهلا بوایه، چەندىشىم جەنابى بوردوفسىكى خۆش ويستبا ھەر قەرزەكەيم دەدابەرە، نەمىدەتوانى لىه قىەرزەكىە زىاترى بىدەمەرە، چونكىه سىادەترىن ئەتەكىتى زەوق رىگەم نادات، لە كاتىكا كە من قەرزى دەدەمەوە، وا بنويىنم که خیری پی دهکهم. نازانم بوچی ناتانهوی لهم مهسههه بگهن! جاران بهزهییم به کلونی و به دبه ختی ویدا ده هاته وه، دهمویست له رووی دۆسىتاپەتپەۋە قەرەبوۋى ئەو كلۆلى و بەد بەختىلەي بۆ بكەمەۋە، دوايى بقم دەر كەوت كە فريوى خواردووه، ئەگەر فريوى نەخواردبا، ھەرگىز بهوه رازی نهدهبوو کیللهر له وتارهکهیدا، بهو شیوهیه ناوی دایکی بزرینی و ریسوای بکات. بقچی دووباره توره دهبن بهریزینه؟ تهگهر کار وا بروات، قەت لە يەكدى ناگەين و ناگەينە ھىچ لىكدى حالىبوونىكا.

میرزاده بهم جوّره کوتایی به قسهکهی خوّی هینا:

بـهڵێ، قسـهکهی مـن دهرچـوو، ههنوکـه دڵنیـام، کـه لێکـدانهوه و
 مهزهندهکهی من راست و دروست بوو.

میرزاده، به خوشحالییه وه هه ولیده دا هیوریان بکاته وه، به لام ناگای له وه نهبو و کاره ی هینده ی دی ده یهاروژاندن و هاری دهکردن.

هاواریان لی ههستا و به تورهیی پرسیان:

- قسهى چى؟ له چى دلنيا بوويت؟

میرزاده، بهرسقی دایهوه:



- به چاوی خوم و زور به شینه یی جهنابی (بوردوفسکی)م بینی. له نزیکه وه ناسیم و زانیم بۆردوفسکی چ جۆره به شهریکه و چ کهسیتییهکی ههیه... گهنجیکی ساده و ساویلکه و خوشباوهره، به ههر کهسیک دەخەلەتى و لە خشتە دەبرىت. بەئاسانى دەبى بە داردەسىتى ھەر كەسىك. كەسىپكە ئاتوانى بەرگرى و داكۆكى لە خۆي بكات، بۆپە لەسەرمە كە بىيارىزم و داكۆكى لىبكەم. سەربارەت بە (گاڤرىلا ئارداليونوفىچ)يش كە رامسیاردبوو، پهنگیری ئهم مهسههههم بق بکات و ماوهیه کی زور بوو، به هۆی سەفەرم و به هۆی نەخۆشىمەوە له ماوەی ئەو سى رۆژەدا، كە لە پترسبۆرگ بووم، هیچ هەوالنكم نەدەزانى، سەعاتنك لەمەپیش، له يەكەم دیدارماندا پینی راگهیاندم که پهی به هموو نهخشه و مهرام و مهبهسته کانی چیباروف بردووه و قوری بنی دهرهیناوه و به لگهی تهواوی به دەست هیناوه که چیباروف، ههمان ئهو جۆره پیاوهیه که من مهزهندهم لئ دابوو. جا خانمان و ئاغاياني بهريز، من زور چاک دهزانم، خه لکيکي زۆر بەگەمشىەگ و گەمشىقم دەژميىرن. (چىباروف) كىھ بىسىتوويەتى مىن مرۆفتكى دەستبلاوم و بەئاسانى پارەم لىي دەر دەھتىنرى، ئىدى واى خەيال كردووه، دهتواني بهئاساني بلۆفم لي بدات و ههلم بخهلهتيني، به تايبهتي كه زانیویهتی که جوّره نمهکناسییهکم دهربارهی باقلیشچوفی رهحمهتی ههیه و به چاکه و پیاوه تیی ئهو پیاوه دهزانم و خوم به منه تباری دهزانم، ئیدی له و دەركايە وە بىقم هاتو وە، بەلام ئەسىلى مەسمەلەكە ... ئەوە چىتانىه بەرىزىنە؟ تكاپە قسىەكانم يىمەبرن، تا كۆتايى گويىم لىبگرن... گوتم ئەسلى مەسىەلەكە ئەمەپىە كىە بە بەلگەى بنجېرەوە ئەوە سىاغ بووەتەوە كىە ئىەم ئاغای بوردوفسکییهی که ئیستا سهر و کهللهی پهیدا بووه، کوری باڤليشـچوف نيه! گاڤريلا ئارداليونوفيچ، ئا ئيسـتا ئەو ھەوالــهى دامــي و گوتی به لگهی بنج بری لهو بارهیهوه پهیدا کردووه. ها، ئیوه چ ده لین؟ هه لبهته پاش ئه و ههمو و ههراو ههنگامه و ههراوزهنایه زهحمه ته پیاو باوهر بكات! كەواتە باش گويم ليبگرن: بەلگەي بنج بر ھەيە! من خۆيشم تا ئيستا به تهواوهتي باوهر ناكهم، دلنيا بن ناتوانم باوهربكهم. هيشتا گومانم



ههیه، چونکه گافریلا ئاردالیونوفیچ، هیشتا فریا نهکهوتووه، بهوردی و تیرو تهسهلی مهسهلهکهم بخ بگیریتهوه و بهلگهکانم بخاته بهردهست، بهلام ئهوهی ساغ بووهتهوه و هیچ چهند و چوونیک ههلناگریت ئهوهیه که چیباروف، پیاویکی سیبهندی، سهرسهری دهستبره، نهک هه بوردوفسکی به لهنگاز، بهلکو ههموو ئیوهی بهریزیشی خاپاندووه که بهویه پی نیاز پاکییهوه بی ئیره هاتوون تا بهرگری و پشتیوانی له هاوریکهتان بکهن (چونکه پیویستی به پشتیوانی و کومهک و بهرگرییه، من لهمه دهگهم). ئیدی چیباروف ههمووتانی تووش کردووه. ههر ههمووتانی له فیل و تهلهکهبازی و دهستبرییهوه گلاندووه، چونکه ئهم مهسهلهیه جگه له دهستبری و فیل و فریو هیچی تر نییه.

له ههموو لايهكهوه، دهنگ بهرز بووهوه:

- چۆن؟ فیل و درق و دەستېرى؟ چۆن؟ كورى پاقلیشچوف نیه؟ شتى وا چۆن دەبیت؟

دارو دەستەكەى بوردوفسكى، ھەموو بە جارى حەپەسان! مىرزادە گوتى:

- بـــه لِيّ، دزى و درۆو دەســـتبرىيه! ئەگـــه رئاغـــاى بوردوفســكى نەيسـهلمىتنىت كە كورى "باقلىشـچۆفه"، ئىدى داواكەى دەكاتە فىل و درۆ و دەستبرى (ھەلبەتە ئەگەر ئاگاى لە مەسـەلەكە بووبىت،)، بەلام لە حەقىقەتدا ئەو فريو دراوه، لە خشـتە براوه. بۆيـەش سـوورم لەسـەر ئەم خالە تا لە هـەر تاوانىدى تەبرىيى بكەم، چاوپۆشـى لـه هـەلە و تاوانـەكانى بكەم. لىنى ببورم. پىم وايە پياو دەبىي بەزەيى بە سـاويلكەيى و غەشـيمى ئەم گەنجەدا بىيتەوە و بەرگرىيى لىي بكات، دەنا لەوەيە لەم مەسـەلەيەدا بىيى بە شـەريكى فىلل و دزى و دەستبرى، بەلام من لـە ئىسـتاوە قەناعـەتم وايە كە ئاگاى لە مەحموودى بىي زەواد نىيە. منىش پىش ئەوەي بچم بى سـويسـرا وا بووم، مەحموودى بىي زەواد نىيە. منىش پىش ئەوەي بچم بى سـويسـرا وا بووم، ھەمان وەزع و حالى ئەوم ھـەبوو. قسـەى بىي سـەرو بـەرم دەكـرد، ورينـەم دەكـرد. دەمويسـت نيازو مەبەسـتى خۆم دەربـرم، بـەلام وشـەم لىدەچوونـە قاتى، بۆم نەدەھات... چونكە خۆم بەم حالەتەدا رۆيشتووم، لە ھـەموو كەس



زیاتر بهزهییم پییدا دینته و و دهتوانم هاوخهمی و هاوستوزیی دهگه لدا بكهم، چونكه منيش تهقريبهن ههمان وهزعم بهسهر هاتووه، بۆيه ههقى ئەوە بە خۆ دەدەم باسى ئەو مەسەلەيە بكەم. لە كۆتايىدا، ھەرچەندە ساغ بووەتەوە كەسىپكى نىيە بە ناوى كورى پاقلىشىچوفەوە و مەسەلەكە تەنيا چاووراو بووه، به لام له كوتاييدا دهيليمهوه كه من ههر لهسهر بريار و قسهی خومم، ئامادهم لهبهر خاتری قهبرهکهی باقلیشچوف، ده ههزار روبل به ئاغای بوردونسکی بدهم. بهر لهوهی سهرو سهکوتی بوردونسکی پهیدا ببيت، بهتهما بووم، ئهم بره پارهيه سهرفي دامهزراندني قوتابخانهيه بكهم به ناوی باقلیشچوفهوه، به لام ئیستا به لامهوه گرینگ نییه ئهو بره پارهیه ســهرفي دامهزراندني قوتابخانه بكهم يان بيدهم به ئاغاي بوردوفسكي، چونکه ئەگەر بە حەقىقەتىش كورى باقلىشچوف نەبىت، ئەوا ئەوەندە زۆلانە فریویان داوه، قهناعهتی تهواوی لا دروست بووه که کوری بافلیشیووفه. بەرىزىنە حەز دەكەم گوى لە گاۋرىلا ئارداليونوفىچ بگرن با قسىەكانى بكات و به یه کجاره کی کرتایی بهم مهسه له یه بینین. تکاده کهم توره مهبن، هیدی و هيمن له شويني خوتان دانيشن! با گاڤريلا ئارداليونوفيچ مهسهله كهمان بهوردی بق باس بکات، ئەلھەقى مىن زۆر تاسىەمەندى ئەرەم، بە ھەمور وردودرشتیکی مهسهلهکه بزانم. گافریلا ده لیت چووه بن بسکوف و دایکی بوردوفسکی دیتووه - که هه لبه ته به پیچه وانه ی و تاره که وه، نهمردووه و له ژیاندایه -... خانمان و ئاغایانی بهریز، دانیشن! بفهرموون دانیشن!

میرزاده، به خوی دانیشت، جاریکی دی داوای له دارو دهسته کهی بوردوفسکی کرد، که نیگهران و بیتورده له پیستی خونه دهیورین، دانیشن. میرزاده که نزیکهی ده پازده دهقیقه یه کور به جوشوخروشه وه، به دهنگی به رز و به پهله و به هه لچوونه وه قسانی کردبوو، ویستبووی به سهر ههراوهه نگامه و دهنگه دهنگ و هاتوهاواری سهرسامی و ناپهزایی ئهوانی دیدا زال بیت! ههنوکه له کانگای دلهوه پهشیمان بوو لهوهی ههندی قسانی کردبوو که خوزیای دهخواست نهی کردبان، خو ئهگهر نهیانوروژاندبا و به و شیوه یه دههریان نه کردبا، ههرگیز پیری به خوی



نهدهدا، به و پهلهپروزی و هاتوهاواره، ههندی مهبهست و بۆچوونان و مهزهندهی خوی به و راشکاوی و بی پهردهییه دهرببرینت. ههر که لهسهر کورسییهکهی دانیشت ههستی به پهشیمانییهکی به سوی کرد که دلّی دهگوشی، گلهیی ئه وه ی له خوی ده کرد بوچی به به رچاوی هه مووانه وه هه مان ئه و نه خوشیه ی خوی، که بو چارهسه ری چووبو و بو سویسرا دابووه پال بوردو فسکی و سووکایه تبی پی کردبوو. له وه شراتر، ئه وه بوو، خوی گوته نی به شیوه یه کی زور ناپه سند و دوور له ههر ئه ته کیت و ره و قیدی، پیشنیازی ئه و ده هه زار روبله ی بو بوردو فسکی کردبوو، که ته رخانی کردبو و بو دامه زراندنی قوتابخانه یه کی نهم پیشنیازه ی به به به چاوی خه لکه که و و وه کو خیر و سه ده قه یه کردبو و. میرزاده، له مه شرز روبر زیوان بو و، بویه له دلّی خویدا گوتی: "ده بوایه تا سبه ینی چاوه پوانم کردبا و هه نگی به ته نیا ئه و کاره م ده گه لی کردبا، به لام تازه رویشت! به لی کردبا و هه نگی به ته نیا ئه و کاره م ده گه لی کردبا، به لام تازه رویشت! به لی من گه و جم! گیلم گیل! به راستی گه مژه م!".

پاش ئەوە، گاڤرىلا ئارداليونوفيچ، كىه تا ئەو كاتىه بىه بىنىدەنگى لىه سوچىكەوەوەسىتابوو و تاقە وشىمىيەكى لىه زار نىەھاتبووە دەرى، لەسسەر داواى مىرزادە ھاتە بەرەوە. لەلاى مىرزادەوە دانىشىت، بە دەنگىكى ئاشكرا و رەوان و بىنگرى كەوتە باسىي ئەو ئەركەي كە مىرزادە پىنى سىپاردبوو. لىەپ ھەموو ئامادەبووان بىدەنگ بوون، ورتە لىە كەسسەوە نەدەھات، بەتايىلىيەتى بوردوفسىكى و دارودەسىتەكەي سىمراپا بووبوون بىه گوى و بايەخەوە گوييان ھەئخستبوو.



پەراويز:

- * 'خیرا روّژنامهیه کی ههفتانه ی گالته جاری کوّمیکی...': ئه و وتاره دوورودرییژه ی لهم روّمانه دا بلاو بووه ته و السایی کرده و هی نه و وتارانه یه که روّژنامه وانیکی گومنا و به ناوی ستوبانو فسکی له گوّقاری ههفتانه ی گالته جاری "الشراره" دا بلاوی دهکرده و هه نم که له سالانی ۱۸۵۹ مهرد، که له پترسبورگ دهر ده چوو.
- * "هەرچەندە ئەم قەوانە تازەيە، بەلام زەحمەتە پياو باوەرى پى بكات: ئەمە بەيتە شىيعرىكە كە لە شانۆنامەيەكى كۆمىدى بە نىوبانگى گرىبويدىف) ـ ەوە بە ناونىشانى "ئەقلى زۆر زەرەرە" وەر گىراوە، كە ئاماۋەيە بى بەربەريەت و ھۆقىگەرىى ئەو سەردەمەى كە زۆرى بەسەردا نەرۆيشتورە.
- * "هەورەكەى حىكايەتەكەى كريلوف...": (١٨١٥)، يەكىكە لەو حىكايەتە ئەفسانەييە هــەرە جوانانــەى كــە كريلــوفى گەورە نووســەرى رووســى نووسىويەتى.
- * "تەرىقــەت و ئــايىنى راســكولنىك...: ئەمــه تەرىقــەت و رىنبــازى باوەردارە دىرىنەكانە، دەگەرىتەوە بۆ ســەردەمى ئەو دووبەرەكىيە ئايىنىيەى كە لەدواى رىفۆرمە ئايىنيەكانى پەتريارك نىكون بەرپابوو.
- * 'لیوقا...': دۆستویفسکی لیرهدا، پهرهگرافی وتاریک ههلدهگیریتهوه که پهخنهگریکی گومناوی هیچ، له گوقاریکدا دهربارهی ئهو به ناونیشانی فیدیای له خوبایی بلاودهکاتهوه که لهو وتارهدا گالته به دوستویفسکی دهکات گوایه چیروکی پالتوی گوگول تالاند دهکات و دهیشیوینی و وهختی خف به شنی توره هاتهوه دهکوژینت. جا دوستویفسکی لیرهدا ئهو پهخنهگرهی وهکو یهکیک له شاعیره تهنزنووسه بهناوبانگهکانمان وهسف کردووه.
- * "شنایدهر...": ناوی ئهو پروفیسنورهیه که "گهمژهی" له سویسنرا، چارهسه دهکرد.

فەسلى نۆيەم

گافریلا ئاردالیونوفیچ، له سهرهتاوه پرووی دهمی کرده بوردوفسکی که به ئاشکرا شپرزهیی و نیگهرانیی پیوه دیار بوو، به چاوانی ئهبلهق و، واقی و پهوه، بهوپه پی کونجکاوی چاوی بریبوونه گافریلا. گافریلا ئاردالیونوفیچ پی گوت:

- بیگومان تو نکولّی له وه ناکه یت که دوو سالّی ریّک دوای زهوجینی فهرمی و یاسایی، له نیوان دایک و باوکتا، واته ناغای بوردوفسکی فهرمانبه ری پله ده یه می هاتوویته دنیا. دیاره سهلماندنی روّر و به رواری له دایکبوونی تو به گویّره ی به نگهیٔ حاشاهه نه گر و تومارین ورد زوّر ناسانه، به لام ته زویر و ده سکاری کردنی ئه م به رواره له و تاره کهی جه نابی کیلله ردا، که هه م بو تو و هه م بو دایکت، ئه ویه پی سووکایه تییه، هیچ لیکدانه وه یه که ناگریّت، ته نیا ئه وه نه بیت که زاده ی خه یالی ناغای کیلله رده، که وای ته سه و رکردووه، به و کاره خرمه تی به رژه وه ندی تو ده کات و هه قانیه تی داوایه که ته ده سهلمینی. ناغای کیلله رده نیت و تاره که یه له یوی بیش ئه وه ی بلاوی بکاته وه، بو تو خویندووه ته وه، به لام هه مووی، به ته واوه تی بو نه خویندو ویته وه... بویه هیچ گومانی تیا نییه که له کاتی خویندنه و که دا نه و په ره گرافه ی په پاندووه ...

يارۆى بۆكسىباز قسەكەى يى برى و گوتى:

- دروسته، ئەق پەرەگرافىم بىق نەخوينىدەۋە، بىەلام ھىەر ھىممۇق ئەق



زانیاریانه، کهسیکی شارهزا بوی گیرامهوهو، من....

گاڤريلا ئارداليونوفيچ، قسهكهى پيبرى و گوتى:

- ببوره ئاغاى كيللهر، به يارمهتيت با قسمكهم تهواوبكهم. نورهى وتارهکهی توش دید، دلنیات دهکهم ههنگی توش دهتوانی قسهی خوت بكهيت، به لام جاري با شتهكان بهريز باس بكهين. من خوشبهختانه به ريكهوت و به كۆمەكى قارقارا ئارداليونوڤينا يتيتسنى خوشكمەوه، لەلاي قيرا ئەلكسىيقنا زوبكوقىاى دەسىتە خوشىكى دلسىقزى، كىه بىدەدنىكى مولَّك داره، نامه یه كي نيكولا ئاندريوفيچ ياڤليشـچوفي رهحمـه تيم دهسـت كەوتورە، كە بىست و چوار سال لەوەپىش، كاتى لە ھەندەران بورە، بۆ ئەو ژنەى ناردووە. پاش ئەوەى پەيوەندىم بە قىرا ئەلكسىقناوە كرد، لەسەر قسمی ئەو چووم بۆ لای كۆلۆنتلىكى خانەنشىن، بەناوى تىمونى فىدوروفىچ قبازوقكين، ئەمە خزمتكى دوور و دۆستتكى نزىكى ياقلىشچوفى رەحمەتى بوو، دوو نامهی دیکهی (نیکولا ئاندرویوفیچ)م لهلای ئهم بهریزه دهست كەوت، كە ھەر دووكيانى لە ھەندەرانەوە نووسىيبوو. بەگويرەي بەروار و ميِّرْووي ئەم سى بەلگەنامەيە، كە بە دىقەتنكى ماتماتىكىيانەي ئەوتىۆوە نووسىراون، كى هىيچ گوماننىك هەلناگرن، ئەوە دەردەكەوى كى ئاغاي ياڤليشچوف لهو سهردهمهدا سئ دانه سالي تهواو له ههندهران ژياوه، ريْک به سال و نیویک به ر له دایکبوونی تق جهنابی بوردوفسکی، سهفه ری هەندەرانى كردووه. به خۆت له هەموو كەس باشتر دەزانى كە دايكى تۆ بە عەمراتى، لە رووسىيا دەرنەچووە... جا ئىسىتا ئەو نامانە ناخويىنمەوە، چونكە درهنگه. تهنیا رووداوهکان دهگیرمهوه و هیچی تر. جا جهنابی بوردونسکی من ئامادەم سبەينى ئەگەر خۆت ھەز دەكەي، سبەينى لەلاي من يەكتر بدينين، شايهديش لهگهل خوتا بينه، چهند كهس ديني بيان هينه، خهلكي يسيۆرى خەتناسىش بىنه، ئەوسىا دەبىنى چىۆن ناچار دەبىت دان بەو حەقىقەتانەدا بنەيت كە بىزم باسىكردىت. مىن لەممە دانىيام، كە دانىت بەو راستىيەدا نا ئىدى داواكەت خۆبەخۆ بەتال دەبىتەوە.

ئامادەبووان، دىسان جموجۆلپان تىپكەوت، بوردوفسىكى، لەپر لەسلەر



كورسىيەكەي ھەستا، گوتى:

- ئەگەر مەسەلەكە وا بىت، ماناى وايە مىن فريودراوم، بەلىّ نامەرادنەش فريودراوم، بەلاّم چىباروف فريوى نەداوم، بەلكو زۆر لەوە پىشتر فريو دراوم، زۆر لەمىنژە! بۆيە نە پسپۆرى خەتناسىم گەرەكە و نە دىدار لەگەل تۆدا. مىن باوەرت پى دەكەم. واز لە داواكەم دىنىم... دە ھەزار رۆبلەكەشىم ناوى... بە خواتان دەسپىرم!.

ئەوسا، كلاوەى ھەلگرت و كورسىيەكەى بردە دواوە، خۆى ئامادە كرد تا بروات.

گاڤريلا ئارداليونوفيچ، به زمانيكي نهرم و ناسك گوتي:

- جەنابى بوردوفسكى پەلە مەكە ئەگەر دەتوانى، كەمىكى دى، ئەگەر بۆ پىنج دەقىقەش بووە، دانىشە، چونكە ئەم مەسەلەيە شىتى دىكەى زۆرگرىنگى تىايە، بە تايبەتى سەبارەت بە تۆ و بۆ تۆ، زۆرىش خۆشىن. بە راى مىن زۆر پىرىسىتە تىق ئەو شىتانە بزانى، لاموايە ئەگەر مەسەلەكە بەتەواوەتىي روون بېيىتەوە، رەنگە لە رووى دەروونىيەوە ھەسىت بەئاسوودەييەكى زياتر بكەيت.

بوردوفسکی، بی ئهوهی هیچ بلیّت دانیشتهوه. به جوری سهری داخستبوو له تو وایه له بیر کردنهوهیه کی زور قولدایه. خوشکهزایه کهی (لیبدیف)یش که ههستابوو لهگهل ئهودا بروات، دانیشتهوه، ههرچهنده له دلیّری و بیباکی خوی نه که تبوو، به لام به ناشکرا شپرزهیی و نیگهرانی پیّوه دیبار بوو. هیپولیت گرژ و پهست، خهمین و دلّتهنگ دیباربوو، لهو کاته دا کوکهیه کی هینده توندگرتی، که ئهو دهسته سره کهی به دهمیه وه گرتبوو، پربوو له خوین. کابرای بوکسباز حه پهساو و ههراسان دیباربوو، به په په په ستیپه وه رووی کرده بوردوفسکی و به زمانیّکی تال گوتی:

- ئاهـ.. ئانتىپ پىم نەگوتى.. دويىنى... پىرى.. پىم نەگوتىت، لەوەيە كورى باقلىشچوف نەبىت؟!

دهنگی پرم و هـۆرى تەوسـاميز بـەرز بـووهوه، دوو سـێ كـەس خۆيـان يىنهگىراو لە قاقاى يىكەنىنيان دا.



گاڤريلا ئارداليونوفيچ، له وهلامي قسهكاني كيللهردا گوتي:

هیپولیت، لهې توره بوو، قسهکهی پیبری و گوتی:

- به یارمهتیت ئاغای ئیفولگین، ئهم ههموو دریژدادرییهی بو چییه؟ (ببوره کهوا ده لمینم!). مهسه له که ته واو روون بووه ته وه و حه قیقه ته که زانی، ئیدی ئهم ههموو دریژدادرییهی و شاخ و بال لینانهی بو چییه؟ یان ده ته وی تواناو به هرهی پشکنین و گه ران و په یگیری خوت بنوینی و به ئیمه و شازادهی نیشان بده یت که پهیگیرو پشکنه ریکی به هره داریت؟ یان ده ته وی به وه پاکانه بو بوردو فسکی بکه یت و له ههموو خه تایه کی ته بری بکه یت که به هوی نه زانی و گه وجی خویه وه له م رووداوه وه گلاوه؟ به لام ئه مه گوساخییه قوربان! بوردو فسکی پیویستی به پاکانه ی تو نییه، دلنیا به ئه مه خوی له خویدا سووکایه تیبه، خوی باری زور سووک نییه تا توش شعمه خوی له باری قورس بکه یت. ده بوایه ئه مه تا ره چاو بکردایه ...



گاڤريلا ئارداليونوفيچ، قسهكهى پي برى و گوتى:

- به سه، به سه جه نابی تیرنتییف! که میک هیدی به، زور خوت سه غله ت مه که! له وه ده چی زور نه خوش بیت؟ دلم به حالت ده سووتی. من ته واو، لیره دا قسه که م ده برم نه گهر مه به سبت نه وه یه! به لام هه سبت ده که لیرمدا قسه موو نه و راستییانه ی که پیویست و زهرورییه بزانرین، به ته واوی بخه مه روو....

هەنگى ئىڤولگىن كە بىنىيى ئامادەبووان، جموجوولىنكىيان تى كەوت و لەوە دەچوو ھەز بكەن گوى بگرن، لەسلەرى رۆيشىت:

- من گەرەكمە، بە بەلگەوە، ئەوە بى ھەموو ئەو كەسانە روون بكەمەوە که کهم و زور پهیوهندیان بهم مهسهلهپهوه ههیه و ئهم پرسهیان مهبهسته، که دایکی تق جهنابی بوردوفسکی ریزو حورمهتیکی زوری لهلای نیکولا ئانىدريوفىچ هـەبوو و زۆرى مىدارا دەكىرد، دەزانى بىق؟ چونكـە خوشىكى، كبرتكي مسكنن و كارهكهر يوو كه نبكولا ئاندريوفيچ، له ههوه لي گهنجيدا، زۆرى خۆش دەويست، ئەگەر ئەو كىرە كوتوپر نەمردبا، بېگومان نىكولاي ئاندريوفيچ دەپخواست. من بەلگەي بنجبرم دەربارەي ئەم رووداوە پىيە كە شتیکی ئەوتىقى لە بارەۋە نازانرى يان بە تەۋاۋەتى فەرامۇش كراۋە. لەمەش بترازى دەتوانم ئەوەشىت بۆ روون بكەمەوە كاتى دايكى تۆ لە تهمهنی ده سالیدا بووه، چۆن جهنابی پاڤلیشچوف وهکو خزمیکی نزیکی خوی گرتوویهتییه ژیر بالی خوی و به خهرجی خوی ناویتیه بهر خویندن و بهخیوی کردووه و جیازییه کی زوروزه به نده ی بق فه راهه م کردووه. ئیدی ئے م کارہ کردویہ تیہ کاریک کہ مقومقویہ کی زور لہنیو خرم و كەسسوكارە زۆرۈزەبەندەكسەي ياقلىشسچوفدا بىلاو بسووەتەوە... تەنانسەت هەندىكيان گومانى ئەوەپان كردووە كە ياقلىشىچوف گەرەكيەتى ئەو كچە بخوازينت، به لام دايكي تن كه ده گاته تهمهني بيست سالي، شوو به فەرمانبەرىكى دايەرەي روپىوى زەوپوزاران دەكات بە نىرى بوردوفسىكى. دیاره به حوسن و رهزای خوی شووی یی دهکات، دهتوانم به به لگهی تەواۋەۋە ھەمۋۇ ئەمانە بسەلمىنىم. ھەرۋەھا جەنابى بوردۇفسىكى كۆمەلىك



زانیاری وردو به لگهی ته واوی دیکهم کو کردوه ته وه، ئه وه ده سه لمینی که بابت، واتا بوردوفسكى كابرايهكى دەست و پن سپى بووه، هيچ بەهرەيەكى کاروکاسیبی و کاری نازادی نهبووه. دوای نهوهی جیازی و مارهپیهکهی دایکتی وهر گرتووه، که بری پازده ههزار روبل دهبیت، ئیدی وازی له وهزیفه فهرمیه که هیناوه و رووی کردووه ته کاروکاسیی و بازرگانی، به لام دهی خه له تننن و تی ده که وی و دهستمایه کهی له دهست دهدا. ئیدی بهرگهی ئهم جهزرهبهیه ناگریت و له داخ و خهفهتا، سهردهکاته خواردنهوه و مەينۆشى، ئىدى خواردنەوە كارى تېكردو زوو بە زوو كوشىتى، يانى پاش گواستنهوهی دایکت به حهوت یان ههشت سال مرد. دوای نهوه دایکت، گیرودهی هه دراری و دهستکورتییه کی دروارو زهحمه تی نهوت ق دەبیّت، که به قسهی خوی ئهگهر کومهک و پارمهتی زورو بهردهوامی ياڤليشچوف نەبوايە، لەگىن بوق لە برسانا بمريّت (سالّى برى شەش سەد رۆبلى بۆ برىبورەمە). زۆر بەلگەى دىكەش ھەن، ئەرە نىشان دەدەن كە باقلیشچوف توی به مندالی زور خوش ویستووه. بهگویرهی ئهم بهلگانه و به پینی شایه دیی دایکت، ئه و پیاوه بزیه خوشی ویستووی و رووی داویتهتی و هاوسوزی دهگهل کردوویت، چونکه زمانت گیربووه و مندالیکی ریوهله و جیقن و دهغهزار و بهدبهخت بوویت. ههلبهته من بهلگهی تهواوم لايه كه ياڤليشچوف، به دريژايي تهمهني، سهبارهت به خهڵكي نهخوش و داماوو ليقهوماوو بهديهخت، بهتاييهتي ئهگهر مندال بووين، دلوقان و به بەزەپى بووە. جا، بە بۆچۈۈنى من ئەم خاله، لەم مەسەلەپەدا كە باسى دەكەين، بايەختكى يەجگار گەورەي ھەيە. بۆيە دەتوانم بە دلنياييەوە ئەوە بلَّيْم که دلوِّقانی یاقلیشچوف بهرانبهر به توّ (که به هوّی ئهوهوه نیردرایته قوتابخانهی وهرزش و لهژیر چاودیری تایبهتیدا دریژهت به خویندن دا) کردیه کاریک که خزم و کهسوکار و برادهرهکانی، بهره بهرهوا تهسهور بكەن رەنگە تۆ كورى ئەو بىت و، لەوەيە باوكە ياسايى و فەرميەكەت، تەنيا داهو لنكى فريودراوى خيانهت لنكراو بووبى، بهلام لنرهدا دهبى ئهوهش بگوتری که ئهم تهسهورو دهنگویه، تهنیا له ئاخروئوخریی ژیانی



پاقلیشـچوفدا، به تهواوهتی لهنیو خه کیدا بلاو ببووه و زور که س باوه پیان به دروستی هینا، یانی نه و کاتانهی که خزم و که سوکاره کهی پاقلیشــچوف که و تبوونه خــهمی وه ســیتنامه کهی نه و و حه قیقــهت و پاسته کانیش له بیر چووبوونه و که شف کردن و دو زینه وهیان مه حال بوو. دیاره جه نابی بوردوفسکی، توش نه و دهنگویانه تبیستووه ته وه و باوه پیشت پی کردووه. دایکیشت که به خوم به دیداری مشه په ف بووم، ههر چهنده ناگای لهم دهنگویانه هه بوو، به لام تاکو نه مپوش، نازانی که تو، توی کوری، باوه پرت به و دهنگویانه کردووه (منیش نه وهی پاستی بی نه وهم لینی شارده وه). جه نابی بوردوفسکی، من دایکی به پیزو حورمه تتانم، (خـانم بوردوفسـکی)م لـه شـاری پسکوف بینــی، لـه دوای مـه رگی پاقلیشچوفه وه، به نه خوشی و ده سکورتی و داماوی ژیاوه. هه لبه ته به ده م پاقلیشچوفه وه، به نه خوشی و ده سکورتی و داماوی ژیاوه. هه لبه ته به ده م پارمه تیی تو ماوه و ده ژی. زور ئومیدی به نایینده ی تو هه یه و له کانگای دلیه وه باوه پی به سه رکه و تنی تو هه یه ...

خوشکهزایهکهی لیبدیف، سهبری سوا، هاواری کرد:

- به راستی ههموو ئهمانه قسهی بیتام و بی مانان! ئاخر سوودی ئهم شانامهخوانییه چییه؟ ئهم ههموو سۆز و گودازه له پای چی؟

هیپولیت، به تورهیی ههلی دایه:

- به راستی ئهمانه قسهی قور و بیمانان!

به لام بوردوفسكى، نهك ورتهى ليوه نههات، ههر جوولهشى بق نهكرد. گاڤريلا ئارداليونوفيچ، كه خوّى بق ئهنجامگيرييهكى گورچكبر ئاماده دهكرد، بهدهم بزهيهكى تهوساميزهوه پرسيى:

- سوودی چییه؟ سوودی یهکهمی ئهمهیه که: جهنابی بوردونسکی ئیستا بقی دهر کهوت که پاقلیشچوف له رووی سوزی مروقانی و دلوقانییهوه خوشی ویستووه نهک له رووی غهریزه و سوزی باوکایهتیهوه. دهبوایه بهلای کهمهوه ئهم خاله بو بوردونسکی بهریز روون ببوایهتهوه، چونکه، توزی لهمهپیش، دوای خویندنهوهی وتارهکه، پشتیوانی له بوچوونهکانی



كيللهر كرد. جا من تهنيا لهبهر ئهوه ئهم روونكردنهوهيهم دا، چونكه جهنابی بوردوفسکی تق به پیاویکی بهریز و شهریف دهزانم، سوودی دووهمي ئهم مهسههه ئهوهيه كه دهر كهوت هيچ نيازيكي كلاوچياتي و دەستېرى و ساختەچياتى، تەنانەت لەلاى (چىباروف)يش نەبووە. ديارە ئەملە خالىكى كرىنگە، تەنانىەت بىق منىش كرىنگە، چونكە مىرزادە تۆزى لەمەپىش، بەدەم ھەلچوونەوە گوتى كە من دەربارەي ھەولى كلاوچياتى و دەستىرى و ساختەچپاتى لىهم مەسسەلەپەدا، ھاوشىغورى ئەوم. بسه يـنچەوانەوە: هـەموو بەشىداران، نيازىان ياك بىووە، ئەگـەرچى رەنگـە چیباروف، که له کبازیکی گهوره بی، به لام لهم مهسه له یه دا، ته نیا وه کو ئەوقات و ياريزەريكى پيشەبى و زرينگ و كۆلنەدەر كارى كردووه. به ئومیدی ئەوە بووەوەكو پاریزەریک، پارەپەكى مۆل بە دەست بیننی، دیارە حسبابه که شی نه ک ههر زیره کانه و دروست بووه، به لکو له سهر بنه مایه کی يهجگار مكوميش بووه، حيسابي ئهوهي كردووه كه ميرزاده لهلايهكهوه پیاویکی دهست و دل کراوه و تیره و لهلایه کی تریشه وه، لهراده به دهر ریزو حورمهتی یاقلیشنچوفی رهحمهتی لهلایه و له ناستی ههقدا ملی له موو باریکتره، به لام سهبارهت به ناغای بوردونسکی، دهکری به دلنیایی تەواۋەۋە بلىين كە لەبەر ھەندى قەناغەتى تايبەتى خۆى، بە رادەيەك لەژىر کاریگهریی چیباروف و دوسته کانی دیکهیدا بووه، که به خوت و خورایی، بي هيچ قازانجيكي شەخسى، به بي ئەوەي بە خۆ بزانى، لەم مەسەلەيەوە گلاوه، بانی وه کو ئهوهی ئهم کارهی له رای خزمه تی حهقیقه ت و ييشكهوتني تيرهي بهشهردا كردبيت، بهلام ئيستا دواي ئهم گهنگهشه و به لگانه که ههموو شتیک روون بووهوه. دهر کهوت که بوردوفسکی، به هـهموو حال و حیسابیک، پیاویکی راستگویه، ئیدی میرزاده دهتوانی به که مالی دلنیایی ئه و کومه که دوستانه یه یکه توزی له مهییش، له کاتی باسكردني قوتابخانه و ياڤليشچوفدا باسي كرد، دووباره بكاتهوه.

میرزاده، به جوره ترسیکی راستگویانهوه هاواری کرد:

بوەستە گاۋرىلا ئارداليونوفىچ، بوەستە!"



به لام تازه کار له کار ترازابوو. بوردوفسکی به تورهیی هاواری کرد:

- من سن جارم گوت که ئهم پارهیهم ناوی ... نا... قهبوولی ناکهم...
بۆچی وهری بگرم؟ نا، نامهوی! دهروم...!

بهدهم ئه و قسمهه وه تاوی دا که له دهرگای بانیژهکه وه وه ده ر بکه ویت، خوشکه زایه که لیبدیف خوی گهیاندی، باسکی گرت و شتیکی به گوییدا چپاند. بوردوفسکی بله ز گه رایه وه، زهرفیکی گهوره ی داخراوی له به پکی ده رهینا و هه نی دایه سه ر میزیکی چکوله ی نزیکی میرزاده و گوتی:

- ئەوە پارەكەتە!... نەدەبوو رى بە خۆت بدەى ئەم كارە بەرانبەر بە من بكەى! ئەوە پارەكەت!...

دکتۆرنکو بۆی روون کردەوە:

- ئەمە ئەو دوو سىەدو پەنجا رۆبلەيە كە رۆگەت بە خۆ دابوو، وەكو خىرو سەدەقە بە چىباروفدا بۆى بنىرى!

كوليا، بەسەرسامى گوتى:

- لەوتارەكەدا، تەنيا باسى پەنجا رۆبل كرابوو!

میرزاده، بهرهو لای بوردونسکی رؤیشت و گوتی:

- من، بهرانبهر به تق کهمتهرخهمه! به لام باوه پ بکه، ئه و پارهیهم وهکو خیر و سهدهقه بی نه نهاردبووی! مین تاکو ئیستاش بهرانبهر بهتق کهمتهرخهمم، ههلهم، نهدهبوو ئه و ههلهیه بکهم. (میرزاده، زقر شپرزه و نیگهران بوو، هیلاک و ماندوو دیاربوو، قسهکانی پچر پچر بوون). راسته من باسی کهلهکبازی و دهستبری و ساخته چیاتیم کرد... مهبهستم تق نهبوو. ههلهم کرد کاتی گوتم تقش ریخی، دهقاودهق وهکو من نهخقشیت... بهلام تق وهکو من نیت، تق له ریکهی دهرسی تایبهتیهوه خقت ده ژینی و یارمهتیی دایکت دهدهیت. گوتم تق ئابرووی دایکت بردووه، به لام نا، تق له راستیا خقشت و یستووه و خقشت دهوی. به خقی وا ده لینت، شایه دیت بق دهدا... من نهمده زانی... گافریلا ئاردالیونوفیچ، فریا نه که و تبوو ههموو ئهم شیتانهم بی بی بی بی نهمانه می بی نه مانه که و تبوو ههمو و نهم شیتانهم بی بی بی نهمانه می بی کهمتهرخهم. راسته من پیشنیازی ده هه زار رقبلم بق کردیت، باشیم نهکرد،



هـهقی گلـهییت ههیـه، دهبوایـه بـه شـیوهیهکی دی ئه و پیشـنیازهم بکردایـه... به لام تازه کار له کار ترازا، شتی وا مهحاله، چونکه تق دهمبوغزینی...

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، ههڵى دايه:

- ئيره شيتخانهيه!

(ئاگلایا)ش، که خوّی پی کونترول نهدهکرا، بهوپهری تورهیی گوتی:

- به راستی ئیره شیتخانهیه!.

خوشکهزاکهی لیبدیف وه کو ئهوهی بیهوی دوا قسه بکات، هه لی دایه:

- میرزاده، پیاو دهبی ههق بلّی که به راستی تو باش دهزانی چون سوود له نهخو.... نهخوشییهکهت (ئهگهر بمانهوی وشهیهکی ئههوهن بهکار بینین) وهر دهگریت. تو هینده لیزانانه دوستایهتی و پارهکهت عهرز کرد، که هیچ مروقیکی بهریزو به حهیاو حورمهت، نهتوانی به هیچ شیوهیهک قهبوولی بکات... ئیدی ئهمهت یان لهوپهری بلیمهتیه یان لهوپهری سادهییه... بهههرحال خوت ئهمه له ههموو کهس باشتر دهزانیت.

گاڤریلا ئاردالیونوفیچ، که لهو کاتهدا زهرفه پارهکهی کردبووهوه، هه لی دامه:

- بەرىزىنە ببورن: ئەم زەرفە دوو سەد و پەنجا رۆبلى تىا نىيە، بۆ ئاگادارىتان تەنيا سەد رۆبلى تيايە. مىرزادە من بۆيە ئەم قسەيە دەكەم تا ھىچ بەد حالى بوونى روو نەدات!

میرزاده، بهدهم ئاماژهی دهستهوه، گوتی:

- گرینگ نییه، واز لهوه بینه! وازی لی بینه!

خوشکه زاکهی لیبدیف، خیرا ههلی دایه و هاواری کرد:

- نا، نا، وازی لی مهیهنه! میرزاده که تق دهلیّی گرینگ نییه، واز لهوه



بینه، وازی لی بینه! نهمه خوی له خویدا سووکایه تبیه به نیمه نه ههولی شاردنه وهی هیچ شتیکدا نین، به لکو رووبه روو، به راشکاوی قسه ی خود ده که ین، گرینگ نیه زهرفه که دوو سهد روبلی تیا بی یان سهد روبل، وهکو یه که، هیچ له مه سه له که ناگوری، وهکو یه کنیه؟

گاڤريلا ئارداليونوفيچ، بەسەرساميەكى ساويلكانەوە گوتى:

- نا، وهكو يهك نييه!

خوشکهزایهکهی لیبدیف، به تورهیی هاواری کرد:

- قسه کهم یی مهبره. جهنابی پاریزهر، ئهوهندهش کهر نین. مهعلومه که سهد رۆبل، دوو سهد و پهنجا رۆبل نىيە. گرىنگ مەسەلە مەبدەئيەكەيە، گرینگ هه لویسته مهبده نییه که یه، دوو سهد روبل نبیه و سهد روبله کرینگ نىيە، ئەمە شىتىكى دىيە، گرىنگ ئەرەپە كە بوردونسىكى خىرو سەدەقەي تق قەبورل ناكات، دەپداتەرە بە سەروچارتا مىرزادەي مەزن و گەورە! لەم رووهوه سهد روبل و دوو سده و پهنجا روبل وهکو پهکه. چ سهد روبلت به سهروچاوا بداتهوه و چ دوو سهدو پهنجا روبل. توزی لهمه پیش به چاوی خوّت بینیت که بوردوفسکی ده ههزار روبلهکهی رهفرکردیت. یانی ئەگەر پىاونكى دروسىتكار و سەرراسىت نەبواپە ئەو سەد رۆبلەشىي نەدەدايتەرە! كە سەد و يەنجا رۆبلى كەمە، ئەرە درارە بە ھەقى مەسىرەف و سەفەرى چىباروف بۆ لاى مىرزادە. ھەقى خۆتە گاڭتەت بە غەشىمى، و نەزانى ئىمە لە كاروبارى بازرگانىدا، بىت. بەھەرجال، تى ھەموو ھەول و توانایه کی خوت خسته گهر که پیمان رابویری و گالتهمان پی بکهیت، به لام نهخه له تابی ری به خوت بدهی پیمان بلیبی دهستبر، سهرچهوت. ئیمه ئامادەين، به ههر چوارمان، دوو سهد و پهنجا رۆبلەكهى ميرزاده بگێرينهوه، ئهگهر ناچار بووين، رۆبڵ به رۆبڵ بۆي كۆ بكەينهوه، ئامادەين، چەندىش قازانجى دەخاتە سەر، ھەر ھەمورى بە قازانجەكەشەرە كاش بدهینه وه. بوردوفسکی هه ژارو نه داره، ملیتونیر نییه. چیباروف دوای سەفەرەكەي، بسوولەي حيسابەكەي بۆ نارد. ئىمە بەتەما بووين ئەم داوايە ببهینهوه... ههر کهسیکی دی لهجیاتیی ئهو بوایه، ههر وای نهدهکرد؟



میرزاده (س...) هه لی دایه و گوتی:

- مەبەستت چىيە؟ مەبەستت لەم پرسيارە چىيە؟

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا گوتى:

- خەرىكە شىت دەبم!

یه فگینی پاقلوفیچ، که ماوهیه کی زور بوو، له جینی خویه وه، به بیده نگی تهمه شای ئه و وه زعه ی ده کرد، پیکه نی و گوتی:

- ئهم وهزعه، ریّک ئهوهوهبیر دینیتهوه، که لهو دواییانهدا، پاریزهریکی به نیوبانگ له موناقهشهیه کی به په به نیوبانگ له موناقهشهیه کی به په داد قانیدا، پاکانهی ئهوهی به موهکیله کهی کردبوو، که شهش کهسی له جییه ککوشتبوو، گوایه لهبهر هه ژاری و دهستکورتی ئه و تاوانه ی کردووه، ئهم پاریزهره، به چهند وشهیه کی لهم بابه ته کوتایی به قسه کانی خوی هینابوو: " ئاشکرایه که هه ژاری و دهستکورتی، موه کیله کهی منی ناچار کردووه بیر له کوشتنی ئه و شهش که سه بکاتهوه، وه کو ده لین فه قیری په گی هاریی پیوهیه، بویه ئه و کاره ی به لاوه ئاسایی بووه، یانی هه رکهسیکی دی له جیاتیی ئه و بوایه هه روای نه ده کرد?" به هه رحال، به لگه و بیانو و ده ستاویزه که ی یه جگار کرمیدی و عهنتیکه بووه!

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، كه له تورهييدا دهلهرزى، لهناكاودا گوتى:

- بەسە! ئىدى ئەم ھەراو ھەنگامەيە بېرنەوە!

لیزاقیتا پروکوقیقنا، که یهجگار شپرزه بووبوو، سهری بردبووه دواوهوه، شهر له سیمای دهباری، نیگای پر له ههرهشه و ئاگرینی، به ئامادهبوواندا، بهدوست و دژمندا، بی جیاوازی دهگیرا. رقی پهنگخواردووی، به جوری سهر ریدژ بووبوو، که دهبوایه بهسهر یهکیکیدا هه لریژیت. شهری به سیبهری خوی دهفروشت. ئهو کهسانهی که دهیانناسی، ههستیان دهکرد، له ئان و ساتایه که بتهقیتهوهو، بهسهر یهکیکدا دابباریت.

ئیقان فیدوروفیچ بۆ سبەینی به میرزاده (س...)ی گوت:

- هەندى جار ئەم حالەتەى لىدى، بەلام بەدەگمەن ئەو حاللەى دوينىنى لىدىت. رەنگە بە سى سال جارىك، بگاتە ئەو حالى تەقىنەوەيە!



ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا هاوارى كرد:

- به سه ئیفان فیدوروفیچ، به سه! وازم لیبینه! ئیستا قول دینی بیکهی به قولما؟ دوای چی؟ ئهگهر پیاوبای پیشتر قولت دهگرتم ده تبردمه دهره وه! لای خوایه میردی من و سهرگه فاری مالیت. به قسهم نه ده کردیت، به گه لت نه ده که و تم بگرتمایه و بتبردمایه ده ره وه. ده بوایه به لای که مه وه بیر له کچه کانت بکه یته و از دوای باران که په نک! ئیستا به بی توش ده توانین بی قینه وه! دوای باران که په نک! ئیستا به بی توش ده توانین بی قینه وه! دوای باران که په نک! ئیستا به بی توش ده توانین بی قینه وه! سوپاسی میرزاده شبکه م! سسوپاس میرزاده، مالیت ئیاوا بو ئه و سوپاسی میرزاده شبکه م! سسوپاس میرزاده، مالیت ئیاوا بو ئه و میواندارییه جوان و خوشه یکه بوت فه راهه می کردین! نازانم چون پازی میواندارییه جوان و خوشه یکه و گه نجانه بگرم؟ به پاستی شه رمه مه ای چون با نه نگییه خه جاله تبارییه اله مو ته که شخرات ره! ئه ری له می جوزه خه کانه زور هه نیسی ئیوه نیبه! به فینی پاقلوفیچ، لاکه وه، به گویما مه چپینه، لیت په ستم، تو ره مه که ده مارم مه گره! ...

دىسان روو لە مىرزادە، لەسەر قسەكانى رۆيشت:

- وای لیهات دوستی ئازیز؟ هیشتا تو داوای بوردن لهوان دهکهی؟ دهلیی بمبورن که ریم به خودا ئهم بره پارهیهتان پیشکهش بکهم...

هەنگى ئاورىكى لاى خوشكەزاكەى لىبدىفى دايەوە و لەناكاودا گوتى:

- ئەدى تۆ، بەچى پىدەكەنى، ھەى فشەكەرى بى چاوو روو؟ ئەمە دەلىنت: ئىسە ئەو بارەيە رەفىز دەكەين. ئىسە داوا دەكەين، تكاو سىوال ناكەين! وەكو ئەوەى نەزانىت كە ئەم گەمژەيە لە سىبەينىدە، خۆى، بە پىلى خۆى، بە مەمنوونىيەوە نەچىت بۆ لايان و ئەو پارەيەيان بۆ نەبات! دۆستايەتىيان دەگەلا تازە نەكاتەوە! وا ناكەيت مىرزادە؟ ناچىت بۆ لايان!

میرزاده، به ملکهچی و لهژیر لیوانهوه گوتی:

- با، دهچم!

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، دووباره رووى كرده دكتۆرنكو و گوتى:

- گويت ليده؟ گرهوى تق لهسهر ئهمهيه. وهكو ئهوهى پارهكه حازره، له



ئیستاوه له گیرفانتدا بیت. تق بقیه خقت فش دهکهیهوه و وا دهنوینی پارهکه رهت دهکهیهوه بق نهوهی ئیمه بخه لهتینی... نه گیانه، خهیالت خاوه، نهگهر راست دهکهی و دهتوانی برق که سیکی دی بخه لهتینه. من چاوم ههن.... دهستم خویندوویتهوه!... گهمهکهت دهبینم!

میرزاده، هاواری کرد:

- ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا!

میرزاده "س..." بزهیه کی بق کرد، به ئارامییه کی دهستکرده وه گوتی:

- لیزاقیتا پروکوقیقنا! با بروین! درهنگه! با میرزادهش دهگه ل خوّماندا بهرین.

کیژهکان، به نیمچه ترسیکهوه، له سووچیکدا وهستابوون، به لام جهنهرال، زور نیگهران بوو، سهرسامی و حهپهسان به سیمای ههموویانهوه دیار بوو. ههندیک لهوانهی که لهدواوه بوون، ژیراوژیر، بهدهم چپه دووهوه، به دزییهوهو، به تهوسهوه پیدهکهنین. خوشی و شادی له سیمای لیبدیف دهباری.

خوشکهزایهکهی لیبدیف که زور شپرزهوه پهریشان بوو، گوتی:

- خانم، فهوزاو فهزیحه و رووداوی نهنگین و نهنگکاری له ههموو شوینیک ههیه!

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، به پشم و غەزەبيكى شيتانەوە گوتى:

- بهم شيوهيه نا، بهم حهدده نا!

ئەوجا بەتورەيى رووى كىردە ئەوانـەى دەوروبـەرى، كـە دەيانويسـت ھيورى بكەنەوە و گوتى:

- ئەرى بۆ وازم لىناھىنن؟ وازم لىبىنن!

هەنگى رووى كردە يەقگىنى بافلوفىچ و گوتى:

- ئەگەر پارىزەرىك، لە دادگادا، وەكو خۆت تۆزى لەمەپىش باستكرد، بە ئاشكرا بلىت، ئاساييە كەسىپك لەبەر نەبوونى و ھەۋارى بەجارى، لە يەك شوين شەش كەس بكوۋىت، ئەمە خۆى لە خۆيدا نىشانەى ئاخر زەمانە. بە عەمراتم شتى وام نەبىستبوو، بەلام ئىستا ھەموو شىتىكم بۆ روون بووەوە.



بق نموونه تهمهشای ئهم نیوه زمانه، ئهم لالهپهتهیه بکهن (بهدهم ئهو قسهیهوه، ئاماژهی بق بوردونسکی کرد، که بهویهری بیزاری و حهیهساوی دەيروانيە ليزاڤيتا) ئەمە سىل لە كوشىتن دەكاتەوە؟ مىن گريو دەكەم كە یه کیک ده کوژی. له گینه ده ههزار روبله کهت لی وهر نه گریت. رهنگه له بهرچاوی خه لکی رهفزی بکات، به لام به دل و له دلهوه ئه و کاره ناکات، كاتى به خوت دەزانى، شەوپك دەدا بە سەرتا، بېكەسكوژت دەكات و قاسمه که تده شکینی و مهردو مهردانه ده تکوژیت و پاره که تدهبات و بهتاوانیشی نازانی، به لکو بهزادهی زال بوونی نا ئومیدی یان رهفز یان چوزانم، به چیتری دهزانی استاد الله استنگ باوه رو بووه تهوه، دنيا خراب گۆراوه، خەلكى لەسەر سەر دەرۆن نەك لەسەر لاقان! دەبىنى کچنک له مالی بابی ریکوینک بهروهردهکراوه، کاتیکت زانی بهدهم پیاسهوه دەگەل دایکیا، له ناوەندى جادەدا، خۆي به گالسىكەپەكدا دەكات، به دایكى دەلىنت: دايكە گيان من چەند رۆژى لەمەبەر شووم بە فىلان كارلىچ يان فيسار ئيڤانيچ كردووه و من دهروم، خودا حافيز!". ئهم رهفتاره به باش دەزانن؟ ئەم رەفتارە جوانە؟ ئاسابيە؟ ئەمە كيشه و برسى ژنانە؟ تەمەشىاى ئەم كورىژگە لە خۆباييە بكەن (بەدەم ئەو قسىەيەوە ئامارەى بۆ لاى كوليا كرد). رۆژنك دەيگوت "پرسى ژن" ھەر ئەرەپە ئىدى. گرىمان دايكت گەوجە، كەرە! بەلام بەو حالەشەوە دەبى مامەلەيەكى مرۆڤانى لەگەلدا بكهى، شارستانيانه رەفتارى لەگەلدا بكەيت!... باشە بۆچى تۆزى لەمەيىش به و همه مو و که ش و فیش و فین و نیفاده یه وه خوتان به ژوورا کسرد؟ مەبەستتان چى بوو؟ دەتانويست بلين: 'رى بكەنەوە، ھەستنە سەر يى، وا ئیمه دیین! ههموو مافیکمان پیبدهن، به لام نهکهن له حوزوری ئیمهدا زار هه لینن! نیوه ههموو ریزیکمان بگرن، دهسته و نهزهر له بهرمان ههستن، به لام ئیمه به نزکه رو خو لامانتان راناگرین! ". به حیساب عهودالی حهقیقه ت و لایهنگری ههقن، کهچی وتارهکهیان یهکیارچه بوختان و ئیفتیرایه، ئیفترای كافران، به ميرزادهدا. "ئيمه داوا دهكهين، نهك سوال و تكا. چاوهرواني سوپاس له ئیمه مهکهن، هیچ منهتیکتان لینازانین، چونکه ئهم کاره له رای



ئاسوودەپى ويژدانى خۆتاندا دەكەن! " ئەمەپە ئەخلاق! بە راستى ئەقل بۆ بهشهر شتیکی باشه: تق که سیلهیی و پینهزانی و نمهکنهناسی بق خوت به رەوا بزانى، بىزت نەپەت سوپاسى بەرانبەرەكەت بكەپت، خىق مىرزادەش هـهقى خۆيـهتى لـه جـوابى تۆدا بليت، سوپاسى باڤليشـچوف ناكات و هيچ منه تنكي ليهه لناگريت، چونكه باڤليشچوفيش، ئهو چاكه هي دهرهه ق بهو کردوویهتی، بق ئهوی نهکردووه، به لکو بق ئاسوودهیی ویژدانی خقیی کردووه. که واته به چ به لگه په ک، حیسابی خوت له سه ر بناغه ی نمه ک ناسی و بى ئەمەكى مىرزادە دەرھەق بە ياڤلىشچوف رۆناوە؟ مىرزادە قەرزى ليُكردويت، قەرزارتە! كەواتە بـۆچى نكـۆڵى لـە ھەسـتى نمەكەناسـى و سوپاسگوزاریی دهکهیت؟ ناتهوی سوپاسی بکهیت؟ له کاتیکا خوت داوا لهو دەكەپت كە دەرھەق بە ياڤلىشىچوف نمەكناس و سوياسىگوزار بىت! بە راستى ئەمە گومراىيە! شىنتيەتىه! لە لايەكەۋە گلەپى لە كۆمەلگە دەكەن كە بيرهجم و نا مروِّقانيه، چونكه كيژيكي له خشتهبرا و ريسوا دهكات، به حیسابی خویان ئه و کیژه داماوه ناوی دهزری و عهزاب دهچیژیت و رووی ناو خەلكى نامىنى. باشە ئەگەر وايە چۆن رېگە بە خۆيان دەدەن، كە لە غەزەتەدا باسى بكەن و بىكەن بە داستانى سەر زاران و لە سىياناوى ریسوایی هه لکیشن و به ته ماش بن ناوزراوی ناو خه لکی نهبیت و عه زابی زياتر نهچيژيت؟ به راستي ئەمە شيتايەتىيە! ئەمانە كۆمەلى لە خۆبايى بنسه روبه رن! نه باوه ريان به خودا هه په نه به مهسيح. به راستي خه لکنکي خق پەسىندو لە خۆبايىن، خىق پەسىندى و لە خۆبايى بوون، داويەتىيە دل و دەروونىان، ھاكا بەر بوونە گيانى يەكدى و دواى يەكيان برىيەوە، ئەمە قسه یه که و ده یکهم! باشه نهمه شیتی و بیسه روبه ری و ریسوایی نییه؟ هیشتا گەرەكیانە ئەم پیاوە بیشەرمە، ئەم بیسەروبەرە، بە مەمنوونىيەوە بروات داوای بوردنیان لی بکات! ئەرى خەلكى وەكو ئیوە زۆر ھەن؟ بە چے پیدهکهنن؟ بهوهی که خوم هیناوهته ئاستی ئیوه و بیزم هاتووه قسهتان دهگه ل بکهم؟ به راستی ئابرووی خوم بردووه، به لام تازه کار له كار ترازاوه!... ئەدى تۆ، ھىچ و پوچى مردەلۆخ (لەگەڵ ھىپولىتى بوو)،



نهخه له تابی پیم پیبکه نی! به حال هه ناسه ی تیا ماوه، که چی ده ست له خووشه پکردنی خه لکی هه لاناگریت. تق خووی ئه م منداله گه وجه ت (به ده م ئه و قسه یه وه ئاما ژه ی بق لای کولیا کرد) شه پکردووه. له پی ده رت کردووه، تق بووی به خولیای شهوو پقری. تق فیری خوانه ناسیی ده که یت تق به و مندالیه ی خق ته وه باوه پت به خوا نییه!... ده یسا هه مووتان هه واله به خوا بن! ئه وسا، که له تو په ییدا هه ناسه برکینی پیکه و تبوو، پووی کرده میرزاده و پرسیی:

- ئەرى ليون نىكولايوفىچ مىشكىن، راستە بەتەماى سىبەى بچى بۆ لايان؟ يانى بە راستى دەچىت؟

میرزاده بهرستقی دایهوه:

- بەلى، دەچم.

- كەواتە، لەمرۆ بەدواوە نامەوى بتبينم! نە بمناسه نە دەتناسم!

کەوتە خۆ کە بروات، بەلام لەناكاودا ئاورى پاشەوەى دايەوە و بەدەم ئاماژە كردنەوە، بۆ لاى ھىپولىت، پرسىيى:

- دەچى بۆ لاى ئەم خوانەناسەش؟

ئەوسا بە دەنگىكى گىراوى نائاسايى ھاوارى بەسەر ھىپولىتدا، كە پىنى پىدەكەنى، كرد و لەسەرى رۆيشت:

- ئەوە بە من پىدەكەنى، ھەددت چىيە؟

ههنگي له ههموو لايهكهوه هاوار بهرز بووهوه:

- ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا! ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا!

ئاگلایا، به دهنگیکی بهرز هاواری کرد:

- دایکه!... شهرمه! ...

لیزاقیتا پروکوقیقنا، پهلاماری هیپولیتی دابوو و توند باسکی گرتبوو و تا هیزی تیا بوو رای دهتهکاند، به چاوانی پر رق و غهزهبهوه، تهمهشای دهکرد.

هيپوليت، زور به هيمني و به کاوه خو گوتي:

- ئاگلایا ئیقانو قنا، خۆت نارەحەت مەكە. دوایی دایکت به خۆی بۆی دەر



دەكەرىت كە ھىچ كەسىتك پەلامارى بابايەكى نەخۆشىى لە حالى مردندا، نادات... من ئامادەم بۆى روون بكەمەرە بۆچى پىدەكەنىم... خۆشىحال دەبم ئەگەر بتوانم قەناعەتى بى بكەم...

نۆرە كۆكەيەكى توندو ترسىناك، لەپپ گرتى و بوارى نەدا تاقە وشەيەك بلات.

لیزاقیت ا پروکوقیقنا، بازووی به ر دا، به جوره ترسیکهوه دهیروانییه هیپولیت، که خوینه کهی سهر دهم و لیوی دهسری، نه وجا گوتی:

- نەخۆشىك لە حالى مردندا بى، دەبى ئاگاى لە خۆى بىز! چىت داوە لەم خوتبە خوانىيە! دەتەوى چ بلىنى؟ باشتر وايە بى خۆت بچىتە مالەوە و لە جىدا بكەوى!...

هیپولیت، که خیزهخیزی سینگی سه عاته رییه ک دهرویشت، به دهنگیکی کزی شهرمنانه ی چپه ئاساوه گوتی:

- باشه، به قسهت دهکهم. ههر که گهیشتمهوه مالیّ، دهچمه ناو جیّگه و دلنیام که له زهرفی دوو ههفتهدا دهمرم، من خوّم نهمه دهزانم. دکتوّر "پ.ن" به خوّی ههفتهی رابردوو نهوهی پیّگوتم. بوّیه حهز دهکهم نهگهر ریّم بدهیت، به یهک-دوو وشهیهک خوداحافیزیتان لیّ بکهم.

ليزاڤيتا يروكوڤيڤنا، به ترسهوه هاواري كرد:

- لهوه دهچی ئهقلت له دهست دابیّت! ئهم گهوجیهتیه چییه؟ تو بروّ فریای خوّت بکهوه، تو پیویستت به دهواودهرمانه، نهک به قسه و خوتبه! خیرا بروّ له جیّگهدا بکهوه!.

هیپولیت، به دهم بزهوه گوتی:

- باشه باش، له جنگهدا دهکهم. کهوتنیکی وا دهکهوم که ههستانهوهی لهدوا نهبیت. دوینی ویستم بکهوم و چاوه پوانی مهرگ بکهم، به لام دوایی که زانیم هیزی ئهوهم تبایه لهگه لیاندا تا ئیره بیم، بپیارم دا موّله تی دوو پوژان به خوّم بدهم و بیخهمه دوو سبهی... به لام ئهلهه قی ههست به ماندووبوونیکی زوّر دهکهم...

لیزاقیتا، به دهستی خوی کورسییه کی بق هینا و گوتی:



- که واته دانیشه! دانیشه! بۆچی وهستاویت؟ هیپولیت، به دهنگیکی کز گوتی:

- سوپاس، بیزه حمه ت له به رانبه رم دانیشه تا بتوانین قسه بکه ین. لیزا قیتا پروکو قیقنا، ئیمه پیویسته قسه بکه ین، من سوورم له سه رقسه کردن. (بزهیه کی دی بق کرد و له سه ری رقیشت). گوی بگره، ئه مرق که دوا رق و ه من له هه وای ئازاد و له نیو خه لکدا ده بینی. دوو هه فته ی دیکه ئه م کاتانه له ژیر گلدا ده بم. که واته ئه مه جقره مالئاواییه که له خه لکی و له سروشت، هه رچه نده من که سیکی زقر عاتیفی نیم، به لام ئه وه بزانه که زقر حه زده که مه من که به باقلوفسکدا روو بدات. به لای که مه وه پیاو لیره، سه وزایی و دار و دره ختان ده بینی...

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، كه دەم بەدەم شپرزه و نيگەرانتر دەبوو، گوتى:

- ئاخر ئەمە كەى كاتى قسەكردنە؟ تۆ تايەكى توندت لىيە. تۆ تۆزى لەممەپىش ھاوارت دەكرد، دەت نەرانىد. ھەنوكە بەئاسىتەم ھەناسەت بۆ دەدرىت.
- ئیستا چاک دهبم، خهمت نهبی. بوچی ناتهوی دوا ئاواتم بینیته دی؟... دهزانی، خا لیزاقیتا پروکوقیقنا، زور لهمیژه به ئاواتهوه بووم بتبینم؟ زور شتم دهربارهی تو بیستووه... کولیا بوی باسکردووم. کولیا تاقه کهسه که پنی لی نهبریوم... تو ژنیکی نائاساییت، عهجیب و غهریبی ئا ئیستا به چاوی خوم ئهمهم لیت بینی دهزانی کهمیکیش خوشم ویستیت؟....
 - پهنا بهخوا! چهند کهرم، خق خهریک بوو لنی بدهم!
- ئەگەر لىم بە درۆ نەبى، ئاگلايا ئىقانوقنا دەسىتى گرتىت. ئەمە كچى تۆيە؟ ئەوەنىدە جوانە، ھەر كە چاوم پىلى كەوت، ھەرچەنىد قەت پىشىتر نەمدىتبوو، يەكسەر مەزەندەم بۆى چوو.

هـهنگی هیپولیـت، لهسـهری رۆیشـت و بهدهم بزهیـهکی تـال و پـر حهسرهتهوه گوتی:

- بانگی بکه، با بهلای کهمهوه، بق دواجار له ژیانما تیر تهمهشای جوانی ئافرهتیک بکهم! سهبارهت به تق نهوه میرزاده لیرهیه، میردهکهت دهگهله،



دەورت قەرەبالغە. ئىدى بۆچى رازى نابىت، دوا ئاواتم لەسەر دەستى تۆ بىتە دى! بۆ كارىكى وا دەكەى ئەم ئاواتەم بەرمە ژىر گلەوە؟

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا هاواري كرد، گوتى:

- كورسىيەكم بۆ بىنن!

چاوه روانی نه کرد تا یه کیک کورسیی بن بینی، به خوی دهستی دایه کورسییه ک، له هه نبه رهیپولیت دای نا و له سه ری دانیشت...

ئەوسا ئەمرى بە كوليا كرد:

- كوليا، ههر ئيستا لهكه ليا برق و بيكه يهنه مالهوه، سبه يني به خوم...

- ئهگهر ریم بدهیت، داوای کوپی چای له میرزاده دهکهم. زور ماندووم. بهتهما نهبووی میززاده بو مالی خوتان بهریتهوه و دهعوهتی چای بکهیت؟ بیزهحمهت لیره بمیننهوه، مهرونهوه، با چهند ساتیک پیکهوه بهرینه سهر. دلنیام میرزاده، چایمان دهداتی. بمبوره، که ئهم پرکیشییه دهکهم... بهلام له میهرهبانی و دلوقانی تو و میرزاده دلنیام، لیتان رادهبینم... ههموومان به رادهیه کی کومیدییانه میهرهبان و دلوقانین.

میرزاده بهلهز، رای سپارد که چای ئاماده بکریّت. لیبدیف له ژوورهکه وهدهر کهوت، قیراش خیرا دوای کهوت.

خانم پەپانچىن، لەناكاودا، بەجىددى گوتى:

- زور باشه، قسه بکه، به لام خوت سهغلهت مهکه، بهکاوهخو، بی هیچ ههلچوونیک قسان بکه. به راستی سوزت بزواندم... میرزاده، تو ئهوه نیت که من له مالی تودا چا بخومهوه، به لام تازه قهیدی نییه دهمینمهوه، تهوازو بیو کهسیش نایهنمهوه! کهس کهس! چونکه هیچ مهعنایه کی نیه! بهههرحال، ویرای ئهمهش، ئهگهر به لاتهوه گرینگه، ئامادهم داوای بوردنت لیبکهم، که لیت توره بووم!

ئەوجا، لەناكاوا، رووى كردە كچەكانى و ميردەكەى و بەوپەرى تورەيى، وەكو ئەوەى خەتايەكى گەورەيان دەرھەق كردبيت گوتى:

- كەستان چاوەرىيى من مەكەن، داواتان لى ناكەم بە دىارمەوە بمىنىنەوە، چونكە زۆر ئاسان دەتوانم بەتەنى بۆ مال بگەرىمەوە...



به لام نهیان هیشت لهوهی پتر لهسهری بروات، خیرا خویان گهیاندی و لەدەورى خربوونەوە. ئىدى مىرزادە يەكسەر خولكى ھەمووانى كرد بق چا خواردنهوه و داوای بوردنی لیکردن که پیشتر، نهوهی به بیرا نههاتبوو. تەنانىيەت (جەنسەرال يىلەيانچىن)ىش كەشسايەوە، بەدەم مجامسەلەوە بىلە هاوسه روکه ی گوت ئابا له باندر و که دا هه سبت به سه رما ناکات؟ تهنانه ت خەرىك بوو له (ھىيولىت)ىش بىرسىتت چ سالنك له زانسىتگە بووە، بەلام زوو فریا کهوت و جلهوی خنی گرت. یه فینی یا فلوفیچ و میرزاده "س.." زور خوشحال بوون و گهشانهوه. سیمای نادیلاید و نهلکسندرا، ویرای شادمانی، سهرسامییان پیوه دیار بوو. به کورتی ههر ههموویان به ناشکرا خۆشىحال بوون، كى نىزرە تىورەپى و گرژىپى دەروونيەكسەي لىزاڤىتا يروكوڤيڤنا، بەسەلامەتى رەوپىيەوە. تەنيا ئاگلاپا، چارەي دابوو بە پەكاو گرژو مۆن، مات و بیدهنگ له سووچیکا رونیشتبوو. ئهوانی دیکهش ههموو دانیشتیوون و کهس حهزی به رؤیشتن نهدهکرد، تهنانهت (جهنهرال ئيڤولگين)يش، به لام ليبديف به لايا تيپهري و شنتيكي به گوييدا چياند كه پیدهچوو پیی ناخوش بیت، بزیه چوو له گوشههکدا کزکولهی کرد. میرزاده بوردوفسکی و ههموو هاوریکانیشی، بی ئهوهی کهسیان ببویری، خولکی چا خواردنهوه کرد، به لام بهدهم خوته و بۆلهوه، له بن لیوانهوه گوتیان که چاوهروانی هیپولیت دهکهن و ئهوسا بهپهله چوون له دوورترین سووچی بانیژهکه، به دهسته جهمی لنبی دانیشتن. دیار بوو لیبدیف، دهمی بوو رای سپاردبوو که چا ئاماده بکریت، چونکه پهکسهر چاپهکه هینرا.

سهعات زهنگی یازدهی لیدا.

پەراويز:

* - 'پله دهیهم...': پتروسی گهوره له سالی ۱۷۷۲دا زنجیره پلهیه کی ئیداریی دانا که چوارده پلهی سوپایی و چوارده پلهی مهدهنیی له خو گرتبوو. پلهی چواردهیهم نزمترین پلهی ئهم زنجیره پلانه بوو.

فەسٽى دەيەم

هیپولیت، فریکی له و کوپه چایه دا که قیرا لیبدیفا برّی هینابوو، پاشان کوپه کهی له سه ر میزیکی چکوله دانا، ئه وجا شپرزه و په شوکاو و نیگه ران، چاویکی به ده وروبه ری خویدا گیژ دا. هه نگی، به په له ده ستی به قسان کرد:

- لیزاقیتا پروکو قیقنا ته مه شای ئه م کوپانه ی بکه، ئه مانه چینین، به لکو پیم وایه باشترین جوّری چینین. قه ت به کار نه هینراون، لیبدیف هه میشه له جامخانه یه کی کوله ی تایبه تیدا هه لی ده گرتن ... قه ت به کاری نه ده هینان ... ئه مانه به شیکن له جیازی و ماره یی ژنه که ی ... ئه مروّکه له به رخاتری تو ده ری هیناون ... به پاده یه که هه ستی به شادی و خوشحالی کردووه که ...

دیاربوو، هیپولیت دهیویست شتیکی دیکهش بلّی، لی ههرچیی کرد و کوشا هیچی بر نههات.

يەقكىنى بافلوفىچ، شىتىكى بە كويى مىرزادەدا چپاند:

- تەمەشا، وەكو پیشبینیم دەكرد، ھەست بە نیگەرانی و نارەحەتی دەكات. ئەمە نیشانەيەكی خەتەرە، وا نییە؟ ئەمە نیشانەی ئەوەيە كە لە رووی ركوونی و دلرەشىيەوە، رەفتارىكى ناسازى ئەوتۆ دەكات، كە بەلاى لىزاقىتا پروكوقىقناشەوە غەرىب و عەجىب بىت.

مىرزادە، تەمەشايەكى پرسايارئامىزى كىرد. يەقگىنى بافليوفىچ لەسەر قسەكەى خۆى بەردەوام بوو:

- تق له رەفتارى نەشاز ناترسىت؟ من ناترسىم... بگرە حەزىش دەكەم رەفتارىكى نەشاز بكات، تا بو لىزاڤىتا پروكوڤىڤناى ئازىزمان بېيت بە پەند



و عیبرهت... لنی گهری با ئهمشه و باجهکهی بدات. تا ئه و دیمهنه به چاوی خوّم نهبینم ناروّم، به لام تو پهست و خهمین دیاریت، وایه؟

میرزاده، به حهواس پهرتی و بیتاقهتی بهرسفی دایهوه:

- دوايي وه لامت دهدهمه وه. جارئ واز بينه با گوئ بگرم.

میرزاده گویی له ناوی خوی بوو. هیپولیت باسی ئهوی دهکرد.

هیپولیت به دهم پیکهنینیکی تورهوه پرسیی:

- باوه رم پی ناکهیت؟ ته سهورم دهکرد که باوه رنهکهیت. لی میرزاده یه کسه ر باوه رم پی دهکات و هیچ به لاشیه وه سهیر نییه.

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا رووى كرده ميرزاده و گوتى:

- گويت ليه ميرزاده؟ گويت ليهتى؟

له کاتیکا لیبدیف، خوی له لیزاقیتا پروکوقیقنا دهبرده پیشی و وا خوی دهنواند نیگهرانه. ئهوانهی دهورویهریان پیدهکهنین.

- دەلایت ئەم لیبۆکەی خاوەن خانووەكەت، بە وتارەكەی ئەم بەریزەدا چووەتەو، مەبەستم لە وتارەكەی لەمەپ تۆپە كە ئەم ئیوارەپە بۆپان خوبندىنەوە.

میرزاده، بهسهرسامی و ناباوه ری روانییه لیبدیف.

له كاتتكا ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، بهنيگهراني پتي به عارديدا دهدا، گوتي:

- بق قسه ناكهي؟

ميرزاده، كه هيشتا ههر دهيروانيه ليبديف، له بن ليوانهوه گوتى:

- بـه لن، ههستده کهم بـه راسـتى ئهو کـارهى کـردووه. به وتاره کـهدا چووه تهوه.

لیزافیتا پروکوفیفنا، به توندی ئاوری له لیبدیف دایهوه و پریسی:

- راسته؟ وایه؟

لىبدىف، دەستى بە سىنگەوە گرت و بەوپەرى دلنيايى گوتى:

- بەلى دروست وايە، پايەبەرز.

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، لەسەر كورسىيەكەي راپەرى و ھاوارى كرد:

- شانازیش بهم کارهیهوه دهکات!



لیبدیف، که بهرهبهره زیاتر سهری شوّ دهکردهوه، لیّکدا لیّکدا دهستی به سینگی خوّیدا دهکوتا، کهوته مینگهمینگ:

- من پیاویکی خویزیم! پیاویکی کمم!

- تۆ خويرپيت، خويرى نيت، ئەمە كيشەى خۆتە! دەيەوى بەو قسەيە خۆى بپەرىنىتەوە! وا دەزانى بەو قسەيە پاك دەبىتەوە! مىرزادە، جارىكى دى پىت دەلىنى: تۆ شەرم ناكەى رەڧاقەتى ئەم جۆرە خويرىيانە دەكەيت؟ ئەمەت لىقەبول ناكەم ھا.

ليبديف، به قەناعەتەوە و بە دەنگىكى لاقەئامىزدەوە گوتى:

- ميرزاده ليم دهبوريت!

كىللـهر، بەپەلـه لـه لىزاڤىتـا پروكوڤىڤنـا نزيـك دەبيّـتەوە و لەبـەردەميا دەوەستى و بە دەنگى بەرز دەليّت:

- خانم، من تهنیا له پیاوهتیی خوم، لهبهر دوستایهتی، ههر بو نهوهی دوستنکی گیانی به گیانی له قاو نهدهم، توزی لهمهپیش باسی ئهوهم نهکرد که ئهو به وتارهکهما چووهتهوه، کهم و زور ناویم نههینا، کهچی ئهو، وهکو به خوت گویت لی بوو، دهیویست دهرمان بکات. جا بو ئهوهی حهقیقه لای ههمووان روون بیت، ئیستا دهیلیم که ئهو لهم کارهدا یارمهتیی دام و شهش دانه روبلیشی ههقدهست لی سهندم. شیوازی نووسینهکهی بو چاک نهکردم، بهلکو وهکو سهرچاوهیه کی ئاگادار، زور رووداویشی بو کهشف نهکردم که زوربهیانم نهدهزانی. بو نموونه، زهرگالهکانی میرزاده، خواردنی میرزاده لهسهر حیسابی کابرای پروفیسوری سویسری، ئهو پهنجا روبلهی که لهجیاتیی دوو سهد و پهنجا روبل باسک رابوو، ههر ههموو ئهم زانیاریانه هی ئهو بوون. شهش دانه روبلم له ههقی ئهمهدا دایه. نه زمانی بروجاک کردوومه و نه شیوازی نووسینه کهی بو دهسکاری کردووم.

لیبدیف، به دهنگیک که تنوّک تنوّک شهرمهزاری لیدهتکا، قسه کهی به کیللهر بری و له ناوجه رگهی قاقای ته وسامیزی ئاماده بووانه وه، زهبوونانه گوتی:

- حەز دەكەي ئەوە بە ھەمووان بليم كە من تەنيا بە بەشى يەكەمى



وتارهکهدا چوومهتهوه، به لام که گهیشتینه به شی دووهمی وتارهکه، بیروبۆچوونه کانمان تیکیان نه کردهوه و تهنانهت لهسهر بابهتیکی لیمان بوو به شهر و ئیدی وازم له چاککردن و پیداچوونهوهی به شی دووهمی وتاره که هینا. بویه ههر هه له و په له و در قوده له سه یه کی تیدایی، له سه ر من حیساب نییه.

ليزاڤيتا يروكوڤيڤنا، هاوارى كرد:

- تەنيا خەمى ئەمەيەتى!

يەقگىنى بافلوفىچ رووى دەمى كرد كىللەر و گوتى:

- دەكرى بزانم كەي وتارەكەت دەسكارى كرد؟

كىللەر، بى چەند و چوون بەرسىقى دايەوە:

- دوینی بهیانی، کوبوونهوهیه کی دوو قولیمان کرد و به لینمان به یه کدی دا که نهمه ههر به ینی خومان بیت و لای هیچ که سیک باسی نه که ین.

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا گوتى:

- یانی له و کاته دا که مه رایی ده کردیت و کلکه سووته ی بق ده کردیت و به پواله و ای ده نواند که زقر دلسفرزته که مانه چ به شهریکن! من پیریستم به پوشکینه که ی تق نیه و، نه خه له تابی کیژه که تا بنیری بق لام!

لیزاقیتا پروکوقیقنا، خهریک بوو هه لدهستا، به لام که بینیی هیپولیت پیده که نی، به توره یی رووی تی کرد و گوتی:

- خیره کورق، دهتهوی بمکهی به گهپجاری خوّت، بمکهی به مهزهی رابواردنی خوّت؟

هيپوليت، بهدهم ژارخهنيكهوه گوتى:

- مه عازه آلا! مه ددم نیه! لیزافیت ا پروکوفیفنا، من سهرم له تونده مه جازی تق سوو پر ده مینای حه زرده که من به نانقه ست باسی (لیبدیف)م هینایه ناو ناوان، چونکه ده مزانی زور کارت تی ده کات و ته نیا کار له تق ده کات، چونکه گومانی تیا نییه که میرزاده ده یبوریّت، په نگستا له دلّی خویدا به خشیبیتی و پاکانه شی بق ناه و کاره ی هینایته وه. وا نیه میرزاده ؟



هیپولیت، به دهم قسه کردنه وه هانکه هانکی پیکه و تبوو، ده گه ل و تنی هه ر و شه یه کدا، زیاتر هه لده چوو.

لیزافیتا یروکو فیفنا، که سهیری دهم و دووی کرد، توره بوو و گوتی:

- ئى، مەبەستت؟

هیپولیت، لهسهر قسهکهی بهردهوام بوو:

- زۆر شتم لەم رووەوە دەربارەى تۆ بىستووە. بە خۆشحالىيەوە فىرى ئەوھ بووم كە ئەوپەرى رىزت بگرم.

به قسهکانیا دیار بوو که ماناو مهبهستیگی دیکه لهپشت ئهو قسانهیهوه پهنهانه. بهجوّره تهوس و توانجیکهوه قسمی دهکرد. بهوپه پی شپرزهیی و نیگهرانی، بهبی ئوّقره یی دهیروانییه دهوروبه ری خوّی، حهواسی پهرت بوو، لهگهل ههر قسمهیکدا زیاتر توره دهبوو. سیمای سیلاوی و چاوانی درهخشان و نیگای ئهبلهقی زیاد له پیویست مایه ی سهرنجی ئاماده بووان بوو.

لەسەر قسەكەى بەردەوام بوو:

-.. هەرچەندە من هیچ له دنیا نازانم، نامۆم بەدابونەریتی كۆمەلگه (به خۆم دان بەوەدا دەنەم) سەرم لەوە سووردەمینی كە تۆ نەك هەر لەنیو كۆمەلگەیەكی وەكو ئیمەدا دانیشتوریت، كە خۆت گوتەنی كۆمەلگەیەكی نا كۆمەلگە و ناشاییستەیه، بەلكو ریگەت داوە ئەم كیژه عازەبانەش گوی لەم مەسەلە ناپەسىند و نەنگینانە بگرن، ھەرچەندە دەبی پیشتر ئەم جۆرە شتانەیان لە رۆماناندا خویندبیتەوه. رەنگە من ھەلەبم، چونكە بە تەواوەتی گیژم، بەلام گومان لەوەدا نییه، كە جگە لە تۆ، كەسی دی رازی نییه لەسەر داوای دەمرووتیكی فشەكەر (بەلی دەم رووتیكی فشەكەر) ئامادەی ئەم جۆرە شەوكۆرانە ببیت و گوی بەوە نەدا، ئەگەر ئەم كارەی بۆ سبەینی، تەریقی و پەشیمانییشی لەدوا بیت... (من دان بەوەدا دەنەم كە نازانم چۆن گوزارشت لە مەبەستەكەی خۆم دەكەم)، بەلام من ستاییشی ھەموو ئەم كارانە دەكەم، بە شاییستەی ریزو حورمەتیان دەزانم، ئەوپەری بویری و ئازايەتیە، ھەرچەندە سیمای میردە بەریزەكەت، ئەوە دەنوینی كە كارەكانتی



به دل نییه و زوریش بهم وهزع و حاله قه لسه... ها ها!...

هیپولیت، لهناکاودا شپرزه بوو، گیانی کهوته لهرزین، نوره کوکهیه کی توند بو ماوه ی دوو دهقیقه له قسه ی خست.

لیزاقیتا پروکوقیقنا، نیگایه کی ساردو سری، به دهر له ههر هاوسوزییه کی کرد و به زمانیکی ساردو وشک گوتی:

- تەمەشا، خەرىكە دەخنكى، بەسىە كورەكەم! بەسىە. وەختى رۆيشىتن ھاتووە!

ئیقان فیدوروفیچ، که به ناشکرا دیار بوو پهسته، له ناکاودا به تورهیی گوتی:

- گوی بگره با شتیکت پی بلیم کورق. ژنهکهی من لیرهدا میوانی لیون نیکولایوفیچه، که دوست و دراوسیمانه. میوانی تق نییه. بقیه تق بقت نییه، حوکم لهسهر ههلویست و رهفتاری لیزافیتا پروکوفیفنا بدهیت، یان به دهنگی بهرزو له حوزوری مندا، به خهیالی خقت دهموچاوی مین بخوینیته و بق نهوی باس بکهیت. تیدهگهی؟

ئەوجا بە تورەييەكى زياترەوە لەسەرى رۆيشت:

-.. جا ئەگەر ژنەكەى مىن لىدرە ماوەتەوە جەناب. لەبەر ئەوەيە ھەزى كردەوە رەفتارى سەيروسەمەرەى ئەو گەنجانە بدىنى كە بە راستى مايەى كونجكاوى و فزوليەت. مىن بە خىزم ھەنىدى جار لىە جادەوبانانىدا بىق تەمەشاكردنى شتىكى... شىتىكى... دەوەسىتم.

یه قگینی باقلوفیچ، بز ئه وهی فریای هاوریکهی بکه وی، خیرا هه لی دایه: - شتنکی ناباو.

جەنبەرال، كە بىق وشبەيەكى گونجاو دەگەرا، بە خۆشىحالىيەوە ئەو وشەيەي قۆستەوە و گوتى:

- به لنى، دەمخۆش، خۆيەتى، يانى شتانى نۆباو. بەھەر حال ئەوەى مايەى سەرسامى و لە ھەمان كاتدا خەمبارى منە، ئەوەيە كە تۆ نەت توانيوە لەوە بگەيت كە ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا كە بەديار تۆوە ماوەتەوە، لەبەر ئەوەيە كە تۆ نەخۆشىت و دلنيايە كە مەرگ بەردەركەى پېگرتوويت و ھاكا بردىتيەوە، بە



کورتیه که ی گویی له قسه خهم ئهنگیزه کانت بوو، به زه یی پیتا هاته و مایه و مایه و ، بقیه ئهمه به هیچ جوری نه ناوی، نه شوره و ناوبانگی، نه پایه ی کومه لایه تیی له که دار ناکات...

به دهم ئه و قسانه وه، له تورهبيدا رهنگي سوور هه لکه را و گوتي:

- لیزاقیتا پروکو قیقنا، ئهگهر حهز دهکهی بروین، با خوداحافیزی له میرزاده بکهین و بروین و...

هیپولیت، به شیوازیکی چاوه روان نه کراوو به ده نگیکی بته و و نیگایه کی خهیا لاوی، قسه که ی به ئیقان فیدوروفیچ بربی و گوتی:

- سىوپاسى ئەم ئامۆژگارىيەت دەكەم، جەنەرال.

ئاگلایا، بیتاقهت و توره، لهسهر کورسییهکهی ههستا و گوتی:

- دایکه، ههسته با بروین، وا دیاره ئهم ههویره ئاو زور دهکیشیت.

لیزافیتا پروکوفیفنا، به ویقارهوه، رووی کرده میردهکهی و گوتی:

- ئیشان فیدوروفیچی ئازیز، به یارمهتیت تهنیا دوو دهقیقهی دی. پیم وایه تای لی هاتووه، ورینه دهکات، به چاویا دیاره. ناکری بهم حالهوه به جینی بیلین. لیون نیکولایوفیچ، دهتوانی ئهمشه و لای خوت گلی بدهیتهوه، تا ناچار نهبی بهم ناوهخته بو پترسبورگ بگهریتهوه؟

ئەوسىا رووى كردە مىرزادە (س...) و گوتى:

- میرزادهی ئازیز (CHER PRINCE) خق بیتاقهت نهبوویت؟ ئه وجا رووی کرده ئهلکسندرا و گوتی:

- وهره ئيره ئەلكسندرا گيان، با تۆزى قرت چاك بكەم گيانەكەم.

لیزاقیتا پروکوقیقنا، قری کچهکهی، که هیچ پیویستی به ریکخستن نهبوو، که میک ریکخست، ئهوجا ماچی کرد، که له راستیدا مهبهستی له بانگکردنهکهی ماچهکه بوو.

هیپولیت، که کهمیک وهخو هاته وه گوتی:

- وام تەسەور دەكرد كە تۆزە بەھرە و توانايەكى پيشكەوتنى فىكرى و دەروونىت تىدا ھەيە... بەلى، دەمويست ئەو شىتەت پىبلىم (وەكو كەسىتك شىتىكى لەبىركراوى بىركەوتبىتەرە بەو ئاوايە خۆشحال دەھاتە بەرچاو.).



تق تەمەشاي بوردوفسېكى بكه: له كانگاي دلەوھ، به تەنگى دابكىيەوھىيە، وا نیه؟ به لام ئه نجام ئابرووی له که دار کرد. تهمه شای میرزاده بکه: حهز ده کات کومه کی بوردونسکی بکات، له رووی یاکی و جوامیری خویهوه، دەپەوى يارەپەكى مۆلى بداتى، دۆستاپەتى بكات، رەنگە لە ناو ھەمووماندا، میرزاده تاقه کهس بیت که نهدهی بوغزینی و نه دهی بیزرینی، کهچی ويرای ئەوەش به چاوی درمنی خوینی سهیری یهکدی دهکهن. ها، ها! ههمووتان له بوردوفسكي پهست و بيزارن، چونكه پيتان وايه رهفتاري وي دەرهەق به دایکی، نا پەسىندو كريت و دريدو، وا نييه؟ وايه؟ ئيدوه ههمووتان، روالهتبازن، ئاشقى جوانى شيوه و روالهتى پهسندن و ههموو فیکر و زیکرتان ههر ئهوهیه، وا نبیه؟ (دهمیکه گهیشتوومهته ئهو قهناعهتهی که ههموو زیکرو فیکریکتان ههر ئهمهیه)، به لام چاک بزانن رهنگه شتاقتان به ئەندازەي بوردوفسىكى دايكى خۆي خۆش نەوپسىتېي. من دەزانىم كە میرزاده به دزییهوه، ژیراوژیر، به گانیادا یارهی بق دایکی بوردوفسکی ناردووه، لهگه ل ئەوەشىدا ئامادەم گريىو بكهم، كىه بوردوفسىكى زۆرى ييْقْنَاخْوْشُه و گلهيي له ميرزاده دهكات و ئهمه به بيريزي دهرههق به دايكي دەزانىت، باۋەر بكەۋايە، ھا، ھا، ھا!...

دیسان کۆکەپەکى توند، له پیکەنین و قسەی خست.

لیزافیتا پروکوفیفنا، که به شپرزهیی تهمه شای دهکردو نیگای نیگه رانی لی نهدهگواسته وه، گوتی:

- تەواو؟ ھەموو شىتىكى خىزت گوت؟ دەى ئىسىتا بىرى بىخەوە، تايىەكى توندت لىييە. ئاھـــ خودايا!... خى دىسان قسان دەكات.

هیپولیت، لهناکاوا رووی کرد یه شکینی پاڤلوفیچ و گوتی:

- پیده کهنیت؟ بزچی ههمیشه به من پیده کهنی؟ به ناشکرا ههستم بهمه کردووه!

يەقگىنى پاقلوفىچ، بە راستى پىدەكەنى.

- ویستم پرسیاری ئەوەت لى بكەم جەنابى... ھىپولىت... بمبورە ناوى شۆرەتەكەتم بىر چووەتەوە...

میرزاده گوتی:

- بەرىز تىرىتىيف.

- به لنى، سوپاس ميرزاده گيان. پنيان گوتبووم، به لام بيرم چووبووهوه... جهنابى تيرنتييف، ويستم ئهوهت ليبپرسم، ئايا ئهو شتهى دهربارهى تۆ بۆ منيان گيراوهتهوه راسته: گوايه تۆ به قهناعهتهوه باوهرت وايه، تهنيا چارهكيكت بهسه كه له پهنجهرهى ماللهكهتهوه قسه بۆ جهماوهرى گهل بكهيت، تا يهكسهر قهناعهت به راوبۆچونهكانت بينن و پهيرهوى ديدو باوهرهكانت بكهن. ئايا ئهمه راسته؟

- دوور نييه ئهو قسهيهم كردبيت.

ئەوجا، دىسان، لەپر بە ھەلچوونەوە، راسىت چاوانى برىنىە يەقگىنى باقلوفىچ و لەسەرى رۆيشت:

- بەلى، ئەو قسەيەم كردووه، دەتەوى چ بلىيى؟
- هیچ. ههر حهزمکرد، بق زانیاری خقم ئه و شته بزانم.

یه فگینی با قلوفیچ بیده نگ بوو، به لام هیپولیت وه کو نه وه به به ته مابیت یه فگینی قسه ی دی بکات، به نیگه رانییه وه چاوه روانی ده کرد.

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، رووى كرده يه ڤكينى باڤلوفيچ و پرسىيى:

- دەى، تەواو بووى، قسىەى دىكەت نەما؟ دەى خيرا تەواوى بكه، ئاخر درەنگە، ئەم پياوە دەبى بروا بخەوى لەوە دەچى قسىەى دىكەت پى مابى؟ ليزاڤيتا يروكوڤيڤنا، يەجگار بيزارو بيتاقەت بوو.

يەقگىنى پاقلوفىچ، بەدەم بزەيەكەوە وەلامى دايەوە:

- حەز دەكەم ئەمەش بلام: ھەر ھەموو ئەو شىتانەى لە ھاورىكانتم گوئ لى بوو جەنابى تىرنتىيف، ھەموو ئەو شىتانەش كە تۆ بەو بەھرەمەندى و جوانى و رەوانىيە حاشاھەلنەگرە باست كرد، ھەر ھەمووى لە تىۆرى ئەولەويەتى ھەق بەسەر ھەر شىتىكى دىدا بەرجەستە دەبىت، بى رەچاو كردنى ھىچ شىتىكى دى، تەنانەت پىش ئەوەش كە ھەول بدرى ئەم ھەقە



بزانري. رەنگەواش نەبى و من ھەلە بم.

- بيْگومان هەلەيت. تەنانەت نازانم تۆ مەبەستت چىيە...ئى چىتر؟

له سووچیکی بانیژهکهوه. دهنگی چپه چپ دههات. خوشکهزاکهی لیبدیف له بهر خویهوه و بهئهسپایی قسهی دهکرد.

يەقكىنى پاقلوفىچ بەرسىقى دايەوە:

- ئى؟.
- بهم پییه تو نکوڵی له تیوریی "ههق به زورداره". ناکهیت
 - ئى؟ چىتر؟
- بهم جۆره، تۆ بىركردنهوهيەكى يەكدەسىتت ھەيە. من تەنيا دەمويسىت، ئەوە بلىيم كە جياوازىيەكى ئەوتىق لەنيوان ھەقى زۆردار و ھەقى بەور و نەھەنگان و تەنانەت دانىلوف گورسكىيىشدا نىيە.
 - نازانم... چتیر، بهردهوام به؟

هیپولیت، به دهم و تنی: "ئی، چیتر، به ردوام به!" به و په پی بیناقه تی و ته نیا وه کو عاده ت، هه ر به در و وه، گوینی له یه قگینی باقلوفیچ ده گرت، ده نا که م و زور ئه و قسانه ی له لا گرینگ نه بو و.

- تەواو ھىچى ترم پى نىيە ئەوەى مەبەستم بوو گوتم.

هیپولیت، لـهناکاوا، بـه شـیوهیهکی چـاوهروان نـهکراو، بـی ئهوهی بـه خویشی بزانی چ دهکات، گوتی:



-به ههر حال، من نه لینت تورهم و نه رقم لیته.

بهدهم زهردهخهنهیهکی وییلهوه، دهستی برد تهوقه دهگهل یه هگینی باقلوفیچدا بکات.

یه فگینی بافلوفیچ که هه وه ل جار حه په سابوو، پاشیان به و په پی جدی ده ستی گوشی و، وای ده نواند که ته واز قیه که ی هیپولیتی قه بوول کردووه و هیچی له دلادا نه ماوه. به هه مان ریزو حورمه ته وه گوتی:

- من زور سوپاست دهکهم که رینت دام قسه بکهم، چونکه زور جار دیتوومه که هاوری لیبرال و ئازادیخوازهکانی ئیمه، رینگه به کهس نادهن رای خوی دهر برینت و یهکسهر به جنیو و له جنیو خراتر، بهرپهرچی هه قرک و نهیارانی خویان دهدهنه وه...

جەنەرال يەپانچىن گوتى:

- زۆر راستە، دەقاودەق وايە.

ئەوجا، دەسىتەكانى خسىتنە پشىتى و پەسىت و بىتاقسەت، بسەدەم باويشكدانەوە بەرەو دەرگاكەى ئەوسەرى ھەيوان و بانىۋەكە رۆيشت.

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، لەناكاوا، رووى كردە يەڤكينى پاڤلوفيچ و گوتى:

- دەى بەسە برادەرى ئازىز! بىتاقەتت كردم!

هیپولیت، بهلهزو سهراسیمه، بهدهم دهست بادانهوه، لهسهر کورسییهکهی ههستا و نیگایهکی سلّفک و ویّلی دهوروبهری خوّی کرد و گوتی:

- كاتى رۆيشىتنە... ماتەلم كردن، دەمويسىت ھەموو شىتنكتان پى بلىم... (وام خەيال دەكرد ھەمووتان)... (بۆ دواجار). ئەمە خەيال پلاوى من بوو....

دیار بوو بهره بهره وهخو ده هاته وه و له و حالی نیمچه و رینه یه دهر ده هات که گیروده ی بووبوو، له حاله تی هوشیاریی ته واودا له پریکا شتیکی و هبیر ده هاته و و ده که و ته قسان. به زوری نه و ورده شتانه ی ده گیرایه و که به ده م نه خوشییه و ه و له ناو جیگاداو له کاتی بیخه و یدا له یادگه یدا که له که ده بوون و نه زبه ری ده کردن!

هەنگى بەلەز و لەناكاودا گوتى:

- باشه... به دووعا! پیتان وایه خوداحافیزی له ئیوه بو من ئهوهنده



ئاسانه؟ ها، ها، ها! ...

خوی به پرسیاره ناشیانه که ی خوی پیکهنی. ئه وجا له خوی تو په بوو، چونکه نه پیروبوو وه کو پیویست گوزار شت له بیروبو چوونه کانی خوی بکات. بویه به توره یی و به دهنگی به رز گوتی:

- عالی جهناب، ئهگهر قهبوول بکهیت، من به شانازییهوه دهعوهتت دهکهم که له پرسهکهما ئاماده بیت... خانمان، ئاغایان تکا دهکهم ئیوهش، ههمووتان، دهگهل جهنهرالدا وهرنه پرسهکهم!...

دیسان له قاقای پیکهنینی دا، به لام پیکهنینی ئهم جارهی له هی کهسیکی شیت دهچوو. لیزاڤیتا پروکوڤیڤنا سهراسیمه بهرهو لای وی چوو، باسکی گرت. هیپولیت به دیقهت چاوی برییه دور چاوانی، له تو وایه پیکهنینه که به دهموچاویه و بهستوویهتی.

- دەزانن كە من بۆ سەيرى درەختان بۆ ئىدە ھاتووم؟ ئەوە درەختەكانە (بە دەستى ئاماۋەى بۆ دارو درەختانى باخچەكە كرد). ئەمە ھىچ مايەى پىكەنىن نىيە، وا نىيە؟

هەنگى بەوپەرى سەلارى رووى كردە ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا و پرسىيى:

- پیم وایه ئهمه هیچ شنتیکی تیا نییه که مایهی پیکهنین و گالتهجاری بیت.

ئیدی نقومی دەریای خەیال بوو. دوای چاوتروکانیک وەخۆی ھاتەوە، سەری ھەلینا و رووانییه ئامادەبووان، وەک بلینی چاو بۆ یەکیک بگیریت... چاوی بۆ یەگینی باقلوفیچ دەگیرا که له نزیکیهوه، له دەسته راستیا و له شـوینهکهی خـۆی وەسـتابوو، بـهلام هیپولیست، لـه بیـری چووبـووو، دەوروبەری خۆی بۆ دەگەرا، که له ئەنجامدا دیتیپهوه، بەسهرسامی گوتی:

- ها... هیشتا نهر قیشتوویت! زوّر به و خهیالهی من پیکهنیت که گوایه به ئاوات و ئارهزووی ئه وهوه بووم بو ماوهی چارهکه سه عاتیک له په نجه رهی ژوورهکه مه وه قسه بو خه لکی بکه م! ده یسا بزانه که من هیشتا ته مه نه نه گهیشتبووه هه ژده سالان، ماوه یه کی زوّر له ناو جیگاکه مه وه سه رم له سه رم له سه رم داده نا و له په نجه ره که مه وه ده مروانییه ده ره وه و



بیرم دهکردهوه... بیرم له ههموو شتیک دهکردهوه... بهتایبهتی له خه لکی...
تق خق دهزانی مردووان تهمهنیان نیه. ههفتهی پابردوو، شهویک، که
خهوم زرا، ئهم بیرقکهیهم وهبیرهاتهوه... دهزانی ئیوه زیاتر له چ شتیک
دهترسین؟ ئیوه ههرچهنده له ئیمهمانان بیزارن، به لام له پاستگویی ئیمه
دهترسین! ههمان شهو، کاتی له سهر جیگاکهم پاکشابووم، ئهم
بیرقکهیه شم به خهیالدا هات...

لیزافیتا پروکوفیفنا. ئایا پیتوایه که ههنووکه، له دلّی خوّمدا دهمویست به تو پیبکهنم؟ نا نهخیر به نیازی شتی وا نهبووم. به پیچهوانهوه دهمویست ستاییشت بکهم... کولیا پیّی گوتم که میرزاده وهکو مندال پهفتاری دهگهل کردوویت... ئهمه راسته... به لام بوچی؟ دهمویست شتیکی دیکهش بلیّم...

به دهم ئه و قسه یه وه، دهموچاوی لهنیو هه ر دوو له پی ناو بق ساتیک له فکران راچوو.

- ئا، به لى ... بيرم كەوتەوە: كاتى تۆزى لەمەپيش ليبرايت برۆيت، لە پريكا له دللى خۆدا گوتم: من جاريكى دى هەرگيز ئەمانە نابينمەوە، هەرگيز. جاريكى دى درەختەكانيش نابينمەوه! تاقە شىتىك كە ببيىنم، ديىوارە خشتەكەى مالى مايرە، كە رىك بەرانبەر بە پەنجەرەكەى منە... ھەول بدە ھەموو ئەم شىتانەيان بۆ روون بكەوه... ھەول بدە كە لىت بگەن... ئەمە كېيكى زۆر جوانە... تۆ پياويكى مردوويت... وەكو مردوويەك خۆتى پى بناسىينە و پييان بلى مردوو لى ناگيرى، بۆى ھەيە ھەرچىيەكى بوى بىلى أ... دۆتمىر ماريا ئالكسىيى لەر يى ناگيرى، بۆى ھەيە ھەرچىيەكى بوى ئىلىن أ... دۆتمىر ماريا ئالكسىيى لەر ئىلىن بەمە قەلس نابىت ... ھا، ھا، ھا... دەوروبەرى خۆيدا دەگىرا). دەزانن لەسەر جىگاكەم چەندم شىت بە بىير و دەوروبەرى خۆيدا دەگىرا). دەزانن لەسەر جىگاكەم چەندم شىت بە بىير و خەيالدا ھاتووە، گەيشتمە ئەر قەناعەتەى كە تەبىعەت يەجگار گالتەجارە؟... خەيالدا ھاتووە، گەيشتەن مىن خوانەناسىم، بەلام دەزانىن تەبىعەت... دىسان تۆزى لەمەپىش گوتتان مىن خوانەناسىم، بەلام دەزانىن تەبىعەت... دىسان بەچى بىدەكەنن؟

لهناکاوا، به تورهیی و خهمینی روانییه ئامادهبووان و گوتی: - به راستی دلرهقن!



ئەوجا بە زمانىكى تەواو جياواز، زمانىكى جدى و پر قەناعەت، وەكو ئەوەى بىرىك راى چلەكاندېي، لە سەرى رۆيشت:

- من ههرگیز خووی کولیام شه پنهکردووه. من له پی دهرم نهکردووه. لیزافیتا پروکوفیفنا، به و په پی خه مباری گوتی:

- كەس گاڵتە بە تۆ ناكات. كەس بە تۆ پێناكەنى سىبەى بەيانى پزیشكێكى دىكەت بۆ دێنین. دەبئ پزیشكى يەكەم ھەڵە بووبئ. دانیشـه! خۆت بە پێوە ناگریت! وړینه دەكەی...

ههنگی لیزاقیتا، که لهسهر کورسییهک دای دهنا، شپرزه و پهشوکاو هاواری کرد:

ئاھـ.. ئىستا چى بۆ بكەين؟

بەدەم ئەو قسەيەوە، دڵۆپە فرمىسكىكى ورد، بەسەر گۆنايەوە برىقايەوە.

هیپولیت، بق ساتیک حهپهسا، ههنگی دهستی برد، به شهرمهوه ئهو دلّقپه فرمیسکه وردهی سری و بزهیهکی مندالانه کهوته سهر لیّوی. ئهوجا به خقشییهوه گوتی:

- تق نازانی من چ ههستیکم بهرانبهر به تق ههیه... مهگهر ههر من بزانم کولیا ههمیشه به چ جقشوخرقشیکهوه باسی تق دهکات... ئه و جنقش و خرقشهیم زقر خقش دهوی... من خووم شهر نهکردووه! ئهو، تاقه کهسه که هیچی لیناشارمهوه، گرینی دلّی خقمی بق دهکهمهوه، ههرچی بیر و بیرهوهریهکم ههبی بقی دهگیرمهوه. تاقه دقستیکم مابی ههر ئهوه، چبکهم مهر دهکرد، خهلکی زقر بهشدارییان لهم کهلهپووره بکردایه، بهلام چبکهم ههر ئهوم به دهستهوه ماوه. کهسی تر نییه... کهس به دهورمهوه نهماوه... حهزم دهکرد پیاویکی چالاک بام، پیاوی مهیدانی کردار. ئهم ههقهم ههیه... حهزم دهکرد زقرکاران بکهم! ههزارو یهک هیوا و خقریام ههبوو! لی ئیستا خقم داوه لهمرق به دواوه ئارهزووی هیچ نهکهم، هیچم نهوی. با خهلکی دی خقم داوه لهمرق به دواوه ئارهزووی هیچ نهکهم، هیچم نهوی. با خهلکی دی لهپاش من له حهقیقهت بگهرین! بهلی تهبیعهت پیمان رادهبویری. گالتهجاره!

- باشه تهبیعهت باشترین بوونهوهران دهخولفینی تا دوایی بیانکات به



مهخسهره؟ پییان رابویری؟ ههر خوی بهشهری وهکو نموونهی کاملی ئەفراندن نەخولقاند؟ خۆی خولقاندی و خۆی زمانی دایه تا قسهی وا بكات ببنته هـنى رشـتنى خـويننكى ئەوتـن، كـه ئەگـەر بـه يـەكجار رژابابـه هـەموو بهشهریهتی ده خنکاند! که واته مردن بق من شادییه! دهنا له وه بو و منیش فريوى ئەو دريۆيەم خواردبا كە تەبىعەت لەبەر خاترى من خولقاوه! من خووی که سم شهر نهکردووه، که س به هنی منه وه گهنده ل نهبووه، که سم گەنىدەڵ نەكردووە.... دەمويسىت بۆ بەختەوەرى ھەموو خەلكى بىزىم... دەموپست بىق ئەوە بىژىم كە ھەقىقەت كەشىف و بىلاو بكەمەوە... كە لە پەنجەرەكەمەوە تەمەشاى دىوارەكەى مالى مايرم دەكرد، وام تەسەوردەكرد ئەگەر دەرفەتى تەنيا يەك چارەكە سەعاتم ھەبى كە قسان بكەم، دەتوانم قەناعەت بە ھەموران بىنم، بە ھەمور كەسىپك! كەچى ئەرەتا لە ھەمور تەمەنما، تەنیا یەک جاریک بۆم ھەلكەوت كە تەماس دەگەل ھەموو بەشەردا نا، به لکو تهنیا له گه ل ئیوه دا بگرم، ئه نجامه که ی چی بوو؟ فایده ی چی بوو؟ هیچ! ئەنجامەكەي ئەوەپە كە ئىرە دەم بوغزىنن! ئەمە نىشانەي ئەوەپە كە من کهرو کهودهن و بیزراوم، خیرم نییه و شهرم به پای سهگ، کاتی نهوه هاتووه نهمینم! نامینم و هیچ یادگاریکم لهدوا نامینی، چونکه نهمتوانیوه نه دەنگى، نه رەنگى، نه شوينهوارى، نه كردارى لهدواى خۆم جى بىلم! نه باوه ریکم بلاو کردووه ته وه، نه برهوم به قهناعه تیک داوه! تکایه بهم که رپیاوه پیمه که نن! له بیری بکه ن! هه مو و شتیک فه راموش بکه ن. تکایه دلره ق مه بن! دەزانن ئەگەر تووشى سىل نەھاتبام، خۆم دەكوشىت؟!...

پیدهچوو بیهوی زور شتی دی بلیت، زیاتر قسان بکات، به لام نهیتوانی به ده ده بیت، دیسان به سهر کروسییه که یدا داروخا، دهموچاوی له نیو هه ر دوو ده ستی نا، وه کو مندالیکی چکوله ده ستی به گریان کرد.

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، دووباره گوتى:

- ئيستا چي بق بكهين؟ پيم نالين چيي لي بكهين؟

به ههشتاو خوّی گهیاندی، سهری گرت و نای به سینگی خوّیهوه. هیپولیت به کول دهگریا. لیزاثیتا گوتی:

- بەسە، بەسە، بەسە! مەگرى، گريان بەسە! تۆ كورىكى باشىت! خوا بە



نەزانىي خۆتت لەگەل دەكات، دەتبەخشىت. دەى، بەسە! پىاو بە، دەنا دوايى لە خۆت تەرىق دەبىتەوە...

هيپوليت، بەدەم ھەولى ئەوەوە كە سەرى ھەلبريت، گوتى:

- من برایهک و دوو خوشکم لهوی ههن، بچووک و بهسهزمانن... پاک و بیگهردن... ئهو ژنه خوویان شهر دهکات. تو فریشتهیت،... تو به خوت مندالیت، له مندال پاکتریت، فریایان بکهوه، له دهستی ئهو ژنهیان دهرباز بکه... ئهو یهکپارچه نهنگ و شهرمهزاریه... ئاه... کومهکیان بکه، پزگاریان بکه! خوا سهد بهرانبهر چاکهت دهداتهوه! له رای خوا، بیکه به خاتری یهسوع فریایان بکهوه!.

لیزافیتا پروکوفیفنا، به تورهیی گوتی:

- ئیقان فیدوروفیچ پیم نالیّی ئیستا چ بکهین! وهختی ئهم کهشوفش و بیدهنگییه شاهانهیه نییه! ئهگهر بریاریّک نهدهیت، ئهوا ناچارم ئهمشهو لیّره بهدیاریهوه بمیّنم! مردم ئهوهنده نهرمکیشیت بو بکهم، ئهم دکتاتورییهته تاکهی!

بهوپهری تورهییهوه قسه ی ده کرد و داوای وه لامی ده کرد. دیاره له م حاله تانه دا ئاماده بووان چه ندیش ژماره یان زوّر بیّت، خوّ له قسان ده بویّرن، هه لویّستیکی نهرینی وه ر ده گرن و به کونجاوییه وه، ته مه شای ره و شه که ده که ن و خوّ له ده ربرینی هه ست و بوّچوونی خوّیان ده پاریّزن، دوای ماوه یه کی زوّر، یانی دواتر راوبوّچوونی خوّیان ده لیّن. له نیو ئه و خه لکه ی ئه وینده رش که سانیک هه بو و ئاماده بوون تا به یانی بمیننه وه و تاقه و شه یه که نه لیّن. یه کینک له وانه قارقارا ئاردالیونو قنا بو و که به دریژایی شه وه که، دو ور له وانی دی، له سووچیکا، به بیده نگی به لام به وریاییه وه دانیشت بو و. ره نگه له به ره ندی های تایبه تی نه و هه لویّسته ی هه لبژار د بو و بی.

جەنەرال گوتى:

- گیانه کهم، به بۆچوونی من، سستهریکی به دیاره وه بی له ههموو ئهم ههراوزه نایهی ئیمه باشتره. چار ههر ئه وهیه ئهمشه و پیاویکی باوه پیکراوی هیمن به دیارییه وه بیت. به ههر حال ده بی راویژ ده گه ل میرزاده دا بکه ین و ئه و قهرار بدات... ئه وجا ده بی یه کسه ر نه خق شه که جی بیلین تا ئیسراحه ت بکات.



سبهینی دنینهوه بز لای و تهگبیریکی حالی دهکهین.

دوکتورنکو، به تورهیی له میرزادهی پرسیی:

- نيوهشهوه. ئيمه دهروّين. لهگهل ئيمهدا ديت يان لاى تق دهمينيتهوه؟ ميرزاده گوتى:
 - ئەگەر حەز دەكەن بەدياريەوە دانىشسىن، جېڭا ھەيە.

کیلله ر، به شیوه یه کی چاوه رواننه کراو، به هه شیتاو به ره و لای جه نه رال رویشت و به جوشه و ه گوتی:

جەنەرال، بە بىزارىيەوە رووى وەر كىرا.

میرزاده، لهوه لامی پرسیاره توره کانی لیزافیتا پروکوفیفنادا گوتی:

- حەز دەكەم بمىنىتەوە. زۇر ئەستەمە بتوانى بروات.
- چىيە خەوت دى؟ ئەگەر ناتوانى خەمى بخۆيت، قەيدى نىيە دەيبەمەوە بۆ مالى خۆمان. ئاھـ.. خودايا!... تۆ بە ھەزار حال خۆت بەپيوە دەگريت، مال لە خۆى نەبوو ميوانش رووى تى كرد. ميرزادە چىيە، نەخۆشىت؟

لیزاقیتا پروکوقیقنا، تهسهوری وا بوو که دوای نیوه پر میرزاده لهنیو جنگای نهخوشیدا بدینی، به لام که بینی به پیوهیه و له جیدا نه که و توه و به پرواله تعلیه علیه، نیدی وای زانی چاکی چاک بووه ته وه، به لام نوره نهخوشییه کهی نهم دواییهی میرزاده و نهو بیره وه ربیه به سوییانه ی که له ده روونیا زیندوو بووبوونه وه، ماندووبوونی له پاده به ده می کوپه کهی بافلیشچوفه و پاشان به هوی خرابوونی تهندروستی هیپولیته وه، ههر ههمو نهمانه به پادهیه کاریان تیکردبوو، دیار بوو که تای لیهاتووه. چاوه کانی نیگه رانییه کی ترسامیزیان ده نواند. زور به سه رنجه وه دیقه تی هیپولیتی ده دا، وه کو نهوه ی چاوه روانی تهقینه وه و هه لیچوونیکی تازه ی لی



ىكات.

هیپولیت، لهناکاودا ههستایه سهر پنیان، رهنگی مردووی لی نیشتبوو. جوّره شهرمهزارییه کی ئاوینه به ترس سیمای مهسخ کردبوو. ئه و حاله ته زیاتر له نیگا بوغزن و ترسناکهیدا دهر دهکهوت، که به یه ک به یه کی ئامادهبووانیدا ده گیزا، له و بزهوینل و سهرگهردان و پر تهوس و توانجهیدا ده ر دهکهوت که دهنیشته سهر لیوه له رزوکهکانی. ئه وجا چاوانی داخستن، به ههمان بزهوه، به ههنگاوی لهرزوکهوه، خوّی به ره و بوردونسکی و دکتورنکو بکیش کرد که له بهرده رگای بانیژه که چاوه روانیان دهکرد. دهیویست لهگه ل ئه واندا بروات. میرزاده گوتی:

- لهمه دهترسام! دهبوایه نهمه روو بدات!

هیپولیت، لهناکاوا، ئاوری لی دایهوه، دهموچاوی رق و غهزهبی لیدهباری، گوتی:

- ئاوها... لەمە دەترسايت؟ بە راى تۆ دەبوايە روو بدات؟ ئەوسا بە دەنگى بەرز و بەدەم كەف چەراندنەوە لەسەرى رۆيشت:

- دەسسا با پیت بلیم ئەگەر كەسیک هەبیت كە لە هەموو كەس و شتیک زیاتر رقم لیی بیت خهگەرچی رقم له هەر هەمووتانه - ئەوا ئەو كەسە تۆیت، تۆیت! تۆی یەسوعی ریابازی رووبین، تۆی شیت و گەوج و گەمشق، تۆی خیرەومەندی ملیونیریت! زۆر زۆرم رق لیته، ئەوەنده ئەوەندەی رقم لە تۆی خیرەومەندی ملیونیریت! زۆر زۆرم رق لیته، ئەوەنده ئەوەندەی رقم لە تۆیە رقم لە هیچ مىرۆف و شتیکی دیكهی ئەم دنیایه نیه. زۆر دەمیكه جەوهەرم ناسیوویت و رقم لیته. لەو رۆژەوە كە ناوم بیستوویت لە ناخی دلهوه بوغزاندوومیت... به دل و به گیان رقم لیته... تۆ تووشی ئەم داوەت كردم! تۆ بەرپرسیت لەم زەبوونی زەلیلییهی من، تۆ وات كرد منی نەخۆشی كەردم! تۆ بەرپرسیت لەم زەبوونی زەلیلییهی من، تۆ وات كرد منی نەخۆشی لە حالی مردنا، ئاوا خۆم عەیبدار و شەرمەزار بكەم... ئەگەر تەمەن مەودای دەدام، بزانه چۆن دەمكوشتیت! من پیویستم به خیرو چاكهی تۆ نییه. نامەوی كەس خیرم پی بكات. گویت لیمه؟ خیر و سەدەقهی كەسم ناوی! تووشی ورینه بووم، ورینهم دەكرد، قەبوول ناكەم خۆتم لی بكهی به خاوەن، شینم بۆ بكهی، لەسەر حیسابی من، خۆت بنوینی... هەمووتان به نەعلەت دەكەم، بۆ هەتا ھەتایه به نەعلەتتان دەكەم...



ليبديف، به كوني ليزافيتا پروكوڤيڤنايدا چياند:

- پینی ناخوش بوو که گریا، تهریقی گریانه که یه تی. میرزاده گوتی: 'دهبوایه ئهمه روو بدات'. میرزاده سهیره! چاوی باتینی ههیه. ناخ و نیهادی ئهوی خویندبووه وه!

لیّ لیزاقیتا پروکوقیقنا، له خوّی نهگرت، ههر نیونیگایهکیشی بکات. بهوپه پی کهش و فش و کبریاوه، وهستابوو، سهری بهرز گرتبوو، به کونجکاوییهکی نهفرهت ئامیزه وه دهیروانییه سهروچاوی ئه و "رهشه خهلکه نهگبهته". که هیپولیت له قسهکانی بووهوه. جهنهرال، بهبی موبالاتیه وه شانی ههلتهکاند، لیزاقیتا، به توره یی سهراپای دایه بهر نیگا، وهکو ئهوهی لی پیچینه وهی لهگهل بکات و داوای هوی ئه و کارهی لی بکات، ئه وسا رووی کرده میرزاده و گوتی:

- سوپاس میرزاده، سوپاس ئهی دوّسته ئهتوار غهریبهکهی خانهوادهی ئیمه، سوپاس بو ئهم شهوکوّرهی که بوّت سازکردین. پیم وایه، زوّر دلّت بهمه خوّشه که توانیت، ئیمه بینیته ناو ئهم گالتهبازارو قهشمهری بازیه! ئهمه بهسه! سوپاس بو توّ، که بهلای کهمهوه دهرفهتی ئهوهت بوّ رهخساندین، که له نزیکهوه بتناسین و بزانین چتو بهشهریکی، مهمنوونم!...

به تورهیی سهرپوشهکهی ریک خست و چاوهروانی ئهوهی کرد که "ئهو رهشه خه لکه" دهر بچن. ریک لهم کاته دا گالیسکه یه که هات، تومه و دکتورنکو، چارهکیک له وه پیش کوره خوینکاره که ی لیبدیفی به شوینا ناردبوو. جهنه رال هه ستی کرد، پیویسته بر پشتیوانیی گلهییه کانی ژنه که ی، ئه ویش یه ک دو و قسه به کات، گوتی:

- ئەلھەقى مىرزادە من... بەش بە حالى خۆم... چاوەروانى ئەوەم نەدەكرد كە... دواى ئەم... ھەموو دۆستايەتىيەى كە لەنتوانماندا بوو!... ئەنجام لىزاڤىتا پروكوڤىڤنا...

ئادىلايد، بەھەشتاو بەرەو مىرزادە چوو، دەستى گرت و ھاوارى كرد:

- ئەوە ئىرە چ دەڭىن؟ چۆن دالتان دىت بەوجۆرە رەفتارى دەگەل بكەن؟ مىرزادە، بزەيەكى سەرگەردانى بە روويادا، بەلام زۆرى پىنەچوو، چپەيەك عەينى ئاگر بە گويىيا چزا. تومەز ئاگلايا بوو، كە بە چپە يىنى دەگوت:



- ئەگەر ھەر ئىسىتا، ئەن گەجەروگۈجەرە دەر نەكەيت، بە غەمراتم، قسىەت لەگەل ناكەم!

لهوه دهچوو، تهواو دههری بووبی، به لام به رلهوهی میرزاده فریا بکهوی، تهمه شای بکات، رووی لیوه رگیراو دوورکه و ته پیکهوت هیچ که سیک لهوی نهمابوو تا دهریبکه ن، جماعه ت نهخوشه کهیان له گالیسه که که نابوو و گالیسکه که به پیکه و تبوو، دوور که و تبووه وه.

- تق چ ده لینی ئیفان فیدوروفیچ، تق باینی ئهم به زمه دریژه بکیشیت؟ پیت وایه دهبی ماوه یه کی زقر ده گه ل، ئه و منداله نه ژنه و شه رانییانه دا هه لبکه م؟ ده گه ل ئه وانه خه ریک بم، به گریاندا بچم؟

- ئاه گیانه کهم... هه لبه ته من یه ک له باری خوم ئامادهم... میرزادهش....

ئیقان فیدوروفیچ، وینرای ئهوهش دهستی برد که تهوقه دهگهل میرزادهدا بکات، به لام پیش ئهوهی میرزاده فریا بکهوی تهوقهی دهگهل بکات، بهههشتاو دوای لیزافیتا پروکوفیفنا کهوت که به تورهیی به قالدرمهکانی بانیژهکهدا دادهبهزی، به لام ئایدیلاید و دهزگیرانهکهی و ئالکسیندرا، به گهرمی خواحافیزییان له میرزاده کرد. یه قگینی باقلوفیچ تاقه کهس بوو، که خوی شیلو نهکردبوو و چاوی لهوان کرد و بهدهم بزهیه کی زوّر دوستانه وه و له بن لیرانه و گوتی:

- دروست ههمان شت رووی دا که چاوهروانم دهکرد! بهداخهوه هاورینی کلوّلم، که شهویکی ئاوا ناخوشت گوزهراند!

ئاگلایا، به بیخودا حافیزی رؤیشت.

به لام هیشتا رووداوه کانی ئهم شهو کۆره، ته واو نه بووبوون. که شتیکی چاوه رواننه کراو هاته ریسی لیزافیت پروکوفیفنا. هیشتا به ته واوه تی نه گهیشتبووه دوا پله ی قالدرمه که و، سهر ئه و ریگایه ی که (به ده وری باخه که دا ده سوو رایه وه) که گالیسکه یه کی سه ر ئاوالای یه جگار جوان، که دوو ئه سپی به له کی له ژیرابوو و دوو خانمی یه جگار ته رپوشی تیا بوون، به به رفیلاکه ی میرزاده دا هات، که گالیسکه که گهیشته ده مه تری فیلاکه، له پر راوه ستا، یه کیک له دوو خانمه که به په له ئاوری دایه وه، وه کو ئه وه ی چاوی به که سیکی ناسیا و که و تبیت و زور حه زیکات به له زیرینیت.



ئەو خانمە بە دەنگىكى روون و ئاشكرا و ئاھەنگىن بانگى كرد:

- يەقگىنى باقلوفىچ! ئەمە تۆى؟

میرزاده و رهنگه کهسیکی دیکهش، به و دهنگه دلیان داخوریا، خانمهکه، دریژهی به قسهکهی دا:

- چەند خۆشحالم كە ئاخرى دۆزىمىتەوە! دوو پەيكم بە دووتا ناردبوون بۆ شار، كەچى بيھودە سەرانسەرى شارايان تەي كردبوو.

یه فگینی با فلوفیچ، وه کو یه کیک کاره با لیّی بدات، له ناوه راستی قالدرمه که دا له جیّی خوّی و شک بوو. لیزافیتا پروکو فیفناش له جیّی خوّی و هستا، به لام وه کو یه فگینی نه حه په سا. نیگایه کی نه فره ت ئامیزی ئه م خانمه گوساخه تازه هاتووه ی کرد. ریّک به هه مان فرناخی و لوو تبه رزییه وه که توّزی له مه پیش، پروانی بووه ئه و خه لکه گه جه روگوجه ره نه و جا به له ز نیگای گواسته وه بو یه فگینی پاقلوفیچ، نیگایه که یه کپارچه ئاوس به پرسیار!

ههمان دهنگ، هه لمی دایه و گوتی:

- خەبەرىكى خۆشىم بۆ ھىناويت، خەمى سىفتەكانى لاى (كويفر*)ت نەبىت. (پوگوژىن)م ناچار كرد و بە قازانجى لە سەلەدا سىي ٣٠% لىنى كرىنەوە. ئىدى دەتوانى بەلاى كەمەوە تا سىي دانە مانگ ئاسوودە و خەيال رەحەت بىت. چارى بىسكوپ و خويرى و تۆرپەكانى دىكەش دەكەين، ئەنجام بىي كەشمەكەش (شەروھەرا) دەگەليان رىك دەكەوين. دەى خۆشى لە خۆت! تا سىبەينى خودا حافيز! .

گالیسکهکه کهوته ری و زوو به زوو له چاو ون بوو.

یه فگینی پاقلوفیچ، له توره بیدا سوور هه لگه را، نیگه ران و سه راسیمه روانییه ده وروبه ری خقی. به ده نگی به رز هاواری کرد:

- رەنگە شىنت بىنت! نەمزانى باسى چىدەكات! سىفتەى چىى؟ ئىستاش نەمزانى ئەم ژنە كىيە؟.

لیزافیتا پروکوفیفنا، خیسه یه کی لی کرد، ئه وجا پشتی تیکردو به هه شتاو به ره و مالی خویان نشیو بووه وه، که س و کاره که شی دووی که وتن. ریک دوای یه کده ده قیقه، یه فگینی پاقلوفیچ په شیو و په ریشان گه پایه و بنی بانیژه که، بغ لای میرزاده.



- میرزاده، به راستی نهتزانی ئهوه مانای چی بوو؟

میرزاده، که به خوی له راده به ده ر پهشیو و په ریشان بوو، به رسفی دایه وه:

- نهخير، هيچ شتيک لهم بارهيهوه نازانم.

– نا؟

- نەخىر!

يەقگىنى پاقلوفىچ، لە قاقاى پېكەنىنى دا و گوتى:

- منیش هیچ نازانم! باوه پرکه، ئاگاو عیلم و خهبه رم له سفته و سهنه دان نییه، هیچ سفته یه گیمزا نه کردووه و هیچ جوّره سهوداو مامه له یه کی سفته و سفته کاریم ده گه ل ئه م ژنه دا نه بووه، باوه پی بکه. ئه دی ئه وه چیته ؟ ده لیّی خه ریکه ببورییته وه ؟...

- نا... نا... خەمت نەبى، دلنيا بە كە...

پەراويز:

* - 'دۆتمىر مارىا ئالكسىيىفنا ھىچ نائىت، بەمە قەلس نابىت...': ئاماۋەيە بىق ئەو دىالۆگەى فاموسىوف دەگەل خۆيدا، لە شانۆنامە بە نىوبانگەكەى گرىبويدوف: 'ئەقلى زۆر، بەدبەختىيە' لە دوا دىمەنى شانۆنامەكەدا دەبىنىن كاراكتەرەكە ھاوار دەكات و دەلىت: 'ئاھـ.. خودايا... دەبىي دوتمىر ماريا ئالكسىيىفنا چ بلى؟'.

* - 'كوپفر'، 'بيسكوپ': دەبئ ئەمانە سووتخۆر بن.

فهسنى يازدهيهم

دوای سن دانه روّ ئهوسا رقی مالباتی پهیانچین به تهواوی دامرکایهوه و هينور بووهوه. ميرزاده وهكو خووى ههميشهيي خوّى، لهم رووداوهدا خۆی به كەمتەرخەم و خەتابار دەزانى، لە كانگاى دلەوە ئامادەى ھەر سهركونه و سنزايه كبوو. ويراى ئهمهش، ههر له سهرهاوه قهناعهتى وابوو که لیزافیتا پروکوفیفنا، نابیت لهو پهست و توره بووبی، به لکو زیاتر له خوّی پهست و توره بوو. بوّیه زوری لهبهر گران بوو که ئهو سین روژه لنی تورابوون. زور فاکته و بویه و رووداوی دیکهش، له ماوهی ئهو سی روزهدا بوونه مایهی زیاتر نیگهرانی و پهریشانی وی. پهکیک لهو فاکتهرانهی که له ماوهی ئهو سی روزهدا، به جاری مجیزی گوماناوی و تەبىعەتى دردۆنگيان ھاروژاند (ميرزاده لەو دوابيانەدا كلەيى ئەومى لە خۆ دەكرد كە جارى 'خۆشباوەرىكى بىمانا و نا ماقوولله' و جارى 'رەشبىنىكى بهدگومان و لهرادهبهدهر دوو دله".) مهسهلهی ئهو ئافرهته بوو که لهناو گالسبکهکهیهوه بانگی له په فگینی باقلوفیچ کرد. به لی، له کوتایی روژی جوانه که په وه سه ري کيشاو بانگي له په فکيني پاڤلوفيچ کردبوو، له هزر و بيريا گەورە بووەوە، كۆمەلنك مەوداى ترسناكى مەتەلۆك ئاساى وەرگرت. بهلای میرزادهوه، جهوههری ئهو مهتهله، بهدهر له لایهنهکانی تری، ئهمه بوو که بهردهوام، به نیگهرانییهوه له خوّی دهپرسی: ئایا گوناحی ئهم



رووداوه نهشازه له ئهستزی ئهوه یان له ئهستزی...؟ به لام نهیده گهیانه ئهوه ی ناوی ئهو کهسه به ریّت که له گین بوو گوناحبار بی، به لام پیته کانی ههوه لی ناوه که، که بریتی بوو له (ن، ف، ب) به لای ئهوه وه گهمهیه کی بیگه ردی مندالانه بوو، نه ک ئهوه ی نهده هیّنا پیاو هه لوه سته ی له سه ر بکات، به لکو به عهیبه شی ده زانی.

به لام بق سبهینی ههمان شهوکوری نهنگین، که میرزاده خوی به سهبهبکاری سهرهکی دهزانی، میرزاده (س...) و ئادیلاید، به دوو قولی، ياش بياســهي بــهيانيي نــاو باخهكــه، بــه مهبهســتي ههواليرســين، ســهري میرزادهیان دا. دیاره میرزاده زوری یی خوش بوو. ئادیلاید، له باخهکهدا چاوی به درهختیکی کونه سالی، بهشکوی، چره لق و یوی، به گری گری، ينچاوينچى، تازه گەلاكردووى، قەد كلۆر، كەوت. كەوتى خەيالى نیگارکیشانی پیرهدرهخت. به دریژایی ماوهی سهردانهکهیان که نسو سه عاتی خاباند، ههر باسی نهو دارهی کردبوو. میرزاده (س...) وهکو ههمیشیه بهویهری نهزاکهتهوه دهگهل میرزادهدا باسی رابوردوو و بیرهوهریهکاین ههوه لی یهکدی ناسینی خویانی دهکرد. کهم و زور باسی رووداوهکانی دویشهوی نهکرد. ئهنجام ئادیلاید، خوی یی نهگیرا و بهدهم ينكەنىنەوھ دانى بەوھدانا، كە بە دزىيەوھ ھاتوونەتە دىدەنى مىرزادە، جگە لەوە ھىچى ترى نەگوت، بەلام مىرزادە لە فىكەي خۆى حالى بوو، يەكسەر زانیی که ئهم پهنهانکارییه خوّی له خوّیدا نیشانهی ئهوهیه که دایک و بابی ئادىلايد، به تايبهتى دايكى، واتا ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، هيشتا ليي (له ميرزاده) زويرن، به لام بهدريِّژايي ئهم ديداره، نه ئاديلايدو نه ميرزاده (س...) شتاقیان ناوی خانم یهپانچین یان ئاگلایاو تهنانهت ئیفان فیدورویفیچیان نەھىنا.

کاتی ههستان، گهران و پیاسهکهیان تهواو بکهن، میرزادهیان خولک نهکرد لهگهلیاندا بچیته گهران و پیاسه. تهنانه ته بق مالهوهش خولکیان نهکرد، بهلام ئادیلاید، قسههکی له دهم دهرچوو که بق میرزاده دلخقشکهره بوو، بهدهم باسی تابلقیهکی ئاوی خقیهوه، گوتی: که حهز



دهکات پیشانی میرزاده ی بدات، حهز دهکات میرزاده بیدینی. پرسیی: "چۆن، بتوانم له زووترین کاتا تابلۆکهت نیشان بدهم"... ههر خوّی وه لامی خوّی دایهوه: "... ئهگهر ئهمروّ کولیا هات بو مالمان بهودا بوتی دهنیرم، ئهگهر ئهو نههات، ئهوا سبهی بهیانی، کاتی دهگهل میرزادهدا (س...) بو پیاسه و گهران هاتم، به خوّم بوتی دینم."

به و جوره، مهسه له که ی چاره سه کرد و زور خوش حال بو به وه ی توانیبووی به شیوه یه کی له باری ئه وتو که هه موو لایه کوازی بن، مهسه له که ی چاره سه ر کردبوو.

ئەنجام، كاتى لىبران دووعاخوازى لە مىرزادە بكەن و برۆن، مىرزادە (س...) وەك بلى لەپ شىتىكى بىر كەوتەوە، رووى كردە مىرزادە و پرسىى:

- ئا، بىرم كەوتەوە، ئەرى لىون نىكولا يوفىچى ئازىز، نەتزانى ئەو خانمەى كە دويشە و لە ناو گالىسكەكەيەوە بانگى لە يەقگىنى پاقلوفىچ كرد كى بوو؟

ميرزاده بهرسقى دايهوه:

- ناستاسیا فیلیپوڤنا بوو، چما نهتناسیهوه؟ به لام نهمزانی کینی لهگه ل بوو!

میرزاده (س...) بهگهرمی گوتی:

- دەيناسىم، چونكە ناوبانگىم بىستووە، بەلام مەبەسىتى لەو كارە چ بوو؟ سەرم لە قسىەكانى دەر نەكرد، مەتەل بوو، چ بۆ مىن و چ بۆ ئەوانى دى مەتەل بوو.

میرزاده، زور به سادهیی بهرسفی دایهوه:

- باسی سفته و سهنه دانی یه قگینی باقلوفیچی کرد که نازانم چین، گوتی که پروگوژین، له سهر داوای ئه و، سفته کانی له کابرایه کی سوو تخوّر کریوه ته وه و پوگوژین، به و زووانه داوای پاره که ی لی ناکاته وه. یانی ده رفه تی ده دات و گوشاری ناخاته سه ر.

- ئەوە دەزانىم بىراى ئازىز، بەلام ناچىتە ئەقلەوە! يەڤگىنى پاڤلوفىچ، ھـەرگىز سـەنەد و سـفتەى وەھـاى ئىمــزا نــەكردووە! ئــاخر زۆر لەوە



دەوللەمەندترە، شتى وا ئىمزا بكا. راستە كاتى خۆى بە ھۆى سەرسەرىتى و سەركىشى خۆيەوە تووشى شتى وا بووە و من بەخۆم كۆمەكم كردووە، بەلام بەم سەروەت و سامانە زۆرەى ئىستايەوە مەحاللە سىفتە و كۆمپىاللە بۆ بابايەكى سووتخۆر ئىمزا بكات و ھەنوكە خەمى دانەوەى بىت. ھەروەھا مەحالىشە ئەو دۆستايەتىيە نزيكەى دەگەل ناستاسىيا فىلىپوقنادا ھەبىت، كە ناستاسىيا بى ھىچ شەرم و شورەيەك بە ناوى خۆيەوە، بە ناوى رووتى ناستاسىيا بى ھىچ شەرم و شورەيەك بە ناوى خۆيەوە، بە ناوى رووتى سويند دەخوات كە عىلم و ئاگاو خەبەرى لەم مەسەلەيە نىيە، من يەك لە بارى خۆم باوەرى پى دەكەم. جا مىرزادە گيان، پرسىيار ئەمەيە: كە ئايا تۆ ھىچ لەمبارەيەوە دەزانى؟ مەبەستە ئەوەيە: ئايا بەرىكەوت ھىچ دەنگۆيەكت لەو بارەوە بە گوى نەگەيشتووە؟

- نا، نهخیر هیچی لهبارهوه نازانم، باوه پیبکه که هیچ پهیوهندییهکی به منهوه نهبووه و نییه.
- میرزاده، ئهمرو که جوریکی له بهرچاوم، له بهرچاوم گوراویت، ده لینی ناتناسم! تو بلینی شتی وام به خهیالدا بیت که دهستیکت له مهسهلهیه کی وهادا ههبی ؟... ده ی ... تو ئهمرو که تا راده یه ک بینه واس و بیتاقه تی.

به دهم ئه و قسانه و میرزاده ی له هه میز گرت و ئه ملا و ئه ولای ماچ کرد. لیون نیکولایوفیچ گوتی:

- مەبەسىت لە دەسىتىكت لە مەسىەلەيەكى وەھادا ھەبى چىيە؟ من ھىچ مەسەلەيەك لەئارادا نابىنم.

میرزاده "س..." به زمانیکی وشک بهرستی دایهوه:

- هیچ گومان لهوهدا نییه که ئهم ژنه ویستویهتی، بهوهی به بهرچاوی خه لکانیکهوه، ههندی کار و کردهوه بداته پال یه شکینی پاقلوفیچ که ههرگیز لهو ناوه شیتهوه، تا ناوی بزرینی و عهیبداری بکات.

میرزاده لیون نیکولایوفیچ، ههستی به جوّره پهشیوییهک دهکرد، به لام نیگای پهریشانی له میرزاده (س...) که بیدهنگ بووبوو، نه دهگواستهوه. ئهنجام میرزاده، به جوّره بیقهراریهکهوه گوتی:



- باشه مهسهله ههر مهسهله ی سفته و کومپیاله نییه ؟ قسهکانی دوینی ههر ئهوه نهبوو ؟ یانی ناشینت مهسهله که ههر ئهوه بی که ئهو ژنه دهیگوت ؟

- ئاخر تو گوی بگره، من شته کهت پی ده نیم و تو خوت داوه ربه: ئاخر ده بین چ شتیکی هاو به شاه له نیوان یه فگینی پاقلوفیچ و ئه و...دا هه بین یان له نیوان یه فگینی و روگو ژیندا؟ دو و باره ی ده که مه وه و د نیات ده که می یه فگینی یه جگار ده و نه مه نده. ئه مه جگه نه و ها و ده برنت می مامیه تی، گشت سه روه ت و سامانه که ی مامی به و ده برینت. ناستاسیا فیلیو فنا ته نیا....

میرزاده (س...) لهپر بیدهنگ بوو. دیار بوو نهیدهویست لهوهی پتر باسی ناستاسیا فیلیوقنا بکات.

میرزاده لیون نیکولایوفیچ، دوای بیدهنگییهکی کهم پرسیی:

- باشه، ئەمە نىشانەي ئەرە نيە كە ئاشنايەتى دەگەلدا ھەيە؟

- لهگینه، زوریش رینی تیدهچی. کابرایه که ئههلی رابواردن و تولازییه! بهههرحال ئهگهر شتی واش ههبی، یه کیانیش ناسیبی، هیی ئیستا نییه، کونه، دهگهریته وه بو دوو سی سال له وه پیش. ئه وسا هیشتا په یوهندیی دهگهل توتسکیدا ههبوو، به لام ئیستا هیچ په یوهندییه کیان پیکه وه نه ماوه. به ههه رحال، په یوهندییه که یان قهت روزی له روزان نه گهیشتووه ته ئه و ئاسته ی به ناوی خویانه وه یه کدی گاز بکه ن. تو به خوت ده زانی که ناستاسیا فیلیپو فنا تا ئه م دواییه ش لیره نه بووه و که س نه یزانیوه له کوییه و له هیچ شوینیک نه بینراوه. تا ئیستاش زور که س نازانن که گه راوه ته وه من یه که له باری خوم، هه مووی سی روزه، گالیسکه که یم دیتووه.

ئادىلايد گوتى:

- كە گالسىكەپەكى كەشخەپە!

- كاليسكهيه نه كالته!

جووته میوان، زور دوستانه و وهکو ئهوهی دووعاخوازی له برایهکی خویان بکهن، به و ئاوایه مالاواییان لهمیرزاده کرد و رویشتن.



به لام ئهم دیداره بق میرزاده بایه خیکی یه جگار گهورهی ههبوو. میرزاده له دوینی شهوهوه، له رووداوهکانی دوینی شهوهوه (رهنگه پیش نهوهش) تووشی ترس و بهدگومانیه کی زور بووبوه، به لام تا ئهم دیداره له بەدگومانىيەكانى خىقى دلنىيا نەبوو، بەلام ھەنوك خەرىك بوو، ھەندى بهرچاو روونی لهلا دروست دهبوو: هه لبهته راقه و شروقهی میرزاده (س...) بق ئەم رووداوە ھەللەبوو، بەلام لەو رووەوە كە ھەسىتى دەكىرد پیلان و داویک له گورییه له راستییهوه نزیک بوو. (میرزاده لهبهر خویهوه دەپگوت: لەگىنى ھەموو شىتىك بزانىت، بەلام نايەوى قسىم بكات و بە ئانقەست رووداوەكە بە ھەلە لىكىدەداتەوە). ھەلبەتە بە ئاشكرا دىيار بوو كە ئەو جووتە (بە تايبەتى ميرزادە "س...") بۆ ئەوە ھاتبوونە دىدەنى ئەو تا زانیارییهکیان دەست بکەویت. ئەمەش خۆی له خۆیدا نیشانهی ئەوەپه که پنیان وایه میرزاده راسته وخق دهستی له دهسیسه و پیلانه که دا ههیه. بهم ييّودانگه، ئهگهر مهسهلهكه وا بيّت و ئهوهنده خهتهر و ترسيناك بيّت، ئهمه خوى له خويدا نيشانه و بهلگهى ئەرەپە كە ئەر 'ژنه' ئوينتكى له بن ســهردايه، نيـازو ئامـانجيكي ترسـناكي ههيـه، بـهلام ئهو ئوينـه، ئهو نيـاز و ئامانجه چییه؟ چ پرسیاریکه! به لام چون دهکری ژیوان بکریتهوه لهو ئامانجه؟ به لام که بریاری شتیکی دا، هیز نییه ریی لینبگری، ههر دهبی بگات به مهبهست و ئامانجی خۆی. میرزاده به تهجرووبه ئهوهی بق ساغ يوويووهوه. "شنته! شنتي تهواوه".

میرزاده، زور بیتاقه بوو، خهمیکی قوول سهرو دلنی گرتبوو، نه و روژه دنیایه که نهینی و مهسه لهین نالوز به که پهتی بهروکی هزرو بیریان گرتبوو، ههر ههمووشیان پیویستیان به پوونکردنه و چارهسه ری به پهله بوو.

قیرا لیبدیفا، که لیوبوتشکای خوشکی به باوهشهوه بوو، هاته لای و ماوهیه کی به قسه کوشهوه له گه لیا بردهسه ر. میرزاده به مه توزیک دلی کرایه وه. نه وسا خوشکه چکوله کهی هات، پاشان کوره خوینکاره کهی (قوتابیی ناماده یی) لیبدیف، هات و گوتی به پنی راقه و لیکدانه وه یابی،



ئەو ھەسارەى ئەفسىنتىنەى كە مكاشەفەى يوحەنا دەلىت لە ئاسىمانەوە، لەلاى سەرچاوەى ئاوان كەوتووەتە سەر زەوى، خۆى لە خۆيدا پىشىبىنى ئەو تۆرى ھىللى ئاسىنەيە كە ئەمرۆ بە ئەوروپادا راكىشىراوە. مىرزادە باوەرى نەدەكرد ئەم راقە و شىرۆقەيە ھىلى لىبدىف بى، بۆيە لىبىرا لەنىكترىن دەرفەتدا، موناقەشەى ئەمە دەگەل لىبدىف خۆيدا، بكات.

قیرا لیبدیفا، بق میرزاده ی گیرایه وه که کیلله ر له دوینیوه له مالی ئه وانه، وهکو میمل له مالی ئه وان دایکوتاوه و له وه ناچی به و زووانه بروات، چونکه ئیره ی لیخوش هاتووه و هاونشینی جهنه رال ئیقولگینی له گیان خقشه و گوتوویه تی به مهبهستی ته واوکردن و زیادکردنی زانیاری و رقشنبیریی خقی لای ئه وان ده مینیته وه.

ميرزاده، روِّرْ به روِّرْ بتر هوگري منداله کاني ليبديف دهبوو. کوليا، ئهو رۆژە له هىچ شوپننكەوە دەر نەكەوت: له بەيانى زووەوە بى پترسىزرگ رۆپى بوو. (لىبدىف-ش لە بەرەبەيانەوە بە كارىكى شەخسى دەرچووبوو.) به لام میرزاده، به تاسه وه چاوه رئی هاتنی گافریلا ئاردالیونوفیچ بوو که قەراربوق بە رۆژەۋە سەرى بىدات، بەلام ئىوارەپەكى درەنگ، لەنتوان سهعات شهش بو حهوت، پهیدا بوو. میرزاده ههرکه چاوی پیکهوت، له یه که م نیگاوه ئه وه ی لادروست بوو که گانیا دهبی ناگای له ههموو رازو نهننییه کانی مهسه له کان هه بین، به تاییه تی که قسه به ران و دوو زمانانی وهكو قارقاراو ميردهكهي لهبهر دهستدا بوون، به لام يهيوهندي نيوان میرزاده و گانیا، پهیوهندییه کی ههندی تاییه تی بوو. بن نموونه میرزاده، مەسەلەكەي بوردوفسكى بەو سياردبوو و تكاي لى كردبوو ئەو كارەي بۆ ئەنجام بدات، بەلام ويراى ئەم متمانەيە و زۆر شىتى پیشووتریش، ھەندى بابهت ههبوون که خو به خوو به بیدهنگی لهسهری ریکهوتبوون که خۆپان له باسکردنی نهدهن. میرزاده ههندی جار ههستی دهکرد که رهنگه گانیا حدز بکات دوستایه تبیه کی توخیان بکه ویته نیوان و به ویه ری راشکاوی و بهدهر له ههر پاریزی به کدی بدوینن و گریی دلیان بق به کدی بكەنەوە. بۆپە ھەر كە گانيا وەژوور كەوت، ميرزادە پەكسەر ھەستى كرد،



که به باوه ری گانیا کاتی ئه وه هاتو وه دیواری بیده نگی نیوانیان بشکینریت، (به لام گافریلا ئاردالیونوفیچ پهله ی بوو، چونکه خوشکه که ی اللی لیبدیفدا بی کاریکی پیویست چاوه روانی ده کرد و ده بوایه پیکه وه یه کلایی بکه نه وه).

هه لبه ته گانیا، له و هدا زور هه له بوو، که به ته ما بوو میرزاده، به دهم پیری پرسیاران دای بگریته و و خو به خو زور شتی بو که شف بکات و بیپه رده ناخی خوی بو هه لریزی و گریی دلی بو بکاته وه. نه و خه یالپلاوه ی که پوی هه لهینا، چونکه به دریزایی ماوه ی دیداره که، که بیست ده قیقه ی خایاند، میرزاده ته واو چووبووه ژیری و ده گه ل خولیا کانی خویدا ده ژیا، مات و خه مین له فکران پاچووبوو. به م جوره، پرسیاره چاوه پروانکراوه کان، یان نه و پرسیاره سه ره کییه ی که گانیا چاوه پروانی بووه، نه کران. ئیدی گانیاش هه ستی کرد باشتر وایه بیده نگی لی بکات و له سه ری نه پروات. پاسته به دریزایی بیست ده قیقه که ده می لیک نه نا، قسه ی ده کرد، نوکته ی ده گوت، پیده که نه به لام خوی له بابه ته سه ره کیه که ده بوارد و نه ده چوو به لابا.

یه کنک له و شتانه ی گنرایه وه نه وه بوو که ناستاسیا فیلیپوقنا چوار روّژه هاتووه ته پاقلوفسک و بووه به مایه ی سه رنجی خه آلی. گوتی ده گه ل داریا ئه لکسیقنادا، له خانوویه کی بچکوله ی خوشدا له شه قامی ماتروسکیدا ده ژی، به لام گالیسکه که ی رهنگه جوانترین گالیسکه بیت له پاقلوفسک دا. هه ر له نیستاوه کومه آیک هه واداری گه نج و پیر له ده وری خربوونه ته وه مد له نیستاوه کومه آیک هه واداری گه نج و پیر له ده وری خربوونه ته وه وه کو خووی که نه سیسوار هه ندی جار به گه ل گالیسکه که ی ده که ون. نه ویش وه کو خووی هه میشه ی له هه آبراردنی دوست و ناشنایانی خویدا یه جگار سه ختگیره، ته نیا دوستایه تی که سانی هه آبرارده ی قه بوو آنه، به لام و یرای نه مه شه واداران یکی زوری په یدا کر دبوو، که ناماده بوون له کاتی پیریستدا نه و په ی داکوکی لی بکه ن. به هوی نه وه وه کابرایه کی جووتیاری پاقلوفسک، له ده زگیرانه که ی جیا بووبووه وه به نه را آیکی پیریش، چیوای پاقلوفسک، له ده زگیرانه که ی جیا بووبووه وه به نه را آیکی پیریش، چیوای نه مابو و له سه رئه و، کو په که ی خوی به نه عله ت بکات. که به گالیسکه که ی نه مابو و له سه رئه و، کو په که ی خوی به نه عله ت بکات. که به گالیسکه که ی بورگه ی نه رزی به ی گالیسکه که ی در بای دو بو ی که پای ده رو دیبای به گالیسکه که ی به گه به گالیسکه که ی به گالیسکه که یک به یک که ی به گالیسکه که ی به گالیسکه که یک که ی به گالیسکه که ی به گالیسکه که ی به گیران دور ده چین به دو که یک که ی به گار خور که ی به به گالیسکه که ی به گالیسکه که ی به گالیسکه که یک کوره که که یک ک



ته مه ن شازده سال، که دووره خزمیکی داریا ئهلکسیفنایه، دهگه ل خویدا دهبات. ئه م کیژه گورانیبیژیکی ده نگخوشه، شهوانه خه لکی گه په ک، به خوشی ده نگسی ده نگسی ئه وه وه ده چنه مالیان و له وی خرده بنه وه. ناستاسیا فیلیپوفناش زور به خوی راده گات، بایه خ به جلوبه رگی خوی ده دات.

جلهکانی سادهن، به لام یه جگار پر زهوق و سهلیقهن، ئیدی ههموو خانمان به غیلی (سهلیقه، جوانی و گالیسکهکهی) پیدهبهن. گانیا له زمانی دهرچوو و گوتی: ئه و فهرته نهیه دوینیش، پیشوه خته نه خشه پیژی کرابوو، نابئ لهسهر ئه و حیساب بکریت، پیویسته تاوانبار بدوزریته وه، دهنا خه لکی نه هه قی دهره ق ده که ن و لینی ده خوینن، ده بینی به و زووانه ده بی به داستان و ده که ویته سه رزاران.

گانیا، چاوه روانی ئه وه ی ده کرد که میرزاده لیّی بپرسیّت چوّن ده زانی فه رته نه که ی دوینی، پیشوه خته زهمینه سازیی بو کراوه، بوّچی قه ناعه تی وایه که خه نکی به و زووانه له ناستاسیا ده که و نه خویندن، به لام میرزاده خوّی له و دوو خاله نه کرده خاوه ن و هیچ پرسیار یکی له باره یانه و ه نه کرد.

گانیا دوای ئەوە، بە بى ئەوەی میرزادە ھیچ پرسیاریکی لى كردبیت، بە خوایشىتى خۆی، بە دوورودریری كەوت باسى يەقگینى باقلوفیچ. ئەم كارەی گانیا سەیر بوو، بە تایبەتى كە بى ھیچ پیشەكییەك، خۆ بە خۆ ئەو باسەى كردبووەوە. لە يەكیك لە قسەكانیا گوتبووى كە بە قەناعەتى ئەو يەقگینى پاقلوفیچ لەوە پیش ھەرگیز ناستاسیا فیلیپوقناى نەناسیوە و قەت پۆرى لە رۆزان پەیوەندىى لەگەلیا نەبووە، تەنانەت پەیوەندىى ئیستاشیان لە سنوورى سلاو تى نەپەريوە.

سى چوار رۆژنىك لەممەپىش، لىه پياسمەيەكدا، سىووكە تىمعاروفىكيان پىكىراوە و تەواو. باوەر ناكىم چ بەتسەنيا و چ لەگمەل خەلكىدا بىق تاقسە جارىكىش چووبىتە مالى ناستاسىيا.

به لام مهسه له ی سفته و کومپیاله کان، له گینه راست بی (گانیا لهمه دلنیا بوو). دروسته یه فگینی پافلوفیچ ده لهمه ندیکی گهوره یه، به لام کاروباری به ریوه بردنی مولکه کانی، بیسه روبه ره است



گانیا لهپ لهم شوینه ههستیارهدا باسه کهی بری. ده ربارهی رهفتاره که ی دویشه وی ناستاسیا فیلیپو فناش، جگه له و ناماژهیه ی که له هه وه له و بو نهو رهفتاره ی کردبوو، هیچی تری نهگوت و لهسه ری نه رویشت.

ئەنجام قارقارا ئارداليونوقنا هات بەدواى گانيادا. تەنيا يەك دوو دەقىقەپەك لاى مىرزادە گىر بور، لەو مارە كورتەدا (بە بى ئەرەي مىرزادە پرسپاری هیچی لی بکات) توانی ئەوەي بۆ بگیریتەوە كە پەڤگینی پاڤلوفیچ ئەمرق چىوۋە بىق يترسىبۆرگ و لەگىنىيە ئەمشىلەق و سىبەيش لەوپنىدەر بەرىتەسەر. مىردەكەشى، واتە ئىقان پتروفىچ پتىسىن-ش، حالى حازر لە پترسبۆرگە و پندەچى بەكارى يەقگىنى پاقلوفىچ، كە پنويستى بە كۆمەك بوو، بق ئەوينىدەر چووبىت. دىارە شىتىك لەئارادايە. لە كاتى رۆيشىتناو بەسبەر ينوە ئەرەشى گوت كە لىزاقىتا يروكوقىقنا، ئەمرق بىتاقەت، لە دەوروبەرەكەي بيزارە. ئاگلاياش (ئەمەيان سەيرە) دەگەل ھەموو ئەندامانى مالباته که یاندا به شهر هاتووه، نه ک ههر ده گه ل داک و بابیدا، به لکو ده که ل ههر دوو خوشکه که شیاو ئهم کاره ههرگیز کاریکی باش نییه. "قارقارا ههرکه به کورتی ئهو ههوالانهی گیرایهوه (که بهلای میرزادهوه و بق ئهو، هەوالى زۆر كرينگ و ھەسىتيار بوون) دەگەل براكەيدا رۆيشت. كانيا، بە تاقه وشهیه کیش باسی مهسه لهی (کوره کهی باقلیشیچوف)ی نه کرد، ئیدی یان له تهوازوعی خوی بوو یان بق "مدارای ههستی میرزاده" بوو. ویرای ئەمەش مىرزادە، جارىكى دى سوياسى كرد، كە ئەو كارەي بى كردووە و زهحمه تى كيشاوه و سەركەوتووانە مەسەلەكەي بۆ يەكلايى كردەوه.

میرزاده، که ئهوان رویشتن و به تهنیا مایهوه، زور خوشحال بوو، له بانیژهکهوه دابهزی و بهجادهکهدا بو باخچهکه پهرییهوه. دهیویست بیربکاتهوه، شتیک ههبوو دهبوا بریاری لی بدات، بهلام ئهم بریارانه لهو بریارانه نهبوون که پیاو بیریان لی بکاتهوه، بهلکو لهوانه بوون، یهکسهری و بی بیرکردنهوهی پیشوهخته بریاری لی بدهیت. لهپر ئارهزوویهکی ترسناک هات به دل و دهروونیا که ههموو شتیک بهدهقی خویهوه بهجی بیشی و بی ئهوهی خوا حافیزی له هیچ کهسیک بکات، سهری خوی



همه لگریت و برواته وه بر نه و شرینه ی لیدوه ی هاتبوو، بر نه و شرینه دووره دهست و تهریکه ی لیوه ی هاتبوو. ده ترسا نه گهر چه ند روزیکی دیکه له پاقلوفسک بمینی، به جوریک لهم کیشه و گرفتانه وه ده نالی که ده رچوونی نه بیت، به لام دوای بیرکردنه وه یه کی ده ده قیقه یی، گهیشته نه و قه ناعه ته ی که هم لاتن مه حاله، بگره ترسنو کیشه، چونکه رووبه رووی کومه لیک کیشه یه که له سه ریتی چاره سه ریان بکات، یان به لای که مه وه هم موو هه و آیکی خوی بو چاره سه ریان بخاته گه ر. دوای پیاسه یه کی چاره که سه عاتی، میرزاده به و باره ده روونییه په شیوه وه بو مال گه رایه وه و ساته دا هه ستی کرد که کابرایه کی یه جگار نه که تو و کلوله.

لیبدیف هیشتا نهگه رابووه وه. بزیه کیلله ر، ده مه و ئیواره خوّی گهیانده لای میرزاده، کیلله ر سه رخوش نه بوو، به لام له حاله تیکی ده روونی وه هادا بلوو، که ئاماده بلوو گرینی دلّی خلق بلق میلیزاده بکاته وه. بزیله هه رکه وه ژوورکه و خیرا گوتی هاتووه تا سه ربه ووردی ژیانی خوّی به دوورودری ژیانی خوّی به دوورودری ژی و به راشکاوی بق میرزاده بگیریته وه و هه ر به و نیازه ش له پاقلوفسک ماوه ته وه میرزاده پرزگاربوونی نه بوو، چونکه نه گه ر ده ریشی کردبا، یارق هه ر نه ده روی چه ند رسته یه کی بو حیکایه تیکی دوورودری ئاماده کردبو و، به لام دوای چه ند رسته یه کی پچر پچر و بیسه روبه رها ته سلم کوتایی به سلم رها ته که و دانی به وه دا نا به راده یسه که به ها نه خوا) ته نانه ت به دای بردووه ته به ر دزییش. گوتی:

- دەتوانىت تەسەورى شتى وابكەيت؟
 - میرزاده گوتی:
- گوئ بگره كىللەر، ئەگەر من لەجياتىى تۆ بام، مەگەر زۆر زەروورى با، دەنا دانىم بەمەدا نەدەنا. لەرە دەچىت، بە ئانقەسىت بوختان بۆ خۆت بكەى....
- من ئهم قسهیه تهنیا لای تق دهکهم، ههر تق و بهس، ئهویش بهو مهبهستهی خقم چاک بکهم. ئهمه لای کهسی دی باس ناکهم، ئهم سره



له گه آن خوما ده به مه گوره وه ، به آلام میرزاده خوزگه ده تزانی پاره پهیداکردن لهم سهرده م و روزگاره دا چه ند قورسه! پیم نالیّی پاره له کوی پهیدا بکه م؟ ببوره که نه و پرسیاره له تو ده که م! نه و پرسیاره له هه رکه سینک ده که یت هه ریه که وه آلامت گوی لیده بیت: "زیرو ئه آلماس بخه بارمته وه ، هه نگی ده توانی بره پاره یه کوی لیده بیت". ئی ناخر من زیرو نه آلماسم له کوی بوو! باوه پر ده که ی؟ نه نجام ، سه برم سوا و گوتم: "باشه زوم پود به پههن وه رده گرن؟" یارق گوتی: "به آنی زوم پودیش ده بیت". نه و ساک آلوه که مکرده سه به مده ره دورونه وه گوتم: "زور چاکه خوا بتانبری، ما آلتان ناوا نه بی ناکه س به چانه!". به سه ری خوم! پیک وام گوت.

- باشه زومرودت ههبوو؟
- من و زومرود؟ ئاه میرزاده، تق هیشتا تهسهوریکی ساده و بیگهردی دیهاتیانه تلهمه ر ژبان ههیه!

بهههرحاڵ قسهکانی کیللهر، زیاتر میرزادهیان خهجاڵهت کرد تا بهزهیی و سۆزی بیدار بکهنهوه. بیرۆکهیهک، بروسکهئاسا له میشکیدا بڵچهی دا. له دلی خویدا گوتی: 'باشه ناکریت له پیگهی کهسیکی دهسترووه، کاریک بی ئهم کابرایه بکری؟' بهلام ههرچی سهری دیناو سهری دهبرد لهبهر کومهڵیک هر خوی به گونجاو نهدهزانی بی نهو کاره، نهک لهبهر تهوازوع، بهلکو لهبهر ئهوهی بوو که به شیوازیکی تاییهتی مامه لهی لهگه ل کاروبارهکاندا دهکرد. بهرهبهره بهدهم گفتوگوه گهرم بوون و نیازیان نهبوو وا زوو لیکدی جیا ببنهوه. کیللهر بهدهم قسانهوه کهوته ئیعتراف کودن، ئیعترافی به کاروکردهوهی وهها دهکرد که پیاو تهسهوری نهدهکرد کهس ئیعتراف بهو جوره کارانه بکات، کهس ئهو جوره کارانه لهقاو بدات. لهگه ل ههر دانپیدانان و ئیعترافیکدا، له کانگای دلهوه سویندی دهخوارد که له پهشیمانیا 'فرمیسک له چاوانی دهرژی'، ویرای ئهوهش، که باسی کاره قورهکانی خوی دهکرد، وات ههست دهکرد به جوره شانازیهکهوه دهیان گیریتهوه، کهچی ههندی جار هینده کومیدییانه دهی گیرانهوه که سهر به قوری دینایه پیکهنین... ئیدی خوی و میرزاده، شینتانه کهوتنه پیکهنین.



ميرزاده، ئەنجام گوتى:

- تـق متمانهیـه کی مندالانـه ت بـه خـق ت ههیـه، له پادهبـه ده ر پاشـکاو و پاسـتگویت، ئهمه سـوخه تیکی زور گهورهیه، ده زانی ئهم سیفه ته و له پیاو دهکات له زور هه له و عهیب و عارت خوش بی و چاوپوشیت لی بکات؟

کیلله ر، که قسه کانی میرزاده زور کاریان تی کردبوو و دلّی ناسک بووبووه وه، به رسفی دایه وه:

- میرزاده، من له ناخا کهسیکی پاک و جوامیرم، تهنیا به تهبیعهت وام، جا نهمه به چ دهچی، فایدهی چییه، مهرج کردهوهیه. نهمه له واقیعدا نایهته دی، ههر خهیاله. نازانم بر وایه؟ لهمه تیناگهم.

- گوئ مەدەيە. رەشبین مەبە. ھەنوكە دەتوانین بە دلنیاییەوە بلیین كە تۆ گریّی دلّی خوّت بۆ من كردەوه. من یەك له بارى خوّم باوەر ناكەم هیچ شتیك مابیّت، بۆ منت كەشف نەكردبیّ. وا نییه؟

كيللهر، به زمانيكي لاقه ئاميزهوه هاواري كرد:

- هیچ شتیک نهمابیت؟ ئاه، میرزادهگیان! بیرکردنهوهی تق دهربارهی تهبع و تهبیعه تی ئادهمیزاد، زور سویسرییانهیه!

میرزاده، هایم و حهیران، بهجوّره شهرمیکهوه گوتی:

- مەبەستت ئەوەيە جگە لەو شىتانەى گوتت، ھىشىتا ھىى دىكەش ماون؟ باشە كىللەر، تۆ بۆچى ھاتى بۆ لاى من، بە چ ئومىدى ئەم شىتانەت بۆ مىن گىرانەوە؟ چاوەروانى چىت لە من دەكرد؟

- چاوه روانی چیم لی ده کردیت؟ بوچی هاتم بو لای تو؟ یه که م پاکی و ساده یی و راستگویی و راشکاوی تو نه فسیوونی خوی هه یه و گفتوگو دانیشتن له گه ل تودا، خوی له خویدا مایه ی له زهت و خوش حالیه. به لای که مه و ه ده زانم نه و پیاوه ی که له هه نبه رم دانیشتو و ه، پیاویکی چاک و سه رراست و دروستکار و بی شینه و بینه یه دووه م دووه م دووه م کیلله د، قسه که ی ته واو نه کرد.

میرزاده، به راشکاوییه کی شهرمنانه و به جیددی گوتی:

- يان هاتوويت داواي قهرزم ليبكهي؟



کیلله ر، راچله کی. سه رسام و حه په ساو، راسته وخق چاوی برییه دور چاوانی میرزاده، مستیکی توندی به میزه که دا کیشا و گوتی:

- به راستی میرزاده تر بنیادهم کر دهکهیت! تر نهوهنده پاک و ساده و ساویلکهی که سهردهمی زیرپنیش شتی وای به خوّوه نهدیتووه! له لایه کی دیکهوه ریک بیری بهرانبهرهکهت دهخوینیتهوه، به زهبری به سیرهتی خوّت له واری دهروونناسیدا، دهچیته ناخی ناخی مروّقهوه، وهکو تیر بنیادهم دهبریت و دهچیته ناخی ناخی ناخی میرزاده که نهوه دهلید. نهمه شتیکه راقه و شروّقهی زوّر ههلدهگریت... به راستی من حهپهسام. زمانم چووه کلیله! دروسته من بهو نیازه بووم که له دوا نهنجامدا داوای قهرزت لیبکهم، به لام تو به شیوهیه کیرسیاره کهت لی کردم، وه کو نهوه ی هیچ لیبهیه ک لهم کاره دا نهبینی و مایه ی هیچ لومهیه ک نهبیت، کاریکی زوّر ناسایی بیت...

- بەلى، بەلاى تۆرە زۆر ئاساييە.
- باشه تق بهمه نارهحهت نابیت؟
 - نا، بۆچى نارەحەت بېم؟
- دهیسا گوی بگره میرزاده: من له دوی شهوهوه له (پاقلوفسک)م، یه کهم له به رخاتری خوشه ویستی تایبه تیم بو رفستوفی فه ره نسبی بوردالق (لیبدیف تا سه عات سینی به ره به یان هه ریخکی تی کردووه). دو وه م له به ر مه به سته تایبه تیه کهی خوم (به چل بار خاچ دروّت له گه ناکه م) چونکه ده مویست به راشکاوی، بیپه رده، باسی وه زع و حالی خوّمت بو بکه م، به و نیازه ی که میک پاک بیمه وه و له رووی ئه خلاقییه وه بیمه وه تایم. به و نیازو خه یالانه وه، نزیکی سه عات چوار، چاو به گریان چوومه ناو جیگای خهوه وه. باوه ربه قسه ی پیاوی دلّپاک و ئابرومه ند ده که ی ریّک له و کاته دا که به ده م فرمیسک رشتن و هه نسک هه لدانه وه (هیشتاش جوان له بیرمه که زوّر گریام) چوومه ناو جیگاوه، بیروّکه یه کی سه یرم بو هات و له بیرمه که زوّر گریام) چوومه ناو جیگاوه، بیروّکه یه کی سه یرم بو هات و له دلی خودا گوتم: چونه، له دوای ئیعترافکردنه که م داوای قه رزی لی به به ده بو و دان پیدانانه کانی خوم، وه کو قاپیکی چکوله ی خواردن



رازانده وه و به هاراتی روندک و فرمیسکم پیوه کرد، به لکو ئهمه خوایه دلت نهرم بکهم و رهحمه تایسیته وه و سهد و پهنجا روبلیکم به قهرز بدهیتی. تو ئهمه به خویریتی و بوده له یی نازانی؟

- باوه پناکه م ئه مه پهیوه ندی به خوی پنتی و بوده نهیه وه هه بیت، هیچ خوی پنتیه کی تیا نییه، ئیدی شنته که پنکه و ته، نیره دا دوو بابه تیه یه گرتووه ته وه، دوو بیر قکه نه هزرو زهینتدا یه کانگیر بوون. ئه مه شنیکی باوه و، من یه که باری خوم شتی وام زور دیتووه و به سه رخوم هاتووه. پیم وایه شتیکی باش نییه. ده زانی کیلله رمن نه و پووه وه، نه سه رئه و شته گلهییم نه خوم زوره ؟ ئه وه ی تو هه نوکه ده رباره ی خوت باستکرد ده تگوت باسی من ده که ی.

میرزاده، که دیاربوو، نهم مهسهلهیهی به ههندگرتبوو، به جدی له سهری رقیشت:

- تەنانەت ھەندى جار وا زەن دەبەم كە ھەموو خەلكى ھەر وان، يانى بەو بىيانووەوە خىق دەپەرىنمەوە و پاكانىه بىق خىقم دەكىم، چونكە رەوبەرووبوونەوەى ئەم ھزرىنە دووفاقىيە يەجگار قورس و دژوارە. مىن ئەم قسىەيە لە خۆراناكەم، زادەى ئەزموونى خۆمە. مەگەر ھەر خوا بەخۆى بزانىت كە ئەم ھزرىنە دوو فاقىيىە چۆن لە زەينى بەشەردا پەيدا دەبىت، لەكويوە سەر ھەلدەدا! كەچى وا تى بەخويرىتى و بودەللەيى لە قەلەمى دەدەى! بەم پىردانگە دەبىي بە خۆما بچمەوە و سىل لەم دىاردەيە بەلام بەھەرحال ھەلسەنگاندن و داوەرى دەربارەى تى كارى مىن نىيە، بەلام بە ھىچ جۆرى پىموانىيە كە بشىنت ئەمە ناو بنرىت خويرىتى يان بودەللەيى. تى دەلىي چى؟ تى بە نىزبووى بە بىيانووى فرمىسكەكانتەوە پارە بە مىن بەللام بە ھىچ جۆرى پىموانىيە كە بشىنت ئەمە ناو بنرىت خويرىتى يان ئىعترافەكەت، بە مەبەستىكى شەرىف بووە و لە ھەر نىيازو بەرژەوەندىيەك ئىعترافەكەت، بە مەبەستىكى شەرىف بووە و لە ھەر نىيازو بەرژەوەندىيەك بە دوور بووە، بەلام سەبارەت بە پارەكە، بى خواردنەوە و مەينىق شىي دەوى، وا نىيە؟ دىيارە ئەمە دواى ئەو ئىعترافەى كە تى كىردت، دەكاتە دەوى، وا نىيە؟ دىيارە ئەمە دواى ئەو ئىعترافەى كە تى كىردت، دەكاتە خويرىتى و بېئەخلاقى، بەلام كىن دەتوانى لە پىرو يەكسەرى مەينىقشىي خويرىتى و بېئەخلاقى، بەلام كىن دەتوانى لە پىرو يەكسەرى مەينىقشىي



تەرك بكات؟ شتى وا مەحالە. ئەدى تەگبىر؟ باشترىن شت ئەوەيە پياو لەم حالەتانەدا ويژدانى خۆى بكات بە داوەر. وانيه؟

میرزاده به و په پی سه رسامی و کونجکاوی، چاوی بریبووه کیلله ر، دیار بوو که مهسه له ی دوو فاقیی بیر و هزرین، لهمیژبوو، مژوولی کردبوو.

كيللهر هاواري كرد:

- من تیناگهم، تویهک که خاوهنی ئهم قسانهبیت، به هه هم خه لکی به گیلیان له قه لهم داویت.

میرزاده، کهمیک سوور ههلگهرا.

- بوردالقی واعیزش مدارای کهسی نهدهکرد، خاترانهی له مهزهبا نهبوو. کهچی تق داوهرییه کی مرقانیت دهرهه ق به من کرد. جا من بق نهوهی سزای خقم بده م، بق نهوهی بیسه لمینم چهند پهندو عیبره تم وهرگرتووه، دهسبه رداری سهدو پهنجا رقبله که دهبم و تهنیا به بیست و پینج رقبل قاییل دهبم. نهوه نده به سه. به لای کهمه وه به شی دوو هه فته م ده کات. یانی تا پازده رقری دی داوای پاره ت لی ناکه م. به نیاز بووم ناگاشکا ده عوه ت به نمه به نازیز! خوا دهست به بالته وه بگریت!

لهم کاته دا، لیبدیف که تازه له پترسبۆرگ گه رابووه وه، خوّی به ژوورا کرد، که ئه سکه ناسه بیست و پینج روّبلیه کهی به دهستی کیلله ره وه بینی، بروّی ویکه پنانه وه و چاره ی دا به یه کا. کیلله رکه پاره ی خوّی وه رگرتبوو، خوا خوای بوو ساتی زووتر بروات، بوّیه دوای توزیّک لیّی داو روّیشت. لیبدیف یه کسه رکه و ته غهیبه و زهمکردنی.

ميرزاده له كۆتابىد گوتى:

- به راستی تق غهدری لی دهکهی، چونکه به راستی ژینوان بووهتهوه و تقبهی کردووه.

- ئاخر ئەم تۆبەيە بەچى دەچىت، فايدەى چىيە؟ رىك وەكو بەشىمانى و تۆبەكەى دوينىتى منە كە دەمگوت: مىن خويرىم، بودەللەم! ھەر قسىەى رووتە، وەك دەلىن دەمە چىت لىكەمە!



- ياني چي؟ تهنيا قسه بوو؟ من وام دهزاني...

- به لیّ، گوی بگره با من راستیت پیبلیم. من نهمه ته نیا به تو ده لیم، چونکه تو بیری مروق دهخوینیته وه، ده چییه ناخی مروقه وه: قسه و کردار، درو و راستی، ههر ههمووی له منا، له لای من تیکه لاو بوون، به راستی تیکه لاو بوون. په شیمانی و توبه ی من له حهقیقه و کردارما دیارن، باوه پرم پی بکه، چونت پیده لیّم وایه، ناماده م سویندت بو بخوم، به لام مهسه له ی راستی و درو، له و بیروکه دوزه خیه وه (که ههمیشه له خهیال و له بیرمه) هاتو وه که حه زده کهم خه لکی فریو بده م، ته نانه ت چه کی فرمیسکیش به کار بینم! به شهره فم چونت پیده لیّم وایه! من نهم قسه یه لای هیچ که سیکی دی ناکه م، چونکه یان گالته م پین ده که نان ده که یت.

میرزاده گوتی:

- سەيرە! يارۆش، ئىستا دەقاودەق ھەمان شىتى پىگوتم. لەوە دەچىت ھەر دووكتان زۆرى پىوە بنەن! تىناگەم، بەلام يارۆ لە تۆ راستگۆترە. تۆ درۆت كردووە بە پىشەى خۆت. دەى! رووبىنى و ريابازى بەسە لىبدىف! خۆت لە بەرچاوم فەقىر مەكە، دەستىش مەخە سەر دلت. شىتىكت ھەيە پىمى بلىيى؟ تۆ بەخۆرايى بۆ ئىرە نەھاتووىت، ھەلبەتە مەبەستىكت ھەيە...

ليبديف، وهكو كه و چوو.

میرزاده گوتی:

- من له بهیانییه وه تا هه نوکه چاوه روانت بووم تا پرسیار یکت لی بکه م. حه ز ده که م به یه ک وشه و بق تاقه جاریک له ژیانتدا به بیه و راستیم پی بلیی: تق دهست له رووداوی دویشه وی گالیسکه که دا هه بوو یان نا؟

لیبدیف، ههمدیس کهوته خوبادان و جوولهجوول، دهستی به پیکهنین کرد، دهستهکانی ههلگلوفتن، ئهنجام کهوته پرژمین، تا کاتهکه بهسهر بهریت و هیچ قسه یه که نه کات.

- من دەزانم تۆ دەستت لەم مەسەلەيەدا ھەيە.
- باوەربكه، تهنیا به شیوهیه كى ناراسته وخق دەستم تیاى ههبووه!



دەورى من له مەسەلەكەدا تەنيا ئەوە بوو بە كەسىپك بلىم، كۆمەلىك لە مالى مندا خربوونەتەوە كە فلان و فلانيان لەگەلدايە...

میرزاده، بهوپهری بینوقرهیی گوتی:

- من دەزانىم تۆ كورەكەى خۆت بۆ ئەويىدەر ناردبوو. بە خۆى، چەند سەعاتى لەمەپىش، بۆى گىرامەوە. باشە ئەم ھەموو پىلان و داوە لە پاى چى؟

لیبدیف، به نیشانهی نکوّلی کردن، کهوته دهست بادان و گوتی:

- نا، پەيوەندى بە منەوە نىيە، منى تىا نىم. خەلكانى دى ناچاريان كردم، بەلى خەلكانى دى. ئەم پىلانە ئۆينى خەلكانى دى بوو، باشىتر وايە لەجياتىى پىلان ناو بنريت ھەوەسبازى، رابواردن!

- ئاخر مەسەلەكە چىيە؟ تو زاتى خوا ئەگەر راستىم پى نەلنى! ماقوولە نەزانىت كە ئەم مەسەلەيە راستەرخى رىشى مىن دەگرىتەرە؟ نازانى كە دەيانەرى نارى يەقگىنى پاقلوفىچ بزرىنىن؟

ليبديف، كه هيشتا ههر قنگهقنگي بوو، هاواري كرد:

- میرزادهگیان، میرزادهی مهزن! ئاخر تق ریم نادهیت راستی مهسهلهکهت بق بگیرمهوه، تق ههر نهت هیشت قسهکهم تهواو بکهم...

میرزاده، بیدهنگ بوو، له فکران پاچوو، پاشان دوای کیشماکیشیکی دهروونی دژوار، به نائومیدییهوه گوتی:

- دەى باشە... راستىيەكەم پى بلى.

ليبديف، بهلهز دهستى يي كرد و گوتى:

- ئاكلابا ئىقانوقنا...

به لام میرزاده هاواری کرد:

- نا، نا، باسى ئاگلايا نەكەى...

میرزاده، له داخا، له تورهییدا، رهنگه له شهرما بووبی، سوور هه لگه را و دریژه ی به قسه کانی دا:

- مه حاله، شتى وا نهبووه و نابى، قسهى قوّره! ئهمه ههمووى بوختانى



تق و خه لکانی شیتی وه کو تقیه! نه خه له تابی جاریکی دی باسی شتی وا بق من بکهی! جاریکی دی شتی وات لی نه بیستم ها!

کولیا، شهوی درهنگ، دهوروبهری سهعات یازده، هاتهوه و ههنبانهیهک ههوال و باسبي يترسبورگ و ياڤلوفسكي ين بوو. به كورتي و يهلهيهل، ههوالله کانی شاری (پترسیبورگ) که (زیاتر دهربارهی هیپولیت و فهرتهنه کهی دویشه و بوو) گیرایهوه و نهوسا بلهز دایکیشا بهلای گيرانهوهي ههواله کاني يا قلوفسکدا. کوليا، سي سهعات بوو له پترسبۆرگ هاتبووهوه، ههر له ریوه، بی نهوهی سهریکی پهلهی میرزاده بدات، پهکسهر چووبوو بق مالمي پهپانچين. دهيگوت 'لهوي فهرتهنه و جهنجاليکي سهيره'. هەلبەت، هـنى سـەرەكىي ئـەم ھەراپـە رووداوى گالىسكەكە بـوو. ھەلبەتـە ههندی شتی دیکهش رووی دابوو که نه میرزاده و نه کولیا، ناگایان لی نەبوو. كوليا دريدهي به قسهكهي دا: " هەلبەته من نەمدەويست خوم له مەسەلەكە ھەلقورتىنىم و پرسىيار بكەم كە مەسەلە چىيە، بەلام پىشوازىيەكى زۆر گەرمیان كىردم، يېشىوازىيەكى لەرادەبەدەر، گەرمتر لەوەي وينام دەكرد، بەلام مىرزادە تاقە وشەپەكيان دەربارەى تۆ نەگوت. ھەر ناويشىيان نه هينايت." جا سهيرترين ههوال ئهمه بوو: ئاكلايا، لهسهر كانيا دهكه ل كەسىوكارو مالباتەكەي خۆيدا بەشەر ھاتبوو. كەس، وردەكارى ئەم شەرەي نهدهزانی، کولیا تهنیا ئهوهندهی دهزانی به هنوی گانیاوهیه. به راستی سىەيرە، ئەم شەرە قورسى دەبىي لەسبەر شىتىكى گەورە بووبى. جەنەرال درەنگانى، بە پەستى و بىزارى بى مال ھاتبووەوە، يەقگىنى پاقلوفىچىشى له كه ل خويدا هينابووهوه. پيشوازييه كى گهرم و گور له يەقگىنى كرابوو، یه فکینی زور خولق خوش و به کهیف و دهماخ بوو. دووهم ههوالی گرینگ ئەمە بوو كە لىزاڤىتا پروكوڤىڤنا، بە بىدەنگى قارقارا ئارداليونوڤناى، كە هاتبووه دیدهنی کیژهکانی ئهو، گاز کردبوو و بهویهری ویل و نهزاکهتهوه داوای لئ کردبوو که جاریکی دی ههرگیز هاتوچویان نهکات و روژی له رۆژان يى نەنى بە مالياندا، كوليا گوتى: "قاريا بە خۆي ئەمەي يېگوتم." قاریا کاتی لهنک خانم یهپانچین هاته دهری و خوا حافیزی له کیژهکان کرد،



کیژهکان نهیاندهزانی چی پرووی داوه، نهیاندهزانی که دهرگای ئهم ماله بۆ ههمتا ههتایه له قاریا داخراو قاریا بۆ ههمیشه و به یهکجارهکی خواحافیزییان لی دهکات، جینیان دیلیت.

میرزاده بهسهرسامی گوتی:

- خوّ قاریای خوشکت سهعات حهوت لیره بوو.

- ئاخر دەوروبەرى سەعات ھەشىت جوابيان كردبوو. مىن زۆر بەداخەوەم بۆ قاريا و گانيا... راستە ھەمىشە خەرىكى پىلانگىدى و داونانەوەن، ئىدى شتىكە خوويان پىرەگرتووە و بۆيان تەرك ناكرىت. قەت رۆرى لە رۆران نەمزانيوە چىيان لەرىر سەردايە و ناشىمەوى بزانى، بەلام مىرزادەى ئازىز و دلۆۋان، دلنيات دەكەم كە گانيا كورىكى دلپاكە. راستە لە زۆر رووەوە عەيبى ھەيە و بىي كەموكورى نىيە، بەلام سىيفەتى زۆر باشىشى ھەن، مىن زۆر گلەييم لە خۆم ھەيە كە زووتىر وەكو پىرىست نەمناسىيوە. تياماوم، نازانم ئاخى دواى دەركردنەكەى قاريا ھاتوچى مالى يەپانچىن بكەم يان نا. راستە من ھەر لە سەرەتاوە خىيبوونى خىزم ھەبووە و بەتەواوەتى تىكەلى وان نەبووم، مەودايەكىم لەنىران ھىشىتبووەوە، بەلام وىراى ئەوەش، مەسەلەكە پىرويستى بە بىركردنەوە ھەيە.

ميرزاده گوتي:

- زۆرىش بۆ براكەت مەپارىدە. ئەگەر كار گەيبىتە ئەم ئاستە، ماناى وايە لىزاڤىتا پروكوڤىڤنا، گاڤرىلا ئارداليونوفىچ بە خەتەر دەزانىت، يانى گانيا لە ھەندى ئاواتى نزىك بووەتەوە.

كوليا، بەسەرسامى پرسيى:

- كام ئاوات؟ مەبەسىتت چىيە؟ يانى تەسەور دەكەيت كە ئاگلايا... نا، شتى وا مەحالە!

میرزاده بیدهنگ بوو.

كوليا دواى يهك دوو دهقيقه هاته قسان و لهسهرى رۆيشت:

- میرزاده، تنق کهسنیکی یهجگار بهگومانی! ههستم کردووه لهم دواییانه دا لهراده به دهر به دگومان بوویت، وات لیبهاتووه باوه ربه هیچ



شتیک ناکهیت، تهنانه تبه خهیال، گومان بق خوت دروست دهکهیت... نازانم ئاخو زاراوهی گومان م له جینی خویدا به کار بردووه یان نا؟

- پیدهچی له جینی خویدا به کارت بردبی، ههرچهنده یهک له باری خوم دلنیا نیم.

كوليا، لەپر گوتى:

- نا، زاراوهی گومان و بهدگومانی پر به پیستی مهبهسته کهم نییه. زاراوهیه کی گونجاوترم دوزیوه ته وه، زاراوهیه ک که دروستتر گوزارشت له مهبهسته کهم ده کات. تق به گومان و بهدگومان نیت، به لکو غیره گری. تق لهبهر کیژیکی گهنجی لوتبهرزی له خقبایی، به غیلی به گانیا ده به ی غیره ی لیده که ی که نجی لوتبه رزی له خقبایی، به غیلی به گانیا ده به ی نیره که کی د.

کولیا، بهدهم ئه و قسانه وه جینی خوی راپه ری و هه ستایه سه ر پینان، له قاقای پیکه نینیکی ئه و توی دا، ده تگوت له عه مراتیا پینه که نیوه. که بینی ده موچاوی میرزاده سوور هه لگه را، شینلگیرانه تر که و ته پیکه نین. زوری پینخوش بوو که پهی به وه بر دبوو میرزاده له به رخاتری ئاگلایا غیره له گانیا ده کات، به لام که بینیی میرزاده به راستی خه مینه، بیده نگ بوو. ئه وجا نزیکه ی سه عاتیک تا سه عات و نیویکیان به قسه و باسی زور جیددی برده سه ر.

* * *

میرزاده، بق سبه ی، به کاری پیویست سه فه ری پترسبقرگی کرد، نزیکه ی سه عات پینجی دوا نیوه رق، له رینی گه رانه وه یدا بق پاقلو فسک، به رینکه و تیقان فیودوروفیچی له ویستگه ی قیتاردا بینی. جه نه رال، توند باسکی گرت، وه کو ئه وه ی له شتیک بترسیت، ته مه شایه کی ده وروبه ری خق ی کرد، هه نگی میشکینی ده گه ل خقیدا برده فارگونیکی نمره یه که وه. به و جقره بوون به هاوسه فه ر، جه نه رال، تامه زرقی ئه وه بوو که باسی مه سه له یه کی زفر گرینگی له گه لا باته وه.

ئیقان فیدوروفیچ به میرزادهی گوت:

- ميرزاده، دۆستى ئازيز، پيش ههموو شتيک ئوميدهوارم گلهيم لئ



نه که یت و لیم زویر نه بیت. ئه گهر گله ییه کیشت هه بین، هیوادارم له دلی نه گریت و له بیری بکه یت. دوینی به ته ما بووم بیمه دیده نیت، به لام نه مده زانی ئه گهر ئه و کارهم کردبا، لیزافیتا پروکوفیفنا چ هه لویستیکی ده بیت... حالی حازر ماله کهی من بووه به دوّزه خ، دوّزه خیکه له و گوره. له تو وایه دیویکی ترسناک و نادیار خوّی له و ماله دا حه شار داوه. که م و زور سه ر له مه مه مه له یه ده ر ناکه م، به لام سه باره ت به تو، من پیم وایه له هم هه مه مه ومان که م خه تاو، که م تاوانتریت، ئه گهرچی سه به بکاری گه لیک له م ئالوزی و په شیوییانه یت. په نگه هه نوکه په یت به وه برد بیت که به شه دوستی شتیکی زور باشه میرزاده، به لام به سلوکه ت، له سنووری خوّی ده رنه به یت به دورکه و تبیت و ده رنه و خوّت به ئه زموون ئه م راستیه ت بو ده رکه و تبیت و باجه که یت دابی. من یه که له باری خوّم میهره بانی و دلیاکی و جوامیریی توّم زوّر به دله و پیز و حورمه تم بو لیزافیتا پروکوفیفتای ها وسه رم هه یه، به لام ...

جهنه رال، ماوه یه کی زور به و جوره له سه ری رویشت، به لام قسه کانی یه جگار پچرپچر و بیسه روبه ربوون. دیار بوو که له بویه ر و رووداویکی نادیار و نائاسایی، دهترسا، ترسان و پهشیوییه کی له راده به ده ر.

ئەنجام، جەنەرال، بە روونى و راشكاوييەكى پترەوە، بە ميرزادەى گوت:

– من، زەرەيەك گومانم لە تۆ نىيە كە دەسىتت لەم مەسەلەيەدا ھەبى،
بەلام تكايەكى دۆستانەت لى دەكەم ماوەيەك خۆت لە ھاتوچۆى مالى ئىمە
دوور بگرە، تا ئەم رەوشە دەگۆرى و ھۆر دەبىتەوە.

ئەوسا بە گەرمى لە سەرى رۆيشت:

- سىەبارەت بە يەقگىنى پاقلوفىچ، ھەرچىيەك وتراوە و دەگوترى ھەر ھەممووى ئىفتىرا و بوختان و درۆو دەلەسسەيە، ئىدى ھەوللى ناوزراندنە، پىلانىكى ئاشىكرايە، دەيانەوى بە شەرماندا بىدەن. جا مىرزادە، دەمەوى بىيەردە شىتىكى گرىنگت پىبلىم: تا ئىستا ھىچ قسىەيەك لەنىوان ئىمە و يەقگىنى پاقلوفىچدا نەبووە و نەكراوە. تىدەگەى؟ حالى حازر ھىچ بەلىنىخمان لەنىواندا نىيە، بەلام لەگىنە ئەو قسىەيە بكرىت. رەنگە ئەو قسىەيە



بهم زووانه بکرید! نهمه کاریکی ناشیرینه! تیناگهم بقچی و به چ مەبەسىتىك ئەمە دەكەن؟ ئەمە چ نيازىكى لە پشىتە؟ سەر لەمە دەرناكەم. ئەم ژنه، ژنیکی سەیرو ئەتوار غەرببه، بەلام من زۆرى لیدەترسم، ھینده لیّی دەترسىم، كـه خەوم لـی حـەرام بـووه! تـق تەمەشـای ئەو گالىسىكە كەشىخەيە، ئەو ئەسپە كوپتانە... ئەو ھەمور كەش و فشە، كە بە فەرەنسى شیکایهتی پیدهلین! کی ئهم ئاسته بهرزهی ژیانی بو دابین دهکات؟ ئهم هـهموو شنتهی لـهکوی بـوو؟ باوهربکـه روّژینک لـهم روّژانـهدا بیریکـی گوناحامیزم به میشکا هات، دهمگوت رهنکه به فگینی با قلوفیچ ههموو نهو شتانهی بق بکات، به لام ناشکرایه که گومانیکی بی بنجوبناوانه. ئهدی باشه بۆچى دەيەرى بە شەرمان بدات، ناكۆكىمان بخاتە بەين؟ ئەرە لەگەزو مەتەلۆكەكەپە! ئاپا دەپەرى پەقگىنى پاقلوفىچ بۆ خۆي مسىۆگەر بكات؟ به لام دووبارهی ده کهمه وه و سویند ده خوم که به قکینی یا قلوفیج له بنی نايناسينت و مهسهلهى سفته و كۆمىيالهكان درۆيه و هيچ بنجوبناوانيكى نىيە. ھەڵبەتە ئەو گۆساخى و بېشەرمىيەى كە بەو جۆرەولەسەر جادەوە بە "تـق" بيـدوينن، خـقى لـه خويـدا پيلاننكـى ئانقەسـته و هيچـى تـر! بويـه لەسەرمانە كە ئەو بىلانە بوچەل بكەينەوە و لە جاران يتر ريزو حورمەتى يەقگىنى ياقلوفىچ بگرين. ھەمان شىتم بە ھاوسەرەكەشىم گوتووە. جائستا گەرەكمـ ، بۆچـووننكى زۆر نهننـى بـ ق تـ ق بـدركننم: مـن بـاوەرى تەواوم بهوهیه که دهیهوی تۆلهی رابردوو له من بکاتهوه، ههرچهنده قهت رۆژی له رۆژان هەلهم دەربارەى ئەكردووە و خراپەم بۆى ئەبووە. كە بىر لە رابردوو دەكەمەوە لە شەرمەزارىدا سوور دەبمەوە. ئەوەتا، لە كاتىكا دلم خۆشىبوو كە بۆ ھەتاھەتاپە رۆيشت و لە كۆلم بورەورە، كەچى دوربارە سەروسەكوتى يەيدا بووەوە. يىم نالىنى ئەم روگوژىنە كەوتە چ گۆرىكەوە؟ خـق مـن وام دەزانـی دەمیکـه بـووه بـهخانم روگـوژین، واتـه شـووی بـه روگوژین کردووه.

به کورتی، جهنهرال که زور پهشیوو پهریشان بوو، به دریژایی ئهو سهفهره یهک سهعاتییه، لیکدا لیکدا ههر قسهی دهکرد، پرسیاری دهکرد و



هـهر خۆیشـی وه لامـی دهدایه وه، دهسـتی میـرزاده ی دهگوشـی و دلنیای دهکرده وه که کهمترین گومانی له و نیه. ئهم خاله به لای میرزاده وه، گرینگ بوو. جهنه رال، له کرتایی قسه کانیا هاته سه ر باسی مامی یه فگینی پا فلوفیچ، که سهروکی یه کینک له فهرمانگه کانی پترسبورگ بوو، گوتی: پیاویکه له تهمه نی هه فقتا سالیدا، پایه و پیگهیه کی گهوره یی ههیه، پیاویکی دنیایی و ئه هلی رابواردن و مینزو خواردنه وهیه. به کورتییه کهی باش به خوی راده گات و پیرهمیریکی زور دلته وه.. ها، ها! وهسفی ناستاسیا فیلیپوفنای بیستبوو و ماوه یه که دووی دهبیت. دوینی چوومه سهردانی، لی نهمبینی، چونکه نهخوش بوو، پیشوازیی کهسی نهده کرد، به لام دهولهمه نده به دهولهمه نده راوه سیاوی کات! به لام ههموو سهروه ت و سامانه کهی بو یه فیگینی راوه سیاوی بکات! به لام ههمو و سهروه ت و سامانه کهی بو یه فیگینی پاقلوفیچ دهمینیته وه، جگه له و هیچ میراتگریکی دیکه ی نبیه... به لام ویرای نهوه ش من ههر ده ترسم و نازانم له چی ده ترسم... شتیکی شووم و به دوم، شهمشه مهکویره ئاسا، به سه ر سه رمانه وه ده سووری ته وه. دلم و به دوم، شهمشه مهکویره ئاسا، به سه ر سه رمانه وه ده سووری ته وه. دلم

بق روّری سینیهم، سهرهنجام خانهوادهی یهپانچین و میرزاده بهفهرمی ئاشت بوونهوه...

پەراويز:

* - الهبهر خوشهویستی تایبهتیم بو ئوسقوفی فهرهنسی بوردالوّ...: بوّردالوّ، واعیزیکی فهرهنسی یهسوعی بوو (۱۹۳۲ - ۱۷۰۶) خاوهنی کوّمهایّک خوتبهی بهناوبانگه خهاکی دالمبهندی به الاغهت و فهساحهتی زمان و بههیزی به الگهکانی بوون. جا لیرهدا لیبدیف که حهزی له باسکردنی بابهتین چاوهروان نهکراو بوو، یان به راستی مهبهستی بوردالوّ بووه، یان لهوهیه کیللهر ویستبیّتی له ریگهی گهمهی زمانهوانیهوه ئاماژه بوّ مهی بوردو ی بهناوبانگی فهرهنسی بکات یان ئاماژه بیّت بوّ وشهی رووسیی بوردا که کوکتیایکی شهرابی ئهلکولییه، به الام بهکارهینانی نازناوی ئوسقوف بوّ واعیزه بهناوبانگهکهی فهرهنسا، خهیالی روو.

فەسنى دوازدەيەم

سه عات حه وتی ئیواره بوو، میرزاده خوّی ئاماده ده کرد بچیت له باخچه که دا پیاسه یه ک بکات، له ناکاودا لیزاقیتا پروکو قیقنا، به تاقی ته نیا خوّی به بانیژه که ی ئه ودا کرد و رووی تی کرد و گوتی:

- یه که م وا تینه گهیت که من بن عوز رخوایی هاتووم، چونکه ئهوه گهو جینتییه! چونکه ههرچی هه نه و تاوانیک پرووی داوه، ههموو له سن نگهی تووه بووه!

میرزاده، هیچی نهگوت.

- خەتاى تۆ بوو يان نا؟

- ههر بهقه د تق خه تابارم، نه زیاتر و نه که متر. ههرچه نده که سمان به نانقه ست خه تامان نه کردووه، نه تق و نه من، پیری خقم به که مته رخه م و خه تابار ده زانی، به لام هه نوکه، دوای بیرکردنه و هیه کی زقر گهیشتو و مه ته ناعه ت که هیچ خه تا و که مته رخه مییه کم نه بووه!.
- ئاهـ.. یانی وا بیر دهکهیتهوه! زور چاکه، دانیشه و گوی بگره بزانه چ ده نیم، چونکه نیازم نیه به پیوه بوهستم.

ههر دووكيان دانيشتن.

- دووهم، پیریست ناکات به تاقه وشهیهکیش باسی ئهو ئهشتییانه بکهیت! چونکه ههر ده دهقیقهیهک دهرفهتی قسهکردنم ههیه، دهروه، چونکه هاتووم بو پرسیاریک (مهگهر ههر خوا بزانی مهزهندهت بوچی چووه) ئهگهر به تاقه وشهیهک باسی ئهو گوساخانه بکهیت، یهکسه



هه لدهستم و دهروم، ئیدی هه رگیز نه ده تناسم و نه بمناسه.

میرزاده بهرسقی دایهوه:

- زۆر باشە.
- دەمەوى بپرسىم كە ئايا تۆ پىش دوو مانگ، دوو مانگ و نيو، يانى لە دەوروبەرى جەژنى پاكدا ھىچ نامەيەكت بۆ ئاگلايا ناردووە؟
 - م... به.. ڵێ...
- به چ بۆنەيەكەوە؟ دەربارەى چ شىتىكە؟ ناوەرۆكى ئەو نامەيە چىيە؟ نامەكەم پى نىشان بدە!

ئاگر له چاوانی لیزاڤیتا پروکوڤیڤنا دهبووهوه، له بیتاقهتیدا دهلهرزی.

میرزاده، به سهرسامییه کی ترسامیزه وه گوتی:

- نامه که لای من نییه، ئه گهر تا ئیستا مابیت، لای ئاگلایا ئیڤانوڤنایه...
 - خوّت له گیلی مهده! لهو نامهیهدا چیت بو نووسیوه؟
- نه خوّم له گیلی ده دهم و نه هیچ ترسیکم ههیه، به لام ههست ناکهم هیچ لهمپهریک له گوری بی که نامهی بق نهنووسم...
- دەمت لیکنه! دوایى ئەو قسانە بکه. ھەنوکە بلى ئەو نامەيە چى تيابوو؟ بۆچى سوور ھەلگەراويت؟

میرزاده، بق ساتیک له فکران راچوو.

- من نازانم، لیزاقیتا پروکوقیقنا تق نیازت چییه و چیت له خهیاله، بهلام ههست دهکهم ئه و نامهیه زوری پهست کردوویت. خو من دهتوانم وهلامی ئه و جوره پرسیاره نهدهمه وه، بهلام بو ئهوهی بوتی بسهلمینم که هیچ ترسیکم سهباره ت به و نامهیه نیه و له نووسینی پهشیمان نیم و خویشم به شهرمه زار نازانم (میرزاده له کاتی ئه و قسه یه دا دوو هینده سوور ههلگه پا) ده قی نامه که ت، که پیم وایه له به رمه، وه کو خوی بو ده خوینمه وه.

میرزاده، دهقی نامهکهی، تهقریبهن وهکو خوّی، وشه به وشه لهبهر بوّ خویندهوه.

لیزاقیتا پروکوقیقنا، پاش ئەوەى بەوردى گوینى له دەقى نامەمه گرت، به زمانیکى رەق گوتى:



- كه شتيكى بيسهروبهره! دەتەوى بەم قسه قۆرانه چى بليى؟ ميرزاده وهلامى دايەوه:
- خویشم به دروستی نازانم. ئهوهنده دهزانم لهگهل ههست و سوزی خومدا راستگو بووم. ئهوسا، لهو روژانهدا، وییرای ساته دژوار و سهختهکانی ژیانم، ههندی جار ئومید و هیوای گهورهم دهکهوته دل.
 - ئومندو هيواي وهک چي؟
- باسکردنی ئەستەمە، ناتوانم شرۆقەی بکەم، بەلام لەو ئومىدانە نەبوون کە ھەنوكە تىق وينايان دەكەيت... ئەو ئومىدانە پەيوەنديان بە ئايىندەوە ھەبوو، پەيوەنديان بەو شاديەوە بوو كە مىن وام بىر دەكردەوە بىگانە نىم، فەرەنگى نىم، لەمالى خۆمدام. ئىدى شادى گەرانەوە بىق ولات، مەسىتى كردم. ئەرە بوو بەيانىيەكى ھەتاو، كە دنيا نقومى ھەتاو بوو، دەستم دايە قەلەم و ئەو نامەيەم بىق نووسىى. بىقچى نامەكەم بىق خودى ئەو نووسىى؟ نازانم. ھەندى جار مرۆق حەز دەكات دۆستىكى لە نزىك بىت.

میرزاده، دوای هه لوهسته یه که سه ری رؤیشت:

- وا بزانم، ئهو حهز و ههسته هانیدام ئهو نامهیه بنووسم.
 - يانى ئاشقى نيت؟
- نه بهزاتی خوا. من وهکو خوشکیکی خوّم نامهم بوّ نووسیوه. تهنانهت به ئمیزای: 'برات'، کوّتاییم به نامهکه هیناوه.
 - ها! دەزانم، فىلىكى باشه.
 - ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، من وهلامي ئەم پرسىيارانەم لە كيان كرانه...
- دەزانم كەوايە، بەلام ئەمە ھەرگىز كىشەى مىن نىيە. گوى بگرە، راست برۆ، وەكو چۆن لەبەردەم خوادا وەستابىت بەو ئاوايە راست برۆ، پىم بلى: تۆ درۆم لەگەل دەكەيت، يان راستىم پىدەلىنى؟
 - راستى دەڭيم. درۆت لەگەل ناكەم.
 - یانی راست دهکهی که ده لینی ناشقی نیت؟
 - پیم وایه، ئهوپهری راستیم گوتووه.
- مەبەستت لە 'پيم وايه' چىيە؟ باشە ئەو ھەتبوە فشەكەرە نامەكەي بۆ



برد؟

- من تكام له نيكولا ئارداليونوفيچ كرد كه...
- ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا، به تورهيي قسهكهي پيبري:
- ههتيو، وتم ههتيوه! من نيكولا ئارداليونوفيچ ناناسم. بلّي ههتيوه!
 - نيكولا ئارداليونوفيج....
 - هەتيوە، پيم كوتيت...
 - میرزاده، ئەنجام به دەنگیکی مکوم بهلام هیمن گوتی:
 - نه،ههتیوه نا، به لکو نیکو لا ئار دالیونوفیچ.
- ئاه، زۆر باشه، با به كەيفى تۆ بى. بزانه چۆن دەيكەمەوە بەگژ تا...

لیزاقیتا پروکوقیقنا، بق ماوهی دهقیقه یه بیدهنگ بوو تا جلهوی توره یی خق بگریت و ئارام بییته وه، ئه وجا لین پرسی:

- باشه، 'سوارچاکی لات' مانای چییه؟
- نازانم. نه ئاگام لهمهیه و نه پهیوهندیی بهمنهوه ههیه. دهبی جوّره شوّخی و گالتهیه کبیت.
- چەند خۆشە پياو لەناكاويكا ھەموو شىتىكى بۆ دەر بكەوى! باشە تۆ بىلىنى بە خۆى حەزى لى كردبيت؟ خۆ ھەر خۆى ناوى گەوج و گەمشىقى لى نايت.

میرزاده، به گلهییهوه، به دهنگیکی چپه ئاسا گوتی:

- هەق نەبوو ئەم قسەيە بۆ من بگيريتەوه.
- زویسر مهبه، چونکه کچیکی خوسهری، سهر شیتی حول حولیه، ئهوهندهی ناز دراوهتی خووی شه پر بووه!... ئهگهر کهسیکی خوش بویت، بهوه دهری دهبریّت که به بهرچاوی خه لکیهوه گالتهی پی دهکات و سهردهکاته سهری، تهشهری لی دهدات. من به خویشم وا بووم، به لام تکا دهکهم بهتهمای هیچ مهبه، نهشهی سهرکهوتن نهتگریّت، چونکه ئهو بی تر نبیّت؛ باوه پر ناکهم قهت شتی وا ببیّت! من بویه ئهمهت پیدهلیّم تا له ئیستاوه تهگبیری خوّت بکهیت و دوایی گلهیی نهکهیت. گوی بگره، سویندم بو بخو که ئه و ئافرهتهی ترت نهخواستووه.



میرزاده، که له سهرسامیا راپهری، گوتی:

- لیزاڤیتا پروکوڤیڤنا، ئەوه تق چ دەلنی، ئەمە چ بیرکردنەوەيەكە؟
 - باشه، خهریک نهبوو بیخوازیت؟

میرزاده، سهری داخست و له بن لیوانهوه گوتی:

- با، نزیک بوو بیخوازم.
- كەواتــه، تــق "ئەوت" خقشــدەوى، ئايــا لەبــەر خــاترى "ئەو" بــق ئيـّـره هاتوويت، لەبەر خاترى "ئەو ژنه ؟

میرزاده گوتی:

- من بق خواستنى ئەو نە ھاتووم.
- ئايا، لهم دنيايهدا هيچ شتيک ههيه بهلاتهوه پيروزي بيت؟
 - بەلى.
- دەيسىا بەو شىتە پىرۆزە سىويند بخىق كىە بىق خواسىتنى "ئەو ژنــه" نەھاتوويت.
 - لەجياتىي سويندى ھەزار سويندت بۆ دەخۆم، سويندى گەورە.
- باوه پن کردیت. وه ره ماچم بکه. ئاخری توانیم ههناسه ی ئۆخه ی هه لبکیشم، به لام ئه وه بزانه که ئاگلایا ئاشقی تق نییه، لهبه ر پوشنایی ئه وه بیر له حال و ئایینده ی خقت بکه وه. تا من له دنیا بمینم ئاگلایا نابی به هاوسه ری تق. حالی بوویت؟
 - بەلى حالى بووم.

میرزاده، به جوری شهرمهزار و تهریق بووبووهوه که نهیدهتوانی رووبهروو تهمهشای لیزاقیتا پروکوقیقنا بکات.

- ئیدی ئەوەی كە پیم گوتیت ھەر ئەوەیە و دەست بخە ژیر سەرت. بەتەمای ھیچ مەبە. من بە تاسەوە، وەكو ئەوەی نیردراوی خوایی بیت، چاوەروانم دەكردیت، كه (شاییستەی ئەوە نەبوویت!) شەو نەبووه بالیفەكەم لە فرمیسكا تەر نەبووبی – ھەلبەتە بۆ تۆ نا دۆستی ئازیز، لەوە دلنیا به! خەمی من، شتیكی دی بوو، شتیكی جیاواز، خەمیكی ھەمیشەیی و نەگۆر. جا با پیت بلیم بۆچی بە تاسەوە، بە پەرۆشەوە چاوەریی تۆ بووم:



هیشتاش باوه پم وایه که خوا توی وهک دوّست و برا بو من نارد، چونکه من زوّر بیکه سم، زوّر بیپشت و پشتیوانم، لهم دنیایه دا جگه له و پیره ژنه، له خانم بیلوکونسکایا، هیچ که سیکی ترم نییه، ئه ویش به خوّت ده زانی باری کردووه و لیره نه ماوه، ئه مه جگه له وه ی ته واو پیرو فه رتوس بووه، ده لینی مه پی گیژه! جا ئیستا گه ره کمه به ئایان به نا وه لامی ئه م پرسیاره م بده یته وه: ئایا ده زانیت که پیری شه و "ئه و ژنه" بوچی له نیو گلیسکه که یه وه وه واواره ی کرد؟

- بەشەرەفم نە دەستى منى تيايە، نە ئاگام لييەتى!

- ئەوەندەم بەسە! باوەرت پى دەكەم. ھەنوكە وينايەكى تىرم دەربارەى ئەم بابەتە ھەيە. تا پېرى دوينى و دوينى بەيانىش ھەر ھەموو شتەكانم بە خــەتاى يــەڤگىنى پــاڤلوفىچ دەزانــى، بــەلام ھەنوكــە ھاتوومەتــە ســەر راوبۆچوونى ئەوانى دى: وا ديارە بە مەبەست و ئامانجېكى تايبەتى، وەكو گەوجېكى كىراۋە بە نىشانەى تىرى تانە و توانجان. چۆن؟ بۆچى؟ بە چ مەبەستىكى؟ رەفتارەكە خۆى لە خۆيدا گوماناۋى و ناشەرىڧە. بەھەرحال، مەبەستىكى؟ رەفتارەكە خۆى لە خۆيدا گوماناۋى و ناشەرىڧە. بەھەرحال، ئاگلايا ھەرگىز شوۋى پى ناكات. ئەمە لە من بزانە! رەنگە پياۋىكى زۆر باش بېت، بەلام شىتى وا نەبۇۋە و نابېت! مەحاللە كچى خۆمى بدەمى! جاران، پېش ئەم رووداۋە، دۇۋ دىل بوۋم، بەلام ھەنوكە بريارى خۆم داۋە و بىراۋەتەۋە، ئەمرۆكـە روۋبـەرۋو، بەراشـكاۋى بە (ئىڤان فىدۇروفىچ)م گوت: لە پېشا من لە تابۇۋت بنە و بە خاكم بسىپىرە، ئەوسا كىۋەكەت بە مېرد بدە. دەبىنى چەند باۋەرم بە تۆ ھەيە؟

- به لن دهبینم و تیده که مم.

لیزافیتا پروکوفیفنا، چاوی برییه میرزاده. دهتگوت دهیهوی بزانی، ئهو قسانهی که دهربارهی یهفگینی پاقلوفیچ کردنی، چ کاریکیان له میرزاده کردووه.

- تق هیچ شتیک دهربارهی گافریلا ئاردالیونوفیچ ئیفولگین نازانی؟
 - ياني.... زور شت دهزانم.
 - ئاكات لەرە ھەبورە، پەيوەندىي دەكەل ئاكلايا ھەبيت يان نا؟



میرزاده بهسهرسامی گوتی:

- به هیچ جوّری ئاگام له شتی وا نهبووه و نییه. مهبهستت ئهوهیه که گاڤریلا ئاردالیونوفیچ پهیوهندیی دهگه ل ئاگلایا ئیڤانوڤنادا ههبووه؟ مهحاله!

- ئەمــه تازەيــه... خوشــكەكەى بــه دريترايــى ئــهم زســتانه، ريــى بــق خقشكردووه.

میرزاده، هایم و حهپهساو، شبپرزه و پهشوکاو، دوای سووکه بیدهنگییهک هاته قسان و گوتی:

- باوه پ ناکهم، شتی وا نییه، ئهگهر وا بوایه بیگومان من ههستم پی دهکرد. پیم دهزانی.

- وا خهیال دهکهی که گافریلا ئاردالیونوفیچ، دههات بق ئیره و سهری دهخسته سهر شانت و بهدهم گریانهوه ئیعترافی بق دهکردیت؟ که پیاویکی ساویلکهی!... ههموو کهسیک دهتوانی فریوت بدات، کلاوت له سهر بنی، ریک وهکو... شهرم نییه که باوه په و دهکهی؟ ههست ناکهیت، ههمیشه ییت رادهبویریت و فریوت دهدا؟

میرزاده، به ئەسپایی و به جۆره بیزارییهکهوه گوتی:

- دەزانىم ھەنىدى جار فريىوم دەدات. بە خۆيشى دەزانى كە مىن پىيى دەزانم...

میرزاده، قسهکهی تهواو نهکرد.

- ئاوها؟ دەزانى فريوت دەدات و هيشتاش متمانهى پيدەكهيت؟ نۆبەتى ئەو قەوانەيە. هەر لە مەمان كەم بوو. تىز تەماشاى مىن كە، جا ئەمە سەرساميى بۆ چىيە، لە كاتىكا تۆ لەوە زياترت لىناوەشىتەرە؟ پەنا بە خوا! لە هەموو دنيادا دوو پياوى وەكو تۆ نىيە. باشە دەزانى ئەم گانيايە يا ئەم قاريايە، بە ناستاسيا فىلىپوقنايان ئاشىنا كردووە و پەيوەندىيان لەنتوانياندا دروست كردووە؟

میرزاده پرسیی:

- لهنيوان ناستاسيا و كيدا؟

– ئاگلايا.



میرزاده، له شوینه کهی خوی راپهری:

- باوەر ناكەم! مەحاله. ئاخر بۆچى؟

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا گوتى:

- منیش باوه پر ناکه م، به لام به لگه و نیشانه هه ن، بو خوی کیژیکی خوسه به، خوسه به نه به به به به به به کیژیکی شه په نگیزه، شه په نگیز و نهوژنه و به دنیهاده! ناماده م هه زار که په تی دی بیلیمه وه که کچیکی به دنیهاد، جینگز، جینگز و نه کلوکه! کیژه کانم هه موویان خووی نهویان گرتووه. ته نانه ته ناکسندرای به سته زمانیش! به لام ناگلایا به ته واوه تی شه سولی لی هه لکیشاوه و له ده ست ده ر چووه. که چی ویرای نه مه شه من باوه په مشته ناکه م.

ئەوسىا لەبەر خۆپەوھو، بە خۆى گوت:

- رەنگە لەبەر ئەمە بى كە نامەوى باۋەر بكەم.

ههنگی جاریکی دی رووی کرده میرزاده و پرسیی:

- باشه بۆچى سەرت نەداين؟

به بیتاقهتی پرسیارهکهی دووباره کردهوه:

- باشه بۆچى ئەم سىن رۆژە نە ديار بوويت، نە ھەوالت پرسىن؟ مىرزادە، كەوتە ژماردنى ھۆ و ھەنجەتەكانى نەچوون و ديارنەبوونەكەى خۆى. بەلام لىزاڤىتا، ھەمدىس قسەكەى پى برى و گوتى:

- ههموویان بهگیل و گهمژهت دهژمیدن و کلاوت دهکهنه سهر! دوینی چووبوویت بن شار، وانییه؟ من گره و دهکهم که چوویته، کرنوشت بن ئه و خویری ههتیوچهیه بردووه و لینی پاراویته وه که ده هه زار روبله که تا لیقه بوول بکات.
- نا، به هیچ جۆرى، هەرگیز نه شتى وام به بیرا هاتووه. نه دیتووشمه، به لام حهز دەكهم ئەرەت پى بلیم كه ئەو خویزى و هەتیوچه نیه. نامهیهكى بۆ ناردووم.
 - كوا، نامهكهم پينيشان بده.

میرزاده، کاغهزیکی له جانتاکهی خوی دهر هینا و دایه دهست لیزافینا



پروكوڤيڤنا كه بهم جۆره نووسرابوو:

بهریزهکهم، هه بله ته مین له نورین و گوشهنیگای خه نکهوه، که مترین مافم نییه که ههست به کهرامه تی خوم بکهم. خه نکی له وه به که متر و بچووکترم ده زانین که نه و مافهم پیره وا بدینن، به لام نه وه بوچوون و نورینی خه نکه، نورینی تو بو دنیا، بو شته کان وه کو نورینی نه و خه نکه نییه، جیاوازه. من، قوربان، قه ناعه تی ته واوم به وه هه یه که پهنگه تو له ههموو خه نکی باشتر بیت. من له گه ل بوچوونی دکتورنکودا نیم، له مخاله دا ته واو پیچه وانه ی نه و می من ههرگیز، پوژی له پوژان تاقه کوپیکیک له تو وهرناگرم، به لام تو یارمه تی دایکت داوم. بویه له سه به می ههر چه نده نه م کاره نیشانه ی لاوازییش بیت. به هه برحال، من هه نوکه به چاویکی دی ته مه شای تو ده که م، به پیویستم زانی نه و هت پی پابگهیه نم. له کوتاییدا پیم وایه، له نیستا به دواوه هیچ جوّره ته ماس و په یوه ندییه کمان له نیواندا دروست نابی...

ئانتىپ بوردوفسكى."

تیبینی: پاشماوه ی ئه و دوو سه د و پهنجا روّبله ی که پیت قهرزار بووم، بهگویره ی توانا، به زووترین کات بوّتی دهنیرمه وه ".

لیزاقیتا پروکوقیقنا، بهپهله کاغهزهکهی خویندهوه، به قیزیکهوه فرینی دا و گوتی:

- که شتیکی قور و گهوجانهیه! شاییستهی خویندنهوه نییه. بوچی پیدهکهنی؟
 - دان بهوهشدا بنه که به خویندنه وهی خوشحال بوویت.
- من؟ یانی به خویندنهوهی ئهم ههموو فشهفش و خوهه لکیشان و لاف و گهزافه خوشحال دهبم؟ باشه نابینی ههموو ئهو خه لکه چون غروور و له خوبایی بوون و خو هه لکیشان و لاف و گهزاف مهست و گومرای کردوون؟
- با، دەبىنم، بەلام دانى بە ھەللەكانى خۆيدا ناوە و پەيوەندىى دەگەل دكتۆرنكودا بريوه. چەندىش بە خىزى بنازىت، ئەم كارەى زۆر گران



كەوتوۋە لە سەرى. ئاهـ.. تق هيشتا زۆر مندالى ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا!

- دلت شەيازللەي دەوى؟
- نا، ههرگیز دلم به شتی واوه نییه! من تهنیا ئهوه دهبینم که تق دلت به خوینده وه ی ئهم نامهیه زقر کرایه وه، به لام ده پشاریته وه، ناته وی دهری بریت. بقچی شهرم له سقز و هه ستی خقت ده که ی؟ تق له هه موو شتیکدا هه ر وایت.

لیزاقیتا پروکوقیقنا، له تورهییدا رهنگی زهرد هه لکه را، له شوینی خویهوه رایه ری:

- نهخه له تابی لهمرق به دواوه پی به ماله کهی مندا بکهی! نامه وی له ئیستا به دواوه، به هیچ جوری چر و چارهی تو بدینم!.
- دوای سین روّژی دی به خوّت دینی به دووما و دهعوهتم دهکهیت! ئهمه چییه؟ به راستی شهرمه بو تو که شهرم له جوانترین و مروّقانی ترین ههست و سوّزی خوّت دهکهی، ئاخر ئهمه بوّ، له پای چی؟ توّ بهم کاره تهنیا خوّت عهزاب دهدهیت.
- ئەگەر بكەومە حالى مەرگىش نەدەنىرم بە شوينتا و نە دەعوەتت دەكەم. ناوت لە بىرى خۆما دەسىرمەوە! لە ئىستاوە سىرىمەوە و تەواو.

دوای ئهو قسهیه، میرزادهی جی هیشت و بهههشتاو کهوته ری.

میرزاده، له دواوه هاواری کرد:

- به بى ئەوەى تۆش بلىي، مالى ئىوەم لى قەدەغە كرابوو!

خانم یهپانچین، لهسه ر پاژنهی پیدان وهرچه رخایه و بهسه رسامی گوتی:

- چى - چى؟ كێى لێى قەدەغە كردبوويت؟

میرزاده، وهک بلینی ههست بکات، ئه و قسمهه ی له زیاده کرد، هیچ وه لامیکی نه دایه وه.

ليزاڤيتا پروكوڤيڤنا شيتئاسا هاوارى كرد:

- كى ھاتوچۆى مالى ئىمەى لى قەدەغە كردوويت؟
 - ئاكلايا ئىڤانوڤنا...



- ئەمە كەي؟ قسىه بكه، بۆ دەمت بورە بە تەللەي تەقيو؟...
- ئەم بەيانىيە جوابى ناردبوو كە بۆم نىيە لەمرۆ بەدواوە ھەرگىز پى بە مالى ئىرەدا بكەم...

لیزافیتا پروکوفیفنا، دهتگوت جادووی لی کراوه، به لام هیشتا دهیتوانی بیر بکاته وه، نهوسا، لهناکاودا هاواری کرد:

- چ جوابیکی ناردبوو؟ به کیدا؟ به یاروی دهمرووتا؟ جوابی زارهکی بوو؟

میرزاده گوتی:

- نه، كاغەزىكى ناردبوو.
- كوا نامهكه؟ خيرا بمدهيه!

میرزاده، بق ساتیک له فکران راچوو، ئهوسا دهستی برد، له گیرفانی ئیلهکهکهی پارچه کاغهزیکی بی زهرفی دهر هینا که ئهم پهیامهی تیا نووسرابوو:

میرزاده لیون نیکولایوفیچ میشکین! ئهگهر، دوای ههموو ئهو شتهی رووی دا، بتهوی غافلگیرم بکهیت و بییت بق مالمان، دلنیا به لهو کهسانه نیم که به هاتنت خقشحال دهبم...

ئاگلايا پەيانچىن".

لیزافیتا پروکوفیفنا، بن ساتیک له فکران راچوو. ئهوسیا بهههشتاو بهرهو میرزاده چوو، دهستی گرت و وهپیشی دا و بهوپهری نیگهرانی و پهریشانی گوتی:

- ههر ئيستا! وهره! ئيشم پيته!
- به لام تق دهمکهی به نیشانهی...
- به نیشانه ی چی؟ ساویلکه! کهوده ن! به جوّری په نیشانه ی چی؟ ساویلکه! کهوده ن! به جوّری پیاو نهبیت! ده ی! ئه م جارهیان دهمه وی به چاوی خوّم ههموو شته کان بدینم، به چاوی خوّم ...
 - بوهسته با كلاوهكهم بينم...
- ئەوە كىلارە بىســەكەتە! دەي رىكــه! زەوقــى ئەوەت نىيــە تەنانــەت



كلاويكى جوان بق خوت هەلبژيرى!...

لیزافیتا پروکوفیفنا، له کاتیکا توند دهستی میرزاده ی گرتبوو، به دووی خویدا بکیشی دهکرد، له بن لیوانه وه گوتی:

- ئەوەى نووسىيوە... دواى ئەو رووداوەى تىۆزى لەمسەپىش ئەوەى نووسىيوە... دىارە لە گەرمەى ھەلچووندا نووسىيويەتى...

ئەوسا رووى كردە ميرزاده و له سەرى رۆيشت:

- تۆزى لەمەپىش، ھەلبەتە لە پووى دالسىۆزىيەوە دەرھەق بە تۆ، وەكو گلەيى، لە بەرچاوى ئەو گوتم لەبەر گەوجى نايەيت، دەنا بى نايەى!... خەتاى منە، ئەگەر من ئەو قسانەم نەكردبا، ئەويش ئەو كەرىتىيەى نەدەكرد نامەى وا گەوجانەت بى بنووسىيت، نامەى وا بىنەزاكەت! ئەمە بى كىرى مالباتىكى خانەدان و بە ئەسىل و فەسىل، بە تەربىت و ھۆشىن، بەلى پرھىشوگۆش، دەكاتە بى نەزاكەتى!

ئەوسا لە سەرى رۆيشت:

- ئم... دەبى له هاتوچۆنەكردنەكەى تۆ تورە بووبىت. رىلى تىدەچىت، بەلام دەبوايە بىزانىبا كە نابى ئەم جۆرە نامەيە بۆ بابايەكى گەمرە، كە ماناى حەرفى و روالەتى شتەكان وەر دەگرىت، بىتە نووسىن، وەكو ئەمە بە عەمەلى رووى داوە.

که ههستی کرد، له قسهکانیا زیادهرویی کردووه، هاواری کرد:

- بۆچى وا گوى دەگرىت؟ ئەو پىۆيستى بە لىبىۆكىكى وەكو تۆيە، چونكە دەمىكك نەيىدىيويت، بىلىرى كردوويىت و ئىلىدى بەو شىلىنوەيە دەعلوەتى كردوويت!... زۆرم پى خۆشە كە دەتكات بە مەخسەرەى خۆى!... سىزاى تۆتەنا ئەمەيە!.

ئەويش لەم كارەدا مەعلانه! بە راستى زۆر كارامە و شارەزايه!...

T - 17/17/T -



حەمە كەرىم عارف

- خ کهرکووکییه و له سالی ۱۹۵۱دا لهدایک بووه.
- له سالمی ۱۹۷۰ کۆلىژى ئەدەبياتى بەغداى تەواو كردووه.
- یه که م به رهه می شیعریکه به ناوی (هه لبه ستیکی هه تیو که و توو) که له ژماره (۱۷۰) روژنامه ی هاوکاری له ۱۹۷۳/۲۸۸ بلاوبووه ته و ه
 - له سالمی ۱۹۷۵ هوه به بهرده وامی نووسین و بهرهه می ئهده بی بلاو ده کاته و ه.
- سەرنووسەر يان بەرپوەبەرى نووسىن يان سكرتىرى نووسىن يان ئەندامى
 دەستەى نووسەرانى ئەم گۆۋار و بلاوكراوانە بووە: گۆۋارى گزنگى نووسەرانى
 كەركووك، نووسەرى كوردستان، كەلتوور،نووسەرى كورد، گولانى عەرەبى، ئالاى
 ئازادى تا ژمارە ٢٢٢، گۆۋارى نەوشەڧەق.
- * جگه له ناوی خقی، به تایبهتی له گوقاری گزنگی نووسهرانی کهرکووک،نووسهری کوردستان، کهلتوور، روژنامهی ئالای ئازادی تا ژ: ۲۲۲ بهناوی گوقهند، زنار، سیپان، پاکزاد، محهمه دی حاجی، سیروان عهلی، دیدار ههمه وهندی، هیژا، ح. ع،هامون زیباری، با زهوان عهبولکه ریم به رههمی بلاو کرد و وه ته وه.
- له هه شتاکانه وه تا ۲۰۱۰/۸/۲۰ راسته و خو سه رپه رشتی و سه روکایه تی لقی که رکووکی یه کنتی و نووسه رانی کوردی کردووه.
- زور بهرههم و کتیبی چاپ و بلاو کردووه ته وه، لی زوربهی هه ره زوریان، به تایبه تی ئه وانه ی له چیادا چاپ بوون به نوسخه ی هینده که م بلاو بوونه ته وه نرخی نهبوودان و هه ر ئه وه ده یه که له فه و تان رزگار بوون. هه ندیک له وانه:
 - ۱- تیرۆژ، كۆ چیرۆك، چاپى یەكەم ۱۹۷۹
 - ۲- كۆچى سوور، رۇمان، چاپى يەكەم،۱۹۸۸،چاپى سىييەم ۲۰۰۷
 - ۳- بەيداخ، چىرۆك، چاپى يەكەم ١٩٨٨
 - ٤- داوهتى كۆچەرىيان، كۆ چىرۆك،چاپى دووهم ٢٠٠٥
 - ٥- لهخو بنگانهبوون، كۆمەلە چىرۆك، چاپى يەكەم (١٩٩٩) دەزگاى گولان
 - ٦- کوچ سرخ، کق چيروک، به فارسی، وهرگيران چاپي يه کهم ١٩٨٧ شاخ
 - ۷- نینا، رؤمان، سابت رهحمان، چاپی یه کهم،شاخ، ۱۹۸۵ چاپی سیپیهم ۲۰۰۵
- ۸- نامق، رقمان، ئەلبىر كامق، چاپى يەكەم، شاخ۱۹۸۷ چاپى چوارەم ۲۰۰۹
 وەشانخانەي سايە،سلىمانى
- ۹- ریبهر، رؤمان، مههدی حسین، چاپی یهکهم (شاخ) ۱۹۸۳، چاپی دووهم، ۲۰۰۷
 ۱۰- شکست، رؤمان، ئهلکساندهر فهدایهف، چاپی شاخ (راه کارگر)، چاپی دووهم، ۲۰۰۹ خانهی وهرگیران.
 - ۱۱- هاوماله کان، رؤمان، ئەحمەد مەحمود، چاپى دووەم ۲۰۰۰ دەزگاى گولان



```
۱۲ – بیناسنامهکان، روّمان، عهزیز نهسین، چاپی سنیهم ۲۰۰۳
```

۱۳ قوربانی، روّمان، هیرب میدق، چاپی یهکهم ۲۰۰۶ دهزگای شهفهق

١٤- دووره ولات، رۆمان ع. قاسموف، چاپى يەكەم ٢٠٠٠ دەزگاى گولان

۱۵– ئازادی یا مەرگ، رۆمان، كازانتزاكیس، چاپی يەكەم ۲۰۰۳ كتيبخانەی سۆران، چاپی دووەم: ۲۰۰۸

. ۱۲ - چیروکه کانی سهمه دی بیهره نگی، چاپی دووهم، ۲۰۰۶ کتیبخانه ی سۆران ههولیز

۱۷- ئامانجى ئەدەبيات. م. گۆركى، چاپى شاخ ١٩٨٥

۱۸- ئەو رۆژەي كە ونبووم (كۆمەلە چىرۆكى بيانى) چاپى يەكەم،٢٠٠٦

۱۹ - جي پي (كۆمەلە چيرۆكى فارسى) چاپى يەكەم ۲۰۰٦ نووسەرانى كەركوك

۲۰ زنده خهون، کۆمەله چیرۆک، چیخۆف،چ۱،دەزگای موکریانی

۲۱- چیرۆکستان،کۆمەڵیک دەق ورەخنەی جیھانی چ،۱،۲۰۰۵،نووسەرانی كەركوک

۲۲-دیدارو دهق و رهخنه، چ۱،۲۰۰۵

۲۳-دیداری چیروکفانی، چ۱،۲۰۰۵

۲۲-ئەو بەرخەى كە بوو بە گورگ، چ١،٢٠٠٨ نووسەرانى كەركوك

۲۰- میوان، چیرۆک، ئەلبیر کامق

۲۲- مەسەلەي كورد لە عيراقدا، عەزيز شەرىف،چاپى دووەم ۲۰۰۵

۲۷- میزووی رهگ و رهچه له کی کورد، ئیحسان نوری پاشا،چ۱،۱۹۹۸۱

۲۸- کورد گهلی له خشتهبراوی غهدرلیکراو، د. کوینتهر دیشنهر، چاپی سیپیهم ۲۰۰۶

۲۹- له مههابادی خویناوییهوه بن کهنارین ئاراس، نهجهف قولی پسییان، چاپی یهکهم

۳۰ کورد له سهدهی نوزده وبیستهمدا، کریس کوچرا، چاپی شهشهم ۲۰۱۱

۳۱ کورد له ئینسکلۆپیدیای ئیسلامدا،چاپی یه کهم ۱۹۹۸

۳۲- چینی کۆن، چ۱ () دەزگای موکریانی

٣٣- دليريي خۆراگرتن، ئەشرەفى دەھقانى

٣٤- خەباتى چەڭدارى ھەم تاكتيكە ھەم ستراتيژ، مەسعودى ئەحمەد زادە

٣٥- فنسنت قان كوك، شانونامه، باول ئايز لهر

٣٦- به دوعا شاعیرهکان، شانونامه، جهلیل قهیسی (گزنگ ژ:١٢)

٣٧- جولەكەكەى ماڭتا، شانۆنامە،كرىسىتۆڧەر مالرۆ.

٣٨- دادپهروهران، شانۆنامه، ئەلبىر كامۆ

٣٩- بەدحالى بوون، شانۆنامە، ئەلبير كامۆ.

٤٠- چاو به چاو، شانزنامه، گهوههر مراد (غولام حسهینی ساعیدی)

۱۵- ریچاردی سنیهم، شانونامه، شهکسپیر. چاپی یهکهم ۲۰۰۹، بلاوهخانهی سایه، سلیمانی

٤٢- گه مهی پاشا و وهزیر، شانونامه، عهبدوللائهلبوسیری..

٤٣ منداله دارينه، چيرۆكى دريژ بق مندالان.

٤٤- فاشيزم چييه؟ كۆمەلە چيرۆك بۆ مندالان، يەلماز گوناى



```
٥٥ - شوانه بچكۆلەكە، چىرۆكىكى درىزى چىنىيە بۆ مندالان
```

٤٦ زارۆكستان (چوار شانۆنامه بق منالان)

٤٧- چەند چيرۆكێک له ئەفسانەي يونانى كۆنەوە (٢٣ئەفسانە)

٤٨- له گەنجىنەى حىكايەتى توركمانىيەوە. (ئەفسانەى ئەسپى ئاشق) چاپى يەكەم٢٠٠٨

٤٩- ئەفسانەين گريكى و رۆمانى، چاپى يەكەم (٢٠٠٤) كتيبخانەي سۆران، ھەولير

۵۰ - ئیلیاده، هۆمیرۆس، چ۱، دەزگای سەردەم ۲۰۰۹

۰۱- گوفهند و زنار (فهرههنگی فارسی - کوردی) حهمه کهریم عارف، چ۱(۲۰۰۸- ۲۰۰۸) دهزگای موکریانی

٥٢-چۆنيەتىي فىربوونى زمانى فارسى، چ١، ٢٠٠١

٥٣- چرنیشفسکی، فهیلهسووف و زانای گهورهی میللهتی روس

٥٤– چايكۆ فسكى، ژيان و بەرھەمى.

٥٥- ئىدگار ئالىن پۆ، ژيان و بەرھەمى.

٥٦- جاک لهندهن، ژيان و بهرههمي

٥٧- گوگول، نووسەرى ريالىست

۵۸- یه لماز گونای، ژبان و بهرههمی

٥٩ سادقي هيدايهت، ژيان و بهرههمي

٦٠- خافروغ له شيعر دهدوي، ژيان و بهرههمي

۲۱- راگهیاندن له پهراویزی دهسه لاتدا (به شهریکی) چاپی یه کهم (۲۰۰۱) دهزگای گولان

۲۲-راگهیاندن لهنیوان حهقیقهت بیژی و عهوام خه له تینی دا، حهمه کهریم عارف،چ(۱)، ۲۰۰۵

۱۳– می*ژووی ئەدەبیاتی جیھان (ل*ه کۆنەوە تا سەدەکانی ناڤین). چاپی یەکەم۲۰۰۸

٦٤- میزووی ئەدەبیاتی جیهان (له سەردەمی رینیسانسەوە تا ئیستا). چاپی یەكەم٢٠٠٨

٥٦- میژووی ئەدەبیاتی جیهان (ئەدەبیاتی ئینگلیزی زمان- ئەمریکا و ئینگلیستان له سەرەتاوه تا ئیستا). چاپی یەكەم ۲۰۰۸

٦٦- ریالیزم و دژه ریالیزم له ئه دهبیاتدا،سیروس پرهام، چ۱،۲۰۰۶، دهزگای سپیریز

٦٧- قوتابخانه ئەدەبىيەكان، رەزا سەيد حسەينى، چ١٠٢٠٠١دەزگاى موكريانى

۸۸- میژووی ئەدەبیاتی ر وسی، سەعیدی نەفیسى

٦٩- ليكدانهوهيهك لهمهر نامق، لويس ريي، ج٢، ٢٠٠٦

۷۰ هونهر وژیانی کومهلایهتی، بلیخانوف، چ ۱ (۲۰۰۵)دهزگای موکریانی

٧١- گوزارشتى مۆسىقا،د. فوئاد زكريا، چ١، يانەي قەلەم ٢٠٠٦

۷۲- ریبازه هونهرییهکانی جیهان

۷۳- پنکهاتهی بهدهنی و چارهنووسی ئافرهت، (چ۱) ۲۰۰۶

۷۶- شیعر کوژی.. حهمه کهریم عارف، چ۲/ ۲۰۱۰/ کومهلهی پووناکبیری و کومهلایه تیی کهرکوک، ژماره(۷۰)



```
۷۵ دەربارەي رۆمان و چىرۆك، حەمەكەرىم عارف، چ١، ٢٠٠٨
٧٦- مەرگى نووسەر و چەند باستكى دىكەى ئەدبى-رۆشنبيرى،حەمەكەرىم عارف،چ١،
                                                     ٥٠٠٠نووسهراني كهركوك
            ۷۷ ناودارانی ئەدەب، حەمە كەرىم عارف، (چ۱) دەزگای موكريانی، ۲۰۰۹
                              ۷۸- پەيقستانى من، ھەمە كەرىم عارف، چاپى يەكەم
                                 ٧٩- پەلكەرەنگىنە، حەمە كەرىم عارف، ج١، ٢٠٠٤
                                         ٨٠- خيانهتي حه لال، حهمه كهريم عارف
                        ۸۱-بووکی ههزار زاوا، (جانتا) کۆچیرۆک، بزورگی عهلهوی
                                                ۸۲-ئەبوزەر، د. عەلى شەرىعەتى
                                           ۸۳-ریوایهت، روّمان، بزورگی عهلهوی
                          ٨٤-وقفات في رحاب اليقافه الكورديه، حهمه كهريم عارف
                                              ٥٨ هه ژاران، رۆمان، دوستوفسكى
              ٨٦-دەيقد كۆپەرفىلد، (رۆمانى كورتكراوه بۆ نەوجەوانان) چارلس دىكنز
                                                ۸۷–ئۆدىسە، داستان، ھۆمىرۆس
                     ۸۸-قل الصوت و قصص اخرى، تقديم و ترجمه جلال زنگابادى
                                          ۸۹-شازاده و گهدا، روّمان، مارک توین
                                               ٩٠-توحفهنماى ئەدەبياتى جيهانى
                                         ٩١-سفرهى فهقيران حهمه كهريم عارف
                                            ۹۲-بالنده کهی من رؤمان، فریبا وفی
                                                       ٩٣ نامه کاني تولستوي
                                          ٩٤ جەمىلە، رۆمان جەنگىز ئايتماتۆف
                                       ٩٥- حەفتا چيرۆكى چينى بۆ منالانى كورد
                               ٩٦- الرحيل الدامي.... تقديم وترجمه: جلال زنگابادي
                                      ٩٧- كۆلوانە سوور... كۆچىرۆك بۆ مندالان
                      ٩٨- ئەو پياوەي كە سىيبەرى خۆى فرۆشىت.. رۆمان.. شامىسۆ
                                             ٩٩ - دكتۆر... شانۆنامە... برانسىلاڤ
                                   ۱۰۰- با خەييام باش بناسين /جەلال زەنگابادى
                                      ۱۰۱- دۆزەخى پىرۆز، رۆمان، برھان شاوى
                   ۱۰۲ – من و نهنکم و ئیلاریون و ئیلیکۆ / رۆمان / نودار دومبادزه
                              ۱۰۳ - یادگارییهکانی خانهی مردووان/ دوستویفسکی
                                                  ۱۰۶-میژووی رؤمانی تورکی
                           ١٠٥- ديوار... كۆچىرۆك.... .... .... كۆمەلنىك نووسەر
                        ١٠٦ - كۆكۆرۆ.... ... ... رومان.... ... ناتسومى سوسكى
                ١٠٧ - كانىيە قارەمان.... كۆچىرۆك بۆ مىرمندالان /حەمەكەرىم عارف
              ۱۰۸ - ئەودىوى مەرگ... ... ... حەمەكەرىم عارف /ج١٢٠٠١/ موكريانى
         ١٠٩- قاوشى ژماره شهش/ چيخۆف/ پيشهكى و پاچڤهى: حهمهكهريم عارف
                                  ۱۱۰ گەمۋە، رۆمان، دوو بەرگ، دۆستۆيفسكى
                                           ۱۱۱ - دەربارەي ھۆزان و ھۆزانقانى...
                                              ۱۱۲ - سالنمای ژیان و بهرههمی...
```

١١٣- تاراس بۆلبا/ رۆمان/ گۆگۆل



١١٤- له زماني چيرۆكنووسانەوه ١١٥- جيهاني چيرۆک (كۆمەلنك دەق و رەخنه) ١١٦ - رۆبىنسۆن كرۆزۆ/ رۆمان/ دانىل دىفق ١١٧- هەزار پيشه.... ... حەمەكەرىم عارف ۱۱۸ - چیخۆف...هنری ترویا ۱۱۹ - دۆنى ئارام/١ ١٢٠ دوني ئارام/٢ ۱۲۱ - دۆنى ئارام/٣ ١٢٢ - دوني ئارام/٤ ۱۲۳- دەربارەي ئۆدىسە ۱۲٤ - دەربارەي نامۆكەي ئەلبىر كامق ١٢٥- ژيان و بهرههمه کاني د رستويفسکي ١٢٦-گەنجىنەي ئەدەبياتى كلاسىكى جيھان ۱۲۷–بەنگكىشىنكى عەودالىي بەھەشىت رۆمان ١٢٨- سنو و سيمرغ كق حيكايهت ١٢٩ - بيره وهرييه كانى ئانا گريگۆريڤنا دۆستۆيفسكى ۱۳۰ - يوشكين سەرقافلەي ئەدەبى رووسىي ۱۳۱ - گۆگۆل، دامەزرىنەرى ريالىزمى رەخنەيى ۱۳۲-رەبەنىكى رەشپۆش, چىخۆف ۱۳۲ – کەنىزۆ ،کۆمەلنك چىرۆكى ھەلبراردەي فارسى ١٣٤ - داستاني بهرخودان ، ن: ئەشرەفى ديهقانى . ١٣٥- جيرۆكى شارىك , رۆمان , ئەحمەد مەحموود. ۱۳۱ - مردووی زندوو ، روّمان ، هنری تروّیا ١٣٧ – كۆلانى مىدەق، رۆمان، نەجىب مەحفوز ١٣٨ - چۆن يۆلامان ئاودا، رۆمان، ئۆسترۆفسكى ۱۳۹ - چارهنووسی مروقیک و چهند چیروکیکی دی ۱٤٠- ۲۳چیرۆکی تۆلستۆی ۱٤۱- ئەفسانەي تروادە..

* له راپهرینهوه تا نهوو چالاکانه بهشداریی بزاقی ئهدهبی و روشنبیریی کوردی دهکات وبهرههمی ههمهجور (نووسین و ئامادهکردن و وهرگیّران) بلاو دهکاتهوه..

* ئەو بەرھەمانە و زۆرى دىكەى ئامادەن بۆ چاپ و چاپكردنەوە و ھەر كەس و گروپ و لايەن و دەزگايەك تەماحى بلاوكردنەوەى ھەبن، دەبئ پرس بە نووسەر بكات...

كاراكتەرانى ئەم رۆمانە، وەكىسو گسەلنك لىه كساراكتهرانى نَيْوٌ نُهفسانانى رووسى، رەفتارى تايبەت بە خۆيان ھەيە، كە لە زۆر رووھوە لە بیرکردنهوه و هزرینی نهمریکاییهکان جیاوازه و چیروکهکه لای زوربهی خوینهران ناواقیعی و باوەرنەكردەنيە. رەنگە جديترين كـــنشه لاى خويننهران ئەو وينهيهي ميرزاده ميشكين بي، كه له لایهن نووسهرهوه پیشان دراوه و بهرجهسته کراوه ميشكين بهييچهوانهى ههموو كاراكتهرهكانسي دیکهوه، کهسنیکه که دیوانه و گیل و گیهوج دەنوپنى، بەلام لە واقىعدا، زۆر وريا و زيرەكسە. به لأم واقيعى فيدارييه كهى ميرزاده، مهسهله كسه تا رادهیه که خوینه ردهالوزینی و پیاو تیادهمینی که نایا میرزاده به راستی گهمژهیه یان نا. به لام ويرى ئهمهش، گهمژه وهكسو رهنگدانهوه يهكى ئەخلاقيات و رەفستار و داب و نەرىست و فەلسەفەي ئەو رۆزگارەي رووسيا، رۆمانيكى جوان و پر عیبرهته.

